

رووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ)

روونکردنه وهی

مەسکەلج العالی

للإمام الزواوي

له تیڤه یشتنی بریاره کانی شه ریه تی ئیسلام
له سه ر پاره وی ئیمامی (الشافعی) ر

دانانی
عبدالله عبدالعزیز هه رته لی

دارالمعرفة

بیروت - لبنان

پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ)
پوونکردنه وهی

﴿مِنْهَا جِ الطَّالِبِينَ﴾

پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ)

پوونکردنه وهی

﴿مِنْهَا جِ الطَّالِبِينَ﴾

للإمام النواوي

له تیگه یشتنی بریاره کانی شه ریه تی ئیسلام

له سهر پارده وی ئیمامی (الشافعی) رحمه الله

به رگی سییه م

دانانی

عبدالله عبدالعزيز هه رته لی

چاپی پوخته کراو

دانهر به خوئی پیی دا چۆته و مو چهند مه سه له میه کی تی دا زیاد کردون

محرم (۱۴۳۰) ی کۆچی

به فرانبار (۲۷۰۸) ی کوردی

کانونی دووهم (۲۰۰۹) ی زایینی

ژماره ی سپاردنی (۱۹۴) سالی (۲۰۰۱) ز، له کتبخانه ی گشتی هه ولییر، دراوه تی

ناسنامه :

ناوی کیتاب: پووناکی (رب العالمین) پوونکردنه وی (منهاج الطالبین).

بابهت: شهریهتی ئیسلام.

دانه: عبدالله عبدالعزیز همرته لی.

نۆبهتی چاپ: دوایین چاپی پوخته کراو و زینده کراو.

بلاو کراوه ی: کتیبخانه ی حاجی قادری کوئی، له همولیر.

چاپخانه: دارالمعرفة به بیروت

شاره زاکردن:

ئهی خوینهری به پیز، ههر کاتیك دانه دهلی:

* رواه الشيخان، مه بهستی ئیمامی (البخاری و مسلم) ن.

* رواه اصحاب السنن، مه بهستی ئیمامی (أبو داود و النسائي و الترمذي) ن.

* ههروهك له سه رچاوه كاندا فهرموویانه. یان پوون کراوه ته وه، مه بهستی ئهم جوار کتیبه نه:

۱- (المجموع: شرح المذهب) دانراوی (الإمام النووي).

۲- (تحفة المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام ابن حجر الهيتمي).

۳- (نهاية المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الرملي).

۴- (مغنی المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الخطيب الشربيني).

جا ئه گهر یه کیك له و چوارانه له گه ئدا نه بی. ئه و کاته دهلی:

ههروهك له زۆربه ی سه رچاوه كاندا...

ئهی قوتابی ی خو شه ویست و پیزدار، تکایه:

۱- پێشه کیه که له بهرگی یه که مدا به بیرلێکردنه وه یه کی ورد بخوینه وه.

۲- بۆ تیگه یشتنی ئهم کتیبه پشت مه بهسته به ته نها زانستی خۆت، به لکو له لای

مامۆستای ئایینی بیخوینه، چونکه چهند پێناسه و زاراوه یه کی شرعی هه نه، له لای

مامۆستای ئایینی باشت ر لای تی ده گهی.

(کتابُ البیع)

شَرْطُهُ الْإِجَابُ: كَبَعْتُكَ وَمَلَكَتُكَ. وَالْقَبُولُ: كَاشْتَرَيْتُ وَتَمَلَّكَتُ وَقَبِلْتُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ،
 نه مه به بهرگی سئی می ﴿پووناکی (رَبُّ الْعَالَمِينَ) پوونکردنه وهی (مِنْهَا جِ الطَّالِبِينَ)﴾،
 خوای گه وره یارمه تیم بدا بۆ ته ولو کردنی، آمین.

نیمامی (التَّلَوِي) ده فهرموی:

﴿کتابُ البیع: نه مه بهر توکی کرین و فروشتن و مامله ته کانی تره﴾

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ خوای گه وره کرین و فروشتنی
 حه لال کردوه و پیبای حه پام کردوه.

ئینجا بزانه: نهو پوکنانه ی کرین و فروشتنیان لى پێک دئ، سئ پوکنن، یه کهم: گفتوگۆی
 مامله ته که. دووهم: مامله تکه ره که. سئ یه م: ماملت پیکراوه که.

ئینجا ده رباره ی پوکنی یه کهم ده فهرموی: (شَرْطُهُ) مه رجی دروستبوونی کرین و فروشتن
 (الْإِجَابُ) گۆتنی و وشه یه که: که بگه یه نئ شته که ی پئ بکریته ملک (ک) وه ک فروشیاره که
 بلئ: (بِعْتُكَ) نه م شته م فروشته تۆ به نه وهنده پاره یه (وَمَلَكَتُكَ) یان بلئ: کردمه ملکى تۆ
 به نه وهنده پاره یه.

(وَالْقَبُولُ) مه روه ها گۆتنی و وشه یه که: که بگه یه نئ ملکایه تی ی پئ قبول بکری (ک) وه ک
 کپیاره که له وه لامدا بلئ: (اِشْتَرَيْتُ) شته که م کپی به نه وهنده (وَتَمَلَّكَتُ) یان بلئ: کردمه
 ملکى خۆم (وَقَبِلْتُ) یان بلئ: قبولم کرد.

جا له زۆریه ی سه رچاوه کاندای بۆ نهو مه رجه، به لگه یان به م حه دیسه هیناوه ته وه، که
 پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ عَنْ تَرَاضٍ﴾ صححه این حبان، دروستبوونی کرین و
 فروشتن ته نها به پازى بیون ده بئ. واته: چونکه پازى بیون کارى کپی په نهانی ناو دلّه، به
 گۆته ی زویان ئاشکرا ده بئ.

﴿ئاکاداری﴾ یه کهم: مه رجه سه ره رشتکاره که نهو دوو گۆته یه بلئ له و کاته دا: که
 مالى شیت، یان مندا ل ده فروشیته خۆی، یان مالى خۆی ده فروشیته نهوان، یان مالى
 یه کێک له نهوان ده فروشیته یه کێکی تر، مه روه ک له سه رچاوه کاندایه رموویانه، بۆ وینه:
 مه رجه بلئ: نه م شته ی خۆم فروشته نه م مندا له ی خۆم به نه وهنده پاره یه و بۆ نهوی
 قبولم کرد. یان بلئ: نه م شته ی نه م مندا له م فروشته خۆم و بۆ خۆم قبولم کرد. یان بلئ:
 نه م شته ی نه م مندا له م فروشته نهو مندا له م و بۆ نهوی قبولم کرد.

وَيَجُوزُ تَقْدُّمُ لَفْظِ الْمُشْتَرَى، وَلَوْ قَالَ: بَعْنِي. فَقَالَ: بَعْتُكَ. اِنْعَقِدْ فِي الْأَظْهَرِ، وَيَنْقَعِدُ بِالْكِنَايَةِ كَجَعَلْتُهُ لَكَ بِكَذَا فِي الْأَصَحِّ،

دوهم: چەند زانایەك ئەم فەرموودەیان هەلبژاردووە: كە (بَيِّعُ الْمُعَاطَاةَ)، واتە: كڕین و فرۆشتنی بێ گۆتە دروستە، بە تاییەتی لەو شتانەی كەم نرخن: وەك كڕیارەكە و فرۆشیارەكە لە سەر نرخێ شتەكە بێك بێزو بێ گۆتنی هیچ ووشەیەك پارەكە و فرۆشرلووەكە بدەنە یەكتری، هەر وەك لە سەرچاوەكاندا پوون كرلووەتەو.

سەییەم: ئەوێ دەریارە ی نەگۆتنی ووشەی كڕین و فرۆشتن پوونمان كردهووە، لە گشت ماملەتەكانی تری مالی دا پەفتاری پێ دەكڕێ: وەك بەخشین و بەكڕێدان و... هتد.

ئینجا بزانه: مەرجه كڕین و فرۆشتنەكە بۆ ماوێەك نەبێ، كەوابو: دروست نیە بۆ: بۆ ماوێ ئەوەندە سألە فرۆشتمە تۆ، هەر وەك لە زۆریە ی سەرچاوەكاندا ئەو مەسەلانە پوون كراونەو.

(وَيَجُوزُ تَقْدُّمُ لَفْظِ الْمُشْتَرَى) دروستە: گۆتە ی كڕیارەكە وەپێش گۆتە ی فرۆشیارەكە بكەوێ، وەك بۆ: ئەو شتەم لە تۆ كڕی. فرۆشیارەكەش بۆ: فرۆشتمە تۆ (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر كڕیارەكە گۆتە یەكێ فەرمانی بەكار هی ناو گۆتی (بَعْنِي) ئەم شتەم پێ بفروشه (فَقَالَ) فرۆشیارەكەش گۆتی (بَعْتُكَ) فرۆشتمە تۆ (اِنْعَقِدْ) فرۆشتنەكە دادەمەزێ و پێویست نیە دیسان كڕیارەكە بۆ: لێتم كڕی (فِي الْأَظْهَرِ) لە فەرموودە ی بەهێزتردا.

(وَيَنْقَعِدُ) ماملەتی فرۆشتن دادەمەزێ (بِالْكِنَايَةِ) بە گۆتە ی نا ئاشكرا: بەو مەرجه ی نیەتی فرۆشتنی هەبێ (ك) وەك بۆ: (جَعَلْتُهُ لَكَ بِكَذَا) ئەم شتەم كرده ی تۆ بە ئەوەندە پارە یە. یان بۆ: بۆ خۆت بێبە بە ئەوەندە پارە یە. یان بۆ: پێرۆزت بێ بە ئەوەندە پارە یە. جا كڕیارەكەش قبول بكا (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودە ی راستردا.

ئینجا بزانه: نووسینیش وەكو گۆتە ی نا ئاشكرایە، واتە: بە نووسینیش كڕین و فرۆشتن دادەمەزێ ئەگەر نیەتی هەبێ، كەوابو: هەر لەو كاتە ی كڕیارەكە لە ناوەرۆکی نووسرلووەكە ئاگادار بو، مەرجه: یەكسەر ماملەتەكە قبول بكا، ئینجا هەردوو لا ماوێ پەشیمان بوونەو یان بەردەوام دەبێ تا كڕیارەكە لە دانیشگە ی قبول كردن جیا دەبێتەو، هەر وەك لە سەرچاوەكاندا ئەم مەسەلە یە پوون كرلووەتەو.

﴿ ئاگاداری ﴾: بە تەلەفۆن و بێ تەلەفۆنیش كڕین و فرۆشتن دادەمەزێ، هەر وەك لە (الشروانی) دا بە گۆتە ی نا ئاشكرای دانراو، بە لام ئاگاداریە: لەو حالەتە دا نابێ ماملەت پێكرلووەكان - هەردووکیان - یەك پگەزی پێیادار بن؟ چونكە لەو جۆرە پێیادارانە دا مەرجه: هەردوو لا - لە دانیشگە ی ماملەتەكە دا - دەمەودەست لە یەكتری وەربگرن، ئەگینا: دەبێتە پیا، هەر وەك لە باسی پێیادا پوونی دەكەینەو، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

وَيُشْتَرَطُ أَنْ لَا يَطُولَ الْفَصْلُ بَيْنَ لَفْظَيْهِمَا وَأَنْ يَقْبَلَ عَلَى وَفْقِ الْإِجَابِ، فَلَوْ قَالَ: بَعَثَكَ بِأَلْفٍ مُكْسَرَةٍ، فَقَالَ: قَبِلْتُ بِأَلْفٍ صَحِيحَةٍ، لَمْ يَصِحَّ، وَإِشَارَةُ الْأَخْرَسِ بِالْعَقْدِ كَالنُّطْقِ، وَشَرَطُ الْعَاقِدِ الرُّشْدُ،

(وَيُشْتَرَطُ) بُو دروستبونی کرپنو و فروشتن به مخرج داده‌ندری (أَنْ لَا يَطُولَ الْفَصْلُ) لَيْكَ پچرانکه دریژ نه‌بی (بَيْنَ لَفْظَيْهِمَا) له نیتوان گوتی کرپاره‌که و فروشیاره‌که، هه‌روه‌ها گفتوگویه‌کی وه‌هاش نه‌که‌وینته نیتوان که په‌یوه‌ندی به مامله‌ته‌که‌وه نه‌بی، که‌واته: نه‌گه‌ر گوتی کرپاره‌که و فروشیاره‌که ماوه‌یه‌کی دریژ لَيْكَ پچران، یان گفتوگویه‌کی بی‌په‌یوه‌ندی که‌وته نیتوان گوته‌که‌یان، نه‌و کاته فروشته‌که دروست نابی.

(وَأَنْ يَقْبَلَ) هه‌روه‌ها مخرج کرپاره‌که به گوتیه‌کی وه‌ها قبول بکا: که (عَلَى وَفْقِ الْإِجَابِ) له واته‌دا له‌گه‌ل گوتی کردنه‌مَلَك تَيْک بکاته‌وه، تا‌کو واته‌ی گوتی هه‌ربو لا لَيْک جیا نه‌بیته‌وه، که‌وابو: (فَلَوْ قَالَ) نه‌گه‌ر فروشیاره‌که گوتی (بِعْثُكَ بِأَلْفٍ مُكْسَرَةٍ) نه‌م شته‌م فروشته‌تو به هه‌زار دیناری ورده (فَقَالَ) کرپاره‌که‌ش گوتی (قَبِلْتُ بِأَلْفٍ صَحِيحَةٍ) قبولم کرد به هه‌زار دیناری درشته (لَمْ يَصِحَّ) نه‌و مامله‌ته دروست نیه، چونکه واته‌که‌یان تَيْک نا‌کاته‌وه.

﴿فَأَسْأَلُكَ﴾ مخرج له پستی کرپنو و فروشتندا ناوی پاره‌که بگوتی، هه‌روه‌ها مخرج: فروشته‌که بدریته پال کرپاره‌که، هه‌رچند کرپاره‌که‌ش وه‌کیلی یه‌کیکی‌تر بی، بُو وینه: نه‌گه‌ر نه‌وزاد وه‌کیلی نازاد بی، ده‌بی کرپاره‌که بلن: نه‌وزاد نه‌م شته‌م فروشته‌تو به نه‌وه‌نده پاره‌یه. نینجا نه‌وزادیش بُو نازاد قبولی بکا، واته: دروست نیه فروشیاره‌که بلن: فروشته‌م نازاد. چونکه نازاد له‌م دانیش‌گه‌دا نیه، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کرلوه‌ته‌وه.

(وَإِشَارَةُ الْأَخْرَسِ) ئامازه‌کردنی مروفی لال (بِالْعَقْدِ) به مامله‌تی کرپنو و فروشتن و به‌کردن‌و به‌کرنگرتن‌و... هتد (كَالنُّطْقِ) وه‌کو گوتی زمان ساغ وایه‌و گشت مامله‌تَيْک به ئامازه‌که‌ی دروست ده‌بی.

﴿مخرج‌گانی کرپارو فروشیار﴾

(وَشَرَطُ الْعَاقِدِ) مخرجی مامله‌ت‌که‌ر، واته: کرپارو فروشیار (الرُّشْدُ) په‌شیدی‌یه، واته: بالغو عاقل بر‌و‌قه‌ده‌غی ده‌ستکاری مالی له سه‌ر دانه‌ندرابن، پیغه‌مبه‌رو ^وده‌فه‌رموئ: ﴿رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يُلْغَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَفْقَ﴾ رواه أبوداد بسند صحيح، نووسین له سه‌ر سئ که‌سان هه‌لگیرلوه: له سه‌ر خه‌وتوو تا هه‌شیار ده‌بیته‌وه، له سه‌ر مندال تا بلوغي ده‌بی، له سه‌ر شیت تا چاک ده‌بیته‌وه.

قُلْتُ: وَعَدَمُ الْإِكْرَاهِ بِغَيْرِ حَقٍّ،

که وایو: کرپین و فروشتن و هیچ مامله ته کانی تری شیت و مندال دروست نابن، به لام له مه زه بی نیامی (حنفی) دا: نه گهر مندال کرپین و فروشتن بزانی و سه ربه رشتکاره که شی نیزنی بدا، نه و کاته دروسته: کرپین و فروشتن بکا، هه روه که له کتیه کانی خویاندا هه رموویانه.

هه روه ها نیام (أحمد) پیگای داوه: مندال به بی نیزنی سه ربه رشتکاره که ی له شتی که مدا کرپین و فروشتن بکا، هه روه که له (المجموع) دا نه و مه سه لانه پوون کرلونه وه.

﴿ناگاداری﴾ کرپین و فروشتن و گشت مامله ته کانی تری مروقی سه رخوش دروستن، جیوازی نیه: بق سودی خوی بی، یان له دئی خوی بی، به لام به کریدن و کرپین و فروشتنی مروقی کویر دروست نیه، که وایو: پیویسته وه کیلیک بق خوی دابنی، هه روه که له سه رچاوه کانداناوه پوکی نه م ناگاداری به پوون کراوه ته وه، به لام له هه رمووده یه کی مه زه بی (شافعی) و له هه رسیک مه زه به که ی تر دا: کرپین و فروشتنی مروقی کویریش دروسته، هه روه که له (المجموع) دا هه رموویته.

﴿زۆرلیکردن بو کرپین و فروشتن﴾

﴿قُلْتُ﴾ نیامی (النولوی) ده هه رموی (وَعَدَمُ الْإِكْرَاهِ بِغَيْرِ حَقٍّ) هه م مه رجه: به زۆرلیکردنیکی به ناهق کرپین و فروشتنه که ی پی نه کری، چونکه خوی گه وره ده هه رموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ له نیوان خوتاندا مالی یه کتری به ناهق مه خون، مه گهر بازارگانیکی به په زامه ندی ئیوه بی. که وایو: کرپین و فروشتنی مروقی زۆرلیکرای به ناهق دروست نابن.

به لام نه گهر زۆرلیکردنه که به ناهق نه بو، به لکو به پیگایه کی شهرعی بوو: وه که مروقیکی قهرزدار که لوپه لیکی هه بی و به قه سدیش قهرزه که نه داته وه، نه وه به زۆرلیکردن - ده بی که لوپه له که ی بفروشتن و قهرزه که ی بداته وه.

هه روه ها له حاله تی گرانی و نه بوونی دا، نه و که سانه ی له پیویستی خویان زیادیان هه یه به زۆرلیکردن - ده بی زیده یه که بفروشن، واته: له و جوره حاله تانه دا کرپین و فروشتنه کان دروست ده بن.

هه روه ها فروشتنی ناچاریش دروسته، که وایو: نه گهر یه کیک - به ناهق - ته نگاو کرا شتیک بداته سته مکاریک، نه ویش له بهر ناچاری شتیکی خوی فروشت نه و فروشتنه ش دروست ده بی، چونکه بق خودی فروشتنه که زۆری لته کراوه، هه روه که له زۆری سه رچاوه کاندانا نه و مه سه لانه پوون کرلونه وه.

وَلَا يَصِحُّ شِرَاءُ الْكَافِرِ الْمُصَحَّفِ وَالْمُسْلِمِ فِي الْأَظْهَرِ - إِلَّا أَنْ يَغْتَقَ عَلَيْهِ قَيْصِحٌ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا الْحَرْبِيُّ سِلَاحًا، وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلِلْمَيْبِيعِ شُرُوطٌ: طَهَارَةُ عَيْنِهِ، فَلَا يَصِحُّ يَبْعُ الْكَلْبَ وَالْخَمْرَ وَالْمُتَجَسِّسَ الَّذِي لَا يُمَكِّنُ تَطْهِيرَهُ كَالْخَلِّ وَاللَّبَنِ وَكَذَا الدُّهْنُ فِي الْأَصَحِّ.

(وَلَا يَصِحُّ) دروست نيه (شِرَاءُ الْكَافِرِ الْمُصَحَّفِ) مرقى كافر قوربان بکړی، واته: نه شتهى قوربانى تى دا نووسراوه، هه روه ها کرېنى کتیبى هه دیس و شه رعیش بق کافر دروست نابى، چونکه تووشى په فتارى پی پېژانه دهین.

(وَالْمُسْلِمِ) هه روه ها دروست نيه مرقى كافر كويله موسولمان بکړی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیژتردا، چونکه زه لیکردنى موسولمانى تى دايه (إِلَّا أَنْ يَغْتَقَ عَلَيْهِ) مه گه كويله كه به هوى کرېنه وه نازاد بڼى: وه كويله كه باوكو باپېرى، يان مندالو نه وهى مرقى كافره كه بڼى (فَيَصِحُّ) نه كاته کرېنه كه دروست ده بڼى، كويله كه ش نازاد ده بڼى (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

(وَالْحَرْبِيُّ سِلَاحًا) هه روه ها دروست نيه كافرى جهنگى چه كو كه لويه لى جهنگ بکړی، چونکه به پالېشتى نه و چه كه جهنگ له گال موسولمانان ده كا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿مهرجه كاني پاره و فروش راو﴾

(وَالْمَيْبِيعِ شُرُوطٌ) بق ماملت پيكرلوه كه - واته: بق پاره كو و فروش راوه كه - پينج مهرج داندرلون:

مهرجى يه كه م: (طَهَارَةُ عَيْنِهِ) بنچينه ي ماملت پيكرلوه كه پاك بڼى، كه و ابو: (فَلَا يَصِحُّ) دروست نيه و دانامه زړى (يَبْعُ الْكَلْبَ) كړېنو فروشتنى سه گو توله و تاژى و به رازو (وَالْخَمْرَ) شه پابو مردارو زبل و چيقنه و خوينو مهر شتيكى ترى له بنچينه ي خوى دا پيس بڼى، پيغه مبه رﷺ ده فرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ يَبْعَ الْخَمْرَ وَالْمَيْتَةَ وَالْخَنِزِيرَ وَالْأَصْنَامَ﴾ رواه الشيخان، خولو پيغه مبه رﷺ هه پاميان كړيوه: فروشتنى شه پابو مردارو به رازو بتو سه نه م.

﴿وَعَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَثَمَنِ الدِّمِّ﴾ رواه البخارى، پيغه مبه رﷺ قه ده غى كړيوه: پاره ي سه گو پاره ي خوين. واته: فروشتنيان.

(وَالْمُتَجَسِّسَ الَّذِي لَا يُمَكِّنُ تَطْهِيرَهُ) هه روه ها دروست نيه و دانامه زړى: كړېنو فروشتنى نه و جوړه پيسبووه ي ناگونجى پاك بكرتته وه (كَالْخَلِّ وَاللَّبَنِ) وه كو سركو و شيرى پيسبوو (وَكَذَا الدُّهْنُ) هه روه ها پونى پيسبوو (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، واته: چونکه نه و جوړه شله پيسبووانه ناگونجى پاك بكرتته وه، نه و انيش وه پيسى بنچينه ي كړېنو فروشتنيان دروست نابى.

الثَّانِي: اَلْتَفْعُ، فَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْحَشْرَاتِ وَكُلِّ سَعٍ لَا يَنْفَعُ وَلَا حَبِّي الْحِنْطَةِ وَنَحْوَهَا
وَأَلَّةُ اللَّهْوِ، وَقِيلَ يَصِحُّ فِي الْأَلَّةِ إِنْ عُدَّ رُضَاضُهَا مَالًا،

به لأم هر پیسبوویکی بگونجی پاک بکریته وه: وهك دابرو ناسنو جلویه رگو نهو جوړه
شخانه، نهووه کرپنو فروشتنیان دروسته، هروهك له سهرچاوه كاندا فرموویانه، هروهها
کرپنو فروشتنی خانووی پیسبوو و زهوی زیلدراو دروسته، هروهك له (تحفة) و
(مغنی) دا فرموویانه.

﴿ناگاداری﴾: پیسی بنچینه یی و شتی پیسبوو دروسته: بیه خشریو بکریته خیر به
نیازی دهست له سهر هه لگرتن، هروهك له (المجموع) و (مغنی) دا فرموویانه، که وابو:
دروسته له بهرامبر نهو دهست له سهر هه لگرتنه ش پاره وهریگری، وهك بلای: نهووه
وازم له م سهگه هینا بق تو به پیچ دینار. یان بلای: دهستم له سهر نه م زیله هه لگرت بق
تو به چوار دینار. هروهك له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(الثَّانِي) ههرچی دووه می ماملت پیکراوه که: (اَلْتَفْعُ) سودی لټوهریگری، جیوازی
نیه: ههر نیستا سودی لټوهریگری، یان له مه ودا: وهکو جاشوله یه کی بچووک، یان
خانوو یکی به کریندراو بق ماوه یه ک، واته: ههر کاتیک جاشوله که گه وړه بوو، یان ماوه ی
به کریدانه که ته و او بوو، کریاره که ده توانی سودی لټوهریگری.

که وابو: (فَلَا يَصِحُّ) دروست نیه و دانامه زری (بَيْعُ الْحَشْرَاتِ) کرپنو فروشتنی می شومه گه ز:
وهکو مشک، قالوجه، مار، نویشک، می ش، می شوله، میرو... (و) هروهها دروست نیه
کرپنو فروشتنی (كُلِّ سَعٍ لَا يَنْفَعُ) گشت درنده یه کی سودی نه بی: وهك گورگو و شیرو
کولاره و نهو جوړه شخانه، به لأم نه گهر سودی هه بی نهووه کرپنو فروشتنی دروسته: وهك
فیل و باز (وَلَا) هروهها دروست نیه کرپنو فروشتنی (حَبِّي الْحِنْطَةِ) دوو دهنکه گه نم و
(وَنَحْوَهَا) نهو جوړه شخانه، چونکه له بهر که می سودی لټوهریگری.

(وَأَلَّةُ اللَّهْوِ) هروهها دروست نیه کرپنو فروشتنی که لویه لو نامیری گه مه کردنی حه رام:
وهکو زوپناو دمبک و موسیقاو... هتد (وَقِيلَ) له فرمووده یه کی بی هیژدا (يَصِحُّ فِي الْأَلَّةِ)
دروسته: نهو که لویه لانه بفروشتن (إِنْ عُدَّ رُضَاضُهَا مَالًا) نه گهر پارچه کانی له دوی
شکندن - به مال دابندری و سودیان لټوهریگری.

هروهها دروست نیه کرپنو فروشتنی که لویه لی قومارو دده به و که لاو نهو جوړه شته
بی سودانه ی مندالان گه مه ی پی ده کن، هم نهو کتیبانه ی (بِدْعَةٍ)، یان قسه ی پړو
پووجیان تی دایه، چونکه شتی بی سود به مال داناندی، که وابو: کرپنه که ی ده بیته مال
به فیروندان، فروشتنی شی مال خواردنی خه لکه به ناهق، خوی گه وړه ده فرموی: ﴿وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ مالی یه کتری له نیوان خوتاندا به ناهق مه خون.

وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمَاءِ عَلَى الشُّطِّ، وَالثَّرَابِ بِالصُّخْرَاءِ فِي الْأَصَحِّ. الثَّلَاثُ: إِمْكَانُ تَسْلِيمِهِ، فَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الضَّالِّ وَالْأَبْقِ وَالْمَقْصُوبِ، فَإِنْ بَاعَهُ لِقَادِرٍ عَلَى إِنْتِرَاعِهِ صَحَّ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ نَصْفِ مُعَيَّنٍ مِنَ الْإِنَاءِ وَالسَّيْفِ وَنَحْوِهِمَا،

هم پیغمبر ﷺ ده فرمودی: ﴿...وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ﴾
رواه الشيخان، خوائ گه وره بق نیهوی ناپه سهند کردوه: گوته گوتی بی سودو زقد
پرسیار کردنی بی سودو مال به فیروان.

(وَيَصِحُّ) دروسته (بَيْعُ الْمَاءِ عَلَى الشُّطِّ) فروشتنی ثاوله سهر پوخی پویار (وَالْثَّرَابِ بِالصُّخْرَاءِ) هم فروشتنی گل له ده شتایی دا، هم فروشتنی بهرد له چیدا، چونکه نهو
جوره شتانه سودیان ههیه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

﴿ثَلَاثًا﴾: کرینو فروشتنی توتنو جگهره هرچهند دروسته، به لام ناپه سنده؟ چونکه
جگهره خوارن ناپه سنده، ولته: حه پام نیه؟ چونکه هیچ به لگه یه کی ناشکرای له سهر نیه،
به لام نه گهر یه کیک بی گومان جگهره زیانی پی بگه یه نی، یان ده سکتورت بی تو به پاره ی
به ختو کرنی خیزانه کی جگهره بکپی، نهو کاته جگهره لهوی حه پامه، ههروه ک له (الشروانی) دا
پهون کرلوه ته وه، به لام زقریه ی ماموستایانی ثابینی ثم سهرده مه بق هه موو که سیک به حه پامی
ده زانن؟ چونکه دهرکه وتوه: جگهره زیانی ههیه بق ته ندروستی مروژ.

(الثَّلَاثُ) هه رجی سی یه می ماملت پینکراوه که: (إِمْكَانُ تَسْلِيمِهِ) ماملت تکه ره که توانای
هه بی ماملت پینکراوه که ته سلیم بکا، چونکه نه گهر نه گونجی ته سلیمی بکا، ده بیته
فریودان ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْفَرَرِ﴾ رواه مسلم، پیغمبر ﷺ
قه ده غه ی کردوه کرینو فروشتنی که فریودانی تی دابی.

که وابو: (فَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الضَّالِّ) دروست نیه و دانامه زدی کرینو فروشتنی نازه لی گوم بوو
(وَالْأَبْقِ) هم کزیله ی هه لاتوو (وَالْمَقْصُوبِ) هم شتی زه وتکراو، چونکه ناتوانی نه وانه
ته سلیمی کپیاره که بکا، که وابو: (فَإِنْ بَاعَهُ لِقَادِرٍ عَلَى إِنْتِرَاعِهِ) نه گهر شته زه وتکراوه که ی،
یان گومبووه که ی فروشته که سیک و هه ها: که توانای هه بو زه وتکراوه که له زه وتکه ره که
بسینتیته وه، یان گومبووه که بگه پینتیته وه (صَحَّ) نهو کرینو فروشته دروسته (عَلَى
الصَّحِيحِ) له سهر فرموده ی راست، ههروه ها نه گهر بی فروشتیته خودی زه وتکه ره که ش
هر دروسته، چونکه له ژیر دهستی نه ودايه، به لام دروست نیه بالنده ی له هه و بفروشی،
یان ماسی له ناو پویارو ده ریادا بفروشی، مه گهر ناوه که که م بی و گرینی ناسان بی، نهو
کاته دروسته، ههروه ک له سهرچاوه کانداه فرموویانه.

(وَلَا يَصِحُّ) دروست نیه و دانامه زدی (بَيْعُ نَصْفِ مُعَيَّنٍ) فروشتنی نیوه یه کی دیارکراو (مِنْ
الْإِنَاءِ وَالسَّيْفِ) له قاپو شمشیرو (وَنَحْوِهِمَا) نهو جوره شتانه، چونکه ناگونجی نیوه

وَيَصْحُ فِي الثَّوْبِ الَّذِي لَا يَنْقُصُ بَقْطَعُهُ فِي الْأَصْحَ، وَلَا الْمَرْهُونَ بِغَيْرِ إِذْنِ مُرْتَهِنِهِ، وَلَا الْجَانِي الْمُتَعَلِّقُ بِرَقَبَتِهِ مَالٌ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَا يَضُرُّ تَعَلُّقُهُ بِذِمَّتِهِ، وَكَذَا تَعَلُّقُ الْقِصَاصِ فِي الْأَظْهَرِ. الرَّابِعُ: الْمَلِكُ لِمَنْ لَهُ الْعَقْدُ، فَبَيْعُ الْفُضُولِيِّ بَاطِلٌ،

ديارکراوه که نه سلیمي کپاره که بکړئ ته نها به پارچه کردن نه بئ، به پارچه کردنش سودی ناميئن، که و ابو: نه گهر نیوه که دیاری نه کړئو به بلاوی بیفروشي: وه ک بئ: نیوه ی نه م قاپم فروشته تو، نه و کاته دروسته و ده بیته هاوېش له نیوانیاندا، هه روه ک له (المجموع) دا فهرمووېه تی.

هه روه ها (وَيَصْحُ) کړین و فروشتنی به شيکی ديارکراو دروسته (فِي الثَّوْبِ الَّذِي لَا يَنْقُصُ بَقْطَعُهُ) له و پارچه جلې به پارچه کردن که م ناکاته وه: وه ک پارچه قوماشيکی گه وړه، يان به په يه کی گه وړه، چونکه نه گهر پارچه ديارکراوه که ی ليکړئته وه سودی ده ميئن (فِي الْأَصْحَ) له فهرمووده ی راستردا.

(وَلَا الْمَرْهُونَ) هه روه ها دروست نيه و دانامه زړی کړین و فروشتنی شتی په هنکراو (بِغَيْرِ إِذْنِ مُرْتَهِنِهِ) به بئ نيزنی په هنوه رگره که ی (وَلَا الْجَانِي) هه روه ها دروست نيه کړین و فروشتنی کويله يه کی تاوانکار: که (الْمُتَعَلِّقُ بِرَقَبَتِهِ مَالٌ) ټولې تاوانه که ی به گرده نيه وه به سترابئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به ميژتردا (وَلَا يَضُرُّ تَعَلُّقُهُ بِذِمَّتِهِ) زيان نادا نه گهر مالیک قهرز بئو له نه ستقې دا مابئ (وَكَذَا) هه روه ها زيان نادا (تَعَلُّقُ الْقِصَاصِ) کوشتنی له ټولې به گرده نيه وه به سترابئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به ميژتردا، واته: فروشتنی نه و کويله يه دروسته، چونکه چاوه پوانی ليخوردنی ده کړئ.

(الرَّابِعُ) مهرجی چواره می ماملت پيکراوه که: (الْمَلِكُ لِمَنْ لَهُ الْعَقْدُ) ماملت پيکراوه که ملکی نه و که سه بئ: که ماملت ته که ی بؤ ده بئ، جياوازی نيه: خاوه نه که ی به خو ی ماملت ته که بکا، يان وه کيله که ی، يان سه رپه رشتکاره که ی، که و ابو: (فَبَيْعُ الْفُضُولِيِّ) کړین و فروشتن و گشت ماملت تيکی تری خوتیکه لکه ر- که وه کيلي، يان سه رپه رشتکاری خاوه نه که نه بئ- (بَاطِلٌ) به تاله و دانامه زړی، چونکه پټغه مېر ښه ده فهرموئ: ﴿لَا يَبِيعُ إِلَّا فِيمَا تَمْلِكُ﴾ حديث حسن رواه ابو داود والترمذي وغيرهما، هيچ کړین و فروشتنيک دروست نيه ته نها له و شته دا نه بئ که ملکی خوته.

که واته: کړین و فروشتنی مالی نزاو، يان زه و تکراو دروست نيه، هه روه ها دروست نيه به بئ نيزن- مالی ښ له ميرده که ی بکړئو هم به پټچه وانه ش دروست نيه، هه روه ک له (احياء العلوم) دا فهرمووېه تی، هه روه ها ماملت ی سه ر قوفلانه ش دروست نيه، هه روه ک له (باسی ماوه ی به کړيدان) دا پوونی ده که ينه وه، ان شاء الله تعالی.

وَفِي الْقَدِيمِ مَوْقُوفٌ: إِنَّ أَجَارَ مَالِكُهُ تَقْذَرُ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ بَاعَ مَالٌ مُورَّثَهُ ظَانًّا حَيَاتَهُ وَكَانَ مَيْتًا صَحَّ فِي الْأَظْهَرِ.

(وَفِي الْقَدِيمِ) له فرموده‌ی کونی نیمامی (شافعی) دا کرین و فروشتن و گشت مامله یتیکی تری خوتیکه لکر- که وه کیل نیو و سرپه رشتکاریش نیو- (مَوْقُوفٌ) پاده گیرئ تا پرسى خاوه نه که ی ده کرئ، ئینجا (إِنَّ أَجَارَ مَالِكُهُ) نه گهر خاوه نه که ی ړنگی دا و به کرین و فروشتنه که ی پازی بوو، نه وه (تَقْذَرُ) مامله ته که جئ به جئ ده کرئ و دروست ده بی (وَإِلَّا فَلَا) به لام نه گهر پازی نه بو، دروست نابئ.

جا له (تحفة) و (مغنی) دا - له پووی به لگوه - هم فرموده کونه به به میز داندرلوه، که هم ه دیسه به: ﴿عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَعْطَاهُ دِينَارًا يَشْتَرِي بِهِ شَاةً، فَأَشْتَرَى بِهِ شَاتَيْنِ، فَبَاعَ أَحَدَهُمَا بِدِينَارٍ، فَاتَاهُ بِشَاةٍ وَدِينَارٍ، فَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ﴾ حدیث صحیح رواه أبو داود والترمذی، پیغمبر ﷺ دینار یتکی دایه (عروة) تا کو مه ړنگی بؤ بکرئ، (عروة) ش- بی یتزی پیغمبر ﷺ - سو مه ړی بهو دیناره کرین، جا یه کیکانی به دینار یتک فروشته وه، ئینجا هم دیناره و مه ړه که ی تری بؤ پیغمبر ﷺ میتانه وه، پیغمبر ﷺ نوعای به ره که تی بؤ (عروة) کرد. واته: له کرین و فروشتنه وه ی مه ړه که ی تردا (عروة) نه کرلوه وه کیل، به لام چونکه پیغمبر ﷺ پازی بوو، مامله ته که به دروستوویی داندر.

(وَلَوْ بَاعَ مَالٌ مُورَّثَهُ) نه گهر فروشیاریک مالی میراتده ری خوی فروشت، واته: مالی نه و که سه ی که میراته که ی وی بؤ فروشیاره که ده بو (ظَانًّا حَيَاتَهُ) واتیگه یشته نه و میراتده ره زیندووه (وَكَانَ مَيْتًا) به لام له کاتی فروشتندا میراتده ره که مربو بوو (صَحَّ) نه و فروشتنه دروسته (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میز تردا، چونکه میراته که ی بؤ بووه و له راستی دا ملکی خوی فروشته وه.

﴿نَاكَادَارِي﴾ یه که م: هر که سیك ده ترسا: سته مکاریک- به ناهق- مالی که سیکی نادیار بیا، یان زیانیکی لیدا، نه شگونجا- جگه له فروشتن- به هیچ ړنگایه کی تر ماله که بیاریزی، نه وه بؤ که سه که دروسته: ماله که بؤ نادیاره که بفروشتن، چونکه فروشتن بؤ ته تا که ړنگا بؤ پاراستنی ماله که، هر وه که له (تحفة) له (یاسی سرپه رشتی مندال) دا پوون کراوته وه.

دووه م: فروشتنی به نه مانه ت دروسته: (وه که یه کیك بترسن ماله که ی لیدا گیر بکرئ، یان به زقر پی بی بفروشرئ، نه ویش له ترسان بی فروشیته دوستیکی خوی، به لام له پیش فروشتندا ړنگ که وتبون: هر کاتیک ترسه که نه ماو خاوه نه که ی داوی ماله که ی کرد، کپیاره که به پاره بیداته وه)، نه و جورده فروشتنه دروست ده بی، هر وه که له (المجموع) و

الْخَامِسُ: اَلْعِلْمُ بِهِ، فَبَيْعُ أَحَدِ الثَّوَيْنِ بَاطِلٌ، وَيَصِحُّ بَيْعُ صَاعٍ مِنْ صَبْرَةٍ تُعْلَمُ صِبْعَانِهَا، وَكَذَا إِنْ جُهِلَتْ فِي الْأَصَحِّ،

(مغنی) دا فرمودیانه، واته: ماله که ده بیته ملکی کپاره که و نه گهر نه شی داته وه لی
حه لاله، به لام نه گهر وه عده که ی نه گه یه نیته جی گونا هبار ده بی، جا نه گهر بیداته وه
خیری ده گاتی.

سی یه: نه گهر یه کی که بازرگانی بکا: به مالتیکی زه وتکراو، یان دزلو، یان به مالتی پریا،
یان شیربایی، یان هر مالتیکی تر: که ملکی خوی نه بی و به ئیزنیکی شهرعی
خاوه نه که شی نه بی، تماشا ده که ی: نه گهر به خودی ماله که کرین، یان فروشتن بکا، نه و
مامله ته به تاله و دانامه زری؟ نه پاره که و نه فروشراوه که له هیچیان حه لال نابن، جا
نه گهر ماله که، یان پاره که بفوتی، واجبه: توله ی بدا، هر وه ها نه و قازانجهش که له م
بازرگانی یه په یدا بووه، نه گهر بگوچی: ده بی بیداته وه مامله ته چیه کان، نه گهر نه گونجا:
نه وه به مالتیکی له ده ستچوو داده ندری، (که واته: له به رزه وه ندی گشتی موسولمانان
سهرف ده کری و نابیته ملکی خوی).

به لام نه گهر به خودی ماله حه پاره که بازرگانی نه کردبو، به لکو به قهرز شتیکی کپی
شته کپاره که شی و هر گرت، ئینجا پاره یه کی حه پامی له و قهرزه دایوه، نه وه مامله ته کان
دروست ده بن و قازانجه که شی بۆ خویه تی له فرموده ی نوی ئیمامی (الشافعی) دا،
به لام پاره ی نه و شته کپاره ی هر له نه ستودا ماوه، هر وه که له (الانوار) له (کتاب الغصب) دا نه و
حه پاره که شی هر له نه ستودا ماوه، هر وه که له (الانوار) له (کتاب الغصب) دا نه و
مه سه له یه پوون کراوه ته وه، ئیمهش له پاشکوی (غصب) دا به دریزی پوونی ده که ی نه وه
إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(الْخَامِسُ) مهرجی پینجه می مامله ت پیکراوه که: (اَلْعِلْمُ بِهِ) زانستی ه بی به خودی
مامله ت پیکراوه که، یان به نه اندازه که ی و به شیوه که ی، که و ابو: (فَبَيْعُ أَحَدِ الثَّوَيْنِ)
فروشتنی یه کی که له دوو جله کان- که دیار نه کری کامه یانه- (بَاطِلٌ) به تاله و دانامه زری،
هر وه هاش نه گهر بلئ: مهرچم له و میگه له، یان له دوو مه پانه فروشته تو، نه وه- نه گهر
مه په که دیاری نه کری- به تاله و دانامه زری ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْفَرَسِ﴾
رواه مسلم، پیغه مبه ر رضی الله عنه قه ده غه ی کرده: کرین و فروشتنی که فریودانی تی دابی.

(وَيَصِحُّ) دروسته (بَيْعُ صَاعٍ) ساعیک، یان چه ند کیلویه ک بفروشتن (مِنْ صَبْرَةٍ) له کومه له
که نمیکی وه ها: که (تُعْلَمُ صِبْعَانِهَا) نه اندازه ی ساعه کانی، یان کیلویه کانی بزاندری (وَكَذَا
إِنْ جُهِلَتْ) هر وه ها نه گهر نه شراندری چه نده، هر دروسته (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی
راستردا، وه که بلئ: بیست کیلو گهنم له م کومه له فروشته تو.

وَلَوْ بَاعَ بِمِلْءٍ ذَا الْبَيْتِ حِنْطَةً أَوْ بَزْلَةً هَذِهِ الْحَصَاةَ ذَهَبًا أَوْ بِمَا بَاعَ بِهِ فَلَانَ قَرَسَةً أَوْ
بِأَلْفِ دَرَاهِمٍ وَدَنَانِيرَ لَمْ يَصِحَّ، وَلَوْ بَاعَ بِنَقْدٍ وَلِيَّ الْبَلَدِ نَقْدًا غَالِبًا تَعَيَّنَ، أَوْ نَقْدَانِ لَمْ
يَغْلِبْ أَحَدُهُمَا أَشْطَرُ التَّعَيَّنِ، وَيَصِحُّ بَيْعُ الصُّبْرَةِ الْمَجْهُولَةِ الصِّعَانِ كُلِّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ،

(وَلَوْ بَاعَ بِمِلْءٍ ذَا الْبَيْتِ حِنْطَةً) نه گهر به نه اندازه‌ی پر به م ژووره گهنمی فروشت (أَوْ بَزْلَةً
هَذِهِ الْحَصَاةَ ذَهَبًا) یان به گرانایی نه م بهرده زبیری فروشت (أَوْ بِمَا بَاعَ بِهِ فَلَانَ قَرَسَةً)
یان فروشتمه تو به و پاره‌یه‌ی فلانکهس نه سپه‌کی خوی پی فروشتوه (أَوْ بِأَلْفِ دَرَاهِمٍ
وَدَنَانِيرَ) یان به هزار دیرهم و دینار (لَمْ يَصِحَّ) فروشتنی هیچیان دروست نابئی، چونکه
نه یزانیوه: نه اندازه‌ی پر به ژووره که چند پریه، گرانایی بهرده که چند میسقاله، پاره‌ی
نه سپه که چند، هروه‌ها دیار نه کراوه: له و هزاره چندی دیرهمه و چندی دیناره،
که‌واته: نه گهر پیش مامله تکرده که نه و نه اندازه بزاندرین، نه و کپین و فروشتنه که
دروست ده‌بی، هروه که زوریه‌ی سرچاوه‌کاندا فرمویانه.

﴿پاره‌ی فروشراوه که﴾

پیشه‌کی بزانه: نه گهر شتیکی فروشت به پاره‌یه‌کی قهرز، ده‌بی ماوه‌ی قهرزه که بزاندری،
چونکه نه گهر پاره‌ی فروشراوه که قهرز بی و ماوه‌ی نه زاندری، فروشتنه که دروست نابئی،
هروه که (المجموع) دا فرمویانه.

(و) هروه‌ها (لَوْ بَاعَ بِنَقْدٍ) نه گهر به قهرز، یان به حازر - شتیکی به پاره فروشت (وَفِي
الْبَلَدِ نَقْدًا غَالِبًا) له و شوینه‌شدا پاره‌یه‌کی وه‌ها ه‌بو: که به نه غله‌بی موعامله‌ی پی
ده‌کرا، پاره‌یه‌کی تریش به و ناوه ه‌بو: به که می موعامله‌ی پی ده‌کرا (تَعَيَّنَ) له و دووانه
نه غله‌به که دیاری ده‌کری و ده‌بی نه ویان بدریته فروشیاره که.

(أَوْ نَقْدَانِ) یان له و شوینه‌دا دو پاره ه‌بون، به لام (لَمْ يَغْلِبْ أَحَدُهُمَا) یه‌کیکیان له‌وی‌تر
غالبتر نه‌بو، واته: وه‌کو یه‌کس به یه‌کسانی - موعامله‌یان پی ده‌کرا، به لام یه‌کیکیان به
نرختر بوو، یان په‌واجتر بوو، نه و کاته (أَشْطَرُ التَّعَيَّنِ) به مخرج دانراوه له مامله‌ته‌که‌دا
دیاری بکری: کامه‌یان مه‌به‌سته، به لام نه گهر نرخ و په‌واجی پاره‌کان وه‌کو یه‌کتری بوو،
نه و کاته دیاری کردن مخرج نیه، به‌لکو کپیاره که کامه‌یان حه‌ز ده‌کا ده‌یداته
فروشیاره که، هرچند یه‌کیکیان ورده بی و نه‌وی‌تریش نرشته بی، هروه که زوریه‌ی
سرچاوه‌کاندا فرمویانه.

(وَيَصِحُّ) دروسته (بَيْعُ الصُّبْرَةِ الْمَجْهُولَةِ الصِّعَانِ) فروشتنی کومه‌له گهنمیک، یان شتیکی‌تر:
که ژماره‌ی ساعه‌کانی نه زانراو بی (كُلِّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ) هر ساعیکی به دیرهم‌میک، یان نه م
میگله مه‌پرم فروشته تو هر مه‌پک به دیرهم‌میک. نه و دروسته، چونکه فروشراوه که

وَلَوْ بَاعَهَا بِمِائَةِ دِرْهَمٍ كُلُّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ صَحَّ إِنْ خَرَجَتْ مِائَةٌ وَإِلَّا فَلَا عَلَى الصَّحِيحِ،
وَمَتَّى كَانَ الْعَوَضُ مُعَيَّنًا كَفَتْ مُعَايِنَتُهُ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بَيْعُ الْغَائِبِ، وَالثَّانِي يَصِحُّ
وَيُثْبِتُ الْخِيَارَ عِنْدَ الرُّؤْيَةِ،

له بهرچاوه به پيوانه و به ژماردنیش دهراندنری پاره‌کی ده‌کاته چهند، به لام نه‌گهر گوتی:
نهم می‌گهله مهرهم فروشته تو جووتی به دینارنیک. یان گوتی: لهم می‌گهله ده مهرهم به سهد
دینار فروشته تو. نهو جوړه فروشته دروست نابی، چونکه به نه‌غله‌بی نرخ‌ی مهرهم‌کان
لیک جیوازه، مهره‌ک له (المجموع) و (تحفة) دا فرموویانه.

(وَلَوْ بَاعَهَا بِمِائَةِ دِرْهَمٍ) نه‌گهر مهرموو کومه‌له‌کی به سهد دیرهم فروشت (کُلُّ صَاعٍ
بِدِرْهَمٍ) مهر ساعی‌کی به دیرهم‌میک (صَحَّ) دروسته (إِنْ خَرَجَتْ مِائَةٌ) نه‌گهر سهد ساع
ده‌ریچی (وَإِلَّا فَلَا) به لام نه‌گهر سهد ساع دهرنه‌چی دروست نابی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر
فرمووده‌ی راست.

﴿کړین و فروشتنی له‌گوتره﴾

(وَمَتَّى كَانَ الْعَوَضُ مُعَيَّنًا) مهر کاتی‌ک که‌لوپه‌له‌که، یان پاره‌که له بهرچاو بی (كَفَتْ
مُعَايِنَتُهُ) بۆ دروست‌بوونی مامله‌ته‌که تنه‌ها به چاو بدیتری به‌سه، واته: مهر شتی‌ک کړپارو
فروشیار به چاوی خویان دیتیان: وه‌ک پارچه زېږنیک، یان کومه‌له‌که‌نمیک، یان کومه‌له
گوږنیک، یان پارچه قوماشنیک، نه‌وه دروسته له‌گوتره بیکړن و بی‌فروشن، بی نه‌وه‌ی
بزانن کیشی چنده، یان پیوانه‌ی چنده، یان ژماره‌ی چنده، مهره‌ک له‌سهرچاوه‌کاندا
پوون کراوه‌ته‌وه، به لام دروست نیه خوارده‌مه‌نی و زېږو زیو له‌گوتره - به په‌گه‌زی
خویان بفروشرین، مهره‌ک له پیدادا پوونی ده‌که‌ینه‌وه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى).

ئینجا بزانه: نه‌و شتی به چاو دیتراوه، مهرج نیه تام بکړی، یان بۆن بکړی، مهره‌ک له
(المجموع) و (نهایه) دا فرموویانه، جا نه‌گهر شتی‌کی به چاو دیتو له ناسیني به‌هله‌دا
چوو: وه‌ک واتی‌گا شته‌که زیوه، یان گه‌وه‌ره، ئینجا له‌دوی کړینی ناشکرا بوو:
شته‌که مسه، یان شوشه‌یه، نهم فروشته‌ش دروسته‌و په‌شیمان‌بوونه‌وشی بۆ نیه،
مهره‌ک له (الشبراملسی) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَالْأَظْهَرُ) به فرمووده‌ی به‌هیرتر: (أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بَيْعُ الْغَائِبِ) دروست نیه کړین و فروشتنی
شتی نادیار: که کړپاره‌که، یان فروشیاره‌که نه‌یدیتبی، مهرچند شته‌ک‌ش له‌لای خویان
بی، جا که‌لوپه‌ل بی، یان پاره‌بی، چونکه هله‌خه‌له‌تاندنی تی‌دایه (وَالثَّانِي) به فرمووده‌ی
دووه‌می نیمامی (الشافعی) و به مهرسینک مهره‌به‌که‌ی‌تر: (يَصِحُّ) دروسته کړین و فروشتنی
شتی نه‌دیتراو، به‌و مهرجه‌ی په‌گه‌زو جوړه‌که‌ی پوون بکړی‌ته‌وه (وَيُثْبِتُ الْخِيَارَ) کړپاره‌که
مافی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی هیه (عِنْدَ الرُّؤْيَةِ) له کاتی دیتنی فروشره‌وه.

وَتَكْفِي الرُّؤْيَةَ قَبْلَ الْعَقْدِ فِيمَا لَا يَتَغَيَّرُ غَالِبًا إِلَى وَقْتِ الْعَقْدِ، دُونَ مَا يَتَغَيَّرُ غَالِبًا، وَتَكْفِي رُؤْيَةَ بَعْضِ الْمَبِيعِ إِنْ دَلَّ عَلَى بَاقِيهِ كظَاهِرِ الصُّبْرَةِ وَالْمُؤْذَجِ الْمُتَمَاثِلِ، أَوْ كَانَ صَوَانًا لِلْبَاقِي خَلْفَةً كَقَشْرِ الرُّمَّانِ وَالْبَيْضِ وَالْقَشْرَةِ السُّفْلَى لِلْجَوْزِ وَاللُّوزِ، وَتُعْتَبَرُ رُؤْيَةُ كُلِّ شَيْءٍ عَلَى مَا يَلِيقُ بِهِ، وَالْأَصَحُّ أَنْ وَصَفُهُ بِصِفَةِ السَّلَمِ لَا يَكْفِي،

جا بزانه: سولخی به مالو په هنکردن و به کړيدان و به خشين و ماره يی ژن، گشتيان نه و نوو
 فەرموودانه يان تێدا دیتنه چی، هه روهك له سه رچاوه كاندا فەرموويانه.

(وَتَكْفِي الرُّؤْيَةَ) به فەرمووده ی به مەيزتر: دیتنی ماملەت پیکراوه که به سه (قَبْلَ الْعَقْدِ) پيش به ستنی ماملەته که (فِيمَا لَا يَتَغَيَّرُ غَالِبًا) له و جۆره شته دا که ناگوپێ به نه غله بی (إِلَى وَقْتِ الْعَقْدِ) تا کاتی به ستنی ماملەته که: وهك زهوی و ئاسنو به ربو نه و جۆره شتانه (دُونَ مَا يَتَغَيَّرُ غَالِبًا) به لām له و جۆره شته دا دروست نیه که به نه غله بی - له و ماوه یه دا - ده گوپێ: وهكو خوارده مەنی و نه و جۆره شتانه ی ژوو ده گوپین، به لām له و جۆره شتانه دا دروسته که ده گونجا - له و ماوه یه دا - بگوپین، یان نه گوپین: وهك ئاژه ل، هه روهك له سه رچاوه كاندا فەرموويانه.

(وَتَكْفِي رُؤْيَةَ بَعْضِ الْمَبِيعِ) بۆ دروستبوونی ماملەته که دیتنی به شیکێ فروشرلووه که به سه (إِنْ دَلَّ عَلَى بَاقِيهِ) نه گەر نه و به شه نیشانه بی له سه به شه که یتر (كُظَاهِرِ الصُّبْرَةِ) وهكو لای دهره وهی کومه لیکێ دانەویته، یان گوین، یان ئاردو نه و جۆره شتانه.

(و) هه روهما وهكو (أَتُمُودَجِ الْمُتَمَاثِلِ) نموونه ی نه و شته ی گشت به شه کانی یه کسانن: وهكو گه نه و ئاردو نۆشاو و سرکه و... هتد (أَوْ كَانَ صَوَانًا لِلْبَاقِي خَلْفَةً) یان نه گەر هه ر له دروستبوونی وه لای دهره وهی پارێزه ری به شه که یتر بسو (كَقَشْرِ الرُّمَّانِ) وهك تویکلی هه نارو (وَالْبَيْضِ) تویکلی هیلکه و (وَالْقَشْرَةِ السُّفْلَى لِلْجَوْزِ وَاللُّوزِ) هه م وهكو تویکلی بنه وهی گوینو چواله، یان تویکلی سه ره وه یان نه گەر په ق نه بوین، واته: ته نها دیتنی نه و تویکلانه ی پربردو، به سه بۆ دروستبوونی فروشتنی ناوه وه یان.

(وَتُعْتَبَرُ رُؤْيَةُ كُلِّ شَيْءٍ) په چاو ده کړی دیتنی گشت شتیک (عَلَى مَا يَلِيقُ بِهِ) به گویره ی لێوه شانه وه ی خوی، وهك له کرپنی خانوودا: ژوره کان و بان و سه رشوگره و ناوده ستخانه و دیواره کانی دهره وه و ناوه وه ی ببینی، له کرپنی باغدا: دره خته کان و جوگه کانی ناوه وه ی ببینی، له کرپنی جل و به رگدا: بللوی بکا، تاکو دهره وه و ناوه وه ی ببینی... به و جۆره.

(وَالْأَصَحُّ) به فەرمووده ی پرستتر (أَنْ وَصَفُهُ بِصِفَةِ السَّلَمِ لَا يَكْفِي) باسکردنی فروشرلووه که به سیفه ته کانی (سَلَم) به سه نیه و به بهر دیتن ناکه وی.

وَيَصِحُّ سَلَمُ الْأَعْمَى، وَقِيلَ إِنَّ عَمِيَ قَبْلَ تَمْيِيزِهِ فَلَا.

(وَيَصِحُّ سَلَمُ الْأَعْمَى) دروسته: مروفي کويز (سَلَم) بکا (وَقِيلَ) له فرموده يه کی بی میزد (إِنَّ عَمِيَ قَبْلَ تَمْيِيزِهِ) نه گهر مروفه که پیش جیاوازی کردنی نیتوان شته کان کويز بویی (فَلَا) نه وه (سَلَم) کردنی دروست نابی، نینجا بزانه: کرپینو فروشتنو به کریدانی مروفي کويز له مهرجه کانی کرپارو فروشیاردا پوون کراوه، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَعَالَى.

﴿پاشکۆ: چه نند فروشتنیکی نادروست﴾

نه و عاده ته ی له ناو خه لکدا هیه: که به شه ناوه که ی زهوی و باغه کانیان له ناوی په وان ده فروشن، نه و کرپینو فروشتنه چه پامه و دروست نابی، چونکه نه ندازه ی ناوه په وانه که نه زاندر اوه وه مووی نه دیتروه، هم ناوی جوگه و پوبارو سه رچاوه گشتیه کانیش ملکی فروشیاره که نیه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندا پوون کراوه ته وه.

هه روه ها دروست نیه: شیر له ناو گواندا بفروشرئ و خوری و موو له سه ر پشتی ناژه لی زیندوو بفروشرئ، دروست نیه سه روپی ناژه ل-پیش لی کړنده و هیان- بفروشرئ و دروست نیه: ناژه لی سه رپړاو، یان پیسته که ی-پیش گرواندن- بفروشرئ، هه روه ها له نوای گرواندنیش- نه گهر ناوه و ی پاک نه کرتته وه- دروست نیه به کیشان بفروشرئ، واته: چونکه پیسای ناوه وه شی له گه ل ده کیشرئ و نازاندرئ چه نده، که وابه: نه گهر له گوتره بیفروشرئ دروست ده بی، هه روه ها دروست نیه: سه رکی په شه و ولاغ و سه رکی ووشتر-پیش لبردنی پیسته که ی- بفروشرئ، چونکه پیسته که ی له گه لی ناخوړئ، به لام فروشتنی سه رکی مه رو بزن دروسته، هه روه که له (الأنوار) دا پوون کراوه ته وه.

﴿ناگاداری﴾: فروشتنی ناژه لو بالنده به کیشان -هه روه که به سه رپړای دروست نیه- به زیندوو پیش هه ر دروست نیه به به لکه ی حلیسه که ی ﴿لَهُی النَّیْمُ﴾ عَنْ یَسْمِ الْقَرَرِ کی پابرنوو؟ چونکه مهرجی پیته می فروشرای لی نه هاتوته جی و نازاندرئ کیشی گوشته که -به ته نهایی- چه نده و پیسای ناوه و ی چه نده، به لام -له م سه له یه- ماسی جیا کراوه ته وه له هه موو حاله تیکی دا دروسته: به کیشان و به گوتره بفروشرئ؟ چونکه پیسای ناوه و ی که مه، هه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فرمودیه انه.

جا نه مزانیوه- وَاللَّهِ أَعْلَمُ- به هیچ مه زه بیك دروست بی: ناژه لو بالنده- جگه له ماسی- به کیشان بفروشرئ، بۆ نمونه: له (المبسوط للسرخسی) ی مه زه بی (حنفی) دا ب (۱۲) ل (۱۸۹) فرمودیه تی: (الشَّاةُ الْحَيَّةُ لَا تُؤْزَنُ) بزنو مه پی زیندوو- بۆ کرپینو فروشتن- ناکیشرئ.

هه روه ها له (مواعب الجلیل) ی مه زه بی (مالکی) دا ب (۴) ل (۲۷۹) فرمودیه تی: (وَلَا يَجُوزُ بَيْعُ لَحْمٍ شَاةٍ حَيَّةٍ أَوْ مَذْبُوحَةٍ أَوْ لَحْمٍ بَعِيرٍ كَسِرَ قَبْلَ الذَّبْحِ وَالسَّلَخِ كُلِّ رَطْلٍ يَكْدًا) دروست نیه: فروشتنی بزنو مه پی زیندوو، یان سه رپړاو، یان ووشتری قاچ شکاو پیش

(بابُ الرِّبَا)

سهرېپينو گرواندن، هر پېتلنكې به نه وېنده. كه و ابو: واجبه موسولمان خوى له م مامله ته
 هرهامه بياريزى و نازه لو بالنده به كيشان نه كړې و نه فروشى.

نينجا بزانه: دروسته ههنگ، واته: ميشى ههنگوين له ناو غه لئفى خوى دا بفروشى، به و
 مارجى له كاتى هاتنه دهره وه و چوونه ژوره وهى دا بديترين، هه چراند هه موويشى
 نه بديترين، به لام فروشتنى سلقو و تورو پيازو نه و جوړه شتانه له ناو زه وهى دا-پيش
 هه لگه نند- دروست نيه، به لام له لاي نيمام (مالك) دروسته: پيازو تورو نه و جوړه
 شتانه ش-پيش هه لگه نند- بفروشرين، هه روك له (المجموع) دا نه و مه سه لانه پوون
 كراونه وه.

هه روه ها فروشتنى دانه وېله ش له ناو گولئ خوى دا دروست نيه، به لام له مه زه بى
 نيمامى (حنفى) دا دروسته: دانه وېله ش له گولئ خوى دا بفروشرى، هه روك له (الهداية)
 خوياندا پوون كراوه ته وه.

هه روه ها گه نم و جوى تيكه لگراوېش دروسته له گوترو به كيشان و به پيوانېش
 بفروشرى، هه روك له زوريى سهرچاوه كاندا پوون كراوه ته وه، هه روه ها فروشتنى
 قه سيل، واته: نه و كشتوكاله سوزى گولئ نه گرتوه، هه م فروشتنى پهرېز، واته: نه و
 زلكو پووشه ي له دواى دروينه له زه وهى دا ده ميښته وه، هه رويوكى دروسته، هه روك له
 باسى (الأصول والثمان) به دريژى پوونى ده كه ينه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

﴿بابُ الرِّبَا: بِاسَى رِبِيَا﴾

واته: سود وه رگرتن به پړگايه كى ناشه رعى: وه ك خوارده مه نى، يان زېږو زيو و پاره به
 به كترى بفروشى به پېچه وانه ي ياساى نيسلام، هه روك له م باسه دا پوون كراوه ته وه.

رِبِيَا له گونا مه كانى هه ره گه وره يه و له هېچ شه ريعه تيكدا حه لال نه كراوه و گه وره ترين
 هه ره شه له قوربان و حه ديسدا دهر باره ي رِبِيَا هاتوه، خواى گه وره بانگه وازى جهنگ ده كا
 له گه ل رِبِيَا خوره كان و ده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ
 مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْزَنْ بِعَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ هو نه و كه سانه ي نيمانتان هيناوه له
 خوا بترسنو نه و پربايه ي ماوه وازى لي بينن نه گه ر نيوه نيماندن، جا نه گه ر واز له رِبِيَا
 ناهينن، ناگادار بېنه وه يو جهنگيك له لاي خولو پېغه مېه روه وَهُوَ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

هه روه ها ﴿لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْلَ الرِّبَا وَمُوكَلَّهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ، وَقَالَ: هُمْ سَوَاءٌ﴾ رواه
 مسلم وغيره، پېغه مېه مېه روه وَهُوَ عَلَيْهِ السَّلَامُ له عنه تى كړيوه له پرباوهرگو له پرباده رو له نووسه رى
 مامله تى پرباو له هه ريو شاهيده كانى، فرموى: نه وانه له تاوانى پربادا به كسانن.

إِذَا بَيْعَ الطَّعَامُ بِالطَّعَامِ إِنْ كَانَ جِنْسًا اشْتَرَطَ الْحُلُولُ

ثینجا بزانه: چه اِمکردنی پِیا خواهرستی یه وهی که یی ناشکرا نیه، به لام حیکمه ته کی نه میه: ته نگایی و زیان ده که ویته بازار، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیا ندا پوون کراوه ته وه، بۆیی پۆیسته مرقفی موسولمان له گشت مامله تیکی دا ناگادارو به ترس بی؟ نه وه که تووشی پِیا بیی، چونکه پیغه مبه ر^ع ده فهرموی: ﴿الرَّيَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ أَبَاً أَيْسَرُهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكَحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ﴾ صححه الحاکم علی شرط البخاری ومسلم، پِیا چه فتاو سئ ده رگه یه، له هه موویان که م گوناوتر وه که نه وه یه: پیاو زینا له که ل دایکی خوی بکا.

جا هه ره له بهر نه ترسه یه نیمامی (عمر^ع) فهرمویه تی: (کهس له بازار یی نیمه دا بازارگانی نه کا ته نها نه وه کهسه نه بی: که شارمزای شهر یه ته، دنا تووشی پِیا خواردن ده بی).

هه روه ما نیمامی (علی^ع) فهرمویه تی: (هه ره کهسیک بازارگانی بکا پیش نه وه یی شهرع بزانی، نه وه ده که ویته ناو پِیا). له (مغنی) دا نه وه فهرمودانه یی گپرونه وه.

ثینجا بزانه: پِیا سئ جوړه، یه که م: (رِیَا الْفَضْل)، واته: پِیا یی زنده یی، وه که یه کیکیان شتیکی زیاتر له وهی تر وه ریگری: له کاتی مامله ته که دا، یان له مه وئا، هه روه که له (باسی قهرز) دا پوونی ده که یه نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى. دووهم: (رِیَا الْبَد)، واته: پِیا یی ده ست به ده ست، وه که لایه نیکیان-یان هه ربوکیان-پیش لیکه ورگرتنی مامله تیپیکراوه که له وهی تر جیا بییته وه. سئ یه م: (رِیَا النِّسَاء)، واته: پِیا یی دواخستن، وه که لایه نیکیان-یان هه ربوکیان-ماوه دابن یی بۆ وه رگرتنی مامله تیپیکراوه که، هه رچه ند لیکیش جیا نه به نه وه. جا بزانه: نذر جار (رِیَا الْبَد) له (رِیَا النِّسَاء) ش دیته جی.

دیسان بزانه: پِیا ته نها له خوارده مه نی و زپرو زیو و پاره دا هه یه، واته: جگه له واتنه له هیچ شتیکی تردا پِیا نیه، وه که به ربو دارو ناسنو جل و به رگو ناژه لو نه جوړه شتانه، که وابو: دروسته به رپیک به نوو به رد، دلرپیک به نوو دار، جلرپیک به نوو جل، مه رپیک به نوو مه ر بفرۆشی: به قهرز، یان ده ست به ده ست، هه روه که له (المجموع) دا پوون کراوه ته وه.

ثینجا له پیشتا باسی پِیا یی خوارده مه نی ده کاو ده فهرموی: (إِذَا بَيْعَ الطَّعَامُ بِالطَّعَامِ) هه کاتیک خوارده مه نی به خوارده مه نی فروشرا، نه وه ته ماشا ده کری: (إِنْ كَانَ جِنْسًا) نه که ر هه ربو خوارده مه نیه کان یه که رگه زبون: وه که گه م به گه م، یان جۆ به جۆ، یان برنج به برنج... هتد، نه وه (أَشْتَرَطَ) بۆ دروستبوونی مامله ته که سئ مه رج داندرلون:

یه که م: (الْحُلُولُ) هه ره نه وه مه بی ماوه دانان-هه ربو لا-خوارده مه نیه کان بده نه یه کتری، واته: نه که ر ماوه دابندرئ، وه که یه کیکیان بلئ: پاش ده قیقه یه که لیره

وَالْمُمَائِلَةُ وَالتَّقَابُضُ قَبْلَ التَّفَرُّقِ، أَوْ جِنْسَيْنِ كَحِنْطَةٍ وَشَعِيرٍ جَارَ التَّقَابُضِ، وَاشْتِرَاطُ الْحُلُولِ وَالتَّقَابُضِ،

دهنده من، نه و چه پامو ده بیته (ریا النساء)، واته: پیبای دواخستن، هر چه ند له شوینی مامله ته کهش له یه کتری جیا نه بوینه وه.

دووم: (وَالْمُمَائِلَةُ) خوارده مهنیه که ی هر دوو لا هندی یه کتری بن، واته: نه گهر یه کیکیان له وی تر زیاتر بوو، نه وه چه پامو ده بیته (ریا الفضل)، واته: پیبای زنده یی.

سپیهم: (وَالْتَّقَابُضُ قَبْلَ التَّفَرُّقِ) هر دوو لا خوارده مهنیه کان له یه کتری وهریگرن پیش نه وه ی - له شوینی مامله ته بستن - لیک جیا بینه وه، واته: نه گهر یه کیکیان خوارده مهنیه که ی وهرنه گرتو پویش، نه وه ش چه پامو ده بیته (ریا الید)، واته: پیبای دهست به دهست، به به لگی چه بیسه که ی دها توو.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: له و حاله ته ی خوارده مهنیه کان له یه کهره زن، جیاواری نه: زنده بیسه که له خودی پهره که وه ریگری، یان له پهره زکی تر، له هر دوو حاله تدا هر پیی ده گو تر: (ریا الفضل) - پیبای زنده یی، وه ک کیلو گه نمیک بفروشی به کیلو گه نمیکو دیره مینک، هر وه ها جیاواری نه: له شوینی مامله ته بستنه که دا زنده بیسه که وه ریگری، یان زنده بیسه که بکاته مرجی قهرزیک و له مه ویا وهریگری، جا نه میان (ریا القرض) شی پیی ده گو تر، واته: پیبای قهرز، که له (باسی قهرز) دا پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

پیغمبر ﷺ ده فرموی: ﴿الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ مِثْلًا بِمِثْلِ يَدَايِدٍ، فَمَنْ زَادَ أَوْ اسْتَرَادَ فَقَدْ أَرَى، الْآخِذُ وَالْمُعْطَى فِيهِ سَوَاءٌ﴾ رواه مسلم، زپ به زپ، زیو به زیو، گه نم به گه نم، جپ به جپ، قه سب به قه سب، خوئی به خوئی، ده بی به وینه ی یه کتر بن: له نه ندازه دا یه کسان بنو دهست به دهست بن، هر که سیک زنده بدا، یان زنده وه ریگری، به پاستی پیبای کردوه، پیباه وگر و پیباه و - واته: زنده وه وگره که و زنده ده ره که - له تاواندا یه کسان.

(أَوْ جِنْسَيْنِ) یان نه گهر هر دوو خوارده مهنیه کان دوو پهره زکی لیک جیاواز بون (كَحِنْطَةٍ وَشَعِيرٍ) وه که گه نم جپ به یه کتری بفروشرین، یان برنج و نوک به یه کتری بفروشرین، نه وه (جَارَ التَّقَابُضِ) دروسته یه کیکیان له وی تر زیاتر بی، به لام (وَاشْتِرَاطُ) بپو دروست بونی مامله ته که، دوو هر چه که ی تر داندراون:

یه که م: (الْحُلُولُ) هر نه وده مه بی ماوه دانان - هر دوو لا - خوارده مهنیه کان یان بده نه یه کتری. دووم: (وَالْتَّقَابُضُ) خوارده مهنیه کانیش له یه کتری وهریگرن پیش نه وه ی لیک جیا بینه وه، که واته: نه گهر تر بی به گه نم بفروشری، یان برنج به ساوار بفروشری، یان

وَالطَّعَامُ مَا قُصِدَ لِلطَّعْمِ اقْتِيَاتًا أَوْ تَفْكُهَا أَوْ تَدَاوِيًا، وَأَدَقَّةُ الْأُصُولِ الْمُخْتَلِفَةِ الْجِنْسِ وَخُلُولُهَا وَأَذْهَانُهَا أَجْنَاسٌ،

هر خورده مەنەك بە پەگە زێكێ تری خورده مەنی بفروشرێ، ئەگەر یەكێكیان بێت: پاش ماوه یەكێ تر لێره دەتدهمێ. ئەوه دەبیته (ریاالنساء) - پێبای دواخستن.

هەروەها ئەگەر یەكێكیان لە شوێنە پڕواو خورده مەنەكە ی وەر نەگرت، ئەوێش دەبیته (ریاالبید) - پێبای دەست بە دەست، چونکە لە پێوایەتیی هەبێسەکی پێر بوودا پێغه مەبرک ﷺ دەفرموی: ﴿إِذَا اخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَيُعَرَّوْا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدُ يَدِكَ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، هەر کاتێک ئەو پەگەزانە لێک جیاواز بون، ئەوه چۆن حەز دەکەن پێکیان بفروشن، بەو مەرجە دەست بە دەست بێ.

(وَالطَّعَامُ) ئەو خورده مەنە ی پێبای تێ دایە (مَا قُصِدَ لِلطَّعْمِ) ئەو شتە یە مەبەستی ئادەمیزاد بۆ خواردنی بێ: جا (اقْتِيَاتًا) بۆ پێژیان بێخوا: وەك ئاوی خورده وەو گەنم و برنج... هتد (أَوْ تَفْكُهَا) یان بۆ خووشی و پێخۆر بێخوا: وەك سرکە و نۆشاو و کەنگر و پێواس و قەسپ و هەنجیر و ترێ و هەنار... هتد (أَوْ تَدَاوِيًا) یان بۆ دەرمانکردن، واتە: چاککردنی خورده مەنی: وەك شەکر و چای و خوێ و بێبەر و سۆدە، یان چاککردنی لاشە ی ئادەمیزاد: وەك دەرمانەکانی پزشکی که لە پێگای دەمەوه بە کار دێن.

کەواتە: ئەگەر شەکرێ قەند بفروشرێ بە شەکرێ وردە، یان خوێی گەرمیان بفروشرێ بە خوێی کۆیستان، مەرجە: بە ئەندازە ی یەکتەر بن و دەست بە دەست لە یەکتەری وەر یگرن، واتە: ئەگەر پارە ی بە زیادە لە سەر وەر یگرن، یان خودی شەکرە کە زیاتر وەر یگرن، یان لە نوا ی لێک جیا بونەوه لە یەکتەری وەر یگرن، ئەوه دەبیته پێبا.

هەروەها لە دەرمانی پزشکی شدا زێدە یی پێبایە: وەك (ئەمبیسیلین) (۵۰۰ ملغم) ی تیرانی بفروشن بە (ئەمبیسیلین) (۲۵۰ ملغم) ی عێراقی، چونکە هەردووکیان یەك پەگەزن، بەلام ئەگەر (ئەمبیسیلین) بفروشرێ بە (ئەسپرین)، ئەوه زێدە یی دروستە، بەو مەرجە ی دەست بە دەست لە یەکتەری وەر یگرن، هەروەك دروستە: خوێ بفروشرێ بە شەکر و زێدە بیش وەر یگرت، بەو مەرجە ی دەست بە دەست بێ، چونکە ئەو پەگەزانە لێک جیاوازن، وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

(وَأَدَقَّةُ الْأُصُولِ) ئاردی ئەو دانە وێلانە ی کە (الْمُخْتَلِفَةِ الْجِنْسِ) پەگە زیان لێک جیاوازه و (وَحُلُولُهَا) هەم سرکە ی ئەو میوه یە ی پەگەزی لێک جیاوازه و (وَأَذْهَانُهَا) هەم پونی ئەو دەنکانە ی پەگە زیان لێک جیاوازه: گشتیان (أَجْنَاسٌ) پەگەزی لێک جیاوازن وەك بنچینە کە ی خۆیان، کەواتە: دروستە ئاردی گەنم بفروشرێ بە ئاردی جو، زێدەش وەر یگرت، بەو مەرجە ی دەست بە دەست بێ.

وَاللُّحُومَ وَالْأَلْبَانُ كَذَلِكَ فِي الْأَطْهَرِ، وَالْمُمَاتِلَةُ تُعْتَبَرُ فِي الْمَكِيلِ كَيْلًا وَالْمَوْزُونِ وَزْنًا،
وَالْمُعْتَبَرُ غَالِبُ عَادَةِ أَهْلِ الْحِجَازِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ،

هروه‌ها دروسته: سرکه‌ی خورما بفروشری به سرکه‌ی تری، یا نه‌نار، زیده‌ش وهریگری
به وهرجی ده‌ست به ده‌ست بی، هروه‌ها دروسته: پونی کونجی و گوله‌به‌پژده
بفروشرین به پونی زه‌یتون و زوپات و په‌مو، به وهرجی ده‌ست به ده‌ست بی، چونکه
نه و نارد و سرکه و پونانه له بنچینه‌دا په‌گه‌زیان لیک جیاوازه.

(وَاللُّحُومُ) گوشته‌کانو (وَالْأَلْبَانُ) شیرو ماسته‌کان، هم پونه‌کانو هیلکه‌کان گشتیان
(كَذَلِكَ) په‌گه‌زی لیک جیاوازن وهك بنچینه‌که‌ی خویان (فِي الْأَطْهَرِ) له فهرموده‌ی
به‌هیزتردا، که‌واته: دروسته گوشتی مه‌پو بزین بفروشری به گوشتی په‌شه وولاغ، زیده‌ش
وهریگری، هروه‌هاش دروسته: پون و شیرو ماستی مه‌پو بزین بفروشری به پون و شیرو
ماستی مانگا، زیده‌ش وهریگری، هروه‌هاش دروسته: هیلکه‌ی مریشك بفروشری به
هیلکه‌ی قاز، زیده‌ش وهریگری، به وهرجی له گشت نه‌وانه‌ی پابردودا ده‌ست به
ده‌ست بی.

به‌لام نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی پابردو، له بنچینه‌دا یه‌ك په‌گه‌ز بون زیده‌ی دروست نیه، که‌وابو:
دروست نیه ناردیکی ووردی گه‌نم به ناردیکی ووردی، یا نرشتی گه‌نم بفروشری و زیده‌ش
وهریگری، یا سرکه‌یه‌کی مززی هه‌نار به سرکه‌یه‌کی مززی، یا نرشی هه‌نار بفروشری و
زیده‌ش وهریگری، یا پونیکي په‌یتی گوله‌به‌پژده به پونیکي په‌یتی، یا شلی گوله‌به‌پژده
بفروشری و زیده‌ش وهریگری، هروه‌ها دروست نیه: گوشت و شیرو ماست و پونی مه‌پو بزین
بفروشری به گوشت و شیرو ماست و پونی مه‌پو بزین و زیده‌ش وهریگری، چونکه مه‌پو بزین
یه‌ك په‌گه‌زن، هروه‌ك له زوری‌ی سه‌چاوه‌کاندا فهرموویانه.

(وَالْمُمَاتِلَةُ) هاوویته‌ی خوارده‌مه‌نی (تُعْتَبَرُ) په‌چاو ده‌کرئ (فِي الْمَكِيلِ كَيْلًا) له و
خوارده‌مه‌نیه‌دا: که ده‌پیورئ (كَيْلًا) به پیوانه په‌چاو ده‌کرئ، ههرچنده له کیشانی‌شدا
لیك جیا بن (وَالْمَوْزُونِ) هروه‌ها له و خوارده‌مه‌نیه‌شدا که ده‌کیشری (وَزْنًا) به کیشان
په‌چاو ده‌کرئ، ههرچنده له پیوانه‌شدا لیک جیا بن (وَالْمُعْتَبَرُ) نه و عاده‌ش که په‌چاو
ده‌کرئ بۆ زانیی کیشان و پیوان (غَالِبُ عَادَةِ أَهْلِ الْحِجَازِ) عاده‌ته ژوره‌که‌ی خه‌لکی
حیجازه (فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، واته: هر خوارده‌مه‌نیه‌ك له
سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ پیورایی، نیستاش هر پیوانه‌که‌ی په‌چاو ده‌کرئ و نه‌وه‌ی
کیشرابی، نیستاش هر کیشانه‌که‌ی په‌چاو ده‌کرئ، عاده‌تی نیستای خه‌لك - نه‌گه‌ر به
پیچه‌وانه‌ی نه و سه‌رده‌م بی - په‌چاو ناکرئ.

وَمَا جُهْلَ يُرَاعَى فِيهِ عَادَةُ بِلَدِ الْبَيْعِ، وَقِيلَ الْكَفْلُ، وَقِيلَ الْوَزْنُ، وَقِيلَ يَتَخَيَّرُ، وَقِيلَ إِنَّ كَانَ لَهُ أَصْلٌ أُعْتِبِرَ، وَالْقُدُّ بِالْقُدِّ كَطْعَامٍ بِطْعَامٍ،

(وَمَا جُهْلَ) نهو خوارده مه نیهش که نه زاندرلوه: له سرده می پیغه مبه ردالله ٢١١٢ ثایا پیورلوه، یان کیشلروه (يُرَاعَى فِيهِ عَادَةُ بِلَدِ الْبَيْعِ) عاده تی شوینی مامله ته که ی تی دا ره چاو ده کری (وَقِيلَ الْكَفْلُ) له فرموده یه کی بی میزدا: پیوانه ره چاو ده کری (وَقِيلَ الْوَزْنُ) له فرموده یه کی تری بی میزدا: کیشان ره چاو ده کری (وَقِيلَ يَتَخَيَّرُ) له فرموده یه کی تری بی میزدا سریشکه: کامه یان ره چاو بکا دروسته (وَقِيلَ) له فرموده یه کی تری بی میزدا: (إِنْ كَانَ لَهُ أَصْلٌ) نه گهر خوارده مه نیه که بنچینه یه کی هه بی (أُعْتِبِرَ) بنچینه که ره چاو ده کری.

﴿پییای زپو زیو و پاره﴾

(وَالْقُدُّ بِالْقُدِّ زَيْبٌ بِهِ زَيْبٌ وَزَيْبٌ بِهِ زَيْبٌ، هَمٌّ پَارِهِ بِهِ پَارِهِ وَبِهِ پَيْجَه وَانْهَش (كَطْعَامٍ بِطْعَامٍ) وهك خوارده مه نی به خوارده مه نی به: له گشت پوونکردنه وه کانی پابرلو، به به لگه ی هه ربو حه دیسه که ی پابرلو، واته: نه گهر زپ به زپ بفروشری، یان زیو به زیو بفروشری، یان پاره ی ولاتیك به پاره ی هه مان ولات بگوردریته وه، نه وه -بق دروستبوونی مامله ته که - سی مهرج داندرون:

یه کهم: بی ماوه دانان -هه ربو لا- شته که بده نه یه کتر. دووهم: له نه ندازه دا هاوویته ی یه کتری بن. سی یه م: پیش لیکجیا بوونه وه -هه ربو لا- شته که له یه کتری وه ریگرن. هه وه ها نه گهر زپ به زیو بفروشری، یان زپو زیو به پاره بفروشری، یان پاره ی ولاتیك به پاره ی ولاتیکی تر بفروشری، نه وه -بق دروستبوونی مامله ته که - دوو مهرج داندرون: یه کهم: بی ماوه دانان -هه ربو لا- شته که بده نه یه کتر. دووهم: پیش لیکجیا بوونه وه -هه ربو لا- شته که له یه کتری وه ریگرن. واته: هاوویته یی له نه ندازه دا مهرج نیه.

ئینجا بزانه: چهند پیبایه کی ناو بازار هه نه له م ناگاداریانه دا پوونیان ده که یه نه وه:

﴿ناگاداری﴾ یه کهم: پاره و درلوی نه م سرده مه جیگری زپو زیو، که واته: زه کانی تی دا واجبه و پیبای تی دا حه پاره، ئینجا بزانه: که له سرچاوه کانداه فرموویانه: (فلوس) پیبای تی دا نیه. مه به ستیان (فلوس) ی سرده می خویانه، چونکه پاره ی سرده می نهو زانایانه له زپو زیو بوو، به لام (فلوس) پاره نه بو، به لکو له سفر دروست ده کراو له جی و رده ی زیو به کار ده میندرا، هه وهك له (الدرالمنقی شرح الملتقی) ل (۱۲۲) ب (۲) و (شرح احکام النقود لابن عابدین) ل (۱۴ و ۱۶ و ۲۴) پوون کراوه ته وه.

که واته: (فلوس) ی نهو سرده م بهرام بهر زپو زیو هیچ بایه خی پی ته ده درا، به لام له سرده می ئیستادا زپو زیو بونه ته که لوپه لیک ی به نرخی بازرگانی، واته: وهکو پاره

به کار نامیندرین، هر وولاتیک بۆ خۆی جۆره پارهیهکی له جێی زێپو زیو داناوه،
ئوهش شتیکی ئاشکراو بهلگه نهوێسته و ململانهی ناوی.

دووهم: له پاره وردکردنهوهدا، یان له پاره گۆڕینهوهدا تهماشای دهکری: نهگهر وردهکهو
درشتهکه پاره یهك وولات بن: وهك پێنج دیناری عێراقی به تاك دیناری، یان به تاك
دیره می عێراقی ورد بکړیتوه، یان ههزار تومه نی ئێرانی به تاك تومه ن ورد بکړیتوه،
یان سه د نۆلاری نه مریکی به تاك نۆلار ورد بکړیتوه، ئهوه هه رسیك مه رجه کانی پابردو
پێویستن، واته: ورده کهو درشته که به ئەندازه ی یه کتر-بێ زیده یی- بن، بێ ماوه دانان،
پیش لیکجیا بونه وه، دهست به دهست ورده کهو درشته که له یه کتری وه ریکرن، به
به لگه ی حه دیسه که ی پابردو.

به لام نه گهر پاره کان هی دوو وولات بن: وهك دیناری عێراقی به تومه نی ئێرانی، یان به
نۆلاری نه مریکی بگۆڕیتوه، ئهوه زیده یی لروسته، به لام دوو مه رجه که ی تر پێویستن،
واته: بێ ماوه دانان و پیش لیکجیا بونه وه دهست به دهست له یه کتری وه ریکرن، به
به لگه ی ئه م حه دیسه: ﴿عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اِلْتَمَسْتُ صِرَافًا بِمِائَةِ دِينَارٍ فِدَعَانِي طَلْحَةَ
فَرَاوَضْنَا حَتَّى اضْطَرَفَ مِنِّي، فَأَخَذَ الذَّهَبَ ثُمَّ قَالَ: حَتَّى يَأْتِيَ خَازِنِي مِنَ الْغَابَةِ - وَغَمَرُ
يَسْمَعُ - فَقَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ لَا تَفَارِقُهُ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْوَرَقُ بِالذَّهَبِ رِبَا إِلَّا
هَاءَ وَهَاءَ...﴾ رواه الشيخان، (مالك) فه رموی: ویستم سه د دیناری زێپ ورد بکه مه وه به
دیره می زیو، ئینجا (طلحة) بانگی کردم و گفتوگومان کرد تا پێک هاتین، ئینجا سه د
دیناره زێپه که ی ئوه رگرتم و گوتی: تا خزمه تکاره که م نیتوه ئینجا ورده که ت بۆ ده نێرم.
ئیمامی (عمر) فه رموی: (والله) نابێ ئی جیا ببیه وه تا ورده که ی ئوه رده گری، چونکه
پێغه مبه ر ﷺ فه رموی: زیو به زێپ ریبایه، ته نها دهست به دهست نه یی: ئه و بلێ: بیکره.
ئهمیش بلێ: بیکره. واته: ده بیته (ریا الید).

سێ یه م: له (المجموع) لیه دا، له سه رچاوه کانی تر له (سَلَم) دا فه رموویانه: (دروست فیه
(سَلَم) له زێپو زیودا بکړی ئه گهر سه رمایه که شی زێپ، یان زیو بێ).

ئوهش وا ده که یه نێ که دروست نه: زێپو زیو به پاره ی ئه م سه رده مه به قه رز بفرۆش رین،
چونکه پاره که ش جێگه ی زێپو زیوه ده بیته (ریا النساء)، پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموی:
﴿لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ وَلَا تَبِيعُوا الْوَرَقَ بِالْوَرَقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَلَا تَشْفُوا بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ
وَلَا تَبِيعُوا شَيْئًا غَائِبًا مِنْهُ بِشَاحِزٍ﴾ رواه الشيخان واللفظ لمسلم، زێپ به زێپ مه فروشن ته نها
به هاوێنه یی نه یی، زیو به زیو مه فروشن ته نها به هاوێنه یی نه یی، به شیکی په گه زی

زیر، یان زیو له سر هه مان په گز زیاد مه کړ، هیچ زیرو زیوکی نادیاړو قهرز مه فرغون به حازرو به رچاو تنها دهست به دهست نه یی.

همروه ما نیمام (مالک) فرموویته: (وَلَوْ أَنَّ النَّاسَ آجَازُوا بَيْنَهُمُ الْجُلُودَ حَتَّى يَكُونَ لَهَا سِكَّةٌ وَعَيْنٌ، لَكَرِهْتُمَا أَنْ تَبَاعَ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ نَظِيرَةً) نه گهر خه لك له نیوان خویاندا پیسته بکه نه پاره یه کی وه ما: که سیکه یه کی دیار کړای ه یی، ناپه سندی ده کم سواته: هر پامه - به زیرو زیو بفروشری به قهرز. پروانه (المؤنة الکبری: باب الصرف).

چوارم: له باسی پیدادا پیشه و زنده یی نرخ په چاو ناکړی، هر وه لك له (تحفة) دا فرموویته، که وایو: نه گهر له ولایتیکدا نوو پاره ی باش و خراب ه یون و خرابه که ش نرخ ی که متر بوو، هر دمی به هاوینته یی به یه کتری بگورپرتنه وه، واته: نه گهر له گورپنه وه دا خرابه که زیاتر بری، ده بیته (ریا الفضل)، هر وه لك له (احیاء العلوم) دا پروون کرلوته وه.

جا نه گهر که سیک پیویستی به گورپنه وه ی یه کیک له و نوو پاره یه ه بو- بو پزگار پروون له رپیا- پیویسته یه کیک له و نوو پاره یه به پاره ی ولایتیک تر بگورپرتنه وه، نینجا پاره ی ولایتیکه ش به و پاره یه بگورپرتنه وه: که پیویستی ته، چونکه پیغه مبر عليه السلام نه وها پزگای بو داناوین؟ به بلگه ی نه م حدیسه: «عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ؓ جَاءَ بِلَالٌ بِتَمْرِ بَرْنِي فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ أَيْنَ هَذَا؟ فَقَالَ بِلَالٌ: تَمَرٌ كَانَ عِنْدَنَا رَدِيءٌ فَبَعْتُ مِنْهُ صَاعَيْنِ بِصَاعِ لِمَطْعَمِ النَّبِيِّ ﷺ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: عِنْدَ ذَلِكَ: أَوْهَ عَيْنُ الرَّبِّ، لَا تَفْعَلْ وَلَكِنْ إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَشْتَرِيَ التَّمْرَ فَبِعْهُ بِنِعْ آخِرٍ ثُمَّ اشْتَرِ بِهِ» رواه مسلم، وزاد فی حدیث آخر: «قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَاتَّمَرُ بِالتَّمْرِ أَحَقُّ أَنْ يَكُونَ رَبًّا أَمْ الْفِطَّةُ بِالْفِطَّةِ؟» (بلال) هندی قه سپی باشی میناو پیغه مبر عليه السلام فرمووی: نه م قه سپه له کوئو هاتو؟ (بلال) فرمووی: هندی قه سپی خرابمان ه بو، منیش نوو ساعی خرابه کم فروشت به ساعیکی باشه که بو خوراکی پیغه مبر عليه السلام. جا پیغه مبر عليه السلام فرمووی: نای نه وه خودی رپیا، وا مه که، به لام نه گهر ویستت قه سپی باش بکړی، نه وه خرابه که به شتیکی تر بفروشه، نینجا به و شته ش باشه که بکړه. جا (أبو سعید) فرمووی: نایا قه سپ به قه سپ شیاوتره بیته رپیا، یان زیو به زیو؟

واته: چونکه قه سپ رپیاداره، پاره ش رپیاداره، بوی (أبو سعید) پاره ی (قیاس) کرده سر قه سپ، هر وه لك له (طَلَبَةُ الطَّلَبَةِ) دا پروون کرلوته وه.

پینجهم: نرخ ی پیشه - له باسی رپیادا - هیچ کار له رپیا ناکا، که وایو: نه گهر به چه ند دیناریکی زیر هندی خشی زیر بکړی - که به هوی کردنه خشل - نرخ ی له زیره که ی تر زیاتر بوو، نه وه دمی - له کیشاندا - به نه ندازه ی یه کتری بنو هیچ نرخ ی پیشه په چاو

وَلَوْ بَاعَ جِزَافًا تَخْمِينًا لَمْ يَصِحَّ وَإِنْ خَرَجَا سَوَاءً، وَلْتَعْتَبِرُ الْمُعَامِلَةُ وَقْتُ الْجَفَافِ، وَقَدْ يُعْتَبَرُ الْكَمَالُ أَوَّلًا،

نه کرئ، ههروه که (مغنی) دا فرموویته، به به لگی هه دیسه که ی ﴿فَمَنْ زَادَ أَوْ اسْتَرَادَ﴾ ی پابردو.

که وایو: نه گهر زێږه نگره که بلن: له به رامبه کرئ ی کاره که م- ده سته قی خۆم شتی که زیاد وهرده گرم، نه وه هه پامه و ده بیته ږیبا ﴿عَنْ أَبِي رَافِعٍ: سَأَلْتُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ الْمَصْوَغِ أَصَوْغُهُ وَأَبِيعُهُ؟ قَالَ: وَزَنًا بَوَازُنَ، قُلْتُ: إِنِّي أَبِيعُهُ وَزَنًا بَوَازُنَ وَلَكِنْ آخُذُ أَجْرَ عَمَلِي، قَالَ: إِنَّمَا عَمَلُكَ لِنَفْسِكَ فَلَا تَزِدْ شَيْئًا...﴾ روه الإمام النسفی فی طَلَبَةِ الْعَلْبَةِ، پرسیارم له نیمامی (عمر) کرد: من زێږ، یان زیو ده که مه خشل، خشه که ش ده فروشم؟ هه رموی: کیش به کیش- خشه که- به په گه زی خۆی بفروشه. گوتم: کیش به کیش ده ی فروشم، به لام کرئ ی کاره که ی خۆم وهرده گرم؟ هه رموی: کاره که ی خۆت بۆ خۆته، هیچ شتی که زیاد وهرمه گره. که وایو: چاره نه مه یه: خشه که ی به په گه زکی تر بفروشیته خاوه ن زێږه که و زێږه که شی به په گه زکی تر لی بکړئ، به به لگی هه دیسه که ی هه سه په باشه که ی پابردو.

(وَلَوْ بَاعَ جِزَافًا) نه گهر له گوته: خواره مه نی، یان زێږ، یان زیو، یان پاره ی فروشت: هر په که یان به په گه زی خۆی (تَخْمِينًا) په کسانیه که شی هه ملاند، واته: به بۆچوونی خۆی داینا: نه مه یان به نه دلازه ی نه وی تره (لَمْ يَصِحَّ) نه م جوړه فروشته د روست نیه (وَإِنْ خَرَجَا سَوَاءً) هه رچه نده ش هه روه لا به په کسان ی دهرچن، چونکه له کاتی مامله ت به ستندا په کسانیه که نه زاندراره، به لام نه گهر فروشته که یان به په گه زی خۆیان نه بو، به لکو هر په که یان به په گه زکی تری جیاواز فروشرا: وه که نه م به جو، یان زێږ به زیو، یان به پاره نه و کاته د روسته له گوته بفروشرین، چونکه له و کاته دا په کسان ی هه رج نیه، به لکو ده ست به ده سته مه رجه، هه روه که پوونمان کرده وه.

نیجا بزانه: مه به ست به هاویننه یی خواره مه نیه کان نه مه یه: له حاله تیکی ته ولوی وه هادا هه روه کیان هاویننه ی په کتر بن: که بگوینن پاشه که وت بکړن، یان زۆربه ی سوده کانیان لی وه بگریزن، که وایو: (وَلْتَعْتَبِرُ الْمُعَامِلَةُ وَقْتُ الْجَفَافِ) هاویننه یی هه روه خواره مه نیه کان له کاتی ووشکی دا په چاو ده کرئ، چونکه له و کاته دا ته واون و که لکی پاشه که وتکردنیان مه یه.

هه روه ها (وَقَدْ يُعْتَبَرُ الْكَمَالُ أَوَّلًا) هه ندئ جاریش ته ولوی خواره مه نیه کان له حاله تی سه رتهایی دا په چاو ده کرئ، هه رچه نده ش نه گه نه حاله تی پاشه که وتکردن: وه که ناوی ترئو

فَلَا يُبَاعُ رُطْبٌ بِرُطْبٍ وَلَا بَتْمَرٍ، وَلَا عِنَبٌ بِعِنَبٍ وَلَا بِزَيْبٍ، وَمَا لَا جَفَافَ لَهُ كَالْقَشَاءِ
وَالْعِنَبِ الَّذِي لَا يَتَزَبُّ لَا يُبَاعُ أَصْلًا، وَفِي قَوْلٍ تَكْفِي مُمَائِلَتُهُ رُطْبًا، وَلَا تَكْفِي مُمَائِلَتُهُ
الدَّقِيقِ وَالسُّوْقِ وَالْخُزْرِ، بَلْ تُعْتَبَرُ الْمُمَائِلَةُ فِي الْحُبُوبِ حَبًّا،

شیری تازه نوشلرو و تهره قهسپی مهسه لهی (بِتْعُ الْعَرَايَا): که له باسی فروشتنی میوه‌دا
پوون کرلوه ته‌وه، واته: لهو حاله‌ته‌دا دروسته نه‌وانه به په‌گه‌زی خویان به هاووینه‌یی
بفروشرینو نایه‌ئی ترئی بکریته میوژ، یان شیره‌که بکریته ماست، یان تهره‌که بییته قهسپ،
چونکه هر له حاله‌تی سهره‌تایی‌دا زۆریه‌ی سوده‌کانیان لؤوره‌ده‌گیری.

ئینجا له بهر نه‌وه‌ی هاووینه‌یی له کاتی ووشکی‌دا په‌چاو ده‌کری (فَلَا يُبَاعُ رُطْبٌ بِرُطْبٍ)
دروست نیه: تهره‌قهسپ بفروشرئی به تهره‌قهسپ، هم (وَلَا بَتْمَرٍ) دروست نیه: تهره
قهسپ بفروشرئی به قهسپی ووشک، هه‌روه‌ها (وَلَا عِنَبٌ بِعِنَبٍ) دروست نیه: ترئی بفروشرئی
به ترئی، هم (وَلَا بِزَيْبٍ) دروست نیه: ترئی بفروشرئی به میوژ، هه‌روه‌ها دروست نیه:
هه‌نجیری‌ته‌پ بفروشرئی به هه‌نجیری‌ته‌پ، یان ووشک، هم درست نیه گوشتی‌ته‌پ بفروشرئی
به گوشتی‌ته‌پ چونکه نازانین له کاتی ووشکی‌دا -نه‌وانه- ده‌بنه هاووینه‌ی به‌کتر، یان نا:
«عَنْ سَعْدِ بْنِ سُلَيْمٍ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ شِرَاءِ الرُّطْبِ بِالْبَتْمَرِ؟ فَقَالَ: أَيْتَقُصُّ الرُّطْبُ إِذَا يَسَّ؟ قَالُوا:
نَعَمْ. فَتَنَهَى عَنْ ذَلِكَ» رواه أصحاب السنن بسند صحيح، ده‌ریاره‌ی کرینو فروشتنی
ته‌ره‌قهسپ به قهسپ، پرسیار له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرا؟ نه‌ویش فهرمووی: ئایا هه‌ر کاتی‌ک
ته‌ره‌قهسپ ووشک کرلوه، که‌م ده‌بیته‌وه؟ گوتیان: به‌لن. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غهی کرد:
ته‌ره‌قهسپ بفروشرئی به قهسپ.

(وَمَا لِجَفَافٍ لَهُ) نه‌و جوژه خولده‌مه‌نی‌ی حاله‌تی ووشکی‌ی نیه: (كَالْقَشَاءِ) وه‌ک:
ته‌رۆزی و خیار، هم (وَالْعِنَبِ الَّذِي لَا يَتَزَبُّ) نه‌و ترئی‌یه‌ی نایته میوژ (لَا يُبَاعُ أَصْلًا) نه‌وه
به هیچ جوړیک نافروشرئی به په‌گه‌زی خوی.

(وَفِي قَوْلٍ) له فهرمووده‌یه‌کدا: (تَكْفِي مُمَائِلَتُهُ رُطْبًا) هاووینه‌یی له حاله‌تی ته‌پ‌دا به‌سه،
که‌واته: نه‌و جوژه دروسته به کیشان به به‌کتری بفروشرین.

(وَلَا تَكْفِي) به‌س نیه (مُمَائِلَةُ الدَّقِيقِ) هاووینه‌یی ئاردو (وَالسُّوْقِ) ئاردی جو و (وَالْخُزْرِ)
نان و هه‌ر شتیکی‌تری بنچینه‌که‌ی ده‌نک بی (بَلْ تُعْتَبَرُ الْمُمَائِلَةُ فِي الْحُبُوبِ حَبًّا) به‌لکو
په‌چاو ده‌کری هاووینه‌یی ده‌نکه‌کانیان له حاله‌تی ده‌نکی په‌قدا، چونکه نه‌مه‌یان
حاله‌تیکی ته‌واوه.

که‌واو: دروست نیه ئارد به ئارد بفروشرئی، ساوار به ساوار بفروشرئی، ئارد به گه‌نم
بفروشرئی، چونکه نازاندری ده‌نکه‌کانیان به‌کسانن، یان نا.

وَفِي حُبِّهِ الدَّهْنُ كَالسَّمْسِمِ حَبًّا أَوْ دُهْنًا، وَفِي الْعَنْبِ زَبِيًّا أَوْ خَلٍّ عَنْبٍ، وَكَذَا الْعَصِيرُ فِي الْأَصْحِ، وَفِي اللَّبَنِ لَبْنًا أَوْ سَمْنًا أَوْ مَخِيضًا صَافِيًّا، وَلَا تَكْفِي الْمُمَاطَلَةُ فِي سَائِرِ أَحْوَالِهِ كَالْجَبْنِ وَالْأَقِطِ، وَلَا تَكْفِي مُمَاطَلَةُ مَا أَثَرَتْ فِيهِ النَّارُ بِالطَّبِيخِ أَوِ الْقَلْيِ أَوِ الشَّيْءِ،

﴿ نَاگاداری ﴾: له مه زه بی نیمامی (حنفی) دا دروسته: نان بفروشری به نارد، هم به گهن، به لام له گه ل نه وه شدا نیمام (أبوحنيفة) به خوی ده فهرموی: نه و مامله ته ی نان به نارد خیرو چاکه ی تی دا نیه. هه روه که له کتیه کانی خویاندا فهرموویانه.

(وَفِي حُبِّهِ الدَّهْنُ) هاووینه یی په چاو ده کړی له و ده نکانه ی پونیان لټو ده ده گیرئ: (كَالسَّمْسِمِ) وه کو کونجی و گو له به پوژو زوپات... هتد (حَبًّا أَوْ دُهْنًا) یان له حاله تی ده نکایه تی دا، یان له حاله تی پونی دا (وَفِي الْعَنْبِ) هاووینه یی له ترئ دا په چاو ده کړی (زَبِيًّا) له حاله تی میوژئ دا (أَوْ خَلٍّ عَنْبٍ) یان له حاله تی سرکه یی دا (وَكَذَا الْعَصِيرُ) هه روه ها ناوی ترئ و ناوی قه سپ و ناوی هه نارو گشت میوه یه کی تر، له حاله تی گوشراوی دا هاووینه یی تی دا په چاو ده کړی (فِي الْأَصْحِ) له فهرمووده ی پاستردا.

(وَفِي اللَّبَنِ) هاووینه یی په چاو ده کړی له شیردا (لَبْنًا) له حاله تی بوونه ماست (أَوْ سَمْنًا) یان پون (أَوْ مَخِيضًا) یان بؤ (صَافِيًّا) به و مهرجه ی ماست و پون و بویه که: ناویان تیکه ل نه کرابی، چونکه نه گهر ناویان تیکه ل کرابی، دروست نیه به یه کتری بفروشرین، هم به و مهرجه ش به ناگر نه کو لټن درابن.

(وَلَا تَكْفِي الْمُمَاطَلَةُ فِي سَائِرِ أَحْوَالِهِ) هاووینه یی به س نیه له حاله ته کانی تری شیردا: (كَالْجَبْنِ) وه که په نیر به په نیر، چونکه فریشکی تیکه ل بوه، هم (وَالْأَقِطِ) وه کو که شک به که شک، چونکه خوئی تیکه ل بوه، اته: نه و دووانه پریای دوو قولیان تی دایه، هه روه که له دوا ی تیره پوونی ده که یه وه، اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَا تَكْفِي) به س نیه (مُمَاطَلَةُ مَا أَثَرَتْ فِيهِ النَّارُ) هاووینه یی نه و خواره ده نیه ی ناگر کاری تی کړوه (بِالطَّبِيخِ) به کولاندن (أَوِ الْقَلْيِ) یان به سوړ کړنه وه (أَوِ الشَّيْءِ) یان به برزاندن، اته: هه خوار د نیک ناگر کاری تی کړبی، دروست نیه به په گه زی خوی بفروشری، چونکه گشت کار تی کړ د نیک وه که یه کتر نیه و هاووینه یی نازاندی.

هه روه ها: هه شتی که له دوو جوړه خواره ده منی، یان له زیاتر دروست کرابی، دروست نیه به شتی کی وه ها بفروشری: که هه مان په گه زی خواره ده مه نیه که ی تی دا بی:

بؤ وینه: دروست نیه پاقلوه، یان لوقم بفروشرین به پاقلوه، یان به لوقم، یان ته نها به نارد بفروشرین، یان ته نها به شه کر بفروشرین، چونکه ناگر کاری تی کړون، هم وه که په نیر و که شک - پریای دوو قولیان تی دایه.

وَلَا يَضُرُّ تَأْثِيرُ تَمْيِيزِ كَالْفَسْلِ وَالسَّمَنِ، وَإِذَا جَمَعَتِ الصَّفَقَةُ رِبَوِيًّا مِنَ الْجَانِبَيْنِ
وَاخْتَلَفَ الْجِنْسُ مِنْهُمَا: كَمُدَّ عَجْوَةً وَدِرْهَمٍ بِمُدٍّ وَدِرْهَمٍ، وَكَمُدَّ وَدِرْهَمٍ بِمُدِّينِ أَوْ
دِرْهَمَيْنِ، أَوِ النَّوْعُ: كَصِحَاحٍ وَمُكْسَرَةٍ بِيَمَا أَوْ بِأَحَدِهِمَا قَبَاطَةً،

(وَلَا يَضُرُّ تَأْثِيرُ تَمْيِيزِ زهره نادا: کارتیکردنی لیک جیاکردنه وه (كَالْفَسْلِ) وه
کارتیکردنی هه نگوینو (وَالسَّمَنِ) پونی نازهل، کهواته: هر یه کیک له وانه دروسته به
په گهزی خویان بفروشرین.

﴿ رِیای دوو قوئی ﴾

(وَإِذَا جَمَعَتِ الصَّفَقَةُ) هر کاتیک به ستنی یه ک ماملت کوی کرده وه (رِبَوِيًّا مِنَ الْجَانِبَيْنِ)
په گهزیکی ریبادار له هر دوو لای ماملت ته که وه (وَاخْتَلَفَ الْجِنْسُ) په گهزی فروشراوه کانیش
لیک جیا بون (مِنْهُمَا) له هر دوو لایه که یان، یان له یه کیکیان (كَمُدَّ عَجْوَةً وَدِرْهَمٍ) وه
مستیک قهسپو یه ک دیرهم بفروشرین (بِمُدٍّ وَدِرْهَمٍ) به مستیکی قهسپو یه ک دیرهم (و)
هر وه ما (كَمُدَّ وَدِرْهَمٍ) وه ک مستیکی قهسپو یه ک دیرهم بفروشرین (بِمُدِّينِ) ته نها به دوو
مسته قهسپ (أَوْ دِرْهَمَيْنِ) یان ته نها به دوو دیرهم (أَوِ النَّوْعُ) یان جوری ریباداره کان لیک
جیاواز بون (كَصِحَاحٍ وَمُكْسَرَةٍ) وه ک زتپی ورده و درشته، یان زیوی ورده و درشته، یان
پاره ی ورده و درشته ویکرا بفروشرین (بِيَمَا) به ورده و درشته ی ویکرا (أَوْ بِأَحَدِهِمَا) یان
ته نها به ورده، یان ته نها به درشته، یان پاره ی باشو خراپ ویکرا بفروشری، به پاره ی
باشو خراپی ویکرا، یان ته نها به باشه که، یان ته نها به خراپه که، له و حاله تانه شدا نرخی
ورده و درشته و نرخی باشو خراپ لیک جیاواز بو، نه وه (قَبَاطَةً) نه و جوره ماملت ته له و
هه موو مه سه لانه دا- به تاله و دروست نیه، چونکه له کاتی ماملت به ستندا نه زاندرلوه:
تایا نرخی نه م لایه- به یه کسانی- به سر نه و لادا به شکراوه، یان نا، هر وه ک له
زوری ی سه رچاوه کانداهرموویانه و به لکه یان به م حه دیسه هیتاوه ته وه:

﴿عَنْ فَضَالَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِشْتَرَيْتُ يَوْمَ خَبِيرٍ قِلَادَةً بَأْتِيْ عَشَرَ دِينَارًا فِيْهَا ذَهَبٌ وَخَرَزٌ، فَفَصَّلْتُهَا
فَوَجَدْتُ فِيْهَا أَكْثَرَ مِنْ اِثْنَيْ عَشَرَ دِينَارًا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ؟ فَقَالَ: لَا تُبَاغُ حَتَّى
تُفْصَلَ﴾ رواه مسلم، له کاتی غه زای (خه بیهر) ملوانکه یه کم کپی به دوانزه دیناری زتی،
ملوانکه که ش زتپو موری تی دا بوو، نینجا لیکم جیا کرده وه و دیتم له کیشی دوانزه
دینار زوتر زتپی تی دایه، جا نه مه م بق پیغه مبه ر ﷺ لباس کرد، نه ویش هه رمووی: نابین
نه و ملوانکه یه بفروشری تا لیک جیا ده کریته وه.

که وایو: نه گهر ماملت ته که بکریته دوو به ش: وه بلای: مسته که له بهرامبه ر مسته که بیو
دیرهمه که ش له بهرامبه ر دیرهمه که بی، نه و کاته دروست ده بی، هر وه ک له زوری ی

وَيَحْرُمُ بَيْعُ اللَّحْمِ بِالْحَيَوَانِ مِنْ جِنْسِهِ، وَكَذَا بِغَيْرِ جِنْسِهِ مِنْ مَأْكُولٍ وَغَيْرِهِ فِي الْأَظْهَرِ.

(بَابُ)

نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ غَسْبِ الْفَحْلِ، وَهُوَ ضِرَابُهُ وَيُقَالُ مَأْوَءٌ وَيُقَالُ أَجْرَةٌ ضِرَابِهِ،

سەرچاوه کاندایه رموویانه. ههروهه: هه گهر نرخی ورده که و درشته که و نرخی باش و خرابه که به کسان بون، نه و کاتهش دروسته: نه م لایه به و لایه بفروشری، ههروهه که له (الشیراملسی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَيَحْرُمُ) حه پامه و دروست نیه (بَيْعُ اللَّحْمِ بِالْحَيَوَانِ) گوشت بفروشری به ناژه لی زیندوو (مِنْ جِنْسِهِ) جا گوشته که له په گهزی ناژه له که بی: وه که گوشتی مه پ به مه پ (وَكَذَا بِغَيْرِ جِنْسِهِ) ههروهه دروست نیه نه گهر له په گهزی ناژه له که ش نه بی: وه که گوشتی مه پ به مانگا (مِنْ مَأْكُولٍ) جا ناژه له که له په گهزی گوشت حه لاله کان بی: وه که باسمان کرد (وَغَيْرِهِ) یان له گوشت حه پامه کان بی: وه که گوشتی مه پ بفروشری به که و هیستر (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به میتردا ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ﴾: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَنْ بَيْعِ اللَّحْمِ بِالْحَيَوَانِ ﴿رواه أبو داود، ورفعه الحاكم والبيهقي بسند صحيح بلفظ:﴾ ﴿نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ بَيْعِ الشَّاةِ بِاللَّحْمِ﴾ پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کردوه: مه پ بفروشری به گوشت.

﴿بَابُ: لَهُ بَاسِي مَامَلَّةٌ تَهْكَانِي قَهْ دَهْ غَهْ كَرَاو﴾

پیشه کی بزانه: مامله ته کانی قه ده غه کراو دوو جۆن، یه که میان: مامله تی دانه مه زلوی حه پام: که پوکنیك، یان مه رجیکی ناته واو بی، یان مه رجیکی ناته واوی تی دا بی، نه مامله ته به تاله و ناته واوه، واته: فروشراوه که نابیته ملکی کپاره که و پاره که ش نابیته ملکی فروشیاره که، هم کردنی مامله ته که ش حه پامه و مامله ته چیه کانی گونا هبار ده بی: وه که نه و مامله تانه ی له م باسه دا پوون کراونه وه و چندی تریش.

دوه میان: مامله تی دامه زلوی حه پام: که گشت پوکن و مه رجه کانی ته واو بن، به لام له بهر هویه کی دهره وه یی قه ده غه کرابی، واته: مامله ته که داده مه زوی ته واوه، به لام کردنی مامله ته که حه پامه و مامله ته چیه که ش گونا هبار ده بی: وه که نه و مامله تانه ی که له باسه کی نوای نیره دا پوون کراونه وه و چندی تریش.

دهرباره ی جۆری یه که میان ده ره موی: ﴿نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ غَسْبِ الْفَحْلِ﴾ رواه البخاري، پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کردوه په پینی نیره ی ناژه له بفروشری. (وَهُوَ) په پینی نیره (ضِرَابُهُ) نه وه یه نیره که به پیندریته سهر ناژه له م به که تا کو ناوسی بکا (وَيُقَالُ مَأْوَءٌ) هم ده گزرتی: مه به ست ناوی-توی نیره که یه (وَيُقَالُ) ده شگورتی (أَجْرَةُ ضِرَابِهِ) مه به ست کرتی په پاندنی نیره که یه.

فَيَحْرُمُ ثَمَنُ مَائِهِ وَكَذَا أَجْرُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَعَنْ حَبْلِ الْحَبْلَةِ: وَهُوَ تَنَاجُ النَّتَاجِ بِأَنْ يَبِيعَ
 نَتَاجُ النَّتَاجِ أَوْ يَبْنَى إِلَى نَتَاجِ النَّتَاجِ، وَعَنْ الْمَلَقِيحِ: وَهِيَ مَا فِي الْبُطُونِ، وَالْمَضَامِينِ:
 وَهِيَ مَا فِي أَصْلَابِ الْفُحُولِ، وَالْمَلَامَسَةِ: بِأَنْ يَلْمَسَ ثَوْبًا مَطْوًيًا ثُمَّ يَشْتَرِيهِ عَلَى أَنْ
 لَا خِيَارَ لَهُ إِذَا رَأَاهُ، أَوْ يَقُولُ إِذَا لَمَسْتُهُ فَقَدْ بَعَثَكُ، وَالْمُنَابَذَةَ: بِأَنْ يَجْعَلَ التَّبَذَّ بَيْعًا،
 وَيَبِيعُ الْحَصَاةَ: بِأَنْ يَقُولَ لَهُ بَعَثَكَ مِنْ هَذِهِ الْأَثْوَابِ مَا تَقَعُ هَذِهِ الْحَصَاةُ عَلَيْهِ

كهوابو: (فَيَحْرُمُ ثَمَنُ مَائِهِ) حرامه پاره‌ی ناوی نیره‌که وهریگری (وَكَاذَا أَجْرُهُ)
 هه‌روه‌ها: حرامه نیره‌که‌ش بۆ به‌پارندن به کری بدا (فِي الْأَصَحِّ) له هه‌رمووده‌ی راستردا.
 كهوابو: وه‌ها سوننه‌ته: نیره‌که‌ی به خواستن بداته خاوه‌ن ناژه‌له‌که، تاكو-به خو‌پایی-
 بییه‌پننیته سه‌ر ناژه‌له‌ می‌یه‌کانی، نینجا دروسته: نه‌ویش شتیك به دیاری بداته خاوه‌نی
 نیره‌که، هه‌روه‌که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا هه‌رموویانه.

﴿وَعَنْ حَبْلِ الْحَبْلَةِ﴾ رواه الشيخان، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غی کریوه به‌ره‌می
 به‌ره‌مه‌کان بفروشری. (وَهُوَ تَنَاجُ النَّتَاجِ) نه‌وه‌ش مه‌به‌ست بیچووی بیچوویکی نه‌بووه
 (بِأَنْ يَبِيعَ نَتَاجَ النَّتَاجِ) وه‌که بیچووی بیچوویکی وه‌ها بفروشی: که هیشتا به‌خویشی له
 دایک نه‌بوئی (أَوْ يَبْنَى) یان شتیك به‌پاره‌یه‌کی قه‌رز بفروشی (إِلَى نَتَاجِ النَّتَاجِ) تا
 بیچووی بیچووه نه‌بووه‌که له دایک نه‌بی، نینجا پاره‌یه‌یه‌که بدا.

﴿وَعَنْ الْمَلَقِيحِ وَهِيَ مَا فِي الْبُطُونِ﴾ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غی کریوه: کو‌په‌ی ناو
 زگی ناژه‌له‌ بفروشری، هه‌م ﴿وَالْمَضَامِينِ وَهِيَ مَا فِي أَصْلَابِ الْفُحُولِ﴾ رواهما مالک
 وعب‌الرزاق یاسناد قوی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غی کریوه ناوی=تقوی ناژه‌له‌ نیره‌کان-که
 هیشتا هه‌ر له پشتی نیره‌که‌دایه- بفروشری.

﴿وَالْمَلَامَسَةِ﴾ رواه الشيخان، هه‌روه‌ها قه‌ده‌غی کریوه: فروشتنی ده‌ست لیدان. (بِأَنْ
 يَلْمَسَ ثَوْبًا مَطْوًيًا) وه‌که ده‌ست له جلیکی پیچراو بدلو (ثُمَّ يَشْتَرِيهِ) نینجا بیکری (عَلَى أَنْ
 لَا خِيَارَ لَهُ) به‌و مه‌رجه‌ی په‌شیمانبوونه‌وی نه‌بی (إِذَا رَأَاهُ) کاتئ جله‌که‌ی دیت (أَوْ يَقُولُ)
 یان بلی: (إِذَا لَمَسْتُهُ) هه‌ر کاتیك ده‌ست له‌م شته‌دا (فَقَدْ بَعَثَكُ) نه‌وه فروشتمه‌تو.
 واته: ده‌ست لیدانه‌که‌ی بکاته فروشتن.

﴿وَالْمُنَابَذَةَ﴾ رواه الشيخان، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غی کریوه: فروشتنی به
 فریدان. (بِأَنْ يَجْعَلَ التَّبَذَّ بَيْعًا) وه‌که فریدانی شته‌که بکه‌نه فروشتن و بلی: هه‌ر کاتیك بۆم
 فریدای نه‌وه فروشتمه‌تو.

﴿وَبِيعِ الْحَصَاةَ﴾ رواه مسلم، هه‌روه‌ها قه‌ده‌غی کریوه: فروشتنی ورده به‌رد. (بِأَنْ يَقُولَ
 لَهُ) وه‌که پی‌ی بلی: (بِعَتْكَ مِنْ هَذِهِ الْأَثْوَابِ مَا تَقَعُ هَذِهِ الْحَصَاةُ عَلَيْهِ) له‌م جلانه‌هه‌ر

أَوْ يَجْعَلَا الرَّمْيَ بَيْعًا، أَوْ بَعَثَكَ وَلَكَ الْخِيَارُ إِلَى رَمِيهَا، وَعَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ: بَأَنْ يَقُولَ بَعَثَكَ بِالْفِ بَعْدَ أَوْ أَلْفَيْنِ إِلَى سَنَةٍ، أَوْ بَعَثَكَ ذَا الْعَبْدَ بِالْفِ عَلَى أَنْ تَبْعِنِي دَارَكَ بِكَذَا، وَعَنْ بَيْعٍ وَشَرْطٍ: كَبَيْعٍ بِشَرْطٍ بَيْعٍ أَوْ قَرْضٍ، وَلَوْ اشْتَرَى زَرْعًا بِشَرْطٍ أَنْ يَخْصُدَهُ الْبَائِعُ، أَوْ ثَوْبًا وَيَخِيطُهُ فَلَا صَحَّ بَطْلَانُهُ،

کامیان نهم برده‌ی که و ته سهر نوم فروشته تو (أو يَجْعَلَا الرَّمْيَ بَيْعًا) یان هاویشتنی برده‌که بکته فروشتن و بلئی: مهر کاتیک برده‌که هاویشتم نهم شتم فروشته تو (أو بَعَثَكَ) یان بلئی: فروشتم تو (وَلَكَ الْخِيَارُ إِلَى رَمِيهَا) ماف په شیمانبوونه و ته هبئی تا برده‌که ده هاویم.

﴿وَعَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ﴾ صححه الترمذی، ههروه‌ها پیغه مبرر ﷺ قه ده‌غی کردوه: دوو فروشتن له یه فروشتندا بکړی. (بَأَنْ يَقُولَ) وهك بلئی: (بَعَثَكَ بِالْفِ بَعْدَ أَوْ أَلْفَيْنِ إِلَى سَنَةٍ) فروشتم تو به هزار دیناری حازر، یان به دوو هزاری قهرز تا سالتیک. نینجا یه کسه شته که بباو هیچ لایه دیاری نه کاو نه زاندری به قهرزی بردوه، یان به حازر.

به لام نه‌گه لایه دیاری بکاو بزاندري به قهرزی بردوه، یان به حازری بردوه، وهك بلئی: نهم شته به حازر به دیناریکه، به قهرز به دوو دیناره. کپاره‌که ش بلئی: نه‌وه به قهرز لیتم کړی به دوو دینار. نه‌وه دروسته، چونکه به هوی شو دیاری‌کردنه، نه زانین لاجووه، ههروهك له (سنن الترمذی) و (حاشیه ابن قاسم) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿فروشتنی به مهرج﴾

(أَوْ يَانِ بَلْئِ: بَعَثَكَ ذَا الْعَبْدَ بِالْفِ عَلَى أَنْ تَبْعِنِي دَارَكَ بِكَذَا) نهم کویله یه م فروشته تو به هزار دینار، به و مهرجی خانووه که تم پی بفروشی به و نه‌ده. نه‌مهش دروست نیه، ههروهك ده‌فهرموی: ﴿وَعَنْ بَيْعٍ وَشَرْطٍ﴾ رواه الحاكم وعبدالحق وآخرون وصححه بعضهم، پیغه مبرر ﷺ قه ده‌غی کردوه: فروشتن و مهرج ویکړا بکړین. (كَبَيْعٍ بِشَرْطٍ بَيْعٍ) وهك شتیکی پی بفروشی به و مهرجی نه‌ویش شتیکی پی بفروشی: وهكو نموونه‌که ی پابردو (أَوْ قَرْضٍ) یان شتیکی پی بفروشی به و مهرجی نه‌ویش سه د دیناری به قهرز بداتی، نه‌مهش دروست نیه.

(وَلَوْ اشْتَرَى زَرْعًا) نه‌گه کشتو کالتیکی کړی (بِشَرْطٍ أَنْ يَخْصُدَهُ الْبَائِعُ) به و مهرجی فروشیاره که بیدرویته وه (أَوْ ثَوْبًا وَيَخِيطُهُ) یان جلیکی کړی به و مهرجی فروشیاره که بیدرویی (فَلَا صَحَّ بَطْلَانُهُ) به فهرمووده ی راستر: کړینه که دروست نیه و به تاله له ههروو مه‌سه له‌که دا، به لام به فهرمووده ی بی‌هیز: کړینه که دروسته و مهرج‌که ش ده‌بیته به کړیگرتن، ههروهك له (نهاية) و (مغنی) دا پوون کراوه‌ته‌وه، واته: به شتیکی نرخه که له بهرامبر کړی‌یه که داده‌ندری، ههروهك له (شرح المظلی) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

وَيُسْتَنْشَى صُورٌ: كَالْبَيْعِ بِشَرْطِ الْخِيَارِ أَوِ الْبَرَاءَةِ مِنَ الْعَيْبِ أَوْ بِشَرْطِ قَطْعِ الثَّمَرِ أَوِ الْأَجَلِ
وَالرَّهْنِ وَالْكَفِيلِ الْمُعَيَّنَاتِ لِمَنْ فِي الذَّمَّةِ، وَالْإِشْهَادِ وَلَا يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ الشُّهُودِ فِي الْأَصَحِّ،
فَإِنْ لَمْ يَزَهَنْ أَوْ لَمْ يَتَكْفَلِ الْمُعَيَّنُ فَلِلْبَائِعِ الْخِيَارُ، وَلَوْ بَاعَ عَبْدًا بِشَرْطِ إِعْتَاقِهِ فَالْمَشْهُورُ
صِحَّةُ الْبَيْعِ وَالشَّرْطُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ لِلْبَائِعِ مُطَابَقَةَ الْمُشْتَرَى بِالْإِعْتَاقِ، وَأَنَّهُ لَوْ شَرَطَ مَعَ الْعِتْقِ
الْوَلَاءَ لَهُ أَوْ شَرَطَ تَذْيِيرَهُ أَوْ كِتَابَتَهُ أَوْ إِعْتَاقَهُ بَعْدَ شَهْرِ لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ،

(وَيُسْتَنْشَى) جیادہ کرتے ہو: لہ قہدہ غہ کردنی فروشتنو مہرج (صُورٌ) چہند ویتنےہک: کہ
فروشتنہکو و مہرجہکی تیناندا دروستہ (كَالْبَيْعِ بِشَرْطِ الْخِيَارِ) وہك فروشتن بہ مہرجی
پہ شیمانبونہوہ (أَوِ الْبَرَاءَةِ مِنَ الْعَيْبِ) یان بہ مہرجی بنّعیہیبی (أَوْ بِشَرْطِ قَطْعِ الثَّمَرِ) یان بہ
مہرجی برینہوہی میوہی فروشراو بہ سہر درختہکیہوہ (أَوِ الْأَجَلِ) یان بہ مہرجی پاش
ماوہیہکی تر پارہکی بداتی، نہ گہر فروشراوہکی ش پیبای تیدا نہبی، نہ گینا: نہو ماوہ
دانانہ دروست نیہ، مہروہک لہ پیبادا پونمان کردہوہ (وَالرَّهْنِ) ہم فروشتنی بہ مہرجی
بارمتہ دانانو (وَالْكَفِيلِ) بہ مہرجی کہ فیل دانان (الْمُعَيَّنَاتِ) نہو ماوہیہو بارمتہکو
کہ فیلہ کہ دیاری کرلو بن (لِثَمَنِ فِي الذَّمَّةِ) بؤ پارہی فروشراوٹک کہ بہ قہرز فروشراپن
(وَالْإِشْهَادِ) ہم فروشتنی بہ مہرجی شاہید گرتن، بہ لام (وَلَا يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ الشُّهُودِ) مہرج
نیہ شاہیدہکان دیاری بکرتن: کتنہ؟ (فِي الْأَصَحِّ) لہ فہرموودہی راستردا، واتہ: نہو
ویتنانہی پربودو گشتی دروستن، چونکہ نہو مہرجانہ گشتیان لہ قورٹان و حہ دیسدا-
بہ لگہ یان لہ سہرہ (فَإِنْ لَمْ يَزَهَنْ) جا نہ گہر کپیارہ کہ بارمتہی دانہنا (أَوْ لَمْ يَتَكْفَلِ الْمُعَيَّنُ)
یان دیار کرلوہ کہ نہ بوہ کہ فیل، نہوہ (فَلِلْبَائِعِ الْخِيَارُ) فروشیارہ کہ بؤی دروستہ پہ شیمان
بیبتہوہ ماملہ تہ کہ ہہ لبوہ شینیتہوہ .

(لَوْ بَاعَ عَبْدًا بِشَرْطِ إِعْتَاقِهِ) نہ گہر کویلہیہکی فروشت بہ مہرجی نازاد کردنی (فَالْمَشْهُورُ)
بہ فہرموودہی ناسراوی مہز مہب (صِحَّةُ الْبَيْعِ وَالشَّرْطِ) فروشتنہکو و مہرجہ کہ مہربوکیان
دروستن، کہ وابو: (وَالْأَصَحُّ) بہ فہرموودہی راستر (أَنَّ لِلْبَائِعِ) فروشیارہ کہ مافی ہیہ:
(مُطَابَقَةَ الْمُشْتَرَى بِالْإِعْتَاقِ) دلاو لہ کپیارہ کہ بکا: کویلہ کہ نازاد بکا، جا نہ گہر نازادی
نہ کرد، نہو کاتہ دالورہ بہ زور لی کردن- پئی نازاد نہکا، مہروہک لہ زوربی
سہراوہکاندا فہرموویانہ (وَأَنَّهُ) ہر بہ فہرموودہی راستر (لَوْ شَرَطَ مَعَ الْعِتْقِ) نہ گہر
فروشیارہ کہ- لہ گہل مہرجی نازاد کردن- بہ مہرجی دانا (الْوَلَاءَ لَهُ) خزمایہتی نازاد کردن
بؤ خوی بنّ (أَوْ شَرَطَ تَذْيِيرَهُ) یان بہ مہرجی دانا لہ دواي مردن نازادی بکا (أَوْ كِتَابَتَهُ)
یان بہ پارہ نازادی بکا (أَوْ إِعْتَاقَهُ بَعْدَ شَهْرِ) یان لہ دواي مانگٹک نازادی بکا (لَمْ يَصِحَّ
الْبَيْعُ) لہ و چوارہ مہسہ لانہدا فروشتنہ کہ دروست نابن .

وَلَوْ شَرَطَ مُقْتَضَى الْعَقْدِ: كَالْقَبْضِ وَالرَّدِّ بَعِيْبٍ أَوْ مَالًا غَرَضَ فِيهِ كَشَرَطِ أَنْ لَا يَأْكُلَ إِلَّا كَذَا صَحَّ، وَلَوْ شَرَطَ وَصْفًا يُقْصَدُ: كَكَوْنِ الْعَبْدِ كَاتِبًا أَوِ الدَّائِبَةِ حَامِلًا أَوْ لَبُونًا صَحَّ، وَلَهُ الْخِيَارُ إِنْ أَخْلَفَ، وَفِي قَوْلٍ يَنْطُلُ الْعَقْدُ فِي الدَّائِبَةِ، وَلَوْ قَالَ بَعَثْتُهَا وَحَمَلَهَا بَطُلٌ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ بَيْنُ الْحَمْلِ وَخَذُّهُ، وَلَا الْحَامِلِ ذُوْنَهُ، وَلَا الْحَامِلِ بِحُرٍّ، وَلَوْ بَاعَ حَامِلًا مُطْلَقًا دَخَلَ الْحَمْلُ فِي الْبَيْعِ.

(وَلَوْ شَرَطَ مُقْتَضَى الْعَقْدِ) نه گهر مرجعی که دانا: که مامله ته که نهو مرجعی دهویا (كَالْقَبْضِ) وه که بهو مرجعی کپیاره که: فروشراوه که وه ریگری، هم (وَالرَّدِّ بَعِيْبٍ) نه گهر عهیی بهو بیگه پینیتته وه بؤ فروشیاره که (أَوْ مَالًا غَرَضَ فِيهِ) یان مرجعی وه های دانا که هیچ مه بهستیکی تندا نهی (كَشَرَطِ أَنْ لَا يَأْكُلَ إِلَّا كَذَا) وه که به مرج دابنی: فروشراوه که تهنه نهو شته بخوا، یان نهو جله بکاته بهری (صَحَّ) لهو مه سه لانه دا فروشتنه که دروست ده بیئو نهو مرجعانه ی پابردو زیانی لئانه دن.

(وَلَوْ شَرَطَ وَصْفًا يُقْصَدُ) نه گهر به مرجعی دانا: فروشراوه که سیفه تیکی ویستراوی تندا بی: (كَكَوْنِ الْعَبْدِ كَاتِبًا) وه که بهو مرجعی کزیه فروشراوه که نووسه ربی (أَوِ الدَّائِبَةِ حَامِلًا) یان بهو مرجعی نازله فروشراوه که ناوس بی (أَوْ لَبُونًا) یان شیر ی تندا بی (صَحَّ) مامله ته که وه هم مرجه که ش دروسته، که و ابو: (وَلَهُ الْخِيَارُ) کپیاره که بؤی هیه په شیمان بیتته وه (إِنْ أَخْلَفَ) نه گهر مرجه که نه هاته جئ: وه که نووسه نه بی، یان ناوس نه بی، یان شیر ی تندا نه بی (وَفِي قَوْلٍ) له فرموده هیه کدا (يَنْطُلُ الْعَقْدُ فِي الدَّائِبَةِ) به هؤی مرجه که مامله ته که له نازله که دا به تال ده بیتته وه.

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر بلئ (بَعَثْتُهَا وَحَمَلَهَا) نازله که و کورپه که ی ناو زگم فروشته تو (بَطُلٌ) فروشتنه که به تاله و دروست نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پراستردا، چونکه شتیکی نه زاندرلو - که کورپه که یه - له که لی فروشته وه، که و ابو: (وَلَا يَصِحُّ بَيْنُ الْحَمْلِ وَخَذُّهُ) دروست نیه کورپه که ش - له ناو زگدا - به تهنه بفروشرئ، هم (وَالْحَامِلِ ذُوْنَهُ) دروست نیه ناوسه که ش به بی کورپه که ی ناو زگی به تهنه بفروشرئ، چونکه کورپه ی ناو زگی وه که نه ندایمی خویه تی و جیا ناکریتته وه (وَالْحَامِلِ بِحُرٍّ) ههروه ها دروست نیه: کویله یه کی ناوسی وه ها بفروشرئ: که کورپه که ی ناو زگی نازاد بی.

(وَلَوْ بَاعَ حَامِلًا) نه گهر کویله یه کی، یان نازله لیکی ناوسی فروشت (مُطْلَقًا) باسی کورپه که ی ناو زگی نه کرد، واته: به مرجیشی دانه نا (دَخَلَ الْحَمْلُ فِي الْبَيْعِ) کورپه که ی ناو زگی شی ده چیتته ناو فروشتنه که ی وه هریوکیان ده بیه ملکی کپیاره که، به (لِجَمَاعِی) زانایانی نایینی، بهو مرجعی هریوکیان ملکی فروشیاره که بن، به لام نه گهر دایکه که هی یه کیک

(فَصَلَ) وَمِنَ الْمَنْهِي عَنْهُ مَا لَا يُبْطَلُ لِرُجُوعِهِ إِلَى مَعْنَى يَقْتَرِنُ بِهِ: كَبَيْعِ حَاضِرٍ لِبَادٍ، بَأَنْ يَفْقَدَ غَرِيبٌ بَمَتَاعٍ نَعْمُ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ لِيَبْعَهُ بِسَعَرٍ يَوْمَهُ يَقُولُ بَلَدِي: أَتْرُكُهُ عِنْدِي لِأَبِيعَهُ عَلَى التَّدْرِيجِ بِأَعْلَى، وَتَلْقَى الرُّكْبَانَ: بَأَنْ يَتَلَقَّى طَائِفَةً يَحْمِلُونَ مَتَاعًا إِلَى الْبَلَدِ فَيَشْتَرِيهِ قَبْلَ قُدُومِهِمْ وَمَعْرِفَتِهِمْ بِالسَّعْرِ، وَلَهُمْ الْخِيَارُ إِذَا عَرَفُوا الْقَبْنَ،

بوو، كۆپەى ناو زگىشى ھى يەككى تېر بوو، ئەو كاتە فروشتە كەى بە تالەو دروست نابى، ھەروەك تازە ڤايرلو، لە زۆريەى سەرچاوە كانيشدا ھەرمويانە.

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي جَوْرِي دَوو مِينِي مَامَلە تە كَانِي قە دەغە كراو﴾

واتە: ئەو ماملە تانەى دادە مە زۆين، بە لام لە بەر ھۆيە كى دەروەى قە دەغە كرلۆن و كرنيان ھەرامەو ماملە تەجە كەش گوناھار دەين، ھەروەك دە ھەرموي: (وَمِنَ الْمَنْهِي عَنْهُ) ھەندىك لەو ماملە تانەى قە دەغە كرلۆن و ھەرامن (مَا لَا يُبْطَلُ) ئەو جۆرە ماملە تەيە: كە قە دەغە كە فروشتە كە بە تال ناكا، واتە: دادە مە زۆي (لِرُجُوعِهِ) چونكە قە دەغە كە دەگەرێتەو (إِلَى مَعْنَى) بۆ واتە يە كى دەروەى ماملە تە كە، بە لام (يَقْتَرِنُ بِهِ) واتە كە لەگەڵ ماملە تە كە ويكرا دينە جى:

(كَبَيْعِ حَاضِرٍ لِبَادٍ) وەك فروشتنى نىشتە جىى شار بۆ نىشتە جىى دەشت و لادى (بَأَنْ يَفْقَدَ غَرِيبٌ) وەك يەككى نامۆ لە دەروەى شارەو بەيتە شار (بِمَتَاعٍ نَعْمُ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ) كەلوپە ليكى وەھا لەگەڵ خۆى بۆ فروشتن ييئى: كە خەك پتويستى تەى (لِيَبْعَهُ بِسَعَرٍ يَوْمَهُ) بۆ ئەوەى بە نرخى ڤۆژە كەى بيفروشى (يَقُولُ بَلَدِي) ئىنجا شارستانىك پىى بلئى: ئەمۆ مەيفروشە، بەلكو (أَتْرُكُهُ عِنْدِي) لە لاى من بە جىى بەيتە (لِأَبِيعَهُ عَلَى التَّدْرِيجِ) تاكو بەرە بەرە بۆ تۆى بفروشم (بِأَعْلَى) بە نرخى كى گرانتر. ئەو جۆرە ماملە تە ھەرامە چونكە تەنگايى پەيدا دەكا، پيغەمبەر ﷺ دە ھەرموي: ﴿لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ﴾ رواه الشيخان، نابى شارستانى بۆ لادى پى بفروشى.

ھەروەھا (وَتَلْقَى الرُّكْبَانَ) وەكو خۆ گەياندنە كاروانچىەكان (بَأَنْ يَتَلَقَّى طَائِفَةً) وەك لە دەروەى شار بگاتە ئەو كاروانچيانەى: كە (يَحْمِلُونَ مَتَاعًا إِلَى الْبَلَدِ) كەلوپە ليك ئەميتن بۆ ناو شارەكە، يان گوندەكە (فَيَشْتَرِيهِ) جا كەلوپە لە كەيان ئىكېرى (قَبْلَ قُدُومِهِمْ وَمَعْرِفَتِهِمْ بِالسَّعْرِ) پيش ئەوەى بگەنە ناو شارو نرخى كەلوپە لە كە بزانن، ئەو جۆرە ماملە تەش ھەرامە، ئەوەك زەرەر بگەن.

كەوابو: (وَلَهُمُ الْخِيَارُ إِذَا عَرَفُوا الْقَبْنَ) كاروانچىەكان ماڤى پەشيمان بوونەو ھيان ھەيە كاتىك زانيان زەرەريان كرېو، پيغەمبەر ﷺ دە ھەرموي: ﴿لَا تَلْقُوا الرُّكْبَانَ وَلِي رِوَايَةٍ- فَإِنْ تَلَقَّاهُ إِنْسَانٌ فَابْتَاغَهُ فَصَاحِبُ السَّلْعَةِ فِيهَا بِالْخِيَارِ إِذَا وَرَدَ السُّوقُ﴾ رواه الشيخان، خۆتان

وَالسُّوْمُ عَلَى سَوْمٍ غَيْرِهِ، وَإِنَّمَا يَحْرُمُ ذَلِكَ بَعْدَ إِسْتِقْرَارِ الثَّمَنِ، وَالْبَيْعُ عَلَى بَيْعٍ غَيْرِهِ قَبْلَ لُزُومِهِ: بِأَنْ يَأْمُرَ الْمُشْتَرِي بِالْفَسْخِ لِبَيْعِهِ مِثْلُهُ، وَالشُّرَاءُ عَلَى الشُّرَاءِ: بِأَنْ يَأْمُرَ الْبَائِعُ بِالْفَسْخِ لِشُرَائِهِ، وَالتَّجَشُّ: بِأَنْ يَزِيدَ فِي الثَّمَنِ لَا لِرَغْبَةٍ بَلْ لِيُخَدَعَ غَيْرُهُ،

مه گه یه ننه کاروانچه کان، مهر کاروانچه که مروفتیکی گه یشتی و که لوپه لیکی لی کچی، نه وه خاوه نی که لوپه له که مافی په شیمانبوونه وی مه یه مهر کاتی که ماته بازار.

﴿ مامه له به سر مامه له ﴾

مه روه ما (وَالسُّوْمُ عَلَى سَوْمٍ غَيْرِهِ) وه کو مامه له به سر مامه له ی که سیکی تردا (وَإِنَّمَا يَحْرُمُ ذَلِكَ بَعْدَ إِسْتِقْرَارِ الثَّمَنِ) نه وه ش ته نها له و حاله ته دا حه پامه، که پاره که جیگیر بوی: وه که یه کتیک بیه وی شتیک به دینارک بکچی، نه ویش پی بی بلی: نه مه مه کپه، من له مه یان باشرتت نه دهمی به هه مان نرخ، یان به که متر. یان به فروشیاره که بلی: نه م شته ی پی مه فروشه، من لیت ده کرم به زیاتر. نه وه ش حه پامه، چونکه نازاردانی تی دایه، پیغه مبر علیه السلام ده فهرموی: ﴿لَا يَسُومُ الْمُسْلِمُ عَلَى سَوْمٍ أُخِيهِ﴾ رواه مسلم، نابی موسولمان مامه له به سر مامه له ی برای خوی دا بکا.

مه روه ما (وَالْبَيْعُ عَلَى بَيْعٍ غَيْرِهِ) وه ک فروشتن به سر فروشتنی که سیکی تردا (قَبْلَ لُزُومِهِ) پیش نه وه ی فروشتنه که بچه سپی، چونکه مافی په شیمانبوونه هه یه (بِأَنْ يَأْمُرَ الْمُشْتَرِي بِالْفَسْخِ) وه که له ماوه ی په شیمانبوونه ودا به کپیاره که بلی: کپینه که ت هه لپوه شینه وه (لِبَيْعِهِ مِثْلُهُ) تا کو شتیک و ه کو وی، یان چاکتری پی بفروشتی به هه مان نرخ، یان به که متر.

مه روه ما (وَالشُّرَاءُ عَلَى الشُّرَاءِ) وه کو کپین به سر کپینی که سیکی تردا (بِأَنْ يَأْمُرَ الْبَائِعُ بِالْفَسْخِ) وه که له ماوه ی په شیمانبوونه ودا به فروشیاره که بلی: فروشتنه که ت هه لپوه شینه وه (لِشُرَائِهِ) تا کو به خوی شته که ی لی کچی به نرخیکی زوتر، نه وه ش حه پامه، چونکه نازاردانی تی دایه، پیغه مبر علیه السلام ده فهرموی: ﴿لَا يَبِيعُ الرَّجُلُ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ﴾ رواه الشيخان، نابی پیار کپین و فروشتن به سر کپین و فروشتنی برای خوی دا بکا.

﴿ مه زاکردنی به فیل ﴾

مه روه ما (وَالتَّجَشُّ) وه کو نرخ به زکردنی به فیل (بِأَنْ يَزِيدَ فِي الثَّمَنِ) وه که شتیک مه زاد بکچی - واته: بانگه وازی فروشتنی بکچی - نه ویش نرخه که ی زیاد بکا (لَا لِرَغْبَةٍ) مه به سیشی کپینی شته که نه بی (بَلْ لِيُخَدَعَ غَيْرُهُ) به لکو مه به سستی نه وه بی: فیل له کپیاره کانی تر بکاو دلایان بوی بچی و بیکچن، نه وه ش حه پامه ﴿عَنْ أَنَسٍ رضی الله عنه: لَهَى النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله عَنِ التَّجَشُّ﴾ رواه الشيخان، پیغه مبر علیه السلام قه ده غه ی کردوه: نرخ - به فیل - به ز

وَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَأَخْيَارٌ، وَيَبِيعُ الرُّطْبَ وَالْعَنْبَ لِعَاصِرِ الْخَمْرِ، وَيَخْرُمُ التَّفْرِيقُ بَيْنَ الْأُمِّ وَالْوَلَدِ حَتَّى يُمَيِّزَ، وَفِي قَوْلٍ حَتَّى يَبْلُغَ، وَإِذَا فَرَّقَ بَيْنَ أَوْ هَبَةٍ بَطْلًا فِي الْأَطْهَرِ،

بكرتیه. (وَالْأَصْحُ) فرموده‌ی پاستر (أَنَّهُ لَأَخْيَارٌ) کپاری فیثل لیکرلو ماں به شیمانبونوه‌ی نیه، چونکه که متەرغه‌می له خۆیه‌تی.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر به درۆ مه‌ده‌ی شته‌که بکا تاكو کپاره‌که دلی بۆ کپینی بچی، نه‌ویش وه‌کو (نَجَش) هه‌پامه، هه‌روه‌که له (نهایه‌) دا فرمودیه‌تی.

ئینجا بزانه: ووشه‌ی (لَا لِرَغْبَةٍ) وا ده‌گه‌یه‌نی: نه‌گه‌ر شتیک مه‌زاد کرا، واته: بانگه‌ولزی فروشتنی ده‌کرا، نه‌ویش ده‌یویست شته‌که بکپی، بۆیی نرخ‌ی زیاد کرد، نه‌و کاته هه‌پام نیه، هه‌روه‌که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا له باسی مامله‌ت له سه‌ر مامله‌تدا فرموویانه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: بَاعَ النَّبِيُّ ﷺ حُلْسًا وَقَدْحًا وَقَالَ: مَنْ يَشْتَرِي هَذَا الْحُلْسَ وَالْقَدْحَ؟ فَقَالَ رَجُلٌ: أَخَذْتُهَا بِدِرْهَمٍ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ يَزِيدُ؟ فَأَعْطَاهُ رَجُلٌ دِرْهَمَيْنِ فَبَاعَهُمَا مِنْهُ﴾ رواء الترمذی وحسنه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ جله ووشتریکو په‌رداغیکی فروشتن و فرمووی: کئ نه‌م دیوانه‌م لێ ده‌کپی؟ پیاویک گوتی: من به دیره‌میک ده‌مه‌وی. ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: کئ زیاد ده‌کا؟ پیاویکی تر نوو دیره‌می دایۆ فروشتی به نه‌وی.

هه‌روه‌ها (وَيَبِيعُ الرُّطْبَ وَالْعَنْبَ لِعَاصِرِ الْخَمْرِ) وه‌کو قه‌سپو تری بفرۆشیته نه‌و که‌سه‌ی ده‌یکاته شه‌پاب، واته: مه‌ی، نه‌وش هه‌پامه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: ﴿مَنْ حَبَسَ الْعَنْبَ أَيَّامَ الْقَطَافِ حَتَّى يَبِيعَهُ مِنْ يَتَّخِذُهُ خَمْرًا فَقَدْ تَغَحَّمَ النَّارَ عَلَى بَصِيرَةٍ﴾ رواء الطبرانی فی الأوسط یاسناد حسن، هه‌ر که‌سێک تری به‌یلتیه‌وه له کاتی برینه‌وه‌ی دا- تاكو بیفرۆشیته نه‌و که‌سه‌ی ده‌یکاته مه‌ی- شه‌پاب، به پاستی به زانینه‌وه خۆی خستۆنه ناو ناگری نۆزه‌خ.

هه‌روه‌ها هه‌ر مامله‌تیک ببیته هۆی تاوانکاری نه‌ویش هه‌پامه، وه‌که چه‌ک بفرۆشیته ڕیگرو سته‌مکاران، یان ده‌رمانی بئ هۆشکردن بفرۆشیته پیاو خراپان... هه‌روه‌که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه، خۆای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿وَلَا تَعَاوَلُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعَنُونِ﴾ یارمه‌تی به‌کتری مه‌ده‌ن له سه‌ر گوناوه‌و نوژمنکاری.

(وَيَخْرُمُ) هه‌پامه (التَّفْرِيقُ بَيْنَ الْأُمِّ وَالْوَلَدِ) دایکه‌کویه‌که و منداله‌که‌ی لێک جیا بکرتیه‌وه: به فروشتن، یان به به‌خشین، یان به به‌شکردن، یان به قه‌رزدان (حَتَّى يُمَيِّزَ) تا منداله‌که فامیده ده‌بی (وَفِي قَوْلٍ حَتَّى يَبْلُغَ) له فرموده‌یه‌کدا تا بلوڤ ده‌بی (وَإِذَا فَرَّقَ) هه‌ر کاتیک دایکه‌که و منداله‌که‌ی لێک جیا کردنه‌وه (بِبَيْنٍ أَوْ هَبَةٍ) به فروشتن، یان به به‌خشین (بَطْلًا) فروشتنه‌که و به‌خشینه‌که هه‌ر دووکیان به‌تال ده‌بنه‌وه (فِي الْأَطْهَرِ) له فرموده‌ی به‌هێزتردا.

وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْعَرَبُونَ: بَأَنْ يَشْتَرِيَ وَيُعْطِيَهُ دَرَاهِمَ لَتَكُونَ مِنَ الثَّمَنِ إِنْ رَضِيَ السَّلْعَةُ،
وَلَا فَهْبَةً.

ئىنجا بزانە: لە ئازە ئىشدا حەرامە: دايكەو بېچووھەى لىك جيا بکړئەو ە ئەگەر بېچووھە شىرخۆر بى، جا به سەر بېښى دايكە، يان به فروشتن، يان به به خشين، يان به به شکردن، واتە: ماملە تەكەش بە تالەو دروست نابى، بەلام ئەگەر بېچووھە شىرخۆرە، گوشتى بخورئ، ئەو کاتە دروستە سەرى بېږئ، ەروەك لە زۆرەى سەرچاوەکاندا پوون کراو تەو، پىغەمبەر ﷺ دەفرموى: ﴿مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ وَالِدَةٍ وَوَلَدِهَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَحَبِّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه الترمذى بسند حسن، ەو کە سىك دايكەو مندالە ەى لىك جيا بکاتەو، خواى گەورە خۆىو خۆشەويستەکانى لە پۆزى قيامەت لىك جيا دەکاتەو.

(وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْعَرَبُونَ) دروست نابىو حەرامە فروشتنى ەپەبوون (بَأَنْ يَشْتَرِيَ) وەك شتىك بکړئو (وَيُعْطِيَهُ دَرَاهِمَ) چەند دېرەمەىك، يان چەند دىنارىكى بداتئو لەگەل ماملەت بەستەنەکەدا بە مەرج دابىئى: (لَتَكُونَ مِنَ الثَّمَنِ) ئەم دېرەمەو دىنارانە بەشتىكى پارەكە بن (إِنْ رَضِيَ السَّلْعَةُ) ئەگەر بە شتەكە پازى بوو (وَلَا) بەلام ئەگەر بە شتەكە پازى نەبوو نەبووست (فَهْبَةً) ئەو پارەى دلويەتى بېيتە بەخشىنولئى وەر نەگرتەو، ﴿عَنْ عُمَرُو بْنِ شُعْبَةَ﴾ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْعَرَبَانِ رواه مالك وأحمد لكن إسناده غير متصل، پىغەمبەر ﷺ فروشتنى ەپەبوونى قەدەغە کړيو.

جا ئەگەر لە گفتوگوى ماملەت بەستندا ئەو مەرجە دانەئى، بەلكو لە پىش ماملەت بەستەنەکەدا مەرجەكە دابىئى، ئەو کاتە فروشتنەكە دروست دەبى، ەروەك لە (المجموع)دا فرمويەتى.

﴿پاشكۆ لەبارەى (إِحْتِكَارٌ وَنَرْخٌ دَانَانٌ)﴾

يەكەم: (إِحْتِكَارٌ) حەرامە، واتە: لە كاتى گرانىدا خوار دەمەنى بکړئو دابىئى تاكو بە گرانتر بېفروشتەو، پىغەمبەر ﷺ دەفرموى: ﴿لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِئٌ﴾ رواه مسلم، كەس ئىحتكار ناکا، تەنها مرقفئى تاوانبار نەبى.

واتە: چونكە بە هوى (إِحْتِكَارٌ) خەلك زيانى دەگاتئى، بۆيى بە (إِجْمَاعٌ) زانايانى ئىسلام: ئەگەر يەكێك خۆردەمەنىەكى ەبوو، خەلكيش ناچار بوو بۆ ئەو خوار دەمەنى، ئەو زۆرى لىتەكړئ خوار دەمەنىەكە بفروشتئ، تاكو زيان لە سەر خەلكەكە لابدرئ، ەروەك (ابن حجر) لە (الزواج)دا گێرپاويەتەو.

ئىنجا بزانە: ئەگەر لە كاتى ەرزانىدا شتىك بکړئ تاكو لە كاتى گرانىدا بە پارەىكى زۆر بېفروشتەو، يان لە كاتى گرانىدا بۆ خۆىو خىزانەكەى بىكړئ، يان بەروبوومى باغو

(فَصْلٌ) بَاعَ خَلًا وَخَمْرًا، أَوْ عَبْدَهُ وَحُرًّا، أَوْ وَعَبْدَ غَيْرِهِ، أَوْ مُشْتَرَكًا بِغَيْرِ إِذْنِ الْآخَرِ
صَحَّ فِي مِلْكِهِ فِي الْأَظْهَرِ، فَيَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِي

زهوی خوی به گران فروخت، نه وانه میچیان نابنه (إِحْتِكَارُ) و گونا هبار نابن، ههروه له
زۆربهی سهراوه کاندایه پوون کراوه ته وه.

دوهم: (تَسْعِيرُ)، واته: نرخ دانان چه پامه، وه ک کاریه ده ست فرمان بداته بازرگانه کان:
که لویه له که یان له نرخه زیاتر نه فروشن ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ قَالَ النَّاسُ: غَلَا السُّعْرُ فَسَعَّرَ نَسَا
يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرَّازِقُ، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنَّ
أَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ أَحَدٌ يُطْلِبُنِي بِمُظْلِمَةٍ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ ﴿صححه الترمذی﴾ نهی پیغه مبهری خوا
نرخ گران بوه، تو نرخمان بق دابن. پیغه مبه ریش ﷺ فرموی: خوی گه وره به ویستی
خوی نرخ داده نی- واته: من نرخ دانانیم چونکه ستمه- من دهموی بگمه لای خوا، هیچ
که سیکیش داوای هیچ لته که، به هوی ستمیک له خوینو له مال.

به لام له (نهایه) و (مغنی) و (الشبرا ملسی) دا ناما زه یان کردوه: که فرموده به کی زانایانیش
هیه: دانانی نرخی دروست کردوه. نینجا نرخ دانان دروست بی، یان چه پام بی، هه
که سیک سه ریچی لهو فرمانه ی کاریه ده ست بکاو به نرخیکی زیاتر بیفروشن، گونا هبار
ده بی و ده بی کاریه ده ست ته مبی ی بکا، ههروه له زۆربهی سهراوه کاندایه فرمودیانه.

سی یه م: گوتمان: هه کرینو فروشتنیک مهرجیک، یان پوکنیکی ناتو لو بی، یان مهرجیکی
ناتو لوی تی دا بی، نهو مامله ته به تالو دانامه زنی، واته: هه شتیک بهو مامله ته
دانه مه زلوه وه ریگری، شته که چه پامه و چه لال نابن، که و ابو: واجبه شته که بگه پینتیه وه
بق خاوه نه که ی، جا نه گه شته که ش نه مابو، واجبه: وینه ی شته که بداته وه خاوه نه که ی،
نه گه وینه ی نه بو، واجبه: به رزترین نرخ بداته خاوه نه که ی، ههروه (مغنی) لیره دلو
(تحفه) و (نهایه) ش له باسی فروشتنی به مه رجدا پوونیان کردوته وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بِاسِي لِيَكْ جِيا كَرْدَنَه وِی یَه ك مامله ت﴾

هه کاتیک (بَاعَ خَلًا وَخَمْرًا) به یه ک مامله ت: سرکه و شه پایی ویکرا فروشتن (أَوْ عَبْدَهُ وَحُرًّا)
یان کویله ی خوی و موفیکی نازادی ویکرا فروشتن (أَوْ وَعَبْدَ غَيْرِهِ) یان کویله ی خوی و
کویله ی که سیکتری فروشتن (أَوْ مُشْتَرَكًا) یان مالیکی هاویه شی فروشتن (بِقَيْرِ إِذْنِ الْآخَرِ)
به بین زنی هاویه شه که ی خوی، لهو مامله تانه دا (صَحَّ فِي مِلْكِهِ) فروشته که- ته نه- له
ملکی خوی دا دروست ده بی: که سرکه که و کویله که ی خوی و به شه که ی خویه تی، به لام له
شه پایه که و نازاده که و کویله که ی نهوی ترو به شی هاویه شه که ی تردا به تال ده بی (فِي الْأَظْهَرِ)
له فرموده ی به هیژ تردا، که و ابو: (فَيَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِي) کپاره که سه ریشکه له نیتوان

إِنْ جَهْلَ، فَإِنْ أَجَازَ فَبَحِصْتَهُ مِنَ الْمُسَمَّى بِاِغْتِبَارِ قِيَمَتِهِمَا، وَلِئِنْ قَوْلَ بِجَمِيعِهِ، وَلَا خِيَارَ
لِلْبَائِعِ، وَلَوْ بَاعَ عَبْدِيهِ قَتْلَفَ أَحَدَهُمَا قَبْلَ قَبْضِهِ لَمْ يَنْقَسِحْ فِي الْآخِرِ عَلَى الْمَذْهَبِ، بَلْ
يَتَخَيَّرُ: فَإِنْ أَجَازَ فَيَالْحِصَّةِ قَطْعاً، وَلَوْ جَمَعَ فِي صَفَقَةٍ مُخْتَلَفِي الْحُكْمِ: كَرَجَارَةٍ وَيَسَعٍ
أَوْ سَلَمٍ

په شیماننبونه وه و پازی بووندا (إِنْ جَهْلَ) نه گهر نه یزانیبو فروشراوه که نه و ما لیک جیا به،
چونکه به هوی لیکجیا بوونه وه ی مامله ته که زیانی پی نه ده گا:

(فَإِنْ أَجَازَ) جا نه گهر پازی بوو و مامله ته که ی پویانو په شیمان نه بډوه، یان له سهره تاوه
ده یزانی فروشراوه که لیک جیا به، نه وه (فَبَحِصْتَهُ مِنَ الْمُسَمَّى) به شه فروشراوه که ی
دروستبوو ده بیته ملکی کپاره که به به شه پاره که ی خوی: له کوی نه و پاره یی گوتراوه
(بِاِغْتِبَارِ قِيَمَتِهِمَا) به گویره ی په چا و کړدی نرخی هروکیان، بډ وینه: هه موو ماله
هاو به شه فروشراوه که نرخی سئ سه د دینار بوو، به لام نه و هه مووی به سه نو په نجا دینار
فروشت، له گال نه و هه شدا به شه که ی خوی - به ته نها - نرخی سه د دینار بوو، نه وه به شه
پاره ی به شه که ی خوی له و سه نو په نجا یه: په نجا دیناره، چونکه سئ یه کی پاره که یه،
هه روه که له زوره ی سهرچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه.

(وَلِئِنْ قَوْلَ بِجَمِيعِهِ) له هه رمووده یه کدا فروشراوه که به هه موو پاره که ده بیته ملکی
کپاره که، به لام (وَلَا خِيَارَ لِلْبَائِعِ) فروشیاره که مای په شیماننبونه وه ی نیه، چونکه به
ویستی خوی شتیکی دروست نه بووی فروشته وه که مته رغه می ی کړوه.

(وَلَوْ بَاعَ عَبْدِيهِ) نه گهر دوو کویله ی خوی فروشتن، یان دوو مپری خوی فروشتن (فَتَلَفَ
أَحَدَهُمَا قَبْلَ قَبْضِهِ) نینجا یه کیکیان - له و دووانه - هه و تا پیش نه وه ی کپاره که
وه ی بگری، نه وه فروشته که له و هه و تا وه دا هه لده وه شیتته وه، به لام (لَمْ يَنْقَسِحْ فِي الْآخِرِ)
له و ی تریان - که ماوه ته وه - فروشته که هه لئاوه شیتته وه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر
هه رمووده ی به هیزی مه زه ب (بَلْ يَتَخَيَّرُ) به لکو کپاره که سهرپشکه له نیوان
په شیماننبونه وه و پازی بووندا (فَإِنْ أَجَازَ) جا نه گهر پازی بوو و مامله ته که ی پویاند
(فَيَالْحِصَّةِ قَطْعاً) به هه رمووده یه کی بپراوه: نه و کویله یی، یان نه و مپری ماوه، به
به شه پاره که ی خوی ده بیته ملکی کپاره که، که واته: به شه پاره که ی هه و تا وه که شی بډ
ده گهر پته وه.

(وَلَوْ جَمَعَ فِي صَفَقَةٍ) نه گهر کوی کرده وه له یه که مامله تدا (مُخْتَلَفِي الْحُكْمِ) دوو مامله تی
لیک جیاواز (كَرَجَارَةٍ وَيَسَعٍ) وه کو به کړیدان و فروشتنیکی ویکرا، وه که بلای: خانوه که م
مانگیک به کړی دایه تو، باغه که شم فروشته تو، هه ربو لا به هه زار دینار (أَوْ سَلَمٍ) یان

صَحًّا فِي الْأَظْهَرِ، وَيُوزَعُ الْمُسَمَّى عَلَى قِيَمَتِهِمَا، أَوْ يَبِيعُ وَنِكَاحُ صَحِّ النِّكَاحِ، وَفِي الْبَيْعِ وَالصَّدَاقِ الْقَوْلَانِ، وَتَعَدُّ الصَّفَقَةُ بِتَفْصِيلِ الثَّمَنِ: كَبَيْتِكَ ذَا بَكْذَا وَذَا بَكْذَا، وَتَعَدُّ الْبَائِعِ، وَكَذَا تَعَدُّ الْمُشْتَرِيَ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ وَكَلَاهُ أَوْ وَكَلَهُمَا فَلَا صَحَّ اعْتِبَارُ الْوَكِيلِ.

(بَابُ الْخِيَارِ)

وَهَكَوْ بِهِ كَرِّدَانِو (سَلَّمَ)، وَهَكَ بَلَى: خَانُوهِ كَهَم مَانْگِيَكْ بِهِ كَرِي دَايه تَو، تَوْنِيَكْ گَه نَمِي شَم بِهِ (سَلَّمَ) دَايه تَو، هَر دُوو لَا بِهِ هَه زَار دِينَار (صَحًّا) هَر دُوو مَامَلَه تَه كَان دُرُوسْت دَه بِن، لَه هَر دُوو مَه سَه لَه دَا (فِي الْأَظْهَرِ) لَه فَه رَمُودَه ي بِهِ مِي تَرْدَا (وَيُوزَعُ الْمُسَمَّى) نَه وَ پَارَه يَه ي گُوتَرَاوَه - كَه هَه زَار دِينَارَه كَه يه - دَايه ش دَه كَرِي (عَلَى قِيَمَتِهِمَا) بِهِ سَه رَخِي هَر دُوو مَامَلَه تَه كَه دَا، وَاتَه: كَرِي خِي خَانُوهِ كَه وَ رَخِي بَاغَه كَه، يَان گَه تَه كَه.

(أَوْ يَبِيعُ وَنِكَاحِ) يَان وَهَكَوْ فَرُوشْتَن وَ مَارَه بِن، وَهَكَ بَلَى: كِي زِي خَوَم مَارَه بِن لَه تَو، بَاغَه كَه ي كِي زَه كَه شَم فَرُوشْتَه تَو بِهِ هَه زَار دِينَار. وَاتَه: مَارَه ي وَ پَارَه ي بَاغَه كَه وَيَكْرَا هَه زَار دِينَار بِن، نَه وَه (صَحِّ النِّكَاحِ) مَارَه بِن تَه كَه دُرُوسْت دَه بِن (وَفِي الْبَيْعِ وَالصَّدَاقِ) لَه دُرُوسْت بُووَنِي فَرُوشْتَن كَه وَ مَارَه ي زَنَه كَه شَدَا (الْقَوْلَانِ) هَر دُوو فَه رَمُودَه ي پَارِدُوو هَه نَه، بِهِ مِي تَرِيَان نَه مَه يه: فَرُوشْتَن كَه بِهِ بَه شَه پَارَه ي رَخِي خَوِي دُرُوسْت دَه بِن وَ مَارَه ي يَه كَه ش بِهِ بَه شَه پَارَه ي مَارَه ي هَاوِيَنَه دُرُوسْت دَه بِن.

(وَتَعَدُّ الصَّفَقَةُ) يَه ك مَامَلَه تَه بِهِ چَه نَد مَامَلَه ت دَه ژَمِي تَرْدِي (بِتَفْصِيلِ الثَّمَنِ) بِهِ لِيَكْجَا كَرْدَنَه وَه ي پَارَه كَه (گَه) وَهَكَ بَلَى: (بَيْتِكَ ذَا بَكْذَا وَذَا بَكْذَا) نَه مَه بِهِ نَه وَه نَدَه پَارَه يه فَرُوشْتَه تَو، نَه مَشَم بِهِ نَه وَه نَدَه پَارَه يه فَرُوشْتَه تَو (وَ) هَه رَه هَا يَه ك مَامَلَه تَه بِهِ چَه نَد مَامَلَه ت دَه ژَمِي تَرْدِي (بِتَعَدُّ الْبَائِعِ) بِهِ ژَمَارَه ي فَرُوشِيَارَه كَان، وَهَكَ هَاوِيَه شَه كَان وَيَكْرَا بَلَيْن: بَاغَه كَه مَان فَرُوشْتَه تَو بِهِ هَه زَار دِينَار (وَكَذَا بِتَعَدُّ الْمُشْتَرِيَ) هَه رَه هَا ش بِهِ ژَمَارَه ي كَرِيَارَه كَانِي ش، وَهَكَ بَلَى: خَانُوهِ كَه م فَرُوشْتَه هَه رَسِي كَتَان بِهِ هَه زَار دِينَار (فِي الْأَظْهَرِ) لَه فَه رَمُودَه ي بِهِ مِي تَرْدَا.

(لَوْ وَكَلَاهُ) نَه گَه ر دُوو كَه س يَه كِي كِي تَرِيَان كَرْدَه وَه كِي لِي خَوِيَان (أَوْ وَكَلَهُمَا) يَان يَه كِيَكْ دُوو كَه سِي كَرْدَنَه وَه كِي لِي خَوِي، نَه وَه (فَلَا صَحَّ) فَه رَمُودَه ي پَاسْتَر: (اعْتِبَارُ الْوَكِيلِ) بِن ژَمَارَه ي مَامَلَه تَه كَه وَه كِي لَه كَه پَه چَاو دَه كَرِي، وَاتَه: نَه گَه ر يَه وَه كِي ل بِن، مَامَلَه تَه كَه ش بِهِ يَه ك مَامَلَه ت دَه ژَمِي تَرْدِي، نَه گَه ر دُوو وَه كِي ل بِن، بِهِ دُوو مَامَلَه ت دَه ژَمِي تَرْدِي.

﴿ بَابُ الْخِيَارِ: بَاسِي پَه شِي مَان بُووَنَه وَه ﴾

پَه شِي مَان بُووَنَه سِي جَوْرَه، يَه كَه م: (خِيَارِ الْمَجْلِسِ) پَه شِي مَان بُووَنَه وَه ي دَانِي شَكَه. دُووَه م: (خِيَارِ الشَّرْطِ) پَه شِي مَان بُووَنَه وَه ي مَه رَج. سِي يَه م: (خِيَارِ النَّقِيصَةِ) - (خِيَارِ الْعَيْبِ) پَه شِي مَان بُووَنَه وَه ي نَاتَه وَه ي - عَه يِدَارِي.

يُبْتُ خِيَارُ الْمَجْلِسِ فِي أَنْوَاعِ الْبَيْعِ: كَالصَّرْفِ وَالطَّعَامِ بِالطَّعَامِ وَالسَّلَمِ وَالتَّوَلِيَةِ
وَالتَّشْرِيكِ وَصَلَحِ الْمُعَاوَضَةِ، وَلَوْ اشْتَرَى مَنْ يَغْتَقُ عَلَيْهِ: فَإِنْ قُلْنَا الْمَلِكُ فِي زَمَنِ
الْخِيَارِ لِلْبَائِعِ أَوْ مَوْقُوفٌ فَلَهُمَا الْخِيَارُ، وَإِنْ قُلْنَا لِلْمُشْتَرِي تَخْيِيرُ الْبَائِعِ دُونَهُ، وَلَا خِيَارَ
فِي الْإِبْرَاءِ وَالنُّكَاحِ وَالْهَبَةِ بِأَلْثَوَابٍ، وَكَذَا ذَاتُ الثَّوَابِ وَالشُّفْعَةِ وَالْإِجَارَةِ وَالْمُسَاقَاةَ
وَالصَّدَاقُ فِي الْأَصَحِّ،

ثُمَّ جَاءَ دَرْبَارَهُ جَوْرِي بِهِ كَمْ دَهْ فَرَمُو: (يُبْتُ خِيَارُ الْمَجْلِسِ) پەشیمانبوونه‌وه‌ی
دانیشگە هه‌یه: بۆ کپیارو فروشیار (فِی أَنْوَاعِ الْبَيْعِ) له هه‌موو جوړه کپینو فروشتنیکدا
(کَالصَّرْفِ) وه‌ک پاره وردکردنه‌وه‌و پاره‌گۆرینه‌وه‌و (وَالطَّعَامِ بِالطَّعَامِ) وه‌کو فروشتنی
خوڤاک به خوڤاکو (وَالسَّلَمِ) وه‌کو (سَلَمَ) کردنو (وَالتَّوَلِيَةِ) وه‌کو کردنه سه‌ربه‌رشتکاری
کپینه‌وه‌و (وَالتَّشْرِيكِ) وه‌کو کردنه هاویه‌شی ماله کپاوه‌کو (وَصَلَحِ الْمُعَاوَضَةِ) وه‌کو
سولحی به گۆرینه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: «الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا أَوْ يَقُولَ
أَحَدُهُمَا لِلْآخَرِ: اخْتَرْ» رواه الشيخان، کپیارو فروشیار مانی پەشیمانبوونه‌وه‌یان هه‌یه، تا
له دانیشگه‌ی مامله‌ته‌که‌دا بنو لێک جیا نه‌بوینه‌وه، یان تا یه‌کێک به‌ویتر نه‌لێ:
پەشیمانبوونه‌وه نه‌بێو مامله‌ته‌که‌م برانده‌وه.

(وَلَوْ اشْتَرَى مَنْ يَغْتَقُ عَلَيْهِ) نه‌گەر کوێله‌یکی وه‌های کپێ که له سه‌ر خۆی نازاد ده‌بو:
وه‌کو باوکی خۆی، یان مندالی خۆی بکپێ (فَإِنْ قُلْنَا) نه‌گەر بلێین (الْمَلِكُ فِي زَمَنِ الْخِيَارِ
لِلْبَائِعِ) ملکایه‌تی فروشراره‌که له ماوه‌ی پەشیمانبوونه‌وه‌دا بۆ فروشیاره‌که‌یه (أَوْ) یان به
فرموده‌ی به‌هێزتر بلێین (مَوْقُوفٌ) ملکایه‌تی فروشراره‌که له ماوه‌ی پەشیمانبوونه‌وه‌دا
پاگیراوه (فَلَهُمَا الْخِيَارُ) بۆ هه‌ردووکیان هه‌یه پەشیمان ببنه‌وه، به‌لام (وَإِنْ قُلْنَا لِلْمُشْتَرِي)
نه‌گەر بلێین: ملکایه‌تی‌یه‌که بۆ کپیاره‌که‌یه، نه‌و کاته (تَخْيِيرُ الْبَائِعِ) ته‌نها فروشیاره‌که مانی
پەشیمانبوونه‌وه‌ی هه‌یه (نُوتُهُ) کپیاره‌که مانی نه‌یه.

(وَالْخِيَارُ) پەشیمانبوونه‌وه نیه (فِی الْإِبْرَاءِ) له گه‌ردن نازادکردندو (وَالنُّكَاحِ) له
ماره‌به‌ڕیندو (وَالْهَبَةِ بِأَلْثَوَابٍ) له به‌خشینی بێ‌پاداشتدا (وَكَذَا ذَاتُ الثَّوَابِ) هه‌روه‌هاش
به‌خشینی به‌ پادا‌شو (وَالشُّفْعَةُ) شوفعه‌و (وَالْإِجَارَةُ) به‌کێدانو (وَالْمُسَاقَاةُ) باغه‌وانیو
(وَالصَّدَاقُ) ماره‌یی‌دانان، نه‌وانه هه‌یجیان پەشیمانبوونه‌وه‌یان تی‌دا نیه (فِی الْأَصَحِّ) له
فرموده‌ی پاستردا.

هه‌روه‌ها پەشیمانبوونه‌وه نیه: له ته‌لاقدانو له نازادکردنو له وه‌فکردنو له
شریکایه‌تیو له وه‌کیلایه‌تیو له قه‌رزو له پاره به‌ معامه‌له‌دان، هه‌روه‌ک له تۆزیه‌ی
سه‌رچاوه‌کاندا فرمویانه.

وَيَنْقَطِعُ بِالتَّخَايُرِ: بَأَنْ يَخْتَارَا لِرُؤْمَهُ، فَلَوْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا سَقَطَ حَقُّهُ وَبَقِيَ لِلْآخَرِ، وَبِالتَّفَرُّقِ بَيْنَهُمَا، فَلَوْ طَالَ مُكْثُهُمَا أَوْ قَامَا وَتَمَاشِيَا مَنَازِلَ دَامَ خِيَارُهُمَا، وَيُعْتَبَرُ فِي التَّفَرُّقِ الْعُرْفُ، وَلَوْ مَاتَ فِي الْمَجْلِسِ أَوْ جُنَّ فَلَا صَحَّ إِتْقَالُهُ إِلَى الْوَارِثِ وَالْوَلِيِّ، وَلَوْ تَنَازَعَا فِي التَّفَرُّقِ أَوْ الْفَسْخِ قَبْلَهُ صُدِّقَ النَّافِي.

(وَيَنْقَطِعُ) مافی په شیمانبوونه وهی دانیسکه ده بریو نامینن (بِالتَّخَايُرِ) به ه لېږاردنی پویاندنی مامله ته که، به به لگه یی چه دیسه که یی پرابر دو (بَأَنْ يَخْتَارَا لِرُؤْمَهُ) وه کو هر دوو کیان بلین: کرپنو فروشتنه که مان پویاندو په شیمانبوونه وه مان نه بئ. به لام (فَلَوْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا) نه گهر ته نها یه کیکیان پویاندنی ه لېږاردو گوتی: من په شیمانبوونه وه م نه بئ. نه وه (سَقَطَ حَقُّهُ) مافی په شیمانبوونه وه یی خوی نامینن (وَبَقِيَ لِلْآخَرِ) نه ویتر مافی په شیمانبوونه وه یی ده مینن تا له و دانیسکه یه دا بمینن.

(و) هـ روه ما مافی په شیمانبوونه وه یی دانیسکه ده بریو نامینن (بِالتَّفَرُّقِ بَيْنَهُمَا) به لیکجیابوونه وه یی لاشه یی کرپاره که و فروشیاره که، به به لگه یی چه دیسه که یی پرابر دو، جیا ولزی نه: به ویستی خویان لیک جیا بینه وه، یان به نه زانی، جا هـ روه کیان لیک جیا بینه وه، یان ته نها یه کیکیان بپوا، به و مرجه یی لیکجیابوونه وه که به زور لیکردن نه بئ، که واته: (فَلَوْ طَالَ مُكْثُهُمَا) نه گهر کرپاره که و فروشیاره که ماوه یه کی بریژ له دانیسکه یی مامله ته که دا مان وه (أَوْ قَامَا) یان به یه که وه ه لسان و (وَتَمَاشِيَا مَنَازِلَ) چه ند قوناغیک ویکرا پویشتن، نه وه (دَامَ خِيَارُهُمَا) له هـ روه مه سه له دا په شیمانبوونه وه یی دانیسکه یان به رده وام ده بئ، هر چه ند مان وه که یان، یان پویشتنه که یان له سنی پوژانیش زیاتر بئ.

(وَيُعْتَبَرُ فِي التَّفَرُّقِ) په چاو ده کرئ له لیکجیابوونه وه دا (الْعُرْفُ) عاده تی خه لک: وه که یه کیک له ژوره که، یان له ناو نوتومبیله که بپواته ده روه، یان له ژوریککی خانوه که بپواته ژوریککی تر، یان له هـ لیککی زور به رین پستی تی بکاو نه ختیک بپوا، هـ روه که له زوربه یی سه رچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه (وَلَوْ مَاتَ فِي الْمَجْلِسِ) نه گهر یه کیک - کرپاره که، یان فروشیاره که - له دانیسکه یی مامله ته که دا مرد (أَوْ جُنَّ) یان شیت بوو، نه وه (فَلَا صَحَّ) هـ رموده یی پاسستر (إِنْتَقَالَهُ) مافی په شیمانبوونه وه ده گوازیته وه (إِلَى الْوَارِثِ) بـ و میراگر یی مرپوه که و (وَالْوَلِيِّ) بـ و سه رپه رشتکاری شیته که.

(وَلَوْ تَنَازَعَا) نه گهر کرپاره که و فروشیاره که بووه کیشه یان (فِي التَّفَرُّقِ) له باره یی لیکجیابوونه وه، وه که به یه که وه بئزو یه کیکیان بلین: پئیش هاتنمان لیک جیا بوینه وه. نه ویتریش گوتی: لیک جیا نه بوینه وه (أَوْ الْفَسْخِ قَبْلَهُ) یان بووه کیشه یان له باره یی

(فَصْلٌ) لَهُمَا وَلَا أَحَدَهُمَا شَرَطُ الْخِيَارِ فِي الْأَنْوَاعِ الْبَيْعِ إِلَّا أَنْ يُشْتَرَطَ الْقَبْضُ فِي الْمَجْلِسِ: كَرَبَوِيٍّ وَسَلَمٍ، وَإِنَّمَا يَجُوزُ فِي مُدَّةٍ مَعْلُومَةٍ لَا تَزِيدُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَتُخَسَّبُ مِنَ الْعَقْدِ، وَقِيلَ مِنَ التَّفَرُّقِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ إِنْ كَانَ الْخِيَارُ لِلْبَائِعِ فَلِمَكَ الْمَبِيعُ لَهُ،

هه‌لوه شانندنه‌وی مامله‌ته‌که پئیش لیکجیابوونه‌وه، وه‌ک یه‌کیکیان بلئی: پئیش لیکجیابوونه‌وه مامله‌ته‌که مان هه‌لوه شانندنه‌وه. نه‌وی تریش بلئی: نا. نه‌وه (صَدَقَ النَّافِي) له هه‌ربوو مه‌سه‌له‌دا باوه‌ی به‌وه‌یان ده‌کریئ که ده‌لئی: لیک جیا نه‌بوینه‌وه. یان ده‌لئی: هه‌لئه‌وه شانندروه‌ته‌وه. به‌وه‌مرجه‌ی سویند بخوا، هه‌روه‌ک له زو‌ریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِيَ (خِيَارُ الشَّرْطِ) پَه‌شیمانبوونه‌وه‌ی مه‌رج﴾

(لَهُمَا) بَقْ کَریاره‌که و فروشیاره‌که دروسته، هه‌م (وَلَا أَحَدَهُمَا) بَقْ یه‌کیکیانیش دروسته (شَرَطُ الْخِيَارِ) به‌مه‌رج دابنئین: مافی پَه‌شیمانبوونه‌وه بَقْ هه‌ربوکیان هه‌بئ، یان ته‌نهابَقْ یه‌کیکیان هه‌بئ (فِي أَنْوَاعِ الْبَيْعِ) له هه‌موو نه‌و جَوْرَه مامله‌تانه‌ی پَه‌شیمانی دانیشگه‌یان تی‌دابو (إِلَّا أَنْ يُشْتَرَطَ الْقَبْضُ فِي الْمَجْلِسِ) ته‌نهاب‌وه مامله‌ته‌دا نه‌بئ: که مه‌رجه له دانیشگه‌که‌دا: پاره‌که و فروشراوه‌که سیان ته‌نهاباره‌که- وه‌ریگریئ (کَرَبَوِيٍّ) وه‌ک پیدالریک به‌پیدالریکی‌تر بفروشرئ: وه‌کو خواردن به‌خواردن، یان زپوزیو به‌پاره، هه‌م (وَسَلَمٍ) وه‌کو (سَلَمٍ)، که تی‌یدا مه‌رجه: سه‌رمایه‌که له دانیشگه‌که‌دا وه‌ریگریئ، واته له‌و نوانده‌دا دروست نیه پَه‌شیمانبوونه‌وه به‌مه‌رج دابنئئ.

(وَإِنَّمَا يَجُوزُ فِي مُدَّةٍ مَعْلُومَةٍ) به‌مه‌رج دانانی پَه‌شیمانی ته‌نهاب‌وه ماوه‌یه‌کی زانندراودا دروسته: که (لَا تَزِيدُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ) له سئ پَوْژان زیاتر نه‌بئ، پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام به‌پیاویکی فه‌رموو: ﴿إِذَا بَايَعْتَ قَوْمًا لِمَا لَا خِلَافَ لَهُ﴾ رواه الشيخان، زادالبیہقی یاسنادحسن: ﴿لَمْ أَلَسْ بِالْخِيَارِ فِي كُلِّ سَلْعَةٍ ابْتَعْتَهَا ثَلَاثَ لَيَالٍ﴾ هه‌ر کاتی‌ک مامله‌یه‌که‌ت کرد، بلئی: فی‌لبازی نیه، ئینجا هه‌ر شتی‌کت کپی ماوه‌ی سئ شه‌وان مافی پَه‌شیمانیت هه‌یه.

جا بزانه: نه‌گه‌ر ماوه‌ی پَه‌شیمانیه‌که نه‌زانندراو بوو، یان له سئ پَوْژان زیاتر بوو، نه‌وه له هه‌ربوو حاله‌تدا- خودی مامله‌ته‌که به‌تال ده‌بئ، هه‌روه‌ک له (تحفة‌بو) (مغنی‌دا) فه‌رموویانه.

(وَتُخَسَّبُ) نه‌و ماوه‌یه‌ی به‌مه‌رج دانندروه، ده‌ژمی‌درئ (مِنَ الْعَقْدِ) له به‌ستنی مامله‌ته‌که‌وه (وَقِيلَ) له فه‌رمووده‌یه‌کی بی‌هیزدا (مِنَ التَّفَرُّقِ) له لیکجیابوونه‌وه‌وه ده‌ژمی‌درئ.

(وَالْأَظْهَرُ) فه‌رمووده‌ی به‌هیزتر- له پَه‌شیمانی دانیشگه‌و مه‌رجدا- نه‌مه‌یه: (أَنَّهُ إِنْ كَانَ الْخِيَارُ لِلْبَائِعِ) نه‌گه‌ر مافی پَه‌شیمانی ته‌نهابَقْ فروشیاره‌که هه‌بئ، نه‌وه له ماوه‌ی پَه‌شیمانی‌دا: (فَمِلْكُ الْمَبِيعِ لَهُ) ملکایه‌تی فروشراوه‌که و گشت به‌زه‌می‌کی فروشراوه‌که‌ش

وَإِنْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي قَلَّةٌ، وَإِنْ كَانَ لَهُمَا قَمَوْقُوفٌ: فَإِنْ تَمَّ الْبَيْعُ بَانَ الْكُلُّ لِلْمُشْتَرِي مِنْ حِينَ الْعَقْدِ إِلَّا قَلِيلًا بَائِعٍ، وَيَحْصُلُ الْفَسْخُ وَالْإِجَارَةُ بِلَفْظٍ يَدُلُّ عَلَيْهِمَا: كَفَسَخْتُ الْبَيْعَ وَرَفَعْتُهُ وَاسْتَرْجَعْتُ الْمَبِيعَ، وَفِي الْإِجَارَةِ: أَجَزْتُهُ وَأَمْضَيْتُهُ، وَوَطَّءُ الْبَائِعِ وَإِعْتَاقُهُ فَسْخٌ، وَكَذَا يَبْعُهُ وَإِجَارَتُهُ وَتَرْوِجُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ هَذِهِ التَّصَرُّفَاتِ مِنَ الْمُشْتَرِي إِجَارَةٌ،

بِقُ فَرُوشِيَارِهْ كِهِي، مَلَكَايَه تِي پَارِهْ كَش بَقُ كُپَارِهْ كِهِي (وَإِنْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي) وَهْ نِهْ گَر مَانِ پِه شِيمَانِي تِه نِهَا بَقُ كُپَارِهْ كِه هَبِي، نِه وه لِه مَاهُوِي پِه شِيمَانِي دَا: (قَلَّةٌ) مَلَكَايَه تِي فَرُوشِرَاهُو كِه وَبِه رِه مِه كَانِي شِي بَقُ كُپَارِهْ كِه نِه، مَلَكَايَه تِي پَارِهْ كَش بَقُ فَرُوشِيَارِهْ كِهِي.

بِه لَام (وَإِنْ كَانَ لَهُمَا) نِه گَر مَانِ پِه شِيمَانِي بَقُ هِر بُووَكِيَانِ هَبِي، نِه وه لِه مَاهُوِي پِه شِيمَانِي دَا: (قَمَوْقُوفٌ) مَلَكَايَه تِي فَرُوشِرَاهُو كِه وَپَارِهْ كِه پَادِه گِيرِي: (فَإِنْ تَمَّ الْبَيْعُ) جَا نِه گَر فَرُوشْتِه كِه تِه وِلَو بُوو وِ هِي چِي كِي كِيَانِ پِه شِيمَانِ تِه بُونِه وه، نِه وه (بَانَ) دِه رِدِه كِه وِي (أَنَّهُ لِلْمُشْتَرِي) مَلَكَايَه تِي فَرُوشِرَاهُو كِه وَبِه رِه مِه كِه شِي بَقُ كُپَارِهْ كِه نِه، هِي پَارِهْ كَش بَقُ فَرُوشِيَارِهْ كِهِي (مِنْ حِينَ الْعَقْدِ) لِه كَاتِي مَامَلَه تِه بَسْتِه كِه وه (وَالْأَمْرُ) بِه لَام نِه گَر فَرُوشْتِه كِه تِه وِلَو نِه بُوو يِه كِي كِي كِيَانِ پِه شِيمَانِ بُووَه (فَلِلْبَائِعِ) نِه وِ كَاتِه مَلَكَايَه تِي فَرُوشِرَاهُو كِه وَبِه رِه مِه كِه شِي بَقُ فَرُوشِيَارِهْ كِهِي، هِي پَارِهْ كَش بَقُ كُپَارِهْ كِهِي.

(وَيَحْصُلُ الْفَسْخُ وَالْإِجَارَةُ) - لِه مَاهُوِي پِه شِيمَانِي دَا - هِه لِه وه شَانْدِنِه وه يِه مَامَلَه تِه كِه وَ پَرُوِيَانْدِنِي مَامَلَه تِه كِه - هِر بُووَك - دِيْنِه جِي (بِلَفْظٍ يَدُلُّ عَلَيْهِمَا) بِه گُوْتِه يِه كِي وَه هَا: بِيْتِه نِي شَانِه لِه سِه رِه لِه وه شَانْدِنِه وه، يَانِ لِه سِه رِ پَرُوِيَانْدِنِ (كَ) وَه كِ بَلِي: (فَسَخْتُ الْبَيْعَ) فَرُوشْتِه كِه مِه لِه وه لِه وه شَانْدِنِه وه (و) يَانِ بَلِي: (رَفَعْتُهُ) فَرُوشْتِه كِه مِه لِه لِكِرْتِ وَنِه مَوِي سِت (و) يَانِ بَلِي: (اسْتَرْجَعْتُ الْمَبِيعَ) فَرُوشِرَاهُو كِه مِ بَقُ خَوَمِ گِه رَانْدِه وه (وَفِي الْإِجَارَةِ) هِم لِه پَرُوِيَانْدِنِي شِدَا بَلِي (أَجَزْتُهُ) پَرِي گِه مِ دَا: مَامَلَه تِه كِه بِيِي (و) يَانِ بَلِي: (أَمْضَيْتُهُ) مَامَلَه تِه كِه مِ پَرُوِيَانْدِنِ.

نِيْنِجَا بَزَانِه: هِر يِه كِي كِ پِه شِيمَانِي بُونِه وه يِه مِرْجِي بَقُ هَبِي، نِه وه بُوِي دِرُوسْتِه: لِه كَاتِي نَامَادِه بُوُونِي مَامَلَه تَجِيَه كِي تِرُو هِم لِه كَاتِي نَامَادِه نِه بُوُونِي شِي دَا مَامَلَه تِه كِه هِه لِه وه شِيْنِيْتِه وه، هِه رِه وه لِه (المجموع) دَا فِه رِمُووِيَه تِي.

(وَوَطَّءُ الْبَائِعِ) لِه مَاهُوِي پِه شِيمَانِي دَا: (جَمَاع) كِرْدِنِي فَرُوشِيَارِهْ كِه لِه گِه لَ (جَارِيَه) فَرُوشِرَاهُو كِه، هِم (وَإِعْتَاقُهُ) نَازَا دِكِرْدِنِي كَوِيلِه فَرُوشِرَاهُو كِه (فَسْخٌ) هِر بُووَكِيَانِ بِه هِه لِه وه شَانْدِنِه وه دَادِه نِدْرِيْنِ (وَكَذَا يَبْعُهُ) هِه رِه هَا فَرُوشْتِنِي فَرُوشِرَاهُو كِه، هِم (وَإِجَارَتُهُ) بِه كِرِيْدَانِي، هِم (وَتَرْوِجُهُ) مَارِه پَرِيْنِي، گِشْتِي بِه هِه لِه وه شَانْدِنِه وه دَادِه نِدْرِيْنِ (فِي الْأَصَحِّ) لِه فِه رِمُووِدِه يِه پَاسْتَرْدَا (وَالْأَصَحُّ) هِم بِه فِه رِمُووِدِه يِه پَاسْتَرْتَر: (أَنَّ هَذِهِ التَّصَرُّفَاتِ مِنَ الْمُشْتَرِي) نِه وِ كِرْدِه وَهَانِي پَرِ بَرِ بُوو نِه گَر لِه كُپَارِهْ كِه وه پَرُوو بَدِه نِ لِه مَاهُوِي پِه شِيمَانِي دَا (إِجَارَةٌ) بِه پَرِي گَادَانِ وَ پَرُوِيَانْدِنِي مَامَلَه تِه كِه دَادِه نِدْرِيْنِ.

وَأَنَّ الْعَرَضَ عَلَى الْبَيْعِ وَالتَّوَكُّلَ فِيهِ لَيْسَ فَنَسَخًا مِنَ الْبَائِعِ وَلَا إِجَارَةً مِنَ الْمُشْتَرِي.
(فَصْلٌ) لِلْمُشْتَرِي الْخِيَارُ بِظُهُورِ عَيْبٍ قَدِيمٍ: كَخَصَاءٍ رَقِيقٍ وَزَنَاهُ وَسَرَقَتِهِ وَإِبَاقِهِ وَبَوْلِهِ
فِي الْفِرَاشِ وَبَخْرِهِ وَصِنَانِهِ وَجِمَاحِ الدَّابَّةِ وَعَظْمِهَا وَكُلِّ مَا يَنْقُصُ الْعَيْنَ أَوِ الْقِيَمَةَ نَقْصًا
يَقُوتُ بِهِ غَرَضٌ صَحِيحٌ إِذَا غَلَبَ فِي جِنْسِ الْمَبِيعِ

به لایم (وَأَنَّ الْعَرَضَ عَلَى الْبَيْعِ) دانانی فروشراوه که بقرودشتن، هم (وَالْتَّوَكُّلَ فِيهِ)
وه کیلگرتن بقرودشتن (لَيْسَ فَنَسَخًا مِنَ الْبَائِعِ) هیچیان نابنه هه لوه شانندن وه له لایه
فروشیاره که وه (وَلَا إِجَارَةً مِنَ الْمُشْتَرِي) هم نابنه پویاندن له لایه کپیاره که وه، چونکه
وا ده بی: هه ریه که یان مه بهستی نه وه بی: بزانی ثایا زهره ده کا، یان قازانج.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي (خِيَارُ الْعَيْبَةِ) بِه شیمانبوونه وه ی خاته واوی﴾

هم پی ی ده گوتری: (خِيَارُ الْعَيْبِ) - به شیمانبوونه وه ی عیداری (لِلْمُشْتَرِي الْخِيَارُ)
کپیاره که مانی به شیمانبوونه وه ی هه (بِظُهُورِ عَيْبٍ قَدِيمٍ) به هو ی ده رکه وتنی عه بیکی
کونی فروشراوه که، بهو مرجه ی نه یزانی بی نه وه عه بی هه ی، جا له کاتی ماملت به ستندا
فروشراوه که عه بی که ی هه بوی - به (إجماع) یزانیانی نیسلام - یان له نوای ماملت
به ستنو پیش وه رگرتنی عه بیکی لی به یدا بی، به به لگه ی حه بیسی ناژله
نه دوشراوه که ی داهاتو، هم ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَجُلًا اشْتَرَى غُلَامًا وَكَانَ عِنْدَهُ
مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ رَدَّهُ مِنْ عَيْبٍ وَجَدَهُ، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: بِرَدِّهِ بِالْعَيْبِ. فَقَالَ الْمُقْضِي عَلَيْهِ:
قَدْ اسْتَعْمَلَهُ يَارَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَخْرَاجَ بِالضُّمَانِ﴾ رواه اصحاب السنن وصححه
الترمذي والحاكم، پیاو یک کویله یه کی کپی و ماوه یه کی زور له لای بوو، نینجا به هو ی
عه بیکی کون گه پانده وه سه ر فروشیاره که و، پیغه مبه ر ﷺ پیراری دروستبوونی
گه پانده وه که ی دا به هو ی عه بی که ی، نینجا فروشیاره که گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا،
نه وه کاری به و کویله یه کربوه، پیغه مبه ر ﷺ فرموی: به ره می فروشراوه که بقرودشتن
کپیاره که یه، چونکه له زامینی نه و ی دا بووه.

نینجا عه بی که: (كَخَصَاءٍ رَقِيقٍ) وه کو خه شانندن کویله و ناژله (وَزَنَاهُ) وه کو زینای
کویله (وَسَرَقَتِهِ) دزی (وِإِبَاقِهِ) هه لاتن و خو بزکردنی (وَبَوْلِهِ فِي الْفِرَاشِ) میزکردنی له
کاتی خوتندا (وَبَخْرِهِ) بۆگه نی هه ناسه یی (وَصِنَانِهِ) بۆگه نی بن هه نگلی، هه روه ها
(وَجِمَاحِ الدَّابَّةِ) وه کو شه موسی و لاغ و (وَعَظْمِهَا) قه پار لیدانی و لوشکه لیدانی و هه لاتن و
په وینه وه ی (وَكُلِّ مَا يَنْقُصُ الْعَيْنَ) هم وه کو هه ر عه بیکی تر: که خودی فروشراوه که
که م بکاته وه (أَوِ الْقِيَمَةَ) یان نرخه که ی که م بکاته وه (نَقْصًا) که مکردنه وه یه کی وه ها: که
(يَقُوتُ بِهِ غَرَضٌ صَحِيحٌ) مه بهستی پستی پنی له ده ست بچی (إِذَا غَلَبَ فِي جِنْسِ الْمَبِيعِ)

عَدَمُهُ، سَوَاءَ قَارَنَ الْعَقْدَ أَمْ حَدَثَ قَبْلَ الْقَبْضِ، وَلَوْ حَدَثَ بَعْدَهُ فَلَا خِيَارَ إِلَّا أَنْ يَسْتَنْدَ إِلَى سَبَبٍ مُتَقَدِّمٍ: كَقَطْعِهِ بِجِنَايَةٍ سَابِقَةٍ فَيُثْبِتُ الرَّدُّ فِي الْأَصَحِّ، بِخِلَافِ مَوْتِهِ بِمَرَضٍ سَابِقٍ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قُتِلَ بِرَدَّةٍ سَابِقَةٍ ضَمَّنَهُ الْبَائِعُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ بَاعَ بِشَرْطِ بَرَاءَةٍ مِنَ الْعُيُوبِ فَلَا أَظْهَرَ أَنَّهُ يُبْرَأُ عَنْ كُلِّ غَيْبٍ بَاطِنٍ بِالْحَيَوَانِ لَمْ يَعْلَمْهُ دُونَ غَيْرِهِ،

عَدَمُهُ) به و مرجعی له په گزنی فروشراوه که دا - به نه غلې بی - نه و جوړه عیب یی نه بڼی،
واته: نه گډر به نه غلې بی هه یو: وه ک گاجووتی خه سیندرو، نه و کاته زبانی نیه.

ثینجا بزانه: (سواء) یو هه بونی په شیمانی په کسانو حیوازی نیه: (قَارَنَ الْعَقْدَ) له گډل به ستنی مامله ته که دا فروشراوه که عیب یی که ی هه بونی (أَمْ حَدَثَ قَبْلَ الْقَبْضِ) یان - له دوی مامله ت به ستن - پتیش نه و ی کپاره که وه یی گری عیب یی که یی په پیدای بونی، واته: له هه یو حاله تدا کپاره که مانی په شیمان بونی وه یی هه یی.

به لام (وَلَوْ حَدَثَ بَعْدَهُ) نه گډر له دوی وه رگریتی فروشراوه که عیب یی که یی په پیدای بو (فَلَا خِيَارَ) نه و کاته کپاره که مانی په شیمانی نیه (إِلَّا أَنْ يَسْتَنْدَ إِلَى سَبَبٍ مُتَقَدِّمٍ) مه گډر په پیدای بونی عیب یی که یی بگه پتیه وه سره و یی کپاریدو (كَقَطْعِهِ بِجِنَايَةٍ سَابِقَةٍ) وه د سستی کویله فروشراوه که بېرید یی به هوی تاوانیک یی، یان دزی یی کپاریدو، نه و کاته (فَيُثْبِتُ الرَّدُّ) مانی گه پاند نه و یی ده بڼی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده یی راستردا.

(بِخِلَافِ مَوْتِهِ بِمَرَضٍ سَابِقٍ) به لام نه گډر فروشراوه که به هوی نه خوشی یی کپاریدو بمری، نه و کاته مانی گه پاند نه و یی نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده یی راستردا، هه رچه نده کپاره که ش نه یزانیی فروشراوه که نه خوشه، به لام (وَلَوْ قُتِلَ بِرَدَّةٍ سَابِقَةٍ) نه گډر کویله فروشراوه که کوژا به هوی کافریوونیک یی پاریدو، یان به هوی کوشتنیک یی پاریدو (ضَمَّنَهُ الْبَائِعُ) فروشراوه که ده بیته زامینی و واجبه: پاره که بگه پتیه وه یو کپاره که، نه گډر کپاره که نه و هوی نه زانیی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده یی راستردا.

(وَلَوْ بَاعَ) نه گډر ناژه لیک یی - یان شتیکی تری - فروشت (بِشَرْطِ بَرَاءَتِهِ مِنَ الْعُيُوبِ) به و مرجعی فروشیاره که به یی بڼی به رپرسیار نه بڼی له عیب یی کانی فروشراوه که، یان بل یی: فروشراوه که هیچ عیب یی نیه. یان بل یی به هه موو عیب یی که وه ده یفروشمه تو. نه و (فَلَا أَظْهَرَ) به فهرموده یی به هیتر (أَنَّهُ يُبْرَأُ) فروشیاره که به یی ده بڼی به رپرسیار نابڼی (عَنْ كُلِّ غَيْبٍ بَاطِنٍ بِالْحَيَوَانِ) له گشت عیب یی کانی نادیار که ناژه له که ه یی، به و مرجعی (لَمْ يَعْلَمْهُ) فروشیاره که نه و عیب یی نه زانیی.

(لَوْ غَيْرِهِ) به لام له عیب یی کانی ناشکرای ناژه له به یی نابڼی، هه روه ها له عیب یی کانی شتی تری - جگه له ناژه لیش - به یی نابڼی، جا ناشکرا بڼی، یان نادیار بڼی.

وَلَمْ يَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ هَلَكَ الْمَبِيعُ عِنْدَ الْمُشْتَرِي أَوْ أُعْتَقَ ثُمَّ عَلِمَ الْغَيْبَ رَجَعَ بِالْأَرْضِ: وَهُوَ جُزْءٌ مِنْ ثَمَنِهِ نَسَبَتْهُ إِلَيْهِ نَسَبَةً مَا نَقَصَ الْغَيْبُ مِنَ الْقِيَمَةِ لَوْ كَانَ سَلِيمًا، وَالْأَصَحُّ إِبْتِغَارُ أَقَلِّ قِيَمِهِ مِنْ يَوْمِ الْبَيْعِ إِلَى الْقَبْضِ، وَلَوْ تَلَفَ الثَّمَنُ دُونَ الْمَبِيعِ رَدُّهُ وَأَخَذَ مِثْلَ الثَّمَنِ أَوْ قِيَمَتَهُ،

(وَلَمْ يَصِحَّ) بِقِرْيَاهُ كَه دُرُوسَتِه - (مَعَ هَذَا الشَّرْطِ) لَهُ كَهَلْ تَهو مَهْرَجِي رَابِرْدُوش - (الرَّدُّ بِغَيْبِ) فَرُوشِرَاوَه كَه بَكِه پَرِنِيتَه وَه به هَوِي عَه يَبِيكِي وَه هَا: كَه (حَدَّثَ قَبْلَ الْقَبْضِ) پِيَش وَه رَكِرْتَنِي فَرُوشِرَاوَه كَه پَه يِدَا بَوِي.

(وَلَوْ شَرَطَ الْبَرَاءَةَ) تَه كَه ر به مَهْرَجِي دَانَا: فَرُوشِيَارَه كَه به رِي بِي (عَمَّا يَحْدُثُ) لَهو عَه يَبِي لَه مَهو دُوا - پِيَش وَه رَكِرْتَن - پَه يِدَا دَه بِي (لَمْ يَصِحَّ) تَهو مَهْرَجِه دُرُوسْت نِيَه، به لَام فَرُوشْتَنَه كَه دُرُوسْت دَه بِي (فِي الْأَصَحِّ) فَه رَمُودَه ي پَاسْتَرَدَا.

(وَلَوْ هَلَكَ الْمَبِيعُ عِنْدَ الْمُشْتَرِي) تَه كَه ر كِرْيَاهُ كَه فَرُوشِرَاوَه كَه ي وَه رَكِرْتُو لَه لَای خَوِي لَه نَاوُ چُوو (أَوْ أُعْتَقَ) يَان كُزِيلَه كَه ي نَازَاد كَرْد (ثُمَّ عَلِمَ الْغَيْبَ) ثِينْجَا لَه دَوَاي لَه نَاوُ چُوونُو نَازَاد كَرْدَن زَانِي عَه يَبِيكِي هَه بَوَه (رَجَعَ بِالْأَرْضِ) كِرْيَاهُ كَه دَه كِه رِيْتَه وَه سَه ر فَرُوشِيَارَه كَه بُو تَه وَه ي تَوَلَّه ي عَه يَبِيه كَه ي لِي وَه رَكِرْتِي، چُونَكِه لَهو حَالَه تَه دَا نَاتَانِي فَرُوشِرَاوَه كَه بَكِه پَرِنِيتَه وَه (وَهُوَ) تَوَلَّه ي عَه يَبِيه كَه (جُزْءٌ مِنْ ثَمَنِهِ) به شِيَكِه لَه پَارَه ي فَرُوشِرَاوَه كَه (نَسَبَتْهُ إِلَيْهِ) نِيَسَبَه تِي تَه م به شَه بُو پَارَه كَه (نَسَبَتْهُ مَا نَقَصَ الْغَيْبُ مِنَ الْقِيَمَةِ) وَه ك نِيَسَبَه تِي تَهو به شَه يَه كَه عَه يَبِيه كَه لَه نَرُخِي فَرُوشِرَاوَه كَه ي كَه م كَرْدُوتَه وَه (لَوْ كَانَ سَلِيمًا) تَه كَه ر فَرُوشِرَاوَه كَه به سَه لَامَه تِي بَه مَابَاوَه:

بُو وَيْنَه: تَه كَه ر به بِي عَه يَب نَرُخِي سَه د دِينَار بِي، به عَه يَبَه وَه نَرُخِي هَه شَتَا دِينَار بِي، تَهو نِيَسَبَه تِي كَه مَبُوونَه وَه - به هَوِي عَه يَبِيه كَه - پِيَنْجِيكِي نَرُخَه كَه يَه، كَه وَابُو: پِيَنْجِيكِي پَارَه كَه ي لَه تَوَلَّه ي عَه يَبِيه كَه دَه رِي.

(وَالْأَصَحُّ) فَه رَمُودَه ي پَاسْتَر (إِبْتِغَارُ أَقَلِّ قِيَمِهِ) كَه مَتَرِن نَرُخَه كَانِي فَرُوشِرَاوَه كَه - بُو قَرَسَاوندَن - پَه چَاو دَه كَرِي (مِنْ يَوْمِ الْبَيْعِ) لَه پُوژِي كِرِينِيَه وَه (إِلَى الْقَبْضِ) تَا كَاتِي وَه رَكِرْتَنِي.

(وَلَوْ تَلَفَ الثَّمَنُ) تَه كَه ر پَارَه كَه فَه وَتَابُو (ثَوْنُ الْمَبِيعِ) به لَام فَرُوشِرَاوَه كَه نَه فَه وَتَابُو وَ عَه يَبِيكِي كُونِي لِي تَاشَكْرَا بُوو (رَدُّهُ) تَهو فَرُوشِرَاوَه كَه دَه كِه پَرِنِيتَه وَه (وَأَخَذَ مِثْلَ الثَّمَنِ) وَيْنَه ي پَارَه كَه ي لَه فَرُوشِيَارَه كَه وَه رَدَه كِرِيْتَه وَه تَه كَه ر وَيْنَه ي هَه بِي (أَوْ قِيَمَتَهُ) يَان نَرُخِي پَارَه كَه ي لِي وَه رَدَه كِرِيْتَه وَه، تَه كَه ر دَه قَرَسِيْتَنَدَا.

وَلَوْ عَلِمَ الْغَيْبَ بَعْدَ زَوَالِ مَلِكِهِ إِلَى غَيْرِهِ فَلَا أَرْضَ فِي الْأَصَحِّ، فَإِنْ عَادَ الْمَلِكُ فَلَهُ الرَّدُّ، وَقِيلَ إِنْ عَادَ بغير الرَّدِّ بَعِيبَ فَلَا رَدُّ، وَالرَّدُّ عَلَى الْقَوْرِ فَلْيُيَادَرْ عَلَى الْعَادَةِ، فَلَوْ عَلِمَهُ وَهُوَ يُصَلِّي أَوْ يَأْكُلُ فَلَهُ تَأْخِيرُهُ حَتَّى يَفْرُغَ، أَوْ لَيْلًا فَحَتَّى يُصْبِحَ، فَإِنْ كَانَ الْبَائِعُ بِالْبَلَدِ رَدُّهُ عَلَيْهِ بِنَفْسِهِ أَوْ وَكِيلِهِ أَوْ عَلَى وَكِيلِهِ، وَلَوْ تَرَكَهُ

(وَلَوْ عَلِمَ الْغَيْبَ) نه گهر کپړاره که زانی فروشراوه که عیب یکی کونی هه بوه، به لام (بَعْدَ زَوَالِ مَلِكِهِ) پاش نه وهی فروشراوه که له ملکایه تی وی ده رچوبو (إِلَى غَيْرِهِ) بؤ ملکایه تی که سیکی تر، نه وه (فَلَا أَرْضَ) کپړاره که توله ی عیبه که ی ناسړیتن (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، به لام (فَإِنْ عَادَ الْمَلِكُ) نه گهر ملکایه تیه که ی بؤ که پراوه، واته: فروشراوه که ی دوپاره کپړه وه، یان پی ی به خسرا، یان به میرات بؤی هاته وه، یان به هؤی عیبه کونه که که پاندرایه وه (فَلَهُ الرَّدُّ) نه و کاته بؤی دروسته - به هؤی عیبه کونه که - بیگه پښتته وه سره فروشیاره که (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی هیژدا (إِنْ عَادَ) نه گهر فروشراوه که که پابؤوه، به لام (بِغَيْرِ الرَّدِّ بَعِيبَ) به هؤیه کی تری جگه له که پاندنه وهی عیبیداری (فَلَا رَدُّ) نه و کاته نه ویش که پاندنه وهی بؤ نیه.

(وَالرَّدُّ عَلَى الْقَوْرِ) که پاندنه وهی فروشراوی عیبدار ده بی دهموده ست بی، واته: هر کاتیک عیبه کونه که ی ده رکه وت، نابی که پاندنه وه که ی لوا بخا، که واته: نه گهر به بی عوزر دوی خست ماف که پاندنه وه که ی نامیتن، مه گهر نه زان بی سویند بخوا: که نه یزانیوه پتویسته که پاندنه وه دهموده ست بی. نه و کاته ماف دهمیتن، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فرموده یان، که وایو: (فَلْيُيَادَرْ عَلَى الْعَادَةِ) با په له بکا له که پاندنه وهی فروشراوه که به گویره ی عاده ت (فَلَوْ عَلِمَهُ وَهُوَ يُصَلِّي) نه گهر به عیبه که ی زانی له و حاله ته ی نویژی ده کرد (أَوْ يَأْكُلُ) یان شتیکی ده خوارد (فَلَهُ تَأْخِيرُهُ) بؤی هه یه که پاندنه وه که ی لوا بخا (حَتَّى يَفْرُغَ) تا له نویژه که، یان له خواردنه که ده بیتته وه.

(أَوْ لَيْلًا) یان له شهوی دا زانی فروشراوه که عیبداره (فَحَتَّى يُصْبِحَ) نه وه ش بؤی هه یه که پاندنه وه که لوا بخا تا ده بیتته پوژ، به لام نه گهر ده گونجا له شهوی دا بیگه پښتته وه - چونکه له شوینی فروشیاره که نزیک بو - نه و کاته ش واجبه: دهموده ست بیگه پښتته وه، هه روه که له ژوربه ی سرچاوه کاند فرموده یان.

(فَإِنْ كَانَ الْبَائِعُ بِالْبَلَدِ) جا نه گهر فروشیاره که ش له هه مان شوینی کپړاره که دا بو، نه وه (رَدُّهُ عَلَيْهِ بِنَفْسِهِ) هه ر به خوی ماله عیبداره که ده که پښتته وه سره فروشیاره که (أَوْ وَكِيلِهِ) یان به وه کیلیکی خوی دا بؤی ده که پښتته وه (أَوْ عَلَى وَكِيلِهِ) یان ده یگه پښتته وه سره وه کیلی فروشیاره که، به لام (وَلَوْ تَرَكَهُ) نه گهر - له سره تاوه - وازی له فروشیاره که

وَرَفَعَ الْأَمْرَ إِلَى الْحَاكِمِ فَهُوَ آكَدُ، وَإِنْ كَانَ غَائِبًا رَفَعَ إِلَى الْحَاكِمِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُلْزَمُهُ
 الْإِشْهَادُ عَلَى الْفَسْخِ إِنْ أُمِكنَهُ حَتَّى يُنْهِيَهُ إِلَى الْبَائِعِ أَوْ الْحَاكِمِ، فَإِنْ عَجَزَ عَنِ الْإِشْهَادِ
 لَمْ يُلْزَمُهُ التَّلَفُّظُ بِالْفَسْخِ فِي الْأَصَحِّ،

هیتاو (وَرَفَعَ الْأَمْرَ إِلَى الْحَاكِمِ) یه کسر کاروباره که ی بهرز کرده وه بق دادوهری شاره که
 (فَهُوَ آكَدُ) نه وه باشتهر.

(و) ههروه ها (إِنْ كَانَ غَائِبًا) نه گهر فروشیاره که له شوینی کپیاره که دا نه بو، هیچ
 وه کیلیشی له وئی نه بو، نه و کاتهش (رَفَعَ إِلَى الْحَاكِمِ) یه کسر کاروباره که بهرز ده کاته وه
 بق دادوهری شوینه که و ده لئ: نه م شته م له فلانکس کپیوه به نه وهنده پاره یه، نیستاش
 عه بییکی کونی لی ده رکه وتوه، بویی فروشته که م هه لوه شانده وه. نیجا ده بی دوو
 شاهیدیش نه شاهیدی یه بده ن سویندیش بخوا، نیجا دادوهر برپاری هه لوه شانده وه ی
 بق ده داو ماله فروشراوه که ی لی وهر ده گرئی له لای دادپهروه ریگ دایده نی، پاره که ش به
 قهرز له سر فروشیاره که ده میتیته وه، جا نه گهر فروشیاره که مالی له و شاره دا هه بی،
 نه وه دادوهر پاره ی کپیاره که له و ماله ده داته وه، نه گهر نا: ماله عه بیداره که ده فروشی و
 پاره ی کپیاره که ی لی ده داته وه، که و ابو: نابئ گه پاندنه وه که لوا بخا تا فروشیاره که ناماده
 ده بی، ههروه که له زقریه ی سرچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

(وَالْأَصَحُّ) هه رمووده ی راستر نه مه یه (أَنَّهُ يُلْزَمُهُ الْإِشْهَادُ عَلَى الْفَسْخِ) کپیاره که له سه ری
 واجبه: دوو شاهید بگرئی له سر هه لوه شانده وه ی مامله ته که، یان شاهیدیک بگرئی تا کو
 سویندیش بخوا (إِنْ أُمِكنَهُ) نه گهر شاهیدگرته که ی بق بگونجی، جا هه کاتیک له لای
 دوو شاهید، یان له لای شاهیدیک مامله ته که ی هه لوه شانده وه، پیویست ناکا په له بکا له
 گه پاندنه وه ی ماله عه بیداره که، چونکه به هوی هه لوه شانده وه ماله که ده بیته وه ملکی
 فروشیاره که، که و ابو: له و حاله ته دا بوی دروسته: خوی گیر بکاو پاش ماویه که ماله که
 بگه ریتیته وه (حَتَّى يُنْهِيَهُ إِلَى الْبَائِعِ أَوْ الْحَاكِمِ) تا بیداته وه ده ست فروشیاره که، یان
 دادوهره که تا کو کیشه که بپریته وه.

نیجا بزانه: له و شاهیدگرته دا جیاوازی نیه: کپیاره که بتوانی به خوی ماله که بگه ریتیته وه،
 یان نه توانی: به هوی نه خوشی، یان ترسی بوژمن، یان دووری فروشیاره که، که له و سئ
 حاله تانه دا وه کیلیشی ده ست نه که وئی، ههروه که له (تحفة) دا هه رموویه تی.

(فَإِنْ عَجَزَ عَنِ الْإِشْهَادِ) جا نه گهر توانای شاهیدگرته نی بو (لَمْ يُلْزَمُهُ التَّلَفُّظُ بِالْفَسْخِ)
 واجب نیه به زویان بلئ: مامله ته که م هه لوه شانده وه (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی
 راستردا، به لگو هه کاتیک فروشراوه که ی گه یانده لای فروشیاره که، یان لای

وَيُشْتَرَطُ تَرْكُ الْإِسْتِعْمَالِ: فَلَوْ اسْتَعْدَمَ الْعَبْدُ أَوْ تَرَكَ عَلَى الدَّائِبَةِ سَرَجَهَا أَوْ إِكَافَهَا بَطَلَ حَقُّهُ، وَيُعْذَرُ فِي رُكُوبِ جُمُوحٍ يَغْسُرُ سَوْفُهَا وَقَوْدُهَا، وَإِذَا سَقَطَ رَدُّهُ بِتَقْصِيرٍ فَلَا أَرَشَ، وَلَوْ حَدَثَ عِنْدَهُ عَيْبٌ سَقَطَ الرُّدُّ قَهْرًا: ثُمَّ إِنْ رَضِيَ بِهِ الْبَائِعُ رَدُّهُ الْمُشْتَرِي أَوْ قَعَّ بِهِ، وَإِلَّا فَلْيَضْمُ الْمُشْتَرِي أَرْضَ الْحَادِثِ إِلَى الْمَبِيعِ وَيَرُدُّ، أَوْ يَغْرَمُ الْبَائِعُ أَرْضَ الْقَدِيمِ وَلَا يَرُدُّ،

دادوهره که، نهو کاته به زویان ده‌لئ: مامله ته که م هه لو هه شانده وه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه.

(و) هه روه ها بۆ دروستبوونی که پاندنه وه (يُشْتَرَطُ) به مهرج داده ندری (تَرْكُ الْإِسْتِعْمَالِ) کپیاره که فروشر او هه که به کار نه هیئی له نوای زانیی عه ییه که ی، که و ابو: (فَلَوْ اسْتَعْدَمَ الْعَبْدُ) نه گهر کپیاره که داوای خزمه تی له کویله فروشر او هه که کرد (أَوْ تَرَكَ عَلَى الدَّائِبَةِ سَرَجَهَا أَوْ إِكَافَهَا) یان زین، یان کورتانی له سه ر پشستی وولاغه فروشر او هه که هیشته وه (بَطَلَ حَقُّهُ) مافی که پاندنه وه ی نامینی، به لام نه گهر لادانی کورتان زیانی به وولاغه که ده که یاند، یان نه یده زانی به هوی هیشته وه ی کورتان مافی نامینی، نهو کاته زیانی نیه و مافی ده مینی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه.

(و) هه روه ها (يُعْذَرُ) عوزدی ده بریتی و مافی ده مینی (فِي رُكُوبِ جُمُوحٍ) له سواری بوئی وولاغیکی شه موس: که (يَغْسُرُ سَوْفُهَا وَقَوْدُهَا) لیخوپین و پاکیشانی زحمه تی بی، هه روه ها نه گهر له پنگادا عه یی جل و بهر که ی زانی، نهو کاته ش مهرج نیه له پنگادا دایبکه نی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاند ا فرموویانه (وَإِذَا سَقَطَ رَدُّهُ بِتَقْصِيرٍ) هر کاتی که کپیاره که مافی که پاندنه وه ی نه ما به هوی که مته رغه میه کی خوی (فَلَا أَرَشَ) تۆله ی عه ییه که شی نادریتی.

(وَلَوْ حَدَثَ عِنْدَهُ عَيْبٌ) نه گهر - فروشر او هه که - له لای کپیاره که عه یی کی تازه ی لی په یدا بوو، نینجا عه ییه که نه که شی لی ده رکه وت، نهو (سَقَطَ الرُّدُّ قَهْرًا) مافی که پاندنه وه ی زالبوونی نامینی (ثُمَّ) نینجا که مافی که پاندنه وه ی نه ما، ته ماشا ده که ی: (إِنْ رَضِيَ بِهِ الْبَائِعُ) نه گهر فروشیاره که پازی بوو فروشر او هه کی به عه ییه تازه که وه بدریته وه، نهو (رَدُّهُ الْمُشْتَرِي) کپیاره که فروشر او هه کی بۆ ده که پینتیته وه (أَوْ قَعَّ بِهِ) یان هر کپیاره که سه بی تۆله - به فروشر او هه که پازی ده بی و قه ناعه تی پی ده کا.

(وَإِلَّا) به لام نه گهر فروشیاره که پازی نه بو - له بهر عه ییه تازه که - فروشر او هه کی وه نه گرتنه وه (فَلْيَضْمُ الْمُشْتَرِي أَرْضَ الْحَادِثِ إِلَى الْمَبِيعِ) با کپیاره که تۆله ی عه ییه تازه که وه که ل فروشر او هه که بنی و (وَيَرُدُّ) به تۆله وه بیگه پینتیته وه بۆ فروشیاره که (أَوْ يَغْرَمُ الْبَائِعُ أَرْضَ الْقَدِيمِ) یان با فروشیاره که تۆله ی عه ییه که نه که بداته کپیاره که و (وَلَا يَرُدُّ) کپیاره که فروشر او هه کی بۆ نه که پینتیته وه.

فَإِنْ اِتَّفَقَا عَلَى أَحَدِهِمَا فَذَلِكَ، وَإِلَّا فَلْأَصَحُّ إِجَابَةً مَنْ طَلَبَ الْإِنْسَاكَ، وَيَجِبُ أَنْ يُعْلِمَ الْمُشْتَرِيَ الْبَائِعَ عَلَى الْفَوْرِ بِالْحَادِثِ لِيَخْتَارَ، فَإِنْ أَخَّرَ إِعْلَامَهُ بِلَا عُدْرٍ فَلَا رَدَّ وَلَا أَرْضَ، وَلَوْ حَدَّثَ غَيْبٌ لَا يُعْرَفُ الْقَدِيمُ إِلَّا بِهِ كَكَسْرِ بَيْضٍ وَرَانِجٍ وَتَقْوِيرِ بَطِيخٍ مُدَوِّدٍ رَدَّ وَلَا أَرْضَ عَلَيْهِ فِي الْأَطْهَرِ، فَإِنْ أَمَكْنَ مَعْرِفَةُ الْقَدِيمِ بِأَقْلٍ مِمَّا أَخَذَتْهُ فَكَسَائِرِ الْعُيُوبِ الْحَادِثَةِ. (فَرْعٌ) اِشْتَرَى عَبْدَيْنِ مَعْيِنَيْنِ صَفَقَةً رَدَّهُمَا،

(فَإِنْ اِتَّفَقَا عَلَى أَحَدِهِمَا) جا نه گهر هه ربووکيان له سهر يه کيک له و دوو پښگايه پابردو پک که و تن (فَذَلِكَ) نه وه دياره (وَإِلَّا) به لام نه گهر پک نه که و تن (فَالْأَصَحُّ) هه رموده پاستر (إِجَابَةً مَنْ طَلَبَ الْإِنْسَاكَ) وه لاسی نه وه يان ده دريځته وه که داوای مانه وه ی فرقشراوه که و تولی عه يه کونه که ده کا: جا کړپاره که بڼ، يان فروشپاره که بڼ. (وَيَجِبُ أَنْ يُعْلِمَ الْمُشْتَرِيَ الْبَائِعَ عَلَى الْفَوْرِ) واجبه: کړپاره که - به په له - فروشپاره که ناگادار بکاته وه (بِالْحَادِثِ) به په يداوونی عه يه تازه که (لِيَخْتَارَ) تا کو پښگايه که - له و دووانه ی پابردو - هه لېږځي (فَإِنْ أَخَّرَ إِعْلَامَهُ بِالْعُدْرِ) جا نه گهر - به بڼ عود - ناگادار کړنه وه که يی خواخت نه و کاته (فَلَا رَدَّ وَلَا أَرْضَ) نه مافي گه پانډنه وه ی هه يه و نه مافي تولی هه يه، به لام نه گهر عوزی هه بڼ: وه نه زانئ په له کړدن واجبه، نه و کاته به سوښد باوه پي پڼ ده کړئ، هه روه که له سهرچاوه کاند ا هه رموويانه.

(وَلَوْ حَدَّثَ غَيْبٌ) نه گهر عه ييکي وه ما له فروشپاره که په يدا بو: که (لَا يُعْرَفُ الْقَدِيمُ إِلَّا بِهِ) عه يه کونه که نه ده زاندا ته نها به و عه يه تازه به نه بڼ (كَكَسْرِ بَيْضٍ) وه کو شکاندي هيلکه ی نه عامه و (وَرَانِجٍ) شکاندي گوينی هيندي و (وَتَقْوِيرِ بَطِيخٍ مُدَوِّدٍ) کونکړنی گندوره ی کرمي بوو، يان هه ناری پزيو، يان گوښی پووجه ل، هه يه کيک له وانه (رَدَّ) ده گه پښتته وه بڼ فروشپاره که و (وَلَا أَرْضَ عَلَيْهِ) تولی عه يه تازه که شي له سهر نيه (فِي الْأَطْهَرِ) له هه رموده ی به ميژتردا، به لام (فَإِنْ أَمَكْنَ مَعْرِفَةُ الْقَدِيمِ) نه گهر ده گونجا عه يه کونه که بزاندري (بِأَقْلٍ مِمَّا أَخَذَتْهُ) به که متر له و عه يه تازه ی کړپاره که په يدا ی کړبوه، نه وه ش (فَكَسَائِرِ الْعُيُوبِ الْحَادِثَةِ) وه که عه يه تازه کاني تره: که پلیران.

﴿ نَاگاداري ﴾: نه گهر ژماره يه که هيلکه، يان گندوره ی کړين و يه کيکيانی شکاندو ده که موت عه ييداره، نه وه مافي هه يه گشتيان بگه پښتته وه، که و ابو: دروست نيه زیاتر بشکيتنئ، واته: نه گهر له و عه ييداره زیاتری شکاند، نه و کاته مافي گه پانډنه وه ی ناميڼئ، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا هه رموويانه.

﴿ فَرْعٌ ﴾ لقيک له م باسه (اِشْتَرَى عَبْدَيْنِ) هه ر کاتيک دوو کويله ی کړين (مَعْيِنَيْنِ) هه ربووکيان عه ييدار بو (صَفَقَةً) کړينه که ش به يه که ماملت بوو (رَدَّهُمَا) با هه ربووکيان

وَلَوْ ظَهَرَ عَيْبُ أَحَدِهِمَا رَدَّهُمَا لَا الْمَعِيبَ وَخَذَهُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ اشْتَرَى عَبْدُ رَجُلَيْنِ مَعِيًّا فَلَهُ رَدُّ نَصِيبِ أَحَدِهِمَا، وَلَوْ اشْتَرَاَهُ فَلَأَحَدُهُمَا الرُّدُّ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قَدَمِ الْعَيْبِ صُدِّقَ الْبَائِعُ بِبَيْعِهِ عَلَى حَسَبِ جَوَابِهِ، وَالزِّيَادَةُ الْمُتَّصِلَةُ كَالسَّمَنِ

بگه پښتته وه بڅ فروشياره كه، نه گهر حزن ده كا (ولو ظاهر عيب اchiedma) نه گهر ته نها عيبی به كيكيان دهر كهوت، نه و كاتهش (رذمما) هردو كيان ده گه پښتته وه، نه گهر حزن ده كا (لا المعيب وخذة) نه كه ته نها عييداره كه (في الاظهر) له فرموده ی به هيزتردا، به لام نه گهر فروشياره كه پازي بئ: ته نها عييداره كه ی بدرتته وه، نه و كاته دروسته، ههروهك له (مغنی) دا فرموده ی تی.

ئينجا بزانه: هر دوو شتيكي - به يك ماملت - بيان كړي ويه كيكيان، يان هردو كيان عييدار بن، به و پوونكر دته وه ی پابر دوو په فتار ده كړي، جياوازي نيه: سودي نه و دوو شته به به كه وه به سترابي: وه كو جووتيك گوره وي، يان نه به سترابي، ههروهك له زوري به سرچاوه كاندا پوون كراوه ته وه.

(ولو اشترى عبد رجلين) نه گهر به به يك ماملت كويله به ك، يان شتيكي تري كړي كه ملكي دوو كه سان - يان زياتر - بوو (معيبا) شته كړاوه كهش عييدار بوو (قله رذ نصيب اchiedma) بڅی دروسته: ته نها به شى به كيكيان بگه پښتته وه به شى به كيكيان ياش بڅ خوي به پښتته وه، ههروها نه گهر به به يك ماملت دوو شتي به دوو نرخ له به كيك كړين، نه و كاتهش دروسته ته نها به كيكيان بگه پښتته وه، ههروهاش (ولو اشترياه) نه گهر دوو كهس كويله به ك، يان شتيكي تريان له به يك كهس كړي وي عيبكي لي دهر كهوت (فلا جديما الرذ) نه و كاتهش دروسته: ته نها به كيكيان به شى خوي بگه پښتته وه، نه و يتر به شى خوي به پښتته وه (في الاظهر) له فرموده ی به هيزتردا.

﴿ كيشه ی كړيار و فروشيار له عيبی فروشراو كه دا ﴾

(ولو اختلفا) نه گهر كړياره كه و فروشياره كه لييان بووه كيشه (في قدم العيب) دهر ياره ی كوني عيبه كه و په يدا بووني عيبه كه (صدق البائع) له و كيشه يدا باوه په فروشياره كه ده كړي (ببمينه) به و مرجه ی سويند بخوا، ئينجا سويند خوار دنه كه شى (على حسب جوابه) به گويزه ی وه لادمانده كه ی ده بئ، واته: نه گهر له وه لاهم كه ی دا بئ: ماني گه پاندنه وه ی نيه، يان بئ: له سهرم واجب نيه لي وهر يگر مه وه، هر نه وهاش سويند ده خواو داواي لي تا كړي: له سوينده كه ی دا بئ: نه و عيبه ی لي په يدا بووه. يان بئ: عيبه به كون نيه.

(والزيادة) نه و زنده ييه ی - له دواي ماملت به ستن - له لای كړياره كه له فروشراوه عييداره كه په يدا بووه (المتصلة) هر به فروشراوه كه وه يو لي جيا نابيتته وه (كالسمن)

تَتَّبِعُ الْأَصْلَ، وَالْمُنْفَصِلَةَ كَالْوَلَدِ وَالْأُجْرَةَ لَا تَمْنَعُ الرَّدُّ، وَهِيَ لِلْمُشْتَرَى إِنْ رَدَّ بَعْدَ الْقَبْضِ وَكَذَا قَبْلَهُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ بَاعَهَا حَامِلًا فَأَنْفَصَلَ رَدُّهُ مَعَهَا فِي الْأَظْهَرِ، وَلَا يَمْنَعُ الرَّدُّ الْإِسْتِخْدَامَ

وهو قوله وی وگه وده بونی فروشراوه که، نه وه (تَتَّبِعُ الْأَصْلَ) له گه ل فروشراوه که دا ده گه پښتښته وه بؤ فروشپاره که، چونکه لی جیا نایته وه.

هروه ها (وَالْمُنْفَصِلَةَ) نه و زیده ییه ی- له دواى ماملت به ستن- له فروشراوه عییداره که په یدا بو وه لی جیا بؤته وه (كَالْوَلَدِ) وه کو بیچوی فروشراوه که و (وَالْأُجْرَةَ) کرئى فروشراوه که، نه گه به کرئى دابى (لَا تَمْنَعُ الرَّدُّ) نه و زیده بیانه ش پڼگى که پاندنه وه ناگرن، واته: نه گه عیپکى کونى لی دهرکه وت، خودى فروشراوه که ده گه پښتښته وه، به لام (وَهِيَ) نه و زیده ییه جیا بوانه ی- له دواى ماملت به ستن- له فروشراوه که په یدا بونه (لِلْمُشْتَرَى) هه مووى ملکى کرپاره که نه (إِنْ رَدَّ بَعْدَ الْقَبْضِ) نه گه کرپاره که فروشراوه که بگه پښتښته وه پاش نه وه و وری گرتبى، چونکه له هه دیسه که ی پاپریدودا پیغه مبه رﷺ هه رموى: ﴿الْخَرَجُ بِالْضَّمَانِ﴾ صححه الترمذی، به ره موى فروشراوه که بؤ کرپاره که یه، چونکه له زامینى نه وى دایه.

(وَكَذَا قَبْلَهُ) هروه ها زیده ییه کانی فروشراوه که بؤ کرپاره که نه، نه گه پېش وه رگرتنیشى بیداته وه فروشپاره که ی (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ی راستردا.

نیجا بزانه: نه وه ی پاپریدودا دهرپاره ی نه و زیده ییه بو: که- له دواى ماملت به ستن- له لای کرپاره که له فروشراوه که په یدا بیو لی جیا بیته وه، به لام (وَلَوْ بَاعَهَا حَامِلًا) نه گه ناژه لیکى ناوسى فروشت و عیپکى کونى لی دهرکه وت و ویستی بیگه پښتښته وه (فَأَنْفَصَلَ) نیجا له لای کرپاره که بیچووه که لی جیا بؤ وه (رَدُّهُ مَعَهَا) ده بى بیچووه که ش له گه ل دایکه که ی بگه پښتښته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رموده ی به هیزتردا، چونکه ده زاندرئى له لای فروشپاره که نه و بیچووه ی تی دا بو وه به شیکى پاره که ش له به رانبه رى داده ندرئى، که وایو: نه گه بیچووه که لی جیا نه بؤ وه عیپى لی په یدا بو، نه و کاته به ناوسى ده یگه پښتښته وه.

هروه ها نه و خوروى مووه ی له کاتى فروشتندا به ناژه له وه یه، نه ویش له گه ل ناژه له عییداره که ده گه پښتښته وه، هه چه ند لی شى جیا کرایته وه، هه وه ها به رى دره ختیش- نه گه له کاتى فروشتندا دهرکه وتبى- نه ویش له گه ل دره خته عییداره که ده گه پښتښته وه، هه وه که له زوږبه ی سه رچاوه کاند ا نه و مه سه لانه پوون کراوه ته وه.

(وَلَا يَمْنَعُ الرَّدُّ الْإِسْتِخْدَامَ) به کاره یتانى فروشراوه که پڼگى که پاندنه وه ی ناگرئى به (إِجْمَاع) و هه دیسه که ی پاپریدودا. به و مه رجى له حالته ی به کاره یتاندا به عیپه که ی

وَوَطْءُ الثَّيْبِ، وَإِقْطِصَاضُ الْبَكْرِ بَعْدَ الْقَبْضِ نَقْصٌ حَدَثَ، وَقَبْلَهُ جُنَايَةٌ عَلَى الْمَيْمَنِ قَبْلُ الْقَبْضِ. (فَصْلُ) التَّصْرِيَةِ حَرَامُ ثُبُوتِ الْخِيَارِ عَلَى الْفُورِ، وَقِيلَ يَمْتَدُّ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ رَدَّ بَعْدَ ثَلَاثِ الْيَوْمِ رَدٌّ مَعَهَا صَاعٌ تَمْرٍ، وَقِيلَ يَكْفِي صَاعٌ قُوتٍ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الصَّاعَ لَا يَخْتَلِفُ بِكَثْرَةِ اللَّبَنِ، وَأَنَّ خِيَارَهَا لَا يَخْتَصُّ بِالنَّعْمِ بَلْ يَعُمُّ كُلَّ مَاكُولٍ وَالْجَارِيَةِ

نه زانبيی (وَوَطْءُ الثَّيْبِ) هه روهاش جیماع له گهل کړنډی (جاریه) بی یوه ون، به لام (وَأَقْطِصَاضُ الْبَكْرِ) لایرډنی کچیني (جاریه) ی فروشراو (بَعْدَ الْقَبْضِ) پاش وهرگرتنی (نَقْصٌ حَدَثَ) نات وایو عه ییکه په یدا یوه وړیکه ی گه پانډنه وه ی به زالبون ده گړی (وَقَبْلَهُ) پیش وهرگرتنی کویه که ش (جُنَايَةُ عَلَى الْمَيْمَنِ) ده سندرېزه که بز سر فروشراو که (قَبْلُ الْقَبْضِ) پیش وهرگرتنی، وات: نه گهر کړپاره که لایرډنی مای گه پانډنه وه ی نامیني.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسَى نَاژَه لِيْ نَه دُوشِراو و فِروداني کړپاره که﴾

(التَّصْرِيَةُ) پگرتنی شیر له گوانی نازه لدا، تا کو کړپاره که واتیگا شیری زوره (حَرَامٌ) حرامه، چونکه پیغمبر ﷺ ده فرموي: ﴿لَا تُصَرُّوا إِلَّا بِلَ وَالنَّعْمِ، فَمَنْ ابْتَاعَهَا بَعْدَ فَهُوَ بِخَيْرِ الظُّرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْلُهَا: إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَصَاعًا مِنْ تَمْرٍ﴾ رواه الشيخان، شیر له ناو گوانی ووشرو کاره که لدا پامه گرن- تا قیل له کړپار بکن- جا هه ر که سیك نازه لیکي نه دوشراوی نه وهای کړی، نه وه له لوی دوشینی با یه کیک له م دووړنگایانه هه لېږتي: نه گهر حه ز ده کا با بوخوی به ییلتنه وه، نه گهر حه زیش ده کا با بیگه پړنیتنه وه له گهل ساعه قه سپیک له توله ی شیره که.

که واپو: (ثُبُوتُ الْخِيَارِ عَلَى الْفُورِ) نه و پگرتنه مای په شیمانی ده داته کړپاره که: که ده موده ست- بی دواخستن- بیگه پړنیتنه وه (وَقِيلَ) له فرموده ده کی بی هیژدا (يَمْتَدُّ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) ماوه ی په شیمانی تا سق پوزان درېژ ده بیته وه، چونکه له حه دیسیکی (مسلم) دا هاتوه، بوی زوری زانایان نه م بی هیژه یان به به هیژ داناه (فَلِنْ رَدَّ) جا نه گهر نازه له که ی گه پانده وه (بَعْدَ ثَلَاثِ اللَّبَنِ) پاش نه وه ی شیره دوشراو که نه ما (رَدَّ مَعَهَا صَاعٌ تَمْرٍ) ده بی ساعی قه سپ له گهل ی بیگه پړنیتنه وه (وَقِيلَ يَكْفِي صَاعٌ قُوتٍ) له فرموده ده کی بی هیژدا: ساعی هه نازو قه یه ک بی، به سه و دروسته.

(وَالْأَصَحُّ) فرموده ی پاستر (أَنَّ الصَّاعَ لَا يَخْتَلِفُ) ساعی قه سپ ناگوړی (بِكَثْرَةِ اللَّبَنِ) به هوی زوری که می شیره دوشراو که (وَأَنَّ خِيَارَهَا) هه م په شیمانی نه و شیر پگرتنه (لَا يَخْتَصُّ بِالنَّعْمِ) تایه ت نیه به ووشرو مه پو بز و پشه و لاغ (بَلْ يَعُمُّ كُلُّ مَاكُولٍ) به لکو گشت نازه لیکي گوشت خوراو ده گړتیه وه (وَالْجَارِيَةُ) هه م (جاریه) و

وَالْأَتَانِ، وَلَا يَرُدُّ مَعَهُمَا شَيْئًا، وَفِي الْجَارِيَةِ وَجْهٌ، وَحَبْسُ مَاءِ الْقَنَاءِ وَالرَّحَا الْمُرْسَلِ عِنْدَ الْبَيْعِ وَتَحْمِيرُ الْوَجْهِ وَتَسْوِيدُ الشَّعْرِ وَتَجْعِيدُهُ يُثَبِّتُ الْخِيَارَ، لَا لَطُخُ ثَوْبِهِ تَخْيِيلًا لِكِتَابَتِهِ فِي الْأَصْحِ.

(وَالْأَتَانِ) ماكهريش ده گريته وه، به لام (وَلَا يَرُدُّ مَعَهُمَا شَيْئًا) له گه ل گه پاندنه وهی (جاریه) ماكهريه كه دا هيچ شتيك له تو له ی شيره كه ناگه پيئيته وه (وَفِي الْجَارِيَةِ وَجْهٌ) به لام له باره ی (جاریه) فهرموده يه كه مه يه: كه تو له ی شيره كه ش ده گه پيئيته وه، چونكه نه وه يان وه كو شيري ماكه ر پيس نيه.

(وَحَبْسُ مَاءِ الْقَنَاءِ) پاگرتنی ناوی کارینو جوگه و (الرَّحَا) پاگرتنی ناوی ناش (الْمُرْسَلِ عِنْدَ الْبَيْعِ) كه ناوی مهر يه كيك له و عوانه له كاتی فروشتندا بهر بدری، تاكو كپياره كه وا تتيگا ناوه كه زوره (وَتَحْمِيرُ الْوَجْهِ) سوړكړنی پووی كويلو (وَتَسْوِيدُ الشَّعْرِ) په شكړنی مووی كويلو (وَتَجْعِيدُهُ) پيكنه ستنی مووی كويلو، نه وانه گشتی چه پامنو (يُثَبِّتُ الْخِيَارَ) مهر يه كه يان مای په شيمانی ده داته كپياره كه، به قياس له سهر ناژه لی نه تو شرلو (لَا لَطُخُ ثَوْبِهِ) به لام په ننگر كړنی جله كانی كويلو به مهره كه ب (تَخْيِيلًا لِكِتَابَتِهِ) تاكو كپياره كه وا تتيگا نووسه ره، نينجا نووسه ريش نه يی، نه وه مای په شيمانی نيه (فِي الْأَصْحِ) له فهرموده ی پاستردا، چونكه ده يتوانی تاقي ي بکاته وه نينجا بيكړی.

﴿پاشکوا له باسی چاوپوښی له په شیمان و، نه رکي گه پاندنه وهی فروش راو﴾

۱- مهر كه سيك له كړينو فروشته نه كي په شيمان بڼوه، به لام به شهرع مای په شيمانی نه بو، نه وه بڼ لايه نه كه ی تر سوننه ته: چاوپوښی لی بكاو په شيمان بوونه وه كه ی لی قبول بكا، چونكه پينغه مېرمن ده فهرموي: ﴿مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا يَبْعُهُ أَقَالَهُ اللَّهُ عَثْرَةً﴾ رواه أبو داود وصححه ابن حبان، مهر كه سيك چاوپوښی په شيمانی مامله ت له موسولمانيك بكا، خواي گه وړه له پوښی قيامه ت چاوپوښی لی ده كا.

نينجا بزانه: نه و چاوپوښی يه له شهرعدا پی ی ده گوتړی: (الإقالة)، واته: لا بر دنی مامله ت، جا نه م لا بر دنه به (فسخ): هه لوه شانده وه داده ندری تو مهرجه: كپياره كه و فروش ياره كه هه ربووكيان ناماده بڼو له يه كتری قبول بكن، وهك بلين: نه و مامله ته مان هه لوه شانده وه. يان بلی: نه وه چاوپوښی نه م مامله ته م لی كړدی. نه ویش بلی: قبولم كړد. هه وړه كه (المجموع) و (مغنی) دا نه و مه سه له يه پوون كړلوه ته وه.

۲- مهر كاتيک مامله ته كه هه لوه شيندر اوه: جا به هوی عه پيداری، يان به هویه كي تر، نه وه نه ركی گه پاندنه وهی فروش راوه كه - بڼ فروش ياره كه - تا نه و شوينه ی لي يه وه وه رگي راوه، له سهر كپياره كه يه، نه ركی گه پاندنه وهی پاره كه ش - بڼ كپياره كه - تا نه و

(بَابُ)

الْمَبِيعُ قَبْلَ قَبْضِهِ مِنْ ضَمَانِ الْبَائِعِ: فَإِنْ تَلَفَ انْفُسَخَ الْبَيْعُ وَسَقَطَ الثَّمَنُ، وَلَوْ أَبْرَأَهُ الْمُشْتَرِي عَنْ الضَّمَانِ لَمْ يَبْرَأْ - فِي الْأَظْهَرِ - وَلَمْ يَتَغَيَّرِ الْحُكْمُ،

شویتهی لیبیه وه وه رگیراوه، له سهر فروشیاره که یه، ههروه که له (تحفه) و (نهایه) و حاشیه کانیا ندا پوون کرلوه ته وه.

۳- هه که سیک بزانی ماله که ی عهیداره، حه رماه بیفروشی تا عه ییه که به کپیاره که ده لی، به به لگه ی حه دیسه که ی داهاتوو، ههروه ها نه گه ر یه کیکی تریش جگه له فروشیاره که بزانی نو ماله عه یی هه یه، له سهری واجبه کپیاره که ناگادار بکاته وه، جا کپیاره که موسولمان یی، یان کافر یی، ههروه که له (مغنی) و (الشروانی) دا پوون کرلوه ته وه.

جا نه گه ر ماله عهیداره که بخاته به رچاو به شیوه یه کی وه ها: کپیاره که عه ییه که بیبینی، نه وه ش به ناگادار کردنه وه داده ندیری ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى صُبْرَةٍ مِنْ طَعَامٍ، فَأَذْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بِلَلًا، فَقَالَ: مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟ قَالَ: أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَمَا يَرَاهُ النَّاسُ، مِنْ غَشٍّ فَلَيْسَ مِنِّي﴾ رواه مسلم، پیغه مبه ر ﷺ به لای کومه له که نمیکدا رابرد، جا دهستی خوی خسته ناو که نمه که و په نجه کانی گه یشتنه ته راپه تی و فره مووی: نه ی خاوه ن گه نم نه مه چیه؟ کوتی: باران لی ی دلو. جا پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: ده بوا که نمه ته رکه که له لای سهر وه دلنا بیه تاکو خه لک بیبینی، هه که سیک خیانه تو فیلبازی بکا، له سهر ره ووشتی من نیه.

﴿بَابُ: لَهُ بَأْسِي شَتِي فَرُوشَرَاو پِيش وَدِرْگَرْتَنِي﴾

(الْمَبِيعُ) شتی فروشراو (قَبْلَ قَبْضِهِ) پِيش نه وه ی کپیاره که وه ری بگری (مِنْ ضَمَانِ الْبَائِعِ) هه ره له زامینی فروشیاره که ی دابه، که واته: (فَإِنْ تَلَفَ) نه گه ر شته فروشراوه که فه وتاو نه ما (انْفُسَخَ الْبَيْعُ) مامله ته که هه لده وه شیتته وه (وَسَقَطَ الثَّمَنُ) پاره ی فروشراوه که ش له سهر کپیاره که لاده چی، واته: نه گه ر کپیاره که پاره ی فروشراوه که ی دابوه فروشیاره که، واجبه: بوی بگه پِینیتته وه، نه گه ر نه یدابو، له سهری نیه بیداتی.

(وَلَوْ أَبْرَأَهُ الْمُشْتَرِي) نه گه ر کپیاره که فروشیاره که ی نازاد کرد (عَنِ الضَّمَانِ) له زامینی که و کوتی: نه گه ر فروشراوه که بشفه وتی پاره که م وه رنا گره وه (لَمْ يَبْرَأْ فِي الْأَظْهَرِ) له فره مووده ی به هیتزدا نازاد نابیی و (وَلَمْ يَتَغَيَّرِ الْحُكْمُ) نه و برپاره ی رابردو ناگوپی، واته: نه گه ر فروشراوه که فه وتا، مامله ته که هه لده وه شیتته وه و واجبه: پاره که ی بگه پِینیتته وه.

﴿ناگاداری﴾: نه گه ر فروشیاره که ماله فروشراوه که ی له به ر دهستی کپیاره که دانا، کپیاره که ش زانی نه وه فروشراوه که یه و له وه رگرتنیشی قه دهغه نه کرابو به لام به قه سدی

وَالْإِلَافُ الْمُشْتَرَى قَبْضٌ إِنْ عِلْمٌ، وَإِلَّا فَقَوْلَانِ: كَأَكْلِ الْمَالِكِ طَعَامَهُ الْمَقْصُوبَ ضَيْفًا،
وَالْمَذْهَبُ أَنَّ إِلَافَ الْبَائِعِ كَتْلَفُهُ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ إِلَافَ الْأَجْنَبِيِّ لَا يَفْسَخُ، بَلْ يَتَخَيَّرُ
الْمُشْتَرَى بَيْنَ أَنْ يُجِيزَ وَيُعْرِمَ الْأَجْنَبِيَّ، أَوْ يَفْسَخَ فَيُعْرِمَ الْبَائِعَ الْأَجْنَبِيَّ،

وهی نه گرت، نه وه به وه رگرتن داده ندری، هه روه که له زوری هه رچاوه کاند
فه رموویه، که واته: نه گه له وه حاله ته دا فروشراوه که بشفه وتی پاره کی له سه
کپاره که لاناچی. هه روه ها نه گه فروشیاره که ماله فروشراوه کی هینا، به لام کپاره که
به پقه کاری وهی نه گرت، نه و کاته دابور زوری لیده کا تا وهی بگری، جا نه گه
کپاره که سوو بو له سه وه رنه گرتنی فروشراوه که، یان له وشوینه دا حازر نه بو، نه
کاته دابور فه رمان ده داته که سیکی تر: فروشراوه کی بو وهی بگری، هه روه که
(المجموع) دا فه رموویه تی.

(وَالْإِلَافُ الْمُشْتَرَى) فه وتاندنی ماله فروشراوه که به کرداریکی کپاره که (قَبْضٌ) به وه رگرتن
داده ندری (إِنْ عِلْمٌ) نه گه زانیبی نه وه فروشراوه که به (وَلَا) به لام نه گه نه یزانیبی
(فَقَوْلَانِ) له وه حاله ته دا دوو فه رموده هه نه (كَأَكْلِ الْمَالِكِ طَعَامَهُ الْمَقْصُوبَ ضَيْفًا) وه
نه وه سه له ی خاوه نیک خورده مه نه زه وتکراوه کی خوی به میوانی بخواوه شزان
نه مه هی خویه تی، به فه رموده ی به هیتر: نه وه ش به وه رگرتن داده ندری، هه روه که
زه وتکه ره که ش نازاد ده بی، چونکه خاوه نه که به خوی مالی خوی له ناو برده.

(وَالْمَذْهَبُ) به فه رموده ی پاستی مه زه ب (إِنَّ إِلَافَ الْبَائِعِ) فه وتاندنی فروشراوه که
پیش وه رگرتنی - به دهستی فروشیاره کی: وه که له ناوی بیا، یان دوویه بیفروشیته
که سیکی تر نه توانی وهی بگریته وه، نه وه ش (كَتْلَفُهُ) وه که به خوی فه وتابی وه هایه، واته:
مامله ته که هله وه وشیتته وه پاره که ش له سه کپاره که لاده چی.

(وَالْأَظْهَرُ) به فه رموده ی به هیتر: (أَنَّ إِلَافَ الْأَجْنَبِيِّ) فه وتاندنی فروشراوه که به دهستی
که سیکی بیگانه (لَا يَفْسَخُ) مامله ته که هله ناوه شیتته وه (بَلْ يَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرَى) به لکو کپاره که
سه ریشکه: (بَيْنَ أَنْ يُجِيزَ) له نیوان نه وه ی مامله ته که بویتری وه هله نه وشیتته وه (وَيُعْرِمَ
الْأَجْنَبِيَّ) توله ی فروشراوه که ش - بو خوی - له بیگانه که بستینی (أَوْ يَفْسَخَ) یان مامله ته که
هله نه وشیتته وه (فَيُعْرِمَ الْبَائِعَ الْأَجْنَبِيَّ) نیجا فروشیاره که ش توله ی فروشراوه که له
بیگانه که بستینی.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گه له ناوی مامله ته ستن - پیش وه رگرتن - فروشیاره که سودی له
خودی فروشراوه که وه رگرتو به کاری هینا، نه وه هیچ کری له سه رنیه، مه گه
کپاره که داوی فروشراوه که بکاو فروشیاره که ش به پقه کاری ته سلیمی نه کا، نه و کاته

وَلَوْ تَعَيَّبَ قَبْلَ الْقَبْضِ فَرَضِيَهُ أَخَذَهُ بِكُلِّ الثَّمَنِ، وَلَوْ عَيَّبَهُ الْمُشْتَرِي فَلَا خِيَارَ، أَوْ الْأَجْنَبِيُّ فَلَا خِيَارَ: فَإِنْ أَجَازَ غَرَمَ الْأَجْنَبِيُّ الْأَرْضَ، وَلَوْ عَيَّبَهُ الْبَائِعُ فَلَا مَذْهَبَ ثُبُوتِ الْخِيَارِ لَا التَّغْرِيمَ، وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْمَبِيعِ قَبْلَ قَبْضِهِ،

کری می له سر واجب دهی، به لام نو بهرهمه زیادانی له دوی ماملت بهستن-له لای فروشیاره که- له ماله فروشراره که پهیدا ده بنو لی جیاده بنه وه: وه کو میوه و شیرو هیلکو بیجو... هتد، نه وانه گشتی ملکی کپاره که نو به نه مانت له لای فروشیاره که نه، واته: نه گهر فروشیاره که نو بهرهمه مانه به قه سدی بفه وتینی، تولی له سره، به لام ماملت ته که هه لئوه شیتته وه، به لکو نه گهر به هوی فه وتانی فروشراره که ش ماملت ته که هه لئوه شیتته وه، نو بهرهمه مانه ی پیش هه لئوه شانوه هه ر بق کپاره که نه، هه روه که له (تحفه) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ تَعَيَّبَ) نه گهر ماله فروشراره که عیب یکی لی پهیدا بو (قَبْلَ الْقَبْضِ) پیش نه وه ی کپاره که وه ری بگری (فَرَضِيَهُ) جا کپاره که ش- به عیب وه- پی ی پازی بو (أَخَذَهُ بِكُلِّ الثَّمَنِ) نه وه ده بی به ته وای پاره که ی بیه وئو وه ری بگری، واته: مانی تولی عیب ه کی نیه، چونکه ده توانی پازی نه بی و ماملت ته که هه لئوه شیتته وه، هه روه که له له په شیمانی عیب دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ عَيَّبَهُ الْمُشْتَرِي) نه گهر کپاره که- به خوی- عیب یکی لی پهیدا کرد (فَلَا خِيَارَ) نه و کاته مانی په شیمانی نیه (أَوْ الْأَجْنَبِيُّ) یان نه گهر بیگانه نیه عیب یکی لی پهیدا کرد (فَلَا خِيَارَ) نه و کاته کپاره که مانی په شیمانی هیه: (فَإِنْ أَجَازَ) جا نه گهر په شیمان نه بئوه و ماملت ته که ی پویاند (غَرَمَ الْأَجْنَبِيُّ الْأَرْضَ) نه و کاته تولی عیب ه که- بو خوی- له بیگانه که ده ستینی.

(وَلَوْ عَيَّبَهُ الْبَائِعُ) نه گهر فروشیاره که- به خوی- عیب یکی لی پهیدا کرد (فَلَا مَذْهَبَ) فه رموده ی راستی مه زه ب (ثُبُوتِ الْخِيَارِ) نه و کاته ش مانی په شیمانی بو کپاره که هیه (لَا التَّغْرِيمَ) به لام مانی تولی عیب ه کی نیه، که وایو: نه گهر هه ز بکا: په شیمان ده بیتته وه، نه گهر نا: ده بی به ته وای پاره که ی بیه وئو، هه روه که پابرا.

﴿فروشتنه وه ی شتی فروشراو پیش وهرگرنتی﴾

(وَلَا يَصِحُّ) بو کپاره که دوست نیه و دانامه زری (بَيْعُ الْمَبِيعِ) فروشتنه وه ی شتی فروشراره (قَبْلَ قَبْضِهِ) پیش وهرگرنتی؟ چونکه ملکایه ته تیه که ی بی میزه، واته: نه گهر فروشراره که- پیش وهرگرنتی- بفه وتی ماملت ته که هه لئوه و شیتته وه، هه روه که پابرا، جیا ولزی نیه فروشراره که: خواره ده منی بی- به (اجماع) ی زانایانی ثابینی- یان هه ر شتیکی تر بی: که

وَالْأَصَحُّ أَنَّ بَيْعَهُ لِلْبَائِعِ كَغَيْرِهِ، وَأَنَّ الْإِجَارَةَ وَالرَّهْنَ وَالْهَبَةَ كَالْبَيْعِ، وَأَنَّ الْإِغْتِاقَ بِخِلَافِهِ، وَالشَّمْنَ الْمُعَيَّنُ كَالْبَيْعِ فَلَا يَبْعُهُ قَبْلَ قَبْضِهِ،

بگویند بگوازیته‌وه، یان نه‌گونجی: وه‌کوزه‌وی و خانوو ﴿عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ قَالَ: إِذَا اشْتَرَيْتَ شَيْئًا فَلَا تَبْعُهُ حَتَّى تَقْبُضَهُ ﴿رواه أحمد والبيهقي بسند حسن، بیغه‌مبه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ فه‌رموی: هر کاتیک شتیکت کری، مه‌یفروشه‌وه تا وه‌ری‌ده‌گری.

﴿ناگاداری﴾: له‌مه‌زه‌بی نیامی (حنفی) دا دروسته: باغ‌وزه‌مینی فروشرلو پیش وه‌رگرتن بیفروشیته‌وه، به‌لام نه‌و فروشرلو‌ی ده‌گونجی بگوازیته‌وه، نه‌و دروست نیه، ه‌روه‌ک له‌کتیبه‌کانی خویاندا پوون کرلوه‌ته‌وه.

ه‌روه‌ها له‌مه‌زه‌بی نیام (مالک) دا: ته‌نها خوارده‌مینی دروست نیه، واته: گشت فروشرلو‌یکی - جگه له‌خوارده‌مینی - دروسته پیش وه‌رگرتنی بیفروشیته‌وه، ه‌روه‌ک له‌شرح‌الموطأ) دا پوون کرلوه‌ته‌وه.

(وَالْأَصَحُّ) به‌فه‌رموده‌ی پاستر (أَنَّ بَيْعَهُ لِلْبَائِعِ) فروشته‌وه‌ی فروشرلو - پیش وه‌رگرتنی - هر به‌فروشیاره‌کی (کَغَيْرِهِ) وه‌ک فروشته‌وه‌یه‌تی به‌یه‌کی‌تری، واته: نه‌گه‌ر به‌پاره‌یه‌کی‌تر، یان به‌زیاتر، یان به‌که‌تر، یان به‌په‌گه‌زیکی‌تری جگه له‌پاره‌کی - پیش وه‌رگرتنی - بیفروشیته‌وه فروشیاره‌که، نه‌و فروشته‌وه دروست نیه، به‌لام نه‌گه‌ر هر به‌خودی پاره‌کی‌خوی، یان به‌وینه‌ی پاره‌کی‌خوی بیفروشیته‌وه فروشیاره‌که، نه‌و کاته دروسته‌و به‌چاپوشی‌ی‌په‌شیمانی داده‌ندری، ه‌روه‌ک له‌زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رمویانه.

(و) هر به‌فه‌رموده‌ی پاستر (أَنَّ الْإِجَارَةَ) به‌کریدانی فروشرلو‌ه‌که پیش وه‌رگرتنی و (وَالرَّهْنَ) هم به‌بارمه‌دانانی و (وَالْهَبَةَ) هم به‌خشینی و به‌قه‌زدانی و کرده‌ماره‌یی و کرده‌خی‌ر، نه‌وانه‌گشتیان (كَالْبَيْعِ) وه‌کو فروشته‌وه‌یه‌تی پیش وه‌رگرتنی، واته: هیچیان دروست نابن، به‌لام به‌فه‌رموده‌ی بی‌هیز: نه‌وانه‌گشتیان - پیش وه‌رگرتنی فروشرلو‌ه‌که - دروستن، ه‌روه‌ک له‌(نهاية) و (مغنی) دا فه‌رمویانه.

(وَأَنَّ الْإِغْتِاقَ) هر به‌فه‌رموده‌ی پاستر: نازادکردنی کویله‌ی فروشرلو پیش وه‌رگرتنی (بِخِلَافِهِ) به‌پیچه‌وانه‌ی فروشته‌وه‌یه‌تی واته: نازادکردنی دروست ده‌بی.

(وَالشَّمْنَ الْمُعَيَّنُ) پاره‌ی شته‌فروشیاره‌که نه‌گه‌ر دیارکرو بی، نه‌ویش - پیش وه‌رگرتنی - (كَالْبَيْعِ) وه‌کو مال‌ه‌فروشیاره‌که‌یه - پیش وه‌رگرتنی - له‌گشت نه‌و بپیارانه‌ی پابری‌بوودا، که‌واته: (فَلَا يَبْعُهُ الْبَائِعُ) نابی فروشیاره‌که بیفروشیته‌وه، واته: دروست نیه ده‌ستکاری پاره‌که بکا (قَبْلَ قَبْضِهِ) پیش وه‌رگرتنی، جیاوازی نیه نه‌و ده‌ستکاریه: کرده‌پاره‌ی

وَلَهُ يَبِيعُ مَالَهُ فِي يَدِ غَيْرِهِ أَمَانَةً: كَرْدِيَعَةً وَمُشْتَرَكٍ وَقِرَاضٍ وَمَرْهُونٍ بَعْدَ الْفِكَاهِ وَمَوْزُوثٍ وَبَاقٍ فِي يَدِ وَلِيِّهِ بَعْدَ رُشْدِهِ وَكَذَا عَارِيَةً وَمَأْخُودَ بِسَوْمٍ، وَلَا يَصِحُّ يَبِيعُ الْمُسْلِمُ فِيهِ وَلَا الْإِغْتِيَاضُ عَنْهُ، وَالْجَدِيدُ جَوَازُ الْإِسْتِبْدَالِ عَنِ الثَّمَنِ:

بازرگانی بی، یان کرئی به کرئگرتن بی، یان به خشین بی، یان به قهرزدان بی، یان کردنه ماره بی بی، یان کردنه خیر بی، ههروهه جیاوازی نیه پاره که پولو درلو بی، یان شتیکی تر بی.

﴿فَرُوشْتَنی (صَكْ) = شِيك﴾

(صَكْ) - شِيك: په په کاغه زیکه له لایه ن کار به دهستی وولات درده چی بۆ که سیك، تی دی دا ده نووسری: (نه و نه خوراکه، یان نه و نه پاره یه بدریته نه که سه).

جا به فهرموده ی راستر: بۆ که سه که دروسته نه و په په کاغه زه بفروشی؟ چونکه په په کاغه زه که - به بی کپین - بووه ته ملکی خوی بوی جیگیر بووه، ههروهه ئیمامی (النواوی) له (شرح مسلم) دا به دریژی پوونی کردنه وه.

(وَلَهُ) ههروهه بوی دروسته (يَبِيعُ مَالَهُ) مالی خوی بفروشی له و حالته ی (فِي يَدِ غَيْرِهِ أَمَانَةً) ماله که - به نه مانه - له دهستی که سیکی تر دایه: (كَوْدِيَعَةً) وه که مالی سپیژ درلو و (وَمُشْتَرَكٍ) مالی هاویه شو و (وَقِرَاضٍ) مالی به قازانج گیژ درلو له لایه که سیکی تر و (وَمَرْهُونٍ بَعْدَ الْفِكَاهِ) مالی به بارمه داندرو پاش به ره له بونی و (وَمَوْزُوثٍ) هم وه مالی به میرات گیراو و (وَبَاقٍ فِي يَدِ وَلِيِّهِ) مالی بن دهست سه ره رشتکاره کی (بَعْدَ رُشْدِهِ) پاش لاجوونی قه دهغه کردن (وَكذَا عَارِيَةً) ههروهه نه و شته ی به خواستن داویه تیه که سیکی تر، هم (وَمَأْخُودَ بِسَوْمٍ) نه و شته ی کپیریش به دهستی وه گرتوه، تا کو ته ماشای بکا: ئایا پی ی باشه بیکی، یان نا؟ به لام هیشتا پیک نه هاتبون، واته: نه وانه ی پاردوو - گشتیان - دروسته: پیش وه رگرتنه وه یان مه رج نیه بۆ فروشتنیان. ملکی خوی ته ی نه یکیون، بویی وه رگرتنه وه یان مه رج نیه بۆ فروشتنیان.

﴿گُورپِنه و ی قه رزیک به شتیکی تر﴾

(وَلَا يَصِحُّ) دروست نیه و دانامه زوی (يَبِيعُ الْمُسْلِمُ فِيهِ) فروشتنی مالی سه له م تی داکرو پیش وه رگرتنی (وَلَا الْإِغْتِيَاضُ عَنْهُ) ههروهه گورپنه وه شی دروست نیه پیش وه رگرتنی، بۆ وینه: ئیستا سه د دینار بداته یه کیک به سه له می سه د کیلو گه م که پاش پینج مانگی تر بوی بیئی، نه وه فروشتن و گورپنه وه ی نه و گه نه - پیش وه رگرتنی - دروست نیه.

به لام (وَالْجَدِيدُ) فهرموده ی نوی ئیمامی (الشافعی) نه مه یه: (جَوَازُ الْإِسْتِبْدَالِ عَنِ الثَّمَنِ) پاره ی شته فروشراوه که - نه گه ر قهرز بی - دروسته: له گه ل قهرزداره کی بیگورپنه وه به

فَإِنْ اسْتَبْدَلَ مُوَافِقًا فِي عِلَّةِ الرِّبَا كَدَرَاهِمَ عَنْ ذَنَائِرٍ اشْتَرَطَ قَبْضُ الْبَدَلِ فِي الْمَجْلِسِ،
وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ التَّعْيِينُ فِي الْعَقْدِ وَكَذَا الْقَبْضُ فِي الْمَجْلِسِ إِنْ اسْتَبْدَلَ مَا لَا يُوَافِقُ
فِي الْعِلَّةِ: كَتَوْبٍ عَنْ دَرَاهِمٍ، وَلَوْ اسْتَبْدَلَ عَنِ الْقَرْضِ

شَتِيكِي تر، جا پاره‌كه: پولو درلو بئ، يان نا ﴿عَنْ ابْنِ عُمرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قُلْتُ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ ﷺ إِنْ أُبِيعَ الْإِبِلُ بِالذَّنَائِرِ وَآخُذَ الدَّرَاهِمَ وَأُبِيعَ بِالدَّرَاهِمِ وَآخُذَ الذَّنَائِرِ؟ فَقَالَ
النَّبِيُّ ﷺ: لَا بَأْسَ أَنْ تَأْخُذَهَا بِسَعْرِ يَوْمِهَا مَا لَمْ تَفْتَرِقَا وَبَيْنَكُمَا شَيْءٌ﴾ رواه أصحاب السنن
وصححه الحاكم، من ووشتر به قهرز ده فروشم: جا به دينار ده فروشم و له جياتي دينار
ديرهه و درده گرمه وه، به ديرهم ده فروشم و له جياتي ديرهم دينار و درده گرمه وه؟
پيغمبر ﷺ فرمودي: هيچ باس نيه به گويزه نرخی پوزده كه يان - له جياتي به كتری -
و دريان بگري، به و مەرجه ي كه ليك جيا نه بنه وه، هيچ شتيك له نيوانتاندا نه مابئ، واته:
گويزدراوه كه گشتي و درگيرابئ.

(فَإِنْ اسْتَبْدَلَ مُوَافِقًا) جا نه گهر قهرزه كه ي گويزه وه به شتيكي ودها: كه وده كو به كتری
بون (فِي عِلَّةِ الرِّبَا) له هوكاري پيادا (كَدَرَاهِمَ عَنْ ذَنَائِرٍ) وده كه له جياتي ديناره قهرزه كاني
ديرهه و دريگريته وه، نه وه - له گويزه وه ي نه و جوړه قهرزه ده - مەرجه: به زويان قبولي
بكاو، هم (اَشْتَرَطَ قَبْضُ الْبَدَلِ فِي الْمَجْلِسِ) به مەرچ داندراوه: پيش ليكجيا بونه وه له
دانيشگه ي گويزه وه ده - هه مو گويزدراوه كه - و دريگري، نه وه كه بيته (رِبَا الْيَدِ)، به
به لگه ي حه ديسه كه ي پرابردو.

ئينجا (وَالْأَصَحُّ) به فرموده ي پاستر (أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ التَّعْيِينُ فِي الْعَقْدِ) مەرچ نيه نه و
پاره يه ي - له جياتي قهرزه كه - و درده گيرئ: له ماملت به ستنی گويزه وه كه دا دياري بكا،
و ده بلئ: نه م ديناره له جياتي ديرهمه قهرزه كان. چونكه دياري كردن و و درگرتني
گويزدراوه كه له دانيشگه ي گويزه وه كه دا به مەرچ داندراوه نه گهر گويزدراوه كان له هوكاري
پيادا و ده كو به كتری بن، هه وه كه تازه پابرا.

(وَكَذَا الْقَبْضُ فِي الْمَجْلِسِ) هه وه ها مەرچ نيه له دانيشگه ي گويزه وه شدا شته گويزدراوه كه
و دريگري (إِنْ اسْتَبْدَلَ مَا لَا يُوَافِقُ فِي الْعِلَّةِ) نه گهر قهرزه كه ي گويزه وه به شتيكي ودها: كه له
هوكاري پيادا و ده كو به كتری نه بون (كَتَوْبٍ عَنْ دَرَاهِمٍ) و ده كه جل و به رگي كه له جياتي ديرهمه
قهرزه كاني و دريگري، واته: له دانيشگه كه دا ته نها مەرجه جله كه دياري بگري و قبولي بكا،
به لام و درگرتني مەرچ نيه؟ چونكه له هوكاري پيادا و ده كو به كتری نين.

ئينجا بزانه: نه وه ي پابردو، و درياري نه و فروشراوه بوو: كه به قهرز فروشرايئ و هيشتا
پاره كه ي و درنه گيرابئ (و) هه وه ها (لَوْ اسْتَبْدَلَ عَنِ الْقَرْضِ) نه گهر شتيك و دريگري له جياتي

وَقِيمَةُ الْمُتَلَفِ جَارَ، وَفِي اشْتِرَاطِ قَبْضِهِ فِي الْمَجْلِسِ مَاسِقٌ، وَيَبِيعُ الدِّينَ لِغَيْرٍ مَنْ عَلَيْهِ بَاطِلٌ فِي الْأَظْهَرِ: بِأَنْ يَشْتَرِيَ عَبْدٌ زَيْدٌ بِمِائَةِ لُحَى عَلَى عَمْرٍو، وَلَوْ كَانَ لَزَيْدٍ وَعَمْرٍو دَيْنَانِ عَلَى شَخْصٍ فَبَاعَ زَيْدٌ عَمْرًا دَيْنَهُ بِدَيْنِهِ بَطْلٌ قَطْعًا،

شستگی تری به قهرزدلرو: جا پاره بن، یان نا (وَقِيمَةُ الْمُتَلَفِ) مهره‌ها نه‌گهر شستگی وهریگری له جیاتی نرخی شستگی فهورتیندرو، له دیوانه‌شدا (جَان) شو گورپنه‌وه‌یه دروسته و (وَفِي اشْتِرَاطِ قَبْضِهِ فِي الْمَجْلِسِ) دهریاره‌ی وهرگرتنی گورپدروکه له دانیشگه‌ی گورپنه‌وه‌دا (ما سَقِ) گشت شو برپارانه‌ی پابردو په‌چاو ده‌کرتن:

واته: نه‌گهر له جیاتی پاره به قهرزدلروکه پاره‌یه‌کی‌تر له قهرزداره‌که وهریگریته‌وه، یان له جیاتی گهنم به قهرزدلروکه خوارده‌مه‌نی‌کی‌تر له قهرزداره‌که وهریگریته‌وه، شوهره‌جه پیش لیکجیابونه‌وه: له دانیشگه‌که‌دا پاره‌که و خوارده‌مه‌نی‌که وهریگری؟ چونکه له هؤکاری پیدادا وه‌کو یه‌کتن، به‌لام نه‌گهر شستگی تری-جگه له پاره- له جیاتی پاره قهرزه‌که وهریگری، یان شستگی تری-جگه له خوارده‌مه‌نی- له جیاتی خوارده‌مه‌نی قهرزه‌که وهریگری، شو کاته وهرگرتنی مهرج نیه؟ چونکه له هؤکاری پیدادا وه‌کو یه‌کتری نین، به‌لام دیاری‌کردنی و قبول‌کردنی مهرجه.

مهره‌ها نه‌گهر له ټوله‌ی گهنم فهورتیندروکه برنج، یان جو وهریگریته‌وه، مهرجه پیش لیکجیابونه‌وه: له دانیشگه‌که‌دا برنج‌که و جو‌یه‌که وهریگری؟ چونکه له هؤکاری پیدادا وه‌کو یه‌کتن، به‌لام نه‌گهر شستگی تری جگه له خوارده‌مه‌نی- له ټوله‌ی گهنم‌که- وهریگری، شو کاته وهرگرتنی مهرج نیه؟ چونکه له هؤکاری پیدادا وه‌کو یه‌کتری نین، به‌لام دیاری‌کردنی و قبول‌کردنی مهرجه.

(وَيَبِيعُ الدِّينَ) فروشتنی قهرز (لِغَيْرٍ مَنْ عَلَيْهِ) به‌که‌سیکی تری جگه له وه‌که‌سه‌ی قهرزه‌که‌ی له سهره (بِاطِلٌ) به‌تاله و دانامه‌زئی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده‌ی به‌هیزتردا (بِأَنْ يَشْتَرِيَ عَبْدٌ زَيْدٌ) وه‌ک کویله‌ی زه‌ید بکری (بِمِائَةٍ لُحَى عَلَى عَمْرٍو) به‌و سه‌دیناره‌قهرزه‌ی له سهره‌مره‌یه‌تی، به‌لام له زوریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرمودیانه: فرموده‌ی پشت پی‌به‌سترو نه‌مه‌یه: فروشتنی قهرز به‌که‌سیکی تری جگه له قهرزداره‌که‌ش دروسته، مهره‌که به‌خودی قهرزداره‌که‌ش دروست بوو: وه‌ک گورپنه‌وه‌که‌ی پابردو.

(وَلَوْ كَانَ لَزَيْدٍ وَعَمْرٍو دَيْنَانِ عَلَى شَخْصٍ) نه‌گهر (زه‌ید) و (عمر) هر یه‌که‌یان قهرزکیان له سهره‌که‌سیکی‌تره‌بو (فَبَاعَ زَيْدٌ عَمْرًا دَيْنَهُ بِدَيْنِهِ) نینجا (زه‌ید) قهرزه‌که‌ی خوی فروشته (عمر) به‌قهرزه‌که‌ی وی (بَطْلٌ قَطْعًا) شوهره‌جه دروست نیه و به‌تاله، به‌ (اجماع) زانیانی نیسلام ﴿عَنْ ابْنِ عَمْرٍو رَضِيَ عَنْهُ﴾: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْكَالِي بِالْكَالِي﴾ رواه الحاكم وصححه، پیغه‌مبار ﷺ قه‌ده‌غی کردوه: قهرزک به‌قهرزک بفروشری.

وَقَبْضُ الْعَقَارِ تَخْلِيَتُهُ لِلْمُشْتَرِي وَتَمَكُّيْنُهُ مِنَ التَّصَرُّفِ، بِشَرْطِ فَرَاغِهِ مِنْ أَمْتَعَةِ الْبَائِعِ، فَإِنْ لَمْ يَخْضُرِ الْعَاقِدَانِ الْمَبِيعَ أُعْتَبِرَ مُضِيُّ زَمَنِ يُمَكِّنُ فِيهِ الْمُضِيَّ إِلَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَقَبْضُ الْمَنْقُولِ تَحْوِيلُهُ:

﴿لَا كَادَارِي﴾: لهو پوونکردنه و هی پاپربوو دهرده که وئ: نه گهر ژنیک نوزده میسقال زیر مارهی قهرز بوو له سهر میرده که ی، نه وه دروسته مارهییه که ی بفروشیته میرده که ی -واته: له جیاتی مارهییه که ی شتیکی تری لئوهریگرئ- جا نه گهر به پاره بیفروشیته، نه وه مهرجه قبولی بکاو هم- پیش لیکجیابوونه وه- له دانیسگی مامله ته که دا پاره که ی لئوهریگرئ، به لام نه گهر به شتیکی تری- جگه له پاره- بیفروشیته، نه وه ته نها مهرجه: شته که دیاری بکریو قبولی بکا، به لام وهرگرتنی مهرج نیه، ههروه که له پیش نیرده دا پوون کراوه ته وه.

﴿چونیه تی وهرگرتنی فروشاروکه﴾

(وَقَبْضُ الْعَقَارِ) وهرگرتنی باغو زه مینو خانوو، به م جۆریه: (تَخْلِيَتُهُ لِلْمُشْتَرِي) فروشیاره که- به گۆتن- واز له فروشاروکه بیتنی بۆ کریاره که و (وَتَمَكُّيْنُهُ مِنَ التَّصَرُّفِ) هم بۆی بگونجیتنی دهستکاری فروشاروکه بکا (بِشَرْطِ فَرَاغِهِ مِنْ أَمْتَعَةِ الْبَائِعِ) به مهرجه ی شوینه فروشاروکه: گشت که لوپه لیک ی فروشیاره که و هم که لوپه لی خه لکی تریش -جگه له هی کریاره که- لی لایبردرئ: وه که لوپه لی کرچی و زه و ته که وه هر که سیتی تر، به لام مهرج نیه کریاره که بپواته ناو شوینه که و دهستکاری بکا.

(فَإِنْ لَمْ يَخْضُرِ الْعَاقِدَانِ الْمَبِيعَ) جا نه گهر کریاره که و فروشیاره که له لای شته فروشاروکه ناماده نه بون، نه وه فروشتنه که دروست ده بی، به لام (أُعْتَبِرَ) بۆ دروستبوونی وهرگرتنه که په چاو ده کری (مُضِيَّ زَمَنِ) کاتیکی وها بپوا: که (يُمَكِّنُ فِيهِ الْمُضِيَّ إِلَيْهِ) بگونجی به گویره ی عاده ت له و ماوه یه دا بپواته لای فروشاروکه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا، هم پتویسته که لوپه لی فروشیاره که و خه لکی تریشی لی لایبردرئ، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

(وَقَبْضُ الْمَنْقُولِ) وهرگرتنی نه و فروشاروکه ده گونجی بگواستریته وه، به م جۆریه: (تَحْوِيلُهُ) کریاره که، یان جیگرتنی کریاره که له شویتیک بیباته شویتیکی تر ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كُنَّا نَشْتَرِي الطَّعَامَ مِنَ الرُّكْبَانِ جُزْأً، فَهَئَانَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نَبِيعَهُ حَتَّى نَقْلَهُ﴾ رواه الشيخان، نیمه له گۆتره خوارده مه نیمان له کاروانچیان ده کری، جا پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کرین نه و خوارده مه نیبه بفروشینه وه، تا له شوینی خوی ده یگوازینه وه شویتیکی تر.

فَإِنْ جَرَى الْبَيْعُ بِمَوْضِعٍ لَا يَخْتَصُّ بِالْبَائِعِ كَفَى نَقْلُهُ إِلَى حَيْزٍ، وَإِنْ جَرَى فِي دَارِ الْبَائِعِ لَمْ يَكْفِ ذَلِكَ إِلَّا بِإِذْنِ الْبَائِعِ فَيَكُونُ مُعَيَّرًا لِلْبُقْعَةِ. (فَرَعٌ) لِلْمُشْتَرِي قَبْضُ الْمَبِيعِ إِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُوجَّلاً أَوْ سَلَمَةً، وَإِلَّا فَلَا يَسْتَقِلُّ بِهِ، وَلَوْ بَيْعَ الشَّيْءِ تَقْدِيرًا: كَتَوْبٍ وَأَرْضٍ ذُرْعًا وَحِنْطَةٍ كَيْلًا أَوْ وَزَنًا اشْتَرَطَ مَعَ الثَّقَلِ ذُرْعُهُ أَوْ كَيْلُهُ أَوْ وَزَنُهُ،

(فَإِنْ جَرَى الْبَيْعُ بِمَوْضِعٍ) جا نه گهر فروخته که له شوینتیکی وه هادا کرا: که (لَا يَخْتَصُّ بِالْبَائِعِ) تاییهت به فروشیاره که نه بو: وه ک پنگو کولان و شوینه گشتیه کانی تر، یان له مالی کپیاره که دا کرا، نه وه (كَفَى نَقْلُهُ إِلَى حَيْزٍ) بۆ دروستیونی وه رگرتنه که نه وه نده به سه: فروشراوه که بگولزیتته وه لایه کی شوینته که.

(وَإِنْ جَرَى فِي دَارِ الْبَائِعِ) به لام نه گهر فروخته که له خانوو-ملکی فروشیاره که دا کرا، نه وه (لَمْ يَكْفِ ذَلِكَ) نه و گواستنه وه به س نیه (إِلَّا بِإِذْنِ الْبَائِعِ) ته نها به نیزی فروشیاره که نه بی (فَيَكُونُ مُعَيَّرًا لِلْبُقْعَةِ) جا نه گهر فروشیاره که نیزی دا بیگولزیتته وه لایه ک، نه وه لایه کی به خواستن داوه ته کپیاره که، تا کو فروشراوه که ی لی دابنی و وه رگرتنه که دروست ده بی.

﴿فَرَعٌ﴾ نِیْکِی بَاسَه که : مافی وهرگرتنی فروشراوه که

(لِلْمُشْتَرِي قَبْضُ الْمَبِيعِ) کپیاره که مافی هیه: فروشراوه که وه ریگری به بی نیزی فروشیاره که (إِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُوجَّلاً) نه گهر فروخته که ی به پاره یه کی قه رز بی (أَوْ سَلَمَةً) یان به حازر بی پاره که شی ته سلیمی فروشیاره که کرد بی (وَإِلَّا) به لام نه گهر به حازر بو، پاره که شی ته سلیم نه کرد بو (فَلَا يَسْتَقِلُّ بِهِ) ناب بی سه ره خ- به بی نیزی فروشیاره که - وه ریگری، واته: نه گهر له م حاله ته دا به بی نیزی فروشیاره که وه ریگری، واجبه: بیگه پزیتته وه هیچ ده ستکاریه کیشی له وه ره گیراوه دا دروست ناب بی، جا نه گهر فه وتان دی پاره که ی له سر جیگر ده بی و واجبه بیدانه فروشیاره که، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاند ا فرموویانه .

ئینجا بزانه: نه وه ی پابردو- که گووتمان نه وه نده به سه: فروشراوه که له شوینتیک بگواستریته وه شوینتیکی تر- ده رباری نه و شتانه بوو: که له گۆتره فروشراوین، به لام (وَلَوْ بَيْعَ الشَّيْءِ تَقْدِيرًا) نه گهر شتومه ک به نه ندازه بفروشری (کَتَوْبٍ وَأَرْضٍ) وه ک جل و به رگو زه وی (نَزْعًا) به پتوانه ی گز بفروشری (وَحِنْطٌ كَيْلًا) گه نم به پتوانه ی په بفروشری (أَوْ وَزَنًا) یان شتیک به کیشانه ی ته رازوو بفروشری، یان به ژماردن بفروشری، نه وه (اشْتَرَطَ مَعَ الثَّقَلِ) به مه رج داندراره - له گه ل گواستنه وه شی - (نَزْعُهُ) به گز بیپوری (أَوْ كَيْلُهُ) یان به په بیپوری (أَوْ وَزَنُهُ) یان بکیشری، یان بژمیردی، چونکه

مثالُهُ: بِعْتُكَهَا كُلَّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ، أَوْ عَلَى أَهْلِهَا عَشْرَةَ أَصْعَ، وَلَوْ كَانَ لَهُ طَعَامٌ مُقَدَّرٌ عَلَى زَيْدٍ وَلَعَمَرُوا عَلَيْهِ مِثْلَهُ فَلْيَكُنْ لِنَفْسِهِ ثُمَّ يَكِيلُ لِعَمْرٍو، فَلَوْ قَالَ إِبْقِضْ مِنْ زَيْدٍ مَا لِي عَلَيْهِ لِنَفْسِكَ فَقَعَلْ فَأَلْقِضْ فَاسِدٌ.

(فَرَعَ) قَالَ الْبَائِعُ: لَا أَسْلَمُ الْمَبِيعَ حَتَّى أَقْبِضَ ثَمَنَهُ، وَقَالَ الْمُشْتَرِي فِي الثَّمَنِ مِثْلَهُ،

پیغمبر ﷺ ده فرمودی: «مَنْ اشْتَرَى طَعَامًا فَلَا يَبْعُهُ حَتَّى يَكْتَالَهُ» رواه مسلم، هر که سبک خورده منیه کی کرپی، نابین بیفروشیته وه تا ده بیپویی.

(مثالُهُ) ویتنه ی پیوانه که: (بِعْتُكَهَا) ثم کومه له گهنم فروشته تو (كُلُّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ) هر ساعتیک به دیرمه میک (أَوْ) یان فروشتمه تو (عَلَى أَهْلِهَا عَشْرَةَ أَصْعَ) که کومه له که ده ساعه، واته: مەرجه بیپوئی وهریگری.

(وَلَوْ كَانَ لَهُ طَعَامٌ مُقَدَّرٌ عَلَى زَيْدٍ) نه گهر (به کر) نه اندازه یك خورده منیه ی له سهر (زهید) هه بو (وَلَعَمَرُوا عَلَيْهِ مِثْلَهُ) هم (عه مر) ش هه مان نه اندازه ی خورده منیه کی له سهر (به کر) هه بو (فَلْيَكُنْ لِنَفْسِهِ) که (به کر) خورده منیه کی له (زهید) وهرگرتنه وه، واجبه: بۆ خۆی داوای لی بکا جارتک بیپویی (ثُمَّ) نینجا (يَكِيلُ لِعَمْرٍو) نه ویش بۆ (عه مر) دوویاره ده بیپویتی وه که دهیداته وه، تا وهرگرتن و ویدانه که دروست بین.

که واپو: (فَلَوْ قَالَ) نه گهر له ویتنه ی ابروودا (به کر) به (عه مر) گوت (إِبْقِضْ مِنْ زَيْدٍ مَا لِي عَلَيْهِ) بۆ لای (زهید) نه وه ی من له سهر نهوم هیه لی وهریگر وه (لِنَفْسِكَ) بۆ خۆت له جیاتی قهرزه که ت (فَقَعَلْ) نینجا (عه مر) ش له جیاتی (به کر) بۆ خۆی له (زهید) ی وهرگرتنه وه (فَأَلْقِضْ فَاسِدٌ) ثم وهرگرتنه وه ی (عه مر) بۆ خۆی به تاله و دانامه زئی، چونکه وهرگو ویدنه - تنه ا - یه که که سه: که (عه مر) ه، هم «لَنْهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ يَبْحِ الطَّعَامِ حَتَّى يَجْرَى فِيهِ الصَّاعَانِ: صَاعُ الْبَائِعِ وَصَاعُ الْمُشْتَرِي» رواه الدارقطني والبخاري بإسناد حسن، پیغمبر ﷺ قه دهغی کردوه: خورده منیه ی بفروشی، تا دوو ساعی تی دا به کار دین: ساعی فروشیارو ساعی کرپار. به لام به م وهرگرتنه (زهید) نازاد ده بو قهرزی (به کر) ی له نه ستو لاده چی، هه روه که له (تحفه) دا فرمودی تی.

﴿ نَاگاداری ﴾ نه رک ی هیتانی فروشیاروه که و پیوانی و کیشانی و ژماردنی له سهر فروشیاره که یه، هه روه ها نه رک ی ژماردن و هیتانی پاره که و نه رک ی گواسته نه وه ی فروشیاروه که ش له سهر کرپاره که یه، هه روه که له زۆریه ی سهرچاوه کاندایه وون کرلوه ته وه.

﴿ فَرَعَ ﴾ لَقِيْلِي بِاسْهَ كَه: كَيْشَه ي تَه سَلِيْم كَرْدَنِي فَرْوَشَارَوَكَه ﴿

(قَالَ الْبَائِعُ) نه گهر له دوا ی جیگری بونی مامله ت به ستن - فروشیاره که گوتی: (لَا أَسْلَمُ الْمَبِيعَ حَتَّى أَقْبِضَ ثَمَنَهُ) فروشیاروه که ته سلیم ناکه م، واته: نایدیه مه دهستی کرپاره که تا پاره که ی وهرده گرم (وَقَالَ الْمُشْتَرِي فِي الثَّمَنِ مِثْلَهُ) کرپاره که ش گوتی: منیش پاره که ی

أَجْبَرَ الْبَائِعُ، وَفِي قَوْلِ الْمُشْتَرِي، وَفِي قَوْلِ لَا إِجْبَارَ، فَمَنْ سَلَّمَ أَخْبَرَ صَاحِبَهُ، وَفِي قَوْلِ يُجْبَرَانِ، قُلْتُ: فَإِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُعَيَّنًا سَقَطَ الْقَوْلَانِ الْأَوَّلَانِ وَأُجْبِرَا فِي الْأَظْهَرِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَإِذَا سَلَّمَ الْبَائِعُ أَجْبَرَ الْمُشْتَرِي إِنْ حَضَرَ الثَّمَنُ، وَإِلَّا فَإِنْ كَانَ مُعْسِرًا فَلِلْبَائِعِ الْفَسْخُ بِالْفَلَسِ، أَوْ مُوسِرًا وَمَالُهُ بِالْبَلَدِ أَوْ بِمَسَافَةِ قَرِيبَةٍ حُجِرَ عَلَيْهِ فِي أَمْوَالِهِ حَتَّى يُسَلَّمَ، فَإِنْ كَانَ بِمَسَافَةِ الْقَصْرِ لَمْ يُكَلَّفِ الْبَائِعُ الصَّبْرَ إِلَى إِخْضَارِهِ، وَالْأَصَحُّ

ناده مه دهستی فروشیاره که تا فروشراوه که ورده گرم. نه وه بؤ براندنه وهی نه م کیشه به (أَجْبَرَ الْبَائِعُ) فروشیاره که ناچار ده کری: فروشراوه که بداته دهستی کپاره که (وَفِي قَوْلِ الْمُشْتَرِي) له فهرموده به کدا کپاره که ناچار ده کری (وَفِي قَوْلِ لَا إِجْبَارَ) له فهرموده به کیشدا هیچان ناچار ناکرین، به لکو (فَمَنْ سَلَّمَ) هر کامه یان ماله که ی خوی دایه دهست نه ویتر، نه و کاته (أَجْبَرَ صَاحِبَهُ) هاوی به که شی ناچار ده کری ماله که ی خوی بداته دهست (وَفِي قَوْلِ يُجْبَرَانِ) له فهرموده به کدا هر دو کیان ناچار ده کری: ماله که یان ناماده بکن و هر به که یان بیداته دهست نه ویتر.

(قُلْتُ) نیمامی (النواوی) ده فهرموی: (فَإِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُعَيَّنًا) نه گهر پاره که ش وه کو فروشراوه که دیار کرو بی، له و حاله تا (سَقَطَ الْقَوْلَانِ الْأَوَّلَانِ) فهرموده به که م و دووم لا ده چن و (وَأُجْبِرَا) هر دو کیان ناچار ده کری ماله که یان بدنه دهست به کتری (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده به به میتردا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

ثینجا (وَإِذَا سَلَّمَ الْبَائِعُ) هر کاتیک فروشیاره که فروشراوه که ی دایه دهست کپاره که (أَجْبَرَ الْمُشْتَرِي) کپاره که ش ناچار ده کری پاره که ی بداته دهست فروشیاره که (إِنْ حَضَرَ الثَّمَنُ) نه گهر پاره که له دانیشگی مامله ته که دا حازر بی (وَإِلَّا) به لام نه گهر پاره که حازر نه بو، تیبینی ده کری: (فَإِنْ كَانَ مُعْسِرًا) نه گهر کپاره که نه بووی بو، بؤی نه ده گودجا پاره ی فروشراوه که بدا، نه و کاته (فَلِلْبَائِعِ الْفَسْخُ بِالْفَلَسِ) فروشیاره که مای هه به: مامله ته که هه لبوه شینیتته وه به هو ی لاتی - نه بوونی کپاره که و فروشراوه که ی ورده گریته وه (أَوْ مُوسِرًا) یان نه گهر کپاره که هه بووی بو و (وَمَالُهُ بِالْبَلَدِ) له شوینی مامله ته که دا مالی هه بو (أَوْ بِمَسَافَةِ قَرِيبَةٍ) یان له شوینیکی نریک نه وی مالی هه بو، نه و کاته (حُجِرَ عَلَيْهِ فِي أَمْوَالِهِ) کپاره که قدهغه ده کری له دهستکاری کردنی گشت ملک و مالی خوی (حَتَّى يُسَلَّمَ) تا پاره که ده داته فروشیاره که.

به لام (فَإِنْ كَانَ بِمَسَافَةِ الْقَصْرِ) نه گهر له شوینیکی دور - به نه اندازه ی هه شتا کیلومه تر و به سه روه تر - کپاره که مالی هه بو، نه و کاته (لَمْ يُكَلَّفِ الْبَائِعُ الصَّبْرَ إِلَى إِخْضَارِهِ) داوا له فروشیاره که ناکری خوی پابگری تا کپاره که پاره که ی بؤ دینن، به لکو (وَالْأَصَحُّ)

أَنْ لَهُ الْفَسْخُ فَإِنْ صَبَرَ فَالْحَجَرُ كَمَا ذَكَّرْنَا، وَلِلْبَائِعِ حَبْسٌ مِيعَةٍ حَتَّى يَقْبِضَ ثَمَنَهُ
إِنْ خَافَ قُوَّتَهُ بِلَا خِلَافٍ، وَإِنَّمَا الْأَقْوَالُ إِذَا لَمْ يَخَفْ قُوَّتَهُ وَتَنَازَعَا فِي مُجَرَّدِ الْإِبْتِدَاءِ.

(بَابُ التَّوَلِيَةِ وَالْإِشْرَاكِ وَالْمُرَابَحَةِ)

إِشْتَرَى شَيْئًا ثُمَّ قَالَ لِعَالِمٍ بِالْثَمَنِ وَلَيْتَكَ هَذَا الْعَقْدَ فَقَبِلَ لَزِمَهُ مِثْلُ الثَّمَنِ،

فهرموده‌ی پاستر نه‌می‌ه: (أَنْ لَهُ الْفَسْخُ) فروشیاره‌که بوی مه‌یه مامله‌ته‌که
مه‌لبوه‌شینیته‌وه (فَإِنْ صَبَرَ) جا نه‌گه‌ر خوی پاکرتو مه‌لینه‌وه‌شاندوه، نه‌وکاته
(فَالْحَجَرُ كَمَا ذَكَّرْنَا) کپیاره‌که قه‌ده‌غی له سر داده‌ندری تا پاره‌که‌ی ددها، مه‌روه‌ک
باسمان کرد.

(وَلِلْبَائِعِ) فروشیاره‌که مانی مه‌یه (حَبْسٌ مِيعَةٍ) فروشراوه‌که‌ی له لای‌خوی پابگری
نه‌یداته ده‌ستی‌کپیاره‌که (حَتَّى يَقْبِضَ ثَمَنَهُ) تا مه‌موو پاره‌که‌ی وهرده‌گری (إِنْ خَافَ
قُوَّتَهُ) نه‌گه‌ر بترس پاره‌که‌ی بفوتی و نه‌یدریتی (بِلَا خِلَافٍ) له مه‌دا هیچ جیاوازی له
نتوان فهرموده‌کاندانیه (وَإِنَّمَا الْأَقْوَالُ) به‌لکو فهرموده جیاوازه‌کانی‌پابریو، ته‌نها (إِذَا
لَمْ يَخَفْ قُوَّتَهُ) له وکاته‌دا بون: که نه‌ترس پاره‌که‌ی بفوتی، به‌لام (وَتَنَازَعَا فِي مُجَرَّدِ
الْإِبْتِدَاءِ) بیته‌ کیشه‌یان: له ته‌نها ده‌ست پیکردنی دانه ده‌ست.

نینجا بزانه: نه‌گه‌ر کپیاره‌که‌ش بترس فروشراوه‌که‌ی بفوتی، نه‌ویش بوی مه‌یه پاره‌که‌ی
نه‌دا تا مه‌موو فروشراوه‌که‌ی وهرده‌گری. دیسان بزانه: نه‌گه‌ر فروشته‌که‌ی به‌پاره‌یه‌کی
حازر نه‌بی، به‌لکو به‌پاره‌یه‌کی قه‌ر ز-دواخراو بی، نه‌وکاته فروشیاره‌که‌ی ناچار ده‌گری
ده‌موده‌ست فروشراوه‌که‌ی بداته ده‌ستی‌کپیاره‌که‌ی، واته: مانی پاکرتی نیه تا ماوه‌ی
پاره‌دانه‌که‌ی دی، مه‌روه‌ک له زوری‌ی سرچاوه‌کاندان پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿(بَابُ التَّوَلِيَةِ): يَأْسِي كَرْنَهُ سَهْرِبَهْرِشْتَكَارِي مَامَلَهَتُو﴾

(وَالْإِشْرَاكِ): كَرْنَهُ هَاوِيَهَشِي مَامَلَهَتُو (وَالْمُرَابَحَةِ): قَاَزَانِجِ كَرْدَنُ ﴿

۱- (التَّوَلِيَةِ): كَرْنَهُ سَهْرِبَهْرِشْتَكَارِي مَامَلَهَت (إِشْتَرَى شَيْئًا) نه‌گه‌ر مروفتی‌ک شتیکی کپی
(ثُمَّ) نینجا له دوی جیگر بیونی مامله‌ته‌که‌ی وهرگرتی فروشراوه‌که‌ی (قَالَ) کپیاره‌که‌ی
گوئی (لِعَالِمٍ بِالْثَمَنِ) به‌که‌سیکی‌تر-که‌ی زانستی به‌چه‌ندو چونیته‌ی پاره‌که‌ی مه‌بو-
(وَلَيْتَكَ هَذَا الْعَقْدَ) توم کرده سهرپه‌رشتکاری نه‌م مامله‌ته (فَقَبِلَ) جا نه‌م که‌سه‌ش
سهرپه‌رشتکاری‌که‌ی قبول کرد، وه‌ک بلای: قبولم کرد، یان لیتم کپیه‌وه، یان بووم
سهرپه‌رشتکاری مامله‌ته‌که‌ی. نه‌وه‌ شته‌که‌ی ده‌بیته‌ ملکی خوی، که‌وابو: (لَزِمَهُ مِثْلُ الثَّمَنِ)
وینه‌ی مه‌موو پاره‌که‌ی له سر واجب ده‌بی بیداته فروشیاره‌که‌ی بیووم، که‌واته:
فروشیاره‌که‌ی به‌که‌م مانی نیه داوی پاره‌که‌ی له‌م سهرپه‌رشتکاره‌ی بکا، چونکه‌ی هیچ
مامله‌ته‌ی له‌ی نتوان نه‌واندا نه‌بوه، مه‌روه‌ک له زوری‌ی سرچاوه‌کاندان فهرموویانه.

وَهُوَ يَبِيعُ فِي شَرْطِهِ وَتَرْتَبُ أَحْكَامُهُ، لَكِنْ لَا يَخْتِاجُ إِلَى ذِكْرِ الثَّمَنِ، وَلَوْ حُطَّ عَنِ الْمُؤَلَّى
بَعْضُ الثَّمَنِ الْحُطَّ عَنِ الْمُؤَلَّى، وَالْإِشْرَاكُ فِي بَعْضِهِ كَالْتَوَلِّيَةِ فِي كُلِّهِ إِنْ بَيَّنَّ الْبَعْضُ،
وَلَوْ أَطْلُقَ صَحٌّ وَكَانَ مُنَاصَفَةً، وَقِيلَ لَا، وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمُرَابَحَةِ: بِأَنْ يَشْتَرِيَ بِمِائَةِ ثَمَّ
يَقُولُ بِعْتُكَ بِمَا اشْتَرَيْتُ وَرَبِحَ دِرْهَمٌ لِكُلِّ عَشْرَةٍ أَوْ رِبْحٍ دَهْ يَازَدُهُ،

(وَقَوْ) نه و مامله تهی سهرپهرشتکاری (بِیْع) فروخته (فِی شَرْطِهِ) له مهرجو (وَتَرْتَبِ
أَحْكَامِهِ) دامه زدانی پریاره کانی (لَكِنْ لَا يَخْتِاجُ إِلَى ذِكْرِ الثَّمَنِ) به لام پیویست به گوتهی
پاره که ی ناکا، چونکه ناشکرایه: هر به پاره که ی کرپیسی دلویه تیه سهرپهرشتکاره که،
که وابو: (وَلَوْ حُطَّ عَنِ الْمُؤَلَّى بَعْضُ الثَّمَنِ) نه گهر به شیکی پاره که ی له سر فروشیاره که ی
نووم لاسرا (انْحَطَّ عَنِ الْمُؤَلَّى) هه مان به شیش له سر سهرپهرشتکاره که لاده چی، چونکه
سودی کردنه سهرپهرشتکاری نه مهیه: نرخه که ی بجیته وه سر نه و پاره یی یه که مجار
فروشیاره که ی نووم پیی کرپوه، به لام -له گهل نه و شد- فروشیاره که ی نووم بوی
هیه دلوی پاره که ی له سهرپهرشتکاره که بکا، هرچند فروشیاره که ی یه که میش دلوی
پاره که ی له وی نه کردین، هره وک له زوری سهرچاوه کانداهرموویانه.

۲- (وَالْإِشْرَاكُ): کردنه هاویه ش (فِی بَعْضِهِ) له به شیکی نه و فروشلروی فروشیاره که ی
نووم کرپیوه تی (كَالْتَوَلِّيَةِ فِي كُلِّهِ) وه کردنه سهرپهرشتکاری له هه موو فروشلروه که دا:
که باسما ن کرد، که واته: به نه ندازه ی چه ندی کردنه هاویه ش، به نه ندازه یه ش له
پاره که ی دهیکه ویتته نه ستو (إِنْ بَيَّنَّ الْبَعْضُ) به وهرجه ی به شه که ی پوون بکاته وه، وه
بلئ: قوم کرده هاویه شی خوم به نیوه ی نه م شته، یان به سییه کی، یان به چورلیکی...
هند، نینجا هاویه شه که ش قبول بکا.

(وَلَوْ أَطْلُقَ) جا نه گهر به بین باری کردن - گوتهی: تو م کرده هاویه شی خوم له م شته دا.
هاویه شه که ش قبولی کرد (صَحٌّ) هاویه شییه که دروست ده بی و (وَكَانَ مُنَاصَفَةً) شته که له
نیوانیانداهه بیته نیوه و نیوه ی پاره که شی ده که ویتته سر هاویه شه که (وَقِيلَ لَا) له
فهرمووده یه کی بی هیژدا: دروست نابی.

۳- (وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمُرَابَحَةِ): فروشتنی به قازانج دروسته (بِأَنْ يَشْتَرِيَ بِمِائَةٍ) وه که به سه د
دیره م شتیک بکپی (ثُمَّ يَقُولُ) نینجا بلتیه یه کیکی تر - که زانستی به چه ندو چونیته ی
پاره که هیه -: (بِعْتُكَ بِمَا اشْتَرَيْتُ وَرِبْحَ دِرْهَمٍ لِكُلِّ عَشْرَةٍ) فروشته تو به و پاره یی پی م
کرپوه و هم به قازانجی دیره م میك بؤ گشت ده دیره م میك (أَوْ) یان بلئ: (رِبْحٍ دَهْ يَازَدُهُ)
فروشته تو به قازانجی ده یازده، واته: هر ده یه ک بیته یازده، جا نه گهر قبولی کرد،
سه نو ده دیره می ده که ویتته نه ستو.

وَالْمُحَاطَةُ كَيْفَتْ بِمَا اشْتَرَيْتُ وَحَظُّ ذَا يَزْدَهُ، وَيَحْطُ مِنْ كُلِّ أَحَدَ عَشَرَ وَاحِدَةً، وَقِيلَ مِنْ كُلِّ عَشْرَةٍ، وَإِذَا قَالَ بَعْتُ بِمَا اشْتَرَيْتُ لَمْ يَدْخُلْ فِيهِ سِوَى الثَّمَنِ، وَلَوْ قَالَ بِمَا قَامَ عَلَيَّ، دَخَلَ مَعَ ثَمَنِهِ أَجْرَةُ الْكَيْالِ وَالذَّلَالِ وَالْحَارِسِ وَالْقَصَّارِ وَالرَّفَاءِ وَالصَّبَاغِ وَاقِيمَةُ الصَّبْغِ وَسَائِرُ الْمُؤَنِ الْمُرَادَةُ لِلِاسْتِزْجَارِ،

﴿ناگاداری﴾: هیچ نه ندازدیه که بُو که مو زدی قازانج دانه ندرلو، به لکو نه گهر به قهر پاره که ی خوی زیاتریش قازانج بکا، هر دروسته: وه که شتیک به سه دیرهم بکپیو به دو سه دیرهم بیست دیرهم بیفروشته وه، هر وه که له (نهایه) و (مغنی) دا فرموویانه ﴿عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: أَنَّهُ اشْتَرَى - لِلنَّبِيِّ ﷺ - شَاتَيْنِ بَدِينَارٍ، فَبَاعَ أَحَدَهُمَا بَدِينَارٍ، فَدَعَا لَهُ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَرَكَةِ حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، (عُرْوَةُ) دو مه ری بُو پیغه مبه ر ﷺ به یه ک بدینار کپین، جا به کیکیانی به بدینارک فروشته وه و پیغه مبه ر ﷺ نوعای به ره که تی بُو کرد.

۴- (وَالْمُحَاطَةُ): فروشتنی به زهر دروسته (کَيْفَتْ) وه که بَلَسْ: فروشته تُو (بِمَا اشْتَرَيْتُ) به و نرخه ی پیم کپیوه (وَحَظُّ ذَا يَزْدَهُ) به زهره ری ده یازده، واته: (وَيَحْطُ مِنْ كُلِّ أَحَدَ عَشَرَ وَاحِدَةً) له هر یازده یه که یه کیک داده شکیندری و ده بیته زهره (وَقِيلَ مِنْ كُلِّ عَشْرَةٍ) له فرموده یه کی بن هیزدا: له هر ده یه که یه کیک ده بیته زهره.

﴿ناگاداری﴾: جگه لیره ش فروشتنی به زهره نه گهر له بهر خاتری کپاره که بن، خیری ده گاتی، به لام نه گهر له بهر خاتری کپاره که نه بی و نه زانی خاترگتن خیره، نه و کاته به و زهره خیری ناگاتی، هر وه که (تحفة) و (نهایه) - له کوتای مامله ته کانی قده غه کرلودا - پوونیان کردوته وه، له حه دیسیکی بن هیزشدا هاتوه: ﴿مَا كَسَّ عَنْ دِرْهِمِكَ فَإِنَّ الْمُتَبَوِّنَ لَا مَاجُورَ وَلَا مَحْمُودَ﴾ أخرجه البغوی وأبو یعلی، زدر سه ودا بکه و هول بده به پاره یه کی که م شتوم که بکپی، چونکه نه و که سه ی له مامله تدا زهره ده کا، نه خیری ده گاتی و نه سوپاسی ده کری.

(وَإِذَا قَالَ) هر کاتیک گوتی (بَعْتُ بِمَا اشْتَرَيْتُ) فروشته تُو به و نرخه ی پیم کپیوه (لَمْ يَدْخُلْ فِيهِ سِوَى الثَّمَنِ) نه وه جگه له و پاره یه ی پی کپیوه هیچی تر ناچیته که ل نرخه که ی، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (بِمَا قَامَ عَلَيَّ) فروشته تُو به و نرخه ی له سه رم وه ستاوه. نه و کاته (دَخَلَ مَعَ ثَمَنِهِ) ده چیته که ل نرخه ی پی کپینی هر مه سره فیک ی له و شته ی کربسن: وه (أَجْرَةُ الْكَيْالِ) کری ی پیوهر (وَالذَّلَالِ) کری ی ده لال و (وَالْحَارِسِ) کری ی چاودریو (وَالْقَصَّارِ) کری ی بهر گشوریو (وَالرَّفَاءِ) کری ی پینه که رو (وَالصَّبَاغِ) کری ی سبوغه که رو (وَقِيمَةُ الصَّبْغِ) نرخه ی سبوغه که و (وَسَائِرُ الْمُؤَنِ الْمُرَادَةُ) گشت نه رکه کانی تر: که مه به ستن (لِلِاسْتِزْجَارِ) بُو قازانج کردن، وه کو قه له و کردنی تازه لو کری ی بوکان و

وَلَوْ قَصَّرَ بِنَفْسِهِ أَوْ كَالَ أَوْ حَمَلَ أَوْ تَطَوَّعَ بِهِ، شَخْصٌ لَمْ تَدْخُلْ أَجْرُهُ، وَلْيَعْلَمَا ثَمَنَهُ أَوْ مَا قَامَ بِهِ فَلَوْ جَهْلُهُ أَحَدُهُمَا بَطَلَ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلْيَصْدُقِ الْبَائِعُ فِي قَدْرِ الثَّمَنِ وَالْأَجَلِ وَالشَّرَاءِ بِالْعَرَضِ وَبَيَانِ الْعَيْبِ الْحَادِثِ عِنْدَهُ، فَلَوْ قَالَ بِمِائَةِ دِينَارٍ بِتَسْعِينَ فَلَا ظَهَرَ أَنَّهُ تَحَطُّ الزِّيَادَةِ وَرَبْحُهَا، وَأَنَّهُ لَا خِيَارَ لِلْمُشْتَرِي، وَلَوْ زَعَمَ أَنَّهُ مِائَةٌ وَعَشْرَةٌ وَصَدَّقَهُ الْمُشْتَرِي لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ فِي الْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ صِحَّتُهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

نوتومبیل و نهو جوړه شتانه، به لام (ولو قصّر بنفسه) نه‌ګر هر به‌خوی: شته‌ګی شوستبو (او کال) یان پیوایی (او حمل) یان مه‌لیګرتبو (او تطوّع به شخص) یان به‌کیک به‌خوایی کاریکی له و کارانه بو کړدبو، نه‌وه (لم تدخل أجرته) کړی نه‌و کاره وه‌ګل نرخه‌ګی ناکه‌وی، چونکه هیچ پاره‌ی یو سرف نه‌کړده.

(وليعلما ثمنه) با کپړاره‌ګه و فروشیاره‌ګه بزائن پاره‌ګه‌ی چه‌نده، له و مه‌سه‌له‌یه‌دا که ګوتی: فروشته تم به و نرخه‌ی پیم کړپوه (او ما قام به) یان بزائن: به‌چه‌ند وه‌ستاوه، له و مه‌سه‌له‌یه‌دا که ګوتی فروشته تم به و نرخه‌ی له‌سرم وه‌ستاوه (فلو جهله أحدهما) نه‌ګر به‌کیکیان نه‌یزانی پاره‌ګه چه‌نده، یان به‌چه‌ند وه‌ستاوه (بطل) فروشته‌ګه به‌تال ده‌بیته‌وه (على الصحيح) له‌سرفه‌رمووده‌ی پاست.

(وليصدق البائع) هم واجب فروشیاره‌ګه‌ش پاستی بللی تا باوه‌پی پی بکړی (فی قدر الثمن) دهریاره‌ی نه‌ندازه‌ی نه‌و پاره‌یه‌ی مامله‌ته‌ګی پی‌کړاوه، هم (والأجل) دهریاره‌ی ماوه دانان، هم (والشراء بالعرض) دهریاره‌ی کړپنی به‌که‌لوپه‌لیکی جګه له‌پاره، هم (وبیان العيب الحادث عنده) دهریاره‌ی نه‌و عیب‌ه‌ی له‌لای‌خوی په‌یدا بو، جا نه‌ګر فروشیاره‌ګه پاستی نه‌ګوت، کپړاره‌ګه مافی‌په‌شیمانۍ ه‌یه، ه‌روه‌ګ له‌(تحفه)و (الشروانی)دا ف‌رموویانه.

(فلو قال بمائة) نه‌ګر ګوتی به‌سه‌د دینارم کړپوه به‌قازانجی ده‌یازده فروشته تم (فبان يتسعين) نینجا ناشکرا بو: به‌نه‌ود دیناری کړپوه، نه‌وه فروشته‌ګه لروست ده‌بی، به‌لام (فلا ظن) به‌ف‌رمووده‌ی به‌ه‌یتر: (أنه تحط الزيادة وبيعها) ده‌دیناره زیده‌ګه و قازانج‌ګه - ه‌ریوکیان - لا ده‌ریزو به‌نه‌ودو به‌قازانجی نه‌وده‌ګه ده‌بیته ملکی کپړاره‌ګه (وأنه لا خيار للمشتري) کپړاره‌ګه‌ش مافی‌په‌شیمانۍ نه‌وه‌ی نیه. (ولو زعم أنه مائة وعشرة) نه‌ګر له و مه‌سه‌له‌یه‌دا له‌لای‌فروشتن - فروشیاره‌ګه وا تیګه‌یشت پاره‌ګه سه‌دو ده‌دیناره (وصدقه المشتري) کپړاره‌ګه‌ش باوه‌پی پی‌کړد (لم يصح البيع في الأصح) فروشته‌ګه لروست نابی (قلت) نیمامی (النولوی) ده‌ف‌رموی: (الأصح صحتة) به‌ف‌رمووده‌ی پاستر: فروشته‌ګه لروست ده‌بی، به‌لام ده‌دیناره‌ګه ناکه‌ویته سر کپړاره‌ګه، که‌وابو: فروشیاره‌ګه مافی‌په‌شیمانۍ ه‌یه (والله أعلم).

وَإِنْ كَذَّبَهُ وَلَمْ يُبَيِّنْ لِلْفَلْطِ وَجْهًا مُحْتَمَلًا لَمْ يَقْبَلْ قَوْلُهُ وَلَا يَبْتَئُهُ، وَلَهُ تَخْلِيفُ الْمُشْتَرِي: أَنَّهُ لَا يَعْرِفُ ذَلِكَ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ بَيَّنَّ فَلَهُ التَّخْلِيفُ، وَالْأَصَحُّ سَمَاعُ بَيْتِهِ.

(بَابُ الْأَصُولِ وَالْثَمَارِ)

قَالَ بَعَثَكَ هَذِهِ الْأَرْضَ أَوِ السَّاحَةَ أَوِ الْبُقْعَةَ وَفِيهَا بِنَاءٌ وَشَجَرٌ، فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يَدْخُلُ فِي الْبَيْعِ دُونَ الرِّهْنِ،

(وَإِنْ كَذَّبَهُ) به لَامِ نَكِرَةِ لَوْ مَهْ سَهْ لَهْ يَدَا - كِرْيَارَهْ كِهْ باوهری به فروشیاره که نه کردی گوتی: درو ده کا (وَلَمْ يُبَيِّنْ لِلْفَلْطِ وَجْهًا مُحْتَمَلًا) فروشیاره که ش پوویکی گونجای بُو هه له که ی خوی ناشکرا نه کرد، وات: هیچ به لگه یه کی گونجای نه بو (لَمْ يَقْبَلْ قَوْلُهُ) قسه که ی وهر ناگیرئ، هم (وَلَا يَبْتَئُهُ) شاهیدیشی وهر ناگیرئ، به لَامِ (وَلَهُ) فروشیاره که مافی هیه (تَخْلِيفُ الْمُشْتَرِي) کِرْيَارَهْ که سویند بدا: که (أَنَّهُ لَا يَعْرِفُ ذَلِكَ) نازانی پاره که سهو ده دینار و فروشیاره که هه لی کردوه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا (وَإِنْ بَيَّنَّ) به لَامِ نَكِرَةِ به لگه یه کی گونجای له سر هه له که ی - ناشکرا کرد، وه ک بَلَى: وه کیله که م بُو کِرْبِیوم به درو نرخه که ی پی گوتبوم. نهو کاته (فَلَهُ التَّخْلِيفُ) بُو هیه کِرْيَارَهْ که سویند بدا، هم (وَالْأَصَحُّ سَمَاعُ بَيْتِهِ) به فهرموده ی راستر: شاهیده کانیشی وهر ده گیرئ.

﴿بَابُ الْأَصُولِ: بَاسِی فِرُوشْتَنی بَنَجِیْنَهْ کَانُو (وَالْثَمَارِ): مِیوَمَکَان﴾

(قَالَ) نَهْ گهر فروشیاره که گوتی: (بَعَثَكَ هَذِهِ الْأَرْضَ) نهم زهویه م فروشته تو (أَوِ السَّاحَةَ) یان نهم گورده پانه م فروشته تو (أَوِ الْبُقْعَةَ) یان نهم پارچه یه م فروشته تو (وَفِيهَا بِنَاءٌ وَشَجَرٌ) له و حاله تشدا زهویه که خانوو دره ختی تی دابو، یان بیر ی تی دابو (فَالْمَذْهَبُ) فهرموده ی راستی مزمه ب نهمه یه: (أَنَّهُ يَدْخُلُ فِي الْبَيْعِ) نهو بیرو خانوو دره خته وه گه ل فروشتنی زهویه که ده که ون و دهنه ملکی کِرْيَارَهْ که (تُونِ الرِّهْنِ) به لَامِ له په منکرنی زهوی دا خانوو دره ختو بیر وه گه ل په من ناکه ون.

ثینجا بزانه: همر مامله تیک ملکایه تی بگوازیتته وه: وه ک به خشین وه قفو وه سیّت و کردنه مارهی و کرئو سولج و عیوه زی خولج، نهوانه گشتی وه کو فروشتن، به لَامِ دره ختی ووشکو دره ختی هه لکه ندرلو و نهو نه مامو شتله ی بُو هه لکه نندن داجیتندارون، هیچیان وه گه ل فروشتنی زهوی ناکه ون، مه گهر دره خته ووشکه که دیواریک، یان دره ختی تری پی پاکیرابن، یان کرابیتته که پری داره میو، نهو کاته وه گه ل فروشتنی زهویه که ده که وی، هره وه هاش ناوی ناو بیره که - که له کاتی فروشتندا له ناوی دایه - مهرجه: ناوی بیتتیو بَلَى: نهم ناوه ی نیستاشی له گه ل دابن، هره وه که له زوری ی سرچاوه کاندا نهو مه سه لانه پوون کرلونه وه.

وَأَصُولُ الْبَقْلِ الَّتِي تَبْقَى سَتَتَيْنِ كَالْقَتِّ وَالْهَنْدِيَا كَالشَّجَرِ، وَلَا يَدْخُلُ مَا يُؤْخَذُ دَفْعَةً كَحَنْطَةِ وَشَعِيرِ وَسَائِرِ الزُّرُوعِ، وَيَصِحُّ بَيْعُ الْأَرْضِ الْمَزْرُوعَةِ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلِلْمُشْتَرِي الْخِيَارُ إِنْ جَهِلَهُ، وَلَا يَمْتَنِعُ الزَّرْعُ دُخُولَ الْأَرْضِ فِي يَدِ الْمُشْتَرِي وَضْمَانِهِ إِذَا حَصَلَتِ التَّخْلِيَةُ فِي الْأَصَحِّ،

﴿ناگاداری﴾: هر کاتیک زهویه کی فروشت که مافی ناودانی له پواریک، یان له سهرچاویهک، یان له بیریکی گشتی هبو، نهوه-بین باسکردن- به شه ناوکه شئی وه گه ل فروشتنه که ی ده که وی، جا نه گه ر نه م زهویه ی فروشته چهنده که سیک، نهو کاته ش به شئی هر که سه یان-به گویره ی خوی به پیوانه- به شه ناوکه کی بهر ده که وی، ههروه ها نه گه زهویه که ناوی تاییه تی خوی له ناو سنوری خوی دا بوو، نهو کاته ش-بین باسکردن- نه م ناوہ ی وه گه ل فروشتنی ده که وی، به لام نه گه ر ناوکه که ملکی تاییه تی فروشیاره که بوو له دهر وه ی سنوری زهویه که دا بوو، نهو کاته-نه گه ر فروشیاره که ناوی نه مین- وه گه ل فروشتنی زهویه که ناکه وی، که وابو: مهرجه بلئ: نه م زهویه م له گه ل نه م ناوہ م فروشته تو. یان بلئ: به گشت مافیکه وه فروشته تو.

نینجا بزانه: دروست نیه مافی ناودانی زهویه که-به بین زهویه که- به تهنه ا بفروشی، ههروه که له (تحفة) و (الشروانی) دا ناوہ پوکی نه م ناگاداریه پوون کرلوه ته وه.

(وَأَصُولُ الْبَقْلِ الَّتِي تَبْقَى سَتَتَيْنِ) بنچینه ی برکی نهو سه وزانه ی تا نوو سالان له زهوی ده میننه وه، یان که متر ده مینیتته وه، به لام جار له نوای جار خوی، یان میوه که ی ده برنه وه (كَالْقَتِّ) وه کو وینجه و سلقی گه لا، هم (و) وه کو (الْهَنْدِيَا)، هم شفتی خه یارو که ره و نو نهو جوړه شتانه، گشتی (كَالشَّجَرِ) وه کو دره ختی ته و وه گه ل فروشتنی زهوی ده که ون، به لام (وَلَا يَدْخُلُ) وه گه ل فروشتنی زهوی ناکه وی (مَا يُؤْخَذُ دَفْعَةً) نهو شته ی تهنه ا یه که جار ده بریتته وه: (كَحَنْطَةِ وَشَعِيرِ) وه کو گهنم و جوو دانه ویله کانی تر (وَسَائِرِ الزُّرُوعِ) گشت کشتوکاله کانی تریش: وه که پیانو توورو سلقی بنک.

(وَيَصِحُّ) دروسته (بَيْعُ الْأَرْضِ الْمَزْرُوعَةِ) فروشتنی نهو زهویه ی کشتوکالیک ی وه های تی دا چیتندراوه: که وه گه ل فروشتنی زهویه که ناکه وی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فهرموده ی راستی مه زههب، به لام (وَلِلْمُشْتَرِي الْخِيَارُ) کپیاره که مافی په شیمانی هیه (إِنْ جَهِلَهُ) نه گه ر نه یزانیی نهو زهویه داچیتندراوه، وه که به ماوه یه کی که م له پیش کپینی دا دیتبیتی (وَلَا يَمْتَنِعُ الزَّرْعُ) نهو کشتوکاله پیکی نهو ناگری (دُخُولَ الْأَرْضِ فِي يَدِ الْمُشْتَرِي) زهویه که بکه ویته دهستی کپیاره که و (وَضْمَانِهِ) بکه ویته بن زهمانه تی کپیاره که (إِذَا حَصَلَتِ التَّخْلِيَةُ) هر کاتیک وازلیتینانی له لایه ن فروشیاره که یوه هاته جی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

وَالْبَذْرُ كَالزَّرْعِ، وَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَا أَجْرَةَ لِلْمُشْتَرِي مُدَّةَ بَقَاءِ الزَّرْعِ، وَلَوْ بَاعَ أَرْضاً مَعَ بَذْرِ
أَوْ زَّرْعٍ لَا يُفْرَدُ بِالْبَيْعِ بَطْلَ فِي الْجَمِيعِ، وَقِيلَ فِي الْأَرْضِ قَوْلَانِ، وَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْأَرْضِ
الْحِجَارَةُ الْمَخْلُوقَةُ فِيهَا دُونَ الْمَذْفُوعَةِ، وَلَا خِيَارَ لِلْمُشْتَرِي إِنْ عَلِمَ وَيَلْزَمُ الْبَائِعَ النُّقْلُ،

(وَالْبَذْرُ) تقوى وهشيتندراو له ناو زهويه فروشراوه كه دا (كَالزَّرْعِ) وهك بردهخت و كشتوكالى
پا برديو، واته: نه گهر به رده وام ده ماوه: وهك چواله و گوینو نه و جوړه شتانه، يان جار
له دواى جار ده بېر دواوه: وهك كه ره وړو نه و جوړه شتانه، نه و جوړه تڼووهش وه گه ل
زهويه فروشراوه كه ده كه ويځو ده بيته ملكى كپياره كه، نه گهر نا: وهكو گه نم و جوړو نه و
جوړه دانه ويلا نه، نه وانه وه گه ل فروشستنى زهوى ناكه ون.

به لام تا گاداريه: نه و كشتوكاله ي پا برديو و هم نه و دى له م تڼووهش پيدا ده بى - هرديو
جوړيان - تا كاتى دروينه يان و برينه وه يان له زهويه كه دا ده هيلدرينه وه، كه و ابو: (وَالْأَصْحُ)
فه رموده ي راستر (أَنَّهُ لَا أَجْرَةَ لِلْمُشْتَرِي مُدَّةَ بَقَاءِ الزَّرْعِ) كپياره كه ماني كړى نه و ماوه يه
نيه: كه نه و جوړه كشتوكالانه ي تى دا ده ميښينه وه، تا ده گاته كاتى دروينه و برينه وه.

(وَلَوْ بَاعَ أَرْضاً) نه گهر زهويه كى دا چيندراوى فروشت (مَعَ بَذْرِ) له گه ل تووځى وه شيندراو
(أَوْ زَّرْعٍ) يان له گه ل كشتوكالنه كى چيندراو: كه (لَا يُفْرَدُ بِالْبَيْعِ) نه تڼووه كه و نه كشتوكاله كه
به ته نها نه ده فروشران: وهك گشت تووځو گشت سلغو پياړنكي ژير خاكو گه نم و جوړى له
ناو گولى خوځى دا، واته: نه گهر نه وانه ي له گه ل زهويه كه دا ويكړا فروشتن (بَطْلَ فِي الْجَمِيعِ)
فروشته كه له گشتياندا به تاله، واته: نه فروشستنى زهويه كه دروست ده بى نه فروشستنى
تڼووه كه و كشتوكاله كه، چونكه نه ديتراون (وَقِيلَ) له فه رموده يه كى بى ميڙدا: (فِي الْأَرْضِ
قَوْلَانِ) ده رياره ي دروستبوونى فروشستنى زهويه كه دوو فه رموده هه نه: يه كيكيان
ده فه رموى: فروشستنى زهويه كه - به ته ولى پاره كه - دروست ده بى.

ئينجا بزانه: نه گهر كشتوكاله كه به ته نها ده فروشرا: وهك قهر سيل، نه و كاته فروشستنى
له گه ل زهويه كه دا دروست ده بى، هه روه كه له باسى فروشستنى ميوه و كشتوكالدا پرونى
ده كه ينه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْأَرْضِ) وه گه ل فروشستنى زهوى ده كه وي (الْحِجَارَةُ الْمَخْلُوقَةُ فِيهَا) نه و
به ردانه ي له زهويه كه دا خوا دروستى كړبون: وهك به ردى پستمو كانگه به رد، يان
خاوه نه كى تى پيدا چه قانډون بو ديوارو پيڅخستنى زهويه كه (لَوْنَ الْمَذْفُوعَةِ) به لام نه و
به ردانه ي له زهويه كه دا شاردرلونه وه - واته: يان كراونه كڅمه ل - نه وانه وه گه ل فروشته كه
ناكه ون (وَلَا خِيَارَ لِلْمُشْتَرِي) كپياره كه ماني په شيعمانى نيه (إِنْ عَلِمَ) نه گهر زانبييتى نه و
به ردانه ي تى دا شاردرلونه وه، به لام (وَيَلْزَمُ الْبَائِعَ النُّقْلُ) له سه ر فروشياره كه واجبه:

وَكَذَا إِن جَهْلَ وَلَمْ يَضُرَّ قَلْعُهَا، وَإِنْ ضُرَّ فَلَهُ الْخِيَارُ: فَإِنْ أَجَارَ لَزِمَ الْبَائِعُ الثَّقُلُ
وَتَسْوِيَةُ الْأَرْضِ، وَفِي وَجُوبِ أَجْرَةِ الْمَثَلِ مُدَّةُ الثَّقَلِ أَوْجَةٌ: أَصَحُّهَا تَجِبُ إِنْ ثَقُلَ
بَعْدَ الْقَبْضِ لَا قَبْلَهُ، وَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْبُسْتَانِ الْأَرْضُ وَالشَّجَرُ وَالْحِيطَانُ وَكَذَا الْبِنَاءُ
عَلَى الْمَذْهَبِ، وَفِي بَيْعِ الْقَرْيَةِ الْأَبْنِيَّةُ وَسَاحَاتُ يُحِيطُ بِهَا السُّورُ، لَا الْمَزَارِعُ
عَلَى الصَّحِيحِ، وَفِي بَيْعِ الدَّارِ الْأَرْضُ

بهرده‌كان ده‌ريتيئو لايانباو گله‌كه‌ش ده‌ناو قورته‌كه بكاته‌وه (وَكَذَا إِن جَهْلَ) هه‌روه‌ها
نه‌گه‌ر نه‌شيزانيبيئو نه‌و به‌ردانه‌ي تي‌دانه، مافي په‌شيماني نيه (وَلَمْ يَضُرَّ قَلْعُهَا) به‌و
مه‌رجه‌ي هه‌لکه‌ندني به‌رده‌كان زيان له زه‌ويه‌كه نه‌دا، كه‌وابو: فروشياره‌كه به‌رده‌كان
لاده‌باو گله‌كه‌ش ده‌ناو قورته‌كه ده‌كاته‌وه، هه‌روه‌ك گوتمان.

(وَإِنْ ضُرَّ) به‌لام نه‌گه‌ر نه‌يزانيبو نه‌و به‌ردانه‌ي تي‌دا شاردرلونه‌وه، هه‌لکه‌ندني به‌رده‌كانيش
زياني له زه‌ويه‌كه ده‌دا (فَلَهُ الْخِيَارُ) نه‌و كاته‌ كپياره‌كه مافي په‌شيماني هه‌يه (فَإِنْ أَجَارَ)
جا نه‌گه‌ر په‌شيمان نه‌بووه و مامله‌ته‌كه‌ي پوياند (لَزِمَ الْبَائِعُ الثَّقُلُ) له سهر فروشياره‌كه
واجبه: به‌رده‌كان ده‌ريتيئو لايانباو (وَتَسْوِيَةُ الْأَرْضِ) زه‌ويه‌كه‌ش پي‌ك بختا‌وه، واته: نه‌و
گله‌ي به‌ هوي به‌رده‌كان هاتوته ده‌روه ده‌ناو قورته‌كان بكاته‌وه.

(وَفِي وَجُوبِ أَجْرَةِ الْمَثَلِ) ده‌رياره‌ي واجبيووني كرئ‌ي هاوويته‌ي زه‌ويه‌كه بو كپياره‌كه
(مُدَّةُ الثَّقَلِ) بو نه‌و ماوه‌يه‌ي به‌رده‌كان لاده‌با (أَوْجَةٌ) چه‌ند فهرمووده‌يه‌ك هه‌نه (أَصَحُّهَا)
پاستره‌كه‌يان: (تَجِبُ) كرئ‌ي هاوويته‌ واجب ده‌بي: له سهر فروشياره‌كه (إِنْ ثَقُلَ بَعْدَ
الْقَبْضِ) نه‌گه‌ر له نواي وه‌رگرتني زه‌ويه‌كه به‌رده‌كاني لايردن (لَا قَبْلَهُ) به‌لام نه‌گه‌ر پيش
وه‌رگرتني زه‌ويه‌كه لايردن كرئ‌يه‌كه واجب نابي.

(وَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْبُسْتَانِ) وه‌گه‌ل فروشتني په‌زو باغ ده‌كه‌وي (الْأَرْضُ) زه‌ويه‌كه‌و (وَالشَّجَرُ)
سره‌ختي ته‌بو (وَالْحِيطَانُ) ديواره‌كانيو په‌رژينو كه‌پري داره‌ميئو (وَكَذَا الْبِنَاءُ) هه‌روه‌ها
نه‌و خانووه‌ي ده‌ناو باغه‌كه‌دايه، نه‌ويش وه‌گه‌ل ده‌كه‌وي (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فهرمووده‌ي
پاستي مه‌زه‌ب (وَفِي بَيْعِ الْقَرْيَةِ) وه‌گه‌ل فروشتني گوند-دي ده‌كه‌وي (الْأَبْنِيَّةُ)
خانوه‌كانيو (وَسَاحَاتُ يُحِيطُ بِهَا السُّورُ) هم نه‌و گوپه‌پانانه‌ي شووره‌ي گونده‌كه ده‌وره‌ي
داون (لَا الْمَزَارِعُ) به‌لام باغو بيستانه‌كاني گونده‌كه -كه له ده‌روه‌ن- وه‌گه‌ل فروشتني
گونده‌كه ناكه‌ون (عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر فهرمووده‌ي پاست.

(وَفِي بَيْعِ الدَّارِ) وه‌گه‌ل فروشتني خانوو ده‌كه‌وي (الْأَرْضُ) نه‌و نه‌ندلزه زه‌ويه‌ي
خانوه‌كه‌ي له سهر سوست كرلوه به‌و مه‌رجه‌ي زه‌ويه‌كه‌ش ملكي خاوه‌ن خانوو‌كه‌ي بي،
واته: نه‌گه‌ر زه‌ويه‌كه‌ش ملكي خاوه‌ن خانوو‌كه نه‌بو، نه‌و كاته وه‌گه‌ل فروشتني

وَكُلُّ بِنَاءٍ حَتَّى حَمَامُهَا، لَا الْمَنْقُولُ كَالدَّلْوِ وَالْبَكْرَةَ وَالسَّرِيرَ، وَتَدْخُلُ الْأَبْوَابُ الْمَنْصُوبَةَ وَحَلَقُهَا وَالْإِجَانَاتُ وَالرَّفُّ وَالسَّلْمُ الْمُسَمَّرَانِ، وَكَذَا الْأَسْفَلُ مِنْ حَجَرِي الرَّحَى عَلَى الصُّحُوحِ وَالْأَعْلَى، وَمِفْتَاحُ غَلَقٍ مُثَبَّتٌ فِي الْأَصْحِ، وَفِي بَيْعِ الدَّابَّةِ نَعْلُهَا، وَكَذَا ثِيَابُ الْعَبْدِ فِي بَيْعِهِ فِي الْأَصْحِ، قُلْتُ: الْأَصْحُ لَا تَدْخُلُ ثِيَابُ الْعَبْدِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَرْغَ) بَاعَ شَجَرَةً دَخَلَ غُرُوقُهَا وَوَرَقُهَا- وَفِي وَرَقِ الثَّوْتِ

خانوده که ناکه وی، که وایو: کپیاره که مای په شیمانی هیه، نه گهر نه یزانیبی زهویه که می خاوه می خانوده که نیه، هه روه که له زوری ه سهرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَكُلُّ بِنَاءٍ) هه روه ها وه گه ل فروشتنی خانوو ده که وی گشت ژووو هودو دالان و بانو (حَتَّى حَمَامُهَا) تا ژورده که ی سهرشورگه و ناوده سترخانه کانو ده سترشوره پیوه به ستراوه کانیش (لَا الْمَنْقُولُ) به لام شو شتانه ی ده گوازیننه وه، وه گه ل فروشتنی خانوو ناکه ون (كَالدَّلْوِ) وه کو دلو که ی بیرو (وَالْبَكْرَةَ) به کره ی په تی بیرو (وَالسَّرِيرَ) ته خته ی له سهر خه وتنو کورسی و په یژده نه به ستراو و پانکه ی هه ولو په رده ی په نجره وه، هه ر شتیکی تری له م بابه ته.

(وَتَدْخُلُ الْأَبْوَابُ الْمَنْصُوبَةَ) وه گه ل فروشتنی خانوو ده که وی: شو ده رگانه ی به خانوده که وه به ستراونو (وَحَلَقُهَا) نه لقه کانیو (وَالْإِجَانَاتُ) هم هه وزی سهر شورگه و (وَالرَّفُّ) په فته و (وَالسَّلْمُ) په یژده - قاندرمه و (الْمُسَمَّرَانِ) به و مهرجه ی په فته و په یژده که به خانوده که وه به سترابن (وَكَمَا الْأَسْفَلُ مِنْ حَجَرِي الرَّحَى) هه روه ها به ردی بنه وه ی دوو به رداشه کانیش وه گه ل فروشتنی ناشه که ده که وی (عَلَى الصُّحُوحِ) له سهر هه رمووده ی پاست (وَالْأَعْلَى) هم به ردی سهره وه ش وه گه ل ده که وی (وَمِفْتَاحُ غَلَقٍ مُثَبَّتٌ) هم کللی کیلونی پیوه به سترلویش وه گه ل ده که وی، به لام قوفلو کللی که ی وه گه ل ناکه وی (فِي الْأَصْحِ) له هه رمووده ی پاستردا.

(وَفِي بَيْعِ الدَّابَّةِ نَعْلُهَا) له فروشتنی وولاغدا: ناله کانیش وه گه ل فروشتن ده که ون، به لام زین و کورتان و لغاو و په شمه که ی وه گه ل ناکه ون (وَكَمَا ثِيَابُ الْعَبْدِ فِي بَيْعِهِ فِي الْأَصْحِ) هه روه ها جل و به رگی کزیله ش وه گه ل فروشتن ده که وی (قُلْتُ) نیامی (النواوی) ده هه رموی: (الاصح) هه رمووده ی پاستر (لَا تَدْخُلُ ثِيَابُ الْعَبْدِ) جلو به رگو پیلووی کزیله وه گه ل فروشتنی کزیله که ناکه ون (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿ فَرْغَ: لَقِيكَ لَه بَاسِي فَرُوشْتَنِي دَرِخْتِ ﴾

(بَاعَ شَجَرَةً) هه ر کاتی که دره ختیکی ته پی فروشت (دَخَلَ غُرُوقُهَا) په گه کانیشی وه گه ل فروشتنی ده که ون (وَ) هم (وَرَقُهَا) گه لایه که شی وه گه ل ده که وی، به لام (وَفِي وَرَقِ الثَّوْتِ

وَجَهْ - وَأَعْصَانُهَا إِلَّا أَلْيَاسَ، وَيَصِحُّ بَيْعُهَا بِشَرْطِ الْقَلْعِ أَوْ الْقَطْعِ وَبَشَرْطِ الْإِنْقَاءِ،
وَالْإِطْلَاقُ يَقْتَضِي الْإِبْقَاءَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْمَغْرَسُ لَكِنْ يَسْتَحِقُّ مَنَفَعَتَهُ مَا بَقِيَ
الشَّجَرَةُ،

وَجَهْ) له باره‌ی که لای تووی سپی فەرمووده‌یه که هیه: که وه‌گه‌ل فروشتنی دره‌خته‌که
ناکه‌وئ، چونکه کرمی ناویشمی پی پەروده‌ده ده‌کری (وَأَعْصَانُهَا) هم لقه‌کانیشی
وه‌گه‌ل فروشتنی ده‌که‌ون (إِلَّا أَلْيَاسَ) ته‌نها لقه ووشکه‌کانی وه‌گه‌ل فروشتن ناکه‌ون.
(وَيَصِحُّ بَيْعُهَا) دروسته: دره‌ختی ته‌پو دره‌ختی ووشک بفروشرین: هر به‌که‌ی (بَشَرْطِ
الْقَلْعِ) به مهرجی هه‌لکه‌ندنی (أَوْ الْقَطْعِ) یان به مهرجی برینی (وَبَشَرْطِ الْإِنْقَاءِ) هم به
مهرجی هیشتنه‌وئشی نه‌گه‌ر دره‌خته‌که ته‌پ بی، جا به هر مهرجیک بی، واجبه:
مهرجه‌که جی به جی بکری، به‌لام (وَالْإِطْلَاقُ) فروشتنی بی‌مهرج، واته: باسی هه‌لکه‌ندن و
برین و هیشتنه‌وئ نه‌کرای (يَقْتَضِي الْإِبْقَاءَ) وا ده‌خوایی دره‌خته‌که به‌یشتیته‌وه، نه‌گه‌ر
دره‌خته‌که ته‌پ بی.

﴿ نَاگاداری ﴾ یه‌که‌م: نه‌گه‌ر به مهرجی برین دره‌خته‌که بفروشی، نه‌وه په‌گه‌کانی وه‌گه‌ل
فروشتن ناکه‌ون و هر بق فروشیاره‌که ده‌میننه‌وه، که‌وابو: دره‌خته‌که له سر پووی زه‌وی
ده‌بربری، به‌لام نه‌گه‌ر به مهرجی هه‌لکه‌ندن، یان به مهرجی هیشتنه‌وه فروشتی، نه‌و کاته
په‌گه‌کانی وه‌گه‌ل فروشتن ده‌که‌ون و ده‌بنه ملکی کپیاره‌که، که‌واته: بق کپیاره‌که دروسته:
زه‌ویه‌که هه‌لکه‌نو په‌گه‌کانی له ژیر خاکدا بینیته‌ده‌ر، هرچه‌ند زیانیش بگاته زه‌ویه‌که،
جا هر نه‌مام دره‌ختیکی تر: که له په‌گه‌کانی نه‌م دره‌خته بری پیدای بی، نه‌ویش هر
ده‌بیته ملکی کپیاره‌که و هک دایکه‌کی مافی هیه بیه‌یلتیته‌وه، هه‌روه‌که له (تحفة) و (نهایه) و
حاشیه‌کانی‌ندا پوون کراوته‌وه.

دووهم: نه‌گه‌ر یه‌کێک دره‌ختیکی بری و له ملکی که‌سیکی تر دا به سر شتی‌کدا که‌وت و له
ناوی برد، نه‌وه تو‌له‌ی له سر واجب ده‌بی، جیاوازی نیه: بزانی به سر شته‌که‌دا
ده‌که‌وئ، یان نه‌زانی، به‌لام نه‌گه‌ر له ملکی خوی دا دره‌ختیکی بری و هر له ناو ملکی
خوی دا به سر شتی‌کدا که‌وت و زیانی ل‌دا، نه‌وه نه‌گه‌ر ده‌یزانی به سر شته‌که‌دا
ده‌که‌وئ، تو‌له‌ی له سهره، نه‌گه‌ر نه‌یده‌زانی، له سهری نی‌یه، هه‌روه‌که له (تحفة) و
حاشیه‌کانی‌ندا پوون کراوته‌وه.

(وَالْأَصَحُّ) فەرمووده‌ی پاستر: (أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْمَغْرَسُ) نه‌و شویتنه‌ی له زه‌وی‌دا -
دره‌خته‌کی تی‌دا چینه‌رلووه، وه‌گه‌ل فروشتن ناکه‌وئ و نابیته ملکی کپیاره‌که (لَكِنْ يَسْتَحِقُّ
مَنَفَعَتَهُ) به‌لام کپیاره‌که مافی سودی‌توهرگرتنی شویتنه‌کی هیه (مَا بَقِيَ الشَّجَرَةُ) تا نه‌و

وَلَوْ كَانَتْ يَابِسَةٌ لَرِمْ الْمُشْتَرِي الْقُلْعُ، وَتَمَرَةُ النَّخْلِ الْمَيْعُ إِنْ شُرِطَتْ لِلْبَائِعِ أَوْ
لِلْمُشْتَرِي عُمَلٌ بِهِ، وَإِلَّا: فَإِنْ لَمْ يَتَأَيَّرْ مِنْهَا شَيْءٌ فَهِيَ لِلْمُشْتَرِي، وَإِلَّا فَلِلْبَائِعِ، وَمَا
يَخْرُجُ تَمَرُهُ بِلَا نَوْرٍ كَثِيرٍ وَعَنْبٌ: إِنْ بَرَزَ تَمَرُهُ

ماوهیه درخسته که به تپری ده میتنی، واته: نه گهر درخسته کی بپی، یان ووشک بو، بوی
دروست نیه درخستگی تر له شوینه کی دا بچیتنی.

(وَلَوْ كَانَتْ يَابِسَةً) نه گهر درخسته فروشلوړه که - له سهره تاوه - ووشک بوو (لَرِمْ الْمُشْتَرِي
الْقُلْعُ) له سهر کپاره که واجبه: به په گوه هه لیکه ننی نه گهر به بی مهرج فروشرایی، جا
نه گهر به مهرجی هه لکه ندن، یان برین فروشرایی، نه و کاته واجبه: مهرجه که جی به جی
بکړی، به لام نه گهر به مهرجی هیشتنه وه فروشرایی، نه و کاته فروشتنه که به تالو
دروست نایی، هه روه که له زوړبه ی سهرچاوه کاندا فرموویانه.

(وَتَمَرَةُ النَّخْلِ الْمَيْعُ) میوه ی درخورمای فروشلوړ (إِنْ شُرِطَتْ لِلْبَائِعِ) نه گهر به مهرج
داندرایی: هه مووی، یان به شیکي بۆ فروشیاره که بی (أَوْ لِلْمُشْتَرِي) یان بۆ کپاره که بی
(عُمَلٌ بِهِ) نه و مهرجه داندرلوړه په فتاری پی ده کړی (وَإِلَّا) به لام نه گهر بۆ میچیان به مهرج
دانه ندرايو، به لکو تنه نا کوتی: نه م درخسته فروشته تو، نه و کاته تماشاش ده کړی: (فَبِإِنْ
لَمْ يَتَأَيَّرْ مِنْهَا شَيْءٌ) نه گهر به ری درخورمایه کان هیچی له کیسه کی دا وه دهرنه که وتبو،
واته: کیسه ی هیشووه کی له ت نه کرابو تا کو توژی نیره ی پی وهریگری (فَهِيَ لِلْمُشْتَرِي)
نه و میوه یه گشتی له گه ل درخسته که ده بیتنه ملکي کپاره که (وَإِلَّا) به لام نه گهر به شیکي
که می لوه دهرنه که وتبو (فَلِلْبَائِعِ) نه و کاته گشت میوه که - دهرنه که وتوو و دهرنه که وتوو -
هه مووی بۆ فروشیاره که یه، پیغه مبه روه ده فرموئی: ﴿مَنْ ابْتِاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ يُؤَيَّرَ فَمَرْثُهَا
لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ يَشْرَطَ الْمُبْتَاعُ﴾ رواه الشيخان، هه که سیک درخورمایه کی کړی پاش
دهرنه که وتنی به روه کی، نه وه به روه کی بۆ فروشیاره که یه، مه گهر کپاره که بۆ خوئی به
مهرجی دابنی. واته: نه گهر میوه که دهرنه که وتبو، نه و کاته بۆ کپاره که یه.

﴿نَاكَادَارِي﴾: هه به به لگی نه و ده دیسه گشت میوه یه کی تر (قیاس) کرلوته سهر
خورما، هه روه که له زوړبه ی سهرچاوه کاندا فرموویانه، واته: نه گهر به مهرج داندرایی: بۆ
کپاره که بی، یان بۆ فروشیاره که بی، نه و مهرجه په فتاری پی ده کړی، به لام نه گهر بۆ
میچیان به مهرج دانه ندرايو، تماشاش ده کړی: نه گهر له کاتی ماملت به ستندا هیچی
دهرنه که وتبو، نه وه گشتی بۆ کپاره که یه، نه گهر دهرنه که وتبو، نه وه گشتی بۆ
فروشیاره که یه.

(وَمَا يَخْرُجُ تَمَرُهُ بِلَا نَوْرٍ) هه درخستگی میوه کی به بی کلوک دهریچی (كَتَبَيْنِ وَعَنْبِي)
وه کو درخستی هه نجیو ترئو گوړزو نه و جورانه، تماشاش ده کړی: (إِنْ بَرَزَ تَمَرُهُ) نه گهر

فَلِلْبَائِعِ وَإِلَّا فَلِلْمُشْتَرَى، وَمَا خَرَجَ فِي نَوْرِ ثَمٍّ سَقَطَ كَمَشْمِشٍ وَتَفَاحٍ: فَلِلْمُشْتَرَى إِنْ لَمْ تَنْعَقِدِ الثَّمَرَةُ، وَكَذَا إِنْ انْعَقَدَتْ وَلَمْ يَتَنَازَّرِ النَّوْرُ فِي الْأَصْحِ، وَبَعْدَ التَّنَازُّلِ لِلْبَائِعِ، وَلَوْ بَاعَ تَخْلَاتِ بُسْتَانٍ مُطْلَعَةً وَبَعْضُهَا مُؤَبَّرٌ فَلِلْبَائِعِ، فَإِنْ أَفْرَدَ مَا لَمْ يُؤَبَّرْ فَلِلْمُشْتَرَى فِي الْأَصْحِ، وَلَوْ كَانَتْ فِي بَسَاتِينَ فَلِلْأَصْحِ إِنْ أَفْرَدَ كُلُّ بُسْتَانٍ بِحُكْمِهِ، وَإِذَا بَقِيَتِ الثَّمَرَةُ لِلْبَائِعِ: فَإِنْ شَرَطَ الْقَطْعَ لَزِمَهُ، وَإِلَّا

له کاتی فروشتندا میوه که یی دهرکه وتبو (فَلِلْبَائِعِ) نهوه بۆ فروشیاره که یی (وَالَا) به لام نه گهر دهرنه که وتبو (فَلِلْمُشْتَرَى) نهوه بۆ کپیاره که یی، وه نه گهر به شیک یی دهرکه وتبو، به شیکیشی دهرنه که وتبو: وه کو هه نجیر، نهوه دهرکه وتووه که بۆ فروشیاره که یی وه دهرنه که وتووه که شیی بۆ کپیاره که یی، ههروه که له زۆریه یی سه رچاوه کاندایه پوون کراوه ته وه.

(وَمَا خَرَجَ فِي نَوْرِ) نهوه میوه یی له ناو کلوکدا دهرده چیه (ثَمٍّ سَقَطَ) ئینجا کلوک که یی دهره رینئ (کَمَشْمِشٍ وَتَفَاحٍ) وه کو قه یسی و سیتو (فَلِلْمُشْتَرَى) نهوه بۆ کپیاره که یی (إِنْ لَمْ تَنْعَقِدِ الثَّمَرَةُ) نه گهر له کاتی ماملت به ستندا میوه که گریئ نه کردبئ (وَكذَا) ههروه ما میوه که بۆ کپیاره که یی (إِنْ انْعَقَدَتْ وَلَمْ يَتَنَازَّرِ النَّوْرُ) نه گهر گریئ کردبئ کلوک که یی نه وه راندبئ (فِي الْأَصْحِ) له فهرمووده یی راستردا، به لام (وَبَعْدَ التَّنَازُّلِ) له پاش گریئ کردن و کلوک وه راندن (لِلْبَائِعِ) بۆ فروشیاره که یی، واته: نه گهر هه مووشی دهرنه که وتبئ، دهرکه وتوو و دهرنه که وتووه که یی گشتی هه ر بۆ فروشیاره که یی، ههروه که له زۆریه یی سه رچاوه کاندایه فهرموویانه.

(وَلَوْ بَاعَ تَخْلَاتِ بُسْتَانٍ) نه گهر چهند دارخورمایه کی له یه که باغدا فروشت (مُطْلَعَةً) کیسه یی هیشووه کانی به دهر که وتبو، ئینجا (وَبَعْضُهَا مُؤَبَّرٌ) به شیک یی له ت بوو، به شیکیشی له ت نه بوو (فَلِلْبَائِعِ) نهوه له تبووه که وه له تنه بووه که -گشتی- بۆ فروشیاره که یی، ههروه که رابیرا (فَإِنْ أَفْرَدَ مَا لَمْ يُؤَبَّرْ) جا نه گهر نهوه یی له ت نه بووه به جیایی فروشتی (فَلِلْمُشْتَرَى) نهوه کاته میوه که ده بیتته هی کپیاره که (فِي الْأَصْحِ) له فهرمووده یی راستردا.

(وَلَوْ كَانَتْ فِي بَسَاتِينَ) نه گهر دارخورمایه کان له چهند باغیکدا بوون (فَالْأَصْحِ) فهرمووده یی راستر (إِذَا بَقِيَتِ الثَّمَرَةُ لِلْبَائِعِ) جا هه ر کاتیک -له وه مه سه لانه یی رابردودا- میوه که بۆ فروشیاره که میوه وه نه بووه ملک یی کپیاره که، تیبینی ده کریئ: (فَإِنْ شَرَطَ الْقَطْعَ) نه گهر فروشیاره که له کاتی فروشتن به مهرجی دلانئ: میوه که یی لیکاته وه، نهوه کاته (لَزِمَهُ) له سه ری واجبه:

(وَإِذَا بَقِيَتِ الثَّمَرَةُ لِلْبَائِعِ) جا هه ر کاتیک -له وه مه سه لانه یی رابردودا- میوه که بۆ فروشیاره که میوه وه نه بووه ملک یی کپیاره که، تیبینی ده کریئ: (فَإِنْ شَرَطَ الْقَطْعَ) نه گهر فروشیاره که له کاتی فروشتن به مهرجی دلانئ: میوه که یی لیکاته وه، نهوه کاته (لَزِمَهُ) له سه ری واجبه: لای بکاته وه (وَالَا) به لام نه گهر مهرجی لیکر دهنه وه یی دانه نابو: وه که بلئ: تا پیگه یشتنی لای

فَلَهُ تَرْكُهَا إِلَى الْجَدَادِ، وَلِكُلِّ مِنْهُمَا السَّقْيُ إِنْ انْتَفَعَ بِهِ الشَّجَرُ وَالثَّمَرُ، وَلَا مَنَعَ لِلْآخِرِ، وَإِنْ ضَرَّهُمَا لَمْ يَجْزِ إِلَّا بِرِضَاهُمَا، وَإِنْ ضَرَّ أَحَدُهُمَا وَتَنَازَعَا فَسُخِ الْعَقْدُ إِلَّا أَنْ يُسَامَحَ الْمُتَضَرِّرُ، وَقِيلَ لَطَالِبِ السَّقْيِ أَنْ يَسْقِيَ، وَلَوْ كَانَ الثَّمَرُ يَمْتَصُّ رُطُوبَةَ الشَّجَرِ لَزِمَ الْبَائِعُ أَنْ يَقْطَعَ أَوْ يَسْقِيَ. (فَصْلٌ يَجُوزُ بَيْعُ الثَّمَرِ بَعْدَ بُدْوَ صِلَاحِهِ مُطْلَقاً، وَبِشَرَطِ قَطْعِهِ، وَبِشَرَطِ إِبْقَائِهِ،

ناکه موه، یان باسی هیچی نه کردبی، نو کاته (فَلَهُ تَرْكُهَا إِلَى الْجَدَادِ) بوی هیه میوه کی بهیلتیه تا کاتی برینه وهی دی.

(وَلِكُلِّ مِنْهُمَا السَّقْيُ) لهو حاله تدا کپیاره که و فروشیاره که - هر دووکیان - مافی ناودانی نو درخته فروشراوه یان هیه (إِنْ انْتَفَعَ بِهِ الشَّجَرُ وَالثَّمَرُ) نه گهر درخته که و میوه که - هر دووکیان - سود له ناودانه که و ریگرن، که و ابو: (وَلَا مَنَعَ لِلْآخِرِ) نه وی تریان مافی نیه نه میان قه دهغه بکا له ناودانی درخته که، چونکه هیچ زیانی ناگاتی.

(وَإِنْ ضَرَّهُمَا) نه گهر ناودانه که زیانی ده که یانده درخته که و میوه که (لَمْ يَجْزِ) بوی هیچیکیان دروست نیه ناوی بدا (إِلَّا بِرِضَاهُمَا) تنها به پهزامه ندی هر دووکیان نه بی (وَإِنْ ضَرَّ أَحَدُهُمَا) نه گهر زیانی به یه کیکیانی ده که یاند: تنها به درخته که، یان تنها به میوه که (وَتَنَازَعَا) هر دووکیان له ناودان و ناونه داند بووه کیشه یان، نو کاته (فُسِخَ الْعَقْدُ) مامله ته که هله ده و شیندریته وه (إِلَّا أَنْ يُسَامِحَ الْمُتَضَرِّرُ) مه گهر زهره ره مهنده که چاوپوشی بکاو به زیانه کی پازی بیی، نو کاته هله ناوه شیندریته وه.

(وَقِيلَ) له فرموده یه کی بن میزدا (لَطَالِبِ السَّقْيِ أَنْ يَسْقِيَ) نه وهی داوای ناودان ده کا، نه ویان مافی ناودانی هیه و گوئی ناداته زیانی نه وی تر (وَلَوْ كَانَ الثَّمَرُ يَمْتَصُّ رُطُوبَةَ الشَّجَرِ) نه گهر میوه که ته پایته درخته کی ده مژی، نو کاته (لَزِمَ الْبَائِعُ) له سهر فروشیاره که واجبه: (أَنْ يَقْطَعَ) یان میوه کی لی بکاته وه (أَوْ يَسْقِيَ) یان درخته که ناو بدا، تا کو کپیاره که زیانی نه گاتی.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي فَرُوشْتَنِي مِيوه و كشتوكال﴾

(يَجُوزُ بَيْعُ الثَّمَرِ) فَرُوشْتَنِي مِيوه - که هه به سهر درخته وه بی - دروسته (بَعْدَ بُدْوَ صِلَاحِهِ) پاش دهرکه وتنی پیگه یشتنی، چا فروشته که شی دروسته (مُطْلَقاً) بی مه رجی لیگردنه وه و هیشتنه وهی بی (وَبِشَرَطِ قَطْعِهِ) هم دروسته به مه رجی لیگردنه وهی بی (وَبِشَرَطِ إِبْقَائِهِ) هم دروسته به مه رجی هیشتنه وهی بی ﴿عَنْ ابْنِ عُمرَ رَبِیْ عَنْهَا: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ بَيْعِ الثَّمَرَةِ حَتَّى يَبْدُوَ صِلَاحُهَا﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه ربی ﷺ قه دهغه ی کردوه: میوه - به سهر درخته وه - بفروشی تا پیگه یشتنی دهرده که وی. واته: پاش دهرکه وتنی پیگه یشتنی له هه رستیک حاله تدا دروسته.

وَقَبْلَ الصَّلَاحِ: إِنْ بَاعَ مُفْرَدًا عَنِ الشَّجَرِ لَا يَجُوزُ إِلَّا بِشَرَطِ الْقَطْعِ، وَأَنْ يَكُونَ الْمَقْطُوعُ مُنْتَفَعًا بِهِ لَا كَكُمَثْرَى، وَقِيلَ إِنْ كَانَ الشَّجَرُ لِلْمُشْتَرِي جَازَ بِلَا شَرَطٍ، قُلْتُ: فَإِنْ كَانَ الشَّجَرُ لِلْمُشْتَرِي وَشَرَطْنَا الْقَطْعَ لَا يَجِبُ الْوَفَاءُ بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَإِنْ بَاعَ مَعَ الشَّجَرِ جَازَ بِلَا شَرَطٍ وَلَا يَجُوزُ بِشَرَطِ قَطْعِهِ، وَيَحْرُمُ بَيْعُ الزَّرْعِ الْأَخْضَرِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا بِشَرَطِ قَطْعِهِ،

ثینجا بزانه: له حالتی فروشتنی بین مهرج و له حالتی مهرجی میشتنه و دا کپیاره که مای مهیه: تا کاتی برینه و مهیه که له سهر درختکه بهیالیتیه و، مهره که له (تحفه) و (نهایه) دا فهرموویانه.

(وَقَبْلَ الصَّلَاحِ) به لام پیش دهرکه و تنی پیگه یشتنی (إِنْ بَاعَ مُفْرَدًا عَنِ الشَّجَرِ) نه گهر میوه که ی سهر درخت- به جیا له درختکه ی فروشرا، واته: درختکه ی له گهل نه فروشرا، نه کاته (لَا يَجُوزُ إِلَّا بِشَرَطِ الْقَطْعِ) هرپامه و دروست نیه: بفروشری ته نها به مهرجی لیکن دهنه ی نه بن، به به لگی حدیسه که ی پرپر دو، که و ابو: ده بی ده موده ست گشتی لیکن کاته و (وَأَنْ يَكُونَ الْمَقْطُوعُ مُنْتَفَعًا بِهِ) مهره ها مهرجه نه و میوه ی لی دهرکریته و سودی لی وهریگری: وهر کو په سیره و چواله (لَا كَكُمَثْرَى) نه ک وهر کو مهرمی (وَقِيلَ) له فهرمووده ی که بی میژدا (إِنْ كَانَ الشَّجَرُ لِلْمُشْتَرِي) نه گهر نه و درختی میوه که ی به سهر و مهیه ملکی کپیاره که بوو، میوه که شی می فروشیاره که بوو (جَازَ بِلَا شَرَطٍ) دروسته میوه که بفروشیته خاوه درختکه به بین مهرجی لیکن دهنه و.

(قُلْتُ) ثیمامی (النواوی) ده فهرموی: (فَإِنْ كَانَ الشَّجَرُ لِلْمُشْتَرِي) جا نه گهر درختکه ملکی کپیاره که بوو (وَشَرَطْنَا الْقَطْعَ) لیکن دهنه و شمان به مهرج دانا (لَا يَجِبُ الْوَفَاءُ بِهِ) واجب نیه: کپیاره که مهرجه که جن به جن بکا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه درختکه و میوه که مهر دووکی ملکی خوییه تی.

(وَإِنْ بَاعَ مَعَ الشَّجَرِ) نه گهر میوه که ی سهر درخت- پیش دهرکه و تنی پیگه یشتنی- به درختکه و ویکرا فروشران (جَازَ بِلَا شَرَطٍ) فروشتنه که دروسته به بی هیچ مهرجیک، که واته: (وَلَا يَجُوزُ بِشَرَطِ قَطْعِهِ) دروست نیه له م حالت ته دا به مهرجی لیکن دهنه و بفروشری، چونکه درختکه و میوه که ده بیته ملکی کپیاره که، که واته: نابی کپیاره که له ده ستکاری ملکی خوی قه دهغه بکری.

﴿فروشتنی قهرسیل و په ریز﴾

(وَيَحْرُمُ بَيْعُ الزَّرْعِ الْأَخْضَرِ) هرپامه و دانا مه زئی: فروشتنی سه وزه و کشتوکالی سه وزی پیته گه یشتنو (فِي الْأَرْضِ) که له زهوی دا پوابی: وهر کو قهرسیل و سه وزه کانی خواردن (إِلَّا بِشَرَطِ قَطْعِهِ) ته نها به مهرجی برینه و هی، یان هه لکه دندی دروسته، ثینجا بزانه:

فَإِنْ بَيْعَ مَعَهَا أَوْ بَعْدَ إِشْتِدَادِ الْحَبِّ جَازَ بِلَا شَرْطٍ، وَيُشْتَرَطُ لِيَبْعَهُ الثَّمَرُ بَعْدَ بُدْوَ الصَّلَاحِ ظُهُورُ الْمَقْصُودِ: كَتَبَ وَعَنْبٍ وَشَعِيرٍ،

نه گهر به مهرجی برینه وهی فروشتی، نینجا له دواى برینه وهی له سهر پنجه که ی ژیاوه، نه وهی ژیاوه ته وه ده بیته وه ملکی فروشیاره که.

به لام نه گهر به مهرجی هه لکه نندن فروشتبوی و له دواى هه لکه نندن ژیاوه، نه و کاته نه مه شیان مهر بۆ کرپاره که یه، هه روه که له (ابن قاسم) دا پوون کراوه ته وه.

(فَإِنْ بَيْعَ مَعَهَا) جا نه گهر سه وزه و کشتوکالی سه وزی پینه گیشتنو، له گه ل زهویه که ویکرا فروشران (أَوْ بَعْدَ إِشْتِدَادِ الْحَبِّ) یان سه وزه و کشتوکال له دواى پیڼه گیشتنو دهنک په قبوونی فروشران- واته: دهنکه که شی دیار بوو- نه و کاته (جَازَ بِلَا شَرْطٍ) فروشتنه که دروسته به بی مهرجی لیکر نه وه، چونکه نه مهش وه که دهرکه وتنی پیڼه گیشتنی میوه یه.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهر یه کیک کشتوکالیکی سه وزی- وه کو قهرسیلو وینجه و نه و جوړه شتانه- کرپی، تا کو ناژه له کانی به ره به ره لی بله وه پینن، پینگای شهرعی نه مه یه: کشتوکاله که به مهرجی هه لکه نندن بکرپی زهویه کهش بۆ ماوه یه کی دريژ به کرئ، یان به خواستن له خاوه نه که ی وه ریگرئ، تا کو بتوانی بۆ ماوه یه کی دريژ ناژه له کانی لی بله وه پینن، چونکه نه گهر به مهرجی برینه وه بیکرپی، نه وه ته نها یه که جار مای برینه وهی هه یه، نه وهی ده ژبیته وه بۆ خاوه نه که ی ده گپیتنه وه، هه روه که تازه پابرا، هه م له حاشیه کانی (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

نینجا بزانه: فروشتنی په ریژ- واته: نه و زلکو قامیش و کایه ی له دواى درویننه له زهویه که دا ده میښته وه- دروسته: به مهرجی برینه وه و لابردن بفروشرئ وه کو دره ختی ووشک که باسمان کرد، جا ئاشکرایه نه مه یان ناژیته وه، به لام ده بی له ماوه یه کی عاده تی دا گشتی له زهویه که لایبا، تا کو زیان به خاوه ن زهویه که نه گا، جا نه گهر بیه وئ ناژه لی لی بله وه پینن، با بۆ ماوه یه کی دريژ زهویه که- به کرئ، یان به خواستن- له خاوه نه که ی وه ریگرئ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(وَيُشْتَرَطُ) به مهرج داده ندرئ (لِيَبْعَهُ) بۆ دروستبوونی فروشتنی کشتوکال له دواى دهنک په قبوون، هه م (وَيَبْعُ الثَّمَرُ بَعْدَ بُدْوَ الصَّلَاحِ) بۆ دروستبوونی فروشتنی میوه له دواى دهرکه وتنی پیڼه گیشتنی (ظُهُورُ الْمَقْصُودِ) ده بی مه به سته که ی دیار بی و له بهر چا و بی (كَتَبَ وَعَنْبٍ) وه کو هه نجیرو ترئ و (وَشَعِيرٍ) وه کو جوی گوله پیغه مبه ره که دهنکه کانی له ناو گوله که ی دا دیاره.

وَمَا لَا يُرَى حُبُّهُ كَالْحَنْظَلَةِ وَالْعَدَسِ فِي السُّنْبُلِ لَا يَصِحُّ بَيْنَهُ دُونَ سُنْبُلِهِ وَلَا مَعَهُ فِي الْجَدِيدِ، وَلَا بَأْسٌ بِكِمَامٍ لَا يُزَالُ إِلَّا عِنْدَ الْأَكْلِ، وَمَا لَهُ كِمَامَانِ كَالْجَوْزِ وَاللُّوزِ وَالْبَاقِلَا يَبَاعُ فِي قَشَرِهِ الْأَسْفَلَ وَلَا يَصِحُّ فِي الْأَعْلَى، وَفِي قَوْلٍ يَصِحُّ إِنْ كَانَ رَطْبًا، وَيُدُونُ صَلَاحَ الثَّمَرِ ظُهُورُ مَبَادِي النَّضْجِ وَالْحَلَاوَةِ فِيمَا لَا يَتَلَوَّنُ، وَفِي غَيْرِهِ بَأْنُ يَأْخُذَ فِي الْخُمْرَةِ أَوِ السَّوَادِ، وَيَكْفِي بُدُونُ صَلَاحِ بَعْضِهِ وَإِنْ قُلَّ،

(وَمَا لَا يُرَى حُبُّهُ) نهو كشتوكالهی دهنکی دیار نیه (کالحنظلة والعَدَس) وهکو گه نمو نیسکو جوی کورده واری (فی السُّنْبُلِ) له گوله که یدا (لا یصحُّ بینه دُونَ سُنْبُلِهِ) فروشتنی به بی گوله که ی دروست نیه، هم (وَلَا مَعَهُ) به گوله وهش دروست نیه (فِي الْجَدِيدِ) له فهرمووده ی نویدا، چونکه دهنکه که ی - که مه بهسته - له ناو گوله که یدا دیار نیه.

به لام به فهرمووده ی کونی نیمامی (الشافعی) و له مه زمه بی نیمامی (حنفی) دا دروسته: دانه ویله له ناو گولی خوی دا - به گوله وه - بفروشری، هروه که له (باشکوی فروشتن) دا پابرا، به لگه شیان هم هه دیسه یه: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: لَهِيَ النَّبِيَّةُ ﷺ عَنْ بَيْعِ السُّنْبُلِ حَتَّى يَبْسُضَ﴾ رواه مسلم، پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کردوه: گولی دانه ویله بفروشری تا سپی ده بی و دهنکی رهق ده بی. واته: دوا ی سپی بوون و رهقبوون دروسته گوله که بفروشری.

(وَلَا بَأْسَ) هیچ باسیک نیه بۆ دروستبوونی فروشتن (بِکِمَامٍ) داپوشین به هوی تویکلیک: که (لَا يُزَالُ إِلَّا عِنْدَ الْأَكْلِ) لانا دریت ته نها له کاتی خواردنی نه بی: وه که هه نارو مؤزو شفتی (وَمَا لَهُ كِمَامَانِ) نه وه ی دوو تویکلی به سه ری که وه هه نه (كَالْجَوْزِ) وه کو یوزو (وَاللُّوزِ) چواله و (وَالْبَاقِلَا) پاقله (يَبَاعُ فِي قَشَرِهِ الْأَسْفَلَ) هه ری که ی که له وانه له تویکله که ی به نه وه ی دا ده فروشری (وَلَا يَصِحُّ فِي الْأَعْلَى) له تویکلی سه ره وه ی دا فروشتنی دروست نیه (وَفِي قَوْلٍ) له فهرمووده یه کدا: (يَصِحُّ إِنْ كَانَ رَطْبًا) له تویکلی سه ره وه ی دا دروسته بفروشری نه که ره ته پ بی، سی مه زمه به که ی تریش - وه که هم فهرمووده یه - پیگه یان داوه: به ته پ له تویکلی سه ره وه ی دا بفروشری، هروه که له (تحفة) و (نهاية) دا رهون کراوه ته وه.

(وَيُدُونُ صَلَاحَ الثَّمَرِ) ده رکه وتن پیگه یشتنی میوه نه وه یه (ظُهُورُ مَبَادِي النَّضْجِ وَالْحَلَاوَةِ) سه ره تا ی گه یینو شیرنا یه تی ده ری که وی (فِيمَا لَا يَتَلَوَّنُ) له و جو ره میوه یه ی ره نکلیکی تر ناگری، وه که بۆن بی تو ناوی تی بگه بی (وَفِي غَيْرِهِ) له وه ی تریش که ره نگ ده گری (بَأْنُ يَأْخُذُ فِي الْخُمْرَةِ أَوِ السَّوَادِ) به وه ده بی: که ده ست به سو ری، یان به ره شی، یان به زه ردی بکا: وه که تر ی وه نجیرو هه لو ره (وَيَكْفِي بُدُونُ صَلَاحِ بَعْضِهِ) بۆ دروستبوونی فروشتن به سه: به شیکلی پیگه یشتنی ده ری که وی (وَإِنْ قُلَّ) هه رچه ند که میوش بی: وه که دهنکیکی به له که ی تر ی ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: لَهِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى تَرْهَى - أَيْ - تَحْمَارَ أَوْ تَصْفَارَ﴾

وَلَوْ بَاعَ ثَمْرَةً بُسْتَانٍ أَوْ بَسَاتِينَ بَدَا صَلَاحُ بَعْضِهِ فَعَلَى مَا سَبَقَ فِي التَّائِبِينَ، وَمَنْ بَاعَ مَا بَدَا صَلَاحُهُ لَزِمَهُ سَقْيُهُ قَبْلَ التَّخْلِيَةِ وَبَعْدَهَا، وَيَتَصَرَّفُ مُشْتَرِيهِ بَعْدَهَا، وَلَوْ عَرَضَ مُهْلِكَ بَعْدَهَا كَبُرَ دُفْعُ الْجَدِيدِ اللَّهُ مِنْ ضَمَانِ الْمُشْتَرِي،

رواه البخاری، پیغمبر ﷺ قه دهغی کردوه: میوهی سهر درهخت بفروشری تا سؤر دهبی، یان زهر دهبی.

(وَلَوْ بَاعَ ثَمْرَةً بُسْتَانٍ أَوْ بَسَاتِينَ) نه گهر میوهی باغیک، یان میوهی چهند باغیکی فروشت: که (بَدَا صَلَاحُ بَعْضِهِ) به شیکی میوه که پیگه یشتنی درهک و تبو و یه که په گزیش بوو (فَعَلَى مَا سَبَقَ فِي التَّائِبِينَ) نه وه - لیره شدا - له سهر بریاری پابردو له له تبوونی کیسهی دارخورمادا په فتار دهکړی، واته: له میوهی یه که باغدا: نه گهر به شیکی که می په گه زتک پیگه یشتنی درهک و تبو، نه وه گشت په گه زه که - پیگه یشتو و پیگه یشتو - به یه کسانو بریاری پیگه یشتنی بؤ دهری، به لام نه گهر په گه زه که له چهند باغیکدا بوو، نه و کاته هر باغیک بریاری سهر به خوی هیه، واته: په گه زی پیگه یشتووی نه م باغه بریاری هه مان په گه زی پیگه یشتووی باغه که یتری بؤ ندری و هرجه: له فروشتندا - به بریار - لیک جیا بکړنه وه.

(وَمَنْ بَاعَ مَا بَدَا صَلَاحُهُ) هر که سیک میوه یه کی، یان کشتوکالیکو وه های فروشت: که پیگه یشتنی درهک و تبو و مانی هیشتنه وه شی هه بو: وه که به هرچی هیشتنه وه، یان به بی - هرچ فروشتبیتی (لَزِمَهُ سَقْيُهُ) له سهر فروشیاره که واجبه: ناوی بدا تا کاتی لیکرینه وهی دی، نه گهر به رلو بی (قَبْلَ التَّخْلِيَةِ وَبَعْدَهَا) پیش و ازلیه پینان و ناوی و ازلیه پینان بؤ کپیاره که، ناودانی هر له سهر واجبه، به لام نه گهر به هرچی لیکرینه وه، یان برینه وه، یان هه لکه نندن فروشتبیتی، نه و کاته له ناوی و ازلیه پینان ناودانی له سهر واجبه نیه (وَيَتَصَرَّفُ مُشْتَرِيهِ) کپیاره میوه که و کشتوکاله که دهستکاری ده کا به هه موو جوړه دهستکاریه که (بَعْدَهَا) پاش نه وهی فروشیاره که - بؤ کپیاره که - وازی لی دینتی، چونکه به م وازی لی پینانه و هرگرتنی فروشر وه که دیته جی، هه وه که پابرا.

(وَلَوْ عَرَضَ مُهْلِكَ بَعْدَهَا) نه گهر له ناوی و ازلیه پینان فروشیاره که بؤ کپیاره که، فروشر وه که به لایه کی به سهر دا هاتو له ناوی برد (كَبُرَ) وه کو ته زره، یان سهر ماو کلو و سوتان، نه وه (فَالْجَدِيدُ) به فارموده ی نوی: (أَنَّهُ مِنْ ضَمَانِ الْمُشْتَرِي) نه و میوه یه وه نه و کشتوکاله له زامینی کپیاره که دایه و له کیس خوی ده پوا؟ چونکه به و ازلیه پینان فروشیاره که و هرگرتنی فروشر وه که دیته جی ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: أَصِيبَ رَجُلٌ فِي ثَمَارٍ ابْتَاغَهَا فَكَثُرَ دَيْنُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: تَصَدَّقُوا عَلَيْهِ. فَلَمْ يَلْغُ ذَلِكَ وَفَاءَ دَيْنِهِ، فَقَالَ

فَلَوْ تَعَيَّبَ بَرَكَ الْبَائِعِ السَّقْفِيَّ، فَلَهُ الْخِيَارُ، وَلَوْ بَاعَ قَبْلَ صَلَاحِهِ بِشَرْطِ قَطْعِهِ وَلَمْ يَقْطَعْ حَتَّى هَلَكَ فَأَوَّلَى بِكَوْنِهِ مِنْ ضَمَانِ الْمُشْتَرَى، وَلَوْ بَاعَ ثَمَرٌ يَغْلِبُ تَلَاخُفُهُ وَاخْتِلَاطُ حَادِثِهِ بِالْمَوْجُودِ كَثِيرٍ وَقْتًا لَمْ يَصِحَّ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ عَلَى الْمُشْتَرَى قَطْعَ ثَمَرِهِ،

النَّبِيُّ ﷺ لِفَرْمَانِهِ: خُذُوا مَا وَجَدْتُمْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ ﴿﴾ رواه مسلم، پداوئک میوه‌ی کی کپریو به لایه‌ک هاته سر میوه‌ک و له ناوی بریو زور قه‌رزدار بو، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: شتی به خیر بده‌نی. جا شته‌کش به‌روه‌ستی قه‌رزده‌کی نه‌کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خاوه‌ن قه‌رزده‌کانی فهرموو: نه‌ونده‌ی مه‌یه بق‌خوتانی بیه‌ن و هیچی‌ترتان بق‌نابی. واته: نه‌گه‌ر له کیس‌خوی نه‌پویشتابیه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمانی نه‌ده‌کرد: شتی به‌خیر بدریتی بق‌قه‌رزده‌انه‌وه.

ئینجا بزانه: له‌حه‌دیسینکی‌تری (مسلم) دا‌هاتوه: ﴿حه‌لال‌نیه: هیج‌له‌کپاره‌که وهریگری﴾. مه‌به‌ست نه‌ویه: پیش‌وه‌رگرتنی‌فروشراوه‌که نابی‌هیچی‌ل‌توهریگری، یان وها‌خیره‌هیچی‌ل‌توهرنه‌گری. تا‌کو‌دزایه‌تی‌له‌نیوان‌هریو‌وه‌دیسه‌کاندا‌نه‌بی، مه‌روه‌که‌له‌زۆریه‌ی‌سه‌رچاوه‌کاندا‌په‌ون‌کراوه‌توه.

(فَلَوْ تَعَيَّبَ) نه‌گه‌ر‌فروشراوه‌که‌له‌ناو‌نه‌چو، به‌لکو‌عه‌یبی‌ل‌په‌یدا‌بو (بَرَكَ الْبَائِعِ السَّقْفِيَّ) چونکه‌فروشیاره‌که‌ناوی‌نه‌دابو (قَلَهُ الْخِيَارُ) نه‌وکاته‌کپاره‌که‌ما‌ی‌په‌شیمان‌بو‌نه‌ویه‌مه‌یه، ئینجا‌بزانه: نه‌گه‌ر‌پیش‌وا‌ز‌ل‌یه‌ینانی‌بق‌کپاره‌که‌له‌ناو‌چوو، یان‌به‌ه‌زی‌ناو‌نه‌دانی‌فروشیاره‌که‌له‌ناو‌چوو، نه‌وه‌له‌هریو‌وه‌حاله‌تدا-‌فروشیاره‌که‌زامینه، که‌واته: به‌ه‌زی‌نه‌وه‌له‌ناو‌چو‌ونه‌فروشتنه‌که‌ه‌ل‌ده‌وه‌شیت‌توه، مه‌روه‌که‌له‌زۆریه‌ی‌سه‌رچاوه‌کاندا‌فهرموویانه.

(وَلَوْ بَاعَ) نه‌گه‌ر‌میوه، یان‌کشتوکال‌فروشرا (قَبْلَ صَلَاحِهِ) پیش‌ده‌رکه‌وتنی‌پیگه‌یشتنه‌کی، یان‌دوای‌ده‌رکه‌وتنی‌پیگه‌یشتنی (بِشَرْطِ قَطْعِهِ) له‌هریو‌وه‌حاله‌تدا‌به‌مه‌رجی‌ل‌نکردنه‌وه‌فروشرا (وَلَمْ يَقْطَعْ) کپاره‌که‌ش‌ل‌تی‌نه‌کرده‌وه (حَتَّى هَلَكَ) تا‌میوه‌فروشراوه‌که‌له‌ناو‌چوو (فَأَوَّلَى بِكَوْنِهِ مِنْ ضَمَانِ الْمُشْتَرَى) نه‌وکاته‌له‌پیشتره: که‌له‌زامینی‌کپاره‌که‌دا‌بو‌له‌کیس‌خوی‌په‌وا، چونکه‌که‌متر‌عه‌می‌کریوه.

(وَلَوْ بَاعَ ثَمَرٌ) نه‌گه‌ر‌میوه‌یه‌کی، یان‌کشتوکال‌تی‌کی‌وه‌ها‌فروشرا: که (يَغْلِبُ تَلَاخُفُهُ) به‌نه‌غله‌بی‌به‌دوای‌یه‌کدا‌په‌یدا‌ده‌بو (وَاخْتِلَاطُ حَادِثِهِ بِالْمَوْجُودِ) په‌یدا‌بو‌وه‌که‌شی‌تی‌که‌لی‌مه‌بو‌وه‌که‌ی‌ده‌بو (كَثِيرٍ وَقْتًا) وه‌کو‌مه‌نجیرو‌خیارو‌نه‌وه‌جۆرانه (لَمْ يَصِحَّ) فروشتنی‌نه‌وه‌جۆرانه‌دروست‌نیه (إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ عَلَى الْمُشْتَرَى قَطْعَ ثَمَرِهِ) مه‌گه‌ر‌به‌مه‌رج‌دابنی‌له‌سر‌کپاره‌که: میوه‌که‌ی‌خوی‌ل‌بکاته‌وه.

وَلَوْ حَصَلَ الْإِخْتِلَافُ فِيمَا يَنْدُرُ فِيهِ فَلَاظْهَرُ أَنَّهُ لَا يَنْفَسِحُ الْبَيْعُ بَلْ يَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِي،
 فَإِنْ سَمَحَ لَهُ الْبَائِعُ بِمَا حَدَثَ سَقَطَ خِيَارُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْحَنْطَةِ فِي سُنْبُلِهَا
 بِصَافِيَةٍ وَهُوَ الْمُحَاقَلَةُ، وَلَا الرُّطْبُ عَلَى النَّخْلِ بِتَمَرٍ وَهُوَ الْمُرَابَّنَةُ، وَيُرْخَصُ فِي الْعَرَايَا:
 وَهُوَ بَيْعُ الرُّطْبِ عَلَى النَّخْلِ بِتَمَرٍ فِي الْأَرْضِ أَوِ الْعِنَبِ فِي الشَّجَرِ بِزَيْبٍ فِيمَا دُونَ
 خُمْسَةِ أَوْسُقٍ، وَلَوْ زَادَ فِي صَفَقَتَيْنِ جَارَ،

نينجا (وَلَوْ حَصَلَ الْإِخْتِلَافُ) نه گهروها پووی دا: په یدابووه که و هه بووه که ټیکه ل بون
 (فِيمَا يَنْدُرُ فِيهِ) لهو جوړه ی که م ټیکه ل ده بو، یان لهو جوړه ی زور ټیکه ل ده بو (فَلَاظْهَرُ)
 فهرموده ی استر (أَنَّهُ لَا يَنْفَسِحُ الْبَيْعُ) فروشته نه که ه لئاوه شیتته وه (بَلْ يَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِي)
 به لکو کپاره که سرپشکه: یان هه لیده وه شیتته وه، یان ده پوینتی، به لام (فَإِنْ سَمَحَ لَهُ
 الْبَائِعُ بِمَا حَدَثَ) نه گهرو فروشیاره که له په یدابووه که چاوپوښی کړو دایه کپاره که، نهو
 کاته (سَقَطَ خِيَارُهُ) کپاره که مافی په شیمان ی نامینئ و ده بی مامله ته که پوینتی
 (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

(وَلَا يَصِحُّ) چه رهامه و دروست نابئ (بَيْعُ الْحَنْطَةِ فِي سُنْبُلِهَا) گه نم له ناو گولی خو ی دا
 بفروشرئ (بِصَافِيَةٍ) به گه نم یکی پوخته کړاو له کلو کوته که ی (وَهُوَ الْمُحَاقَلَةُ) نهو جوړه
 فروشته پیئ ده گوئئ: (مُحَاقَلَةُ) = فروشتنی په له گه نم به گه نم (وَالرُّطْبُ عَلَى
 النَّخْلِ) هه روه ها دروست نابئ فروشتنی خورمای سر دارخورما له گوتره (بِتَمَرٍ) به
 قه سپی لیکراوه ی له گوتره (وَهُوَ الْمُرَابَّنَةُ) نهو هس پیئ ده گوئئ: (مُزَابَنَةُ) = به کتر
 لادان ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ: عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُرَابَّنَةِ... وَرَخَّصَ فِي الْعَرَايَا رواه
 الشيخان، پیغه مبه رﷺ قه ده غه ی کړیوه: مامله تی موخاقه لهو موزابه نه بکړئ و
 پڼگه ی داوه قرساوه کان بفروشرئ.

هر به به لگه ی چه دیسه که (وَيُرْخَصُ فِي الْعَرَايَا) پڼگه ده درئ له فروشتنی قرساوه کاند
 (وَهُوَ) نهو فروشته (بَيْعُ الرُّطْبِ عَلَى النَّخْلِ) فروشتنی ته ره قه سپی سر دارخورمایه به
 قرساندن (بِتَمَرٍ فِي الْأَرْضِ) به قه سپی لیکراوه ی وشکی به پټوانه (أَوِ الْعِنَبِ فِي الشَّجَرِ) یان
 فروشتنی ترئ سر داره میو به قرساندن (بِزَيْبٍ) به میوئ به پټوانه (فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ
 أَوْسُقٍ) پڼگه دانه که ش له نه ندازه ی که متر له پینج باره، به گویره ی قرساندن
 ته ره قه سپه که، یان ترئ په که ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ فِي الْعَرَايَا فِي خُمْسَةِ
 أَوْسُقٍ أَوْ دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ رواه الشيخان، پیغه مبه رﷺ پڼگه ی فروشتنی قرساوه کانی
 داوه له نه ندازه ی پینج بار، یان که متر. به لام (وَلَوْ زَادَ فِي صَفَقَتَيْنِ) نه گهرو له نه ندازه ی
 پینج بار زیاتری کړی له نوو مامله ندا (جَانِ) دروسته، چونکه هر مامله ټیکه سر به خویه.

وَيُشْتَرَطُ التَّقَابُضُ بِتَسْلِيمِ الثَّمَرِ كَيْلًا، وَالتَّخْلِيَةُ فِي التَّخْلِ،
وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَا يَجُوزُ فِي سَائِرِ الثَّمَارِ، وَأَنَّهُ لَا يَخْتَصُّ بِالْفُقَرَاءِ.

(بَابُ اخْتِلَافِ الْمُتَبَايِعِينَ)

إِذَا اتَّفَقَا عَلَى صَحَّةِ الْبَيْعِ ثُمَّ اخْتَلَفَا فِي كَيْفِيَّتِهِ: كَقَدْرِ الثَّمَنِ، أَوْ صِفَتِهِ أَوِ الْأَجَلِ أَوْ قَدْرِهِ
أَوْ قَدْرِ الْمَبِيعِ وَلَا بَيِّنَةَ تَحَالُفًا،

(وَيُشْتَرَطُ التَّقَابُضُ) مهرجه: له دانیسگی مامله ته که دا له یه کتری وهریگرن بهم شیوه یه:
(بِتَسْلِيمِ الثَّمَرِ كَيْلًا) کپیاره که قهسپه که ی، یان میوزه که ی به بیوان ته سلیمی
فروشیاره که بکاو (والتَّخْلِيَةُ فِي التَّخْلِ) فروشیاره که ش- بؤ کپیاره که - واز له ته ره قهسپی
سر دارخورمایه کان بیئی (وَالْأَظْهَرُ) فرموده ی به میزتر (أَنَّهُ لَا يَجُوزُ فِي سَائِرِ الثَّمَارِ)
نهو فروشتنه ی به قرساندن- جگه له خورماو تری- له میوه کانی تردا دروست نابئی (وَأَنَّهُ
لَا يَخْتَصُّ بِالْفُقَرَاءِ) هم هم هم جوره فروشتنه ش تاییه تیه به گه داو هه ژاران- هه رجه ند به
هوی نه وانیش پیگی دراوه- به لکو بؤ دهوله مه ندانیش دروسته، والله أعلم.

﴿بَابُ اخْتِلَافِ الْمُتَبَايِعِينَ: بِلِأْسِ كَيْشِهِ كِپْيَارِو فَرْوَشْيَارِ﴾

پیشه کی بزانه: له هر مامله تیکی تر- وه کو کپین و فروشتن- شتی که له بهرامبر شتی که
وهریگری، نهویش هه مان بریاری نه م باسه ی لی دیته جی، هه روه که له زوری ی
سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(إِذَا اتَّفَقَا عَلَى صَحَّةِ الْبَيْعِ) هر کاتی که کپیاره که و فروشیاره که یه کده نگ بون له سر
دروستبوون و دامه زانی مامله ته که (ثُمَّ اخْتَلَفَا) نیجا بووه کیشه یان (فِي كَيْفِيَّتِهِ) له
چونیته ی مامله ته که دا (كَقَدْرِ الثَّمَنِ) وه که له نه ندازه ی پاره که دا فروشیاره که بلئی: ده
دیناره. کپیاره که ش بلئی: نو دیناره. (أَوْ صِفَتِهِ) یان وه که له سیفته ی پاره که دا،
فروشیاره که بلئی: به درشته م دلویی. کپیاره که ش بلئی به ورده. (أَوِ الْأَجَلِ) یان وه که له
باره ی ماوه دا فروشیاره که بلئی: بی ماویه. کپیاره که ش بلئی: به ماویه. (أَوْ قَدْرِهِ) یا
وه که له نه ندازه ی ماوه که دا فروشیاره که بلئی: بؤ ماوه ی مانگی که. کپیاره که ش بلئی: ماوه ی
نو مانگه. (أَوْ قَدْرِ الْمَبِيعِ) یا وه که له نه ندازه ی فروشرلوه که دا فروشیاره که بلئی: ساعی که.
کپیاره که ش بلئی: نو ساعه. (وَلَا بَيِّنَةَ) نه فروشیاره که و نه کپیاره که هیچیان شاهیدیان
نهو (تَحَالُفًا) هه ربوویان سویند بؤ یه کتری ده خوځ، چونکه پیغمبر ﷺ دهه فرموی:
﴿الْمِینَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ﴾ رواه مسلم، سویند خواردن له سر دالایکروه.

واته: هر یه کی که لهو نووانه- لیتره دا- هم دالاکاره و هم دالایکروه، هه روه که له زوری ی
سه رچاوه کانداهه رموویانه.

فَيُخْلَفُ كُلُّ عَلَى نَفِي قَوْلِ صَاحِبِهِ وَإِبَاتِ قَوْلِهِ، وَيُبْدَأُ بِالْبَائِعِ، وَفِي قَوْلِ بِالْمُشْتَرِي، وَفِي قَوْلِ يَتَسَاوَيَانِ فَيَتَخَيَّرُ الْحَاكِمُ، وَقِيلَ يُقَرَّغُ، وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ يَكْفِي كُلُّ وَاحِدٍ يَمِينٌ تَجْمَعُ نَفْيًا وَإِبَاتًا، وَيَقْدَمُ التَّنْفِي فَيَقُولُ: مَا بَعْتُ بَكْذَا وَلَقَدْ بَعْتُ بَكْذَا، وَإِذَا تَحَالَفَا فَالصَّحِيحُ أَنَّ الْعَقْدَ لَا يَنْفَسَخُ، بَلْ إِنْ تَرَاضَا وَإِلَّا فَيَفْسَخَانِهِ أَوْ أَحَدُهُمَا أَوْ الْحَاكِمُ، وَقِيلَ إِنَّمَا يَفْسَخُهُ الْحَاكِمُ،

(قِيْلَ كُلُّ) جا هر يه كه يان - كپياره كه و فروشياره كه - سوينديك ده خوا (على نفي قول صاحب) له سر وانه بوونی قسه ی هارپشه كه یو (وإِبَاتِ قَوْلِهِ) له سر و ابوونی قسه ی خوی (ويُبْدَأُ بِالْبَائِعِ) له و سوينده دا سوننه ته يه كه مجار دست به فروشياره كه بكرئ (وَفِي قَوْلِ بِالْمُشْتَرِي) له فرموده يه كدا سوننه ته دست به كپياره كه بكرئ (وَفِي قَوْلِ يَتَسَاوَيَانِ) له فرموده يه كدا هر دوو كيان يه كسانن، كه و ابو: (فَيَتَخَيَّرُ الْحَاكِمُ) دانور سرپشكه له وه ی هر كاميان پيشدا سويند بدا (وَقِيلَ يُقَرَّغُ) له فرموده يه كي بي ميزدا پشكه له نيوانياندا ده كرئ، هر كاميان پشكه ی بؤ درچوو، نه ويان پيشدا سويند ده درئ.

(وَالصَّحِيحُ) فرموده ی پاست (أَنَّهُ يَكْفِي كُلُّ وَاحِدٍ يَمِينٌ) هر يه كه يان - كپياره كه و فروشياره كه - ته نها سوينديكي به سه: كه (تَجْمَعُ نَفْيًا وَإِبَاتًا) سوينده كه نه بوونيك و نه بوونيك كو بكاته وه، جا (وَيَقْدَمُ التَّنْفِي) له و سويند خواردنه شدا سوننه ته: نه بوون و ه پيش ه بوون بخري، كه و اته: (فَيَقُولُ) فروشياره كه له سوينده كه ی دا ده لئ: والله (مَا بَعْتُ بَكْذَا وَلَقَدْ بَعْتُ بَكْذَا) به و نه دهم نه فروشتوه به لكو به و نه دهم فروشتوه. كپياره كه ش ده لئ: والله به و نه دهم نه كپيوه به لكو به و نه دهم كپيوه.

ئينجا نه گهر يه كيكيان نه وها به ه بوون و نه بوون سويندي نه خوارد، نه وه مافي ناميتنئ و مافه كه ده دري ته سويند خوره كه، هر وه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فرموده يان، به لام (وَإِذَا تَحَالَفَا) هر كاتيك هر دوو كيان نه وها سوينديان خوارد (فَالصَّحِيحُ) فرموده ی پاست (أَنَّ الْعَقْدَ لَا يَنْفَسَخُ) مامله ته كه به خوی هه لئاوه شيته وه (بَلْ إِنْ تَرَاضَا) به لكو نه گهر هر دوو كيان پازی بون و له سر گزته ی يه كيكيان پيك هاتن، نه وه مامله ته كه وه كو خوی به رده و ام ده بي (وَإِلَّا) به لام نه گهر پيك نه هاتن و پازی نه بوون (فَيَفْسَخَانِهِ) هر دوو كيان مامله ته كه هه لده وه شيته وه (أَوْ أَحَدُهُمَا) يان ته نها يه كيكيان هه لده وه شيته وه (أَوْ الْحَاكِمُ) يان دانور هه لده وه شيته وه (وَقِيلَ) له فرموده يه كي بي ميزدا: (إِنَّمَا يَفْسَخُهُ الْحَاكِمُ) ته نها دانور هه لده وه شيته وه، نه كه نه وان، پيغمبر ﷺ ده فرموي: ﴿إِذَا اختلفَ البَّيعَانِ وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا بَيِّنَةٌ فَهُوَ مَا يَقُولُ رَبُّ السَّلْعَةِ أَوْ يَتَارَكَانِ أَيْ يَفْسَخَانِ الْعَقْدَ﴾ رواه اصحاب السنن وصححه الحاكم، هر كاتيك كپيارو فروشيار بووه كيشه يان و

ثُمَّ عَلَى الْمُشْتَرِي رَدُّ الْمَبِيعِ إِنْ كَانَ وَقَفَهُ أَوْ أَعْتَقَهُ أَوْ بَاعَهُ أَوْ كَاتَبَهُ أَوْ مَاتَ لَزِمَهُ قِيمَتُهُ يَوْمَ التَّلَفِ فِي أَظْهَرِ الْأَقْوَالِ، وَإِنْ تَعَيَّبَ رَدُّهُ مَعَ أَرْضِهِ، وَإِخْتِلَافٌ وَرَثَتُهُمَا كَهُمَا، وَلَوْ قَالَ: بِعْتُكَ بِكَذَا، فَقَالَ: وَهَيْتِي، فَلَا تَحَالِفْ بَلْ يَخْلِفْ كُلٌّ عَلَى نَفْسِي دَعَايَ الْآخَرِ، فَإِذَا حَلَفَا رَدُّهُ مُدْعَى الْهَبَةِ بِزَوَائِدِهِ، وَلَوْ ادَّعَى صِحَّةَ الْبَيْعِ وَالْآخَرُ فُسَادَهُ فَلَا صَحَّ تُصَدِّقُ مُدْعَى الصَّحَّةِ بِيَمِينِهِ،

شاهیدیش له نیتوانیانداندا نه بو، نه وه قسه ی فروشیاره که ودرده گیرئ - نه گهر کپیاره که پازئ بئ - نه گهر نا: فروشتنه که هه لده وه شیننه وه.

(ثُمَّ) ئینجا له نوای هه لوه شانندن وه (عَلَى الْمُشْتَرِي رَدُّ الْمَبِيعِ) له سه ر کپیاره که واجبه: فروشراوه که - بئ فروشیاره که - بگه پئیتنه وه نه شویتنه ی لی وه وه رگیرلوه (فَإِنْ كَانَ وَقَفَهُ) جا نه گهر کپیاره که فروشراوه که ی وه قف کردبو (أَوْ أَعْتَقَهُ) یان نازادی کردبو (أَوْ بَاعَهُ) یان فروشتبوی (أَوْ كَاتَبَهُ) یان نووسراوی نازادی دابوی (أَوْ مَاتَ) یان مردبو، یان به هر شتویه کی تر له ناو چوبو، نه وه (لَزِمَهُ قِيمَتُهُ) له سه ر کپیاره که واجبه: نرخ ی فروشراوه که بداته وه فروشیاره که (وَهِيَ) نرخ ی فروشراوه که: که له سه ری واجبه (قِيمَةُ يَوْمِ التَّلَفِ) نرخه کی پوژی له ناو چوونی فروشراوه که به (فِي أَظْهَرِ الْأَقْوَالِ) له به هیترینی فهرمووده کاندا (وَإِنْ تَعَيَّبَ) نه گهر فروشراوه که مابو، به لام عهیی لی پیدابو، نه وه (رَدُّهُ مَعَ أَرْضِهِ) فروشراوه که له گه ل توله ی عهیی به که - بئ فروشیاره که - ده گه پئیتنه وه.

(وَإِخْتِلَافٌ وَرَثَتُهُمَا) کیشه ی میراتگره کانی کپیاره که و فروشیاره که، یان ته نها میراتگری به کیکیان له گه ل نه وی تر (كُهُمَا) وه ک کیشه ی کپیاره که و فروشیاره که به: له و بریارانه ی پابربودا، چونکه میراتگر جیگری مردوه که به تی.

ئینجا بزانه: تا ئیستا باسی نه وه بوو: هه ربوکیان یه کده نگ بن له سه ر دامه زلانی مامله ته که و له چۆنیه ته که شدا بییتنه کیشه یان، به لام (وَلَوْ قَالَ بِعْتُكَ بِكَذَا) نه گهر فروشیاره که گوتی: فروشتومه ته تو به نه وه ندده (فَقَالَ) نه وی تریش گوتی: نه تفروشتومئ، به لکو (وَمَبْتَنِيهِ) پیت به خشیوم. (فَلَا تَحَالِفْ) نه و کاته وه شتویه ی پابربوو سویتند بئ یه کتری ناخون (بَلْ يَخْلِفْ كُلٌّ عَلَى نَفْسِي دَعَايَ الْآخَرِ) به لکو هر یه که یان سویتند ده خوا له سه ر وانه بوونی داوا به کی نه وی تر (فَإِذَا حَلَفَا) جا که هه ربوکیان سویتند یان خوارد (رَدُّهُ مُدْعَى الْهَبَةِ) نه وه ی داوا ی پیت به خشینی ده کا، واجبه: شته که بگه پئیتنه وه (بِزَوَائِدِهِ) به گشت زیده به کانی وه، جیاولزی نیه: زیده به کانی لی جیاوبونه وه، یان نا.

(وَلَوْ ادَّعَى صِحَّةَ الْبَيْعِ) نه گهر یه کیکیان گوتی: فروشتنه که نروستبووه و دامه زلوه (وَالْآخَرُ فُسَادَهُ) نه وی تریش گوتی: به تاله و دانه مه زلوه (فَالْأَصَحُّ) فهرمووده ی پرستتر: (تُصَدِّقُ مُدْعَى الصَّحَّةِ بِيَمِينِهِ) باوه پ به نه ویان ده کرئ که ده لن: نروستبووه. نه گهر سویتندیش بخوا،

وَلَوْ اشْتَرَى عَبْدًا فَجَاءَ بَعْدَ مَعِيبٍ لِرُدِّهِ فَقَالَ الْبَائِعُ لَيْسَ هَذَا الْمِيعَ،
 صَدَقَ الْبَائِعُ بِمِيعِهِ، وَفِي مِثْلِهِ فِي السَّلَامِ يُصَدَّقُ الْمُسْلِمُ فِي الْأَصَحِّ.
 (بَابُ الْعَبْدِ إِنْ لَمْ يُؤْذَنْ لَهُ فِي التَّجَارَةِ لَا يَصِحُّ شِرَاؤُهُ بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ فِي الْأَصَحِّ،
 وَيَسْتَرِدُّهُ الْبَائِعُ سَوَاءً كَانَ فِي يَدِ الْعَبْدِ أَوْ سَيِّدِهِ، فَإِنْ تَلَفَ فِي يَدِهِ تَعَلَّقَ الضَّمَانُ بِذِمَّتِهِ،
 أَوْ فِي يَدِ السَّيِّدِ فَلِلْبَائِعِ تَضْمِينُهُ، وَلَهُ مُطَالَبَةُ الْعَبْدِ بَعْدَ الْعَقْرِ، وَاقْتِرَاضُهُ كَثِيرَانِهِ،

(وَلَوْ اشْتَرَى عَبْدًا) نه گهر په کيک کږيله په کی کږی، یان شتیکی تری کږی (فَجَاءَ بِعَبْرٍ مَعِيبٍ)
 چا کږيله په کی عه بییداری هیڅا (لِرُدِّهِ) تاکو بیداته وه فروښیاره که (فَقَالَ الْبَائِعُ لَيْسَ هَذَا
 الْمِيعَ) فروښیاره که ش گوتی: نه مه یان فروښلوه که نیه (صَدَقَ الْبَائِعُ بِمِيعِهِ) له و حاله ته دا
 باوه په فروښیاره که ده کړی نه گهر سویتند بخوا.

به لَام (وَفِي مِثْلِهِ) له وینه یی و فروښتنه دا (فِي السَّلَامِ) له مامله تی سه له مدا (يُصَدَّقُ الْمُسْلِمُ)
 باوه په سه له مده ده کړی - که کږیاره که یه - نه گهر سویتند بخوا (فِي الْأَصَحِّ) له
 فهرمووده ی پاستردا، بُو وینه: سه له مده ده دیناری به سه له می په نجا ته نه که گهم
 دایه جووتیاره، ټینجا گهمه که ی وهرگرت، دواښی گهمیکی عه بییداری هیڅا بیداته وه
 جووتیاره که، جووتیاره که ش گوتی: نه مه گهمی من نیه. نه وه باوه په سه له مده ده که
 ده کړی نه گهر سویتند بخوا.

﴿ بَابُ: لَهُ بَاسِي مَامْلَه تِي كَوِيلَه ﴾

(الْعَبْدُ) کږيله (إِنْ لَمْ يُؤْذَنْ لَهُ فِي التَّجَارَةِ) نه گهر ټیزنی نه درټی له بازگانی کردندا (لَا
 يَصِحُّ شِرَاؤُهُ) کږینی هیچ شتیکی دروست نابی (بَغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ) به بی ټیزنی گه وره که ی
 (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، که وایو: (وَيَسْتَرِدُّهُ الْبَائِعُ) فروښیاره که داوا ده کا:
 ماله فروښلوه که ی بُو بگه پیندریته وه (سَوَاءً كَانَ فِي يَدِ الْعَبْدِ أَوْ سَيِّدِهِ) په کسانه:
 فروښلوه که له ده ست کږيله که دا بی، یان له ده ست گه وره که ی دابی (فَإِنْ تَلَفَ فِي يَدِهِ)
 چا نه گهر ماله فروښلوه که له ده ستی کږيله که دا فووتا بوو (تَعَلَّقَ الضَّمَانُ بِذِمَّتِهِ) زامینی
 ماله فووتا وه که به قهرز له نه ستوی کږيله که دا ده میتنی: هر کانتیک نازاد کرا دوا ی نه و
 قهرزه ی نه ده کړی (أَوْ فِي يَدِ السَّيِّدِ) یان نه گهر ماله که له ده ستی گه وره که یدا فووتا
 (فَلِلْبَائِعِ تَضْمِينُهُ) فروښیاره که بُو یه یه گه وره که ی بکاته زامین، هم (وَلَهُ مُطَالَبَةُ
 الْعَبْدِ) بُو یه یه دوا ی توله ی فروښلوه که له کږيله که بکا، به لَام (بَعْدَ الْعَقْرِ) دوا ی
 نازاد بوونی، نه ک پیش نازاد بوونی (وَاقْتِرَاضُهُ) شت قهرز کردنی کږيله (كَثِيرَانِهِ) وه ک شت
 کږینی ته: به بی ټیزن دروست نابی.

وَإِنْ أَذِنَ لَهُ فِي التَّجَارَةِ تَصَرَّفَ بِحَسَبِ الْإِذْنِ، فَإِنْ أَذِنَ فِي نَوْعٍ لَمْ يَتَجَاوِزْهُ، وَلَيْسَ لَهُ نِكَاحٌ وَلَا يُوجِرُ نَفْسَهُ، وَلَا يَأْذُنُ لِعَبْدِهِ فِي تِجَارَةٍ، وَلَا يَتَصَدَّقُ وَلَا يُعَامِلُ سَيِّدَهُ وَلَا يَنْعَزِلُ يَابَاقَهُ وَلَا يَصِيرُ مَأْذُونًا لَهُ بِسُكُوتِ سَيِّدِهِ عَلَى تَصَرُّفِهِ، وَيُقْبَلُ إِقْرَارُهُ بِدَيُّونِ الْمُعَامَلَةِ، وَمَنْ عَرَفَ رَقَّ عَبْدٍ لَمْ يُعَامِلْهُ حَتَّى يَعْلَمَ الْإِذْنَ بِسَمَاعِ سَيِّدِهِ أَوْ بَيِّنَةٍ أَوْ شُيُوعِ بَيْنِ النَّاسِ، وَفِي الشُّيُوعِ وَجْهٌ، وَلَا يَكْفِي قَوْلُ الْعَبْدِ، فَإِنْ بَاعَ مَأْذُونٌ لَهُ وَقَبَضَ الثَّمَنَ قَلَبَ فِي يَدِهِ فَخَرَجَتِ السَّلْعَةُ مُسْتَحَقَّةً رَجَعَ الْمُشْتَرِي بِبَدْلِهَا عَلَى الْعَبْدِ، وَلَهُ مُطَالَبَةُ السَّيِّدِ أَيْضًا،

(وَإِنْ أَذِنَ لَهُ فِي التَّجَارَةِ) به لایم نه گهر گه وره که کویله که ی نین دا له بازرگانی کردندا (تَصَرَّفَ بِحَسَبِ الْإِذْنِ) نه وه به گویره ی نه ندازه ی نیندانه که بازرگانی ده کا، که وایو: (فَإِنْ أَذِنَ فِي نَوْعٍ) نه گهر نینزنی دا له جوړه شتی که دا بازرگانی بکا (لَمْ يَتَجَاوِزْهُ) نابن له و جوړه به دهر بازرگانی بکا (وَلَيْسَ لَهُ نِكَاحٌ) به و نیندانه ی بازرگانی بوی درست نیه ژن بؤ خوی بیتنی (وَلَا يُوجِرُ نَفْسَهُ) نابن خوی به کرئ بدا به بن نینزنی گه وره که ی (وَلَا يَأْذُنُ لِعَبْدِهِ فِي تِجَارَةٍ) نابن کویله ی خوی - که بؤ بازرگانی کرپویه تی - نینزنی بدا له بازرگانی کردندا (وَلَا يَتَصَدَّقُ) نابن هیچ شتی که به خیر بداته که سیکی تر، نابن هیچ شتی که بیه خشی (وَلَا يُعَامِلُ سَيِّدَهُ) نابن مامله ت له گه ل گه وره ی خوی بکا (وَلَا يَنْعَزِلُ يَابَاقَهُ) کویله له سهر کاری بازرگانی لاناچن به هو ی خو بزرکردنی.

(وَلَا يَصِيرُ مَأْذُونًا لَهُ بِسُكُوتِ سَيِّدِهِ عَلَى تَصَرُّفِهِ) کویله به وه نابیته نیندراو: که گه وره که ی بن دهنک بن له ده ستکاریه کانی (وَيُقْبَلُ إِقْرَارُهُ بِدَيُّونِ الْمُعَامَلَةِ) دانپیدا میتانی کویله ورده گیرئ دهر باره ی قهرزه کانی مامله تکردن (وَمَنْ عَرَفَ رَقَّ عَبْدٍ) هر که سیک بزانی ثاده میزادیک کویله یه (لَمْ يُعَامِلْهُ) درست نیه هیچ مامله تیکی مالی له گه ل بکا (حَتَّى يَعْلَمَ الْإِذْنَ) تا ده زانی نیندراو (بِسَمَاعِ سَيِّدِهِ) وه که گوئی له گه وره که ی بن: نینزنی بدا (أَوْ بَيِّنَةٍ) یان شاهیدی نیندانی ه بن (أَوْ شُيُوعِ بَيْنِ النَّاسِ) یان له ناو خه لکدا بلاو بیته وه: که نیندراو (وَفِي الشُّيُوعِ وَجْهٌ) دهر باره ی بلاو بوونه وه قهرموده یه که هیه: که بهس نیه: (وَلَا يَكْفِي قَوْلُ الْعَبْدِ) قسه ی کویله - که بلن: نیندراوم - بهس نیه.

(فَإِنْ بَاعَ مَأْذُونٌ لَهُ) نه گهر کویله یه که ی نیندراو شتی کی فروشت (وَقَبَضَ الثَّمَنَ) پاره که شی وه رگرت (فَقَلَبَ فِي يَدِهِ) جا پاره که له ده ست کویله که دا فه و تا (فَخَرَجَتِ السَّلْعَةُ مُسْتَحَقَّةً) نینجا دهر که وت شته فروش راو که هی که سیکی تر بووه (رَجَعَ الْمُشْتَرِي بِبَدْلِهَا عَلَى الْعَبْدِ) نه و کاته کرپاره که ده گه پیته وه سهر کویله که تا کو له جیاتی پاره ی فروش راو که وینه که ی، یان نرخه که ی لئوه ریگریته وه (وَلَهُ مُطَالَبَةُ السَّيِّدِ أَيْضًا) هه روه ها بوی هیه داوا له گه وره ی کویله که ش بکا، تا کو توله ی پاره که ی بداتی

وَقِيلَ لَا، وَقِيلَ إِنْ كَانَ فِي يَدِ الْعَبْدِ وِفَاءٌ فَلَا، وَلَوْ اشْتَرَى سَلْعَةً فَقِي مُطَالَبَةُ السَّيِّدِ بِمَنْهَا هَذَا الْخِلَافُ، وَلَا يَتَعَلَّقُ دَيْنُ التَّجَارَةِ بِرَقَبَتِهِ، وَلَا بِذِمَّةِ سَيِّدِهِ بَلْ يُؤَدَّى مِنْ مَالِ التَّجَارَةِ، وَكَذَا مِنْ كَسْبِهِ بِاصْطِيَادٍ وَخَوْرِهِ فِي الْأَصْحَ، وَلَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ بِتَمْلِيكِ سَيِّدِهِ فِي الْأَظْهَرِ.
(كِتَابُ السَّلَامِ)

هُوَ بَيْعُ مَوْصُوفٍ فِي الذِّمَّةِ،

(وَقِيلَ لَا) له فرموده می‌کند بن‌هیزدا: بوی نیه داوا له گه‌وره‌که‌ی بکا (وَقِيلَ إِنْ كَانَ فِي يَدِ الْعَبْدِ وِفَاءٌ) له فرموده می‌کند بن‌هیزدا: نه‌گه‌ر له ده‌ستی کویله‌که‌دا به نه‌نداره‌ی تو له‌ی پاره‌که مال مه‌بی (فَلَا) نابین داوا له گه‌وره‌که‌ی بکا.

(وَلَوْ اشْتَرَى سَلْعَةً) نه‌گه‌ر کویله‌ی نيزندراو که‌لوپه‌لینکی کچی (فَقِي مُطَالَبَةُ السَّيِّدِ بِمَنْهَا) ده‌ریاره‌ی نه‌وه‌ی داوا له گه‌وره‌که‌ی بکا: تاکو پاره‌ی فروشراوه‌که‌ بدا (هَذَا الْخِلَافُ) نه‌و فرموده جی‌اوازان‌ه‌ی پراوردو مه‌نه (وَلَا يَتَعَلَّقُ دَيْنُ التَّجَارَةِ بِرَقَبَتِهِ) قه‌رنزی بازرگانی په‌یوه‌ندی به گه‌رده‌نی کویله‌که‌وه نیه: واته: به گه‌رده‌نی‌وه مه‌لناواسرئ (وَلَا بِذِمَّةِ سَيِّدِهِ) مه‌روه‌ها به نه‌ستوی گه‌وره‌که‌شی مه‌لناواسرئو له سه‌ری نابیتته قه‌رز (بَلْ يُؤَدَّى مِنْ مَالِ التَّجَارَةِ) به‌لکو قه‌رز که له مالی بازرگانی ده‌دریتته‌وه (وَكَذَا مِنْ كَسْبِهِ) مه‌روه‌ها له به‌رمه‌می نیش‌وکاری کویله‌که‌ش ده‌دریتته‌وه (بِاصْطِيَادٍ وَخَوْرِهِ) که به پاوکردن و کاره‌کانی‌ترو ده‌ده‌ستی دینئ (فِي الْأَصْحَ) له فرموده‌ی پاستردا.

(وَلَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ) کویله نابیتته خاوه‌ن ملك (بِتَمْلِيكِ سَيِّدِهِ) به‌وه‌ی گه‌وره‌که‌ی شنتیکی به ملکایه‌تی بداتئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده‌ی به‌هیزتردا، چونکه نه‌و به‌خوی ملکی گه‌وره‌که‌ی خویه‌تی.

﴿ كِتَابُ السَّلَامِ: په‌رتوکی سه‌له‌م ﴾

(هُوَ) سه‌له‌م له شه‌رعدا (بَيْعُ مَوْصُوفٍ فِي الذِّمَّةِ) فروشتنی شنتیکه له به‌ر چاو نه‌بی‌و ناو‌نیشانی درابئو له نه‌ستوی فروش‌یاره‌که‌دا بی. وه‌ک سه‌له‌مدەر بلئ: (ثَمَّ سَهْد دیناره‌م دا به‌ تو له سه‌له‌می په‌نجا تمه‌که گه‌نمی قه‌نده‌هاری له په‌مه‌زاندا ته‌سلیم بکه). سه‌له‌م له‌که‌لکراویش قبول بکاو هم له دانیشگه‌ی مامله‌ته‌که‌شدا سه‌د دیناره‌که‌ی لوه‌ریگری.

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسْلِفُونَ فِي الثَّمَارِ السَّنَةَ وَالسَّنَتَيْنِ، فَقَالَ ﷺ: مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَلْيُسْلَفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ﴾
رواه الشيخان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته مه‌دینه‌ی پیروز، له‌و کاتدا دانیش‌توانی مه‌دینه سه‌له‌میان له میوه‌دا ده‌کرد بؤ ماوه‌ی سالتک و دوو سال، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی:

يُشْتَرَطُ لَهُ مَعَ شُرُوطِ الْبَيْعِ أُمُورٌ، أَحَدُهَا: تَسْلِيمُ رَأْسِ الْمَالِ فِي الْمَجْلِسِ فَلَوْ أَطْلَقَ ثُمَّ عَيْنٌ وَسَلَّمْ فِي الْمَجْلِسِ جَارَ، وَلَوْ أَحَالَ بِهِ وَقَبْضَةُ الْمُحَالِ فِي الْمَجْلِسِ فَلَا، وَلَوْ قَبْضُهُ وَأَوْدَعَهُ الْمُسْلِمَ جَارَ، وَيَجُوزُ كَوْنُهُ مَنفَعَةً وَتَقْبُضُ بِقَبْضِ الْعَيْنِ،

هر كه سينك له شتيكدا سه له می كرد، با له بیوانیكي زاندرلودا و له كيئشانینیكي زاندرلودا بقر ماوهیه کی دیارکرو سه له م بکا.

ئینجا بزانه: مامله تی سه له م له م پیئنج پوکنانه پیک دی: (الْمُسْلِمُ) سه له مدهر: كه كپاره كه یه. (الْمُسْلِمُ إِلَيْهِ) سه له م له گه لکرو: كه فروشیاره كه یه. (رَأْسُ الْمَالِ) سه رمایه: كه پاره كه یه. (الْمُسْلِمُ فِيهِ) سه له م تی داکرو: كه فروشلوه كه یه. (الْصِّيْفَةُ) گوتی مامله ته كه: كه ووشه ی سه له م، یان سه له ف، یان ولته كه یان به زمانینیكي تر.

(يُشْتَرَطُ لَهُ) به مارج داده ندری بقر دروستبوونی سه له م (مَعَ شُرُوطِ الْبَيْعِ) له گه ل مەرجه کانی فروشتندا: كه پابران (أُمُورٌ) حهفت مەرچی تر هه بن:

(أَحَدُهَا) مەرچی یه كه مپان: (تَسْلِيمُ رَأْسِ الْمَالِ فِي الْمَجْلِسِ) ته سلیم کردنی هه موو سه رمایه- كه پاره كه یه- له دانیشگی مامله ته كه دا (فَلَوْ أَطْلَقَ) جا نه گه پاره كه ی به دیارنه کروی گوت، وهك بلتی: ده دینارم له سه له می فلان شت دا به تو (ثُمَّ عَيْنٌ) ئینجا پاره كه ی دیاری کردو گوتی: ئەم ده دیناره عیراقی یه (وَسَلَّمْ فِي الْمَجْلِسِ) هر له و دانیشگه شدا پاره كه ی ته سلیم کرد (جَارَ) مامله ته كه دروسته.

(وَلَوْ أَحَالَ بِهِ) نه گه سه له مدهر كه- به پاره ی سه له م- سه له م له گه لکروه كه ی حه واله کرده سه ره زر داریکی خوی، تاكو پاره كه ی سه له م له قه زر داره كه وه ریگری، ئینجا (وَقَبْضَةُ الْمُحَالِ فِي الْمَجْلِسِ) سه له م له گه لکروه كه ی حه واله کراو هر له و دانیشگه دا پاره ی له قه زر داره كه وه رگرت (فَلَا) نه وه دروست نیه و دانامه زنی، چونگه قه زر داره كه قه زره كه ی خوی داوه ته وه، واته: له جیاتی سه له مدهر پاره كه ته سلیم ناکا.

به لام (وَلَوْ قَبْضَهُ) نه گه سه له م له گه لکروه كه پاره كه ی له سه له مدهر كه وه رگرتو (وَأَوْدَعَهُ الْمُسْلِمَ) هر له و دانیشگه شدا پاره كه ی به ئەمانهت له لای سه له مدهر كه دانا، یان به قه زر دایه سه له مدهر كه، یان له جیاتی قه زرنك دایه وه (جَارَ) سه له مه كه دروسته.

(وَيَجُوزُ كَوْنُهُ مَنفَعَةً) دروسته: سه رمایه ی سه له م- له جیاتی پاره- سودیکی زاندرلو بی، وهك بلتی: له ئیستاوه سودی سالیکی ئەم خانووه م دایه تو له سه له می هه زار کیلیو گه نم (وَتَقْبُضُ) نه و سودی کراوته سه رمایه- نه گه ته سلیم بکری- وهرده گیرئ (بِقَبْضِ الْعَيْنِ) به وه رگرتنی خودی ماله سوددهر كه له دانیشگی مامله ته كه دا، واته: له وینه ی پابردودا ئەمه یان خانووه كه ته سلیم بکا، نه ویش وه ری بگری.

وَإِذَا فُسِّخَ السَّلْمُ وَرَأْسُ الْمَالِ بَاقٍ اسْتَرَدَّهُ بِعَيْنِهِ، وَقِيلَ لِلْمُسْلِمِ إِلَيْهِ رُدُّ بَدَلِهِ
 إِنَّ عَيْنَ فِي الْمَجْلِسِ دُونَ الْعَقْدِ، وَرُؤْيَا رَأْسِ الْمَالِ تَكْفِي عَنْ مَعْرِفَةِ قَدْرِهِ فِي الْأَظْهَرِ.
 الثَّانِي: كَوْنُ الْمُسْلِمِ فِيهِ ذَنْبًا فَلَوْ قَالَ أَسْلَمْتُ إِلَيْكَ هَذَا الثُّوبَ فِي هَذَا الْعَبْدِ فَلَيْسَ
 بِسَلْمٍ، وَلَا يَنْعَقِدُ بَيْعًا فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ قَالَ: اشْتَرَيْتُ مِنْكَ ثَوْبًا صِفَتُهُ كَذَا بِهَذِهِ
 الدَّرَاهِمِ، فَقَالَ: بَعْتُكَ، انْعَقَدَ بَيْعًا، وَقِيلَ سَلَمًا. الثَّلَاثُ: الْمَذْهَبُ أَنَّهُ إِذَا أَسْلَمَ بِمَوْضِعٍ

(وَإِذَا فُسِّخَ السَّلْمُ) هر کاتیک - له بهر هر هویه - مامله تی سه له م هه لوه شیتندراوه
 (وَرَأْسُ الْمَالِ بَاقٍ) خودی سه رمایه که ش - که وهرگیرابو - هر مابو، نه وه (اسْتَرَدَّهُ بِعَيْنِهِ)
 سه له مدره که خودی سه رمایه که ی وهرده گریته وه (وَقِيلَ) له فرموده ده کی بی هیژدا
 (لِلْمُسْلِمِ إِلَيْهِ رُدُّ بَدَلِهِ) سه له م له که لکراوه که بی دروسته: له جیاتی سه رمایه که (بَدَلِ) ی
 بداته وه (إِنَّ عَيْنَ فِي الْمَجْلِسِ) نه که سه رمایه که له دانیسکه که دا دیاری کرابو (دُونَ الْعَقْدِ)
 نه که له مامله ت به ستنه که دا.

ثینجا بزانه: نه که سه له مه که هه لوه شیتندراوه سه رمایه که شی نه مابو، نه و کاته نه که ر
 وینه ی هه بو وینه که ی وهرده گیریتته وه، نه که ر نا: نرخه که ی وهرده گریته وه، هه رو که له
 زقره ی سه رچاوه کانداهرموویانه (وَرُؤْيَا رَأْسِ الْمَالِ) دیتنی سه رمایه ی سه له م (تَكْفِي
 عَنْ مَعْرِفَةِ قَدْرِهِ) به سه، وه بهر زانینی نه ندازه ی سه رمایه که ده که وی (فِي الْأَظْهَرِ) له
 فرموده ی به هیژتردا.

(الثَّانِي) هر چی دووم: (كَوْنُ الْمُسْلِمِ فِيهِ ذَنْبًا) ده بی سه له م تی داکراوه که قهرز بی له
 نه سستی فروشیاره که دا، که واته: (فَلَوْ قَالَ) نه که سه له مدره که گوتی: (أَسْلَمْتُ إِلَيْكَ
 هَذَا الثُّوبَ فِي هَذَا الْعَبْدِ) نه م جله م دایه تو له سه له می نه م کویله یه. (فَلَيْسَ بِسَلْمٍ) نه و
 مامله ته سه له م نیه، چونکه فروشراوه که - که کویله که یه - له بهرچاوه و قهرز نیه (وَلَا
 يَنْعَقِدُ بَيْعًا) هم نه و مامله ته به فروشتنیش دانامه زئی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی
 به هیژتردا، چونکه ووشه ی سه له می بو گوتراوه.

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه که ر گوتی (اشْتَرَيْتُ مِنْكَ ثَوْبًا صِفَتُهُ كَذَا بِهَذِهِ الدَّرَاهِمِ) جلیکم له تو
 کپی سیفته تی نه وهاو نه وها بی، به م دیرمه مانه (فَقَالَ بِعْتُكَ) فروشیاره که ش گوتی:
 فروشتمه تو (انْعَقَدَ بَيْعًا) نه م مامله ته به فروشتن داده مه زئی، چونکه ووشه ی فروشتنی
 بو گوتراوه (وَقِيلَ سَلَمًا) له فرموده ده کی بی هیژدا: به سه له م داده ندری، چونکه
 فروشراوه که قهرزه له بهرچاوه نیه.

(الثَّلَاثُ) هر چی سسی یه م: دیاری کردنی شوینی ته سلیم کردن، له باره ی نه م هرجه
 (الْمَذْهَبُ) فرموده ی راستی مزه ب نه مه یه (أَنَّهُ إِذَا أَسْلَمَ بِمَوْضِعٍ) نه که ر له شوینیکی

لَا يَصْلَحُ لِلتَّسْلِيمِ أَوْ يَصْلَحُ وَلِحَمْلِهِ مُؤْتَةٌ أُشْطَرَطَ بَيَانُ مَحَلِّ التَّسْلِيمِ، وَإِلَّا فَلَا، وَيَصِحُّ حَالًا وَمَوْجَلًا، فَإِنْ أَطْلُقَ الْعَقْدَ حَالًا وَقِيلَ لَا يَنْعَقِدُ، وَيُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِالْأَجَلِ: فَإِنْ عَيَّنَ شَهْرًا أَوْ عَرَبًا أَوْ الْفَرَسَ أَوْ الرُّومَ جَازٌ، وَإِنْ أَطْلُقَ حُمِلَ عَلَى الْهَلَالِيِّ، فَإِنْ انْكَسَرَ شَهْرٌ

وهادا سه له می کرد: که (لَا يَصْلَحُ لِلتَّسْلِيمِ) نه ده گونجا سه له م تن داکراوه که ی لی ته سلیم بکری (أَوْ يَصْلَحُ) یان ده گونجا، به لام (وَلِحَمْلِهِ مُؤْتَةٌ) هینانی بۆ نه و شوینه نه رکو ماندوبوونی هبو، لهو حاله تانه دا (أُشْطَرَطَ بَيَانُ مَحَلِّ التَّسْلِيمِ) به مهرج داندراره: شوینی ته سلیم کردنی سه له م تن داکراوه که دیاری بکری.

(وَإِلَّا) به لام نه گهر شوینه که بۆ ته سلیم کردن ده گونجاو هینانی سه له م تن داکراویش نه رکو ماندوبوونی نه بو (فَلَا) دیاری کردنی شوینه که مهرج نیه و مهر نه و شوینه ی مامله ته که ی لی به ستراره، نه وی ده بیته شوینی ته سلیم کردنی.

نینجا بزانه: نه گهر شوینی دیارکراو- به هوی ویرانبوون، یان به هویه کی تر- که لکی لی ته سلیم کردنی نه ما، نه و کاته نزیکترین شوینی گونجاو ده بیته شوینی ته سلیم کردن، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

مهرجی چواره م: دیاری کردنی کاتی ته سلیم کردن، نه گهر سه له مه که ماوه ی بۆ داندرایی، چونکه (وَيَصِحُّ) سه له م دروسته (حَالًا) هه ر بۆ نه م کاته ی نیستا، نه گهر سه له م تن داکراوه که ی ده ست بکه وی بتوانی- له نوای پاره وهرگرتن- یه کسه ر بچی بیهیننی (وَمَوْجَلًا) هه م بۆ کاتیکی له مه وداش سه له م دروسته.

(فَإِنْ أَطْلُقَ) جا نه گهر له مامله تی سه له مدا باسی نیستاو له مه ودا نه کرا، نه و کاته (انْعَقَدَ حَالًا) بۆ نه م کاته ی نیستا داده مه زری (وَقِيلَ) له هه رموده یه کی بی هیژدا: (لَا يَنْعَقِدُ) دانامه زری.

(وَ) هه ر کاتیکی سه له مه که بۆ کاتیکی له مه ودا بوو (يُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِالْأَجَلِ) به مهرج داده ندری: هه ربوو لا زانستیان هه بی به ماوه ی سه له مه که، به به لگه ی هه دیسه که ی پابردوو، هه م مهرجه: ماوه که ش به پکی دیاری بکری، که واته: دروست نیه بلی: تا زستان، یان تا دروینه.

(فَإِنْ عَيَّنَ شَهْرًا أَوْ عَرَبًا أَوْ الْفَرَسَ أَوْ الرُّومَ) جا نه گهر- له مامله ته که دا- مانگه کانی عه پهبی، یان فارسی، یان پۆمی دیاری کردن: وه بلی: به ماوه ی چوار مانگی عه پهبی (جَان) سه له مه که دروسته (وَإِنْ أَطْلُقَ) نه گهر هیجیانی دیاری نه کریو ته نها گوتی به ماوه ی چوار مانگ، نه وه (حُمِلَ عَلَى الْهَلَالِيِّ) واته ی مانگه که ده هیندریته سه ر مانگی نیسلامی: که ده که وینه نیتوان بوو مانگی یه کشه وه (فَإِنْ انْكَسَرَ شَهْرٌ) جا نه گهر له و مانگانه مانگی که

حُسْبُ الْبَاقِي بِالْأَهْلِةِ وَتُمْمُ الْأَوَّلُ ثَلَاثِينَ،
وَالْأَصَحُّ صِحَّةُ تَأْجِيلِهِ بِالْعِيدِ وَجُمَادَى، وَيُحْمَلُ عَلَى الْأَوَّلِ.
(فَصْلٌ) يُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمُسْلِمِ فِيهِ مَقْدُورًا عَلَى تَسْلِيمِهِ عِنْدَ وَجُوبِ التَّسْلِيمِ، فَإِنْ كَانَ
يُوجَدُ بِلَدٍ آخَرَ صَحَّ إِنْ اغْتِيدَ نَقْلُهُ لِلْبَيْعِ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ أَسْلَمَ فِيمَا يَغْمُ فَاِنْقَطَعَ فِي
مَحَلِّهِ لَمْ يَنْقَسِحْ فِي الْأَظْهَرِ، فَيَتَخَيَّرُ الْمُسْلِمُ بَيْنَ فَسْخِهِ وَالصَّبْرِ حَتَّى يُوجَدَ، وَلَوْ عَلِمَ
قَبْلَ الْمَحَلِّ انْقِطَاعَهُ عِنْدَهُ

ده شکاوه؟ چونکه له ناو مانگه که دا مامله ته که کرابو (حُسْبُ الْبَاقِي بِالْأَهْلِةِ) نه وائی تر به
مانگی به کسه وه ده ژمیردینو (وَتُمْمُ الْأَوَّلُ ثَلَاثِينَ) به که مه که ش- که شکاوه ته وه- سی
پوژی بق ته و او ده کرئ، له دواى مانگه کانی تر.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستر (صِحَّةُ تَأْجِيلِهِ) دروسته ماوه بق سه له م دابندرئ
(بِالْعِيدِ) به هاتنی جه زن و (وَجُمَادَى) هم به مانگی (جوماتا) ی به که م، بیان نووم، هم
مانگی کانونی به که م نووم (وَيُحْمَلُ عَلَى الْأَوَّلِ) واته ی نه وانه ش ده هیندریته سر
سره تای کاته که، واته: به که م شهوی جه زن و به که م شهوی مانگه کان.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي مَهْرُجِه کانی تری سه له م﴾

مهرجی پینجه م: (يُشْتَرَطُ) به مهرج داده ندرئ (كَوْنُ الْمُسْلِمِ فِيهِ مَقْدُورًا عَلَى تَسْلِيمِهِ)
سه له م تئ داکراوه که توانای ته سلیمکردنی به سر دا هه بئ (عِنْدَ وَجُوبِ التَّسْلِيمِ) له کاتی
واجبونی ته سلیمکردنی دا (فَإِنْ كَانَ يُوجَدُ بِلَدٍ آخَرَ) جا نه گهر سه له م تئ داکراوه که له
شوینیکی تر دا ده ست ده که وت (صَحَّ) سه له می تئ دا دروست ده بئ (إِنْ اغْتِيدَ نَقْلُهُ لِلْبَيْعِ)
نه گهر عاده ت بئ نه و جوړه شته بق فروشتن بهیندریته شوینی ته سلیمکردن (وَإِلَّا) به لام
نه گهر عاده ت نه بو- بق فروشتن- بهیندرئ (فَلَا) سه له می تئ دا دروست نابئ، چونکه
توانای به سر دا نیه.

(وَلَوْ أَسْلَمَ فِيمَا يَغْمُ) نه گهر سه له می له شتیکی وه هادا کرد: که له گشتی نه و شوینته دا
هه بو، به لام (فَاِنْقَطَعَ فِي مَحَلِّهِ) که کاتی ته سلیمکردنی هات، شته که بپراوه وه نه ما (لَمْ
يَنْقَسِحْ) سه له مه که هه لئاوه شیتته وه، مهرچند نه مانیشی به هوی که مته رغه می و دواخستنی
سه له م له که لکراوه که ش بئ: وه که له کاتی دیارکرودا ته سلیمی نه کر بئ (فِي الْأَظْهَرِ) له
فرموده ی به هیز تر دا (فَيَتَخَيَّرُ الْمُسْلِمُ) جا له و حاله ته دا سه له مده ره که سریشکه: (بَيْنَ
فَسْخِهِ) له نیتوان هه لوه شانده وه ی سه له مه که، سه رمایه که شسی وه ریگریته وه (وَالصَّبْرُ حَتَّى
يُوجَدَ) یان خوی پابگری چاوه پوان بکا تا شته که ده ست ده که وی.

به لام (وَلَوْ عَلِمَ قَبْلَ الْمَحَلِّ) نه گهر پیش هاتنی کاتی ته سلیمکردن، سه له مده ره که زانی
(انْقِطَاعُهُ عِنْدَهُ) له کاتی واجبونی ته سلیمکردندا نه و سه له م تئ داکراوه ده بریته وه، نه وه

فَلَا خِيَارَ قَبْلَهُ فِي الْأَصَحِّ، وَكَوْنُهُ مَعْلُومَ الْقَدْرِ كَيْلًا أَوْ وَزْنًا أَوْ عَدًّا أَوْ ذَرْعًا، وَيَصِحُّ الْمَكِيلُ وَزْنًا وَعَكْسُهُ، وَلَوْ أَسْلَمَ فِي مِائَةِ صَاعٍ حِنْطَةً عَلَى أَنْ وَزَنَهَا كَذَا لَمْ يَصِحَّ، وَيَشْتَرِطُ الْوَزْنُ فِي الْبَطِيخِ وَالْبَازِلِجَانِ وَالْقِثَاءِ وَالسُّفْرَجَلِ وَالرُّمَّانِ، وَيَصِحُّ فِي الْجَوْزِ وَاللُّوزِ بِالْوَزْنِ فِي نَوْعٍ يَقِلُّ اخْتِلَافُهُ، وَكَذَا كَيْلًا فِي الْأَصَحِّ، وَيَجْمَعُ فِي اللَّبَنِ بَيْنَ الْقَدْرِ وَالْوَزْنِ، وَلَوْ عَيَّنَ مِكْيَالًا فَسَدَ إِنْ لَمْ يَكُنْ مُعْتَادًا

(فَلَا خِيَارَ قَبْلَهُ) پیش هاتنی کاته که مافی به شیعمانی نیه (فی الأصح) له فرموده‌ی پاستردا.

﴿ناگاداری﴾: نه‌گه‌ر له کاتی واجیبوونی ته‌سلیم‌کردندا سه‌له‌م تن‌داکروه که به پاره‌یه‌کی گران ده‌ست ده‌که‌وت، نه‌و کاته واجیه وده‌ستی بیینی، هرچه‌نده به زیاتر له نرخ‌ی وینه‌ی خویشی بیکری، هر وه‌ک له (تحفة) دا-به پیچه‌وانه‌ی (نهایه) و(مغنی)- فرموده‌ی ته‌ی. هرچی شه‌شه‌م: (وَكُونُهُ مَعْلُومَ الْقَدْرِ) به مهرج داندرلوه: سه‌له‌م تن‌داکروه که نه‌ندلزه‌ی زاندرلو بئ: (كَيْلًا) به پیوانه (أَوْ وَزْنًا) یان به کیشانه (أَوْ عَدًّا) یان به ژماره (أَوْ ذَرْعًا) یان به گز، به به‌لگی حه‌دیس‌ه‌کی پابردوو، واته: ژماره‌و گه‌ز قیاس کرلونه‌ته سه‌ر پیوانه‌و کیشان (وَيَصِحُّ الْمَكِيلُ وَزْنًا) دروسته شتی به پیوانه به کیشان سه‌له‌می تن‌دا بکری، هم (وَعَكْسُهُ) به پیچه‌وانه‌وش دروسته (وَلَوْ أَسْلَمَ فِي مِائَةِ صَاعٍ حِنْطَةً) نه‌گه‌ر سه‌له‌می له سه‌ر ساعی گهنمدا کرد (عَلَى أَنْ وَزَنَهَا كَذَا) که کیشه‌کی نه‌ونده بئ (لَمْ يَصِحَّ) نه‌و جوره سه‌له‌م دروست نابئ، چونکه که‌م ده‌ست ده‌که‌وی.

(وَيَشْتَرِطُ الْوَزْنُ) کیشان به مهرج داده‌ندری: (فِي الْبَطِيخِ) له گندوره-کاله‌و له شفتی و(وَالْبَازِلِجَانِ) له باینجان و(وَالْقِثَاءِ) له خیارو ته‌روزی و(وَالسُّفْرَجَلِ) له به‌ه‌و و(وَالرُّمَّانِ) له هه‌نارو نه‌و جوره شتانه‌ی له به‌ر قه‌باره‌یان به پیوانه ناگودجی له به‌ر جیاولزیش به ژماردن ناگودجی (وَيَصِحُّ فِي الْجَوْزِ وَاللُّوزِ بِالْوَزْنِ) سه‌له‌م له گوینو چواله‌دا به کیشان دروسته (فِي نَوْعٍ يَقِلُّ اخْتِلَافُهُ) له جوریکی وه‌مادا: که جیاولزی که‌م بئ (وَكَذَا كَيْلًا) هر وه‌ما به پیوانه‌ش تیانداندروسته (فی الأصح) له فرموده‌ی پاستردا.

هر وه‌ما له مهره‌به‌ی نیعمای (حنفی) دا به ژماردنیش له گوینو هیلکه‌دا دروسته، هر وه‌ک له (الهدایة) دا فرموده‌ی ته‌ی. (وَيَجْمَعُ فِي اللَّبَنِ) له سه‌له‌می خشتدا ده‌بی کز بکریته‌وه (بَيْنَ الْقَدْرِ وَالْوَزْنِ) له نیوان ژماردن و کیشاندا.

(وَلَوْ عَيَّنَ مِكْيَالًا) نه‌گه‌ر-ته‌نها- یه‌ک په، یان یه‌ک گز، یان یه‌ک ته‌رلزوی دیاری کرد (فَسَدَ) سه‌له‌مه‌که به‌تال ده‌بیته‌وه (إِنْ لَمْ يَكُنْ مُعْتَادًا) نه‌گه‌ر هر یه‌ک له‌و دیارکرلوانه‌ی پابردوو عاده‌ت نه‌بن، چونکه وا ده‌بن له پیش هاتنی کاتی ته‌سلیم‌کردن نه‌و دیارکرلوانه

وَأَلَّا فَلَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ أَسْلَمَ فِي ثَمَرٍ قَرِيْبَةٍ صَغِيرَةٍ لَمْ يَصِحَّ، أَوْ عَظِيمَةٍ صَحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَمَعْرِفَةُ الْأَوْصَافِ الَّتِي يَخْتَلَفُ بِهَا الْفَرَضُ اخْتِلَافًا ظَاهِرًا، وَذَكَرُهَا فِي الْعَقْدِ عَلَى وَجْهِ لَا يُؤَدِّي إِلَى عِزَّةِ الْوُجُودِ، فَلَا يَصِحُّ فِيمَا لَا يَنْضَبُطُ مَقْصُودُهُ كَالْمُخْتَطِطِ الْمَقْصُودِ الْأَرْكَانَ كَهَرِيسَةٍ وَمَعْجُونٍ وَغَالِيَةٍ وَخَفٍّ وَتَرِيَاقٍ مَخْلُوطٍ، وَالْأَصَحُّ صِحَّتُهُ فِي الْمَخْتَطِطِ الْمُنْضَبِطِ كَعَثَابِيٍّ وَخَزٍّ وَجُبْنٍ وَأَقِطٍ وَشَهْدٍ وَخَلٍّ ثَمَرٍ أَوْ زَبِيبٍ،

نامیندو کیسه هو ددها (وَأَلَّا) به لام نه گهر عادهت بونو نه ندازه که یان ده زاندر (فَلَا فِی الْأَصَحِّ) سه له مه که به تال نابیته وه له فرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ أَسْلَمَ فِی ثَمَرٍ قَرِيْبَةٍ صَغِيرَةٍ) نه گهر سه له می کرد له میوه ی گوندیکی بجووکدا (لَمْ يَصِحَّ) سه له مه که دروست نابین، چونکه وا ده بی میوه که ی له بهر که می ده بی پته وه نامینتی (أَوْ عَظِيمَةٍ) یان له میوه ی گوندیکی گوره ددها سه له می کرد (صَحَّ) نه و کاته دروست ده بی (فِی الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، چونکه مه ترسی برانه وه ی نیه.

مهرجی هه فته م: (وَمَعْرِفَةُ الْأَوْصَافِ الَّتِي) ناسینی نه و جورده سیفه تانه ی سه له م تنی داکرا وه که - که (يَخْتَلَفُ بِهَا الْفَرَضُ) مه به ستیان بین ده گورپی (اخْتِلَافًا ظَاهِرًا) گورپانیکی به ناشکرا (وَذَكَرُهَا فِي الْعَقْدِ) هم مهرجه نه و سیفه تانه له ماملت به ستنه که داه بگورتین (عَلَى وَجْهِ لَا يُؤَدِّي إِلَى عِزَّةِ الْوُجُودِ) به جورپکی وه ها: نه بیته هو ی که م ده ستکه وتن ی سه له م تنی داکرا وه که:

که و ابو: (فَلَا يَصِحُّ) سه له م دروست نیه (فِيمَا لَا يَنْضَبُطُ مَقْصُودُهُ) له و جورده شته ی مه به ستکه ی به پکی دیار نابین (كَالْمَخْتَطِطِ) وه نه و جورده شته ی له چه ند به شیک تیکه له و (الْمَقْصُودِ الْأَرْكَانِ) به شه کانیش هه مو مه به ستن (كَهَرِيسَةٍ) وه که هه ریسو (وَمَعْجُونٍ) شیلدرای تیکه له شه کرو شتی تر (وَغَالِيَةٍ) بونی تیکه له چه ند بونیکو (وَخَفٍّ) خوفو پیلای دروستکراو به پشتو ناواخنو (وَتَرِيَاقٍ مَخْلُوطٍ) ده رمانی تیکه له چه ند ده رمانیک.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی پاستر (صِحَّتُهُ) سه له م دروسته (فِی الْمَخْتَطِطِ الْمُنْضَبِطِ) له و تیکه له ی به شه کانی به پکی ده زاندرینو به شه کانیشی هه مو مه به ستن (كَعَثَابِيٍّ) وه که نه و جلای له ناویشم لوکه دروست ده کریو (وَخَزٍّ) هم نه و جلای له ناویشم و خوری دروست ده کری، چونکه به ناسانی به شه کانی ده زاندری (و) هه روه ها له و تیکه له شدا دروسته: که به ته نها به شیک مه به ستو به شه کانی تریشی بچا ککردنی نه و به شه تیکه له کراون: وه (جُبْنٍ) په نیر (وَأَقِطٍ) که شک (وَشَهْدٍ) شانوی هه نگوین (وَخَلٍّ ثَمَرٍ أَوْ زَبِيبٍ) سرکه ی قه سپ، یان میوژ، که به تیکه له کردنی ناو دروست ده کری.

لَا يَخْزِرُ فِي الْأَصَحِّ عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ، وَلَا يَصِحُّ فِيْمَا يَنْدُرُ وَجُودُهُ كَلْخَمِ الصَّيْدِ بِمَوْضِعِ الْعِرَةِ، وَلَا فِيْمَا لَوْ اسْتَقْصَى وَصْفُهُ عَزَّ وَجُودُهُ كَاللُّؤْلُؤِ الْكِبَارِ وَالْيَوَاقِيتِ، وَجَارِيَةِ وَأَخْتِهَا أَوْ وَلَدِهَا.

(فَرَعٌ) يَصِحُّ فِي الْحَيَوَانِ، فَيُشْتَرَطُ فِي الرُّقِيقِ ذِكْرُ نَوْعِهِ كَرَكِيٍّ، وَلَوْنِهِ كَأَبْيَضَ وَيَصِفُ بَيَاضَهُ بِسُمْرَةٍ أَوْ شُقْرَةٍ، وَذُكُورَتِهِ وَأُنْثَاهُ، وَسِنُّهُ، وَقَدُّهُ طَوْلًا وَقَصْرًا، وَكُلُّهُ عَلَى التَّقْرِيبِ، وَلَا يُشْتَرَطُ ذِكْرُ الْكَحْلِ وَالسَّمَنِ وَتَحْوِيهِمَا فِي الْأَصَحِّ،

(لَا الْخَبْرَ) بِهِ لَمْ سَهْلَمَ لَهُ نَانْدَا دُرُوسْت نِيَه (فِي الْأَصَحِّ) لَهُ فَهَرْمُودِي پَاسْتَرْدَا (عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ) لَهُ لَاي زُورْتَرِينِي زَانَايَانِي نَائِينِي.

به لَام له فهرمودیه کی تردا- که (امام الحرمین) و چند زانایه کی تر به پاستیان داناو-: سه لَم له ناندَا دروسته، چونکه نه اندازه ی کارتیگردنی ناگره کی دیاره و خویی به که شی بَر چاکگردنه و مه به ست نیه، هه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فهرمودیانه.

(وَلَا يَصِحُّ) سَهْلَمَ دُرُوسْت نِيَه (فِيْمَا يَنْدُرُ وَجُودُهُ) لَهُ وَجُودُهُ شَتِي كَهَم دَهْسْت دَهْكَوئِي (كَلْخَمِ الصَّيْدِ) وَهَكَ كُوشْتِي نِيَجِير (بِمَوْضِعِ الْعِرَةِ) لَهُ شَوَيْتِيكِي وَهَادَا: كَه كَهَم دَهْسْت بَكَهْوئِي (وَلَا فِيْمَا) هَم لَهُ وَشْتَشْدَا دُرُوسْت نِيَه: كَه (لَوْ اسْتَقْصَى وَصْفُهُ) نَهْكَر هَمُودِي سِيْفَه تَهْكَانِي بَكُوتَرَيْن (عَزَّ وَجُودُهُ) كَهَم دَهْسْت بَكَهْوئِي (كَالْلُّؤْلُؤِ الْكِبَارِ) وَهَكَ لَوْنُودِي كَه وَرَهَو (وَالْيَوَاقِيتِ) يَاقُوت، هَم (وَجَارِيَةِ وَأَخْتِهَا) جَارِيَهْ كُو خُوشَكَهْ كِي (أَوْ وَلَدِهَا) يَان مَنْدَالَهْ كِي وَيَكْرَا، يَان مَهْوَ بَهْرَخَهْ كِي، چونکه كه م وَيَكْرَا كُو دَهْبنَهْ رَه.

﴿ فَرَعٌ: لَقِيْلِكَ لَهُ بَاسِي سَهْلَهْمِي نَازَلُ وَخَوَارِدَهْمَهْنِي ﴾

(يَصِحُّ فِي الْحَيَوَانِ) سَهْلَمَ لَهُ نَازَلَا دُرُوسْتَه، نَهْكَر به مَهْرَجِي نَاسِي نَهْبن (فَيُشْتَرَطُ) به مَهْرَج دَا دَهْندَرِي (فِي الرُّقِيقِ) لَهُ كُويلَه سَهْلَمَ تِي دَا كِرُودَا (ذِكْرُ نَوْعِهِ) بَاسِي جُورَهْ كِي بَكَرِي (كَرَكِيٍّ) وَهَكَ بَلِي كُويلَه كَه تُوْرَكِي بِي (وَلَوْنِهِ كَأَبْيَضَ) بَاسِي پَهْنگِي بَكَا، وَهَكَ بَلِي: سِي بِي (وَيَصِفُ بَيَاضَهُ) وَهَسْفِي سِيْبَايَهْ كَهْ شِي بَكَا: (بِسُمْرَةٍ) نَهْ سَمَر بِي (أَوْ شُقْرَةٍ) يَان لَهُ نِيَوَان زَهْرو سُوْرِي بِي (وَذُكُورَتِهِ وَأُنْثَاهُ) بَاسِي نِيْرُو مِيْيَايَهْ تِي شِي بَكَا (وَسِنُّهُ) بَاسِي تَهْ مَهْ نِي شِي بَكَا (وَقَدُّهُ طَوْلًا وَقَصْرًا) بَاسِي بَالَايَهْ كَهْ شِي بَكَا: دَرِيْز بِي، يَان كُورْت بِي (وَكُلُّهُ عَلَى التَّقْرِيبِ) كُشْت سِيْفَه تَهْ مَهْوَ بَالَايَهْ كَهْ لَهُ سَهْر نَزِيكِي بِي.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) مَهْرَج نِيَه (ذِكْرُ الْكَحْلِ) بَاسِي چَاو پَهْشِي بَكَاو (وَالسَّمَنِ) بَاسِي قَهْلَهْ وَيِي بَكَا (وَتَحْوِيهِمَا) نَهْ هُوِي وَهَكَ نَهْ دُورَانَهْ بِي: وَهَكَ چَاو كَهْ وَرَهْ يِي وَ مَل نَهْ سَتُوْرِي (فِي الْأَصَحِّ) لَهُ فَهَرْمُودِي پَاسْتَرْدَا.

وَفِي الْإِبِلِ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ: الذُّكُورَةُ وَالْأُنثَى وَالسَّنُّ وَاللُّونُ وَالنُّوْعُ،
وَفِي الطَّيْرِ: النَّوْعُ وَالصَّغَرُ وَكِبَرُ الْجُنَّةِ، وَفِي اللَّحْمِ: لَحْمُ بَقَرٍ أَوْ ضَأْنٍ أَوْ مَغَزٍ ذَكَرٍ خَصِيٍّ
رَضِيعٍ مَعْلُوفٍ أَوْ ضِدِّهَا، مَنْ فَخَذَ أَوْ كَتَفَ أَوْ جَنَبَ، وَيُقْبَلُ عَظْمُهُ عَلَى الْعَادَةِ، وَفِي
الثِّيَابِ: الْجِنْسُ وَالطُّوْلُ وَالْعَرْضُ وَالْفِلْظُ وَالْدَقَّةُ وَالصَّفَافَةُ وَالرَّقَّةُ وَالنُّعُومَةُ وَالْخَشُونَةُ،
وَمُطْلَقُهُ يُحْمَلُ عَلَى الْخَامِ، وَيَجُوزُ فِي الْمَقْصُورِ وَمَا صَبَغَ غَزْلُهُ قَبْلَ النَّسِجِ كَالْبُرُودِ،
وَالْأَقْيَسُ صِحَّتُهُ فِي الْمَصْبُوغِ بَعْدَهُ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ مَنَعُهُ وَبِهِ قَطَعَ الْجُمْهُورُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(وَفِي الْإِبِلِ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ) له سه له می ووشتره نه سپو هیتسترو که ردا، مرجه:
(الذُّكُورَةُ وَالْأُنثَى) نیرو مینایه تی بگوتری (وَالسَّنُّ) ته مهنو (وَاللُّونُ) پهنگو (وَالنُّوْعُ)
جوری بگوتری (وَفِي الطَّيْرِ) له بالتدهشدا مرجه: (النُّوْعُ) جوری بگوتری (وَالصَّغَرُ وَكِبَرُ
الْجُنَّةِ) بچوکی و گوره می لاشه ی بگوتری.

(وَفِي اللَّحْمِ) له سه له می گوشتدا مرجه: (لَحْمُ بَقَرٍ) بلتی: گوشتی په شه وولاغه (أَوْ ضَأْنٍ)
یان مه په (أَوْ مَغَزٍ) یان بزنه (ذَكَرٍ) نیره (خَصِيٍّ) خه سیئندراوه (رَضِيعٍ) شیرخوره
(مَعْلُوفٍ) نه تلقی درلوه تی (أَوْ ضِدِّهَا) یان دزی نه وانه ی پاردوو (مِنْ فَخَذٍ) گوشتی پانه (أَوْ
كَتِفٍ) یان گوشتی شانه (أَوْ جَنَبٍ) یان گوشتی ته نیشته (وَيُقْبَلُ عَظْمُهُ عَلَى الْعَادَةِ) واجبه:
تیسفانه کانیشی له که ل گوشته که وریگیری، به گویره ی عاده تی گوشت فروشتن: وهک
ناوکی خورما له که ل خورما.

(وَفِي الثِّيَابِ) له سه له می جل و به رگدا، مرجه: (الْجِنْسُ) په گهزه که ی بگوتری: لۆکه یه، یان
خوری یه، هروه ها جورو شوینی لی دروستکردنیشی بگوتری (وَالطُّوْلُ وَالْعَرْضُ) دریزی و
پانی ی بگوتری (وَالْفِلْظُ وَالْدَقَّةُ) نه ستوری و باریکی دلوه که ی بگوتری (وَالصَّفَافَةُ
وَالرَّقَّةُ) پری و ته نک ی چنینی بگوتری (وَالنُّعُومَةُ وَالْخَشُونَةُ) نرمی و زیری بگوتری
(وَمُطْلَقُهُ) سه له م له م قوماشدا که باسی هیچی تی دا نه کرابی (يُحْمَلُ عَلَى الْخَامِ) واته ی
ده هیندریته سهر نه و قوماش ی نه کراوته جل و به رگ.

(وَيَجُوزُ) سه له م دروسته (فِي الْمَقْصُورِ) له جل و به رگی گازرکرو-شوردرلوا (وَمَا صَبَغَ غَزْلُهُ
قَبْلَ النَّسِجِ) هم له و جوړهشدا دروسته: که پیش چنین دلوه که ی پهنگ کرابی (كَالْبُرُودِ)
وهک په شته ماله کان و بهرماله کان (وَالْأَقْيَسُ صِحَّتُهُ فِي الْمَصْبُوغِ بَعْدَهُ) قیاس نه وهایه له و
جوړهشدا دروست بئ: که نوای چنین پهنگ کرابی (قُلْتُ) نیامی (النَّوای) ده فهرموئ:
(الْأَصَحُّ) فهرمووده ی پاستر (مَنَعُهُ) سه له می په نگرلوی نوای چنین دروست نیه (وَبِهِ قَطَعَ
الْجُمْهُورُ) هر به و دروستنه بوونه ش کومه له زوره که ی زانایان براندویه تیانه وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)،
جا مه به ستیش نه و جوړه په ننگه یه: که لاشه ی هه بی و کونه کانی نیوان دلوه کانی جله که

وَفِي الثَّمَرِ: لَوْنُهُ وَتَوَعُّهُ وَبَلَدُهُ وَصِفَرُ الْحَبَّاتِ وَكِبَرُهَا وَعَتَقُهُ وَحَدَاتُهُ، وَالْحِنْطَةُ وَسَائِرُ
 الْحُبُوبِ كَالثَّمَرِ، وَفِي الْعَسَلِ: جَبَلِيٌّ أَوْ بَلَدِيٌّ صَيْفِيٌّ أَوْ خَرِيفِيٌّ أَبْيَضُ أَوْ أَصْفَرُ، وَلَا
 يُشْتَرَطُ الْعَتَقُ وَالْحَدَاثَةُ، وَلَا يَصِحُّ فِي الْمَطْبُوحِ وَالْمَشْوِيِّ، وَلَا يَضُرُّ تَأْثِيرُ الشَّمْسِ،
 وَالْأَظْهَرُ مَنَعُهُ فِي رُؤُوسِ الْحَيَوَانِ، وَلَا يَصِحُّ فِي مُخْتَلِفٍ كَبْرَمَةٍ مَعْمُولَةٍ وَجِلْدٍ وَكُوزٍ
 وَطَسٍّ وَقَمَقَمٍ وَمَنَارَةٍ وَطَنْجِيرٍ وَنَحْوِهَا،

بگري، به لام نه گهر ته نهها په رنگ بڼو لاشه ی نه بڼ، نو کاته دروسته، هه روه ک له
 (القلیوبی) و (الشروانی) دا پرون کرلوه ته وه.

(وَفِي الثَّمَرِ) له سه له می قه سپدا مه رجه: (لَوْنُهُ) په ننگه که ی بگوئړئو (وَتَوَعُّهُ) جوړه که ی
 بگوئړئو (وَبَلَدُهُ) شویته که شس بگوئړئو (وَصِفَرُ الْحَبَّاتِ وَكِبَرُهَا) که وره یی و بچوکی
 ده نکه کانی بگوئړئو (وَعَتَقُهُ وَحَدَاتُهُ) کوئی نوئی بگوئړئو (وَالْحِنْطَةُ وَسَائِرُ الْحُبُوبِ
 كَالثَّمَرِ) که نمو گشت دانه ویله یه کی تریش وه کو قه سپ وایه، له مه رجه کانی پریږدودا.

(وَفِي الْعَسَلِ) له سه له می هه نگویندا مه رجه: (جَبَلِيٌّ أَوْ بَلَدِيٌّ) دیاری بکړئ: کڼوی یه، یان
 ناوه دانی یه (صَيْفِيٌّ أَوْ خَرِيفِيٌّ) هاوینی یه، یان پاییزی یه (أَبْيَضُ أَوْ أَصْفَرُ) سپی یه، یان
 زه رده، به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ الْعَتَقُ وَالْحَدَاثَةُ) به مه رج دانه ندراره: کوئی نوئی بگوئړئو،
 چونکه هه نگوین به کوئی ناگوئړئو.

(وَلَا يَصِحُّ) سه له م دروست نیه (فِي الْمَطْبُوحِ) له شتی کولاودا (وَالْمَشْوِيِّ) له شتی برژلودا،
 واته: له گشت نو شتی نه اندازه ی کارتی کړدنې ټاگړی دیار نه بڼ، به لام نه گهر نه نندلزه ی
 کارتی کړدنې ناگړه که ی دیار بوو: وه ک شه کرو ټوشاو و که چو په ژوو و نه و جوړه شتانه،
 نه وه سه له می تی دا دروسته، هه روه ک له زوړبه ی سرچاوه کانداهرموویانه (وَلَا يَضُرُّ
 تَأْثِيرُ الشَّمْسِ) کارتی کړدنې گهرمای پوژ زیانی نیه.

(وَالْأَظْهَرُ) به هه رمووده ی به میزتر (مَنَعُهُ) سه له م دروست نیه (فِي رُؤُوسِ الْحَيَوَانِ) له
 سه رو پی ی ناژه لدا، به لام له هه رمووده که ی تردا: سه له م له سه رو پی ی ناژه لدا به کیښان
 دروسته، به و مه رجه ی له خوړی و مووه که ی پاک بکړیته وه، هه روه ک له (نهایه) و (مغنی) دا
 هه رموویانه.

(وَلَا يَصِحُّ) سه له م دروست نیه (فِي مُخْتَلِفٍ) له و شته دا که به شه کانی لیک جیاواز بڼ
 (كَبْرَمَةٍ مَعْمُولَةٍ) وه ک دیزه و کوپه ی به ده ست دروست کرابڼ (وَجِلْدٍ) هم له پیسته شدا
 دروست نیو (وَكُوزٍ) هم له گوزو (وَطَسٍّ) له ته شتو (وَقَمَقَمٍ) له مه سینو (وَمَنَارَةٍ) له
 چرادانه و (وَطَنْجِيرٍ) قابله مه و (وَنَحْوِهَا) له هه ر شتی کی وه کو نه وانیش به شه کانیان لیک
 جیا بڼ، سه له می تی دا دروست نابڼ.

وَيَصِحُّ فِي الْأَسْطَالِ الْمُرْتَبَعَةِ وَفِيمَا حُبُّ مِنْهَا فِي قَالِبٍ، وَلَا يُشْتَرَطُ ذِكْرُ الْجَوْدَةِ
وَالرَّدَاءَةِ فِي الْأَصَحِّ، وَيَحْتَمِلُ مُطْلَقُهُ عَلَى الْجَيِّدِ، وَيُشْتَرَطُ مَعْرِفَةُ الْعَاقِدَيْنِ الصِّفَاتِ،
وَكَذَا غَيْرُهُمَا فِي الْأَصَحِّ.

(فَصْلٌ) لَا يَصِحُّ أَنْ يَسْتَبْدِلَ عَنِ الْمُسْلِمِ فِيهِ غَيْرَ جَنْسِهِ وَنَوْعِهِ، وَقِيلَ يَجُوزُ فِي نَوْعِهِ
وَلَا يَجِبُ قَبُولُهُ،

به لام (وَيَصِحُّ) سه له م دروسته (فِي الْأَسْطَالِ الْمُرْتَبَعَةِ) له سه تله كانی چوارگوشه داو (وَفِيمَا
حُبُّ مِنْهَا فِي قَالِبٍ) هم له گشت نه وانه ی پابردووشدا که له ناو قالب داپړنژداین، واته: به
یه که نه ندازه دروست کرابن، سه له میان تې دا دروست ده یی.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾ له مهرجی نووه مدا پابرا: که ده یی سه له م تې دا کړلوه که قهرز بې، جا به
هوی نه و مهرجیه سه له م له خورده مهنی دا دروست نیه نه گهر سه رمایه که شی
خورده مهنی بې، مهرچند په گزه که شیان لیک جیاوړ بې، که وایو: له سه له می
خورده مهنی دا مهرجه: سه رمایه که ی شتیکی تری جگه له خورده مهنی بې.

هه روه هاش سه له م له پاره و زړو زبوا دروست نیه، نه گهر سه رمایه که شی پاره، یان زړې،
یان زیو بې، مهرچند په گزه شیان لیک جیاوړ بې، که وایو: له سه له می نه وانه شدا مهرجه:
سه رمایه که ی شتیکی تری جگه له زړو زیو و پاره بې، هه روه که له (المجموع) له پریادا، له
سه رچاوه کانی تریشدا لیږه دا پوون کړلوه ته وه.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) له و شته ی سه له می تې دا ده کړی، به مهرج داناندری (ذِكْرُ الْجَوْدَةِ وَالرَّدَاءَةِ)
باسی چاکی و خرابی بکړی (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ی پاستردا (وَيَحْتَمِلُ مُطْلَقُهُ عَلَى الْجَيِّدِ)
جا نه گهر باسی هیچیان نه کړا، نه وه واته ی نه هیندریته سه ر باشه که ی (وَيُشْتَرَطُ مَعْرِفَةُ
الْعَاقِدَيْنِ الصِّفَاتِ) هه روه ها به مهرج داده ندری: هه ربوو مامله ته چیه کان گشت سیفه ته کانی
به مهرج دانندراو بناسن (وَكَذَا غَيْرُهُمَا) هه روه ها مهرجه: دوو که سی دانپه روه ر-جگه
له وان- سیفه ته کانی بناسن (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ی پاستردا، تا کو له کاتی کیشه دا
بگه پښه وه لای نه و دوو دانپه روه رانه.

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي گُورِينَ هُوَ سَهْ لَهْم تې دا کړاو ﴾

(لَا يَصِحُّ) به تاله و دروست نیه (أَنْ يَسْتَبْدِلَ عَنِ الْمُسْلِمِ فِيهِ) سه له م تې دا کړلوه که
بگورپته وه و شتیکی تری له جیاتی وه ریگری: که (غَيْرَ جَنْسِهِ) شته که په گه زی سه له م
تې دا کړلوه که نه بې: وه که نه له جیاتی جو (وَنَوْعِهِ) یان جوړی سه له م تې دا کړلوه که نه بې:
وه که نه می قه نده هاری له جیاتی په شکول (وَقِيلَ) له هه رموده یه کی بې میژدا: (يَجُوزُ فِي
نَوْعِهِ) گورپن له جوړیکی سه له م تې دا کړلوا دروسته، به لام (وَلَا يَجِبُ قَبُولُهُ) واجب نیه:

وَيَجُوزُ أَرْدَا مِنَ الْمَشْرُوطِ وَلَا يَجِبُ، وَيَجُوزُ أَجُودٌ وَيَجِبُ قَبُولُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ أَحْضَرَهُ قَبْلَ مَحَلِّهِ فَاِئْتَنَعَ الْمُسْلِمُ مِنْ قَبُولِهِ لَفَرَضَ صَحِيحٌ: بِأَنْ كَانَ حَيَوَانًا أَوْ وَقْتُ غَارَةٍ لَمْ يُجْبَرْ، وَإِلَّا: فَإِنْ كَانَ لِلْمُؤَدِّي غَرَضٌ صَحِيحٌ كَفَلَكَ رَهْنٌ أَجِيرٌ، وَكَذَا لِمُجَرِّدِ غَرَضِ الْبَرَاءَةِ فِي الْأَظْهَرِ،

سهله مدیره که قبولی بکا، هر وهما (وَيَجُوزُ أَرْدَا مِنَ الْمَشْرُوطِ) دروسته جورئکی سهلهم تی داکراوی خراپتر بدا، به لام (وَلَا يَجِبُ) واجب نیه: سهله مدیره که قبولی بکا، چونکه له مانی خوی که متره، هر وهما (وَيَجُوزُ أَجُودٌ) دروسته جورئکی سهلهم تی داکراوی چاکتر بدلو (وَيَجِبُ قَبُولُهُ) واجب: سهله مدیره که ش قبولی بکا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، چونکه منه تئکی وای تی دا نیه.

﴿ثَاغَا دَارِي﴾ نه گهر بیه وی سهلهم تی داکراوه که بگوپیته وهو گونا هباریش نه بی، پئنگای شهرعی نه مه یه: هر دیوکیان مامله تی سهلهم هه لپوه شیننه وه، ئینجا سهله مدیره که - له جیاتی سهرمایه که ی - شته که له سهلهم له که لکراوه که وه ریگری، هر وه که له زوری سه رچاوه کانداهر مویانه.

(وَلَوْ أَحْضَرَهُ) نه گهر سهلهم له که لکراوه که سهلهم تی داکراوه که ی بۆ سهله مدیره که هینا (قَبْلَ مَحَلِّهِ) پیش نه وه ی کاتی ته سلیم کرنی هاتبی (فَاِئْتَنَعَ الْمُسْلِمُ مِنْ قَبُولِهِ) سهله مدیره که ش قبولی نه کرنی وای وه رنه گرت (لِفَرَضٍ صَحِيحٍ) چونکه لهو قبولنه کرنه دا مه به سستیکی دروستی هه بو (بِأَنْ كَانَ حَيَوَانًا) وه که سهلهم تی داکراوه که ناژده ل بی و نه رکی به خپو کرنی بوی (أَوْ وَقْتُ غَارَةٍ) یان کاتی تالان واپووت بوو، لهو حاله تانه دا (لَمْ يُجْبَرْ) زوری لی تا کرنی تا قبولی بکا، چونکه زیانی ده گاتی.

(وَإِلَّا) به لام نه گهر سهله مدیره که لهو قبولنه کرنه دا هیچ مه به سستیکی دروستی نه بو، ته ماشا ده کرنی: (فَإِنْ كَانَ لِلْمُؤَدِّي غَرَضٌ صَحِيحٌ) نه گهر سهلهم له که لکراوه که - لهو هینانه - مه به سستیکی دروستی هه بو (كَفَلَكَ رَهْنٌ) وه که به ره له دانی مائیکی په هنکرو، یان زامینیک، یان مه ترسی برانی نه و په گه زه ی هه بی له کاتی خوی دا، لهو حاله تانه دا (أَجِيرٌ) سهله مدیره که زوری لی ده کرنی تا قبولی بکا.

(وَكَذَا) هر وهما سهله مدیره که زوری لی ده کرنی تا قبولی بکا (لِمُجَرِّدِ غَرَضِ الْبَرَاءَةِ) نه گهر مه به سستی سهلهم له که لکراوه که ته نها نه وه بی: مانی سهله مدیره که ی له نه ستودا نه میتی (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به میزتردا.

هر وه ماش خاوهن قهرز ناچار ده کرنی گشت نه و جورده قهرزانه وه ریگریته وه: که کاتی دانه وه یان هاتوه، هر وه که له پاشکوی قهرزدا پوونی ده که ینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

وَلَوْ وَجَدَ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمَ إِلَيْهِ بَعْدَ الْمَحَلِّ فِي غَيْرِ مَحَلِّ التَّسْلِيمِ لَمْ يَلْزَمَهُ الْأَدَاءُ
 إِنْ كَانَ لِنَقْلِهِ مُؤْتَةً، وَلَا يُطَالِبُهُ بِقِيَمَتِهِ لِلْحَيْلُولَةِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَإِنْ امْتَنَعَ مِنْ قَبُولِهِ
 هُنَاكَ لَمْ يُجْزَ إِنْ كَانَ لِنَقْلِهِ مُؤْتَةً، أَوْ كَانَ الْمَوْضِعُ مَخَوْفًا، وَإِلَّا فَلَا صَحَّ إِجْبَارُهُ.
 (فَصْلُ) الْإِقْرَاضِ مَنْدُوبٌ،

(وَلَوْ وَجَدَ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمَ إِلَيْهِ) نه گهر سه له مدیره که سه له م له گه لکراوه که ی دیت (بَعْدَ
 الْمَحَلِّ) پاش هاتنی کاتی ته سلیمکردن (فِي غَيْرِ مَحَلِّ التَّسْلِيمِ) له شویتنیکی تری جگه له
 شویتنی ته سلیمکردن (لَمْ يَلْزَمَهُ الْأَدَاءُ) سه له م له گه لکراوه که له سه ری واجب نیه: له و
 شویته دا سه له م تنی داکراوه که ی بداتی (إِنْ كَانَ لِنَقْلِهِ مُؤْتَةً) نه گهر گواستنه وه ی سه له م
 تنی داکراوه که - له شویتنی ته سلیمکردن بقو شه و شویته - مه سره فی بویو سه له مدیره که ش
 نهیدا، به لام نه گهر سه له مدیره که مه سره فی گواستنه وه ی بدا، یان مه سره فی نه ده ویا، شه
 کاته له سه ری واجب: له و شویته ته سلیمی بکا، چونکه هیچ زیانی ناگاتی.

جا هر له م مه سه له یه دا: (وَلَا يُطَالِبُهُ بِقِيَمَتِهِ) سه له مدیره که مانی نیه داوای نرخی سه له م
 تنی داکراوه که له سه له م له گه لکراوه که بکا (لِلْحَيْلُولَةِ) به هو ی شه وه ی - له کاتی خوی دا -
 ماله که ی ته سلیم نه کړوه (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فهرمووده ی پاست، چونکه گورپنه وه ی
 سه له م تنی داکراو دروست نیه، هه روه ک پابرا.

دیسان هر له و مه سه له یه دا (وَإِنْ) نه گهر سه له م له گه لکراوه که سه له م تنی داکراوه که ی
 هیتا شویتنیکی تری جگه له شویتنی ته سلیمکردن، به لام (امْتَنَعَ مِنْ قَبُولِهِ هُنَاكَ)
 سه له مدیره که له و شویته دا قبولی نه کړو لی و نه رنه گرت، شه و (لَمْ يُجْزَ) زوری لی تا کړی
 تا وه ری بگری (إِنْ كَانَ لِنَقْلِهِ مُؤْتَةً) نه گهر گواستنه وه ی له و شویته وه - بقو شویتنی
 ته سلیمکردن - مه سره فی بویو سه له م له گه لکراوه که ش بقو ی نه یگوازیته وه (أَوْ كَانَ
 الْمَوْضِعُ مَخَوْفًا) یان نه گهر شویته که، یان پیگایه که به ترس بی (وَلَا) به لام نه گهر
 مه سره فی گواستنه وه ی نه ده ویاو پیگو و شویته که ش به ترس نه بو، شه کاته (فَلَا صَحَّ
 إِجْبَارُهُ) به فهرمووده ی پاستر: سه له مدیره که زوری لی ده کړی تا وه ری بگریو شه و قهرزه
 له نه ستوی سه له م له گه لکراوه که لابی.

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي قَهْرُزْدَانِ ﴾

واته: شتیک به ملکایه تی بداته که سیک، تا کو شه ویش وینه ی شته که ی له جیاتی بداته وه.
 (الْإِقْرَاضُ) قهرزدان (مَنْدُوبٌ) سوننه ته و قهرزده ره که خیری ده گاتی، خوی گه وره
 ده فهرموی: ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ﴾ کاری چاکه بکن. هم پیغه مبه ر وَعَلَى ده فهرموی: ﴿مَنْ نَفْسَ
 عَنْ أَخِيهِ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفْسَ اللَّهِ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ

وَصِيغَتُهُ أَقْرَضْتُكَ أَوْ أَسْلَفْتُكَ، أَوْ خُذْهُ بِمِثْلِهِ، أَوْ مَلَكَتُكَ عَلَى أَنْ تُرُدَّ بِدَلَّةٍ، وَيُشْتَرَطُ قَبُولُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَفِي الْمُقْرِضِ أَهْلِيَةُ التَّبَرُّعِ،

الْعَبْدُ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، هَر كَه سِيَك تَه نگانه یه کی دُونیا له سهر برای خوی لایبا، خوی گه وره تَه نگانه یه کی قیامه تی له سهر لاده با، خوی گه وره به رده وام له یارمه تیدانی به نده ی خوی دایه هه تا به نده له یارمه تیدانی برای خوی دا بی. واته: قهرز وهرگره که تووشی تَه نگانه و پیویستی بووه، بوی دلوای قهرز ده کا.

ئینجا بزانه: نه گهر قهرز وهرگره که ناچار بوو بۆ قهرز کردن، نه و کاته قهرز دانه که واجبه، به لام نه گهر بزانی: قهرزه که له حه رام به کار دینی، نه و کاته قهرز دانه که حه رامه، ئینجا نه گهر قهرز وهرگره که ناچار نه بو و ئومیدی توانینی قهرز دانه و هشی نه بو، نه و کاته قهرز وهرگرتن حه رامه، هه روه که له زۆریه ی سهر چاوه کانداهرموویانه، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده فرموی: **إِنْ أَغْظَمَ الذُّلُوبُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْ يَلْقَاهَا بِهَا عَيْدٌ بَعْدَ الْكِبَارِ رَأَيْتِي نَهَى اللَّهُ عَنْهَا أَنْ يَمُوتَ رَجُلٌ وَعَلَيْهِ ذَنْبٌ لَا يَدْعُ لَهُ قَضَاءٌ** رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ صَالِحٍ، به راستی گه وره ترین گونا ه له لای خوی گه وره - له لوی گونا هه گه وره کان - نه وه یه به نده به ری و قهرزی له سهر بی، هیچ له لوی خوی به جی نه میلتی بۆ قهرز دانه وه.

پوکنه کانی قهرز چوارن: (الْمُقْرِضُ) قهرز دهر. (الْمُقْتَرِضُ) قهرز وهرگر - قهرز دار. (الْمُقْرِضُ) ماله قهرز کراوه که. (الصِّيغَةُ) گوته ی قهرز دان.

ئینجا (وَصِيغَتُهُ) گوته ی قهرز دان: (أَقْرَضْتُكَ أَوْ أَسْلَفْتُكَ) نه م شتم به قهرز دا به تو (أَوْ خُذْهُ بِمِثْلِهِ) یان بیبه به وینه ی خوی (أَوْ مَلَكَتُكَ عَلَى أَنْ تُرُدَّ بِدَلَّةٍ) یان کردمه ملکی تو، تا کو وینه که یم بده یته وه (وَيُشْتَرَطُ قَبُولُهُ) به مهرج داده ندری قهرز وهرگره که ش قبولی بکا (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده ی پرستردا.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: چه ند زانایه که فرموویانه: گوته ی قهرز دان مهرج نیه: نه له لایه ن قهرز دهر، نه له لایه ن قهرز وهرگر، واته: نه گهر گوته ی: نه و شتم به قهرز بدی. نه ویش شته که ی دایی، یان که سیک ی ناره لای و نه ویش ماله که ی به قهرز بۆ نارد، نه و قهرزه ش دروست ده بی، هه روه که له زۆریه ی سهر چاوه کانداهرموویانه، هه روه ها نه گهر نووسر لویکی بۆ بنیری و نه ویش قهرزه که ی بۆ بنیری، نه وه ش دروسته، هه روه که له (المهذب) دا فرموویته ی، که وابو: له پنگای ته له فون و بی ته لیش قهرز کردن دروسته.

(وَفِي الْمُقْرِضِ) له باره ی قهرز وهره که ش به مهرج داده ندری (أَهْلِيَةُ التَّبَرُّعِ) به شهرع شیای ماله به خشین بی، واته: بالغ و عاقل بی و قه ده غه ی ده ستکاری مالی له سهر نه بی و زۆر لیکرو له نه بی، هم ماله به قهرز نر لوه که ش ملکی خوی بی، که واته: مندال و شیت و قه ده غه کولو

وَيَجُوزُ إِقْرَاضُ مَا يُسَلَّمُ فِيهِ إِلَّا الْجَارِيَةُ الَّتِي تَحِلُّ لِلْمُقْتَرِضِ فِي الْأَظْهَرِ، وَمَا لَا يُسَلَّمُ فِيهِ لَا يَجُوزُ إِقْرَاضُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيُرَدُّ الْمِثْلُ فِي الْمِثْلِيِّ، وَفِي الْمُتَقَوِّمِ الْمِثْلُ صُورَةً، وَقِيلَ الْقِيَمَةُ،

زۆرلىكرو، هيچيان قهرزدانيان دروست نابى، ههروهه ها مەرجه: قهرزوهەرگه كهش بالخو عاقل بين و زۆرلىكرو نه بن.

(و) له باره‌ى ماله به قهرزدرلوه كهش (يَجُوزُ إِقْرَاضُ مَا يُسَلَّمُ فِيهِ) دروسته به قهرزدانى هه شتتكي سه له مى تى دا دروست بن ﴿عَنْ أَبِي رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَسْلَفَ مِنْ رَجُلٍ بَكْرًا، ثُمَّ رَدَّ خِيَارًا رُبَاعِيًّا وَقَالَ: إِنَّ خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً﴾ رواه مسلم، پيغه مبهه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ووشترىكى پينج ساله‌ى به قهرز له پياويك- وهرگرت، ئينجا ووشترىكى شهش ساله‌ى باشترى دابه وهه فرمودى: باشترتان نهو كه سه به جوانتر قهرز بداته وه.

(إِلَّا الْجَارِيَةُ الَّتِي تَحِلُّ لِلْمُقْتَرِضِ) ته نهها نهو (جارية) به نه بن كه بۆ قهرزوهەرگه كه حه لاله، نهو دروست نيه به قهرز بدرئ، نهوهك جيعامى له گه ل بكاو بيگه پيڤيڤته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده‌ى به هيتردا.

(وَمَا لَا يُسَلَّمُ فِيهِ) هه شتتكي سه له مى تى دا دروست نه بن (لَا يَجُوزُ إِقْرَاضُهُ) به قهرزدانىشى دروست نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ى راستردا، به لام به قهرزدانى نان- هه جۆرئيك بن- دروسته، ههروهه كه زۆربه‌ى سههراوه كاندا فرموديه وه.

(وَيُرَدُّ الْمِثْلُ فِي الْمِثْلِيِّ) له كاتى قهرزدانه وهه، واجبه: ويڤه‌ى به قهرزدرلوه كه بدرئته وه، نه گهه ويڤه‌ى هه بن، اته: به پيوان، يان به كيڤشان (وَفِي الْمُتَقَوِّمِ) وه له وه قهرزهش كه ويڤه‌ى نيه، به لام ده قهرسيڤندري وهه نرڤى بۆ داده ندرئ (الْمِثْلُ صُورَةً) واجبه: ويڤه‌ى شكلى خۆى بدرئته وه، وههك ووشتره كه‌ى حه ديسي تازه پابرا (وَقِيلَ الْقِيَمَةُ) له فرموده‌ى به كى بين هيتردا نرڤه كه‌ى ده بدرئته وه.

﴿فَأَكْادَارِي﴾ يه كهه: نه گهه پاره به كى به قهرز وهرگرت، ئينجا كاريه دههست پاره كه‌ى له كار خست وهه واجى نهها، نهوه ته ماشا ده كا: نه گهه پاره كه نرڤى هه بو، نرڤه كهش زۆر كهه نه بو، نهو كاته واجبه: ويڤه‌ى پاره كه له قهرز بداته وه، به لام نه گهه نرڤى نه بو، يان نرڤى زۆر كهه بو، نهو كاته واجبه: نرڤى پاره كه له قهرز بداته وه، اته: نرڤى نزىكترين پۆزى له كار كه وتنى له كاتى دانه وهى قهرزه كه، ههروهه كه له حاشيه كانى (القليوبى) و (البجيرمى) دا پوون كرلوه ته وه.

دووهه: هه كه سيك به بين ئيزنى قهرزداره كه قهرزه كه‌ى بۆ بداته وه، نهوه قهرزه كه له نهستوى قهرزداره كه لاده چئ، به لام نهو كه سه مافى نيه بگه پيڤته وه سهه قهرزداره كه وه ويڤه‌ى قهرزه كه‌ى لى وهه ريگريڤته وه.

وَلَوْ ظَفِرَ بِهِ فِي غَيْرِ مَحَلِّ الْإِقْرَاضِ وَلِلنَّقْلِ مُؤْتَةً طَالِبُهُ بِقِيَمَةِ بَلَدِ الْإِقْرَاضِ، وَلَا يَجُوزُ بِشَرْطِ رَدِّ صَحِيحٍ عَنْ مُكْسَرٍ أَوْ زِيَادَةٍ،

هه روه ها نه گهر يه کيک ماوهی چهند سالتیک برای خوی و منداله کانی برایه کی به خیر کردن و برایه که شی بی دهنک بو، نه ویش مانی نیه نه رکی به خیر کردن که له برایه کی و هریگریته وه، هه روه ک له (تحفة) دا نهو دوو مه سه له ی پوون کردونه وه.

سسی یه م: قهرزانه ی مانگانه و حه فتانه دروسته - که ناو دهری به جومعانه - وه ک کومه لیک پیاو، یان ثافره ت پیک بکه ونو یه کیکیان له هه موو مانگیکدا، یان له هه موو حه فته یه کدا نه اندازه یه کی پاره له گشتیان و هریگری، نینجا کوی نهو پاره یه - به توبه ت - له هه مانگیکدا، یان له هه ر حه فته یه کدا بداته یه کیکیان تا کوتاییان دی، هه روه ک له (القلیوبی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ ظَفِرَ بِهِ) نه گهر قهرزده ره که گیشته قهرزداره که (فِي غَيْرِ مَحَلِّ الْإِقْرَاضِ) له شویتیکی تری جگه له شویتی قهرزدانه که (وَلِلنَّقْلِ مُؤْتَةً) گواستنه وهی قهرزه که ش - له شویتی قهرزدان بو نهو شویتنه - مه سره ی دهویا (طَالِبُهُ بِقِيَمَةِ بَلَدِ الْإِقْرَاضِ) نهو کاته قهرزده ره که مانی هیه دلاوی نرخ ی قهرزه که ی له قهرزداره که بکا: به گویره ی نرخ ی شویتی قهرزدانه که، نه ک نرخ ی شویتی به یه که گیشته که.

جا نه گهر - له و شویتنه دا - نرخ ی قهرزه که ی لئوه رگرت، نهوه کیشه که ده برپته وه، واته: نه گهر هه ر دوو کیان گه پانه وه شویتی قهرزدان، نه قهرزده ره که مانی هیه دلاوی قهرزه که ی بکا، نه قهرزداره که ش مانی هیه دلاوی گه پاندنه وهی نرخه که بکا، هه روه ک له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

﴿بَاسِی پِیای قهرز﴾

(وَلَا يَجُوزُ) دروست نیه به قهرزدانی پاره و شتی تریش (بِشَرْطِ رَدِّ صَحِيحٍ عَنْ مُكْسَرٍ) به مه رجی دانه وهی درشته له جیاتی ورده (أَوْ زِيَادَةٍ) یان به مه رجی دانه وهی زیاده یه ک له سه ر نه اندازه ی خوی، یان به مه رجی دانه وهی باش له جیاتی خراپ، یان به مه رجی خرزمتی بکا، یان کوپه که ی فیری خویندن بکا، یان به هه ر مه رجیکی تر: که سودیکی قهرزده ره که ی تی دا بئ، به به لگه ی هه رمووده ی (صحابه) کانی داهاتوو.

جیاواری نیه: به قهرزدرلوه که پاره بی، یان خوارده مه نی بی، یان شتیکی تر بی: وه کو ناژله و به ریدو دارو ناسن، واته: به و جۆره مه رجانه ی پیردوو مامله تی قهرزه که به تال ده بیته وه و ده بیته پییا، هه روه ک له سه رچاوه کانداهه رموویانه.

که وابو: نهو پاره یه ی بانکی ده ولت به قهرز ده ی داته خه لکی: بۆ خانوو دروست کردن و پیویسته یه کانی تر، به مه رجی: له نه اندازه ی قهرزه که زیاتر بدنه وه بانکه که، نه وه ش

وَلَوْ رَدَّ هَكَذَا بِلَا شَرْطٍ فَحَسَنٌ، وَلَوْ رَدَّ هَكَذَا بِلَا شَرْطٍ فَحَسَنٌ،

بئ گومان پربایه؟ چونکه له حدیسه که ی پابروو له پربادا پیغه مبر علیه السلام فرموی: ﴿لَمَنْ زَادَ أَوْ اسْتَزَادَ فَقَدْ أَرَبَى، الْأَخِذُ وَالْمُعْطَى فِيهِ سَوَاءٌ﴾ رواه مسلم، هر که سیک زیده بدا، یان زیده وهریگری، به پاستی پربای کربوه، زیده وهرگره که و زیده دهره که له تاواندا یه کسانن. هم عن ابن مسعود وأبي بن كعب وعبد الله بن سلام وابن عباس: ﴿كُلُّ قَرْضٍ جَرٌّ مَنْفَعَةٌ فَهُوَ رِبَا﴾ رواه البيهقي بمعناه، هر قهرزیک سودیک بقر قهرزده ره که پابکیشن، نه وه پربایه.

جا بزانه: له (زاد، استزاد)ی حدیسه که وهرده گری: نه گهر زیده بیه که که میش بئ هر پربایه، هر وه پیتغه مبر علیه السلام ده فرموی: ﴿دَرَاهِمُ رِبَا يَأْكُلُهُ الرَّجُلُ - وَهُوَ يَعْلَمُ - أَشَدُّ مِنْ سِتَّةٍ وَثَلَاثِينَ زَيْتَةً﴾ رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح، دیرمه میکی پربا که مرقه ده یخوا - بشزانی پربایه - گونا می توندتره له سرو شه ش زینا.

جا نه وانه ی ده لئین: (بق پیویستی خانوو دروستکردن نه و پربایه دروسته). ! گوته که یان پاست نیه؟ چونکه پیویستی وه کو ناچاری نیه و به مزی پیویستی وهرگرتنی پربا دروست نیه، مه گهر نه وان جیاووزی نیوان ناچاری و پیویستی نه کن؟!:

﴿پیتناسه ی (ضرورة) و (حاجة)﴾

(ضرورة) - ناچاری به حاله تیک نه گوتری: نه گهر هرپامه که وهرنه گری، به هیلک بجی، یان نزیکي به هیلکچوون بکا. نه م ناچاری به - بق ناچار یوه وه - وهرگرتنی هرپام حاله لال نه کا. (حاجة) - پیویستی به حاله تیک نه گوتری: نه گهر هرپامه که وهرنه گری، زور ماندوو و به نازاری بکا، به لام به هیلک نه چی. به م پیویستی به هرپام حاله لال نابئ، هر وه (الإمام السيوطي) له (الأشباه والنظائر) دا پیتناسه ی کربوه.

(ولو رد هكذا) نه گهر قهرزدره که - له خویه وه - زیاتری، یان باشتی دایه وه (بلا شرط) به بئ مخرج دانان (فحسن) نه وه کاریکی جوانه و خیری ده گاتن، به به لگه ی حدیسه که ی ﴿خياركم أحسنكم قضاء﴾ ی پابروو له حدیسی ووشره به قهرزدرلوه که دا.

﴿ناگاداری﴾: نه گهر به مخرج قهرزه که ی بداتن: که له شویتیکي تر بیداته وه، نه وه ش مامله تی قهرزه که به تال ده کاته وه ده بیته پربا، هر وه له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه عن زینب امرأة عبد الله بن مسعود رضی الله عنهما: قال لی عاصم بن عدی: أعطیک تمرأ ههنا وأتوقی تمرک بخیر، فسألت عمر رضی الله عنه عن ذلك؟ فتهاها عنه وقال: کیف بالضمان فیما بین ذلك؟ رواه النسفی فی طلبه الطلبة، (عاصم) به (زینب)ی گوت: من لیتره هه ندیک قهسپ به قهرزده دهمه تو، نیجا له خه یهر قهسپه که ی تو وهرده گرمه وه. جا (زینب) نه و پرسپاره ی

وَلَوْ شَرَطَ مُكْسَرًا عَنْ صَحِيحٍ، أَوْ أَنْ يُقْرِضَهُ غَيْرَهُ لَفَالِ الشَّرْطُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يُفْسِدُ الْعَقْدَ، وَلَوْ شَرَطَ أَجَلًا فَهُوَ كَشَرَطِ مُكْسَرٍ عَنْ صَحِيحٍ إِنْ لَمْ يَكُنْ لِلْمُقْرِضِ غَرَضٌ، وَإِنْ كَانَ كَزَمَنِ نَهْبٍ

له نیامی (عمر...) کرد؟ نهویش لهو قهرزه قهدهغهی کردو فرمووی: زامینی گواستنه وهی قهسپه که لیژوهه بۆ خهیهه چۆنه؟ واته: لادانی ئهرکی گواستنه وه که سودیک بۆ قهرزده ره که پاده کیشی و دهبیته پیا.

به لام له مهره بهی نیام (احمد) دا: نه گهر مه لگرتنی قهرزه که - بۆ نهو شوینه - مهسره ی بوی، نهو کاته دروست نیه، وه نه گهر مهسره ی نهوی، نهو کاته بهو مهرجهش دروسته، مهروه که له (مغنی ابن قدامة) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ شَرَطَ مُكْسَرًا عَنْ صَحِيحٍ) نه گهر - به پیچه وانهی پابردو - قهرزده ره که به مهرجی دانا: قهرزوه ره گره که له جیاتی درشته ورده ی بداته وه، یان به مهرجی دانا (أَنْ يُقْرِضَهُ غَيْرَهُ) جگه لهو شته شتیکی تریش به قهرز بداته قهرزوه ره گره که (لَفَالِ الشَّرْطُ) نهو مهرجه پووچه ل ده بی و جی به جی ناکرئ، به لام (وَالْأَصَحُّ) فرمووده ی پاستتر: (أَنَّهُ لَا يُفْسِدُ الْعَقْدَ) نهو مهرجه مامله تی قهرز به تال ناکاته وهو قهرزدانه که دروست ده بی، چونکه مهرجه که هیچ سودیک بۆ قهرزده ره که پاناکیشی، به لام نه گهر به مهرج دابندرئ، قهرزوه ره گره که ش شتیک به قهرز بداته قهرزده ره که نهو دروست نابئ، چونکه سودی قهرزده ره که ی تی دایه، مهروه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿نَاكَاذِرِي﴾: له مامله تی کرین و فروشتندا دروسته: شتومه که - تا ماوه یه کی دیار کرلو - به پارویه کی قهرز بفروشرئ، به لکو نه گهر ماوه ی قهرزه که نه زاندرئ، فروشتنه که ش دروست نابئ، مهروه که له باسی (پارویه فروشرلو که) دا پابرا، ئینجا تا ماوه دیار کرلو که ته ولو نه بی، دروست نیه فروشیاره که داوای قهرزه که ی له کپیاره که بگا، به لام له مامله تی قهرزدا به پیچه وانه وهیه، واته: دروست نیه قهرزدانه که بۆ ماوه یه کی دیار کرلو بی، که وابو: بۆ قهرزده ره که ش دروسته هه موو کاتیک داوای قهرزه که ی له قهرزداره که بگا.

جا له سر نهو بپیاره: (وَلَوْ شَرَطَ أَجَلًا) نه گهر قهرزده ره که ماوه یه کی به مهرج دانا، که لهو ماوه یه دا قهرزه که ی بدریته وه (فَهُوَ) نهو مهرجه (كَشَرَطِ مُكْسَرٍ عَنْ صَحِيحٍ) وه که مهرجی دانه وهی ورده یه له جیاتی درشته، واته: قهرزدانه که دروست ده بی، به لام مهرجه که پووچه ل ده بی و جی به جی ناکرئ (إِنْ لَمْ يَكُنْ لِلْمُقْرِضِ غَرَضٌ) بهو مهرجی قهرزده ره که - لهو ماوه دانا نه دا - هیچ مه به شتیکی وه های نه بی: سودیکی بی بگا، چونکه (وَإِنْ كَانَ) نه گهر قهرزده ره که - لهو ماوه دانا نه دا - مه به سستی بوو سودیکی بی بگا (كَزَمَنِ نَهْبٍ) وه که له کاتی تالان و پاپووتدا شتیک به قهرز بدا تا ماوه یه که به مه به سستی نه وهی لهو

فَكَشَرَطَ صَحِيحٌ عَنْ مُكْسَرٍ فِي الْأَصَحِّ، وَلَهُ شَرَطٌ زَهْنٍ وَكَفِيلٍ، وَيَمْلِكُ الْقَرْضُ بِالْقَبْضِ، وَفِي قَوْلٍ بِالتَّصَرُّفِ، وَلَهُ الرُّجُوعُ فِي عَيْنِهِ مَادَامَ بَاقِيًا بِحَالِهِ فِي الْأَصَحِّ.

ماوه یه دا شته که بیاریزئی، لهو حالته دا (فَكَشَرَطَ صَحِيحٌ عَنْ مُكْسَرٍ) وهك مهرجی دانه وهی درشته یه له جیاتی ورده، واته: به هوی ئه وه مهرجه قهرزدانه که به تال ده بیته وهو ده بیته رپبا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، چونکه قهرزه که سودیک بۆ قهرزدره که راده کیشتی.

﴿فَاكاداری﴾: لهو حالته ی ماوه دانان سودی قهرزدره که ی تی دا نیه وه قهرزه که ش به تال نابیتته وه- مهرچند مهرجه که پووچه له- به لام سونته ته: قهرزداره که وه فادار بی و له ماوه ی دیار کرلوا دا قهرزه که ی بداته وه، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندا فهرموویانه، ههروه ها له مه زه بی نیمام (مالك) دا: ماوه دانان له قهرزدانیشدا دروسته و جیگیر ده بی، واته: جی به جی ده کری، ههروه که له حاشیه ی (القلیوبی) و (عمیره) دا فهرموویانه.

(وَلَهُ) بۆ قهرزدره که دروسته (شَرَطٌ زَهْنٍ وَكَفِيلٍ) به مهرج دابنئ قهرزوه رگره که بارمته یه ک دابنئ، یان که فیلک بیتئ، یان شاهید بگری، چونکه ئه وه مهرجه بۆ متمانه پێکردنه.

(وَيَمْلِكُ الْقَرْضُ) قهرزوه رگره که ده بیته خاوه نی شته قهرزکراوه که (بِالْقَبْضِ) به وه رگرتنی قهرزکراوه که، مهرچند ده ستکاریشی نه کا (وَفِي قَوْلٍ بِالتَّصَرُّفِ) له فهرمووده یه کدا به ده ستکاری کردنی ده بیته خاوه نی (وَلَهُ الرُّجُوعُ فِي عَيْنِهِ) قهرزدره که ش بۆی دروسته: خودی قهرزکراوه که- له دوا ی وه رگرتن- له قهرزداره که وه رگریته وه (مَادَامَ بَاقِيًا بِحَالِهِ) مادام خودی قهرزکراوه که- وهك خوی- له ملکایه تی قهرزداره که دا مابیتته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، ههروه ها بۆ قهرزداره که ش دروسته: خودی قهرزکراوه که بۆ قهرزدره که بگه رپنیتته وه، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندا فهرموویانه، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

﴿پاشکۆ﴾ یه که م: هه ر قهرزیک کاتی دانه وه ی هاتبئ، جا قهرزداره که، یان میراتگریکی قهرزداره که قهرزه که بداته وه، ئه وه خاوه ن قهرزه که ناچار ده کری: یان قهرزه که وه رگریته وه، یان گهردنی قهرزداره که ئازاد بکا، به وه مهرجه ی ئهرکی گواستنه وه ی نه وئو شوینه که وه پینگایه که ش به ترس نه بن، ههروه که له کۆتایی (سلم) له زۆریه ی سه رچاوه کاندا پوون کراوه ته وه.

دووهم: هه ر کاتیک قهرزداره که قهرزه که ی له بهرده ستی خاوه ن قهرزه که دانا، به شیوه یه کی وه ها: که ده ستی ده گه یشته قهرزه که وه دیزانی ئه مه قهرزی خۆیه تی، هه یج شتیکیش پینگای وه رگرتنی ئی ته ده گرت، ئه م دانانه به وه رگرته وه داده ندرئو ئه ستوی

(کتاب الرهن)

لَا يَصِحُّ إِلَّا بِإِجَابٍ وَقَبُولٍ، فَإِنْ شَرِطَ فِيهِ مَقْتَضَاهُ كَقَدَّمِ الْمُرْتَهِنِ بِهِ قَرْضَ دَارِهِ لَهُ وَقَرْضَهُ نَازَادَ دَهَبِيٍّ، هَرَجَ هُنْدِ خَاوَهَنْ قَرْضَهُ كَشِ قَبُولِي نَهَاوِ بَلِيٍّ؛ وَهَرِي نَاكَرْمَه. هَرَوَكْ لَهُ (تَحْفَةُ) وَ(نَهَايَةُ) لَهُ بَاسِي (فَرُوشَرُلو) پِيَش وَهَرِگَرْتَنِي) پَرَوَنْ كَرَاوَه تَه وَه.

سَيِّيَه: قَرْضَانِ وَقَرْضَانَه وَه گَرْدَه نَازَاد كَرْدَنْ نَاشَكْرَا دَهَبَنْ: بَه شَاهِيْدِي نَوُو پِيَاو، يَان پِيَاوِيكُو نَوُو نَافَرَهْت، يَان پِيَاوِيكُو سَوِيَنْد خَوَارْدَنْ، هَرَوَكْ لَهُ (كِتَابُ الشَّهَادَاتِ) دَا پَرَوَنْ دَه كَرِيْتَه وَه، إِنَّ شَاءَ اللهُ تَعَالَى، جَا نَه گَر هَر دَوُو لَا بَوُوه كِيَشَه يَان: قَرْضَه دَه كَش گَوْتِي؛ نَه شَتَم بَه قَرْض دَاوَه تَه تَق. مَالَوَه رِگَر كَش گَوْتِي: بَه بَه خَشِيْن دَاوَمَتِي. - هِيچ لَایَه كِيَش شَاهِيْدِي نَه بُو- نَوُو مَالَوَه رِگَر كَش سَوِيَنْد دَه خَوَالِ بَاوَه پِي پِي دَه كَرِي، هَرَوَكْ لَهُ (تَحْفَةُ) لَهُ سَه رَتَايِ قَرْضَا پَرَوَنْ كَرَاوَه تَه وَه.

﴿ كِتَابُ الرُّهْنِ: پَه رَتَوَكِي رَهَنْ = بَارْمَتَه دَانَان ﴾

وَآتَه: قَرْضِ دَارِيكْ شَتِيكْ بَكَانَه بَارْمَتَه يِ قَرْضَه كَشِي، تَاكَر- نَه گَر قَرْضَه كَش نَه دَرَاوَه - لَو شَتَه قَرْضَه كَش بَدَرِيْتَه وَه. خَوَايِ گَه وَرَه دَه فَرَمَوِي: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ﴾ نَه گَر لَهُ سَه فَرْدَا بَوَنْو مَامَلَه تِيكِي قَرْضَتَانِ لَه گَلِ يَه كَرِي كَرِيو نَوُوسَه رِيكْتَانِ دَه سَت نَه كَه وَت قَرْضَه كَش بَنُوسِي، بَقِ مَتَمَانَه يِ قَرْضَانَه وَه بَارْمَتَه يَه كَش وَه رِيگَرَنْ. ﴿وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اشْتَرَى طَعَامًا مِنْ يَهُودِيٍّ إِلَى أَجَلٍ وَرَهْنَهُ دِرْعًا مِنْ حَدِيدٍ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، پِيَنَه مَبَرِ رَحْمَه هَه نَدِيكْ جَوِي بَه قَرْض لَهُ جَوَلَه كَه يَه كَش كَرِيو زِيَنَه كِي نَاسَنِي بَه بَارْمَتَه يِ قَرْضَه كَش دَانَا. وَآتَه: سَه فَرُو دَه سَتَنَه كَه وَتَنِي نَوُوسَه رَه جَ نِيَه.

نِيَنَجَا بَزَانَه: پَوَكَنَه كَانِي پَه مَن پِيَنَجَنْ: (الرَّاهِنُ) پَه هَنْدَر: كَش قَرْضِ دَارَه كَه يَه وَ بَارْمَتَه كَش دَاوَه نِي. (الرُّهْنُ) پَه هَنْوَه رِگَر: كَش خَاوَه نِي قَرْضَه كَش يَه وَ بَارْمَتَه كَش وَه رَدَه گَرِي. (الرُّهْمُونُ) پَه هَنْكَرَاو: نَوُو شَتَه يِ بَه بَارْمَتَه دَاوَه نَدَرِي. (الرُّهْمُونُ يَه) پَه مَن بَوُكَرَاو: كَش قَرْضَه كَش يَه. (الصِّيْفَةُ) گَوْتَه يِ پَه مَن وَيْدَانِ وَقَبُولِ كَرْدَنْ.

(لَا يَصِحُّ) پَه مَن نَرُوسَت نَابِي (إِلَّا بِإِجَابٍ وَقَبُولٍ) تَه نَهَا بَه گَوْتَه يِ وَيْدَانِ وَقَبُولِ كَرْدَنْ نَه بِي، وَهَكْ نَه مَه بَلِيٍّ: نَه شَتَم كَرْدَه بَارْمَتَه يِ نَوُو قَرْضَه يِ تَقْ كَش لَه سَه رَمَنَه. نَه وِيَش بَلِيٍّ: قَبُولَمْ كَرْد.

(فَإِنْ شَرِطَ فِيهِ مَقْتَضَاهُ) جَا نَه گَر لَهُ پَه مَنَه كَش دَا مَه رِجِيكِي وَهَا دَانَدَرَا: كَش پَه مَنَه كَش نَوُو مَه رِجَه يِ دَه خَوَاسَتِ (كَقَدَّمِ الْمُرْتَهِنِ) وَهَكْ بَه مَه رِجِي پَه مَنَوَه رِگَر كَش لَه هَه مَوُو خَاوَهَنْ قَرْضَه كَانِ لَه پِيَشْتَرِ بِي (يَه) بَه پَه هَنْكَرَاوَه كَش، وَآتَه: پِيَش هَه مَوُويَانِ قَرْضَه كَش يِ وَي لَو

أَوْ مَصْلَحَةً لِلْعَقْدِ كَالْإِشْهَادِ أَوْ مَالًا غَرَضَ فِيهِ صَحَّ الْعَقْدُ، وَإِنْ شَرِطَ مَا يَضُرُّ الْمُرْتَهِنَ بَطَلَ الرُّهْنُ، وَإِنْ نَفَعَ الْمُرْتَهِنَ وَضُرَّ الرَّاهِنَ كَشَرِطَ مَنْفَعَتِهِ لِلْمُرْتَهِنِ بَطَلَ الشَّرْطُ، وَكَذَلِكَ الرُّهْنُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ شَرِطَ أَنْ تَحْدُثَ زَوَائِدُهُ مَرْهُونَةٌ فَلَا أَظْهَرَ فُسَادَ الشَّرْطِ، وَأَلَّهُ مَتَى فَسَدَ فَسَدَ الْعَقْدُ، وَشَرِطَ الْعَاقِدُ كَوْنَهُ مُطْلَقَ التَّصَرُّفِ فَلَا يَرَهُنُ الْوَلِيُّ مَالَ الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ، وَلَا يَرْتَهِنُ لَهَا إِلَّا لِضْرُورَةٍ أَوْ غِبْطَةٍ ظَاهِرَةٍ،

په هنکړوه بډیرته وه (أَوْ مَصْلَحَةً لِلْعَقْدِ) یان بهرزه وه دنده کی مامله ته که به مخرج داندره (كَالْإِشْهَادِ) وه که شاهید گرتن (أَوْ مَالًا غَرَضَ فِيهِ) یان مرجی کی ودها داندره: که هیچ مه بهست نه یو: وه که بهو مرجی نه ژده له په هنکړاوه که نهو جوړه خوار د نه بخوا (صَحَّ الْعَقْدُ) له هه رسنیک به شه کاندای مامله ته په هنکړوست دده بی، به لام مرجی که ی سبی بهم چی به چی ناکړی.

(وَإِنْ شَرِطَ مَا يَضُرُّ الْمُرْتَهِنَ) نه گهر مرجی کی ودها داندره: که زیانی له په هنوهرگره که ددها: وه که بهو مرجی په هنکړاوه که نه فروشری، یان به زیاتر له نرخي خوی بفروشری (بَطَلَ الرُّهْنُ) په هه نه که به تال ده بیته وه.

(وَإِنْ نَفَعَ الْمُرْتَهِنَ) نه گهر مرجی که سودی ددها په هنوهرگره که، به لام (وَضُرَّ الرَّاهِنَ) زیانی له په هندهره که ددها: (كَشَرِطَ مَنْفَعَتِهِ لِلْمُرْتَهِنِ) وه که بهو مرجی سودی په هنکړاوه که بقی په هنوهرگره که بی (بَطَلَ الشَّرْطُ) مرجی که به تال ده بیته وه (وَكَذَلِكَ الرُّهْنُ) هه روهها مامله ته په هنکړه که به تال ده بیته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رموده ی به میتردها.

(وَلَوْ شَرِطَ أَنْ تَحْدُثَ زَوَائِدُهُ مَرْهُونَةٌ) نه گهر به مخرج داندره: هه رزیده یی که له په هنکړاوه که په یدا بی، وه که میوه و بیجی په هنکړاوه که - نه ویش په هنکړاوه بی (فَلَا أَظْهَرَ فُسَادَ الشَّرْطِ) له هه رموده ی به میتردها: مرجی که به تال ده بی (وَأَنَّهُ مَتَى فَسَدَ) هه کاتیکیش مرجی که به تال بو (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله ته په هنکړه که به تال ده بی.

(وَشَرِطَ الْعَاقِدُ) مرجی مامله تکه، واته: په هندهرو په هنوهرگر، نه ویه (كَوْنَهُ مُطْلَقَ التَّصَرُّفِ) ده ستکاری کردنی له مالی خوی دا دروست بی، که وایو: (فَلَا يَرَهُنُ الْوَلِيُّ مَالَ الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ) دروست نهو نابی: سه په رشتکار مالی مندا ل و شیته به په هنکړه دابی، هم (وَلَا يَرْتَهِنُ لَهَا) نابی په هنیشیان بقی وه ریگری (إِلَّا لِضْرُورَةٍ) ته نها له بهر ناچاری دروسته: وه که بقی پیوستی کی مندا له که، یان شیته که قهرزیک وه ریگری و ملک کی نه وان به په هه نهو قهرزه دابی تا بهرهمی ملکه که په یدا ده بی و قهرزه که ددهاته وه (أَوْ غِبْطَةٍ ظَاهِرَةٍ) هم له بهر قازانجی کی ناشکراش دروسته: وه که به نرخي کی بهر ز ملک کی نه وان به قهرز بفروشی و شتی که به په هه نهو قهرزه بقی نه وان وه ریگری.

وَشَرَطَ الرَّهْنُ كَوْنَهُ عَيْنًا فِي الْأَصْحَ، وَيَصِحُّ رَهْنُ الْمَشَاعِ وَالْأُمُّ دُونَ وَلَدِهَا وَعَكْسُهُ، وَعِنْدَ الْحَاجَةِ يُبَاعَانِ وَيُوزَعُ الثَّمَنُ، وَالْأَصْحُ أَنْ تَقْوَمَ الْأُمُّ وَحْدَهَا ثُمَّ مَعَ الْوَلَدِ فَالزَّائِدُ قِيمَتُهُ، وَرَهْنُ الْجَانِي وَالْمُرْتَدُّ كَبَيْعِهِمَا، وَرَهْنُ الْمُدْبِرِ وَالْمُعْلَقِ عَقْلُهُ بِصِفَةِ يُمَكِّنُ سَبْقُهَا حُلُولَ الدِّينِ بَاطِلٌ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ رَهْنٌ مَا يَسْرُعُ فُسَادُهُ: فَإِنْ أُمَكِّنُ تَجْفِيفُهُ كَرُطَبٍ فَعَلٌ، وَإِلَّا فَإِنْ رَهْنُهُ بِدَيْنٍ حَالٌ أَوْ مُؤَجَّلٌ يَحِلُّ قَبْلَ فُسَادِهِ أَوْ شَرَطَ بَيْعَهُ وَجَعَلَ الثَّمَنَ رَهْنًا صَحٌّ، وَيُبَاعُ

(وَشَرَطَ الرَّهْنُ) مهرجی په هنکړلو (کونته عیناً) ده بی شتیکی ودها بی: فروشتنی دروست بی (فی الأصح) له فرموده ی راستردا، که واته: په هنکړنی قهرز دروست نیه، به لام (و یصح رهن المشاع) دروسته: په هنکړنی به شه به ربلاوه که ی خوی له مالیکي ماویه شدا. (والأم دون ولدها) هم دروسته دایکی کویله په هن بکری به بی منداله که ی (وعکسه) به پیچه وانه ودهش دروسته (وعند الحاجة) نیجا له کاتی پیوستی بو قهرزدانه وه (یباعان) دایکه که و منداله که هه ربوویکیان ویکرا ده فروشرین (ویوزع الثمن) پاره که ش به سهر هه ربوویکیاندا به ش ده کریو به شه پاره ی په هنکړاوه که بو خاوه ن قهرزه که یه، هه روک ده فهرموی: (والأصح) فرموده ی راستر (أن تقوم الأم وحدها) جاریک دایکه که به تنها ده قرسیندرئ (ثم مع الولد) نیجا جاریکی تریش له گال منداله که ی ده قرسیندرئ (فالزائد) نه و نه ندازه یی نه مجاره له نرخ دایکه که زیادی کړوه (قیمته) نرخ ی منداله که یه.

(ورهن الجاني) په هنکړنی کویله ی تاوانکار، هم (والمُرتد) کویله ی کافر یو (کبیعهما) وه ک فروشتنیان وایه: که به بریژی باس کران (ورهن المدبر) په هنکړنی نه و کویله ی نازادی به مردنی گوره که یوه به ستراوه، هم (والمعلق عقله بصفه) نه و کویله ی نازادی به سیفه تیکی ودها به ستراوه: که (یمكن سبقها حلول الدين) ده گونجی پیش هاتنی کاتی قهرزدانه وه سیفه ته که بیته جی (باطل على المذهب) هه ربوویکی به تاله، له سهر فرموده ی راستی مه زه ب.

(ولو رهن ما يسرع فسادُه) نه گهر شتیکی ودهای په هن کرد که زوو خراب ده بو، نه وه (فإن أمكن تجفيفه) نه گهر ده گونجا ووشک بکریته وه (کرطی) وه کو خورماو تری (فعل) ده بی خاوه نه که ی ووشکی بکاته وه (والا) به لام نه گهر نه ده گونجا ووشک بکریته وه، نه وه (فإن رهنه بدین حال) نه گهر په هنی کړدبو بو قهرزکی ده ست به جی (أو مؤجل) یان بو قهرزکی بواخواو، به لام (یحل قبل فسادِه) پیش خرابیوونی کاتی دانه وه ی ده مات (أو شرط بینه) یان به مهرجی دانابو: له کاتی مه ترسی خرابیووندا بیفروشی و (وجعل الثمن رهنا) پاره که یشی بکریته په هنکړا (صح) له حاله تاندا په هنه که دروست ده بی و (ویباع

عَنْدَ خَوْفِ فُسَادِهِ وَيَكُونُ ثَمَنُهُ رَهْنًا، وَإِنْ شَرَطَ مَنَعَ بَيْعَهُ لَمْ يَصِحَّ، وَإِنْ أَطْلَقَ فَسَدَ فِي الْأَظْهَرِ، وَإِنْ لَمْ يُعْلَمْ هَلْ يَفْسُدُ قَبْلَ الْأَجْلِ صَحَّ فِي الْأَظْهَرِ، وَإِنْ رَهْنًا مَالًا يَسْرُعُ فُسَادُهُ فَطَرَأَ مَا عَرَضَهُ لِلْفُسَادِ كَحِنْطَةِ ابْتَلَتْ لَمْ يَنْفَسِخِ الرَّهْنُ بِحَالٍ، وَيَجُوزُ أَنْ يَسْتَعِيرَ شَيْئًا لِرَهْنِهِ، وَهُوَ فِي قَوْلٍ عَارِيَّةٍ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ ضَمَانُ دَيْنٍ فِي رَقَبَةِ ذَلِكَ الشَّيْءِ فَيَشْتَرِطُ ذِكْرُ جِنْسِ الدَّيْنِ وَقَدَرِهِ وَصِفَتِهِ، وَكَذَا الْمَرْهُونُ عِنْدَهُ فِي الْأَصَحِّ،

عَنْدَ خَوْفِ فُسَادِهِ) له کاتی مهترسی خرابیوونی دا ده فرق شری و (وَيَكُونُ ثَمَنُهُ رَهْنًا) پاره که شی ده بیته په هنکړلو.

به لام (وَإِنْ شَرَطَ مَنَعَ بَيْعِهِ) نه گهر به مهرجی دانا: نه فرق شری (لَمْ يَصِحَّ) په هغه که دروست نابین (وَإِنْ أَطْلَقَ) نه گهر هیچ مهرجکی دانه نا (فَسَدَ) په هغه که به تال ده بیته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیتردا (وَإِنْ لَمْ يُعْلَمْ) نه گهر له و حاله تدا نه زاندر (هَلْ يَفْسُدُ قَبْلَ الْأَجْلِ) نایا خراب ده بې پیش نه وه ی کاتی دانه وه ی قهرزه که بې، یان نا (صَحَّ) په هغه که دروست ده بې (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیتردا.

(وَإِنْ رَهْنًا مَالًا يَسْرُعُ فُسَادُهُ) نه گهر شتیکی وه های به سهر مات: تووشی خرابیوونی کرد به لام (فَطَرَأَ مَا عَرَضَهُ لِلْفُسَادِ) حاله تیکی وه های به سهر مات: تووشی خرابیوونی کرد (كَحِنْطَةِ ابْتَلَتْ) وه که گهنیکی په هنکړلو ته پېی، نه وه (لَمْ يَنْفَسِخِ الرَّهْنُ بِحَالٍ) په هغه که هه لئاوه شیته وه به هیچ حاله تیك، به لكو-نه گهر نه گونجا ووشك بکړیته وه- واجبه بفرق شری و پاره که ی بکړیته په هنکړلو، هه روه که له زلویه ی سهرچاوه کانداه فهرمودیانه.

(وَيَجُوزُ أَنْ يَسْتَعِيرَ شَيْئًا) دروسته: شتیك به خواستن وه ریگری (لِرَهْنِهِ) تاكو به په هغی قهرزه که ی دابنی (وَهُوَ فِي قَوْلٍ عَارِيَّةٍ) له فهرموده یه کدا: نه و مامله ته ی خواستن-له نوای په هنکړدن- هه به (عَارِيَّةٍ) خواستن ده مینیته وه، به لام (وَالْأَظْهَرُ) به فهرموده ی به هیتر: (أَنَّهُ) نه و مامله ته به خواستن نامینیته وه، به لكو (ضَمَانُ دَيْنٍ) زامینی قهرزیکه له لایه ن خاوه نی ماله خواستراوه که (فِي رَقَبَةِ ذَلِكَ الشَّيْءِ) زامینی که ش له گهرده نی نه و شته خواستراوه دایه و هیچ له نه ستوی خاوه ن ماله که دا نیه، واته: نه گهر ماله خواستراوه که فه و تا، یان به روه ستی قهرزدانه وه که ی به نه ولوه تی نه ده کرد، خاوه نه که ی هیچ قهرزدانه وه ی له سهر نیه.

که وایو: (فَيَشْتَرِطُ) بې دروستیوونی نه و مال خواسته به مهرج داده ندری (ذِكْرُ جِنْسِ الدَّيْنِ) په گهری قهرزه که ی بې خاوه ن ماله که باس بکاو (وَقَدَرِهِ) هم نه اندازه ی قهرزه که و (وَصِفَتِهِ) سیفته ی قهرزه که و (وَكَذَا الْمَرْهُونُ عِنْدَهُ) هم ناوی نه و که سه شی بې باس بکا: که ماله خواستراوه که ی- به په ن- له لا داده ندری (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

فَلَوْ تَلَفَ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ فَلَا ضَمَانَ، وَلَا رُجُوعَ لِلْمَالِكِ بَعْدَ قَبْضِ الْمُرْتَهِنِ، فَإِذَا حَلَّ الدَّيْنُ أَوْ كَانَ حَالًا رُوجِعَ الْمَالُ لِلنَّاعِ، وَيُبَاغُ إِنْ لَمْ يُقْبَضِ الدَّيْنُ ثُمَّ يَرْجِعُ الْمَالُ بِمَا يَبِيعُ بِهِ. (فَصْلُ) شَرْطُ الْمَرْهُونِ بِهِ كَوْنُهُ دَيْنًا ثَابِتًا لَا زَمًا فَلَا يَصِحُّ بِالْعَيْنِ الْمُغْصُوبَةِ وَالْمُسْتَعَارَةِ فِي الْأَصَحِّ وَلَا بِمَا سِيقَرَضُهُ، وَلَوْ قَالَ: أَقْرَضْتُكَ هَذِهِ الدَّرَاهِمَ وَارْتَهَنْتُ بِهَا عَبْدَكَ، فَقَالَ: اقْرَضْتُ وَرَهَنْتُ، أَوْ قَالَ: بَعَثْتُكَ بِكَذَا وَارْتَهَنْتُ الثُّوبَ بِهِ،

(فَلَوْ تَلَفَ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ) جا نه گهر ماله خواستراوه که له دهستی په هنده ورگره که دا هفتا (فَلَا ضَمَانَ) زامینی له سر هیچیکیان نیه: نه په هنده ره که و نه په هنده ورگره که (وَلَا رُجُوعَ لِلْمَالِكِ) خاوه نی ماله خواستراوه که ما ی په شیمان بوونه وهی نیه (بَعْدَ قَبْضِ الْمُرْتَهِنِ) پاش نه وهی په هنده ورگره که ماله که ی وهرگر تبی، چونکه نه گهر په شیمان بیته وه سودی په هنه که نامینی.

(فَإِذَا حَلَّ الدَّيْنُ) جا هر کاتیک کاتی قهرز دانه وه مات (أَوْ كَانَ حَالًا) یان هر قهرزه که دهست به چی بوو (رُوجِعَ الْمَالُ لِلنَّاعِ) ده بی - ب ی فریشتنی ماله خواستراوه که - پرس ی خاوه نه که ی بکری، نیجا (وَيُبَاغُ) ماله خواستراوه که ده فریشتی، تا کو قهرزه که ی لی بدریته وه (إِنْ لَمْ يُقْبَضِ الدَّيْنُ) نه گهر قهرزه که نه درایتیه وه: له لایه ن قهرزداره که، یان له لایه ن خاوه ن ماله که، یان له لایه ن که سیکی تر (ثُمَّ) نیجا له دوا ی فریشتنی ماله که (يَرْجِعُ الْمَالُ) خاوه ن ماله که ده گهریته وه سر په هنده ره قهرزداره که (بِمَا يَبِيعُ بِهِ) ب ی نه وهی نه ندازه ی نه و پاره ی ی لی وهریگریته وه: که ماله خواستراوه که ی پی فریشتراوه، جیا ولزی نیه: پاره که له نرخ ی خوی که متر بی، یان زیاتر بی.

﴿فَصْلٌ: لِه بَاسِی مَهْرَجَه کانی پوهن بوکراو﴾

(شَرْطُ الْمَرْهُونِ بِهِ) مهر چی نه و ماف ی په هنی ب ی کراوه (كُونُهُ دَيْنًا ثَابِتًا) ده بی قهرزیکی دامه زراو بی، واته: بویته قهرز، هم (لَا زَمًا) پیویست بی: بدری، که و ابو: (فَلَا يَصِحُّ بِالْعَيْنِ الْمُغْصُوبَةِ) دروست نیه: په هن دابندری ب ی شتیکی زه و تکر او، هم (وَالْمُسْتَعَارَةِ) ب ی شتیکی خواستراو (فِي الْأَصَحِّ) له قهرموده ی راستردا، چونکه نه وانه قهرز نین (وَلَا بِمَا سِيقَرَضُهُ) هره وها دروست نیه نیستا په هن دابندری ب ی نه و قهرزه ی له مه و بو به قهرزی ده داتی، چونکه له کاتی په هن داناندا قهرزه که نه بوته قهرز.

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر قهرزده ره که گوتی: (أَقْرَضْتُكَ هَذِهِ الدَّرَاهِمَ وَارْتَهَنْتُ بِهَا عَبْدَكَ) نه م دیره مانه م به قهرز دانه ت و کویله که م به په هنی نه و دیره مانه قبول کرد (فَقَالَ) قهرزه ورگره که ش گوتی: (اقْرَضْتُ وَرَهَنْتُ) قهرزه که م قبول کړو کویله که م په هنی نه و قهرزه کرد (أَوْ قَالَ) یان فریشتراوه که گوتی: (بَعَثْتُكَ بِكَذَا وَارْتَهَنْتُ الثُّوبَ بِهِ) نه م شتم

فَقَالَ اشْتَرَيْتُ وَرَهْنْتُ، صَحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ بِنُجُومِ الْكِتَابَةِ وَلَا بِجُعْلِ الْجَعَالَةِ
 قَبْلَ الْفَرَاغِ، وَقِيلَ يَجُوزُ بَعْدَ الشَّرُوعِ، وَيَجُوزُ بِالْثَمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ، وَبِالَّذَيْنِ رَهْنٌ
 بَعْدَ رَهْنٍ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَرْهَنَهُ الْمَرْهُونُ عِنْدَهُ بَدْنَيْنِ آخَرَ فِي الْجَدِيدِ، وَلَا يَلْزَمُ إِلَّا
 بَقْبُضِهِ مِمَّنْ يَصِحُّ عَقْدُهُ، وَتَجْرِي فِيهِ النَّيَابَةُ لَكِنْ لَا يَسْتَنْبِ الرَّاهِنُ وَلَا عَبْدُهُ،

به‌ونده پاره‌یه فروخته تو و هم جله‌شم به پره‌نی پاره‌کی قبول کرد (فقال)
 کپاره‌که‌ش گوتی (اشتریت و رهننت) لیتم کپیو جله‌که‌شم کرده پره‌نی پاره‌کی (صح) له
 هر دو مه‌سه‌له‌کاندا پره‌نه‌که دروسته (فی‌الاصح) له فرموده‌ی پاستردا.

(و) هر دوها (لا یصح بنجوم الکتابه) دروست نیه پره‌ن دابندری بؤ به‌شه قهرزه‌کانی
 نو سوراو پیدانی کویله (ولا) هر دوها دروست نیه پره‌ن دابندری (بجعل الجعالة) بؤ کرئی
 کارئی نادیار، وه کرئی دوزینه‌وی شتی ونبوو (قبل الفراغ) پیش ته‌ولوبوونی
 کاره‌که، وه بلئی: هر که‌سینک نازده‌له ونبووه‌که م بؤ بدوزیته‌وه دیناریکی ده‌ده‌می.
 پیاو یکیش بلئی: پره‌نینک بؤ دینارکه دابنی من ده‌یدوزمه‌وه. نه‌وه دروست نیه، چونکه له
 کاتی پره‌ن داناندا پتویست نیه دیناره‌که بدرئی؟ نه‌وه‌که کاره‌که ته‌واو نه‌کرئی، یان
 مامله‌ته‌که مه‌لبوه‌شیتنه‌وه (وقیل) له فرموده‌یه‌کی بی‌هیزدا: (يجوز بعد الشروع)
 دروسته - له دوی ده‌ست پیکردنی کاره‌که - پره‌ن دابندری.

(و) يجوز بالثمن في مدة الخيار دروسته: پره‌ن دابندری بؤ پاره‌ی فروشراوینک له ماوه‌ی
 په‌شیمانوبونه‌وه‌دا، چونکه سه‌ر نه‌کی‌شیته لای پتویستبوون (وبالذین رهن بعد رهن)
 هر دوها دروسته بؤ یه‌که قهرز پره‌نینکی‌تر له دوی پره‌نه‌که‌ی‌تر دابندری، جا
 هر دووکیان وه‌ها برپاریان بؤ ده‌درئی: که به یه‌که‌وه پره‌ن کراون.

(ولا يجوز ان يرهنه المرهون عنده) نه‌وه پره‌نکراوه‌ی هیشتا هر له لای پره‌نه‌وه‌رگره‌که له
 پره‌هن‌دایه، دروست نیه: پره‌نی بکاته‌وه هر له لای نه‌وی (بدین آخر) بؤ قهرزیکتری
 جگه له قهرزی پیشوو (فی‌الجديد) له فرموده‌ی نوئی‌دا.

(ولا يلزم) مامله‌تی پره‌ن جیگیر نابئی (الا بقبضه) ته‌نها به ویدان وهرگرتن جیگیر
 ده‌بی، به به‌لگه‌ی نایه‌ته‌که (ممن یصح عقده) ویدان وهرگرتنه‌که‌ش له وکه‌سانه‌وه بن:
 که مامله‌تی پره‌ن‌یان دروست بی، واته: مندالو شیت و قده‌غه‌کراو و زورلیکراو نه‌بن.

(وتجری فیہ النیابة) له مامله‌تی پره‌ندا جینشینی پره‌ویه: له ویدان و له وهرگرندا (لکن لا
 یستنیب الرهن) به‌لام نابئی پره‌نه‌وه‌رگره‌که - بؤ وهرگرتنی پره‌نه‌که - پره‌نده‌ره‌که بکاته
 جینیشی خوی، هم (ولا عبده) نابئی کویله‌ی پره‌نده‌ره‌که‌ش بکاته جینیشی خوی

وَفِي الْمَأْذُونِ لَهُ وَجْهٌ، وَيَسْتَنْبِئُ مَكَاتِبَهُ، وَلَوْ رَهْنٌ وَدِيعَةٌ عِنْدَ مُودِعٍ أَوْ مَقْصُوبًا عِنْدَ غَاصِبٍ لَمْ يَلْزَمْ مَا لَمْ يَمُضِ زَمَنُ إِمْكَانِ قَبْضِهِ، وَالْأَظْهَرُ اشْتِرَاطُ إِذْنِهِ فِي قَبْضِهِ، وَلَا يُبْرِئُهُ ارْتِهَانُهُ عَنِ الْقَبْضِ، وَيُبْرِئُهُ الْإِيدَاعُ فِي الْأَصَحِّ، وَيَحْصُلُ الرُّجُوعُ عَنِ الرَّهْنِ قَبْلَ الْقَبْضِ بِتَصَرُّفٍ يُزِيلُ الْمَلِكَ: كَهَبْوَ مَقْبُوضَةٍ وَبِرَهْنٍ مَقْبُوضٍ وَكِتَابَةٍ وَكَذَا تَذْبِيرُهُ

(وَفِي الْمَأْذُونِ لَهُ وَجْهٌ) ده ریاره‌ی کویله‌ی نیندرلو فرموده‌یه که هیه: که دوست بی (وَيَسْتَنْبِئُ مَكَاتِبَهُ) دوسته نو سراو پیدراوی په‌هنده‌ره که بکاته جینیشی خوی.

(وَلَوْ رَهْنٌ وَدِيعَةٌ) نه‌گه‌ر مالیکی به‌نه‌مانه‌ت داندرلوی کرده په‌هنی قهرزیک (عِنْدَ مُودِعٍ) له لای نه‌میندرله‌ره که (أَوْ مَقْصُوبًا عِنْدَ غَاصِبٍ) یان مالیکی زه‌وتکراوی کرده په‌هنی قهرزیک له لای زه‌وتکه‌ره‌که: وه‌ک قهرزیک وه‌ریگری له نه‌میندرله‌ره که، یان له زه‌وتکه‌ره‌که، نینجا بلئ: نه‌و نه‌مانه‌ته‌ی له لای تویه، یان نه‌و زه‌وتکراوه‌ی له لای تویه په‌هنی نه‌و قهرزه‌بی. نه‌وه په‌هنه‌که دوسته، به‌لام (لَمْ يَلْزَمْ) جیگر نابئ (مَا لَمْ يَمُضِ زَمَنُ إِمْكَانِ قَبْضِهِ) تا نه‌ونده ماوه‌یه به‌سر په‌هنکه‌دا ده‌روا: که بگونجی - له‌و ماوه‌یه‌دا - په‌هنده‌ره‌که مال‌که بداته په‌هنده‌رگره‌که و نه‌ویش وه‌ری‌گری (وَالْأَظْهَرُ) به‌فرموده‌ی به‌هیزتر (اِشْتِرَاطُ إِذْنِهِ فِي قَبْضِهِ) ماره‌جه: په‌هنده‌ره‌که نین بدا په‌هنکراوه‌که وه‌ریگری.

(وَلَا يُبْرِئُهُ ارْتِهَانُهُ عَنِ الْقَبْضِ) قبول‌کردنی زه‌وتکراوه‌که به‌په‌هن، زه‌وتکه‌ره‌که نازاد نا‌کا له زامینی‌یزه‌وتکردن، چونکه زه‌وتکراوه‌که هر له ژیرده‌ستی خوی دایه‌و نه‌یگه‌ر پاندوت‌وه بق‌خاوه‌نه‌که‌ی، به‌لام (وَيُبْرِئُهُ الْإِيدَاعُ) دانسانی زه‌وتکراوه‌که - به‌نه‌مانه‌ت - له لای زه‌وتکه‌ره‌که، نازادی نه‌کا له زامینی، وه‌ک بلئ: تو‌م کرده نه‌میندار له سر نه‌و مال زه‌وتکراوه‌ی له لای تویه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی راستردا.

نینجا بزانه: گوتمان هر کاتیک په‌هنکراوه‌که وه‌ریگرا، نه‌وه مامله‌تی په‌هن جیگر ده‌بی، که‌واته: په‌هنده‌ره‌که مانی په‌شیمانی‌ی نیه، به‌لام نه‌گه‌ر وه‌رنه‌گیرابو، نه‌وه ده‌توانی به‌قسه بلئ: من په‌شیمانم.

(و) ه‌روه‌هاش (يَحْصُلُ الرُّجُوعُ) په‌شیمانی دیتته جئ (عَنِ الرَّهْنِ قَبْلَ الْقَبْضِ) له مامله‌تی په‌هن پیش وه‌رگرتنی په‌هنکراوه‌که (بِتَصَرُّفٍ يُزِيلُ الْمَلِكَ) به‌هر ده‌ستکاری‌کردن‌یکی په‌هنده‌ره‌که: که ملک‌ایه‌تی لا بیا (كَهَبْوَ مَقْبُوضَةٍ) وه‌ک په‌هنکراوه‌که - پیش وه‌رگرتن - بیه‌خشی و پیه‌خشکراوه‌که‌ش وه‌ری‌گری، یان په‌هنکراوه‌که - پیش وه‌رگرتن - بفروشی (و) ه‌روه‌ها په‌شیمانی دیتته جئ (بِرَهْنٍ مَقْبُوضٍ) به‌په‌هنکردنی که وه‌ریگری (وَكِتَابٍ) هم به‌نو سراو پیدانی کویله په‌هنکراوه‌که (وَكذَا تَذْبِيرُهُ) ه‌روه‌ها به‌نازادی نوای مردن

فِي الْأَظْهَرِ، وَيُخَالِفُهَا، لَا الْوُطْءَ وَالْتِزَاجَ، وَلَوْ مَاتَ الْعَاقِدُ قَبْلَ الْقَبْضِ أَوْ جُنَّ، أَوْ تَخَمَّرَ الْعَصِيرُ أَوْ أَبَقَ الْعَبْدُ لَمْ يَبْطُلِ الرَّهْنُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَيْسَ لِلرَّاهِنِ الْمُقْبِضِ تَصَرُّفٌ يُزِيلُ الْمَلَكَ، لَكِنْ فِي إِعْتَاقِهِ أَقْوَالٌ أَظْهَرُهَا: يَنْفَذُ مِنَ الْمُوسِرِ وَيَغْرُمُ قِيمَتَهُ يَوْمَ عَتَقَهُ رَهْنًا، وَإِذَا لَمْ تُنْفَذْ فَأَنْفَكَ لَمْ يَنْفَذْ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ عَلَّقَهُ بِصِفَةٍ فَوُجِدَتْ وَهُوَ رَهْنٌ فَكَالْإِغْتَاقِ، أَوْ بَعْدَهُ نَفَذَ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَا رَهْنَهُ لِغَيْرِهِ،

(فِي الْأَظْهَرِ) لَهُ فَرَمُوودِي بِهِ هِيزْتَرْدَا (وَيُخَالِفُهَا) هَم بِه نَاوَسْكَرْدَنِي (جَارِيه) پَرِهَنْكَرَاوَهْكَه (لَا الْوُطْءَ وَالْتِزَاجَ) نَهْكَ تَهْنَهَا جِيْمَاعْ لَهْ گَهْ لَ كَرْدَنِي وَ مَارَهْ بَرِيْنِي.

(وَلَوْ مَاتَ الْعَاقِدُ قَبْلَ الْقَبْضِ) نَهْ گَهْر پِيشْ وَهَرْ گَرْتَنِي پَرِهَنْكَرَاوَهْكَه، مَامَلَهْ تَهْكَرَهْكَهْ مَرْد، وَاتَه: پَرِهَنْدَهْ رَهْكَه، يَانْ پَرِهَنْوَهْ رَهْ رَهْكَهْ (أَوْ جُنَّ) يَانْ شَيْتْ بُو (أَوْ تَخَمَّرَ الْعَصِيرُ) يَانْ شَهْرِيَهْ تَهْ پَرِهَنْكَرَاوَهْكَهْ بُووَهْ شَهْرَابْ (أَوْ أَبَقَ الْعَبْدُ) يَانْ كَوِيلَهْ پَرِهَنْكَرَاوَهْكَهْ خَوِيْ وَنْ كَرْد (لَمْ يَبْطُلِ الرَّهْنُ) لَهْ هِيْجْ حَالَهْ تِيْكَدَا مَامَلَهْ تِيْ پَرِهَنْ بَهْ تَالْ نَابِيْتَهْ وَهْ (فِي الْأَصَحِّ) لَهْ فَرَمُوودِي پَاسْتَرْدَا.

(وَلَيْسَ لِلرَّاهِنِ الْمُقْبِضِ) لَهْ پَرِهَنْدَهْ رَهْكَهْ حَهْ پَامَهْ - پَاشْ شَهْوَِيْ پَرِهَنْكَرَاوَهْكَهْ دَايَهْ دَهْ سَتْ پَرِهَنْوَهْ رَهْ رَهْكَهْ - (تَصَرُّفٌ يُزِيلُ الْمَلَكَ) هَرْ دَهْ سَتْكَارِيَهْ كِيْ مَلْكَايَهْ تِيْ لَا بِيَا: وَهْكَ فَرُوْشْتَنُوْ بَهْ خَشِيْنُوْ وَهْ قَفْكَرْدَن، وَاتَه: تَهْ وَانَهْ هِيْجِيَانْ دُرُوْسْتْ تَابِنْ (لَكِنْ فِي إِعْتَاقِهِ أَقْوَالٌ) بَهْ لَامْ لَهْ بَارَهْ نَاْزَا دَكْرْدَنِي كَوِيلَهْ پَرِهَنْكَرَاوَهْكَهْ، چَهْ نَدْ فَرَمُوودِيَهْ كِهْ هَهْ نَهْ:

(أَظْهَرُهَا) بَهْ هِيزْتَرِيَانْ تَهْ مَهِيَهْ (يَنْفَذُ مِنَ الْمُوسِرِ) نَاْزَا دَكْرْدَنَهْكَهْ لَهْ خَاوَهْ نِيْ كِيْ دَهْ وَلَهْ مَهْ نَدْ دُرُوْسْتْ دَهْ بِيْئُوْ جِيْ بَهْ جِيْ دَهْ كَرِيْ (وَيَغْرُمُ قِيمَتَهُ يَوْمَ عَتَقَهُ رَهْنًا) نَرْخِيْ كَوِيلَهْكَهْ - لَهْ پُوْزِيْ نَاْزَا دَكْرْدَنِي - لَهْ تَوَلَهْ كَوِيلَهْكَهْ دَهْ بِيْتَهْ بَارْمَتَهْ (وَإِذَا لَمْ تُنْفَذْ) جَا هَرْ كَاتِيْكَ نَاْزَا دَكْرْدَنَهْكَهْ بَهْ دُرُوْسْتْ بُوْويْ دَانَهْ نِيْنِ، چُونْكَهْ خَاوَهْ نَهْ كِيْ نَهْ بُوْويْ بُووْ (فَأَنْفَكَ) نِيْنْجَا پَرِهَنْهْكَهْ شْ بَهْ رَهْلْ بُو، چُونْكَهْ لَهْ قَهْرَزَهْكَهْ گَهْرْدَهْ نِيْ نَاْزَا دَكْرَا، يَانْ دَايَهْ وَهْ (لَمْ يُنْفَذْ) نِيْ سَتَاشْ نَاْزَا دَكْرْدَنَهْكَهْ دُرُوْسْتْ نَابِيْ (فِي الْأَصَحِّ) لَهْ فَرَمُوودِي پَاسْتَرْدَا.

(وَلَوْ عَلَّقَهُ بِصِفَةٍ) تَهْ گَهْر نَاْزَا دَكْرْدَنِي كَوِيلَهْكَهْ بَهْ سِيْفَهْ تِيْكَهْ وَهْ هَلْوَاسِيْ بُو، وَهْكَ بَلِيْ: هَرْ كَاتِيْكَ كَوِيْهْكَهْ لَهْ سَهْ فَهْرْ گَهْ پَرَاوَهْ، تُوْ نَاْزَا دِيْ (فَوُجِدَتْ وَهُوَ رَهْنٌ) نِيْنْجَا سِيْفَهْ تَهْكَهْ هَاتَهْ جِيْ، وَاتَه: كَوِيْهْكَهْ گَهْ پَرَاوَهْ، كَوِيلَهْكَهْ شْ هَرْ لَهْ پَرِهَنْدَا بُوو، شَهْوََهْ (فَكَالْإِغْتَاقِ) وَهْكَ نَاْزَا دَكْرْدَنْ وَايَه: لَهْ دَهْ وَلَهْ مَهْ نَدْ دُرُوْسْتْ دَهْ بِيْ، لَهْ نَهْ بُوْويْ دُرُوْسْتْ نَابِيْ (أَوْ بَعْدَهُ) يَانْ لَهْ دَوَايْ هَلْ وَهْ شَانَدَهْ وَهْ پَرِهَنْهْكَهْ سِيْفَهْ تَهْكَهْ هَاتَهْ جِيْ (نَفَذَ) نَاْزَا دَكْرْدَنِي كَوِيلَهْكَهْ دُرُوْسْتْ دَهْ بِيْئُوْ جِيْ بَهْ جِيْ دَهْ كَرِيْ (عَلَى الصَّحِيحِ) لَهْ سَهْرْ فَرَمُوودِي پَاسْت.

(وَلَا رَهْنَهُ لِغَيْرِهِ) حَهْ پَامَهْ دُرُوْسْتْ نِيَهْ: پَرِهَنْكَرَاوَهْ - كِهْ هَرْ لَهْ پَرِهَنْدَا بِيْ - پَرِهَنْيْ بَكَا لَهْ لَايْ كِهْ سِيْ كِيْ تَر، هَرْ وَهْكَهْ لَهْ لَايْ پَرِهَنْوَهْ رَهْ رَهْكَهْ شْ دُرُوْسْتْ نَهْ بُوْ وَ بَاسْمَانْ كَرْد.

وَلَا التَّزْوِيجُ وَلَا الْإِجَارَةُ إِنْ كَانَ الدِّينُ حَالًا أَوْ يَحِلُّ قَبْلَهَا، وَلَا الْوَطْءُ فَإِنْ وَطِئَ
فَالْوَلَدُ حُرٌّ، وَفِي نَفْوَذِ الْإِسْتِيلَادِ أَقْوَالُ الْإِعْتِقَاقِ، فَإِنْ لَمْ تُنْفَذْهُ فَإِنَّكَ تَفْذُ فِي الْأَصَحِّ،
فَلَوْ مَاتَتْ بِالْوَلَادَةِ غَرِمَ قِيمَتُهَا رَهْنًا فِي الْأَصَحِّ، وَلَهُ كُلُّ انْتِفَاعٍ لَا يَنْقُصُهُ كَالرُّكُوبِ
وَالسُّكْنَى، لَا الْبِنَاءُ وَالْغِرَاسُ، فَإِنْ فَعَلَ

(وَلَا التَّزْوِيجُ) هم دروست نیه (جاریه) په منکراوه که ماره ببری (وَلَا الْإِجَارَةُ) هه روه هه
دروست نیه په منکراوه که به کرئ بدا (إِنْ كَانَ الدِّينُ حَالًا) نه گهر قهرزه که دهست به جئ
بئ (أَوْ يَحِلُّ قَبْلَهَا) یان پئش ته ولوبوونی ماوه به کریدانه که، کاتی قهرزده نه وه که دهات
(وَلَا الْوَطْءُ) هم دروست نیه: جیماع له گهل (جاریه) ی په منکراو بکا (فَإِنْ وَطِئَ) جا
نه گهر خاوه نه که ی جیماعی له گهل کربو ناوسی کرد (فَالْوَلَدُ حُرٌّ) نه و مندالی له و
جیماعه ده بئ، نازاده و به نه زادیش مندالی خاوه نه که یه.

(وَفِي نَفْوَذِ الْإِسْتِيلَادِ أَقْوَالُ الْإِعْتِقَاقِ) له باره ی بوونی (جاریه) که ش به (أَمِ الْوَلَدُ)
فه رموده کانی نازادکردنی پابرو هه نه، به هیزتریان نه گهر خاوه نه که هه بوویی بوو،
(جاریه) که ده بیته (أَمِ الْوَلَدُ) نه گهر نا: نا. (فَإِنْ لَمْ تُنْفَذْهُ) جا نه گهر بلئین نابیته (أَمِ الْوَلَدُ)
چونکه خاوه نه که ی نه بوویی بوو (فَإِنَّكَ) ئینجا په هه نه که ش به ره هل بو (تَفْذُ فِي الْأَصَحِّ) له
لواي مه لوه شانه وه ده بیته (أَمِ الْوَلَدُ) له فه رموده ی پاستردا (فَلَوْ مَاتَتْ بِالْوَلَادَةِ) نه گهر
نه و (جاریه) ناوسکروه به هوی مندال لیسیون مرد (غَرِمَ قِيمَتُهَا رَهْنًا) نه وه نرخ ی
(جاریه) که - له توله - ده کاته بارمه (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا.

﴿سوده کانی په منکراوه که﴾

(وَلَهُ) بؤ په هندره که دروسته و حاله (كُلُّ انْتِفَاعٍ) گشت سودیک له مال په منکراوه که ی
وه ریگری، به شیوه یه کی وه ها: که (لَا يَنْقُصُهُ) نه و سوبه رگرتنه نرخ ی په منکراوه که
که م نه کاته وه (كَالرُّكُوبِ) وه کو سواری و ولاغ و نوتومبیل په منکراوه که، هم
(وَالسُّكْنَى) نیشته جئ بوون له ناو ملکه په منکراوه که دا، پیغه مبه ر^ه ده فه رموی: ﴿الْظَّهْرُ
يُرْكَبُ بِتَفْقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَلَكِنَّ الدَّرَّ يُشْرَبُ بِتَفْقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا﴾ رواه البخاری،
پشتی ولاغ په منکراوه که - له لایه ن خاوه نه که ی - بؤ سواری به کار نه هیندرئ به هوی
به ختوکردنی، هم شیر ی گوانی نازه له په منکراوه که - له لایه ن خاوه نه که ی -
ده خوریته وه به هوی به ختوکردنی.

که واته: نه گهر به مارج دابندرئ: سوده کانی په منکراوه که بؤ په منوره رگره که بئ، نه وه
چه پامه و مامله ته که ش به تال ده بیته وه، هه روه که له سه رته ی نه م باسه دا پابرا.

(لَا الْبِنَاءُ) به لام بؤ په هندره که دروست نیه: خانو له ناو زهویه په منکراوه که دا بکا،
هم (وَالْغِرَاسُ) بؤی دروست نیه دره ختی تئ دا بجئنی (فَإِنْ فَعَلَ) جا نه گهر خانووی تئ دا

لَمْ يُقْلَعْ قَبْلَ الْأَجَلِ وَبَعْدَهُ يُقْلَعُ إِنْ لَمْ تَفِ الْأَرْضُ بِالذَّيْنِ وَزَادَتْ بِهِ، ثُمَّ إِنْ أُمْكِنَ
الْإِنْتِفَاعُ بِغَيْرِ اسْتِزْدَادٍ لَمْ يَسْتَرْدُ وَإِلَّا فَيَسْتَرْدُ، وَيُشْهَدُ إِنْ أَتَاهُمُ، وَلَهُ يَأْذُنُ الْمُرْتَهِنِ مَا
مَنْعَاهُ، وَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ تَصَرُّفِ الرَّاهِنِ، فَإِنْ تَصَرَّفَ جَاهِلًا بِرُجُوعِهِ فَكَتَصَرَّفَ وَكِلِيلُ
جَهْلٍ عَزْلُهُ،

کرد، یان برهختی تئدا چاند (لَمْ يُقْلَعْ قَبْلَ الْأَجَلِ) نهو برهختو خانوه-پیش هاتنی
کاتی قهرزدانهوه- لانادرین، چونکه دهگونجی: قهرزه که له شتیکی تر بدریته وه.

به لام (وَبَعْدَهُ) له نوای هاتنی کاتی قهرزدانهوه (يُقْلَعُ) واجبه: برهختو خانوه که لابدرین
(إِنْ لَمْ تَفِ الْأَرْضُ بِالذَّيْنِ) نه گهر نرخي زهویه که بهروهستی قهرزه که ی نه کربو (وَزَادَتْ بِهِ)
به لادانی برهختو خانوه که ش نرخي زیاد ده بو، واته: نه گهر نرخي زهویه که بهروهستی
قهرزه که ی ده کرد، یان به لادانی نه وانه نرخي زیاد نه ده بو، یان خاوه نه که ئیزنی دا:
زهویه که برهخته که، یان زهویه که و خانوه که ویکرا بغروقشرین، لهو حاله تانه دا برهختو
خانوه که لانادرین، ههروه که زۆریه ی سرچاوه کانداهرموویانه.

(ثُمَّ) ئینجا له نوای نه وه ی پهنه ورگره که په هه نه که ی وهرگرت (إِنْ أُمْكِنَ الْإِنْتِفَاعُ) نه گهر
گونجا: په هنده ره که سود له په هنکروه که ی وهریگری (بِغَيْرِ اسْتِزْدَادٍ) بی نه وه ی
په هنکروه که- له په هنده ورگره که- وهریگریته وه: وه ک نوشینی ئاژه لی په هنکراو، نه وه
(لَمْ يَسْتَرْدُ) په هنکراوه که وهرناگریته وه.

(وَإِلَّا) به لام نه گهر نه گونجا له لای په هنده ورگره که سودی لۆهریگری: وه ک وولاغی سولوی و
خانوو و نهو جوړه شتانه، نهو کاته (فَيَسْتَرْدُ) په هنده ره که- بۆ سود لۆهرگرتن-
په هنکروه که وهرده گریته وه، ئینجا هه کاتیکیش سوده که ی لۆهرگرت و هیچی تر
پیویستی نه ما، نه وه دهیگر پییته وه لای په هنده ورگره که (وَيُشْهَدُ) په هنده ورگره که ش بوو
شاهید له سه ره هنده ره که ده گری: که په هنکروه که ی گه پاندوته وه لای خوی (إِنْ أَتَاهُمُ)
نه گهر متمانه ی پی نه کرد.

(وَلَهُ) بۆ په هنده ره که دروسته (بِإِذْنِ الْمُرْتَهِنِ) به ئیزنی په هنده ورگره که (مَا مَنْعَاهُ)
گشت نهو دهستکاری و سودانه ی لیمان قهدهغه کربون (وَلَهُ) هه م بۆ په هنده ورگره که ش
دروسته (الرُّجُوعُ) له ئیزدانه که ی په شیمان بییته وه (قَبْلَ تَصَرُّفِ الرَّاهِنِ) پیش
دهستکاریه کانی په هنده ره که (فَإِنْ تَصَرَّفَ) جا نه گهر په هنده ره که دهستکاریه کی
په هنکراوه که ی کرد (جَاهِلًا بِرُجُوعِهِ) لهو حاله ته شدا نهیده زانی په هنده ورگره که په شیمان
بۆته وه (فَكَتَصَرَّفَ وَكِلِيلُ جَهْلٍ عَزْلُهُ) نه وه وه ک دهستکاری و هکیلیکه: که نه یزانیبی له
وه کیلایه تی لاسراوه، واته: به تاله و جی به جی ناکری.

وَلَوْ أَدْنَى فِي بَيْعِهِ لِعَجَّلَ الْمُؤَجَّلُ مَنْ ثَمَنِهِ لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ، وَكَذَا لَوْ شَرَطَ رَهْنُ الثَّمَنِ فِي الْأُظْهَرِ. (فَصْلٌ) إِذَا لَزِمَ الرَّهْنُ فَلَا يُدْ فِيهِ لِلْمُرْتَهِنِ وَلَا تُزَالُ إِلَّا لِلِإِنْتِفَاعِ كَمَا سَبَقَ وَلَوْ شَرَطَا وَضَعَهُ عِنْدَ عَدْلٍ جَارٍ، أَوْ عِنْدَ اثْنَيْنِ وَكَصًا عَلَى اجْتِمَاعِهِمَا عَلَى حِفْظِهِ أَوِ الْإِنْفِرَادِ بِهِ فَذَاكَ، وَإِنْ أُطْلِقَا فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا الْإِنْفِرَادُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ مَاتَ الْعَدْلُ أَوْ فُسِقَ جَعَلَاهُ حَيْثُ يَتَّفِقَانِ، وَإِنْ تَشَاخَا وَضَعَهُ الْحَاكِمُ عِنْدَ عَدْلٍ،

(وَلَوْ أَدْنَى فِي بَيْعِهِ) ئەگەر پەننەرەگرەکه ئیزنی دا پەننەرەکه: پەننەرەکه بفرۆشێ (لِیُعَجَّلَ الْمُؤَجَّلُ مِنْ ثَمَنِهِ) تاكو له پاره‌ی فروشراره‌که زوو قەرزەکه‌ی بداتەوه، هه‌شتاش کاتی دانەوه‌ی نه‌هاتبو (لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ) نه‌و فروشتنه‌ی دروست نابێ (وَكَذَا) هه‌روه‌ها فروشتنه‌که دروست نابێ (لَوْ شَرَطَ رَهْنُ الثَّمَنِ) ئەگەر به‌ مه‌رجی دانابێ: پاره‌ی فروشراره‌که له‌ جێ‌ی وی به‌ پەن دا بندری (فِي الْأُظْهَرِ) له‌ فهرمووده‌ی به‌ می‌تردا.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِی فِرۆشتن و کاروبارەکانی تری پەننەرەکه﴾

(إِذَا لَزِمَ الرَّهْنُ) هه‌ر کاتێک مامه‌تی پەن جێگیر بوو: به‌ مۆی وێدان و وه‌رگرتن (فَالْيَدُ فِيهِ لِلْمُرْتَهِنِ) مافی ده‌ست به‌ سه‌رداگرتنی پەننەرەکه‌ به‌ پەننەرەگره‌که‌یه (وَلَا تُزَالُ) ده‌ستی پەننەرەگره‌که‌ له‌ سه‌ر پەننەرەکه‌ لانه‌سی (إِلَّا لِلِإِنْتِفَاعِ) ته‌نها بۆ سود ئۆه‌رگرتن نه‌بێ، ئینجا له‌ نوای سود ئۆه‌رگرتن ده‌که‌ پێندێته‌وه‌ ژێر ده‌ستی پەننەرەگره‌که‌ (كَمَا سَبَقَ) هه‌روه‌ك تازه‌ پابرا.

(وَلَوْ شَرَطَا وَضَعَهُ عِنْدَ عَدْلٍ) ئەگەر هه‌ردوو لا به‌ مه‌رجیان دانا: پەننەرەکه‌ له‌ لای دابه‌روه‌رێک دا بندری (جَارٍ) دروسته‌، هه‌روه‌ها ئەگەر هه‌ردوو لا پێک بکه‌ون که له‌ لای پەننەرەکه‌ دا بندری، نه‌وه‌ش دروسته‌.

(أَوْ عِنْدَ اثْنَيْنِ) یان به‌ مه‌رجیان دانا: له‌ لای دوو دابه‌روه‌ران دا بندری (وَتَصًا عَلَى اجْتِمَاعِهِمَا عَلَى حِفْظِهِ) هه‌ردوو لا ده‌قی نه‌و مه‌رجیان دانا: که هه‌ردوو دابه‌روه‌ره‌کان وێکرا بپاریزن (أَوِ الْإِنْفِرَادِ بِهِ) یان ته‌نها ته‌نها بپاریزن (فَذَاكَ) نه‌وه‌ دیاره‌و به‌ گوێره‌ی مه‌رجه‌که‌ پەفتار ده‌کری، به‌ لام (وَإِنْ أُطْلِقَا) ئەگەر به‌ بێ هه‌یج مه‌رجێک دایاننا (فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا الْإِنْفِرَادُ) نه‌وه‌ هه‌یجێکیان مافی نیه‌ به‌ ته‌نها بپاریزی (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرمووده‌ی پاستردا (وَلَوْ مَاتَ الْعَدْلُ) جا ئەگەر دابه‌روه‌ره‌که‌ مرد (أَوْ فُسِقَ) یان بووه‌ فاسق، نه‌و کاته‌ (جَعَلَاهُ حَيْثُ يَتَّفِقَانِ) بۆ لای کێ پێک بکه‌ون له‌ لای نه‌وی دایده‌نن، به‌ لام (وَإِنْ تَشَاخَا) ئەگەر هه‌ردوو لا بووه‌ کێشه‌یان، نه‌و کاته‌ (وَضَعَهُ الْحَاكِمُ عِنْدَ عَدْلٍ) دابه‌ره‌ له‌ لای دابه‌روه‌رێک دایده‌نی، تاكو کێشه‌که‌ بپێته‌وه‌.

وَيَسْتَحِقُّ بَيْعَ الْمَرْهُونِ عِنْدَ الْحَاجَةِ، وَيُقَدَّمُ الْمُرْتَهِنُ بِبَيْعِهِ الرَّاهِنُ أَوْ وَكَيْلُهُ بِإِذْنِ الْمُرْتَهِنِ، فَإِنْ لَمْ يَأْذَنْ قَالَ لَهُ الْحَاكِمُ: تَأْذُنُ أَوْ تُبْرَى، وَلَوْ طَلَبَ الْمُرْتَهِنُ بَيْعَهُ فَأَبَى الرَّاهِنُ أَلَزَمَهُ الْقَاضِي قَضَاءَ الدَّيْنِ أَوْ بَيْعَهُ، فَإِنْ أَصْرَ بَاعَهُ الْحَاكِمُ، وَلَوْ بَاعَهُ الْمُرْتَهِنُ بِإِذْنِ الرَّاهِنِ فَلَا أَصْحَ أَنَّهُ إِنْ بَاعَ بِحَضْرَتِهِ صَحَّ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ شَرَطَ أَنْ يَبِيعَهُ الْعَدْلُ جَازَ، وَلَا يُشْتَرَطُ مُرَاجَعَةُ الرَّاهِنِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِذَا بَاعَ فَالْثَمَنُ عِنْدَهُ مِنْ ضَمَانِ الرَّاهِنِ

(وَيَسْتَحِقُّ بَيْعَ الْمَرْهُونِ) په هندهره که مال هیه په هنکړلوه که بفروشی (عِنْدَ الْحَاجَةِ) هر کاتې پیویستی به فروشتنی هېږي: بې قهرزدانه وه که، یان له ترسی خرابوونی (وَيُقَدَّمُ الْمُرْتَهِنُ بِبَيْعِهِ) ټینجا که فروشرا، په هنوهرگره که وه پېش گشت خاوه ن قهرزه کان دتخړو قهرزه که ی وی له پاره ی فروشراوه که ده دریته وه.

(وَيَبِيعُهُ الرَّاهِنُ أَوْ وَكَيْلُهُ) په هندهره که، یان وه کیله که ی وی په هنکړلوه که ده فروشی (بِإِذْنِ الْمُرْتَهِنِ) به نیزنی په هنوهرگره که (فَإِنْ لَمْ يَأْذَنْ) جا نه گهر په هنوهرگره که نیزنی نه دا په هنکړلوه که بفروشی، نو کاته (قَالَ لَهُ الْحَاكِمُ) دابوهر پی ی ده لی: (تَأْذُنُ أَوْ تُبْرَى) یان ده بی نیزن بده ی بفروشی، یان ده بی گهرده نی قهرزداره که نازاد بکه ی له قهرزه که ت. جا نه گهر هر سووې بوو، نو کاته دابوهر نیزن ده دا په هندهره که بیفروشی، یان هر به خو ی ده یفروشی، هر وه که له (تحفة) دا فرموویه تی.

(وَلَوْ طَلَبَ الْمُرْتَهِنُ بَيْعَهُ) هم جاره: نه گهر په هنوهرگره که دلوای فروشتنی په هنکړلوه که ی کرد (فَأَبَى الرَّاهِنُ) به لام په هندهره که نه یفروشت، نو کاته (أَلَزَمَهُ الْقَاضِي) قازی ددو ی لده کا: که (قَضَاءَ الدَّيْنِ) قهرزه که ی بداته وه (أَوْ بَيْعَهُ) یان په هنکړلوه که بفروشی (فَإِنْ أَصْرَ) جا نه گهر هر سووې بوو، نو کاته (بَاعَهُ الْحَاكِمُ) دابوهر ده یفروشی و له پاره ی فروشراوه که قهرزه که ده داته وه (وَلَوْ بَاعَهُ الْمُرْتَهِنُ بِإِذْنِ الرَّاهِنِ) نه گهر په هنوهرگره که - به نیزنی په هندهره که - په هنکړلوه که ی فروشت، نه وه (فَلَا أَصْحَ) فرمووده ی پاستر: (أَنَّهُ إِنْ بَاعَ بِحَضْرَتِهِ صَحَّ) نه گهر به ناماده بوونی په هندهره که فروشتبیتي، دروسته (وَإِلَّا فَلَا) به لام نه گهر ناماده نه بوین، فروشته که دروست نابین.

(وَلَوْ شَرَطَ) نه گهر له مامله تی په هندا به مارج داندرايو: که (أَنْ يَبِيعَهُ الْعَدْلُ) داپه روهر په هنکړلوه که بفروشی، نه وه (جَانْ) دروسته، هم (وَلَا يُشْتَرَطُ مُرَاجَعَةُ الرَّاهِنِ) به مارج داناندری نیزنی په هندهره که وه ریگری بې فروشتنی په هنکړلوه که (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده ی پاستردا (فَإِذَا بَاعَ) جا هر کاتیک داپه روهره که په هنکړلوه که ی فروشت و پاره که ی وه رگرت (فَالْثَمَنُ عِنْدَهُ مِنْ ضَمَانِ الرَّاهِنِ) نه وه پاره ی لای داپه روهره که، هر

حَتَّى يَقْبِضَهُ الْمُؤْتَهِنُ، وَلَوْ تَلَفَ ثَمَنُهُ فِي يَدِ الْعَدْلِ ثُمَّ أُسْتُحِقَّ الْمَرْهُونُ فَإِنْ شَاءَ الْمُشْتَرَى رَجَعَ عَلَى الْعَدْلِ، وَإِنْ شَاءَ عَلَى الرَّاهِنِ وَالْقَرَارُ عَلَيْهِ، وَلَا يَبِيعُ الْعَدْلُ إِلَّا بِثَمَنِ مِثْلِهِ حَالًا مِنْ تَقْدِ بَلَدِهِ، فَإِنْ زَادَ رَاغِبٌ قَبْلَ انْقِضَاءِ الْخِيَارِ فَلْيَفْسَخْ وَلْيَبِغْهُ، وَمَوْثَةُ الْمَرْهُونِ عَلَى الرَّاهِنِ، وَيُجْبَرُ عَلَيْهَا لِحَقِّ الْمُؤْتَهِنِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَا يُنْتَعُ رَاهِنٌ مِنْ مَصْلَحَةِ الْمَرْهُونِ كَقَضْدِ وَحِجَامَةِ،

له زامینى په هندهره که ده بى (حَتَّى يَقْبِضَهُ الْمُؤْتَهِنُ) تا په هندهرگره که پاره کى لټوړه ده گرئ.

(وَلَوْ تَلَفَ ثَمَنُهُ فِي يَدِ الْعَدْلِ) نه گهر پاره ی فروش راوه که له ده ستنى دادپه روهره که دا فه و تا (ثُمَّ أُسْتُحِقَّ الْمَرْهُونُ) ټینجا په هنکراوه فروش راوه که ش به مالى خه ک دهرجو، نه و کاته (فَإِنْ شَاءَ الْمُشْتَرَى) نه گهر کپاره که حه ز ده کا (رَجَعَ عَلَى الْعَدْلِ) با بگه پټه وه سر دادپه روهره که و پاره کى لټوړه یرگرته وه (وَإِنْ شَاءَ عَلَى الرَّاهِنِ) نه گهر حه زیش ده کا بگه پټه وه سر په هندهره که، چونکه (وَالْقَرَارُ عَلَيْهِ) نه نجامى برپاره که ش هر له سر په هندهره که جیگیر ده بى، واته: نه گهر فروش یاره که پاره که له دادپه روهره که وه یرگرته وه، دادپه روهره که ش نه ندازه ی پاره که له په هندهره که وه رده گرته وه، به و مهرجه ی که مته رغه مى نه کړبى، نه گینا: هر دادپه روهره که زامینه و برپاره که له سر نه و جیگیر ده بى، هره وک له (تحفة) و (نهاية) دا هرموویانه.

(وَلَا يَبِيعُ الْعَدْلُ) نابى دادپه روهره که ماله په هنکراوه که بفروشى (إِلَّا بِثَمَنِ مِثْلِهِ) ته نها ده بى به نرخى وینه ی خوى بیفروشى و هم (حَالًا) به پاره یه کى حازرو (مِنْ تَقْدِ بَلَدِهِ) به پاره ی ولاته کى په هنکراوه که ش بى (فَإِنْ زَادَ رَاغِبٌ) جا نه گهر-جگه له کپاره که- به کیکى تر نرخى زیاترى به په هنکراوه که ده دا (قَبْلَ انْقِضَاءِ الْخِيَارِ) پیش نه وه ی په شیمانى دانیشگه، یان مهرج کړتایى بى (فَلْيَفْسَخْ) واجبه دادپه روهره که مامله ته که هه لټوړه شینټه وه (وَلْيَبِغْهُ) هم به و نرخه زیاده بیفروشى ته وه به کیکیان، واته: یان زیاده که ره که، یان کپاره که، نه گهر حه ز ده کا.

(وَمَوْثَةُ الْمَرْهُونِ) نه رکی پاراستنو به خټو کړنى په هنکراوه که (عَلَى الرَّاهِنِ) له سر په هندهره که یه، به (إجماع) زانایانى نیسلام و حه دیسه که ی پاپرو و (وَيُجْبَرُ عَلَيْهَا) په هندهره که زوى لټو ده کړئ: نه و نه رکه بدا (لِحَقِّ الْمُؤْتَهِنِ) له بهر خاترى مافى په هندهرگره که (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر هرمووده ی پاست (وَلَا يُنْتَعُ رَاهِنٌ مِنْ مَصْلَحَةِ الْمَرْهُونِ) نابى په هندهره که قه ده غه بکړئ له و کاره ی به رزه وه ندى په هنکراوه که ی تى دایه (كَقَضْدِ وَحِجَامَةِ) خوین لټوړدان و (وَحِجَامَةِ) خوین لټوړتنو دهرمانکړن.

وَهُوَ أَمَانَةٌ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ، وَلَا يَسْقُطُ بِتَلْفِهِ شَيْءٌ مِنْ دَيْنِهِ، وَحُكْمُ فَاسِدِ الْعُقُودِ حُكْمُ صَحِيحِهَا فِي الضَّمَانِ، وَلَوْ شَرَطَ كَوْنُ الْمُرْهُونِ مَبِيعًا لَهُ عِنْدَ الْحُلُولِ فَسَدَ، وَهُوَ قَبْلَ الْمَحَلِّ أَمَانَةٌ، وَيُصَدَّقُ الْمُرْتَهِنُ فِي دَعْوَى التَّلْفِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يُصَدَّقُ فِي الرَّدِّ عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ، وَلَوْ وَطِئَ الْمُرْتَهِنُ الْمُرْهُونَةَ بِلَا شُبْهَةٍ فَرَانَ،

(وَهُوَ) شستی په منکړلو (أَمَانَةٌ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ) به ثمانت له دهستی په هڼوه رگره که دایه، واته: نه گهر فو تا، یان عه بیدار بوو، په هڼوه رگره که نابیته زامین، به و مرجه ی که مته رغه می نه کړبئ، نه گینا: ده بیته زامین، هه روه که له (تحفه) دا فهرموویه تی، پیغه مبر علیه السلام ده فهرموی: ﴿لَا يُلْقِي الرُّهْنُ مِنْ رَاحَتِهِ﴾ لَهُ غَنَمَةٌ وَعَلَيْهِ غُرْمَةٌ رواه الدارقطني والحاكم ورجاله ثقات، نابئ په منکړلو که له خاوه نه که ی قه دهغه بئ، سودی په منکړلو که هر یو خاوه نه که یه تی و فو تا نو ئه رکی به ختو کړدنی هر له سهر خاوه نه که یه تی.

(وَلَا يَسْقُطُ بِتَلْفِهِ شَيْءٌ مِنْ دَيْنِهِ) به هوی فو تانی په منکړلو که هیچ به شیکی قه رزه که - له سهر په هنده رکه - لاناچئ.

(وَحُكْمُ فَاسِدِ الْعُقُودِ) بپاری شرعی له و مامله تانه ی به تال و دانه مه زاون (حُكْمُ صَحِيحِهَا) وه که بپاری مامله ته کانی دروست و دامه زواو (فِي الضَّمَانِ) له باره ی زامین بوون و زامین نه بوون، که و ابو: مامله تی په هن دروست بوئ، یان نا، په هڼوه رگره که نابیته زامین، به لام مامله تی کړین و فروشتن دروست بوئ، یان نا، کپاره که هر زامین ده بی.

جا له سهر ئو و بنچینه یه: (وَلَوْ شَرَطَ) نه گهر له مامله تی په هندا به مه رج داندر: (كَوْنُ الْمُرْهُونِ مَبِيعًا لَهُ) په منکړلو که فروش لوی په هڼوه رگره که بئ (عِنْدَ الْحُلُولِ) که کاتی دانه و ی قه رزه که هات، ئوه (فَسَدًا) هه روه و مامله ته که به تال ده بن، واته: په هغه که به تاله، چونکه کاتی بو داندر لوه، فروشتنه که ش به تاله، چونکه به هاتنی کاتی قه رز دانه و که وه به ستر لوه، که و ابو: (وَهُوَ قَبْلَ الْمَحَلِّ أَمَانَةٌ) نه و په منکړلو پیش هاتنی کاتی قه رز دانه و به بپاری ثمانت له لای په هڼوه رگره که یه، چونکه په هنیکی به تاله، به لام له نوای هاتنی کاتی قه رز دانه و به بپاری زامینی له لایه تی، چونکه فروشتنیکی به تاله.

(وَيُصَدَّقُ الْمُرْتَهِنُ) باوهر به په هڼوه رگره که ده کړئ (فِي دَعْوَى التَّلْفِ) نه گهر گوتی په منکړلو که فو تاو (بِيَمِينِهِ) به سویند خولردن باوهر پی پی ده کړئ، به لام (وَلَا يُصَدَّقُ فِي الرَّدِّ) له باره ی گه پاند نه و ی په منکړلو که - بو لای په هنده رکه - به سویند باوهر پی پی ناکړئ (عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ) له لای نورترینی زانایان، که و ابو: ده بی شاهیدی ه بی.

(وَلَوْ وَطِئَ الْمُرْتَهِنُ الْمُرْهُونَةَ) نه گهر په هڼوه رگره که جیماعی له گه ل (جاریه) په منکړلو که کرد (بِلَا شُبْهَةٍ) به قه سدی و بئ هه له (فَرَانَ) ئوه به زیناکر داده ندړئ و سزای زینای

وَلَا يُقْبَلُ قَوْلُهُ: جَهَلْتُ تَحْرِيمَهُ، إِلَّا أَنْ يَقْرُبَ إِسْلَامُهُ أَوْ يَنْشَأَ بِإِدْبَاعِ بَعِيدَةٍ عَنِ الْعُلَمَاءِ، وَإِنْ وَطِئَ بِإِذْنِ الرَّاهِنِ قَبْلَ دَعْوَاهُ جَهْلَ التَّحْرِيمِ فِي الْأَصَحِّ فَلَا حُدَّ، وَيَجِبُ الْمَهْرُ إِنْ أَكْرَهَهَا، وَالْوَلَدُ حُرٌّ نَسِيبٌ، وَعَلَيْهِ قِيمَتُهُ لِلرَّاهِنِ، وَلَوْ أَثْلَفَ الْمَرْهُونُ وَقُبِضَ بِدَلُّهُ صَارَ رَهْنًا، وَالْخَصْمُ فِي الْبَدَلِ الرَّاهِنُ، فَإِنْ لَمْ يُخَاصِمْ لَمْ يُخَاصِمِ الْمُرْتَهِنُ فِي الْأَصَحِّ، فَلَوْ وَجَبَ قِصَاصُ اقْتِصَ الرَّاهِنُ وَفَاتِ الرَّهْنُ، فَإِنْ وَجَبَ الْمَالُ بِغَفْوِهِ أَوْ بِجِنَايَةِ خَطِئٍ

له سهره (وَلَا يُقْبَلُ قَوْلُهُ جَهْلْتُ تَحْرِيمَهُ) لای وهرناگیری که بلی: نه مزانیوه جیماع کردن حه پامه (إِلَّا أَنْ يَقْرُبَ إِسْلَامُهُ) مه گهر تازه موسولمان بویی (أَوْ يَنْشَأَ بِإِدْبَاعِ بَعِيدَةٍ عَنِ الْعُلَمَاءِ) یان له شویتنکی دور له زانیانی نایینی پی گه یشتبی، لهو حاله تانه دا سزای زینای له سهر لاده چی.

(وَإِنْ وَطِئَ بِإِذْنِ الرَّاهِنِ) نه گهر به نیزنی په منده ره که جیماعی له گهل (جاریه) په هنکروه که کرد، نه وه (قَبْلَ دَعْوَاهُ جَهْلَ التَّحْرِيمِ) لای وهرده گیری که بلی: نه مزانیوه حه پامه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، که وابو: (فَلَا حُدَّ) سزای زینای له سهر نیه (وَيَجِبُ الْمَهْرُ) ماره یی (جاریه) که ی له سهر واجب ده بی (إِنْ أَكْرَهَهَا) نه گهر زوری لای کرببی: له سهر جیماع کردن (و) هر کاتیک به جیماع کردن سزای زینای نه که ویته سهر (الْوَلَدُ حُرٌّ نَسِيبٌ) نهو مندال ش که له جیماعه که دا په یدا ده بی، نازاده و مندالی جیماعه که ره که یه، که وابو: (وَعَلَيْهِ قِيمَتُهُ لِلرَّاهِنِ) له سهری واجبه: نرخی نهو منداله له توله بداته په منده ره که، چونکه کزیلایه تی نهو منداله ی له ده ست چواندوه.

(وَلَوْ أَثْلَفَ الْمَرْهُونُ) نه گهر په هنکروه که فه وتیندرا (وَقُبِضَ بِدَلُّهُ) توله ی فه وتیندراوه که ش له تاوانکاره که وهرگیرا، نه وه (صَارَ رَهْنًا) نهو وهرگیرلوه له خویه وه ده بیته په هنکرو له جیاتی فه وتیندراوه که (وَالْخَصْمُ فِي الْبَدَلِ الرَّاهِنُ) نهو کیشه چیه ی داوای توله ی فه وتیندراوه که ده کا: ته نها په منده ره که یه، که واته: (فَإِنْ لَمْ يُخَاصِمْ) نه گهر په منده ره که داوای توله ی نه کرد (لَمْ يُخَاصِمِ الْمُرْتَهِنُ) نابی په منوه رگره که ش داوای بکا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، چونکه نهو خاوه نی په هنکروه که نیه.

(فَلَوْ وَجَبَ قِصَاصٌ) جا نه گهر به هوی کوشتنی کویله په هنکروه که کوشتنه وه ی له توله واجب بو، چونکه مروفکوره که ش کویله بوو، نهو کاته (اقْتَصَصَ الرَّاهِنُ) په منده ره که له توله - ده یکوژیو (وَفَاتِ الرَّهْنُ) په هنه که ش ده فه وتی، چونکه هیچی له جیاتی وهرنه گیراوه.

به لام (فَإِنْ وَجَبَ الْمَالُ) نه گهر لهو کوشتنه دا مالیک واجب بو بدری (بِغَفْوِهِ) چونکه په منده ره که مروفکوره که ی له کوشتن عفو کرد (أَوْ بِجِنَايَةِ خَطِئٍ) یان کوشتنه که به

لَمْ يَصِحَّ عَفْوُهُ عَنْهُ وَلَا إِبْرَاءُ الْمُرْتَهِنِ الْجَانِي، وَلَا يَسْرِي الرُّهْنُ إِلَى زِيَادَتِهِ الْمُتَفَصِّلَةِ كَثْمَرَةً وَوَلَدَ، فَلَوْ رَهَنَ حَامِلًا وَحَلَّ الْأَجَلَ وَهِيَ حَامِلٌ بَيْعَتْ، وَإِنْ وَلَدَتْهُ بَيْعَ مَعَهَا فِي الْأَظْهَرِ، فَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا عِنْدَ الْبَيْعِ دُونَ الرُّهْنِ فَالْوَلَدُ لَيْسَ بِرَهْنٍ فِي الْأَظْهَرِ. (فَصْلٌ جَنَى الْمَرْهُونَ قُدِّمَ الْمَجْنِي عَلَيْهِ، فَإِنْ أَقْتَصَّ أَوْ بَاعَ لَهُ بَطَلَ الرُّهْنُ،

مهله بوو، نه وکاته (لم یصح عفوهُ عَنْهُ) بروسټ نیه په هندهره که له و مالیه عه قوی بکا، چونکه مای په هندهرگره که ی پی یوه به ستراره، هم (ولا إبراء المرتهن الجاني) بروسټ نیه په هندهرگره که ش تاوانکاره که نازاد بکا: نه له کوشتنونه له مالیه که، چونکه نه و خاوه نیه.

(وَلَا يَسْرِي الرُّهْنُ إِلَى زِيَادَتِهِ الْمُتَفَصِّلَةِ) بریاری په هن ناروا ته لای نه و زیده بیانه ی له په هنکراوه که جیا د بنه وه (كَثْمَرَةً) وه کیوه ی درخته په هنکراوه که و (وَوَلَدَ) بیچوی نازه له په هنکراوه که، به لام ده پواته لای نه و زیده بیانه ی جیا نابنه وه: وه که له وی و گوره بوون.

(فَلَوْ رَهَنَ حَامِلًا) جا نه گهر نازه لیکي ناوسی په هن کړیو (وَحَلَّ الْأَجَلَ) نینجا کاتی دانه وه ی قه رزه که ی هاتو (وَهِيَ حَامِلٌ) نازه له که ش هر ناوس بوو، نه وه (بَيْعَتْ) به ناوسی ده فروشری تاکو قه رزه که ی لی بدریته وه.

(وَر) هروها (إِنْ وَلَدَتْهُ) نه گهر نازه له که زای (بَيْعَ مَعَهَا) بیچوه که ی له که ل خوی ده فروشری (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به میژتردا، به لام (فَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا عِنْدَ الْبَيْعِ) نه گهر له کاتی فروشتنی دا نازه له که ناوس بوو (نُونُ الرُّهْنِ) نه که له کاتی په هنکرنی دا، نه و کاته (فَالْوَلَدُ لَيْسَ بِرَهْنٍ) بیچوه که ی ناو زگی به په هنکراو دانا ندری (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به میژتردا، چونکه له دوی په هنکرندا په یدا بووه، که وایو: تا زگه که ی دانه نی نابین بفروشری، مه گهر په هندهره که پزی بی، نه و کاته به ناوسی ده فروشری، هروها که (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي فَهُوَ تَانُو بِهِرْهه لِبوونی په هنکراوه که ﴾

(جَنَى الْمَرْهُونَ) هر کاتیک کویله په هنکراوه که تاوانیکي ده ستریز یی کرده سهر ناده میزادیك: به کوشتن، یان به له ناویردنی نه دما میك، نه وه (قُدِّمَ الْمَجْنِي عَلَيْهِ) ناده میزاده که ی ده ستریز یی کراوه ته سهر، وه پیش په هندهرگره که ډیخری بۆ توله وهرگرتن، که وایو: (فَإِنْ أَقْتَصَّ) نه گهر کویله تاوانکاره که له توله - کوژدا (أَوْ بَاعَ لَهُ) یان بۆ توله ی تاوانه که فروشرا (بَطَلَ الرُّهْنُ) په هنکه که به تال ده بیته وه، چونکه په هنکراوه که نه ماوه.

وَإِنْ جَنَى عَلَى سَيِّدِهِ فَأَقْصَ بَطْلَ، وَإِنْ عُفِيَ عَلَى مَالٍ لَمْ يَثْبُتْ عَلَى الصَّحِيحِ
فَيَبْقَى رَهْنًا، وَإِنْ قَتَلَ مَرْهُونًا لِسَيِّدِهِ عِنْدَ آخَرٍ فَأَقْصَ بَطْلَ الرُّهْنَانِ، وَإِنْ وَجَبَ مَالٌ
تَعْلَقَ بِهِ حَقُّ مُرْتَهِنٍ الْقَتِيلِ فَيُبَاعُ وَتَمَنُّهُ رَهْنٌ، وَقِيلَ يَصِيرُ رَهْنًا، فَإِنْ كَانَ مَرْهُونَيْنِ عِنْدَ
شَخْصٍ بَدَيْنِ وَاحِدٍ نَقَصَتِ الْوَيْقَةُ، أَوْ بَدَيْنَيْنِ وَفِي نَقْلِ الْوَيْقَةِ غَرَضٌ نُقِلَتْ، وَلَوْ تَلَفَ
مَرْهُونٌ بَاقَةَ بَطْلَ،

(وَإِنْ جَنَى عَلَى سَيِّدِهِ) نه گهر کویله په هنکراوه که ده ستردیژی کرده سر گهره که ی
خوی و کوشتی، یان نه ندامتی له ناوېرد (فَأَقْصَ) ټینجا له ټوله - کوژا، یان
نه ندامه که ی ټکراوه (بَطْلَ) په هغه که به تال ده بیته وه، به لام (وَإِنْ عُفِيَ عَلَى مَالٍ) نه گهر
له تاوانکاره که بوردا به و مرجی له خوی تاوانه که هندیک مال بدا (لَمْ يَثْبُتْ) نه و
ماله ی ناکه ویتته سر (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده ی پاست، که وایو: (فَيَبْقَى رَهْنًا)
کویله تاوانکاره که هر به په هنکراوی ده مینته وه.

(وَإِنْ قَتَلَ مَرْهُونًا لِسَيِّدِهِ عِنْدَ آخَرٍ) نه گهر نه م کویله په هنکراوه کویله به کی تر په هنکراوی
کوشت: که نه ویش گهره که ی خوی له لای به کی تر په هنی کرېو (فَأَقْصَ) ټینجا
گهره که ش تاوانکاره که ی له ټوله - کوشت، نه وه (بَطْلَ الرُّهْنَانِ) هرېووک په هغه کان
به تال ده بڼه وه، چونکه هرېووک کویله کان ه وتان، به لام (وَإِنْ وَجَبَ مَالٌ) نه گهر به هوی
تاوانه که مال واجب بو: وه که له کوشتن ی بیورې له بهرامبر نه و مال، نه و کاته
(تَعْلَقَ بِهِ حَقُّ مُرْتَهِنٍ الْقَتِيلِ) مای په هغه رگره که ی کوژلوه که به و مال وه ده به ستر،
که وایو: (فَيُبَاعُ) کویله تاوانکاره که ده فروشری و (وَتَمَنُّهُ رَهْنٌ) پاره که شی ده بیته
په هنکراو له جی کوژلوه که (وَقِيلَ يَصِيرُ رَهْنًا) له فرموده به کی بی هیژدا: خودی
تاوانکاره که له جی کوژلوه که ده بیته په هنکراو، واته: نافروشری.

(فَإِنْ كَانَ مَرْهُونَيْنِ عِنْدَ شَخْصٍ) جا نه گهر تاوانکاره که و کوژلوه که هرېووکیان له لای
مروفتیک په هن کرابون (بَدَيْنِ وَاحِدٍ) یو په که قهرز، نه وه (نَقَصَتِ الْوَيْقَةُ) ته نها بارمته به که
که م ده بیته وه، واته: په هغه که به تال نابيته وه.

(أَوْ بَدَيْنَيْنِ) یان یو قهرز هرېووکیان په هن کرابون و (وَفِي نَقْلِ الْوَيْقَةِ غَرَضٌ)
گواستنه وه ی بارمته به قهرزی تاوانکاره که یو قهرزی کوژلوه که سوډیکی
په هغه رگره که ی تدا بوو (نُقِلَتْ) نه و کاته تاوانکاره که به بارمته به ی - ده گوازیته وه

لای قهرزی کوژلوه که، واته: ده فروشری و پاره که ی له جی کوژلوه که ده بیته په هن.
(وَلَوْ تَلَفَ مَرْهُونٌ بَاقَةَ) نه گهر په هنکراوه که به هوی پوداویک له خوی وه - فوتا (بَطْلَ)
مامله تی په هن به تال ده بیته وه.

وَيَنْفَكُ بِفَسْخِ الْمُرْتَهَنِ وَالْبَرَاءَةِ مِنَ الدَّيْنِ، فَإِنْ بَقِيَ شَيْءٌ مِنْهُ لَمْ يَنْفَكْ شَيْءٌ مِنَ الرَّهْنِ، وَلَوْ رَهْنٌ نِصْفَ عَبْدٍ بَدَيْنَ وَنِصْفَهُ بَاخَرَ قَبْرِيٍّ مِنْ أَحَدِهِمَا أَلْفَكَ قِسْطُهُ، وَلَوْ رَهْنَاهُ قَبْرِيٍّ أَحَدَهُمَا أَلْفَكَ نَصِيْبُهُ.

(فَصْلٌ اخْتَلَفَا فِي الرَّهْنِ أَوْ قَدَرِهِ صَدَقَ الرَّاهِنُ بِمِثْلِهِ إِنْ كَانَ رَهْنٌ تَبْرُجٌ، وَإِنْ شُرْطٌ فِي بَيْعٍ تَحَالَفَا،

(و) مهر و ما مامله تی پره من هه لده و هشیته و هه پره منکراوه که به ره هل ده بی (بفسخ المرتین) به هه لده شاننده و هی پره منورگره که، هه رچنده پره منده ره که ش پازی نه بی.

(و) مهر و ما مامله تی پره من هه لده و هشیته و هه (بالبراءة من الدين) به نازادبونی قهرزداره که له هه موو قهرزه که: وه که به خوی هه موو قهرزه که بداته و هه، یان یه کیکی تر بوی بداته و هه، یان خاوه ن قهرزه که گهرده نی نازاد بکا له هه موو قهرزه که.

به لام (فإن بقي شيء منه) نه گهر به شیکی کم قهرزه که ی له سر مابی، نه و کاته (لم ينفك شيء من الرهن) هیچ به شیک له پره منکراوه که به ره هل نابو گشتی به پره منکراو ده می نیتته و تا هه موو قهرزه که ده داته و هه.

(وَلَوْ رَهْنٌ نِصْفَ عَبْدٍ بَدَيْنَ) نه گهر نیوه ی کویله یه کی، یان نیوه ی باغیکی کرده پره منی قهرزیک (وَنِصْفَهُ بَاخَرَ) نیوه که ی تریشی کرده پره منی قهرزیکی تر (قَبْرِيٍّ مِنْ أَحَدِهِمَا) نینجا قهرزداره که له قهرزکیان نازاد بو، نه و هه (أَلْفَكَ قِسْطُهُ) به شکی قهرزه نازادبووه که شکی له پره منکراوه که به ره هل ده بی و به شکی قهرزه که ی تریشی هه به پره من ده می نیتته و هه (وَلَوْ رَهْنَاهُ) نه گهر دوو که س باغیکی هاو به شیان له پره منی قهرزیک دانا: که له سر هه ربوکیان بوو (قَبْرِيٍّ أَحَدَهُمَا) نینجا یه کیکیان له قهرزه که ی خوی نازاد بو، نه و هه (أَلْفَكَ نَصِيْبُهُ) به شه باغه که ی خویشی له پره منه که به ره هل ده بی.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي كَيْشَهُی پره منده رو پره منورگر﴾

(اخْتَلَفَا فِي الرَّهْنِ) هه کاتیک پره منده ره که و پره منورگره که بووه کیشه یان له بنچینه ی پره منه که دا، نه م ده یگوت: پره منت کریمو. نه ویش ده یگوت: پره منم نه کریمو. (أَوْ قَدَرِهِ) یان له نه ندازه ی پره منه که بووه کیشه یان، نه م ده یگوت: پره منکراوه که دوو خانوو. نه ویش ده یگوت ته نها یه ک خانوو. له و مه سه لاته دا- نه گهر شاهید نه بو- (صَدَقَ الرَّاهِنُ بِمِثْلِهِ) پره منده ره که سویند ده خولو باوه ری پی ده کری (إِنْ كَانَ رَهْنٌ تَبْرُجٌ) نه گهر پره منه که به پیاوه تی کرابی، واته: له مامله تی کرین و فروشتندا به مهرج دانه ندرابی، به لام (وَإِنْ شُرْطٌ فِي بَيْعٍ) نه گهر پره منه که پیاوه تی نه بو، به لکو له مامله تی فروشتندا به مهرج داندراو، نه و کاته (تَحَالَفَا) هه ربوکیان سویند بق یه کتری ده خون:

وَلَوْ ادَّعَىٰ أَثْمَاهُ رَهْنَاهُ عَبْدُهُمَا بِمَاءٍ وَصَدَّقَهُ أَحَدُهُمَا فَتَصِيبُ الْمُصَدَّقِ رَهْنٌ بِخَمْسِينَ، وَالْقَوْلُ فِي نَصِيبِ الثَّانِي قَوْلُهُ بَيِّنِيهِ، وَتَقْبَلُ شَهَادَةُ الْمُصَدَّقِ عَلَيْهِ، وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قَبْضِهِ: فَإِنْ كَانَ فِي يَدِ الرَّاهِنِ أَوْ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ وَقَالَ الرَّاهِنُ غَصَبْتُهُ صَدَّقَ الرَّاهِنُ بَيِّنِيهِ، وَكَذَا إِنْ قَالَ أَقْبَضْتُهُ عَنْ جِهَةِ أُخْرَىٰ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ أَقْرَبَقْبَضَهُ ثُمَّ قَالَ لَمْ يَكُنْ إِقْرَارِي عَنْ حَقِيقَةِ فَلَهُ تَخْلِيفُهُ، وَقِيلَ لَا يَخْلُفُهُ إِلَّا أَنْ يَذْكُرَ لِإِقْرَارِهِ تَأْوِيلًا

که قسه که ی خوی راسته و قسه ی بهرام به ره که ی راست نیه. نینجا په هه نه که مه لده وه شیندریتته وه.

(وَلَوْ ادَّعَىٰ أَثْمَاهُ رَهْنَاهُ عَبْدُهُمَا بِمَاءٍ) نه گهر په منوره رگره که داوای کرد: که نه م دوو که سانه کزله په کی خویان - له لای شو - کردوته په هنی سه د دیناری قهرز (وَصَدَّقَهُ أَحَدُهُمَا) له دووانه ش تنها په کیکیان کوتی: باوه پی پی ده که م و راست نه کا. نه وی تریش کوتی: راست ناکا. نه وه (فَتَصِيبُ الْمُصَدَّقِ رَهْنٌ بِخَمْسِينَ) به شی باوه پکه ره که ده بیته په هنی په نجا دینار: که نیوه ی قهرزه که په (وَالْقَوْلُ فِي نَصِيبِ الثَّانِي) نه و قسه یی که وهرده گیرئ له باره ی به شه که ی هاویه شی دوو م (قَوْلُهُ بَيِّنِيهِ) هر قسه که ی خویه تی و به سویند باوه پی پی ده کړئ که بلئ: من په هنم نه کردوه. به لام (وَتَقْبَلُ شَهَادَةُ الْمُصَدَّقِ عَلَيْهِ) شاهیدی باوه پکه ره که ش وهرده گیرئ له سر نه و هاویه شه ی دوو م، جا نه گهر په منوره رگره که له گال نه و شاهیدیه سویند بخوا، یان شاهیدی کی تریشی هه بو، نه و کاته گشت ماله هاویه شه که ده بیته په هن.

(وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قَبْضِهِ) نه گهر په هنده ره که و په منوره رگره که له باره ی وهرگرتنی په هنکراوه که بووه کتسه یان، نه وه (فَإِنْ كَانَ فِي يَدِ الرَّاهِنِ) نه گهر په هنکراوه که له دهستی په هنده ره که دا بوو (أَوْ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ) یان له دهستی په منوره رگره که دا بوو، به لام (وَقَالَ الرَّاهِنُ غَصَبْتُهُ) په هنده ره که کوتی: داگیرت کردوه. له هر دوو مه سه له دا (صَدَّقَ الرَّاهِنُ بَيِّنِيهِ) په هنده ره که سویند ده برئ و باوه پی پی ده کړئ (وَكَذَا) هر وه ها په هنده ره که به سویند باوه پی پی ده کړئ (إِنْ قَالَ) نه گهر کوتی: (أَقْبَضْتُهُ عَنْ جِهَةِ أُخْرَىٰ) نه و شته م له پوویکی تره وه داووته ده ست تو: وه که نه مانته، یان به کړیدان، یان به خواستن (فِي الْأَصَحِّ) له هر مووده ی راستردا.

(وَلَوْ أَقْرَبَقْبَضَهُ) نه گهر په هنده ره که دانی نا: که په منوره رگره که په هنکراوه که ی وهرگرتوه (ثُمَّ قَالَ لَمْ يَكُنْ إِقْرَارِي عَنْ حَقِيقَةٍ) نینجا کوتی نه و داننه یان نه م به راستی نه بو، نه و کاته (فَلَهُ) په هنده ره که ماا مه یه (تَخْلِيفُهُ) په منوره رگره که سویند بدا: که په هنکراوه که ی وهرگرتوه (وَقِيلَ) له هر مووده یه کی بی میژدا: (لَا يَخْلُفُهُ إِلَّا أَنْ يَذْكُرَ لِإِقْرَارِهِ تَأْوِيلًا) نابی

كَقَوْلِهِ: أَشْهَدْتُ عَلَى رَسْمِ الْقَبَالَةِ، وَلَوْ قَالَ أَحَدُهُمَا جَنَى الْمَرْهُونَ وَالْكَرَ الْآخَرَ
صَدَّقَ الْمُنْكَرُ بِيَمِينِهِ، وَلَوْ قَالَ الرَّاهِنُ جَنَى قَبْلَ الْقَبْضِ فَلَا ظَهَرَ تَصْدِيقُ الْمُرْتَهِنِ بِيَمِينِهِ
فِي إِكْكَارِهِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ إِذَا حَلَفَ غَرِمَ الرَّاهِنُ لِلْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ، وَأَنَّهُ يَغْرُمُ الْأَقْلُ مِنْ قِيمَةِ
الْعَبْدِ وَأَرْضِ الْجَنَايَةِ، وَأَنَّهُ لَوْ نَكَلَ الْمُرْتَهِنُ رُدَّتِ الْيَمِينُ عَلَى الْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ لَا
عَلَى الرَّاهِنِ، فَإِذَا حَلَفَ بَيْعَ فِي الْجَنَايَةِ، وَلَوْ أَذِنَ فِي بَيْعِ الْمَرْهُونِ فَبِعَ وَرَجَعَ عَنِ الْإِذْنِ
وَقَالَ رَجَعْتُ قَبْلَ الْبَيْعِ وَقَالَ الرَّاهِنُ بَعْدَهُ، فَلَا أَصَحُّ

سویندی بدا، مه گەر په هندهره که بډ دانهندانه کی خزی واته په کی گونجاو بلای (کقولیه) وه
بلای: (أشْهَدْتُ عَلَى رَسْمِ الْقَبَالَةِ) نه و دانهندانه م شاهید گرتن بوو له سر نه و نوو سر لوه ی
پیش به ستنی مامله ته که ده نوسری و نیمزا ده کری، واته: ټینجا له دوی نوینی شاهیدی و
نیمزا کړدن، مامله ته که به ړنگایه کی شهرعی ده به ستی.

(وَلَوْ قَالَ أَحَدُهُمَا جَنَى الْمَرْهُونَ) نه گەر په کیکیان گوتی: کویله په منکراوه که تاوانی کی
ده ستریزئی کړیوه (وَأَنْكَرَ الْآخَرَ) نه وی تریش گوتی و انیه (صَدَّقَ الْمُنْكَرُ بِيَمِينِهِ) نه وی
ده لای و انیه، سویند ده دری و باوه پی پئ ده کری (وَلَوْ قَالَ الرَّاهِنُ) نه گەر په هندهره که
گوتی (جَنَى قَبْلَ الْقَبْضِ) پیش وه رگرتن ده ستریزئی کړیوه. نه وه (فَلَا ظَهَرَ) به
فرموده ی به میتر (تَصْدِيقُ الْمُرْتَهِنِ بِيَمِينِهِ فِي إِكْكَارِهِ) په هندهره که سویند ده خولو
باوه پی پئ ده کری که بلای: نه مزانیوه ده ستریزئی کړی.

(وَالْأَصَحُّ) فرموده ی راستر: (أَنَّهُ إِذَا حَلَفَ) هر کاتیک په هندهره که سویندی خولرد
(غَرِمَ الرَّاهِنُ لِلْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ) ده بی په هندهره که تولی ده ستریزیه که بداته نه و که سی
ده ستریزئی کړیوه ته سر (وَأَنَّهُ يَغْرُمُ الْأَقْلُ مِنْ قِيمَةِ الْعَبْدِ وَأَرْضِ الْجَنَايَةِ) کامه یان
که مته: له نخی کویله که له تولی تاوانه که، نه و که مته له تولی ده دا (وَأَنَّهُ لَوْ نَكَلَ
الْمُرْتَهِنُ) نه گەر په هندهره که سویندی نه خولرد (رُدَّتِ الْيَمِينُ عَلَى الْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ) سویند ده که
ده که پندریته وه سر نه و که سی ده ستریزئی کړیوه ته سر (لَا الرَّاهِنُ) ناگه پندریته وه
سر په هندهره که (فَإِذَا حَلَفَ) جا هر کاتیک سویندی خولرد (بَيْعَ فِي الْجَنَايَةِ) کویله که به
هوی تاوانه که ده فروشری و تولی تاوانه که ی پاره کی ده دری.

(وَلَوْ أَذِنَ فِي بَيْعِ الْمَرْهُونِ) نه گەر په هندهره که نیزی دا: په هندهره که په منکراوه که
فروش (فَبَيْعَ) ټینجا فروشرا (وَرَجَعَ عَنِ الْإِذْنِ) نه ویش له نيزدانه کی په شیمان بووه و
(وَقَالَ رَجَعْتُ قَبْلَ الْبَيْعِ) گوتی: پیش فروشتنی له نيزدانه که په شیمان بومه وه، که واته:
فروشتنه کی به تاله و دروست نه بوه (وَقَالَ الرَّاهِنُ بَعْدَهُ) په هندهره که ش گوتی: دوی
فروشتن په شیمان بویه وه، که واته: فروشتنه کی دروست بووه، نه وه (فَلَا أَصَحُّ) به

تَصْدِيقُ الْمَرْتَهِنِ، وَمَنْ عَلَيْهِ أَلْفَانِ بِأَحَدِهِمَا رَهْنٌ فَأَدَى أَلْفًا وَقَالَ أَذْبْتُ عَنْ أَلْفِ الرَّهْنِ صُدُقَ يَمِينِهِ، وَإِنْ لَمْ يَنْوَ شَيْئًا جَعَلَهُ عَمَّا يَشَاءُ، وَقِيلَ يُقْسَطُ. (فَصْلٌ) مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ ذَيْنَ تَعْلُقَ بِتَرْكِهِ تَعْلُقُهُ بِالْمَرْهُونِ، وَفِي قَوْلٍ كَتَعْلُقِ الْأَرْضِ بِالْجَانِي، فَعَلَى الْأَظْهَرِ يَسْتَوِي الذَّيْنُ الْمُسْتَعْرِقُ وَغَيْرُهُ فِي الْأَصَحِّ،

فهرموده‌ی راستتر: (تَصْدِيقُ الْمَرْتَهِنِ) په منوره‌گره‌که سویتند ده‌خولو باوه‌پی پښ ده‌کړئ. (وَمَنْ عَلَيْهِ أَلْفَانِ) هر که سټک دوو هزر دینار قهرزی له سر بوو (بِأَحَدِهِمَا رَهْنٌ) یو هزار ټکیان په هڼیکي دانابو (فَأَدَى أَلْفًا) ټینجا قهرزی هه‌زار ټکی دایه‌وهو (وَقَالَ أَذْبْتُ عَنْ أَلْفِ الرَّهْنِ) گوټی: نه‌وه‌ی داومه‌ته‌وه، له جیاتی هه‌زله‌که‌ی په‌هن بؤ‌کړاو بوو، نه‌وه (صُدُقَ يَمِينِهِ) په‌هنده‌ره‌که سویتند ده‌خواو باوه‌پی پښ ده‌کړئ، که‌وابو: په‌هن‌کړاو‌که به‌ره‌ل ده‌بښ (وَإِنْ لَمْ يَنْوَ شَيْئًا) نه‌گه‌ر له‌ حاله‌تی دانه‌وه‌ی نه‌وه‌زله، مه‌به‌ستی هیچیانې نه‌بو، نه‌و کاته (جَعَلَهُ عَمَّا يَشَاءُ) به‌ دلۍ‌خوۍ له‌ جیاتی کامه‌یان‌ه‌ز ده‌کا، بریاری یو ده‌دا (وَقِيلَ يُقْسَطُ) له‌ فهرموده‌یه‌کی بڼ‌ه‌یزدا: نه‌و هه‌زله له‌ نیوان هه‌روبو هه‌زله‌که‌دا به‌ش ده‌کړئ‌و له‌ هر په‌که‌و نیوه‌ی له‌ سر لاده‌چن.

﴿فَصْلٌ: لَهْ بَاسِیْ پَهْ یوه‌ندی قهرزه به‌ میراته‌وه﴾

(مَنْ مَاتَ) هر که سټک مرد (وَعَلَيْهِ ذَيْنَ) له‌و حاله‌ته‌شدا قهرزی له‌ سر بوو (تَعْلُقَ بِتَرْكِهِ) نه‌و قهرزه به‌ میراته‌که‌یه‌وه ده‌به‌ستړئ و میراته‌که‌ش ده‌بیته په‌هن‌کړاوۍ‌کی شرعی (تَعْلُقُهُ بِالْمَرْهُونِ) وه‌ک به‌سترانی قهرزه به‌ مالۍ‌کی په‌هن‌کړاوۍ‌ده‌ستکرد: که‌ به‌ درۍ‌زی باسما‌ن‌کرد (وَفِي قَوْلِهِ) له‌ فهرموده‌یه‌کا: نه‌و قهرزه به‌ میراته‌که‌وه ده‌به‌ستړئ (كَتَعْلُقِ الْأَرْضِ بِالْجَانِي) وه‌ک به‌سترانی‌تو‌له‌ی‌کوشتن به‌ گه‌رده‌نی نه‌و کویله‌یه‌ی‌ مرو‌فه‌که‌ی‌ کوشتوه.

(فَعَلَى الْأَظْهَرِ) جا له‌ سر فهرموده‌ی به‌ه‌یزتر: (يَسْتَوِي الذَّيْنُ الْمُسْتَعْرِقُ وَغَيْرُهُ) په‌کسانه: نه‌و قهرزه‌ی هه‌موو میراته‌که‌و به‌نه‌خوۍ ده‌گړئ‌و نه‌وه‌ی له‌ میراته‌که‌که‌متره (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرموده‌ی راست‌تردا، که‌واته: نه‌گه‌ر به‌شټک له‌ قهرزه‌که له‌ سر مردوه‌که‌ ما‌بڼ، هه‌پامه‌و دروست نابڼ: میرات‌گر ده‌ستکاری میراته‌که‌ بکا، جی‌اوازی‌نیه: میرات‌گره‌کان‌نور بن، یان‌ته‌ن‌ها په‌ک‌س‌بڼ، به‌لام هر کاتۍ‌ک میرات‌گرۍ‌ک به‌گوۍزه‌ی به‌شه‌ میراته‌که‌ی‌ خوۍ - به‌شه‌ قهرزه‌که‌ی‌خوۍ دایه‌وه، نه‌وه به‌شه‌ میراته‌که‌ی‌ وی له‌ په‌هن به‌ره‌ل ده‌بښ، هه‌روه‌ک له‌ زو‌ریه‌ی‌ سه‌رچاوه‌کان‌دا فهرمو‌یانه.

﴿نَاكَادَارِي﴾: له‌م باسه‌دا جی‌اوازی قهرزی‌ناده‌میزالو قهرزی‌خواۍ گه‌وره‌نیه: وه‌ک زه‌کاتو‌که‌ففا‌په‌تو‌نه‌زو‌ه‌ج، جا - بو وینه - نه‌گه‌ر زه‌کاتو قهرزی‌ناده‌میزاد ویکړا له‌ سر مردوویک‌ک‌ویونه‌وه، واجبه: زه‌کاته‌که‌ پټشدا بدرئ، چونکه‌ پی‌غه‌مبه‌ر ښه‌ده‌فهرموئ:

وَلَوْ تَصَرَّفَ الْوَارِثُ وَلَا دَيْنَ ظَاهِرٍ فَظَهَرَ دَيْنٌ بَرْدٌ مَبِيعٌ بَعِيْبٌ فَلَا صَحَّ أَكْثَرُ لَا يَتَبَيَّنُ
فَسَادُ تَصَرُّفِهِ لَكِنْ إِنْ لَمْ يُقْضَ الدَّيْنُ فُسِخَ، وَلَا خِلَافٌ أَنْ لِلْوَارِثِ إِمْسَاكُ عَيْنِ التَّرِكَةِ
وَقَضَاءُ الدَّيْنِ مِنْ مَالِهِ، وَالصَّحِيحُ أَنْ تَعْلُقَ الدَّيْنُ بِالتَّرِكَةِ لَا يَمْنَعُ الْإِزْثَ فَلَا يَتَعَلَّقُ
بِزَوَائِدِ التَّرِكَةِ كَكَسْبٍ وَتَنَاجٍ.

﴿فَدَيْنٌ لِلَّهِ أَحَقُّ بِالْقَضَاءِ﴾ رواه الشيخان، قهرزی خوی گوده له پیشتره بدریته وه. هروهك
له باسی زه کاتی قهرزدا پوونمان کرده وه، هروه ما نه گهر به کیك مربی بو له ژانیا حه جی
له سر واجب بوبی، نه وه میراتگره که ی قه ده غه ده کری: ده ستکاری میراته که بکا، تا
حه ج بۆ مربووه که ی ده کری- هروهك چهند زانایه که وه هایان قهرمووه- یان تا کری حه ج
بۆ کردنی ته سلیمی به کیك ده کری تا کو حه جی بۆ بکا، هروهك چهند زانایه کی تر وه هایان
قهرمووه له (تحفه) دا پوونی کریدیته وه.

(وَلَوْ تَصَرَّفَ الْوَارِثُ) نه گهر میراتگره که ده ستکاریه کی میراته که ی کرد: وهك فروشتن (وَلَا
تَبَيَّنَ ظَاهِرٌ) له و حاله ته شدا هیچ قهرزیک دیار نه بو (فَظَهَرَ دَيْنٌ) نیجا له پاشان قهرزیک په یدا
بوو (بَرْدٌ مَبِيعٌ بَعِيْبٌ) به هوی گه پاندنه وه ی فروشرویکی عیدلر: که له ژانی مربووه که دا
پاره که ی نه مابو، نه وه (فَلَا صَحَّ) قهرمووده ی راستر: (أَنْهُ لَا يَتَبَيَّنُ فُسَادُ تَصَرُّفِهِ) به وه
ناشکرا نابی: که ده ستکاریه که ی به تاله (لَكِنْ إِنْ لَمْ يُقْضَ الدَّيْنُ) به لام نه گهر نه وه قهرزه
په یدا بووه نه دراوه (فُسِخَ) ده ستکاریه که ی میراتگره که هله ده وه شیندریته وه، تا کو خاوه ن
قهرزه که بگاته مای خوی.

نیجا بزانه: نه گهر میراتگره که به نیزنی خاوه ن قهرزه کان- بۆ قهرزدانه وه- میراته که
بفروشی، نه و کاته فروشتنه که ی دروست ده بی، به و مرجه ی فروشتنه که به نرخ ی
هاووینه بی و به نیزنی گشت خاوه ن قهرزه کان بی، جا نه گهر به کیکیان ناماده نه بو، نه و
کاته به نیزنی قازی ده یفروشی، هروهك له (تحفه) دا پوون کراوته وه.

(وَلَا خِلَافٌ) زانایان هیچ جیاوازیان له وه دا نیه: که (أَنَّ لِلْوَارِثِ) بۆ میراتگره که دروسته:
(إِمْسَاكُ عَيْنِ التَّرِكَةِ) خودی میراته که بۆ خوی وه ریگری و (وَقَضَاءُ الدَّيْنِ مِنْ مَالِهِ) له مالی
خویشی قهرزه که ی سر مربووه که بداته وه (وَالصَّحِيحُ) به قهرمووده ی راستر (أَنْ تَعْلُقَ
الدَّيْنُ بِالتَّرِكَةِ) نه و به سترانه ی قهرزه که به میراته که وه (لَا يَمْنَعُ الْإِزْثَ) ریگای میراتگرتن
ناگری، اته: میراته که ده بیته ملکی میراتگره کان، که وابو: (فَلَا يَتَعَلَّقُ بِزَوَائِدِ التَّرِكَةِ)
قهرزه که به زنده بیه کانی میراته که وه نابه ستریته وه (كَكَسْبٍ وَتَنَاجٍ) وهك کری کارکردنی
به میراتگراوه که و بیچووه کانی نازه لی به میراتگراو، چونکه نه وانه- له دوا ی مردن- له
ملکی میراتگره که دا په یدا بوینه و گشتی ده بینه ملکی میراتگره که.

(کتابُ التَّفْلِیسِ)

مَنْ عَلَيْهِ ذُبُونٌ حَالَةٌ زَائِدَةٌ عَلَى مَالِهِ يُخْجَرُ عَلَيْهِ بِسُؤَالِ الْغُرَمَاءِ،

﴿پاشکُو﴾ یه کهم: هر کاتیک شتیکی دوزیه وه کردیه ملکى خوى، ئینجا مرد، نهو شته دوزلوهیه به میراته کهیه وه نابستریتیه وه، به لام نه گهر مربوه که مالیکى، یان قهرزى که سیکی ونبووی له سر بوو: که شوینى لیار نه بو، له دوزینه وه شى بی ئومید بوین، نهو قهرزه ده بریتیه ده ست قازى، جا نه گهر قازى نه بو، یان خائن بوو و به شهریه تی ئیسلام ره فتارى نه ده کرد- وهك نه م سرده مه- نهو کاته ده بریتیه ده ست باوه پیکرلوئیکى لیزان، تاكو بق (بَيْتُ الْعَال) سهرق بکا، یان هر میراتگره که به خوى نهو کاره نه انجام ددها، جا نه گهر به خویشى هه ژار بوو، نهو کاته دروسته به شى هه ژاریکش لهو ماله، یان لهو قهرزه بق خوى دابنى، هه م دوریش نیه: نهو مهسه له یهش وهك مهسه له ی یه تیمى بی سهرپرشتکار بیو- نه گهر باوه پیکرلوئیک نه بو- پیاوماقولا نی شویتنه که، جی به جی کردنی سهرکردنه که ی بخه نه ئه ستقى خویان، هه روهك له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کرلوه ته وه.

دووه م: هر کاتیک میراتگریکی قهرزدار که قهرزه که ی دلوه خاوهن قهرزه که، واجبه: ئی وه ریگریته وه، هه روهك- به بریژی- له پاشکوی قهرزدا پوون کرلوه، هه روه ما سوننه ته: به زووترین کات قهرزى مربوه که بدریتیه وه، چونکه پیغه مبه ر^ه ده فرموی: ﴿نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ﴾ حدیث صحیح رواه الترمذی، گیانی مرؤفی ئیماندار به هوی قهرزه که ی قه دهغه ده کری له چوونه به ههشت. نه م باسه له په رتووی مربوه کاندایر ژتر پوون کرلوه ته وه.

﴿کتابُ التَّفْلِیسِ: په رتووی قه دهغه دانان له سهر قهرزدار﴾

(مَنْ عَلَيْهِ ذُبُونٌ) هر که سیکی قهرزیک، یان چه ند قهرزیکى ئاده میزادی له سهر بن، که (حَالَةٌ) کاتی دانه وه یان هاتبى (زَائِدَةٌ عَلَى مَالِهِ) نه ندازه ی قهرزه که ش زووتر بی له هه موو ملک و ماله که ی، نهو قهرزدار (يُخْجَرُ عَلَيْهِ) واجبه: له لایه ن قازى قه دهغه ی له سهر دابندری، تاكو ده ستکاری ملک و ماله که ی نه کا، وهك بلئ: (لَئِنْ كَسَمْتُ قَهْدَهُغَه كَرْدَ لَهُ دَهْسْتَكَارِی كَرْدَنِی مَلَكْ و مَالِی خَوِی).

ئینجا که نهو قه دهغه یهش داده نی (بِسُؤَالِ الْغُرَمَاءِ) به دلو کردنی خاوهن قهرزه کان دایده نی ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ حَجَرَ عَلَى مُعَاذٍ مَالَهُ وَبَاعَهُ فِي ذَيْنِ كَانَ عَلَيْهِ وَقَسَمَهُ بَيْنَ غُرَمَائِهِ، فَقَالَ: لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ﴾ رواه الدارقطني وصححه الحاكم، پیغه مبه ر^ه قه دهغه ی دانا له سهر (معاذ) به هوی نهو قهرزه ی له سهری بوو، ماله که ی فروشتو

وَلَا حَجَرَ بِالْمُؤْجَلِ، وَإِذَا حُجِرَ بِحَالٍ لَمْ يَحِلَّ الْمُؤْجَلُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ كَانَتْ الدُّيُونُ بِقَدْرِ الْمَالِ لَإِنْ كَانَ كَسُوبًا يُنْفَقُ مِنْ كَسْبِهِ فَلَا حَجَرَ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَسُوبًا وَكَانَتْ تَقْفَتُهُ مِنْ مَالِهِ فَكَذَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَخْجَرُ بِغَيْرِ طَلَبٍ فَلَوْ طَلَبَ بَعْضُهُمْ وَدَيْتُهُ قَدَرٌ يُخْجَرُ بِهِ

پاره‌کمی له نیتوان خاوه‌ن قهرزه‌کاندا به‌ش کرد، ئینجا فرمووی: ئیستا تهنه‌ها نه‌وه‌نده‌تان بقیه‌یه. واته: نه‌وه‌ قهرزه‌ی له‌ سه‌ری ماوه، چاوه‌پوان بکه‌ن.

(وَلَا حَجَرَ بِالْمُؤْجَلِ) هیچ‌قه‌ده‌غیه‌که‌ داناندری به‌ هوی قهرزیک: که‌ کاتی دانه‌وه‌ی نه‌هاتبی، چونکه‌ ئیستا دلوی قهرزه‌کمی له‌ تا‌کری (وَإِذَا حُجِرَ بِحَالٍ) هه‌ر کاتیک قه‌ده‌غی له‌ سه‌ر داندا به‌ هوی قهرزیک که‌ کاتی دانه‌وه‌ی هاتبی (لَمْ يَحِلَّ الْمُؤْجَلُ) به‌وه‌ قه‌ده‌غی‌دانانه‌ کاتی دانه‌وه‌ی قهرزه‌ دواخروه‌کان نایه‌وه‌هه‌ر له‌ نه‌ستوی قهرزداره‌که‌دا ده‌میننه‌وه (فِي الْأَظْهَرِ) له‌ فرموده‌ی به‌هیت‌تردا.

به‌لام نه‌گه‌ر قهرزداره‌که‌ به‌ری، نه‌وه‌ کاته به‌ هوی مردن قهرزه‌ دواخراوه‌کانیش کاتی دانه‌وه‌یان دی، چونکه‌ نه‌ستوی قهرزداره‌که‌ به‌ مردن ویران ده‌بی، هه‌روه‌که‌ له‌ زۆری سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه.

(وَلَوْ كَانَتْ الدُّيُونُ بِقَدْرِ الْمَالِ) به‌لام نه‌گه‌ر قهرزه‌کان به‌ نه‌ندازه‌ی ملک‌و‌مالی قهرزداره‌که‌ بون، ته‌ماشاه‌که‌ری: (فَإِنْ كَانَ كَسُوبًا) نه‌گه‌ر قهرزداره‌که‌ کاروکاسبی ده‌که‌ری (يُنْفَقُ مِنْ كَسْبِهِ) له‌ کاروکاسبیه‌که‌شی خوی‌و‌خیزانه‌کمی به‌خو‌ده‌کرد، نه‌وه‌ (فَلَا حَجَرَ) پتویست نیه‌ قه‌ده‌غی له‌ سه‌ر قهرزداره‌که‌ دابندری، به‌لکو‌ قازی‌فرمانی پی‌ده‌کا: قهرزه‌که‌ بداته‌وه‌. جاکه‌ نه‌یدلوه، نه‌وه‌ کاته‌ قازی‌ماله‌کمی له‌ده‌فرۆشی، یان جارجاره‌ی ئی‌ده‌دلو ده‌یخاته‌به‌ندیخاته‌تا قهرزه‌که‌ ده‌داته‌وه، هه‌روه‌که‌ له‌ (تَحْفَةً)‌دا فرموویته‌ی، پی‌غه‌به‌ره‌که‌ ده‌فرمووی: ﴿لِيُؤْجَدَ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتَهُ﴾ رواه البخاری وأحمد وأبو‌دلود، قهرز نه‌دانه‌وه‌ی مروفی‌مه‌بووی باسکردن‌و‌سزادانی‌هه‌لال‌ده‌کا.

(وَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَسُوبًا) به‌لام نه‌گه‌ر کاروکاسبی نه‌ده‌که‌ری (وَكَانَتْ تَقْفَتُهُ مِنْ مَالِهِ) خوی‌و‌خیزانه‌که‌شی له‌وه‌ماله‌ به‌خو‌ده‌کرد (فَكَذَا) له‌وه‌هاله‌ته‌ش قه‌ده‌غی له‌ سه‌ر داناندری (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فرموده‌ی‌پاست‌تردا، چونکه‌ خاوه‌ن قهرزه‌کان ده‌توانن ئیستا دلوی قهرزه‌کانیانی له‌بکه‌ن.

(وَلَا يَخْجَرُ بِغَيْرِ طَلَبٍ) نابی‌قازی قه‌ده‌غی له‌ سه‌ر قهرزداره‌که‌ دابنی به‌ بی‌دواکردنی خاوه‌ن قهرزه‌کان (فَلَوْ طَلَبَ بَعْضُهُمْ) جاکه‌ نه‌گه‌ر ته‌نه‌ها یه‌کیکیان دلوی قه‌ده‌غی‌دانانی که‌ری (وَدَيْتُهُ قَدَرٌ يُخْجَرُ بِهِ) قهرزه‌که‌شی نه‌ندازه‌یه‌کی وه‌ها بوو: قه‌ده‌غی پی‌داده‌ندرا، چونکه‌

حَجَرَ، وَإِلَّا فَلَا، وَيُخَجَّرُ بَطْلَبِ الْمُفْلِسِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِذَا حُجِرَ تَعَلَّقَ حَقُّ الْفُرْمَاءِ بِمَالِهِ، وَأَشْهَدَ عَلَى حَجَرِهِ لِيُخَذَرَ، وَلَوْ بَاعَ أَوْ وَهَبَ أَوْ أَعْتَقَ فَقُلِّي قَوْلُ يُوقَفُ تَصَرُّفُهُ، فَإِنْ فَضَّلَ ذَلِكَ عَلَى الذَّيْنِ لَقَدْ وَإِلَّا لَعَا، وَالْأَظْهَرُ بَطْلَانُهُ، فَلَوْ بَاعَ مَالَهُ لِفُرْمَائِهِ بَدَيْنَهُمْ بَطْلَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ بَاعَ سَلَمًا أَوْ اشْتَرَى فِي الذَّمَّةِ فَالصَّحِيحُ صِحَّتُهُ وَيَثْبُتُ فِي ذِمَّتِهِ،

له ملكو ماله كهى نذرتر بوو (حَجَرَ) نهو كاتهش قهدهغهى له سهر دادهنى (وَأِلَّا) به لام نه گهر قهرزه كهى له ملكو ماله كهى كه متر بوو (فَلَا) قهدهغهى له سهر دانانى.

(و) هرهوها (يُحَجَّرُ) قهدهغه له سهر قهرزداره كه داهندرى (بَطْلَبِ الْمُفْلِسِ) به دواكردى خودى قهرزداره كه، واته: به خوى دوا له قازى بكا: قهدهغهى له سهر دابنى (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده پاستردا.

(فَإِذَا حُجِرَ) جا هر كاتيگ قهدهغه له سهر قهرزداره كه دانرا (تَعَلَّقَ حَقُّ الْفُرْمَاءِ بِمَالِهِ) مالى خاوهن قهرزه كان به ملكو ماله كه يوه ده به سترى و هيچ ده ستكاريه كهى قهدهغه كرلوه كهش له ملكو ماله كهى دا بروسه نابى، كه واته: بروسه نيه قهدهغه كرلوه كه گهردى قهرزداره كانى خويشى له قهرزه كهى نازاد بكا (وَأَشْهَدَ عَلَى حَجَرِهِ) سوننه ته قازى شاهيد بگرئ له سهر قهدهغه دانانه كهى (لِيُخَذَرَ) تاكو خهك خوى لى پياريزن و هيچ مامله تيكى له گه ل نه كن.

(وَلَوْ بَاعَ) نه گهر له دواى قهدهغه كردن شتيكى فروشت (أَوْ وَهَبَ) يان به خشى (أَوْ أَعْتَقَ) يان كويله يه كهى نازاد كرد (فَقُلِّي قَوْلُ يُوقَفُ تَصَرُّفُهُ) له فهرموده يه كدا نهو ده ستكاريه پاده گيرئ: (فَإِنْ فَضَّلَ ذَلِكَ عَلَى الذَّيْنِ) جا نه گهر نهو ده ستكاريه له قهرزه كهى زياد بوو، چونكه ماله كهى به نرخيكى به رز فروشرا، يان له قهرزك گهردهنى نازاد كرا (تَقْدَرُ) ده ستكاريه كهى به بروسه بويى داهندرى (وَأِلَّا) نه گهر زياد نه بو (لَعَا) به به تالبو داهندرى، به لام (وَالْأَظْهَرُ) به فهرموده يه به ميزتر: (بَطْلَانُهُ) نهو ده ستكاريه پرابر دوى گشتى له نيتساوه به تاله و هيچى جى به جى ناكريئ.

(فَلَوْ بَاعَ مَالَهُ لِفُرْمَائِهِ بَدَيْنَهُمْ) نه گهر له دواى قهدهغه كردن قهرزداره كه ملكو ماله كهى خوى فروشته خاوهن قهرزه كان به قهرزه كهى خويان (بَطْلَ) نهو فروشتهش به تاله و دانامه زئى (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده پاستردا، به لام له فهرموده يه كهى بى ميزدا: نهو فروشته بروسه ده بى، هرهو كه (نهاية) و (مغنى) دا فهرمويانه.

(وَلَوْ بَاعَ سَلَمًا) نه گهر شتيكى به سه له م فروشت (أَوْ اشْتَرَى فِي الذَّمَّةِ) يان شتيكى به قهرز كرى (فَالصَّحِيحُ صِحَّتُهُ) به فهرموده پاست: نهو مامله ته به قهرزانه ي بروسه ده بى و (وَيَثْبُتُ فِي ذِمَّتِهِ) سه له تن داكلوه كهو پاره ي فروش لوه كه له نه ستوى دا جيگير ده بى.

وَيَصِحُّ نِكَاحُهُ وَطَلَّاقُهُ وَخُلْعُهُ وَاقْتِصَاصُهُ وَإِسْقَاطُهُ، وَلَوْ أَقْرَبَ بَعَيْنٍ أَوْ ذَيْنِ وَجَبَ قَبْلَ الْحَجْرِ فَلَا ظَهَرَ قَبُولُهُ فِي حَقِّ الْغُرَمَاءِ، وَإِنْ أَسْتَدَّ وَجُوبُهُ إِلَى مَا بَعْدَ الْحَجْرِ بِمُعَامَلَةٍ أَوْ مُطْلَقًا لَمْ يُقْبَلْ فِي حَقِّهِمْ، وَإِنْ قَالَ عَنْ جَنَائَةٍ قَبْلَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَهُ أَنْ يَرُدَّ بِالْعَيْبِ مَا كَانَ اشْتَرَاهُ إِنْ كَانَتْ الْغَيْبَةُ فِي الرَّدِّ، وَالْأَصَحُّ تَعْدِي الْحَجْرِ إِلَى مَا حَدَّثَ بَعْدَهُ بِالْإِضْطِْيَادِ وَالْوَصِيَّةِ وَالشَّرَاءِ إِنْ صَحَّحْنَاهُ،

(وَيَصِحُّ نِكَاحُهُ وَطَلَّاقُهُ) زن مینان و ته لاقدانیشی دروست دهن (و) مهره‌ها (خُلْعُهُ) ته لاقدانی به پاره و (اقْتِصَاصُهُ) کوشتنی له توله و (إِسْقَاطُهُ) لیبوردن له کوشتنه‌که، نه‌وانه‌ش گشتی دروست دهن.

(وَلَوْ أَقْرَبَ) نه‌گه‌ر قهرزداره‌که دانی‌نا: (بَعَيْنٍ) به خودی مالیکو گوتی: ملکي فلانکه‌سه (أَوْ ذَيْنِ) یان دانی‌نا به قهرزنيك: که (وَجَبَ قَبْلَ الْحَجْرِ) قهرزه‌که پيش قه‌ده‌غه‌دانان له سهری واجب بووه بۆ فلانکه‌س (فَلَا ظَهَرَ) فرموده‌ی به‌میتر (قَبُولُهُ فِي حَقِّ الْغُرَمَاءِ) نه‌و دانه‌پینانه‌ی لیوره‌ده‌گیری دهره‌ق خاوه‌ن قهرزه‌کان، واته: خاوه‌ن مال‌که خودی مال‌که بۆ خوی ده‌باو خاوه‌ن قهرزه‌که‌ش پاله‌پسته‌ی خاوه‌ن قهرزه‌کانی‌تر ده‌کا له‌و مال‌ه‌ی‌دا: که قه‌ده‌غه‌ی له‌سهر‌داندراوه.

به‌لام (وَإِنْ أَسْتَدَّ وَجُوبُهُ إِلَى مَا بَعْدَ الْحَجْرِ) نه‌گه‌ر دانی‌نا به قهرزنيكي وه‌ها: که له‌ نوای قه‌ده‌غه‌دانان له سهری واجب بویی (بِمُعَامَلَةٍ) به‌ هو‌ی مامله‌تيك (أَوْ مُطْلَقًا) یان به‌ بی مامله‌ت، نه‌و کاته (لَمْ يُقْبَلْ فِي حَقِّهِمْ) دهره‌ق خاوه‌ن قهرزه‌کان نه‌و دانه‌پینانه‌ی لیورنه‌گيري، به‌لکو ته‌نها دهره‌ق خوی لی‌وهرده‌گیری‌و له‌ نوای لاجوونی قه‌ده‌غه‌که نه‌و قهرزه‌شی لیورده‌گیریته‌وه، به‌لام (وَإِنْ قَالَ عَنْ جَنَائَةٍ) نه‌گه‌ر بلی: نه‌م قهرزه‌م به‌ هو‌ی تاوانتيك له‌ سهر واجب بووه (قَبْلَ) نه‌وه دهره‌ق خاوه‌ن قهرزه‌کانیش لی‌وهرده‌گیری (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فرموده‌ی راستردا:، که‌واته: سستم لی‌کراوه‌که‌ش پاله‌پسته‌ی خاوه‌ن قهرزه‌کان ده‌کا له‌ مالی قهرزداره‌که‌دا.

(وَلَهُ) بۆ قهرزداره‌که دروسته (أَنْ يَرُدَّ بِالْعَيْبِ مَا كَانَ اشْتَرَاهُ) نه‌و شته‌ی پيش قه‌ده‌غه‌کردن کرپویه‌تی به‌ هو‌ی عه‌بیداری بی‌گه‌رپینيته‌وه سهر فرق‌شیاره‌که (إِنْ كَانَتْ الْغَيْبَةُ فِي الرَّدِّ) نه‌گه‌ر قازانچ له‌و گه‌راندنه‌ویه‌دا ه‌بی (وَالْأَصَحُّ) فرموده‌ی راستر: (تَعْدِي الْحَجْرَ إِلَى مَا حَدَّثَ بَعْدَهُ) نه‌و قه‌ده‌غه‌کردنه ده‌پواته سهر نه‌و ملک‌و مال‌ه‌ش: که له‌ نوای قه‌ده‌غه‌دانانه‌که په‌یدا بووه: (بِالْإِضْطِْيَادِ) به‌ هو‌ی رلوکردن و (وَالْوَصِيَّةِ) به‌ هو‌ی وه‌سیت و (وَالشَّرَاءِ) به‌ هو‌ی کرپنی به‌ قهرز (إِنْ صَحَّحْنَاهُ) نه‌گه‌ر به‌ فرموده‌ی راستر- نه‌و کرپنه به‌ دروستبوو دابنن.

وَأَنَّهُ لَيْسَ لِبَائِعِهِ أَنْ يَفْسَخَ وَيَتَعَلَّقَ بِعَيْنِ مَتَاعِهِ إِنْ عَلِمَ الْحَالُ، وَإِنْ جَهِلَ فَلَهُ ذَلِكَ، وَأَنَّهُ إِذَا لَمْ يُمْكِنْ التَّعَلُّقُ بِهَا لَا يُزَاحِمُ الْغُرْمَاءُ بِالْثَمَنِ. (فَصَلَ) يُبَادِرُ الْقَاضِي بَعْدَ الْحَجْرِ بَيْعَ مَالِهِ وَقَسَمَهُ بَيْنَ الْغُرْمَاءِ وَيُقَدِّمُ مَا يَخَافُ فُسَادَهُ، ثُمَّ الْحَيَوَانَ ثُمَّ الْمَنْقُولَ ثُمَّ الْعَقَارَ، وَلْيَبِيعْ بِحَضْرَةِ الْمُفْلِسِ وَغُرْمَائِهِ كُلِّ شَيْءٍ فِي سُوقِهِ بِثَمَنِ مِثْلِهِ حَالًا مِنْ تَقْدِيبِ الْبَلَدِ، ثُمَّ إِنْ كَانَ الدَّيْنُ غَيْرَ جِنْسٍ التَّقْدِيرُ وَلَمْ يَرْضَ الْغَرِيمُ إِلَّا بِجِنْسٍ حَقَّهُ

(وَأَنَّهُ) هر به به فرموده‌ی پاستر (لَيْسَ لِبَائِعِهِ أَنْ يَفْسَخَ) نه و که سبی له دوی قه دهغه کردن به قهرز شتی فروشتوته قهرزداره که، بوی دروست نیه: فروشتنه که مه لبوه شینیتته وه (وَيَتَعَلَّقُ بِعَيْنِ مَتَاعِهِ) ده ست به خودی که لویه له فروشراوه که یه وه بگریو بیباته وه (إِنْ عَلِمَ الْحَالُ) نه گهر زانیبیتی نه و قهرزداره قه دهغه ی له سر داندرلوه، به لام (وَإِنْ جَهِلَ) نه گهر نه یزانیبی (فَلَهُ ذَلِكَ) نه و کاته بوی دروسته فروشتنه که مه لبوه شینیتته وه خودی ماله که ی خوی بیباته وه (وَأَنَّهُ) هر به به فرموده‌ی پاستر (إِذَا لَمْ يُمْكِنْ التَّعَلُّقُ بِهَا) هر کاتیک نه گونجا ده ست به خودی ماله که یه وه بگریو بیباته وه (لَا يُزَاحِمُ الْغُرْمَاءُ بِالْثَمَنِ) نابی پاله په سته ی خاوهن قهرزه کانیش بکا به پاره ی فروشراوه که، چونکه له دوی قه دهغه دانان نه و قهرزه په یدا بووه.

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي فَرُوشْتَنِي مَالِي قَهْرَزْدَارِي قَهْ دهغه کراو﴾

(يُبَادِرُ الْقَاضِي بَعْدَ الْحَجْرِ) سوننه ته: قازی - له دوی قه دهغه دانان - په له بکا (بَيْعِ مَالِهِ) به فروشتنی ملک و مالی قه دهغه کراوه که (وَقَسَمَهُ بَيْنَ الْغُرْمَاءِ) پاره ی فروشراوه که ش به سر خاوهن قهرزه کاند ا به ش بکا به گویره ی قهرزه کانیان، هم (وَيُقَدِّمُ مَا يَخَافُ فُسَادَهُ) نه و جوره شته ش پیتشدا بفروشی که له خرابیوونی ده ترسی: وه ک میوه (ثُمَّ الْحَيَوَانَ) ټینجا نازه له کان بفروشی (ثُمَّ الْمَنْقُولَ) ټینجا نه و جوره شته ی ده گوازیته وه (ثُمَّ الْعَقَارَ) ټینجا خانوو و باغو زه وی.

(وَلْيَبِيعْ بِحَضْرَةِ الْمُفْلِسِ) سوننه ته نه و شتانه بفروشی به ناماده بیوونی قهرزداره که و، هم (وَوُغْرَمَائِهِ) به ناماده بیوونی خاوهن قهرزه کانیش (كُلُّ شَيْءٍ فِي سُوقِهِ) هر شته ی له بازپای خوی دا بفروشی (بِثَمَنِ مِثْلِهِ) به پاره ی هاوویته ی خوی، یان زیاتر (حَالًا) به پاره یه کی حازر: که (مِنْ تَقْدِيبِ الْبَلَدِ) له پاره ی شوینه که بی.

(ثُمَّ) ټینجا له دوی فروشتن (إِنْ كَانَ الدَّيْنُ غَيْرَ جِنْسٍ التَّقْدِيرُ) نه گهر قهرزه که په گه زکی تری جگه له په گه زی پاره ی فروشراوه که بوو و (وَلَمْ يَرْضَ الْغَرِيمُ إِلَّا بِجِنْسٍ حَقَّهُ) خاوهن قهرزه که ش ته نها به په گه زی قهرزه که ی خوی پازی ده بو، نه و کاته

اشْتَرَى، وَإِنْ رَضِيَ جازَ صَرَفُ النَّقْدِ إِلَيْهِ إِلَّا فِي السَّلَمِ، وَلَا يُسَلَّمُ مَبِيعاً قَبْلَ قَبْضِ ثَمَنِهِ، وَمَا قَبْضُهُ قَسْمُهُ بَيْنَ الْغُرَمَاءِ إِلَّا أَنْ يَغْسُرَ لِقَلْتِهِ قِيُوزَهُ لِيَجْتَمَعَ، وَلَا يُكْلَفُونَ بَيِّنَةً بِأَنْ لَا غَرِيمَ غَيْرُهُمْ، فَلَوْ قَسَمَ فَظَهَرَ غَرِيمٌ شَارَكَ بِالْحَصَّةِ، وَقِيلَ تَنْقُضُ الْقَسْمَةَ، وَلَوْ خَرَجَ شَيْءٌ - بَاعَهُ قَبْلَ الْحَجْرِ - مُسْتَحَقّاً وَالْثَمَنُ تَالَفَ فَكَدَتَيْنِ ظَهَرَ، وَإِنْ اسْتَحَقَّ شَيْءٌ بَاعَهُ الْحَاكِمُ قَدَّمَ الْمُشْتَرِيَ بِالْثَمَنِ، وَفِي قَوْلِ يُحَاصُّ الْغُرَمَاءُ،

(اشْتَرَى) واجب: په گزنی قهرزه که ی خزی بوی بکړي. به لام (وَأَنْ رَضِيَ) نه گهر خاوهن قهرزه که به په گزنی پاره ی فروش راوه که ش پازی ده بو (جازَ صَرَفُ النَّقْدِ إِلَيْهِ) نه و کاته دروسته: پاره ی فروش راوه که ی له جياتی قهرزه که ی بدریتی (إِلَّا فِي السَّلَمِ) ته نها له مامله تی سه له مدا نه بئ، چونکه گورینه وه ی سه له م تن داکراو دروست نیه، هه روه ک پابرا، که واته: واجب: سه له م تن داکراوه که ی بؤ په یدا بکا.

(وَلَا يُسَلَّمُ مَبِيعاً قَبْلَ قَبْضِ ثَمَنِهِ) نابئ قازی هیچ فروش راویک پیش وهر گرتنی پاره که ی ته سلیمی کپاره که بکا (وَمَا قَبْضُهُ) هه ر پاره یه کیشی وهر گرت (قَسْمُهُ بَيْنَ الْغُرَمَاءِ) له نیوان خاوهن قهرزه کاندا به شی ده کا: به گویره ی قهرزه کانیان (إِلَّا أَنْ يَغْسُرَ لِقَلْتِهِ) مه گهر به شکر دنه که ی زه حمت بئ، به هزی که می پاره که، نه و کاته (قِيُوزَهُ لِيَجْتَمَعَ) به شکر دنه که دوا ده خا تا پاره که کړده بیته وه.

(وَلَا يُكْلَفُونَ بَيِّنَةً) خاوهن قهرزه کان داوای شاهیدیان لئناکړئ: (بِأَنْ لَا غَرِيمَ غَيْرُهُمْ) که جگه له خو یان هیچ خاوهن قهرزی تر نیه، به لام (فَلَوْ قَسَمَ) نه گهر قازی ماله که ی به ش کرد (فَظَهَرَ غَرِيمٌ) نیجا خاوهن قهرزی کی تریش ناشکرا بوو (شَارَكَ بِالْحَصَّةِ) نه م خاوهن قهرزه ش ده بیته هاویه شی نه وانی تر: به گویره ی به شه قهرزه که ی خزی (وَقِيلَ) له هه رموده ی بئ هیژدا: (تَنْقُضُ الْقَسْمَةَ) به شکر دنه که هه لده وه شیندریته وه.

(وَلَوْ خَرَجَ شَيْءٌ - بَاعَهُ قَبْلَ الْحَجْرِ - مُسْتَحَقّاً) نه گهر قه ده غه کراوه که پیش قه ده غه کردن - شتیکی فروشتبو، شته که ش به مالی خه لکی ده رچوو (وَالْثَمَنُ تَالَفَ) پاره که ش - که وهری گرتبو - نه مابو، نه و هه ش (فَكَدَتَيْنِ ظَهَرَ) وه کو قهرزی که: که له دوا ی قه ده غه کردن ناشکرا بو بئ، واته: کپاره که ش ده بیته هاویه شی خاوهن قهرزه کان، به لام نه گهر پاره که مابو، نه و کاته پاره که ده گه پندریته وه.

(وَإِنْ اسْتَحَقَّ شَيْءٌ بَاعَهُ الْحَاكِمُ) نه گهر شتی که دابور فروش تیبتی، به مالی خه لکی ده رچوو، نه و کاته (قَدَّمَ الْمُشْتَرِيَ بِالْثَمَنِ) کپاره که وه پیش خاوهن قهرزه کان دیخړئو پاره که ی ده دریته وه (وَفِي قَوْلِ) له هه رموده یه کدا: (يُحَاصُّ الْغُرَمَاءُ) نه م کپاره ش هاویه شی خاوهن قهرزه کانی تر ده کا.

وَيُنْفِقُ عَلَى مَنْ عَلَيْهِ نَفَقَتُهُ حَتَّى يُقَسِّمَ مَالَهُ إِلَّا أَنْ يَسْتَعْنِيَ بِكَسْبٍ، وَيُبَاعُ مَسْكَنُهُ
وَحَادِمُهُ فِي الْأَصَحِّ وَإِنْ احتَاجَ إِلَى خَادِمٍ لِرِزْقِهِ وَمَنْصِبِهِ، وَيَتْرَكَ لَهُ دَسْتُ ثَوْبٍ يَلْبِقُ
بِهِ: وَهُوَ قَمِيصٌ وَسَرَاوِيلٌ وَعِمَامَةٌ وَمِكَعَبٌ وَيَزَادُ فِي الشَّتَاءِ جُبَّةً وَيَتْرَكَ لَهُ قُوتُ يَوْمِ
الْقِسْمَةِ لِمَنْ عَلَيْهِ نَفَقَتُهُ، وَلَيْسَ عَلَيْهِ بَعْدَ الْقِسْمَةِ أَنْ يَكْتَسِبَ أَوْ يُؤْجَرَ نَفْسَهُ لِبَقِيَّةِ
الدِّينِ، وَالْأَصَحُّ وَجُوبُ إِجَارَةِ أُمِّ وَلَدِهِ وَالْأَرْضِ الْمَوْقُوفَةِ عَلَيْهِ،

(و) له دواى قه دهغه دانان (يُنْفِقُ عَلَى مَنْ عَلَيْهِ نَفَقَتُهُ) واجبه قازى-ب مالى قه دهغه كرلوه كه-
ئو كه سانه به خيؤ بكا: كه به خيؤ كرديان له سر قه دهغه كرلوه كه به (حَتَّى يُقَسِّمَ مَالَهُ) تا
ماله كهى بهش دهكا (إِلَّا أَنْ يَسْتَعْنِيَ بِكَسْبٍ) مهگر قه دهغه كرلوه كه پيؤيستي بهو ماله نهين
به هؤى كه سابهتى خؤى، ئو كاته له كه سابهت كهى به خيؤ دهكرين.

(و) مهر كاتيك-بؤ قه رز دانه وه- مالى قه رز داره كه بفروشرئ، ئه وه (يُبَاعُ مَسْكَنُهُ) خانوى
قه رز داره كه ده فروشرئ وه هم پايه خو قه رويله شئى ده فروشرين، هه روهك له (نهاية) و
(مغنى) دا هه رمويانه (وَحَادِمُهُ) هم كويله خزمه تكاره كهى و شتى سواريشى ده فروشرئ:
وهك وولاغ وئوتومبيل (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده پاستردا (وَإِنْ احتَاجَ إِلَى خَادِمٍ) هه رچه ند
پيؤيستي به خزمه تكارو شتى سواريش ههين (لِرِزْقِهِ) له بهر ده رده دارى و (وَمَنْصِبِهِ) پله
به رزى.

به لام (وَيَتْرَكَ لَهُ دَسْتُ ثَوْبٍ يَلْبِقُ بِهِ) ده سته جليكى بؤ ده هيلدريته وه: كه شياوى ئه و بئ
(وَهُوَ) ده سته جله كهش له شه رعدا ئه مه به: (قَمِيصٌ) كراسو چاكهت (وَسَرَاوِيلٌ) ده رپن
(وَعِمَامَةٌ) ميزهر (وَمِكَعَبٌ) پيلاو (وَيَزَادُ فِي الشَّتَاءِ جُبَّةً) له زستانيشدا قاپوتيك، يان
قه مسه له يهك زياد ده كرئ (و) هه روه ها (يَتْرَكَ لَهُ قُوتُ يَوْمِ الْقِسْمَةِ) مه سره فى پؤؤى
به شكر دنى ماله كه شئى بؤ ده هيلدريته وه (لِمَنْ عَلَيْهِ نَفَقَتُهُ) بؤ ئه و كه سانهى مه سره فى
به خيؤ كرديانى له سه ريه تى، هه روه ها ئه و كتيبانهى زانا پيؤيستي پييان هه به بؤى
ده هيلدريته وه، چهكو كه رستهى جهنگيش بؤ جهنگاوه رى جيهاد ده هيلدريته وه، هه روهك
له زؤريهى سه رچاوه كاندا هه رمويانه.

(وَلَيْسَ عَلَيْهِ بَعْدَ الْقِسْمَةِ) له دواى به شكر دنى ماله كه له سر قه رز داره كه واجب نيه (أَنْ
يَكْتَسِبَ) كه سابهت بكا (أَوْ يُؤْجَرَ نَفْسَهُ) يان خؤى به كرئ بدا (لِبَقِيَّةِ الدِّينِ) بؤ دانه وهى
ئو به شه قه رزهى له سه رى ماوه، چونكه خواى كه وره ده هه رموى: ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ
فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ﴾ ئه گر قه رز داره كه نه بووى بوو، ده بى چاوه پوانى هه بووى بكرئ.
هم به بهلگه (لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ) هه پايروو له هه دبىسى (معاذ) دا.

(وَالْأَصَحُّ) به هه رموده پاستر: (وَجُوبُ إِجَارَةِ أُمِّ وَلَدِهِ) واجبه: (جارية) كهى خؤى
كه دايكى منداله به كرئ بدا، هم (وَالْأَرْضِ الْمَوْقُوفَةِ عَلَيْهِ) ئه و زه ويهى وه قفى كراوته

وَإِذَا ادَّعى أَنَّهُ مُعْسِرٌ أَوْ قَسَمَ مَالَهُ بَيْنَ غُرْمَائِهِ وَزَعَمَ أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ غَيْرَهُ وَأَنكَرُوا فَإِنْ لَزِمَهُ الدَّيْنُ فِي مُعَامَلَةِ مَالٍ كَشْرَاءٍ أَوْ قَرْضٍ فَعَلَيْهِ الْبَيِّنَةُ، وَإِلَّا فَيُصَدَّقُ بِبَيْعِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَتُقْبَلُ بَيِّنَةُ الْإِعْسَارِ فِي الْحَالِ، وَشَرْطُ شَاهِدِهِ خَيْرُهُ بَاطِنُهُ، وَلَيَقُلُّ: هُوَ مُعْسِرٌ، وَلَا يُمَحِّضُ النَّفْسِي كَقَوْلِهِ: لَا يَمْلِكُ شَيْئًا، وَإِذَا ثَبَتَ إِعْسَارُهُ لَمْ يَجْزُ حِسْبُهُ وَلَا مُلَازِمَتُهُ، بَلْ يُمْهَلُ حَتَّى يُوسِرَ، وَالْغَرِيبُ الْعَاجِزُ عَنِ بَيِّنَةِ الْإِعْسَارِ يُوكَّلُ الْقَاضِي بِهِ مَنْ يَبْحَثُ عَنْ حَالِهِ،

سهر، واجبه: به کرئی بدا، واته: نهو دیوانه فروشتنیان دروست نابئ، به لام واجبه: به کرئی بدرینو له کرئی به کانیان قهرز بدریتته وه.

(وَإِذَا ادَّعى أَنَّهُ مُعْسِرٌ) هر کاتیک قهرزداره که گوتی: من نه بوویم، واته: هیچم نیه قهرزده که م پی بده موه (أَوْ قَسَمَ مَالَهُ بَيْنَ غُرْمَائِهِ) یان هر کاتیک قازی ماله که ی نهوی له نیوان خاوهن قهرزده کانداهش کریو به روهستی هه موو قهرزده کانی نه کریو (وَزَعَمَ أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ غَيْرَهُ) قهرزداره که ش گوتی: جگه لهو ملک و ماله هیچی ترم نیه (وَأَنكَرُوا) خاوهن قهرزده کانش گوتیان: وانه. نهوه (فَإِنْ لَزِمَهُ الدَّيْنُ فِي مُعَامَلَةِ مَالٍ) نه گهر قهرزده که ی به هوی مامله تی مالیک که وتبیتته سهری (كَشْرَاءٍ) وه کو کرین (أَوْ قَرْضٍ) یان قهرزکردن، لهو حاله ته دا (فَعَلَيْهِ الْبَيِّنَةُ) له هه دیو مه سه له که دا قهرزداره که له سهریه تی شاهید بیتنی: که نه بووی یه، یان هیچی تری نیه (وَالَّا) به لام نه گهر به هوی مامله تی مالیک نه بو، به لکو به هوی زامینی و تاوان و ماره یی ژنو وه جوړه شتانه بوو، نهو کاته (فَيُصَدَّقُ بِبَيْعِهِ) قهرزداره که له سهر قسه که ی خوی سویند ده خواو باوه پی پی ده کرئی (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ی پاستردا.

(وَتُقْبَلُ بَيِّنَةُ الْإِعْسَارِ فِي الْحَالِ) قبول ده کرئی دوو پیاو شاهیدی بدهن: نهو قهرزداره نیستا نه بووی یه (وَشَرْطُ شَاهِدِهِ) مه رجی شاهیدی نهو نه بووی یه نه وه یه (خَيْرُهُ بَاطِنُهُ) خه به ردار بئ له وه زعی په نهانی نهو قهرزداره: به هوی درلوسی یه تی، یان هاوپی یه تی (وَلَيَقُلُّ) با له شاهیدی به که ی دا بلئی: (هُوَ مُعْسِرٌ) نهو قهرزداره نه بووی یه (وَلَا يُمَحِّضُ النَّفْسِي) نابئ به نه بوونیک ی پروت شاهیدی بدا (كَقَوْلِهِ: لَا يَمْلِكُ شَيْئًا) وه که بلئی: هیچی نیه. به لکو ده لئی: جگه له نه رک ی به ختو کردنی نه موی خوی و خیزانی هیچی تری نیه.

(وَإِذَا ثَبَتَ إِعْسَارُهُ) نیجا هر کاتیک نیسبات بوو نهو قهرزداره نه بووی یه (لَمْ يَجْزُ حِسْبُهُ) دروست نیه به ند بکریو (وَلَا مُلَازِمَتُهُ) هه م دروست نیه له ژیر چاودیری دابندری (بَلْ يُمْهَلُ حَتَّى يُوسِرَ) به لکو مؤلّهت ده دری تا مالیک ی ده بی قهرزده که ی پی بداته وه، به به لگی نایه ته که ی پابردو (وَالْغَرِيبُ الْعَاجِزُ عَنِ بَيِّنَةِ الْإِعْسَارِ) نهو قهرزداره ی نامویه و ناتوانی شاهیدی نه بووی بیتنی به ند ده کرئی، نیجا (يُوكَّلُ الْقَاضِي بِهِ مَنْ يَبْحَثُ عَنْ حَالِهِ) واجبه:

فَإِذَا غَلَبَ عَلَى ظَنِّهِ إِعْسَارُهُ شَهِدَ بِهِ.
(فَصْلٌ) مَنْ بَاعَ وَلَمْ يَقْبِضِ الثَّمَنَ حَتَّى حُجِرَ عَلَى الْمُشْتَرِي بِالْفَلَسِ فَلَهُ فُسْخُ الْبَيْعِ
وَاسْتِرْدَادُ الْمَبِيعِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ خِيَارَهُ عَلَى الْفَوْرِ،

قازی دوو کهس پابسپیژی تا کو له حال ووه زعی ژیا نی بکولنه وه (فَإِذَا غَلَبَ عَلَى ظَنِّهِ
إِعْسَارُهُ) جا هر کامیان به زوری دلی ده چوو نو قهرزداره نه بووی به، نو کاته (شَهِدَ بِهِ)
شامیدی به نه بووی قهرزداره که ددها، نه وه که هر له به ندیخانه دا بمیختنه وه.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: هر کاتیک قهرزدارکی مه بووی داوای قهرزدانه وی لی کرا، واجبه:
به گویره ی توانا به په له قهرزه که بداته وه، نه گینا: گونا هبار ده بی، پیغه مبه رﷺ
ده قهرموی: ﴿مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ﴾ رواه الشيخان، درېزه پیدانی قهرزدانه وه ی مروقی
مه بووی زور دلی به. جا نه گهر مه بووی بوو و قهرزه که ی نه دلو، نو کاته دروسته
بخړیته به ندیخانه، هروک له سهره تای شم باسه دا به لکه مان هیناوه، نیجا کړی
به ندیخانه و خوار دنی پورژانه یی و کړی چاودیر-گشتی- له مالی به ندکړلوه که ده ژمیردی،
به لام نه خو شو و پیوارو مندال و نافرمتی داپو شراو، نه وانه نابی به ند بکړین، هروک له
زوری به ی سرچاوه کاند ا پوون کړاوه توه.

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بَاسِيْ پَهْ شِيْمَانِبُوْنَه وَهُ لَهْ مَامَلَهْ تِي مَرُوْقِيْ قَهْ دَهْ غَهْ كِرَاوَهْ كَهْ ﴾
(مَنْ بَاعَ) هر که سیک شتیکی فروشت (وَلَمْ يَقْبِضِ الثَّمَنَ) پاره که شی وهر نه گرت (حَتَّى حُجِرَ
عَلَى الْمُشْتَرِي بِالْفَلَسِ) تا قه ده غه له سر کړپاره که داندر ا به هوی نه بووی (فَلَهُ فُسْخُ
الْبَيْعِ) نه وه بوی دروسه فروشته که هه لېوه شیتیتنه وه (وَاسْتِرْدَادُ الْمَبِيعِ) فرو شراوه که ی
خوی وهریگریته وه، پیغه مبه رﷺ ده قهرموی: ﴿مَنْ أَدْرَكَ مَالَهُ بَعْنَهُ عِنْدَ رَجُلٍ قَدْ أَفْلَسَ فَهُوَ
أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ﴾ رواه الشيخان، هر که سیک بگاته وه خودی مالی خوی له لای کړپاریکی
وه ها: که به هوی قهرز دلی قه ده غه ی له سر داندرایی، نو-بق برندنه وه ی ماله که ی خوی-
له خاوه ن قهرزه کان له پیشتره.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: نه گهر کړپاره که قه ده غه ی له سر دانه ندرابو، به لام له حاله تی نه بووی دا
مرد، نو کاته ش فروشیاره که مالی هیه فروشته که هه لېوه شیتیتنه وه و فرو شراوه که ی
خوی بیاته وه، هروک له (تحفة) و(نهاية) دا فرموویانه، به لام نه گهر نه مرد و قه ده غه شی
له سر دانه ندرابو، نو کاته دروست نیه فروشیاره که په شیمان بییته وه، هروک له
زوری به ی سرچاوه کاند ا فرموویانه.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستر: (أَنَّ خِيَارَهُ عَلَى الْفَوْرِ) په شیمان بوونه وه ی فروشیاره که
ده موده سته و ده بی ده سته بجی بلئ: فروشته که م هه لوه شانده وه.

وَأَنَّهُ لَا يَخْصُلُ الْفَسْخُ بِالْوَطْءِ وَالْإِغْتِاقِ وَالنَّبِيْعِ، وَلَهُ الرُّجُوعُ فِي سَائِرِ الْمُعَاوَضَاتِ كَالنَّبِيْعِ، وَلَهُ شُرُوطٌ: مِنْهَا كَوْنُ الثَّمَنِ حَالًا، وَأَنْ يَتَعَذَّرَ حُصُولُهُ بِالْإِفْلَاسِ، فَلَوْ امْتَنَعَ مِنْ دَفْعِ الثَّمَنِ مَعَ يَسَارِهِ أَوْ هَرَبَ فَلَا فُسْخَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ الْغَرْمَاءُ لَا تَفْسَخُ وَتَقْدَمُكَ بِالثَّمَنِ فَلَهُ الْفَسْخُ، وَكَوْنُ الْمَبِيعِ بَاقِيًا فِي مِلْكِ الْمُشْتَرِي، فَلَوْ فَاتَ أَوْ كَاتَبَ الْعَبْدَ فَلَا رُجُوعَ، وَلَا يَمْنَعُ التَّرْوِيْعُ، وَلَوْ تَعَيَّبَ بِأَقْفٍ أَخَذَهُ نَاقِصًا أَوْ ضَارَبَ بِالثَّمَنِ،

(وَأَنَّهُ لَا يَخْصُلُ الْفَسْخُ) به فەرمووده‌ی راستتر: هه‌لوه‌شاندننه‌وه‌ نایه‌ته‌ جی (بِالْوَطْءِ) به جیماع کردنو (وَالْإِغْتِاقِ) به‌ نازادکردنی (جاریه‌) که‌و (وَالنَّبِيْعِ) به‌ فروختنی مال‌که‌ (وَلَهُ الرُّجُوعُ) فی سائِرِ الْمُعَاوَضَاتِ کَالنَّبِيْعِ بۆی دروسته‌ په‌شیمان بییتنه‌وه‌ له‌ گشت‌ نه‌و مامله‌تانه‌ی - وه‌کو فروشتن - شتیکیان له‌ به‌رام‌بهر وهرده‌گیری: وه‌ک به‌کردن‌و قهرزو سه‌له‌م.

(وَلَهُ شُرُوطٌ) په‌شیمان‌بوونه‌وه‌که‌ی پراړدو، چه‌ند مه‌رجی‌کی هه‌نه: (مِنْهَا) یه‌کیکیان: (كَوْنُ الثَّمَنِ حَالًا) نه‌وه‌به‌ فروختنه‌که‌ به‌ پاره‌یه‌کی حازر بی‌و قهرز نه‌بی. (وَ) مه‌رجی‌دوه‌میان: (أَنْ يَتَعَذَّرَ حُصُولُهُ بِالْإِفْلَاسِ) به‌ هۆی نه‌بوویی کپاره‌که‌ نه‌گونجی پاره‌ی فروشرلوه‌که‌ی ده‌ست بکه‌وی، که‌وابو: (فَلَوْ امْتَنَعَ مِنْ دَفْعِ الثَّمَنِ مَعَ يَسَارِهِ) نه‌گه‌ر کپاره‌که‌ هه‌بوویی بوو، به‌لام به‌ قه‌سدی پاره‌که‌ی نه‌ده‌دا (أَوْ هَرَبَ) یان پراړدو خۆی شارده‌وه‌، یان له‌ حاله‌تی هه‌بوویی‌دا مرد، به‌لام میرات‌گه‌که‌ی پاره‌که‌ی نه‌ده‌دا، له‌و مه‌سه‌لانه‌دا (فَلَا فُسْخَ) مافی هه‌لوه‌شاندننه‌وه‌ی نیه‌ (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فەرمووده‌ی راست‌تر‌دا، که‌وابو: له‌ پئی‌گی کار‌به‌ده‌سنتی‌که‌وه‌ پاره‌که‌ی خۆی داوا ده‌کاو وهری‌ده‌گیری.

(وَلَوْ قَالَ الْغَرْمَاءُ) نه‌گه‌ر خاوه‌ن قهرزه‌کان گۆتیانه‌ فروشیاره‌که‌: (لَا تَفْسَخُ) فروشتنه‌که‌ هه‌له‌مه‌وه‌شینه‌وه‌ (وَتَقْدَمُكَ بِالثَّمَنِ) نئمه‌ پێش‌دا - له‌ مالی‌قهرزداره‌که‌، یان له‌ مالی‌خۆمان - پاره‌که‌ی تو ده‌ده‌ین، نه‌و کاته‌ش (فَلَهُ الْفَسْخُ) مافی هه‌لوه‌شاندننه‌وه‌ی هه‌یه‌، چونکه‌ نه‌و پێش‌خستنه‌ منه‌تی تن‌دایه‌.

(وَ) مه‌رجی‌سێ‌یه‌میان: (كَوْنُ الْمَبِيعِ بَاقِيًا فِي مِلْكِ الْمُشْتَرِي) خودی فروشرلوه‌که‌ له‌ ملکایه‌تی کپاره‌که‌دا مابێ، به‌ به‌ل‌گی‌ چه‌دیسه‌که‌، که‌وابو: (فَلَوْ فَاتَ) نه‌گه‌ر فروشرلوه‌که‌ی له‌ ملک‌دا نه‌مابن: وه‌ک فروشتیبتی، یان وه‌قفی کردبی، یان به‌خشییبتی، یان مردبی (أَوْ كَاتَبَ الْعَبْدَ) یان نووسراوی له‌گه‌ل کۆیله‌که‌ کردبو، یان نازادی کردبو، نه‌و کاته‌ (فَلَا رُجُوعَ) مافی په‌شیمانی‌ی نیه‌، به‌لام (وَلَا يَمْنَعُ التَّرْوِيْعُ) ماره‌پرینی (جاریه‌) فروشرلوه‌که‌ پئی‌گای په‌شیمانی‌ ناگیری.

(وَلَوْ تَعَيَّبَ بِأَقْفٍ) نه‌گه‌ر فروشرلوه‌که‌ به‌ هۆی پوداوی‌ک‌ عه‌یب‌دار بووی، نه‌و کاته‌ (أَخَذَهُ نَاقِصًا) فروشیاره‌که‌ به‌ ناتا‌واوی وهری‌ده‌گریته‌وه‌ (أَوْ ضَارَبَ بِالثَّمَنِ) یان به‌گۆیره‌ی

أَوْ بِجَنَایَةِ أَجْنَبِيٍّ أَوْ الْبَائِعِ فَلَهُ أَخْذُهُ وَيُضَارَبُ مَنْ لَمَنَهُ بِنِسْبَةِ نَقْصِ الْقِيَمَةِ، وَجَنَایَةُ الْمُشْتَرَى كَافَّةً فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ تَلَفَ أَحَدُ الْعَبْدَيْنِ ثُمَّ أَفْلَسَ أَخَذَ الْبَاقِي وَضَارَبَ بِحِصَّةِ التَّالِفِ، فَلَوْ كَانَ قَبْضَ بَعْضِ الثَّمَنِ رَجَعَ فِي الْجَدِيدِ فَإِنْ تَسَاوَتْ قِيمَتُهُمَا وَقَبْضَ نِصْفِ الثَّمَنِ أَخَذَ الْبَاقِي بِبَاقِي الثَّمَنِ، وَفِي قَوْلٍ يَأْخُذُ نِصْفَهُ بِنِصْفِ بَاقِي الثَّمَنِ وَيُضَارَبُ بِنِصْفِهِ، وَلَوْ زَادَ الْمَبِيعُ زِيَادَةً مُتَّصِلَةً كَسَمِنَ وَصَنَعَهُ

پاره‌کسی ده‌بیته هاویه‌شی خاوه‌ن قهرزه‌کان له ملکنو مالی قهرزداره‌که‌دا (أَوْ بِجَنَایَةِ أَجْنَبِيٍّ أَوْ الْبَائِعِ) یان نه‌گهر فروشرلو‌که به ده‌ستدریژی بیگانه‌یه‌ک، یان به ده‌ستدریژی فروشیاره‌که عه‌یدار بو‌ی، نه‌وکاته‌ش (فَلَهُ أَخْذُهُ) بو‌ی دروسته فروشرلو‌که وهریگریته‌وه وه‌م (وَيُضَارَبُ مَنْ لَمَنَهُ بِنِسْبَةِ نَقْصِ الْقِيَمَةِ) به‌گوزیره‌ی که‌مبوونه‌وه‌ی نرخه‌که‌شی بیته هاویه‌شی خاوه‌ن قهرزه‌کان له مالی قهرزداره‌که‌دا، جیاولزی نیه قهرزداره‌که: قَوْلِهِ ده‌ستدریژه‌کسی له تاوانکاره‌که وهرگریته، یان نا.

(وَجَنَایَةُ الْمُشْتَرَى) ده‌ستدریژی کریاره‌که (كَافَّةً) وه‌ک پدلو‌یکه: که باس‌مان کرد (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده‌ی راستردا (وَلَوْ تَلَفَ أَحَدُ الْعَبْدَيْنِ) نه‌گهر له دوو کزیله فروشرلو‌ه‌کان، یان له دوو نازده‌له فروشرلو‌ه‌کان به‌کیکیان فه‌وتا (ثُمَّ أَفْلَسَ) نینجا کریاره‌که به هژی نه‌بو‌ویی قه‌ده‌غی له سهر دان‌درا، نه‌وکاته (أَخَذَ الْبَاقِي) فروشیاره‌که نه‌و فروشرلو‌ه‌ی ماوه، وهری‌ده‌گریته‌وه (وَضَارَبَ بِحِصَّةِ التَّالِفِ) به به‌شه پاره‌ی فه‌وتا وه‌کش ده‌بیته هاویه‌شی خاوه‌ن قهرزه‌کان له مالی قهرزداره‌که‌دا.

(فَلَوْ كَانَ قَبْضَ بَعْضِ الثَّمَنِ) جا نه‌گهر فروشیاره‌که به‌شیکی پاره‌کسی وهرگریته‌و به‌شیکی‌شی وهرنه‌گریته‌و، نه‌وکاته‌ش (رَجَعَ) دروسته په‌شیمان بیته‌وه (فِي الْجَدِيدِ) له فهرمووده‌ی نو‌یدا (إِنْ تَسَاوَتْ قِيمَتُهُمَا) جا له‌و حاله‌ته‌دا نه‌گهر نرخ‌ی ههریو نازده‌له فروشرلو‌ه‌کان به‌کسان بوو (وَقَبْضَ نِصْفِ الثَّمَنِ) نیوه‌ی پاره‌که‌شی وهرگریته‌و، نیوه‌یشی وهرنه‌گریته‌و، نه‌وکاته (أَخَذَ الْبَاقِي بِبَاقِي الثَّمَنِ) نه‌و نازده‌له‌ی ماوه، وهری‌ده‌گریته‌وه له جیاتی نه‌و نیوه پاره‌یه‌ی له سهر کریاره‌که ماوه، نه‌و نیوه پاره‌یه‌ی وهریشی گرتوه له جیاتی نازده‌له فه‌وتا وه‌که ده‌بی (وَفِي قَوْلٍ) له فهرمووده‌یه‌ک‌دا (يَأْخُذُ نِصْفَهُ بِنِصْفِ بَاقِي الثَّمَنِ) نیوه‌ی نه‌و فروشرلو‌ه‌ی ماوه، وهری‌ده‌گریته‌وه له جیاتی نیوه‌ی نه‌و نیوه پاره‌یه‌ی ماوه (وَيُضَارَبُ بِنِصْفِهِ) به نیوه‌که‌ی تریش - که چوارزکی هه‌موو پاره‌که‌یه - ده‌بیته هاویه‌شی خاوه‌ن قهرزه‌کان.

(وَلَوْ زَادَ الْمَبِيعُ) نه‌گهر فروشرلو‌ه‌که زی‌ده‌یه‌کی لپه‌یدا بوو (زِيَادَةً مُتَّصِلَةً) زی‌ده‌یه‌که‌ش ههر به فروشرلو‌ه‌که وه بوو (كَسَمِنَ) وه‌ک قه‌له‌وی وگه‌وره‌بوونو (وَصَنَعَهُ) فی‌ریوونی

فَازَ الْبَائِعُ بِهَا، وَالْمُنْفَصِلَةُ كَالْمُتَمَرَّةِ وَالْوَلَدُ لِلْمُشْتَرَى، وَيَرْجِعُ الْبَائِعُ فِي الْأَصْلِ، فَبِإِنْ كَانَ الْوَلَدُ صَغِيرًا وَبَدَلَ الْبَائِعُ قِيمَتَهُ أَخَذَهُ مَعَ أُمِّهِ، وَإِلَّا قِيَاعَانِ وَتُصْرَفُ إِلَيْهِ حِصَّةُ الْأُمِّ، وَقِيلَ لَا رُجُوعَ، فَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا عِنْدَ الرُّجُوعِ ذُوْنُ الْبَيْعِ أَوْ عَكْسُهُ فَلَا أَصْحَ تَعْدَى الرُّجُوعَ إِلَى الْوَلَدِ، وَاسْتَتَارَ الثَّمَرُ بِكِمَامِهِ وَظُهُورُهُ بِالتَّأْيِيرِ قَرِيبٌ مِنْ اسْتَتَارِ الْجَنِينِ وَأَنْفَصَالِهِ وَأَوَّلَى بَتَعْدَى الرُّجُوعِ، وَلَوْ غَرَسَ الْأَرْضَ أَوْ بَنَى: فَإِنْ اتَّفَقَ الْغُرَمَاءُ وَالْمُفْلِسُ عَلَى تَفْرِيفِهَا فَعَلُوا

پیشہ، نہ وہ (فَازَ الْبَائِعُ بِهَا) بُو فروشیارہ کہ یو ہیچیش لہ بہ رامبہر نادا، بہ لام (وَالْمُنْفَصِلَةُ) نہو زیدہ بیانہی لہ فروشیارہ کہ جیا بونہ تہوہ (كَالْمُتَمَرَّةِ وَالْوَلَدِ) وہک میوہو بیچو، نہوانہ (لِلْمُشْتَرَى) بُو کرپیارہ کہ نہ، کہ وابو: (وَيَرْجِعُ الْبَائِعُ فِي الْأَصْلِ) فروشیارہ کہ تہنہا بنچینہی فروشیارہ کہ ورددہ گریتہوہ.

(فَبِإِنْ كَانَ الْوَلَدُ صَغِيرًا) جا نہ گہر بیچوی (جاریہ) فروشیارہ کہ بچوک بوو (وَبَدَلَ الْبَائِعِ قِيمَتَهُ) فروشیارہ کہش نرخی بیچوہ کہی دہدا، نہو کاتہ (أَخَذَهُ مَعَ أُمِّهِ) بیچوہ کہش لہ گہل دایکہ کہی ورددہ گریتہوہ (وَإِلَّا) بہ لام نہ گہر نرخی بیچوہ کہی نہدا (قِيَاعَانِ) نہو کاتہ ہہردوکیان دہ فروشرینو (وَتُصْرَفُ إِلَيْهِ حِصَّةُ الْأُمِّ) بہ شہ پارہی دایکہ کہی دہدیریتی بہ شہ پارہی بیچوہ کہش بُو قہرزدارہ کہیہ (وَقِيلَ) لہ فہرموودہی بی ہیژدا: نہ گہر نرخی بیچوہ کہی نہدا (لَا رُجُوعَ) مافی پہ شیمانی نیہ.

(فَبِإِنْ كَانَتْ حَامِلًا عِنْدَ الرُّجُوعِ) جا نہ گہر ناژہ لہ کہ لہ کاتی پہ شیمانبونہوہدا ناوس بوو (ذُوْنُ الْبَيْعِ) بہ لام لہ کاتی فروشتنی دا ناوس نہبو (أَوْ عَكْسُهُ) یان بہ پیچہ وانہوہ: لہ کاتی فروشتنی دا ناوس بوو، بہ لام لہ کاتی پہ شیمانبونہوہدا ناوس نہبو، واتہ: زابو، نہوہ (فَلَا أَصْحَ) فہرموودہی راستہر لہ ہہردو ہہسہلہدا: (تَعْدَى الرُّجُوعَ إِلَى الْوَلَدِ) پہ شیمانبونہوہ کہی دہ گاتہ بیچوہ کہی و لہ گہل دایکہ کہی وہری دہ گریتہوہ.

(وَاسْتَتَارَ الثَّمَرُ بِكِمَامِهِ) داپوشترانی میوہ بہ ہہرگہ کہی خویو (وَوَظُهُورُهُ بِالتَّأْيِيرِ) دہرکہوتنی بہ ہوی لہ تبوونی ہہرگہ کہی (قَرِيبٌ مِنْ اسْتَتَارِ الْجَنِينِ وَأَنْفَصَالِهِ) نزیکہ لہ داپوشترانی بیچو لہ زگی دایکی داو جیا بونہوہی لہ زگی دایکیو (وَأَوَّلَى بَتَعْدَى الرُّجُوعِ) لہ پیشتہ کہ پہ شیمانی بگاتی، واتہ: نہ گہر لہ کاتی فروشتنی دا خودی میوہ کہ ہہبو، لہ کاتی پہ شیمانیشدا بہ تہلوی دہرکہوتبو، نہوہ لہ گہل درہختہ کہ وہری دہ گریتہوہ.

(وَلَوْ غَرَسَ الْأَرْضَ) نہ گہر قہرزدارہ کہ زہویہ کی کچی درہختی لہ زہویہ کہدا چاند (أَوْبَنَى) یان خانوی تہدا کرد، نینجا پیش نہوہی پارہ کہ بدا، قہدہغہی لہ سہر داندرہا، نہو کاتہ (فَبِإِنْ اتَّفَقَ الْغُرَمَاءُ وَالْمُفْلِسُ عَلَى تَفْرِيفِهَا) نہ گہر خاوہن قہرزہکانو قہرزدارہ کہ پیک کہوتن: درہختو خانوہ کہ لہ زہویہ کہدا لابدرین (فَعَلُوا) نہوہ لایاندہ بہنو

وَأَخَذَهَا، وَإِنْ امْتَنَعُوا لَمْ يُجْبَرُوا، بَلْ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ وَيَتَمَلَّكَ الْغِرَاسَ وَالْبِنَاءَ بِقِيَمَتِهِ، وَلَهُ أَنْ يَقْلَعَ وَيَضْمَنَ أَرْضَ النَّقْصِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ فِيهَا وَيَتَقَى الْغِرَاسُ وَالْبِنَاءَ لِلْمُفْلِسِ، وَلَوْ كَانَ الْمَبِيعُ حِنْطَةً فَخَلَطَهَا بِمِثْلِهَا أَوْ ذُوْنَهَا فَلَهُ أَخْذُ قَدْرِ الْمَبِيعِ مِنَ الْمَخْلُوطِ، أَوْ بِأَجُودَ فَلَا رُجُوعَ فِي الْمَخْلُوطِ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ طَحَنَهَا أَوْ قَصَرَ الثُّوبَ فَإِنْ لَمْ تَرِدِ الْقِيَمَةُ رَجَعَ وَلَا شَيْءَ لِلْمُفْلِسِ، وَإِنْ زَادَتْ فَلَا أَظْهَرُ أَنَّهُ يُبَاغُ وَلِلْمُفْلِسِ مِنْ ثَمَنِهِ بِنِسْبَةِ مَا زَادَ،

(وَأَخَذَهَا) فروشیاره که ش زهویه که ی ودرده گریته وه، به لام (وَإِنْ امْتَنَعُوا) نه گهر پازی نه بون: درهخت و خانووه که له زهویه که دا لابدرین، نه وه (لَمْ يُجْبَرُوا) ناچار ناکرین (بَلْ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ) به لکو فروشیاره که مافی هیه زهویه که ی ودریگریته وه، هم (وَيَتَمَلَّكَ الْغِرَاسَ وَالْبِنَاءَ بِقِيَمَتِهِ) درهخت و خانووه که ش بق خوی ودریگری: هر یه که ی به نرخ خوی، هم (وَلَهُ أَنْ يَقْلَعَ) بوی هیه درهخت و خانووه که لاباو (وَيَضْمَنَ أَرْضَ النَّقْصِ) تۆله ی که مېبونه وه ی نرخ دارو به ردو خۆلی درهخت و خانووه که ش بداته قهرزداره که، به لام (وَالْأَظْهَرُ) فهرموده ی به هیزتر: (أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ فِيهَا) فروشیاره که بوی دروست نیه: ته نه زهویه که ودریگریته وه و (وَيَتَقَى الْغِرَاسَ وَالْبِنَاءَ لِلْمُفْلِسِ) درهخت و خانووه که ش -هر له زهویه که دا- بق قهرزداره که بمیئته وه، چونکه ده بی درهخت و خانووه که بق قهرزدانه وه بفروشرین، به بی زهویه که ش نرخیکی ته واکه ن و زیان ده گاته قهرزداره که.

(وَلَوْ كَانَ الْمَبِيعُ حِنْطَةً) نه گهر فروشراوه که گهنم بوو (فَخَلَطَهَا بِمِثْلِهَا أَوْ ذُوْنَهَا) کرپاره که ش تیکه لی گهنم یکی تری وه ک خوی، یان خراپتری کرد، نه وه (فَلَهُ أَخْذُ قَدْرِ الْمَبِيعِ مِنَ الْمَخْلُوطِ) فروشیاره که بوی دروسته نه ندازه ی گهنم فروشراوه که ی لهو تیکه لکراوه ودریگریته وه (أَوْ بِأَجُودَ) یان نه گهر تیکه لی گهنم یکی باشتی کردبو، نه و کاته (فَلَا رُجُوعَ فِي الْمَخْلُوطِ) مافی په شیمانی له تیکه لکراوه که دا نیه، به لکو به گوپړه ی پاره ی فروشراوه که، ده بیته هاویه شی خواون قهرزه کان له مالی قهرزداره که دا (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیزتر دا.

(وَلَوْ طَحَنَهَا) نه گهر کرپاره که گهنم فروشراوه که ی هاپی بوو (أَوْ قَصَرَ الثُّوبَ) یان جله فروشراوه که ی شور دبو، نه و کاته: (فَإِنْ لَمْ تَرِدِ الْقِيَمَةُ) نه گهر به و هارپین و شور دنه نرخ ی زیاد نه بوبی (رَجَعَ) فروشیاره که ودری ده گریته وه و (وَلَا شَيْءَ لِلْمُفْلِسِ) قهرزداره که ش هیچی ناسریتی، به لام (وَإِنْ زَادَتْ) نه گهر نرخ ی زیاد بوبی، نه وه (فَالْأَظْهَرُ) به فهرموده ی به هیزتر: (أَنَّهُ يُبَاغُ) نه و فروشراوه ده فروشری و (وَلِلْمُفْلِسِ مِنْ ثَمَنِهِ بِنِسْبَةِ مَا زَادَ)

وَلَوْ صَبَّغَهُ بِصَبْغِهِ لَانَ زَادَتْ الْقِيَمَةُ قَدْرَ قِيَمَةِ الصَّبْغِ رَجَعَ وَالْمُفْلِسُ شَرِيكَ بِالصَّبْغِ، أَوْ أَقَلَّ فَالْتَقَصُّ عَلَى الصَّبْغِ، أَوْ أَكْثَرَ فَلَا صَحَّ أَنْ الزِّيَادَةُ لِلْمُفْلِسِ، وَلَوْ اشْتَرَى مِنْهُ الصَّبْغَ وَالثُّوبَ رَجَعَ فِيهِمَا إِلَّا أَنْ لَا تَزِيدَ قِيَمَتُهُمَا عَلَى قِيَمَةِ الثُّوبِ فَيَكُونُ فَاقِدًا لِلصَّبْغِ، وَلَوْ اشْتَرَاهُمَا مِنْ اثْنَيْنِ لَانَ لَمْ تَزِدْ قِيَمَتُهُ مَصْبُوغًا عَلَى قِيَمَةِ الثُّوبِ فَصَاحِبُ الصَّبْغِ فَاقِدٌ،

قهرزداره که ش به گویره ی نرخه زیاده که، له پاره ی فروشرلوه که ی ده بریتنی (ولو صَبَّغَهُ بِصَبْغِهِ) نه گهر قهرزداره که فروشرلوه که ی په نگ کردبو له سره ترکی خوی، نهو کاته: (فَبَانَ زَادَتْ الْقِيَمَةُ) نه گهر نرخ ی فروشرلوه که - به هوی په ننگردن - زیادی کردبو، زیادکردنه که ش (قَدْرَ قِيَمَةِ الصَّبْغِ) به نه اندازه ی نرخ ی په ننگه که بوو: وه ک فروشرلوه که نرخ ی چوار دیره م بوو به هوی په ننگردن نرخ ی بیته شش دیره م، نرخ ی په ننگه که ش به تنها دوو دیره م بوو، نهو کاته (رَجَعَ) فروشیاره که جله په ننگرلوه که ی ودرده گریته وهو (وَالْمُفْلِسُ شَرِيكَ بِالصَّبْغِ) قهرزداره که ش هاو به شیعی به نه اندازه ی نرخ ی په ننگه که - که دوو دیره م - که واته: یان ده بی فروشیاره که پاره ی په ننگه که بدا، یان په ننگرلوه که بفروشریو دوو دیره م نرخ ی په ننگه که بریتنه قهرزداره که.

(أَوْ أَقَلَّ) یان نرخه زیاده که له نه اندازه ی نرخ ی په ننگه که که متر بوو، نهو کاته (فَالْتَقَصُّ عَلَى الصَّبْغِ) که میه که له سره په ننگه که یه، که واته: نه گهر له م مه سه له یه دا نرخ ی بووه پیټنج دیره م، نهوه تنها دیره م یت که به شی قهرزداره که یه (أَوْ أَكْثَرَ) یان نرخه زیاده که له نه اندازه ی نرخ ی په ننگه که ش زیاتر بوو: وه بگاته هشت دیره م، نهوه (فَلَا صَحَّ) هه رمووده ی راستر: (أَنَّ الزِّيَادَةَ لِلْمُفْلِسِ) نرخ ی زیاده که گشتی بق قهرزداره که یه، که واته: لیږده دا چوار دیره م ی ده بریتنی.

(وَلَوْ اشْتَرَى مِنْهُ الصَّبْغَ وَالثُّوبَ) نه گهر قهرزداره که جله که و په ننگه که ی ویکړا لی کړی بون، ټینجا قه ده غی له سره داندر، نهو کاته ش (رَجَعَ فِيهِمَا) فروشیاره که هه ربوکیان ودرده گریته وه (إِلَّا أَنْ لَا تَزِيدَ قِيَمَتُهُمَا عَلَى قِيَمَةِ الثُّوبِ) مه گهر نرخ ی جله که و په ننگه که ویکړا له نرخ ی خودی جله که زیاتر نه یی، نهوه (فَيَكُونُ فَاقِدًا لِلصَّبْغِ) فروشیاره که په ننگه که ی له ده ست چوو، که وایو: جله که ودرده گریته وهو به گویره ی نرخ ی په ننگه که ش ده بیته هاو به شی خاوه ن قهرزه کان.

(وَلَوْ اشْتَرَاهُمَا مِنْ اثْنَيْنِ) نه گهر جله که و په ننگه که ی - به جیا - له دوو که سان کړی بون، نهو کاته (فَإِنْ لَمْ تَزِدْ قِيَمَتُهُ مَصْبُوغًا عَلَى قِيَمَةِ الثُّوبِ) نه گهر نرخ ی جله که به رده ننگرلو ی زیادی نه کردبو له نرخ ی خودی جله که به رده ننگه کړو ی، نهوه (فَصَاحِبُ الصَّبْغِ فَاقِدٌ) خاوه ن په ننگه که په ننگه که ی له ده ست چوو به پاره ی په ننگه که ی ده بیته هاو به شی

وَإِنْ زَادَتْ بِقَدْرِ قِيَمَةِ الصَّبْرِ اشْتَرَاكَ، وَإِنْ زَادَتْ عَلَى قِيَمَتِهِمَا فَلَا صَبْرَ أَنْ الْمُفْلِسَ شَرِيكَ لَهُمَا بِالزُّبَادَةِ.

(بَابُ الْحَجْرِ)

مِنْهُ حَجَرُ الْمَقْلَسِ لِحَقِّ الْغُرَمَاءِ، وَالرَّاهِنِ لِلْمُرْتَهِنِ، وَالْمَرِيضِ لِلْوَرَثَةِ، وَالْعَبْدِ لِسَيِّدِهِ،
وَالْمُرْتَدِّ لِلْمُسْلِمِينَ، وَلَهَا أَبْوَابٌ: وَمَقْصُودُ الْبَابِ حَجَرُ الْمَجْتُونِ وَالصَّبِيِّ وَالْمُبْدَرِّ،

خاوون قهرزەکان، خاوون جله کهش جله کهی خۆی وەرده گرتتەو. بەلام (وَإِنْ زَادَتْ بِقَنْدَرِ قِيمَةِ الصَّبْغِ) ئەگەر بە ئەندازەی نرخێ پەنگە، نرخێ جله کهش زیادێ کردبو، ئەوکاتە (اِشْتَرَكَا) هەردوو فرووشیارە که دهبە هاوبەشی یەکتێ، واتە: نرخێ جله کهش بۆ خاوونەکیەتی و نرخێ پەنگەش بۆ خاوونەکیەتی (وَإِنْ زَادَتْ عَلَى قِيمَتَيْهِمَا) ئەگەر نرخە که لە ئەندازەی نرخێ جله کهو پەنگە که زیاتر بوو، ئەو (فَالْأَصْحَحُ) فەرموودە ی پاستێر: (أَنَّ الْمُفْلِسَ شَرِيكَ لَهَا بِالزَّيَادَةِ) قهرزدارە کهش هاوبەشی هەردوو فرووشیارەکیە: بە گۆژەری زێدەییە که.

﴿ بابُ الحجر: باسی قه دهغه کردن نه دستکاری کردن ملک و مال ﴾

(مِنْهُ) به شیئی که نهو قهدهغه کردنه (حَجَرُ الْمَغْلَسِ) قهدهغه کرنی قهرزداره (لِحَقِّ الْغُرَمَاءِ) له بهر مافی خاوهن قهرزهکان، ههروهک پابرا، ههم (وَالرَّاهِمِينَ) قهدهغه کردنی پههندهره (لِلْمَرْتُونِ) له بهر مافی پههنهورگر، ههروهک پابرا، ههم (وَالْمَرْضَى) قهدهغه کردنی مروفی نهخوشه له باره ی زیاتر له سییهکی مالی خوی (لِلْوَرَثَةِ) له بهر مافی میراتگروکان، ههروهک له باسی وهسیتندا پوون کراوتهوه، ههم (وَالْعَبْدَ) قهدهغه کردنی کوپلهیه (لِسَيِّدِهِ) له بهر مافی گهورهکهی خوی ههروهک پابرا، ههم (وَالْمُرْتَدَّ) قهدهغه کردنی موسولمانی کافریوو (لِلْمُسْلِمِينَ) له بهر مافی موسولمانان، ههروهک له باسی کافر بووندا پوون کراوتهوه (وَلَهَا أَبْوَابٌ) نهوانهش چهند باسیکی خویان ههنه: ههندیکیان پابران ههندیکیشان له مهودوا دین، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

﴿ ناگاداری ﴾: (فتوا) دہری نہزان و فاسق، ہم نہ وہی فیلہ ناشہ رعیہ کان بہ خہ لکی

ده‌لی، واجبه: قه‌ده‌غیان له سەر دابندری، هه‌روه‌ك له (البرالمنقی)دا فهرموویه‌تی. جا ئه‌وه‌ش بێنه‌وه بیرت كه ئیمامی (النواوی) فهرمووی: نه‌رمی و ئاسانکاری له (فتوا)دا هه‌رامه. هه‌روه‌ك له (پیشه‌کی، به‌رگی‌یه‌كه‌م)دا ڕوونمان كرده‌وه.

ثِنْجَا (وَمَقْصُودُ الْبَابِ) مَهَبَسْتِي نَهَم يَاسِه (حَجَرُ الْجَنْوُنِ) قَه دَه غه كَرْدَنِي مَرْوَفِي شَيْتَه، هَم (وَالصَّبِي) قَه دَه غه كَرْدَنِي مَنَدَالَه، هَم (وَالْمَبْنِي) قَه دَه غه كَرْدَنِي نَو مَرْوَفِيَه: كَه مَالِي خَوِي بَه فِرَو دَه دَا: كَه پَرِي دَه كَوْتَرِي (سَفِيَه)، خَوَايَكَه وَرَه دَه فَرَمَوِي:

فَبِالْجُنُونِ تَنْسَلِبُ الْوَلَايَاتُ وَاعْتِبَارُ الْأَقْوَالِ، وَيَرْتَفِعُ بِالْإِفَاقَةِ، وَحَجَرُ الصَّبِيِّ يَرْتَفِعُ
بِلُغَةِ رَشِيدٍ، وَالْبُلُوغُ بِاسْتِكْمَالِ خَمْسِ عَشْرَةِ سَنَةٍ،

﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيحًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ﴾. نه
كهسه مانی له سهره، نه گهر (سفیة) - واته: مال به فیرودره - بوو، یان بی هیژ بوو: وه
مندال، یان نهینه توانی بلئی، به هوی شیئی، یان لائی، هه ریه کیك له وانه با
سهره رشتکاره که ی بلئی نووسهره که ش بنوسی. واته: چونکه نه وانه قه دهغه یان له سهر
داندره.

(فَبِالْجُنُونِ) جا به هوی شیتبوونی مروؤ (تَنْسَلِبُ الْوَلَايَاتُ) گشت سهره رشتکاره کی
شهرعی لاده چی، هم (وَاعْتِبَارُ الْأَقْوَالِ) ئیعتباریش به هیچ گوته یه کی ناکرئ: وه
موسولمانبوون و کافریوون و گشت مامله تیکی تری دونیایی.

ئینجا بزانه: مندالی نه قام وه کو شیئ وایه، واته: هیچ مامله تیکی دونیایی دروست نابئ،
ئیسلامبوون و کافریوونیشی دروست نابئ، به لام مندالی فامیده خواپه رستیه کانی دروست
ده بن، هه روه ها بق دیاری پیداناردن و بق بانگکردنه سهر زیافتهت قسه کانی ره چاو
ده کرئن، هه روه که له زۆریه ی سهر چاوه کانداهه رموویه نه.

دیسان بزانه: له مه زه بی ئیمامی (حنفی) دا: ئیسلامبوونی مندال به بی ئیزنی
سهره رشتکاره که ی - دروست ده بن، هم کرین و فروشتن و نه و جۆره مامله تانه شی به
ئیزنی سهره رشتکاره که ی دروست ده بن، به و مهرجه ی مه به سستی کرین و فروشتن بزانی،
هه روه که له (مجمع الأنهر) دا فهرموویه تی.

(وَيَرْتَفِعُ) قه دهغه له سهر شیئ لاده چی (بِالْإِفَاقَةِ) به چاکبوونه وه ی له شیئییه که ی، هه روه ها
(وَحَجَرُ الصَّبِيِّ يَرْتَفِعُ) قه دهغه کرنی مندالیش لاده چی (بِلُغَةِ رَشِيدٍ) به بلوغیوونی له
حاله تیکی وه هادا: که بق دین و دونیایی بگونجئ، خوی گه و ره ده فهرموی: ﴿فَإِنْ أَنْسَلْتُمْ مِنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه گهر منداله کان بلوغیان بوو و گونجانی دین و دونیاتان لی
دیتن، ماله که ی خویانیان بده نه وه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ﴿رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ عَنْ الثَّامِ حَتَّى يَسْتَقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ
حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يُفْقَ﴾ حدیث صحیح رواه اصحاب السنن، نووسینی تاوان له
سهر سئ که سان لادره: له سهر خهوتوو تا هه شیار ده بیته وه، له سهر مندال تا بلوغی
ده بن، له سهر شیئ تا چاک ده بیته وه.

﴿بِاسِي بُلُوغِيوُونِي مَندال﴾

(وَالْبُلُوغُ) بلوغیوونی نیر و من به یه کیك له م دووانه ده بن، یه که م: (بِاسْتِكْمَالِ خَمْسِ عَشْرَةِ
سَنَةٍ) به ته ولو کرنی پانزه سالی مانگی: که هه ر سالیك له دووانه مانگی ئیسلامی پیک دئی

أَوْ خُرُوجِ الْمَنِيِّ، وَوَقْتُ إِمْكَانِهِ اسْتِكْمَالُ تِسْعِ سِنِينَ، وَبَيَّاتُ الْعَالَةِ يَقْتَضِي الْحُكْمَ
بِطُلُوعِ وَلَدِ الْكَافِرِ لَا الْمُسْلِمِ فِي الْأَصَحِّ، وَتَزِيدُ الْمَرْأَةَ حَيْضًا وَحَبْلًا، وَالرُّشْدُ صَلَاحُ
الدِّينِ وَالْمَالِ، فَلَا يَفْعَلُ مُحَرَّمًا يُبْطِلُ الْعَدَالَةَ،

ده کاته (۳۵۴) رَوَّ عَنْ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: غُرِضْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ أَحَدٍ وَأَنَا ابْنُ
أَرْبَعِ عَشْرَةَ فَلَمْ يُجِزْنِي، وَغُرِضْتُ عَلَيْهِ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ فَأَجَازَنِي ﴿رواه
الشيخان، (ابن عمر) فهرمووی: له جهنگی (نوحود) منیان هیتا لای پیغه مبه رﷺ، نه ویش
پښکای نه دام بجمه جهنگ؟ چونکه ته مه نه چواره سالان بوو، به لام له جهنگی (خندق)
پښکای دام بجمه جهنگ؟ چونکه ته مه نه پانزه سالان بوو، واته: گوره بویوم.

دووم: (أَوْ خُرُوجِ الْمَنِيِّ) یان به هاتنه دهره وهی (مَنِي)، خواي گوره ده فهرموي: ﴿وَإِذَا بَلَغَ
الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا﴾ هر کاتیک منداله کان گه یشتنه حاله تی (مَنِي) هاتن، با
نیزن وهریگرن. هه روه ها له حدیسی سنی که سه که ی پراپر بوو شدا پیغه مبه رﷺ فهرموي:
﴿وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ﴾. واته: (احتلام) به هاتنه دهره وهی (مَنِي) ده گوئری.

(وَوَقْتُ إِمْكَانِهِ) کاتی گونجانی هاتنه دهره وهی (مَنِي) له نیر و له من (اسْتِكْمَالُ تِسْعِ سِنِينَ)
ته ولو کردنی نو سالی مانگی به، که واته: هر کاتیک له ته مه نی نو سالی و به و لاه - کوپ، یان
کچ - (مَنِي) ی هاته دهره وه، یان ته مه نی پانزه سالی مانگیان ته ولو کرد، نه وه
هه ربوکیان بریاری بلوغیو نیان بو دهری، واته: له قوناغی مندالی دهره چنو ده گه نه
قوناغی گوره یی.

(وَبَيَّاتُ الْعَالَةِ) په یدابوونی مووی زیر له بهری نیر و من، نیشانه یه کی وه مایه: که (يَقْتَضِي
الْحُكْمَ بِطُلُوعِ وَلَدِ الْكَافِرِ) وا ده گه یه نن: بریاری بلوغیون بو مندالی کافران بدری (لَا الْمُسْلِمِ)
نه ک مندالی موسولمانان (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پراستردا.

(وَتَزِيدُ الْمَرْأَةَ) نافرته نوو شتی تری زیاد له پیاو هه نه: که بلوغی پی ده بی:
یه که م: (حَيْضًا) هر کاتیک له ته مه نی نو سالی و به و لاه خوینی هه یز بیینی.
دووم: (وَحَبْلًا) هر کاتیک ثاوس بوو، واته: به یه کیک له و دیوانه ش نافرته بلوغی ده بی.
(وَالرُّشْدُ) پیناسه ی په شیدی، واته: گونجان ته مه یه: (صَلَاحُ الدِّينِ وَالْمَالِ) بو
به رزه وهندی ثابینو مالی خو ی بگوئجن.

که و ابو: (فَلَا يَفْعَلُ مُحَرَّمًا) نابین نه به کردارو نه به گوftar هه پامیکی وها بکا: که (يُبْطِلُ
الْعَدَالَةَ) دادپه روه ری ته هه لېوه شینیتته وه: وه گونا میکی گوره بکا، یان به رده وام بی
له سر گونا مه بچو که کان به حاله تیکی وها: خواپه رسته یه کی زال نه بی به
سر گونا مه کانی دا.

وَلَا يُبْذَرُ بَأَن يُضَيِّعَ الْمَالُ بِاحْتِمَالِ غَيْبِ فَاحِشٍ فِي الْمُعَامَلَةِ أَوْ رَمِيهِ فِي بَحْرِ أَوْ إِنْفَاقِهِ فِي مُحَرَّمٍ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ صَرْفَهُ فِي الصَّدَقَةِ وَوُجُوهِ الْخَيْرِ وَالْمَطَاعِمِ وَالْمَلَابِسِ الَّتِي لَا تَلِيقُ بِحَالِهِ لَيْسَ بِتَبْذِيرٍ، وَيُخْتَبَرُ رُشْدُ الصَّبِيِّ وَيَخْتَلِفُ بِالْمَرَاتِبِ: فَيُخْتَبَرُ وَلَدُ التَّاجِرِ بِالْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ وَالْمُمَاكَسَةِ فِيهِمَا، وَلَدُ الزَّرَّاعِ بِالزَّرْعَةِ وَالنَّفَقَةِ عَلَى الْقَوَامِ بِهَا، وَالْمُحْتَرِفُ بِمَا يَتَعَلَّقُ بِحِرْفَتِهِ، وَالْمَرْأَةُ بِمَا يَتَعَلَّقُ بِالْفَزْلِ وَالْقَطْنِ وَصَوْنِ الْأَطْعَمَةِ عَنِ الْهَرَةِ وَنَحْوِهَا، وَيَشْتَرَطُ تَكَرُّرُ الْإِخْتِبَارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ،

(و) له باری مالی (لَا يُبْذَرُ) مالی خوی به فیرونه (بَأَن يُضَيِّعَ الْمَالُ) وهك مالی خوی له دهست بدا (بِاحْتِمَالِ غَيْبِ فَاحِشٍ) به هوی پازی بیون به زهره ریکی نزد (فِي الْمُعَامَلَةِ) له کرینو فروشتندا (أَوْ رَمِيهِ فِي بَحْرِ) یان مالی خوی فری بداته ناو ده ریا (أَوْ إِنْفَاقِهِ فِي مُحَرَّمٍ) یان مالی خوی له شتی چه پام خرج بکا.

(وَالْأَصَحُّ) فهرمودهی راستر (أَنَّ صَرْفَهُ فِي الصَّدَقَةِ) خه رجکردنی مال به سه ره ژاراندادو (وَوُجُوهِ الْخَيْرِ) بۆ کاروباری چاکه و (وَالْمَطَاعِمِ) بۆ خواردن و (وَالْمَلَابِسِ الَّتِي) بۆ جل و بهرگیکی وهما: که (لَا تَلِيقُ بِحَالِهِ) شیایوی وه زعی خوی نه بن (لَيْسَ بِتَبْذِيرٍ) هیج یتکیان به فیروندان نیه.

(وَيُخْتَبَرُ رُشْدُ الصَّبِيِّ) واجبه: له لایه ن سه ره رشتکاره که وه گونجانی مندال بۆ نایین و نونیای تا قی بکریته وه (وَيَخْتَلِفُ بِالْمَرَاتِبِ) تا قی کردنه وه کهش به گویرهی وه زعی منداله که ده گوپی، که وابو: (فَيُخْتَبَرُ وَلَدُ التَّاجِرِ) مندالی بازگان تا قی ده کریته وه (بِالْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ) به کرینو فروشتندو (وَالْمُمَاكَسَةِ فِيهِمَا) هم به سه ودلو خوگی بکردن له کرینو فروشتندا بۆ قازانج کردن.

(وَوَلَدُ الزَّرَّاعِ) مندالی کشتو کالکهریش تا قی ده کریته وه (بِالزَّرْعَةِ) به داجاندنی کشتو کال و (وَالنَّفَقَةِ عَلَى الْقَوَامِ بِهَا) هم به مه سرف کردن له کریکاره کانی به رزمه وهندی کشتو کال: وهك جووتیارو پاسه وان و ناوده ر (وَالْمُحْتَرِفُ) مندالی پیشه کاریش تا قی ده کریته وه (بِمَا يَتَعَلَّقُ بِحِرْفَتِهِ) به و جزره شتی په یوه ندی به پیشه که یوه مه یه.

(وَالْمَرْأَةُ) مهروه ها نافرده تیش تا قی ده کریته وه (بِمَا يَتَعَلَّقُ بِالْفَزْلِ وَالْقَطْنِ) به و شتانهی په یوه ندی به پستن و لۆکه وه مه یه: وهك پستن و ته شی و په رده کردن، هم (وَصَوْنِ الْأَطْعَمَةِ عَنِ الْهَرَةِ) پاراستنی خوړاک له پشيله و (وَنَحْوِهَا) له شتی وهكو پشيله ش: وهك مشكو مریشك (وَيَشْتَرَطُ تَكَرُّرُ الْإِخْتِبَارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ) به مه رج داده ندری: نوو جار، یان زیاتر تا قی کردنه وه که نوویاره بییته وه.

وَوَقَّتْهُ قَبْلَ الْبُلُوغِ، وَقِيلَ بَعْدَهُ، فَعَلَى الْأَوَّلِ الْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ عَقْدُهُ بَلْ يُمْتَحَنُ فِي الْمُمَاكَسَةِ فَإِذَا أَرَادَ الْعَقْدَ عَقْدَ الْوَلِيِّ، فَلَوْ بَلَغَ غَيْرَ رَشِيدٍ دَامَ الْحَجَرُ، وَإِنْ بَلَغَ رَشِيداً انْفَكَّ بِنَفْسِ الْبُلُوغِ وَأُعْطِيَ مَالَهُ، وَقِيلَ يُشْتَرَطُ فُكُّ الْقَاضِي، فَلَوْ بَذَرَ بَعْدَ ذَلِكَ حُجَرَ عَلَيْهِ، وَقِيلَ يَعُودُ الْحَجَرُ بِإِعَادَةٍ، وَلَوْ فُسِّقَ لَمْ يُحْجَرَ عَلَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ لَسَفَهُ طَرَأَ فَوَلِيَّهُ الْقَاضِي، وَقِيلَ وَلِيُّهُ فِي الصَّغَرِ،

(وَوَقَّتْهُ) كاتى نه و تاقى كردنه و ده يه (قَبْلَ الْبُلُوغِ) پيش بلوغبونى منداله كه يه، چونكه خوى گه و ده دهه رموى: ﴿وَابْتُلُوا الْيَتَامَى﴾ يه تيمه كان تاقى بگه نه و ده. واته: چونكه نه گه ر بلوغى بوو، يه تيمى ناميتنى (وَقِيلَ بَعْدَهُ) له فهرمووده يه كى بى ميزدا: له دواى بلوغبونو (فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له سه ر فهرمووده يه كه مه كى به ميز (الْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ عَقْدُهُ) مامله ت به ستنى منداله كه دروست نابى (بَلْ يُمْتَحَنُ فِي الْمُمَاكَسَةِ) به لكو له سه ودا كردنه كه تاقى ده كړيته و ده (فَإِذَا أَرَادَ الْعَقْدَ) جا هر كاتيك ويستى مامله ته كه بيه ستنى (عَقْدَ الْوَلِيِّ) سه ر يه رشتكاره كى مامله ته كه ده به ستنى.

(فَلَوْ بَلَغَ غَيْرَ رَشِيدٍ) جا نه گه ر منداله كه بلوغى بوو له حاله تيكي و ده ادا: كه بى دينو دونيائى نه دهه گونجا (دَامَ الْحَجَرُ) نه و ده له دواى بلوغبونيش قه دهغه كردنه كى هر به رده و ام ده بى، به لام (وَإِنْ بَلَغَ رَشِيداً) نه گه ر بلوغى بوو و بى دينو دونيائى دهه گونجا، نه و كاته (انْفَكَّ الْحَجَرُ) قه دهغه كى له سه ر لاده چى (بِنَفْسِ الْبُلُوغِ) به خودى بلوغبونو كه، كه و ابو: (وَأُعْطِيَ مَالَهُ) ماله كى خوى ده بريته و ده ستنى (وَقِيلَ يُشْتَرَطُ فُكُّ الْقَاضِي) له فهرمووده يه كى بى ميزدا مرجه: قازى قه دهغه كه لايى.

(فَلَوْ بَذَرَ بَعْدَ ذَلِكَ) جا نه گه ر له دواى بلوغبونو و گونجانه كه مالى خوى به فيرېو ده دا، نه و كاته ش (حُجِرَ عَلَيْهِ) له لايه ن قازى يه و ده قه دهغه ي له سه ر داده ندرى (وَقِيلَ) له فهرمووده يه كى بى ميزدا (يَعُودُ الْحَجَرُ بِإِعَادَةٍ) قه دهغه كردنه كى ديته و ده سه ر بى نه و ده ي له سه رى دابن بريته و ده (وَلَوْ فُسِّقَ) نه گه ر له دواى بلوغبونو و گونجان فاسق بو، نه و كاته (لَمْ يُحْجَرَ عَلَيْهِ) قه دهغه ي له سه ر داناندرى (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده يه پاستردا، چونكه پيشينه كان قه دهغه يان له سه ر فاسقه كان دانه ناو ده.

(وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ) هر كه سيك قه دهغه ي له سه ر داننرابى (لِسَفَاهَةٍ طَرَأَ) به هوى (سَفَاهَةٍ)، واته: مال به فيرېو دانتيك كه له دواى بلوغبونو هاتبيته سه رى، نه و ده (فَوَلِيَّهُ الْقَاضِي) سه ر يه رشتكاره كى وى قازى يه (وَقِيلَ) له فهرمووده يه كى بى ميزدا (وَلِيُّهُ فِي الصَّغَرِ) سه ر يه رشتكاره كى هر نه و سه ر يه رشتكاره ي سه رده مى منداليه تى.

وَلَوْ طَرَأَ جُنُونٌ فَوَلَّيْهُ وَلَيْلَهُ فِي الصَّغَرِ، وَقِيلَ الْقَاضِي، وَلَا يَصِحُّ مِنَ الْمَخْجُورِ عَلَيْهِ لِسْفَهُ بَيْعٌ وَلَا شِرَاءٌ وَلَا إِعْتَاقٌ وَهَبَةٌ وَنِكَاحٌ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلَيْلَهُ، فَلَوْ اشْتَرَى أَوْ اقْتَرَضَ وَقَبَضَ وَتَلَفَ الْمَأْخُودُ فِي يَدِهِ أَوْ أَتْلَفَهُ فَلَا ضَمَانَ فِي الْحَالِ وَلَا بَعْدَ فَكِّ الْحَجَرِ، سِوَاءَ عِلْمِ حَالِهِ مِنْ عَامِلِهِ أَوْ جَهْلٍ، وَيَصِحُّ بِإِذْنِ الْوَلِيِّ نِكَاحُهُ، لَا التَّصَرُّفُ الْمَالِيُّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ إِقْرَارُهُ بِدَيْنٍ قَبْلَ الْحَجَرِ أَوْ بَعْدَهُ، وَكَذَا بِإِثْلَافِ الْمَالِ فِي الْأَظْهَرِ، وَيَصِحُّ بِالْحَدِّ وَالْقِصَاصِ، وَطَلَّاقُهُ وَخُلْعُهُ وَظَهَارُهُ وَتَفْيِئَةُ النَّسَبِ بِلَعَانٍ،

(وَلَوْ طَرَأَ جُنُونٌ) نه گهر له دواى بلوغبون شیتى به سهردا هات، وات: شیت بوى، نه وه (فَوَلَّيْهُ) سهرپه رشتکارى دوى (وَلَيْلَهُ فِي الصَّغَرِ) هه نه وه سهرپه رشتکارى سهرده مى منداليه تى (وَقِيلَ) له فهرموده يه کى بى هيژدا (الْقَاضِي) سهرپه رشتکارى وى قازيه يه.

(وَلَا يَصِحُّ مِنَ الْمَخْجُورِ عَلَيْهِ لِسْفَهُ) نه وه که سهى به هوى مال به فيرودان قه ده غى له سهر داندراوه، لى دى دروست نابى (بَيْعٌ وَلَا شِرَاءٌ) هيچ کرين وه هيچ فروشتنيک (وَلَا إِعْتَاقٌ) هيچ کويله نازادکردنيک (وَهَبَةٌ) هيچ به خشينيک (و) هه روه ها (نِكَاحٌ) ماره برينى بى خويشى دروست نيه (بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلَيْلَهُ) به بى نيزنى سهرپه رشتکاره که ي.

(فَلَوْ اشْتَرَى) جا نه گهر قه ده غه گراوه که شتيکى کرى (أَوْ اقْتَرَضَ) يان شتيکى قهرز کرد (وَقَبَضَ) شته که شى وه رگرتو (وَتَلَفَ الْمَأْخُودُ فِي يَدِهِ) نه وه شته وه رگيرلوهش له ده ستي خوى دا فه وتا (أَوْ أَتْلَفَهُ) يان به خوى فه وتاندى (فَلَا ضَمَانَ فِي الْحَالِ) نيستا نابيته زامين (وَلَا بَعْدَ فَكِّ الْحَجَرِ) هه روه ها له دواى لاجوونى قه ده غهش نابيته زامين (سِوَاءَ) جياولزى نيه وه که سانه (عِلْمِ حَالِهِ مِنْ عَامِلِهِ) نه وه که سهى مامله تى له گه ل کردوه زانيبى قه ده غى له سهر داندراوه (أَوْ جَهْلٍ) يان نه يزانيبى.

(وَيَصِحُّ بِإِذْنِ الْوَلِيِّ) دروست ده بى: به نيزنى وه ليه که ي (نِكَاحُهُ) زن ماره کردنى سه فيه که (لَا التَّصَرُّفُ الْمَالِيُّ) به لام ده ستيکاره کاني مالى دروست نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ي راستردا (وَلَا يَصِحُّ) دروست نابى: (إِقْرَارُهُ بِدَيْنٍ قَبْلَ الْحَجَرِ) دانپيډاهيتانى سه فيه که: به قهرزنيک که پيش قه ده غه کردن که وتبيته سه رى (أَوْ بَعْدَهُ) يان پاش قه ده غه کردن (وَكَذَا) هه روه ها دانپيډاهيتانى دروست نابى (بِإِثْلَافِ الْمَالِ) به فه وتاندى ماتيک (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ي به هيژتردا.

به لام (وَيَصِحُّ بِالْحَدِّ) دانپيډاهيتان به سزاي تاوان دروست ده بى: هه م (وَالْقِصَاصِ) به کوشتنى له تولهش دروست ده بى (و) هه روه ها (طَلَّاقُهُ) ته لاهدانى دروست ده بى (وَخُلْعُهُ) ته لاقى به رامبر وه رگرتنى ماتيک دروست ده بى (وِظَهَارُهُ) زيهارى دروست ده بى (وَتَفْيِئَةُ النَّسَبِ بِلَعَانٍ) هه م نه فى کردنى منداليشى به له عنه تکردن دروست ده بى: وه ک بلئ: نه م منداله مى من نيه.

وَحُكْمُهُ فِي الْعِبَادَةِ كَالرَّشِيدِ لَكِنْ لَا يُفَرِّقُ الزَّكَاةَ بِنَفْسِهِ، وَإِذَا أُحْرِمَ بِحُجٍّ فَرَضَ أَغْطَى الْوَلِيُّ كِفَايَتَهُ لِنَقْتِهِ يَنْفَقُ عَلَيْهِ فِي طَرِيقِهِ، وَإِنْ أُحْرِمَ بَطَوُّعٍ وَزَادَتْ مُؤْنَةُ سَفَرِهِ عَنْ نَفَقَتِهِ الْمَغْهُودَةِ فَلِلْوَلِيِّ مَنَعُهُ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ كَمُخَصَّرٍ فَيَتَحَلَّلُ، قُلْتُ: وَيَتَحَلَّلُ بِالصُّومِ إِنْ قَلْنَا لِدَمِ الْإِحْصَارِ بَدَلًا لِأَنَّهُ مَمْنُوعٌ مِنَ الْمَالِ، وَلَوْ كَانَ لَهُ فِي طَرِيقِهِ كَسْبٌ قَدَّرَ زِيَادَةُ الْمُؤْنَةِ لَمْ يَجُزْ مَنَعُهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
(فصل) وَلِيُّ الصَّبِيِّ أَبُوهُ ثُمَّ جَدُّهُ ثُمَّ وَصِيَّهُمَا ثُمَّ الْقَاضِي،

(وَحُكْمُهُ فِي الْعِبَادَةِ) بپایاری شرع له باره می سه فيه كه: له خواهر رستندا (كالرَّشِيدِ) وهك مروي ره شيد وايه، واته: خواهر رستيه كانى دروستن (لَكِنْ) به لام (لَا يُفَرِّقُ الزَّكَاةَ بِنَفْسِهِ) نابين- بينيزنى وهليه كهى- زه كاتى خوى به ش بكا (وَإِذَا أُحْرِمَ بِحُجٍّ فَرَضَ) هر كاتيك سه فيه كه نبحرامى به ست به ه جيكى واجب (أَغْطَى الْوَلِيُّ كِفَايَتَهُ لِنَقْتِهِ) سه ره رشتكاره كه نهركى هج كردنه كهى ده داته ده ست باوه پيكرلويك (يَنْفَقُ عَلَيْهِ فِي طَرِيقِهِ) تاكو له ريگاي هجدا مه سره ف به خيوكردنى بداتى تا دهگه پيته وه.

(وَإِنْ أُحْرِمَ بَطَوُّعٍ) هر كاتيك سه فيه كه نبحرامى به ست به ه جى سوننت (وَزَادَتْ مُؤْنَةُ سَفَرِهِ) نهركى سه فرهى هج كهى زياتر بوو (عَنْ نَفَقَتِهِ الْمَغْهُودَةِ) له نهركى به خيوكردنى ماله وهى (فَلِلْوَلِيِّ مَنَعُهُ) بو سه ره رشتكاره كهى دروسته: قه ده غهى بكا له هج كردن (وَالْمَذْهَبُ) فه رمودهى پاستى مه زه ب (أَنَّهُ كَمُخَصَّرٍ) نه م قه ده غه كراوه ش وهك قه ده غه كراوى هج وايه: كه باسما ن كرد، كه و ابو: (فَيَتَحَلَّلُ) نبحرامى خوى ده شكينى (قُلْتُ) نيمامى (النَّوَاوِي) ده فره موى: (وَيَتَحَلَّلُ بِالصُّومِ) نبحرامى خوى ده شكينى و به پوژوو ده بى (إِنْ قَلْنَا لِدَمِ الْإِحْصَارِ بَدَلًا) نه گه ره فره مودهى به ميژتر بلتين: خوينى قه ده غه كردنى هج جيكى هيه (لَأَنَّهُ مَمْنُوعٌ مِنَ الْمَالِ) چونكه سه فيه كه قه ده غه كراوه مالى خوى خه ج بكا، به لام (وَلَوْ كَانَ لَهُ فِي طَرِيقِهِ كَسْبٌ) نه گه سه فيه كه له ريگاي هجدا كه سابه نيكي وه هاى ده كرد: كه (قَدَّرَ زِيَادَةُ الْمُؤْنَةِ) به نه ندازهى نهركه زنده كه ده بو، نه وه (لَمْ يَجُزْ مَنَعُهُ) دروست نيه قه ده غهى بكا له هج كردن (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فصل: له باسى(ولي): سه ره رشتكارى مندال و شيت﴾

(وَلِيُّ الصَّبِيِّ) سه ره رشتكارى مندال- چ نير، چ مى- هه روه ها سه ره رشتكارى شيت- چ نير، چ مى- هه روهك پابرا (أَبُوهُ) باوكى خويه تى (ثُمَّ) نينجا نه گه رباوكى نه بو (جَدُّهُ) باپيرهى خويه تى، واته: باوكى باوكو به سه روه وتر (ثُمَّ) نينجا له دواى باپيره (وَصِيَّهُمَا) سه روه سبتي باوكو باپيره، واته: نهو پياوهى باوك، يان باپيره دايناه وه تاكو سه ره رشتى منداله كه بكا (ثُمَّ) نينجا نه گه سه روه سبت نه بو (الْقَاضِي) نهو كاته قازى،

یان نه مینداریکی قازی سه په رشتی مندا له که ده کا، چونکه پیغمبر ﷺ ده فرموی: ﴿الْسلطانُ وَلِيُّ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهُ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، کار به ده ست سه په رشتکاری نه وه که سه به: که سه په رشتکاری نه.

(وَلَا تَلِي الْأُمُّ) دایک نابیته سه په رشتکاری شیتو مندا له (فِي الْأَصْحَ) له فرموده ی راستردا، به لام له فرموده یه کی تر دا: نه گهر باوکو باپیره نه یون، نه و کاته دایک ده بیته سه په رشتکاری مندا له که و شیته که، به لکو دایک له سه روه سیته که ی باوکو باپیره ش له پیشتره بۆ سه په رشتی مندا له که، سه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فرمویانه.

﴿ مَا لَ چاک کردنه وهی شیت و یه تیم ﴾

هر مندا لیک، یان هر شیتیک باوکو باپیره ی نه مابن، نه وه بۆ خزمه نیرینه کانی - وه کو براو مام - دروسته: شیته که و مندا له که به مالی نه وان به خپو بکن، به لکو نه گهر قازی به شهرعی نیسلام په فتاری نه ده کرد، واجبه: خزمه نیرینه کان و پیاوما قولانی شوینه که، یان خاوه نه ده سه لاتیکی شوینه که ده ستکاری مالی شیتو مندا له بخه نه نه ستوی خویان، واته: یه کیکی نه مین و موسولمان بکه نه سه په رشتکاری نه وان، هر چه ند به کریش بی.

چا نه گهر به (تقلید) فرموده بی هیزه که ی پابردو: دایکی مندا له که بکه نه سه په رشتکار سه کرئ، یان بی کرئ - نه وه باشریشه، به و هر چه ی دایکه که نه مین و موسولمان بی، که واته: کرئ سه په رشتکار له مالی شیته که و مندا له که دیاری ده کن.

نینجا بزانه: بۆ سه په رشتکاره که دروسته: خوارده مه نی ی خوی تیکه لی خوارده مه نی ی شیته که و مندا له که بکا، به و هر چه ی به رژه ونه دی نه وانی تر دا بی، چا له و حاله ته دا بۆ سه په رشتکاره که دروسته: میوانداری به و ماله تیکه له بکاو به خیریش بیداته خه لک، به و هر چه ی شیته که و مندا له که نه ندازه ی مافی خویان بۆ بمینتیه وه، سه روه که له (تحفة) دا نه م باسه پوون کراوه ته وه، چا له کوردستاندا به م تیکه لکرنه ده گوتري: (مال چاک کردنه وهی یه تیم).

﴿ ناگاداری ﴾: نه گهر مندا لیک، یان شیتیک باوکی، یان دایکی، یان برایه کی بکوژئ، یان مالی به و تیندرئ، یان زیانکی لاشه یی لی بدرئ: وه که بریندار بکرئ، یان نه ندایمیکی بشکیندرئ، نه وه بۆ سه په رشتکاره که ی دروست نه: تاوانکاره که بیورئ، یان له و توله ی شهرع دیاری کرده، که متری لوه ریگرئ، به به لگه ی نایه ته که ی داهاتوو، جیاوازی نه سه په رشتکاره که: باوک، یان باپیره بی، یان که سیکی تر بی، چا نه گهر تاوانه که کوشتنه وهی له توله ی بۆ داندرا بی، نه و کاته واجبه: چاوه پوانی بلوغ بونی

وَيَتَصَرَّفُ الْوَلِيُّ بِالْمَصْلَحَةِ، وَيَبْنِي دُورَهُ بِالطَّيْنِ وَالْأَجْرَ لَا اللَّيْنِ وَالْجِصَّ، وَلَا يَبِيعُ عَقَارَهُ إِلَّا لِحَاجَةٍ أَوْ غِبْطَةٍ ظَاهِرَةٍ، وَلَهُ يَبِيعُ مَالَهُ بَعْرَضٍ وَنَسِيئَةً لِلْمَصْلَحَةِ، وَإِذَا بَاعَ نَسِيئَةً أَشْهَدَ وَأَرْتَهَنَ بِهِ، وَيَأْخُذُ لَهُ بِالشُّفْعَةِ أَوْ يَتْرُكُ بِحَسَبِ الْمَصْلَحَةِ، وَيُزَكِّي مَالَهُ، وَيَتَفَقَّ عَلَيْهِ بِالْمَعْرُوفِ،

منداله که و چاکبونه وهی شیته که بکری، هروه که له په ړتوکی بریندار کردن و کوشتندا نه و مه سه له په ږوون ده که مینه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

که وایو: (وَيَتَصَرَّفُ الْوَلِيُّ بِالْمَصْلَحَةِ) واجب: سهرپه رشتکاره که به گویره ی به رژه وه نندی شیته که و منداله که ده ستکاری ماله که یان بکا، خوی گوره ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ نزيك مالی یه یتیم مه که ون ته نها به ړنگایه کی چاکتر نه بی. که وایو: واجب ملک و ماله که ی بیاریزیو به نه اندازه ی زه کات و به خپوکردن قازانجی لیوه ده دست بیتن.

هم (وَيَبْنِي دُورَهُ) خانووه کانیشیان بڼ دړوست بکا (بِالطَّيْنِ وَالْأَجْرَ) به قوپو خشتی سورکړاوه (لَا اللَّيْنِ وَالْجِصَّ) نه که به خشتی قوپو گه چ، به لام زږو له زانایان نه و فهرمووده یان هه لېزاربوه: که به گویره ی عاده تی شوینه که خانووه که دړوست ده که، هروه که له زږوبی سهرچاوه کاند فهرموویانه.

(وَلَا يَبِيعُ عَقَارَهُ) نابې سهرپه رشتکاره که زه مین و باغی هیچیکیان بفروشی (إِلَّا لِحَاجَةٍ) ته نها له بهر پتویستی نه وان نه بی: وه که ترسی سته مکارو ترسی خرابیوون (أَوْ غِبْطَةٍ ظَاهِرَةٍ) یان له بهر قازانجی ناشکرا: وه که به زیاتر له پاره ی هاوویته ی خوی بیفروشی، یان به و پاره یه شتیکی باشتریان بڼ بکړیته وه.

(وَلَهُ يَبِيعُ مَالَهُ) هروه ها بڼ سهرپه رشتکاره که دړوسته: مالی مندال و شیت بفروشی (بَعْرَضٍ) به که لویه لیکي جگه له پاره، هم (وَنَسِيئَةً) دړوسته به قهرزیش بیفروشی (لِلْمَصْلَحَةِ) له بهر به رژه وه نندی، به لام (وَإِذَا بَاعَ نَسِيئَةً) هر کاتیک به قهرزی فروشت (أَشْهَدَ) واجب: دوو شامید بگریو هم (وَأَرْتَهَنَ بِهِ) واجب بارمته ش بڼ قهرزه که وهریگری.

(و) هروه ها (يَأْخُذُ لَهُ بِالشُّفْعَةِ) سهرپه رشتکاره که ملکه هاویه شه که ی نه وان به (شوفعه) بڼ یان وهرده گریته وه (أَوْ يَتْرُكُ) یان وهری ناگریته وه (بِحَسَبِ الْمَصْلَحَةِ) واجب: به گویره ی به رژه وه نندی له و دوانه یه کیکیان بکا (وَيُزَكِّي مَالَهُ) هم واجب: زکاته که شیان بڼ بدا، هروه که له باسی زه کاتدا ږابرا (وَيَتَفَقَّ عَلَيْهِ بِالْمَعْرُوفِ) به گویره ی لیوه شانه وه و عاده تی شوینه که به ماله که ی خویان به خپو یان ده که.

فَإِذَا ادَّعَى بَعْدَ بُلُوغِهِ عَلَى الْأَبِ وَالْجَدِّ يَنْعَا بِلَا مَضْلَحَةٍ صُدَّقَا بِالْيَمِينِ،
وَأِنْ ادَّعَاهُ عَلَى الْوَصِيِّ وَالْأَمِينِ صُدِّقَ هُوَ بِيَمِينِهِ.
(بَابُ الصُّلْحِ)

هُوَ قِسْمَانِ: أَحَدُهُمَا يَجْرَى بَيْنَ الْمُتَدَاعِيَيْنِ، وَهُوَ نَوْعَانِ، أَحَدُهُمَا: صُلْحٌ عَلَى إِقْرَارٍ،
فَإِنْ جَرَى عَلَى عَيْنِ غَيْرِ الْمُدَّعَاةِ فَهُوَ يَنْعَى بِلَفْظِ الصُّلْحِ

(فَإِذَا ادَّعَى بَعْدَ بُلُوغِهِ عَلَى الْأَبِ وَالْجَدِّ) جَا هَر كَاتِيكَ - مندالاه - له دواى بلوغبون، يان
له دواى چاكبوونهوى له شيتى، داوايهكى له سر باوكى، يان له سر باپيرهى هه بو: كه
نه وان (بِنِيعاً بِلَا مَضْلَحَةٍ) مالى نه ويان فروشته به بپره چاوكرنى به رژه وهندى - له
حاله ته شدا هيچ شاهيدى كه نه بو - نه وه (صُدَّقَا بِالْيَمِينِ) باوه پ به باوك و باپيره ده كرى
نه گهر سويند بخون، به لام (وَإِنْ ادَّعَاهُ عَلَى الْوَصِيِّ وَالْأَمِينِ) نه گهر داوايهكى له سر
سه روه سىتو نه مينداره كه بوو، نه و كاته (صُدِّقَ هُوَ بِيَمِينِهِ) باوه پ به منداله بالغه كه و
شيتته چاكبووه كه ده كرى نه گهر سويند بخون.

﴿بَابُ الصُّلْحِ: بِاسْمِ سَوْلِحْ كَرْدَنِ﴾

واته: پيځهاتن بو نه ميشتنى كيشه ي نوو كه س، يان زياتر، خواى گه وره ده فه رموى:
﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ پيځهاتن باشتره. هم پيغه مبهري ﷺ ده فه رموى: ﴿الصُّلْحُ جَائِزٌ بَيْنَ
الْمُسْلِمِينَ إِلَّا صُلْحًا حَرَمَ حَلَالًا أَوْ أَحَلَ حَرَامًا﴾ رواه الترمذى وابن حبان وصحاحه،
پيځهاتن له نتيوان موسولماناندا دروسته، ته نها پيځهاتننك نه يئ: كه حه پامى پى حه لال
بكرى، يان حه لالى پى حه پام بكرى.

(هُوَ) سولح كردن (قِسْمَانِ) نوو به شه (أَحَدُهُمَا) به شى يه كه ميان: (يَجْرَى بَيْنَ الْمُتَدَاعِيَيْنِ)
نه و پيځهاتنه يه: كه له نتيوان داواكارو داوا ليكرودا نيته جى (وَهُوَ) پيځهاتنى نتيوان
داواكارو داوا ليكرو (نَوْعَانِ) نوو جوړن: (أَحَدُهُمَا) جوړى يه كه ميان: (صُلْحٌ عَلَى إِقْرَارٍ)
پيځهاتننكه له سر دانپيځهاتننى داوا ليكرو كه ده سستى پى ده كرى، يان له سر هه بوونى
شاهيدى داواكاره كه ده سستى پى ده كرى، جا نه م جوړه يان چوار حالته ي هه نه:

حاله تى يه كه م: (فَإِنْ جَرَى عَلَى عَيْنِ) نه گهر پيځهاتنه كه هاته جى له سر وه رگرتنى
شتيكي ترى (غَيْرِ الْمُدَّعَاةِ) جكه له شته كى داواكارو، وهك داواكار بلئ: نه م خانووه مى
منه. نه ويش بلئ: راست ده كه ي. يان شاهيدى هه بى، نينجا داوا ليكرو بلئ: خانووه كه تم
لى مه سستنه وه، له جياتى خانووه كه نه م نو تو ميبيله مت ده ده مى. (فَهُوَ يَنْعَى) نه و جوړه
پيځهاتنه دروسته و كړينو فروشتننكه (بِلَفْظِ الصُّلْحِ) به وشه ي سولح پووى داوه و پى
ده گوترى: (صُلْحُ الْمُعَاوَضَةِ)، واته: پيځهاتنى كړپينه وه.

تَثْبُتُ فِيهِ أَحْكَامُهُ: كَالشُّعْطَةِ وَالرُّدِّ بِالْغَيْبِ وَمَنْعُ تَصَرُّفِهِ قَبْلَ قَبْضِهِ وَاشْتِرَاطُ التَّقَابُضِ إِنْ اتَّفَقَا فِي عِلَّةِ الرُّبَا، أَوْ عَلَى مَنْفَعَةٍ لِإِجَارَةٍ تَثْبُتُ أَحْكَامُهَا، أَوْ عَلَى بَعْضِ الْعَيْنِ الْمُدَّعَاةِ فَهَبَّةٌ لِبَعْضِهَا لِصَاحِبِ الْيَدِ تَثْبُتُ أَحْكَامُهَا، وَلَا يَصِحُّ بِلَفْظِ الْبَيْعِ، وَالْأَصَحُّ صِحَّتُهُ بِلَفْظِ الصَّلْحِ، وَلَوْ قَالَ مِنْ غَيْرِ سَبَقِ خُصُومَةٍ صَالِحِنِي عَنْ دَارِكَ بِكَذَا فَلَا أَصَحُّ بَطْلَانُهُ.

که وایو: (تَثْبُتُ فِيهِ أَحْكَامُهُ) گشت برپاره‌کانی کرینو فروشتنی بۆ ده‌بێ (کَالشُّعْطَةِ) وه‌ک به شوفعه وه‌رگرتنه‌وه‌ی هاویه‌شو (وَالرُّدِّ بِالْغَيْبِ) هه‌م گه‌راندنه‌وه‌ی وه‌رگیرلووه‌که به‌ه‌وی عه‌یب‌داری، هه‌م په‌شیمانبوونه‌وه‌کانی مهرجو دانیشگو (وَمَنْعُ تَصَرُّفِهِ قَبْلَ قَبْضِهِ) هه‌م وه‌ک قه‌ده‌غه‌ی ده‌ستکاری کرینو وه‌رگیرلووه‌که پیش وه‌رگرتنی (وَاشْتِرَاطُ التَّقَابُضِ) هه‌م وه‌ک مهرجی لیکوه‌رگرتن پیش لیکجیابوونه‌وه (إِنْ اتَّفَقَا فِي عِلَّةِ الرُّبَا) نه‌گه‌ر هه‌ربوو گۆرپرلووه‌کان هۆکاری پیاپیان وه‌کو یه‌کتری بون: وه‌ک له‌جیاتی جو، گه‌نم وه‌ریگری.

حاله‌تی دووهم: (أَوْ عَلَى مَنْفَعَةٍ) یان نه‌گه‌ر پیکهاتنه‌که هاته‌جێ له‌سه‌ر وه‌رگرتنی سودیک له‌جیاتی شته‌دلووگراوه‌که، وه‌ک بلی: خانووه‌که‌تم له‌مستینه‌وه، له‌جیاتی خانووه‌که‌ت بۆ ماوه‌ی سالیك کار به‌م تۆتومبیله‌م بکه. (لِإِجَارَةٍ) نه‌و پیکهاتنه‌ش دروسته‌و به‌کرێدانی دلووگراوه‌که‌یه، که‌وایو: (تَثْبُتُ أَحْكَامُهَا) برپاره‌کانی به‌کرێدانی بۆ ده‌بێ که له‌باسی به‌کرێداندن باس کرلون، نه‌وه‌ش هه‌ر پێی ده‌گوتری: (صُلْحُ الْمَعَاوِضَةِ) پیکهاتنی گۆرینه‌وه.

حاله‌تی سێیه‌م: (أَوْ عَلَى بَعْضِ الْعَيْنِ الْمُدَّعَاةِ) یان نه‌گه‌ر پیکهاتنه‌که هاته‌جێ له‌سه‌ر وه‌رگرتنه‌وه‌ی به‌شیکی شته‌دلووگراوه‌که، وه‌ک بلی: نیوه‌ی خانووه‌که‌تم لێ وه‌ریگه‌رو له‌نیوه‌که‌ی‌تر بمبوره. (فَهَبَّةٌ لِبَعْضِهَا لِصَاحِبِ الْيَدِ) نه‌و پیکهاتنه‌ دروسته‌و به‌خشیینی به‌شیکی دلووگراوه‌که‌یه به‌خاوه‌ن ده‌سته‌که‌و پێی ده‌گوتری: (صُلْحُ الْحَطِيطَةِ) پیکهاتنی داشکندن، که‌وایو: (تَثْبُتُ أَحْكَامُهَا) برپاره‌کانی به‌خشیینی بۆ ده‌بێ: که له‌باسی به‌خشییندا باس کرلون.

که‌وایو: (وَلَا يَصِحُّ بِلَفْظِ الْبَيْعِ) به‌ووشه‌ی فروشتن نه‌م پیکهاتنه‌ی داشکندن دروست نابێ، چونکه هه‌چی له‌جیاتی وه‌رنه‌گیراوه، به‌لام (وَالْأَصَحُّ) فه‌رمووده‌ی راسته‌ر (صِحَّتُهُ بِلَفْظِ الصَّلْحِ) به‌ووشه‌ی سولح نه‌م پیکهاتنه‌ی داشکندن دروست ده‌بێ.

(وَلَوْ قَالَ مِنْ غَيْرِ سَبَقِ خُصُومَةٍ) نه‌گه‌ر به‌بێ‌پوودانی هه‌چ کێشه‌یه‌ک گوئی (صَالِحِنِي عَنْ دَارِكَ بِكَذَا) سولحم له‌گه‌ل بکه له‌جیاتی خانووه‌که‌ت به‌وه‌نده‌پاره‌یه (فَلَا أَصَحُّ بَطْلَانُهُ) به‌فه‌رمووده‌ی راسته‌ر نه‌م پیکهاتنه‌پوچه‌له‌و دانه‌مه‌زروه، چونکه پێشدا هه‌چ کێشه‌یه‌ک پووی نه‌داوه.

وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ دِينٍ عَلَى غَيْرِ صَحٍّ، فَإِنْ تَوَافَقَا فِي غَلَّةِ الرَّبَا أُشْتَرِطَ قَبْضُ الْعَوَضِ فِي الْمَجْلِسِ، وَإِلَّا فَإِنْ كَانَ الْعَوَضُ عَيْنًا لَمْ يُشْتَرِطْ قَبْضُهُ فِي الْمَجْلِسِ فِي الْأَصَحِّ، أَوْ دَيْنًا أُشْتَرِطَ تَعْيِينُهُ فِي الْمَجْلِسِ، وَفِي قَبْضِهِ الْوَجْهَانِ، وَإِنْ صَالِحٌ مِنْ دِينٍ عَلَى بَعْضِهِ فَهُوَ إِبْرَاءٌ عَنْ بَاقِيهِ

حاله‌تی چوارهم: (وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ دِينٍ) نه‌گەر سولحی کرد له قهرزێک (عَلَى غَيْرِ) له سەر وەرگرتنی شتێک له‌جیاتی قهرزه‌که (صَحٍّ) نه‌و پێکها‌نه‌ش دروست ده‌بێ و هه‌ر به‌ (صُلْحُ الْمَعَاوَضَةِ) پێکها‌نتی گۆڕینه‌وه‌ ناو ده‌برێ (فَإِنْ تَوَافَقَا فِي غَلَّةِ الرَّبَا) جا نه‌گەر قهرزه‌که‌ و شته‌ وەرگیراوه‌که له‌ هۆکاری پێادا و هه‌کو به‌ کتری بون (أُشْتَرِطَ قَبْضُ الْعَوَضِ فِي الْمَجْلِسِ) به‌ مه‌رج داندراوه‌: نه‌و شته‌ی له‌ جیاتی قهرزه‌که‌یه‌ -پیش لێکجیا بوونه‌وه‌- له‌ دانیشگه‌ی پێکها‌نه‌که‌دا و هه‌ریگه‌ی نه‌و هه‌ک رپیا پوویدا:

بۆ وێنه‌: نه‌گەر ژێک به‌ می‌رده‌که‌ی گوت: نه‌وه‌ سولم له‌ گه‌ڵ کردی له‌ نۆزده‌ میسقال زێری ماره‌یه‌ که‌م به‌ ده‌ هزار دیناری عێراقی. نه‌وه‌ مه‌رجه‌: ده‌ هزار دیناره‌که‌ -پیش لێکجیا بوونه‌وه‌- له‌ دانیشگه‌ی پێکها‌نه‌که‌دا و هه‌ریگه‌ی، نه‌گینا: ده‌ بیته‌ رپیا.

(وَإِلَّا) به‌ لām نه‌گەر له‌ هۆکاری پێادا و هه‌کو به‌ کتری نه‌بون، نه‌وه‌ ته‌ ماشا ده‌ که‌ین: (فَإِنْ كَانَ الْعَوَضُ عَيْنًا) نه‌گەر نه‌و شته‌ی له‌ جیاتی قهرزه‌که‌ و هه‌رده‌ گه‌ی، شتێکی به‌ رچاو بوو، واته‌: قهرز نه‌بو: وه‌ک ژنه‌که‌ له‌ جیاتی نۆزده‌ میسقاله‌که‌ خانووێک، یان نۆزده‌ مه‌ی، یان مانگایه‌ک و هه‌ریگه‌ی، نه‌وه‌ (لَمْ يُشْتَرِطْ قَبْضُهُ فِي الْمَجْلِسِ) مه‌رج نیه‌ له‌ دانیشگه‌ی پێکها‌نه‌که‌دا شته‌که‌ و هه‌ریگه‌ی (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرمووده‌ی پاستردا.

(أَوْ دَيْنًا) یان نه‌گەر نه‌و شته‌ی له‌ جیاتی قهرزه‌که‌ و هه‌رده‌ گه‌ی، نه‌ویش هه‌ر قهرز بوو: وه‌ک له‌ جیاتی نۆزده‌ میسقاله‌که‌ هزار کیلو گه‌م قهرز بێ له‌ سەر می‌رده‌که‌ی، نه‌وه‌ (أُشْتَرِطَ تَعْيِينُهُ فِي الْمَجْلِسِ) به‌ مه‌رج داندراوه‌: له‌ دانیشگه‌ی پێکها‌نه‌که‌دا شته‌ قهرزه‌که‌ دیناری بکری، به‌ لām (وَفِي قَبْضِهِ) له‌ باره‌ی وەرگرتنی قهرزه‌که‌ له‌ دانیشگه‌ی پێکها‌نه‌که‌دا (الْوَجْهَانِ) دوو فهرمووده‌که‌ هه‌نه‌: پاستره‌ که‌یان: مه‌رج نیه‌ پیش لێکجیا بوونه‌وه‌ و هه‌ریگه‌ی.

(وَإِنْ صَالِحٌ مِنْ دِينٍ) نه‌گەر له‌ قهرزێک سولحی کرد (عَلَى بَعْضِهِ) له‌ سەر وەرگرتنی به‌ شتێکی قهرزه‌که‌: وه‌ک بَلَنَ: نه‌وه‌ سولم له‌ گه‌ڵ کردی له‌و نۆزده‌ میسقال زێره‌ی ماره‌یه‌م ته‌نها ده‌ میسقال ده‌ی. نه‌م پێکها‌نه‌ش دروسته‌ و -هه‌کو به‌ خشین- به‌ شتێکه‌ له‌ (صُلْحُ الْحَطِيطَةِ) پێکها‌نتی داشکاندن، چونکه‌ (فَهُوَ إِبْرَاءٌ عَنْ بَاقِيهِ) نه‌و داشکانده‌ گه‌رده‌ن نازادکردنه‌ له‌و به‌ شه‌ قهرزه‌ی ماوه‌، بۆی هه‌م پێی ده‌گوتری: (صُلْحُ الْإِبْرَاءِ) پێکها‌نتی گه‌ردن نازادکردن.

وَيَصِحُّ بَلْفِظُ الْإِبْرَاءِ وَالْحَطُّ وَتَخَوُّهُمَا وَبَلْفِظُ الصُّلَحِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ حَالٍ عَلَى مُؤَجَّلٍ مِثْلِهِ أَوْ عَكْسَ لَهَا، فَإِنْ عَجَّلَ الْمُؤَجَّلُ صَحَّ الْأَدَاءُ، وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ عَشْرَةِ حَالَةٍ عَلَى خَمْسَةِ مُؤَجَّلَةٍ بَرِيٍّ مِنْ خَمْسَةٍ وَبَقِيَتْ خَمْسَةٌ حَالَةً، وَلَوْ عَكْسَ لَهَا. **الْتَوُّعُ الثَّانِي: الصُّلَحُ عَلَى الْإِنْكَارِ،**

که وایو: (وَيَصِحُّ بَلْفِظُ الْإِبْرَاءِ) پکها تنه که به ووشه ی گهر دن نازاد کردن دروست ده بی و هم (وَالْحَطُّ) به ووشه ی داشکندن دروست ده بی و هم (وَتَخَوُّهُمَا) به ووی ده کو شم نو ووشه ی ش بی: وه ک لیتم بورد، یان چاوپوشیم لیتم کرد، یان فریتمدا (وَبَلْفِظُ الصُّلَحِ) هم به ووشه ی سولحیش دروست ده بی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

جا نه گهر به ووشه ی سولح بی: نه وه قبول کردنیشی مهرجه، به لام له ووشه کانی تردا قبول کردن مهرج نیه، مهر وه له زوری به سرچاوه کانداه فرمودیانه.

﴿ نَاگاداری ﴾: به هیچ جوریک دروست نیه مندال و شیت سولح بکن و نه و که سانه بیورن که ده ستریزئیان کردوته سر مالی نه وان، یان نه دامیکه نه وان، مهر وه له په پتووی کوشتندا روونی ده کهینه وه، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.**

(وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ حَالٍ) نه گهر سولحی کرد له قهرزیکه وه ها: که کاتی دانه وه ی هاتبو (عَلَى مُؤَجَّلٍ مِثْلِهِ) له سر وهرگرتنی قهرزیکه یواخراوی وه کو خوی، وه ک بلی: سولحم له گهل کردی شم قهرزم نیستا مه ده وه پاش نوو مانگی تر قهرزیکه وه کو ویم بده وه (أَوْ عَكْسَ) یان به پیچه وانه وه گوتی: نه و قهرزه ی پاش نوو مانگی تر کاتی دانه وه ی دئ، نیستا بده وه (لَهَا) له هر نوو کیاندا پیکها تنه که پووجه ل ده بیته وه دروست نابی، که وایو: بریاری هردوو قهرزه کان وه ک خوی ده مینیته وه، به لام (فَإِنْ عَجَّلَ الْمُؤَجَّلُ) نه گهر قهرزداره که قهرز دانه وه که ی وه پیش خست و نیستا دایه وه (صَحَّ الْأَدَاءُ) قهرز دانه وه که دروست ده بی.

(وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ عَشْرٍ حَالَةٍ) نه گهر سولحی کرد له ده دیناری قهرز: که کاتی دانه وه ی هاتبو (عَلَى خَمْسَةِ مُؤَجَّلٍ) له سر وهرگرتنی پینج دیناری یواخراو (بَرِيٍّ مِنْ خَمْسَةٍ) قهرزداره که له پینج دینار گهرده نی نازاد ده بی و (وَبَقِيَتْ خَمْسَةٌ حَالَةً) پینج دیناری حازریشی له نه ستودا ده میتن، به لام (وَلَوْ عَكْسَ) نه گهر به پیچه وانه وه گوتی: نه وه دیناره قهرزه ی پاش نوو مانگی تر کاتی دانه وه ی دئ سولحم له گهل کردی له سر پینج دیناری نیستای حازر بده بی (لَهَا) نه و پیکها تنه ش پووجه ل ده بیته وه، چونکه له بهرامبر وه پیشخستنی کاته که وازی له پینجه که ی تر میتاوه و کاته که شی وه پیش نایه خری.

(الْتَوُّعُ الثَّانِي) جوری نووه می سولح: (الصُّلَحُ عَلَى الْإِنْكَارِ) سولح کردنیکه له سر دانته میتانی دالایکروه که دهستی پی ده کری، که له و حاله تشدا دلاکار هیچ به لگه یه کی

فَيَبْطُلُ إِنْ جَرَى عَلَى نَفْسِ الْمُدْعَى، وَكَذَا إِنْ جَرَى عَلَى بَعْضِهِ فِي الْأَصَحَّ، وَقَوْلُهُ: صَالِحِي عَلَى الدَّارِ الَّتِي تَدْعِيهَا لَيْسَ إِفْرَاراً فِي الْأَصَحَّ. الْقِسْمُ الثَّانِي: يَجْرَى بَيْنَ الْمُدْعَى وَالْأَجَنِيِّ: فَإِنْ قَالَ وَكَلَّنِي الْمُدْعَى عَلَيْهِ فِي الصَّلْحِ وَهُوَ مُقَرَّرٌ لَكَ صَحَّ، وَلَوْ صَالِحٌ لِنَفْسِهِ وَالْحَالَةُ هَذِهِ صَحَّ وَكَأَنَّهُ اشْتَرَاهُ، وَإِنْ كَانَ مُتَكْرِماً وَقَالَ الْأَجَنِيُّ هُوَ مُبْطَلٌ فِي الْكَارِهِ

شهرعی نه بئ (فَيَبْطُلُ) نهو پیکهاتنه به تاله و دروست نابئ (إِنْ جَرَى عَلَى نَفْسِ الْمُدْعَى) نه گهر پیکهاتنه که بیته جئ له سر وهر گرتنی خودی دلاواکروه که: وه که کیشه که یان له سر خانوونک بئ، دلاوا لیکرلویش دان نه هیئت، نینجا خانووه که بدریته دلاواکار، یان بدریته دلاوا لیکرلو، یان شتیکی تر له جیاتی خانووه که بدریته یه کیکیان، نهو دروست نیه.

(وَكَذَا) ههروه ها دروست نیه (إِنْ جَرَى عَلَى بَعْضِهِ) نه گهر پیکهاتنه که له سر وهر گرتنی به شتیکی دلاواکروه که ش بیته جئ: وه نیوهی خانووه که (فِي الْأَصَحَّ) له فهرموده ی راستردا (وَقَوْلُهُ) قسه ی دلاوا لیکرلو پاش دانته هیئانی که بلئ: (صَالِحِي عَلَى الدَّارِ الَّتِي تَدْعِيهَا) سولحم له گه ل بکه له سر نهو خانووه ی دلاوی ده که ی (لَيْسَ إِفْرَاراً) نهو گوتیه نابیته دانیه نان (فِي الْأَصَحَّ) له فهرموده ی راستردا.

نینجا بزانه: له ههر سیك مه زه به که ی تردا: سولج کردن له حاله تی دانته هیئانی شدا دروسته، ههروه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهرمودیانه.

(الْقِسْمُ الثَّانِي) به شی دووه می سولج کردن (يَجْرَى بَيْنَ الْمُدْعَى وَالْأَجَنِيِّ) پیکهاتنیکه له نیوان دلاواکارو بیگانه یه که دیته جئ (فَإِنْ قَالَ) جا نه گهر بیگانه که به دلاواکاره که ی گوت: (وَكََلَّنِي الْمُدْعَى عَلَيْهِ فِي الصَّلْحِ) دلاوا لیکرلو که منی کردوته وه کیلی خوی له م پیکهاتنه دا، هم (وَهُوَ مُقَرَّرٌ لَكَ) دلاوا لیکرلو که ش دان به ماف تودا ده هیئت. یان گوتی: من ده زلم ماف تویه، جا نه م شته ش می دلاوا لیکرلو که یه له جیاتی مافه که ی خوت لیم وهر یگره. نینجا دلاواکاره که ش سولمی کرد، واته: شته که ی دلاوا لیکرلو که ی له وه کیله که وهر گرت (صَحَّ) نهو پیکهاتنه دروسته، چونکه له گشت مامله تیکدا قسه ی مرؤد وهر ده گیرئ: که بلئ: من وه کیلی فلانکه سم.

(لَوْ صَالِحٌ لِنَفْسِهِ) ههروه ها نه گهر بیگانه که سولحه که ی بؤ خوی کرد، واته: شتیکی خوی دلیه دلاواکاره که له جیاتی مافه که ی (وَالْحَالَةُ هَذِهِ) حاله ته که ش ههر حاله تی پیردوو بوو، واته: گوتی دلاوا لیکرلو دان به مافی تودا ده هیئت، یان می تویه (صَحَّ) نهو پیکهاتنه ش دروسته و (وَكَأَنَّهُ اشْتَرَاهُ) وای لئ دئ بیگانه که شته دلاواکروه که ی له دلاواکار-کریوه بؤ خوی.

(وَإِنْ كَانَ مُتَكْرِماً) به لام نه گهر دلاوا لیکرلو که دانی نه ده هیئا به ماف دلاواکاره که و (وَقَالَ الْأَجَنِيُّ هُوَ مُبْطَلٌ فِي الْكَارِهِ) بیگانه که ش به دلاواکاره که ی گوت: دلاوا لیکرلو که نامه قه لهو

فَهُوَ شِرَاءٌ مَقْصُوبٌ يُفَرَّقُ بَيْنَ قُدْرَتِهِ عَلَى انْتِزَاعِهِ وَعَدَمِهَا، وَإِنْ لَمْ يَقُلْ هُوَ مُبْطَلٌ لَفَا الصَّلُحُ. (فَصْلُ) الطَّرِيقُ الثَّانِي لَا يُتَصَرَّفُ فِيهِ بِمَا يَضُرُّ الْمَارَّةَ، وَلَا يُشْرَعُ فِيهِ جَنَاحٌ وَلَا سَابَاطٌ يَضُرُّهُمْ، بَلْ يُشْتَرَطُ ارْتِفَاعُهُ بِحَيْثُ يَمُرُّ تَحْتَهُ مُنْتَصِبًا، وَإِنْ كَانَ مَعَرَّ الْفُرْسَانِ وَالْقَوَائِلِ فَلْيَرْفَعَهُ بِحَيْثُ يَمُرُّ تَحْتَهُ الْمَحْمَلُ عَلَى الْبَعِيرِ مَعَ أَخْشَابِ الْمِظَلَّةِ، وَيَخْرُمُ الصَّلُحُ عَلَى إِشْرَاعِ الْجَنَاحِ،

دائمه هيئانه دا، تو پاست ده کي، به لام سولخ له گه ل من بکه، نه م شته ی خومت له جياتی دده مئ. نینجا دلوکاره که سولخی له گه ل بیگانه که کرد (فَهُوَ شِرَاءٌ مَقْصُوبٌ) نهو سولحه ش کرینی شتیکی زه و تکراره، که و ابو: (فَيُفَرَّقُ بَيْنَ قُدْرَتِهِ عَلَى انْتِزَاعِهِ) بریاری دروستبویون لیک جیاده کریتته وه: نه گهر بیگانه که توانای سه ندنه وهی دلوکرلوه که هی، نه وه سولحه که دروست ده بی (وَعَدَمِهَا) نه گهر توانایشی نه بی، دروست نابی، به لام (وَإِنْ لَمْ يَقُلْ هُوَ مُبْطَلٌ) نه گهر بیگانه که نه لئ دلوایکرلوه که نامه که (لَفَا الصَّلُحُ) پیکهاتنه که پوجه ل ده بیو دانامه زئی، چونکه شتیکی وه های کرپوه که نه یزانیوه ملکی نه وه، یان نا.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِی پَالَه پَه سته له سهر مافه کانی هاویه ش﴾

(الطَّرِيقُ الثَّانِي) هه ړنگایه لو هه ړکولانیک که هه رنوو سهری ده ریچی (لَا يُتَصَرَّفُ فِيهِ) نابی ده ستکاری تی دا بکړی (بِمَا يَضُرُّ الْمَارَّةَ) به ده ستکاریه کی وه ها: زیان لهو که سانه بدا که هاتوچوی تی دا ده که ن، هه م (وَلَا يُشْرَعُ فِيهِ جَنَاحٌ) نابی هیچ زیده بانیک به سهر ناسمانی ړنگاو کولانه که دا به یتندریته دهر وه، هه م (وَلَا سَابَاطٌ) نابی ساباتیسی له سهر دروست بکړی (واته): بانیکي وه ها: که له سهر نوو دیوار داندرایی به شیوه یه کی وه ها: که (يَضُرُّهُمْ) زیده بانه که و ساباته که ی سهر دیواره کان زیان لهو که سانه بدا: که هاتوچوی به ژیردا ده که ن (بَلْ يُشْتَرَطُ ارْتِفَاعُهُ) به لکو- بۆ دروستبویون- به مه رج داده ندري: بانه که به رز بی (بِحَيْثُ يَمُرُّ تَحْتَهُ مُنْتَصِبًا) به شیوه یه کی وه ها: مړوئی پیاده به راستبویوی له ژیری دا بپواو نه گهر شتیکیسی له سهر سهری دانابی، نه گاته بانه که.

(وَإِنْ كَانَ مَعَرَّ الْفُرْسَانِ وَالْقَوَائِلِ) نه گهر ړنگاکه ش ړنگای پلبرنی سولوو کاروانه کان بوو (فَلْيَرْفَعَهُ) واجبه زیده بانه که به رز بکا (بِحَيْثُ يَمُرُّ تَحْتَهُ الْمَحْمَلُ عَلَى الْبَعِيرِ) به شیوه یه کی وه ها: که ژلوه ی سهر ووشر له ژیری دا بپوا (مَعَ أَخْشَابِ الْمِظَلَّةِ) له گه ل دله کانی سپهرگی سهر که ژلوه که، که واته: نه گهر ړنگاکه جاده ی نوتومبیل بوو، مه رجه: لوری ی که وړه ی بارکرو له ژیری دا بپوا، هه وړه که له (تحفة) ده فامیتته وه.

(وَيَحْرُمُ الصَّلُحُ) حه پامه پیکهاتن به وه رگرتنی شتیکی له خاوه ن خانووه که (عَلَى إِشْرَاعِ الْجَنَاحِ) له سهر هیئانه دهر وه ی زیده بانه که، واته: پیکهاتنه که حه پامه: هه م بۆ

وَأَنْ يَنْبِيَ فِي الطَّرِيقِ دَكَّةً، أَوْ يَغْرِسَ شَجَرَةً، وَقِيلَ إِنَّ لَمْ يَضُرَّ جَارًا، وَغَيْرُ النَّافِذِ يَحْرُمُ
الإِشْرَاعُ إِلَيْهِ لِغَيْرِ أَهْلِهِ، وَكَذَا لِبَعْضِ أَهْلِهِ فِي الْأَصَحِّ إِلَّا بِرِضَا الْبَاقِينَ، وَأَهْلُهُ مَنْ نَفَذَ
بَابُ دَارِهِ إِلَيْهِ لَا مَنْ لَأَصَقَهُ جِدَارُهُ،

دانشستوانی شوینه که و هم بوقه و ره ی موسولمانانیش، چونکه نه گهر زیده بانه که ی بوقه
دروست بین، نه و هه مافیکی شهرعی خویه تی، نه گهر بوقه دروست نه بین، نه و هه به پاره
حلال نابین.

(و) هه و هه ها چه پامه (أَنْ يَنْبِيَ فِي الطَّرِيقِ دَكَّةً) سه کور، یان دوکان له پنگادا دروست بکا،
هه رچند پنگاکهش به رین بین (أَوْ يَغْرِسَ شَجَرَةً) یان درهختیکی تی دا بجینتی، چونکه
پنگاکه به رته سک ده بین، که واته: نه گهر لقی درهختیک ده هاته و هه سه ر پنگاو زیانی له
هاتو چوق ده دا، واجبه: لایبردی، یان بپریدی (وَقِيلَ) له هه رمووده یه کی بی هیژدا (إِنْ لَمْ
يَضُرَّ) نه گهر زیان له خه لکی نه دا (جَارًا) دروسته.

نینجا بزانه: دروسته که رسته ی خانوو دروست کردن له سه ر پنگا دابندرئ تا نه و ما و هه یه ی
ده گولزیت و هه سه ر زه مینی خانوو که، به و هه رجه ی نه ندلزه ی تی دا پابردن بیجینی، به لام
دروست نیه: وولاعی لی بیه ستریت و هه، یان شتی پیسی فچی بدریت و هه سه ر، یان شاوی
سه رشورگه به ره ل بداته پنگایه کی ته سک، هه روه که له (نهاية) دا پوون کرلوه ته و هه.

هه و هه ها دروست نیه: زیده بان به سه ر هه وای مزگه موت و قوتا باخانه و شوینه
گشتیه کانی تر دا بهیندریت و هه روه و هه، هه رچند زیانیشی نه بین، هه روه که له (تحفة) و
(نهاية) دا هه رموویانه.

(وَغَيْرُ النَّافِذِ) نه و کولانه ی سه ره که ی تری ده رناچن، واته: گیراوه (يَحْرُمُ الإِشْرَاعُ إِلَيْهِ لِغَيْرِ
أَهْلِهِ) جگه له خه لکی کولانه که، بوقه گشت که سیکی تر چه پامه: زیده بانیک ده رینیت و هه سه ر
ناسمانی کولانه که، هه رچند زیانیشی نه بین.

(وَكَذَا لِبَعْضِ أَهْلِهِ) هه و هه ها بوقه هه ندیکی خه لکی کولانه کهش چه پامه (فِي الْأَصَحِّ) له
هه رمووده ی پاستردا (إِلَّا بِرِضَا الْبَاقِينَ) ته نها به پازی بیوونی دانشستوو کانی تر نه بین،
واته: نه گهر نه وانی تر پازی بن، نه و کاته دروسته زیده بانه که بیاته ده روه و هه.

(وَأَهْلُهُ) مه به ست به خه لکی کولانه که (مَنْ نَفَذَ بَابُ دَارِهِ إِلَيْهِ) نه و که سه یه: که ده رگای
خانوو که ی به لای کولانه که دا کراییت و هه (لَا مَنْ لَأَصَقَهُ جِدَارُهُ) نه که نه و که سه ی دیواری
خانوو که ی به لای کولانه که و هه و هه یه ده رگایشی له دیولره که دا نه کرلوه ته و هه، واته:
نه مه یان به خه لکی کولانه که داناندرئ.

نینجا بزانه: دروسته موقد به ملکی که سیکی تر دا پابری به و هه رجه ی به و پابردنه ی وی
نه بیت و هه پنگه و به گویره ی عاده تیش چاو پوقشی لی بکری، هه روه که له زوقیه ی
سه رچاوه کاندان هه رموویانه.

وَهَلِ الْإِسْتِخْقَاقُ فِي كُلِّهَا لِكُلِّهِمْ أَمْ تَخْتَصُّ شِرْكَةً كُلِّ وَاحِدٍ بِمَا بَيْنَ رَأْسِ الدَّرْبِ
وَبَابِ دَارِهِ؟ وَجَهَان: أَصْحُهُمَا الثَّانِي، وَلَيْسَ لِغَيْرِهِمْ فَتْحُ بَابٍ إِلَيْهِ لِلْإِسْتِطْرَاقِ، وَلَهُ
فَتْحُهُ إِذَا سَمَرَهُ فِي الْأَصْحِ، وَمَنْ لَهُ فِيهِ بَابٌ فَفَتَحَ آخَرَ أَبْعَدَ مِنْ رَأْسِ الدَّرْبِ فَلشُرْكَانِهِ
مَنْعُهُ، وَإِنْ كَانَ أَقْرَبَ إِلَى رَأْسِهِ وَلَمْ يَسُدَّ الْبَابَ الْقَدِيمَ فَكَذَلِكَ، وَإِنْ سَدَّهُ فَلَا مَنْعَ،
وَمَنْ لَهُ دَارَانِ تَفْتَحَانِ إِلَى دَرَجَتَيْنِ مَسْدُودَتَيْنِ،

(وَهَلِ الْإِسْتِخْقَاقُ فِي كُلِّهَا لِكُلِّهِمْ) ثانياً ما می‌پرسد که آیا هر دو کولانه که بقا می‌دهند و دانیش‌توانی‌های
(أَمْ تَخْتَصُّ شِرْكَةً كُلِّ وَاحِدٍ) یا تأیید می‌دهد که هر یک یکیان (بما بین رأس الدرب
وَبَابِ دَارِهِ؟) به نیتوان سری کولانه که در گای خانووه که؟ (وَجَهَان) نو فرموده
هفته: (أَصْحُهُمَا الثَّانِي) پاستره که بیان نووه که به، که ده فرمودی: هاویه‌شیه که تأیید می‌دهد
به نیتوان سری کولانه که در گای خانووه که؟ چونکه هر نو نه‌نداز به شوینی ها توچوی
خویتی و به‌لاوه تر ما می‌دهد.

(وَلَيْسَ لِغَيْرِهِمْ) دروست می‌دهد: بقا بیگانه‌ی کی جگه له خه لکی کولانه که به بی‌نیزنی نه‌وان
(فَتْحُ بَابٍ إِلَيْهِ) در گای که به لای کولانه که داکانه وه (لِلْإِسْتِطْرَاقِ) بقا ها توچو کردن،
به‌لام به نیزنی خه لکی کولانه که دروسته، جا هر کاتیکیش حهز بکن دروسته: له
نیزنه که بیان به شیمان بینووه در گای پی دابخه.

(و) هروه‌ها (لَهُ فَتْحُهُ) بقی دروسته در گای که داکانه وه (إِذَا سَمَرَهُ) نه‌گر به بزمار
بیبه‌ستی و ها توچوی تن‌دا نه‌کا (فِي الْأَصْحِ) له فرمودی پاستردا، هروه‌ها بقا بیگانه که
دروسته ده‌لاقیه که بقا پوناکی له دیوره که ی‌دا به لای کولانه که داکانه وه، هرچه‌ند
به‌نجه‌ره‌شی تن‌نه‌گری، هروه که له زوری سرچاوه‌کاندا پوون کرلوته وه.

(وَمَنْ لَهُ فِيهِ بَابٌ) هر که سیک له و کولانه داکانه وه، بیان سولکه‌ی کی ه‌بو (فَفَتْحَ آخَرَ)
ثینجا در گای کی تریشی کرده وه (أَبْعَدَ مِنْ رَأْسِ الدَّرْبِ) نوورتر له سری کولانه که، واته:
به لای کوتایی کولانه که داکانه وه (فَلشُرْكَانِهِ مَنْعُهُ) بقا گشت هاویه‌شیه‌کانی لای کوتایی
کولانه که دروسته: قه‌ده‌غی بکن، هرچه‌ند در گای کی تریشی داخستی.

(و) هروه‌ها (إِنْ كَانَ أَقْرَبَ إِلَى رَأْسِهِ) نه‌گر در گای که به‌ره وه سری کولانه که ش‌نیزتر
بوو و (وَلَمْ يَسُدَّ الْبَابَ الْقَدِيمَ) در گای کونه که ش‌ی دانه‌خستبو (فَكَذَلِكَ) بقا گشت
هاویه‌شیه‌کانی لای کوتایی کولانه که دروسته: قه‌ده‌غی بکن، به‌لام (وَإِنْ سَدَّهُ) نه‌گر
در گای کونه که داخست و در گای کی تری به لای سری کولانه که داکانه وه (فَلَا مَنْعَ)
دروست می‌دهد قه‌ده‌غی بکن.

(وَمَنْ لَهُ دَارَانِ) هر که سیک نو خانووی ه‌بن (تَفْتَحَانِ إِلَى دَرَجَتَيْنِ مَسْدُودَتَيْنِ) ه‌ره‌وو
خانووه‌کان پشتیان پیکوه‌بی، هر که شیان-به‌جیا- به لای کولانیکی گیرلوا در گای

أَوْ مَسْنُودٍ وَشَارِعٍ فَفَتَحَ بَاباً بَيْنَهُمَا لَمْ يُمَتَّعْ فِي الْأَصَحِّ، وَحَيْثُ مُنِعَ فَتَنَحَّ الْبَابُ فَصَالِحُهُ أَهْلُ الدَّرَبِ بِمَالٍ صَحٍّ، وَيَجُوزُ فَتَحَ الْكُؤَاتِ، وَالْجِدَارُ بَيْنَ مَالِكَيْنِ قَدْ يَخْتَصُّ بِهِ أَحَدُهُمَا، وَقَدْ يَشْتَرِكَانِ فِيهِ، فَالْمُخْتَصُّ لِنَفْسٍ لِلْآخِرِ وَضَعُ الْجُدُوعِ عَلَيْهِ بِغَيْرِ إِذْنٍ فِي الْجَدِيدِ، وَلَا يُجْبَرُ الْمَالِكُ، فَلَوْ رَضِيَ بِالْعَوَضِ فَهُوَ إِعَارَةٌ

ده کړلوه (أَوْ مَسْنُودٍ وَشَارِعٍ) یان په کښکیان به لای کولاننیکي گیرلودلو نه وی تریشیان به روه پڼگه په کی کړلوه دا ده رگای کرابووه (فَفَتَحَ بَاباً بَيْنَهُمَا) نینجا ده رگایه کی تریشی - جگه له و نوو ده رگایه - له نټوان هه رنوو خانووه کاند اکرده وه، تا کو له م خانووه وه هاتوچو بکا بو نه و خانووه (لَمْ يُمَتَّعْ فِي الْأَصَحِّ) نابې قه دهغه بکړی له هه رمووده ی پرستردا، چونکه نه گهر دیواری نټوان هه رنوو خانووه کانیش لایاو بیانکاته په ک خانوو، هه ر نابې قه دهغه بکړی، هه روه ک له زوړیه ی سه رچاوه کاند افرموویانه.

(وَحَيْثُ مُنِعَ فَتَنَحَّ الْبَابُ) هه ر کاتیک - به شهر - قه دهغه کرا: له کرښه وه ی ده رگا (فَصَالِحُهُ أَهْلُ الدَّرَبِ) نینجا خه لکی کولانه که له گټلی پټک هاتن: پڼگای ده رگا کرښه وه ی بدن (بِمَالٍ) به رامبه ر وه رگرتنی هه ندیک مال (صَحٍّ) پټکهاتنه که دروسته و ماله که ش به سه ر ژماره ی خانووه کاند ا به ش ده کړی به گوړه ی پټوانه که یان (وَيَجُوزُ فَتَحَ الْكُؤَاتِ) بو خواوه ن دیواره که دروسته: ده لاقه ی نوو ده ر له دیواره که ی دا بکاته وه، جیاوازی نیه: په نجه ریه ی تی دابنې، یان نا، به روه کولان بې، یان نا.

﴿ دیواری نیوان دوو خانوو ﴾

(وَالْجِدَارُ بَيْنَ مَالِكَيْنِ) دیواریک که له نټوان نوو خواوه ندا بې (قَدْ يَخْتَصُّ بِهِ أَحَدُهُمَا) هه ندی جار تاییه ته به په کښکیان (وَقَدْ يَشْتَرِكَانِ فِيهِ) هه ندی جاریش هاو به شن له دیواره که دا:

(فَالْمُخْتَصُّ) جا دیواری تاییه ت به په کښکیان (لَيْسَ لِلْآخِرِ وَضَعُ الْجُدُوعِ عَلَيْهِ) بو نه وی تریان دروست نیه داره کانی بانی خانووی خوی له سه ر دیواره که ی وی دابنې، یان دیواری له سه ر بکا (بِغَيْرِ إِذْنٍ) به بې نټرنی خواوه ن دیواره که (فِي الْجَدِيدِ) له هه رمووده ی نوئی نیما می (الشَّافِعِي) دا (وَلَا يُجْبَرُ الْمَالِكُ) خواوه ن دیواره که ش زوړی لټاکړی بو نه وه ی پڼگای بدا: داره کانی له سه ر دیواره که ی دابنې، یان دیور له سه ر دیواره که ی بکا، چونکه پټقه مبه ر وَلَا يُجْبَرُ ده هه رموئی: ﴿لَا يَحِلُّ مَالُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِطَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ﴾ رواه الحاکم علی شرط الشیخین، بو هیچ که سیک مالی موسولماننیک حه لال نیه تنه ا به دلخوشی خوی نه بې.

(فَلَوْ رَضِيَ بِالْعَوَضِ) جا نه گه ر خواوه ن دیواره که پازی بو: نه وی تر دیواریک، یان داره کانی له سه ر دیواره که ی وی دابنې به خوپای (فَهُوَ إِعَارَةٌ) نه وه به خواستن

وَأَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ الْبِنَاءِ عَلَيْهِ، وَكَذَا بَعْدَهُ فِي الْأَصَحِّ، وَفَائِدَةُ الرُّجُوعِ تَخْيِيرُهُ بَيْنَ أَنْ يُنْفِقَهُ بِأَجْرَةٍ أَوْ يَقْلَعَ وَيَغْرَمَ أَرْضَ نَقْصِهِ، وَقِيلَ فَائِدَتُهُ طَلَبُ الْأَجْرَةِ فَقَطْ، وَلَوْ رَضِيَ بِوَضْعِ الْجُدُوعِ وَالْبِنَاءِ عَلَيْهَا بِعَوَضٍ فَإِنْ آجَرَ رَأْسَ الْجِدَارِ لِلْبِنَاءِ فَهُوَ إِجَارَةٌ، وَإِنْ قَالَ بَعَثَهُ لِلْبِنَاءِ عَلَيْهِ أَوْ بَعَثَهُ حَقَّ الْبِنَاءِ عَلَيْهِ فَالْأَصَحُّ أَنَّ هَذَا الْعَقْدَ فِيهِ شَوْبُ بَيْعٍ وَإِجَارَةٍ، فَإِذَا بَنَى فَلَيْسَ لِمَالِكِ الْجِدَارِ نَقْضُهُ بِحَالٍ،

دیواره‌ی وی ویدلوه، که وایو: (وَأَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ الْبِنَاءِ عَلَيْهِ) بقی خاوهن دیواره‌ی که دیروسته: په شیمان بییتنه وه پیتش نه وهی نه ویتر دیواره‌ی که له سر دیروست بکا، یان داره‌کانی دابییتنه سر دیواره‌ی که.

(وَكَذَا بَعْدَهُ) هه‌روه‌ها له نوای دانانی داره‌کانو له نوای دیروستکردنی دیواره‌ی که ش بقی دیروسته په شیمان بییتنه وه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده‌ی راستردا (وَفَائِدَةُ الرُّجُوعِ) سودی په شیمان بونونه‌وشی نه‌مه‌یه (تَخْيِيرُهُ) خاوهن دیواره‌ی که نه‌ویتر ده‌کاته سریشک (بَيْنَ أَنْ يُنْفِقَهُ بِأَجْرَةٍ) له نیوان نه‌وی دیواره‌ی که، یان داره‌کانی له سر دیواره‌ی که وی به‌ییتنه وه به کری (أَوْ يَقْلَعَ) یان دیواره‌ی که داره‌کانی لابیواو (وَيَغْرَمَ أَرْضَ نَقْصِهِ) خاوهن دیواره‌ی که ش توله‌ی که موکوپه‌ی که‌ی بداتی (وَقِيلَ) له فهرموده‌ی که بی‌هیژدا (فَائِدَتُهُ) سودی په شیمان بونونه وه (طَلَبُ الْأَجْرَةِ فَقَطْ) ته‌ن‌ها دواکردنی کری‌یه، هچی‌تر نیه.

(وَلَوْ رَضِيَ بِوَضْعِ الْجُدُوعِ وَالْبِنَاءِ عَلَيْهَا) نه‌گه‌ر خاوهن دیواره‌ی که پازی بو: نه‌ویتر داره‌کانی بانی‌خوی له سر دیواره‌ی که وی دابی، یان دیواریک له سر دیواره‌ی که وی بکا (بِعَوَضٍ) به‌رامبه‌ر وه‌رگرتنی شتیک، نه‌وه ته‌ماشا ده‌که‌ین:

(فَإِنْ آجَرَ رَأْسَ الْجِدَارِ لِلْبِنَاءِ) نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که سره‌دیواره‌ی که‌ی‌خوی به کری دابییتنی بقی نه‌وه دیواری له سر بکا، یان داره‌کانی له سر دابی (فَهُوَ إِجَارَةٌ) نه‌وه مامله‌تی به‌کریدانه، به‌لام (وَإِنْ قَالَ بَعَثَهُ لِلْبِنَاءِ عَلَيْهِ) نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که گوتی: سره‌دیواره‌ی که‌م فروشته تر بقی نه‌وه دیواری له سر بکه‌ی، یان داری بانی‌خوی له سر دابی‌تی (أَوْ بَعَثَ حَقَّ الْبِنَاءِ عَلَيْهِ) یان گوتی: مالی خانو دیروستکردن له سر نه‌م دیواره‌م فروشته تر (فَالْأَصَحُّ) فهرموده‌ی راستر (أَنَّ هَذَا الْعَقْدَ) نه‌و مامله‌ت به‌ستنه (فِيهِ شَوْبُ بَيْعٍ وَإِجَارَةٍ) له فروشتن و به‌کریدان تیکه‌له، چونکه وه‌کو فروشتن ماوه‌ی که‌ی به‌رده‌وامه، وه‌کو به‌کریدانیش ته‌ن‌ها سودی دیواره‌ی که مه‌به‌سته.

(فَإِذَا بَنَى) جا هه‌ر کاتیک به‌کریگره‌که، یان کپیاره‌که دیواره‌ی که له سر دیواری خاوه‌نه‌که دیروست کرد، یان داره‌کانی بانی‌خوی له سر دیواره‌ی که دانان (فَلَيْسَ لِمَالِكِ الْجِدَارِ نَقْضُهُ بِحَالٍ) خاوهن دیواره‌ی که بقی دیروست نیه: دیواره‌ی که‌ی کپیاره‌که، یان دیواره‌ی که

وَلَوْ أَنَّهُمْ الْجِدَارُ فَأَعَادَهُ مَالِكُهُ فَلِلْمُشْتَرَىٰ إِعَادَةُ الْبِنَاءِ، وَسَوَاءٌ كَانَ الْإِذْنُ بَعْوَضٍ أَوْ بغيرِهِ يُشْتَرَطُ بَيَانُ قَدْرِ الْمَوْضِعِ الْمُبْنَىٰ عَلَيْهِ طَوْلًا وَعَرْضًا، وَسَمَكُ الْجُدْرَانِ وَكَيْفِيَّتُهَا، وَكَيْفِيَّةُ السَّقْفِ الْمَحْمُولِ عَلَيْهَا، وَلَوْ أَذِنَ فِي الْبِنَاءِ عَلَىٰ أَرْضِهِ كَفَىٰ بَيَانُ قَدْرِ مَحَلِّ الْبِنَاءِ، وَأَمَّا الْجِدَارُ الْمُشْتَرَكُ فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا وَضْعُ جُلُوعِهِ عَلَيْهِ بِغَيْرِ إِذْنٍ فِي الْجَدِيدِ، وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَتَدَّ فِيهِ وَتَدًّا أَوْ يَفْتَحَ كَوَّةً إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَلَهُ أَنْ يَسْتَدَّ إِلَيْهِ وَيُسْنِدَ مَتَاعًا لَا يَضُرُّ،

به کریگره که هلبوه شینن، یان داره کانی لایبا به هیج جوریک، واته: نه به خورایی و نه به توله، کهوابو: (وَلَوْ أَنَّهُمْ الْجِدَارُ) نه گهر دیواره که پوخا (فَأَعَادَهُ مَالِكُهُ) نینجا خاوه نه که ی نوویاره دروستی کرده وه (فَلِلْمُشْتَرَىٰ إِعَادَةُ الْبِنَاءِ) بق کرپاره که و بق به کریگره که ش دروسته: دیواره که ی خوی له سهر شو دیواره نوییه دروست بکاته وه، یان داره کانی له سهر دابینته وه، چونکه شو مافه ی بق جینگیر بوه.

کهوابو: نه گهر خاوه نه که دیواره که ی دروست نه کرده وه، به لام کرپاره که، یان به کریگره که ویستی له سهر نه رکی خوی له بناغوه دروستی بکاته وه، نه وه پښگای ده دریتی و دیواره نوییه که ش ده بیته ملکی خوی، هره وه (الشبراملسی) فرموویته ی.

(وَسَوَاءٌ كَانَ الْإِذْنُ بَعْوَضٍ أَوْ بغيرِهِ) به کسانه نيزندانه که ی ابروو به پاره بی، یان به خورایی بی، له هره روو حالته (يُشْتَرَطُ بَيَانُ قَدْرِ الْمَوْضِعِ الْمُبْنَىٰ عَلَيْهِ) به مهرج داننداره: دیاری بکری نه ندازه ی شوینه ی دیواره که ی له سهر ده کری، یان داره کانی له سهر داده ندرین، واته: (طَوْلًا) دریزی به که ی و (وَعَرْضًا) به رینی به که ی و (وَسَمَكُ الْجُدْرَانِ) به رزی دیواره کان و (وَكَيْفِيَّتُهَا) چونی به که یان و (وَكَيْفِيَّةُ السَّقْفِ الْمَحْمُولِ عَلَيْهَا) چونی به ی نه و بانه ی له سهر دیواره کانیش داده ندری، گشتی دیاری بکری.

به لام (وَلَوْ أَذِنَ فِي الْبِنَاءِ عَلَىٰ أَرْضِهِ) نه گهر نيزنی دا: له سهر زهویه که ی وی خانویک دروست بکا، جا به خورایی، یان به پاره نيزنی بدا (كَفَىٰ بَيَانُ قَدْرِ مَحَلِّ الْبِنَاءِ) دیاری کردنی نه ندازه ی شوینی خانوو له سهر دروست کردن به سه، واته: له رهوی به رینی و دریزی وه.

(وَأَمَّا الْجِدَارُ الْمُشْتَرَكُ) به لام دیواری هاویه ش له نیوان دوو که ساند (فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا) دروست نیه بق هیچکیان (وَضْعُ جُلُوعِهِ عَلَيْهِ) داره کانی بانی خوی له سهر دابین (بغيرِ إِذْنٍ) به بی نيزنی هاویه شه که ی تر (فِي الْجَدِيدِ) له فرمووده ی نوی دا (وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَتَدَّ فِيهِ وَتَدًّا) هم بقی دروست نیه میخ له دیواره که دا بکوئی (أَوْ يَفْتَحَ كَوَّةً) یان ده لاقه ی تی دا بکاته وه (إِلَّا بِإِذْنِهِ) ته نها به نيزنی هاویه شه که ی تر دروسته.

(وَلَهُ أَنْ يَسْتَدَّ إِلَيْهِ) بق هاویه شه که دروسته پال وه دیواره که بدلو (وَيُسْنِدُ مَتَاعًا لَا يَضُرُّ) هم دروسته پالی شتیکی وه هاشی ویدا: که زیان له دیواره که نه دا.

وَلَهُ ذَلِكَ فِي جِدَارِ الْأَجْنَبِيِّ، وَلَيْسَ لَهُ إِجْبَارُ شَرِيكِهِ عَلَى الْعِمَارَةِ فِي الْجَدِيدِ، فَإِنْ أَرَادَ إِعَادَةَ مُنْهَدِمٍ بِالْأَلْفِ لِنَفْسِهِ لَمْ يُمْتَنِعْ، وَيَكُونُ الْمَعَادُ مِلْكُهُ يَضَعُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ وَيَنْقُضُهُ إِذَا شَاءَ، وَلَوْ قَالَ الْآخَرُ لَا تَنْقُضُهُ وَأَغْرَمُ لَكَ حِصَّتِي، لَمْ تَلْزَمُهُ إِجَابَتُهُ، وَإِنْ أَرَادَ إِعَادَتَهُ بِنُقْضِهِ الْمُشْتَرَكِ فَلِلْآخَرِ مَنَعُهُ، وَلَوْ تَعَاوَنَا عَلَى إِعَادَتِهِ بِنُقْضِهِ عَادَ مُشْتَرَكًا كَمَا كَانَ، وَلَوْ انْفَرَدَ أَحَدُهُمَا وَشَرَطَ لَهُ الْآخَرُ زِيَادَةَ جَارٍ وَكَانَتْ فِي مُقَابَلَةِ عَمَلِهِ فِي نَصِيبِ الْآخَرِ،

(وَلَهُ ذَلِكَ فِي جِدَارِ الْأَجْنَبِيِّ) نه و پالتويدانه له ديوارى بيگانه شدا نروسته. (وَلَيْسَ لَهُ) هاويهش مافى نيه و بوى نروست نيه (إِجْبَارُ شَرِيكِهِ عَلَى الْعِمَارَةِ) هاويه شه كه يتر ناچار بكاو نرؤى لي بكا: بى چا كرده و هى ديوارو خانوو و بيرو جوگه و نه و جوړه شته هاويه شانه (فِي الْجَدِيدِ) له فهرموده وى نوئى نيمامى (الشافعى) دا.

به لام له فهرموده وى كؤنى دا: هاويه شه كه ناچار ده كړئ بى چا كرده و هى ملكه هاويه شه كه، تاكو ملكه كه له كار نه كوي، هروه كه له (نهايه) و (مغنى) دا فهرموديانه.

(فَإِنْ أَرَادَ إِعَادَةَ مُنْهَدِمٍ) چا نه گهر هاويه شيك ويستى ديوار يكي پووخواوى هاويهش نروست بكانه وه (بِالْأَلْفِ لِنَفْسِهِ) به كه رسته يه كى تاييه تى خوى (لَمْ يُمْتَنِعْ) قه ده غه نا كړئ و پړگاي ده دريتئ (وَيَكُونُ الْمَعَادُ مِلْكُهُ) نروستكروه كه ش ده بيته ملكى خوى (يَضَعُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ) هر شتيكى چه ز بكا له سر ديواره كه ي داده نئ (وَيَنْقُضُهُ إِذَا شَاءَ) هر كاتيكيش چه ز بكا مه ليد ه و شيتئ.

ئينجا بزانه: نه م پړگانده تهنه تاييه ته به ديوار-تهك به خانوو-هم له و حالته شدا پړگاي ده دريتئ كه هاويه شه كه يتر له گه لى نروست نه كاته وه، هروه كه له (تحفه) و حاشيه كاني دا پوون كروه ته وه (وَلَوْ قَالَ الْآخَرُ) نه گهر هاويه شه كه يتر پى گوت (لَا تَنْقُضُهُ) نه م ديواره نو يكرويه مه لئ ه و شيتنه (وَأَغْرَمُ لَكَ حِصَّتِي) به شه مسره فه كه ي خومت ده ده مه وه (لَمْ تَلْزَمُهُ إِجَابَتُهُ) له سرى واجب نيه به گويى بكا.

(وَإِنْ أَرَادَ إِعَادَتَهُ بِنُقْضِهِ الْمُشْتَرَكِ) نه گهر هاويه شه كه ويستى به كه رسته هاويه شه كه ي كؤن ديواره كه نوئ بكانه وه (فَلِلْآخَرِ مَنَعُهُ) بى هاويه شه كه يتر نروست: قه ده غه ي بكاو پړگاي نه دا، به لام (وَلَوْ تَعَاوَنَا عَلَى إِعَادَتِهِ بِنُقْضِهِ) نه گهر هر دووكيان يارمه تى يه كتريان داو به كه رسته كؤنه كه ديواره كه يان نروست كرده وه، نه و كاته (عَادَ مُشْتَرَكًا كَمَا كَانَ) وه ك جاران ده بيته وه هاويهش له نئوانياندا.

(وَلَوْ انْفَرَدَ أَحَدُهُمَا) نه گهر تهنه يه كيكيان به نيزنى نه وى تر به كه رسته كؤنه كه ديواره كه ي نروست كرده وه (وَشَرَطَ لَهُ الْآخَرُ زِيَادَةَ) هاويه شه كه ي ترش-له به رامبر كار ه كه ي- به شيكى زيادى بى دانا (جَانِ) نه وه نروسته (وَكَانَتْ فِي مُقَابَلَةِ عَمَلِهِ فِي نَصِيبِ الْآخَرِ) زنده ييه كه ش ده بيته كړئ له به رامبر كار ه كه ي له به شى هاويه شه كه ي تر دا.

وَيَجُوزُ أَنْ يُصَالِحَ عَلَى إِجْرَاءِ الْمَاءِ وَالْقَاءِ التَّلْجِ فِي مِنْكَ عَلَى مَالٍ، وَلَوْ تَنَازَعَا جِدَاراً
بَيْنَ مَلِكَيْهِمَا فَإِنْ اتَّصَلَ بَيْنَهُمَا أَحَدُهُمَا بِحَيْثُ يُعْلَمُ أَلَهُمَا بُنْيَا مَعاً فَلَهُ الْيَدُ،

(وَيَجُوزُ أَنْ يُصَالِحَ) دروسته له گه ل' درلوسی یه که ی پټک بټی (عَلَى إِجْرَاءِ الْمَاءِ) له سر
په وانه کردنی ناو به ناو جوگه و ملکی درلوسی یه که ی دا بټی ناو ملکی خوی (و) هم له گه ل' ی
پټک بټی له سر نه وهی (إِلْقَاءِ التَّلْجِ فِي مَلِكِهِ) به فری سهریانی خوی فری بداته ناو ملکی
درلوسی یه که ی، یان ناوی باران به سر بانه که ی دا بریټی، به و مرجه ی هیج شوټیکی تر
نه بټی (عَلَى مَالٍ) پټکهاته که ش له سر وه رگرتنی مالتیک بټی، جیاوازی نیه: مامله ته که
به کردان بټی، یان فروشتنی مافه که بټی، هروه له مه سه له ی دیواره که دا پوون کراوه.

نیجا بزانه: پټکهاتن دروسته له سر وه رگرتنی مالتیک به رامبر خوتن له ملکی
که سیکی تر، یان پیسایي کردن، یان فریدانی زبل و نه و جوړه شتانه، هروه له
(نهایه) و (مغنی) دا پوون کراوه ته و.

هروه ها بزانه: به کردان و فروشتنی مافی پابردنیش به ناو ملکی خوی دا دروسته، هروه
له (تحفه) دا فرمویه تی.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهر لقی دره خته کانی، یان په گه کانیاں چوونه سر هه وای ملکی
که سیکی تر، نه وه ناچار ده کړی لایانبا، جا نه گهر لاینه بردن، با خاوهن ملکه که به خوی
لایانبا، جا نه گهر نه گونجا لایانبا، نه و کاته بټی خاوهن ملکه که دروسته - به بټی نیرنی
قازی - بیان بریټه وه، هروه له زوری ی سرچاوه کاند فرمویانه.

نیجا بزانه: به هیج جوړک پټکهاتن دروست نیه له سر هیشتنه وهی لقو په گه کانی
دره خته کان له به رامبر وه رگرتنی مال، هروه له (نهایه) و (مغنی) دا فرمویانه.
دیسان بزانه: نه و نه مامانه ی له په گه کانی دره خته که په یدا دهن، گشتی هی خاوهنی
دره خته که یه و نابنه هی خاوهنی زهویه که، هروه له (نهایه) دا فرمویه تی.

﴿ کیشه ی دیواری نیوان دوو خانوو ﴾

(وَلَوْ تَنَازَعَا جِدَاراً) نه گهر دوو که س بووه کیشه یان له سر دیوارک (بَيْنَ مَلِكَيْهِمَا)
دیواره که ش له نیوان ملکی هردو کیاندا بوو و هیجان شاهیدیان نه بو، ته ماشا ده که ی:
(فَإِنْ اتَّصَلَ بَيْنَهُمَا أَحَدُهُمَا) نه گهر دیواره که به ملکی یه کیکیانه وه بوو (بِحَيْثُ يُعْلَمُ أَنَّهُمَا
بُنِيَا مَعاً) به شیوه ی که وه ها: ده زاندر دیواره که و ملکه که به یه که وه دروست کراون: وه
به ردو خسته کانی قوپنه ی دیواره که له گه ل' ملکه که تټک و نابن، نه وه (فَلَهُ الْيَدُ) خاوهن
دهستی دیواره که بټی خاوهن ملکه که یه، که واته: سوټند نه درئ و به و سوټنده بریار
ده درئ: دیواره که هی نه وه، به لام نه گهر ته نها یه کیکیان شاهیدی ه بټی، نه و کاته
به گوټره ی شاهیدی که بریار بټی خاوهن شاهیده که ده درئ.

وَالْأَ فَلَهُمَا، فَإِنْ أَقَامَ أَحَدُهُمَا بَيْنَهُ قُضِيَ لَهُ، وَإِلَّا حَلَفَا، فَإِنْ حَلَفَا أَوْ نَكَلَا جُعِلَ بَيْنَهُمَا، وَإِنْ حَلَفَ أَحَدُهُمَا قُضِيَ لَهُ، وَلَوْ كَانَ لِأَحَدِهِمَا عَلَيْهِ جُذُوعٌ لَمْ يُرْجَعْ، وَالسَّقْفُ بَيْنَ عُلُوِّهِ وَسُقْلٍ غَيْرِهِ كَجِدَارٍ بَيْنَ مَلَكَيْنِ فَيَنْظُرُ: أَيْمَنُ إِحْدَاهُ بَعْدَ الْغُلُوِّ؟ فَيَكُونُ فِي يَدِهِمَا، أَوْ لَا؟ فَلِصَاحِبِ السَّقْلِ.

(وَالْأَ) به لام نه گهر دیواره که به ملکی میچیکانه وه نه ونابو، یان به به کسانى به ملکی مهریوکیانه وه ونابو (فَلَهُمَا) نه و کاته خاوهن ده سته که بق مهریوکیانه، که و ابو: ته ماشا ده که بن: (فَإِنْ أَقَامَ أَحَدُهُمَا بَيْنَهُ) نه گهر ته نها به کیکیان شاهیدی هیتا: که دیواره که هی خویه تی (قُضِيَ لَهُ) به و شاهیدی به یار ده دری دیواره که گشتی هی نه وه.

(وَالْأَ) به لام نه گهر میچیکان شاهیدی نه بو، یان مهریوکیان شاهیدیان مه بو، نه و کاته (حَلَفَا) مهریوکیان سویتد ده خون و هر به که یان له سویتد ده کی دا ده لی: (وَاللَّهُ مَا فِي نَهْوَ نِیْوِیه تَ نِیه، نه و نِیْوِی بن ده سستی تو ش هی منه). واته: لی رده شاهیدی مهریوکیان له کار ده که ون.

(فَإِنْ حَلَفَا) جا نه گهر مهریوکیان سویتدیان خوارد (أَوْ نَكَلَا) یان میچیکان سویتدیان نه خوارد (جُعِلَ بَيْنَهُمَا) دیواره که ده دری ته مهریوکیان به نِیْوِی (وَإِنْ حَلَفَ أَحَدُهُمَا) نه گهر ته نها به کیکیان سویتدی خوارد (قُضِيَ لَهُ) به یار ده دری: که دیواره که گشتی هی سویتد خوره که به.

به لام (وَلَوْ كَانَ لِأَحَدِهِمَا عَلَيْهِ جُذُوعٌ) نه گهر له و نو که سانه به کیکیان داره کانی خانوی له سر دیواره که مه بو، یان ده لاقه و په فتی له دیواره که دا مه بو (لَمْ يُرْجَعْ) به و جورده شته بی هیزانه به هیز ناکری و نابیته نیشانه ی خاوهن ده سستی، به لام داره کانی سر دیواره که ش لاتا بر دین، هر چه نده نه شزاند ری به چ مافیک داندراون، چونکه وادیته به رچا و که به مافیکی شهرعی داندراون، که و ابو: مافی هیشتنه وه یان به رده وام ده بن، مهره و له (تحفة) و (نهایه) دا به وون کراوه ته وه.

(وَالسَّقْفُ) بانی خانوی نو نه و م: که (بَيْنَ عُلُوِّهِ) که و تیبته نینوان سره وه ی به کیکیان و (وَسُقْلٍ غَيْرِهِ) بنه وه ی نه و تر (كَجِدَارٍ بَيْنَ مَلَكَيْنِ) وه که دیواری نینوان نو ملک وایه (فَيَنْظُرُ) ته ماشا ده کری: (أَيْمَنُ إِحْدَاهُ بَعْدَ الْغُلُوِّ؟) نایا ده گونجی نه م بانه له نوای بانه که ی لای سره وه دروست کرابی؟ وه که دیواره کان کون کرابو داره کانی تیندراون سرپوش کرابی (فَيَكُونُ فِي يَدِهِمَا) له و حاله ته دا بانه که له ده ست مهریوکیاندا ده بن، واته: بق لایه نی بنه وه ده بیته بان، بق لایه نی سره وه ش ده بیته زه مین (أَوْ لَا) یان نه ده گونجا په یدا بو بی (فِلِصَاحِبِ السَّقْلِ) نه و کاته بق خاوهنی لای خواره وه به.

(بَابُ الْحَوَالَةِ)

يُشْتَرَطُ لَهَا رِضَا الْمُحِيلِ وَالْمُخْتَالِ، لَا الْمُحَالِ عَلَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا تَصَحُّ عَلَى مَنْ لَا دِينَ عَلَيْهِ، وَقِيلَ تَصَحُّ بِرِضَاهُ، وَتَصَحُّ بِالذِّينِ اللَّازِمِ، وَعَلَيْهِ، وَالْمِلِّيِّ وَكَذَا الْمُتَقَوِّمُ

﴿ بَابُ الْحَوَالَةِ بِأَسَى حَوَالِهِ ﴾

واته: گواستنه وهی قهرزیک له نه سستوی قهرزداریکه وه بئ نه سستوی قهرزداریکه تر. پیغه مبه ر^ع ده فهرموی: ﴿مَطْلُ الْفَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ﴾ رواه الشيخان، نواخستنی قهرزدانه وهی مرقفی هه بووی سته م و زرداری به، وه هر کاتیک به کیکتان حواله کرا بئ سر قهرزداریکه هه بووی با بچی.

نینجا بزانه: حواله له شش هوکن پیک دئ: (الْمُحِيلُ) حواله کهر. (الْمُخْتَالُ) حواله کرلو. (الْمُحَالُ عَلَيْهِ) حواله بؤسه رکرو. (بِتَيْنِ الْمُحِيلِ) قهرزی حواله کهره که. (بِتَيْنِ الْمُخْتَالِ) قهرزی حواله کرلو که. (الْصَّيْفَةُ) گوتهی حواله کردن.

بئ وینه: پزگار په نجا دینار قهرزداري نه وزاده، نه وزادیش په نجا دینار قهرزداري نازاده، نینجا نه وزاد بلیتته نازاد: وا توم حواله کرد بئ سر پزگار بهو قهرزی له سر منت هه به، لی وه ریگره وه. نینجا نه ویش به گوتن - قبول بکا.

(يُشْتَرَطُ لَهَا) به مهرج داده ندرئ بئ دروستبوونی حواله: (رِضَا الْمُحِيلِ) حواله کهر پزی بئ، واته: نهو قهرزداره ی خاوهن قهرزه که ده نیرئ (وَالْمُخْتَالِ) هم حواله کرلو پزی بئ، واته: خاوهن قهرزی نیردرو (لَا الْمُحَالِ عَلَيْهِ) به لام مهرج نیه: حواله بؤسه رکرو پزی بئ، واته: نهو قهرزداره ی خاوهن قهرزه که ی نیردرو ته سر (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، چونکه ناچاره قهرزه که بداته وه نه، یان نه وه.

که وایو: نه گهر حواله بؤسه رکرو که مریوش بئ، حواله که دروست ده بئ، هه روه که زوری به سر چاوه کانداهرموویانه، واته: له میراته که ی قهرزه که ده بریتته وه.

(وَلَا تَصَحُّ عَلَى مَنْ لَا دِينَ عَلَيْهِ) حواله دروست نابئ: بئ سر نهو که سه ی قهرزی له سر نه بئ (وَقِيلَ) له فهرمووده به کی بئ میزدا (تَصَحُّ بِرِضَاهُ) حواله که به په زامه ندی وی دروست ده بئ (وَتَصَحُّ) حواله دروست ده بئ (بِالذِّينِ اللَّازِمِ) بهو جؤره قهرزی واجبه و په شیعانی تی دا نیه: وه ک کپاره که بلیتته فروشیاره که: توم حواله کرد بئ سر فلانکه س پاره ی فروشلاره که تی لئو ریگره.

(وَعَلَيْهِ) هم حواله بئ سر قهرزی واجبیش دروسته، وه ک فروشیاره که خاوهن قهرزیک حواله بکا بئ سر کپاره که، که به هوئ کپینه که قهرزه که ی که وتوته نه سستو (وَالْمِلِّيِّ) هم حواله به قهرزیک هه وینه ش دروست ده بئ: وه ک پاره و دانه ویتله (وَكَذَا الْمُتَقَوِّمُ)

فِي الْأَصَحِّ، وَبِالْثَمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ، وَعَلَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَالْأَصَحُّ صِحَّةُ حَوَالَةِ الْمُكَاتَبِ سَيِّدُهُ بِالنَّجُومِ دُونَ حَوَالَةِ السَّيِّدِ عَلَيْهِ، وَيَشْتَرِطُ الْعِلْمُ بِمَا يُحَالُ بِهِ وَعَلَيْهِ قَدْرًا وَصِفَةً، وَفِي قَوْلِ تَصَحُّ يَابِلِ الدِّيَةِ وَعَلَيْهَا، وَيَشْتَرِطُ تَسَاوِيَهُمَا جِنْسًا وَقَدْرًا وَكَدًّا حُلُولًا وَأَجَلًا وَصِحَّةً وَكُسْرًا فِي الْأَصَحِّ، وَيَبْرَأُ بِالْحَوَالَةِ الْمُحِيلُ عَنْ ذَيْنِ الْمُحْتَالِ وَالْمُحَالُ عَلَيْهِ عَنْ ذَيْنِ الْمُحِيلِ، وَيَتَحَوَّلُ حَقُّ الْمُحْتَالِ إِلَى ذِمَّةِ الْمُحَالِ عَلَيْهِ، فَإِنْ تَعَذَّرَ بِفُلْسٍ أَوْ جَحْدٍ

مەرودها به قهرزکی قهرزیندرلویش دروست دهبن: وهك نازده لو جل و بهرگ (فی الاصح) له فەرمووده ی پاستردا.

(وَبِالْثَمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ) هه م حه واله دروسته به پاره ی فروشراویك له ماوه ی په شیمانی دا: وهك كپیاره كه فروشیاره كه حه واله بكا بۆ سهر یه كیكی تر (وَعَلَيْهِ) هه م بۆ سهر پاره ی فروشراوه كه ش له ماوه ی په شیمانی دا دروسته: وهك فروشیاره كه یه كیكی تر حه واله بكا بۆ سهر كپیاره كه (فِي الْأَصَحِّ) له فەرمووده ی پاستردا (وَالْأَصَحُّ) به فەرمووده ی پاسترت: (صِحَّةُ حَوَالَةِ الْمُكَاتَبِ سَيِّدُهُ) دروسته: كزیله ی نووسراو پیدراو گه وره كه ی خوی حه واله بكا (بِالنَّجُومِ) به به شه كانی پاره ی نووسراوه كه (دُونَ حَوَالَةِ السَّيِّدِ عَلَيْهِ) به لام دروست نیه: گه وره كه یه كیكی تر حه واله بكا بۆ سهر كزیله كه.

(وَيَشْتَرِطُ) به مهرج داده ندری (الْعِلْمُ) حه واله كه ره كه و حه واله كروه كه زانستیان هه بن (بِمَا يُحَالُ بِهِ) به و قهرزه ی حه والی پی ده كری، هه م (وَعَلَيْهِ) به و قهرزه ش كه حه والی بۆ سهر ده كری (قَدْرًا) له پووی نه ندازه وه (وَصِفَةً) له پووی په گه زو جوړه وه (وَفِي قَوْلِ) له فەرمووده یه كدا: (تَصَحُّ يَابِلِ الدِّيَةِ) حه واله دروست دهبن: به و ووشترانه ی له خوینی مروی كوژلو ده ندرینو (وَعَلَيْهَا) هه م بۆ سهر ووشتره كانی ش حه واله دروست دهبن.

(و) مەرودها (يَشْتَرِطُ تَسَاوِيَهُمَا) به مهرج داده ندری هه ربو قهرزه كان - حه واله پیکرلوه كه و حه واله بۆ سهر كروه كه - یه كسان بن (جِنْسًا) له په گه زو (وَقَدْرًا) له نه ندازه دا (وَكَدًّا حُلُولًا) مەرودها له حازری دلو (وَأَجَلًا) له ماوه دا، واته: هه ربووكیان وه كو یه كتر كاتی داننه وه یان هاتبن (وَصِحَّةً وَكُسْرًا) له درشته یی و له وورده یی دلو له چاكی و له خراپی دا (فِي الْأَصَحِّ) له فەرمووده ی پاستردا.

(وَيَبْرَأُ بِالْحَوَالَةِ) به هوی حه واله نازاد دهبن: (الْمُحِيلُ عَنْ ذَيْنِ الْمُحْتَالِ) حه واله كه ره كه له قهرزی حه واله كروه كه، هه م (وَالْمُحَالُ عَلَيْهِ) حه واله بۆ سهر كروه كه ش نازاد دهبن (عَنْ ذَيْنِ الْمُحِيلِ) له قهرزی حه واله كه ره كه (وَيَتَحَوَّلُ حَقُّ الْمُحْتَالِ) مافی حه واله كروه كه ده گوازیته وه (إِلَى ذِمَّةِ الْمُحَالِ عَلَيْهِ) بۆ نه ستوی حه واله بۆ سهر كروه كه.

(فَإِنْ تَعَذَّرَ) جا نه گه ر نه گونجا حه واله كروه كه قهرزه كه ی له حه واله بۆ سهر كروه كه وه ربگریته وه (بِفُلْسٍ) به هوی قه ده غی قهرزدری (أَوْ جَحْدٍ) یان به هوی داننه هیتان به

وَحَلَفَ وَتَخَوَّهُمَا لَمْ يَرْجِعْ عَلَى الْمُحِيلِ، فَلَوْ كَانَ مُفْلِسًا عِنْدَ الْحَوَالَةِ وَجَهْلَهُ الْمُخَالَ
فَلَا رُجُوعَ لَهُ، وَقِيلَ لَهُ الرُّجُوعُ إِنْ شَرِطَ يَسَارُهُ، وَلَوْ أَحَالَ الْمُشْتَرِي بِالثَّمَنِ فَرْدَ الْمَيْعِ
بِعَيْبٍ بَطَلَتْ فِي الْأَظْهَرِ، أَوِ الْبَائِعُ بِالثَّمَنِ فَوَجَدَ الرُّدَّ لَمْ تَبْطُلْ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ بَاعَ
عَبْدًا وَأَحَالَ بِثَمَنِهِ ثُمَّ اتَّفَقَ الْمُتَبَايعَانِ وَالْمُخْتَالُ عَلَى خُرَيْتِهِ أَوْ ثَبَّتَتْ بَيِّنَةٌ بَطَلَتْ الْحَوَالَةُ،

قهرزه‌ک‌و (وَحَلَفَ) سوئندیشی خوارد: که قهرزه‌ک‌ی له سهر نیه (وَتَخَوَّهُمَا) یان به
هؤیه‌ک‌ی تری وه که نهو نووانه: وه که به هؤی مردن، یان به دۆرداری قهرزه‌ک‌ی نه داتن، نهوه
(لَمْ يَرْجِعْ عَلَى الْمُحِيلِ) له و حاله تانه دا نابئ حه‌واله کرلوه که بگه پیتته وه سهر حه‌واله که ره که،
چونکه به هؤی قبولکردنی حه‌واله، قهرزه‌ک‌ی له نه سستوی حه‌واله که ره که لاجوره و کیشی
له گه‌ل نهودا بپروه ته وه، واته: وه که شتیکی له جیاتی قهرزه‌ک‌ی لئوه رگرتبی و شته که ش له
دهستی خؤی دا بفهوتن، قبولکردنی حه‌واله ش نه وهایه.

(فَلَوْ كَانَ مُفْلِسًا عِنْدَ الْحَوَالَةِ) جا نه‌گه ره حه‌واله بؤسه رکرلوه که له کاتی حه‌واله کردندا
قه ده‌غی قهرزداری له سهر داندرا بو (وَجَهْلَهُ الْمُخْتَالُ) حه‌واله کرلوه که ش نه یزانیبو (فَلَا
رُجُوعَ لَهُ) نهو کاته ش مانی گه پانه وهی نیه بؤ سهر حه‌واله که ره که، چونکه که مته‌رغمی
له خؤیه تی (وَقِيلَ) له فهرموده یه‌ک‌ی بئ هیژدا: (لَهُ الرُّجُوعُ إِنْ شَرِطَ يَسَارُهُ) مانی
گه پانه وهی هه‌یه نه‌گه ره ده‌وله مه‌ندی حه‌واله بؤسه رکرلوه که به مهرج داندرا بئ.

(وَلَوْ أَحَالَ الْمُشْتَرِي بِالثَّمَنِ) نه‌گه ره کپاره که فروشیاره که ی حه‌واله کرده سهر یه‌ک‌ی تری،
تاکو پاره‌ی فروشرلوه که ی لئوه ریگری (فَرْدَ الْمَيْعِ بِعَيْبٍ) نینجا کپاره که - به هؤی
عه‌بییک - فروشرلوه که ی گه پانده وه (بَطَلَتْ) حه‌واله که ش به تال ده‌بیته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له
فهرموده‌ی به هیژندا، چونکه پاره که نه‌ماوه، به‌لام (أَوِ الْبَائِعُ) نه‌گه ره فروشیاره که خاوه‌ن
قهرزکی حه‌واله کرده سهر کپاره که (بِالْثَّمَنِ) تاکو پاره‌ی فروشرلوه که ی لئوه ریگری
(فَوَجَدَ الرُّدَّ) نینجا گه پانده وه‌ی فروشرلوه که به هؤی عه‌بییک هاته جئ (لَمْ تَبْطُلْ) نهو کاته
حه‌واله که به تال نابیتته وه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فهرموده‌ی پاستی مه‌زه‌ب، که وایو: هر
کاتی که کپاره که پاره که ته‌سلیمی حه‌واله کرلوه که کرد، ده‌گه پیتته وه سهر فروشیاره که و
وینه‌ی پاره که ی لئوه سستینیتته وه.

(وَلَوْ بَاعَ عَبْدًا) نه‌گه ره کؤیله یه‌ک‌ی فروشت (وَأَحَالَ بِثَمَنِهِ) فروشیاره که ش خاوه‌ن قهرزکی
حه‌واله کرده سهر کپاره که، تاکو پاره که ی لئوه ریگری (ثُمَّ اتَّفَقَ الْمُتَبَايعَانِ وَالْمُخْتَالُ
عَلَى خُرَيْتِهِ) نینجا کپاره که و فروشیاره که و حه‌واله کراوه که یه‌ک‌ده‌نگ بون: که نهو
کؤیله یه له کاتی فروشتنی دا نازاد بووه (أَوْ ثَبَّتَتْ بَيِّنَةٌ) یان به هؤی شاهید نازادیه که ی
ناشکرا بو (بَطَلَتْ الْحَوَالَةُ) حه‌واله که به تال ده‌بیته وه.

وَإِنْ كَذَّبَهُمَا الْمُخْتَالُ وَلَا بَيِّنَةَ حَلْفَاهُ عَلَى نَفْيِ الْعِلْمِ ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَالَ مِنَ الْمُشْتَرَى، وَلَوْ قَالَ الْمُسْتَحَقُّ عَلَيْهِ وَكَتَبْتُكَ لَتَقْبِضَ لِي، وَقَالَ الْمُسْتَحَقُّ: أَحَلَّتْ لِي، أَوْ قَالَ: أَرَدْتُ بِقَوْلِي أَحَلَّتْكَ: أَلَوْ كَالَهُ، وَقَالَ الْمُسْتَحَقُّ: بَلْ أَرَدْتُ الْحَوَالَةَ، صَدَّقَ الْمُسْتَحَقُّ عَلَيْهِ بِبَيِّنَةٍ، وَفِي الصُّورَةِ الثَّانِيَةِ وَجْهٌ، وَإِنْ قَالَ أَحَلَّتْكَ فَقَالَ وَكَتَبْتُ صَدَّقَ الثَّانِي بِبَيِّنَةٍ.

(بَابُ الضَّمَانِ)

بِهَ لَامٍ (وَإِنْ كَذَّبَهُمَا الْمُخْتَالُ) نه گهر چه والہ کراوہ کہ کپیارہ کہ و فروشیارہ کہی به بر وزن دانان و گوتی: نازاد نیہ (وَلَا بَيِّنَةَ) هیچ شامیدیش نہ بو، نہ و کاتہ (حَلْفَاهُ عَلَى نَفْيِ الْعِلْمِ) چه والہ کراوہ کہ سویند دہدن: کہ نازانی کویلہ کہ نازادہ (ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَالَ مِنَ الْمُشْتَرَى) نینجا چه والہ کراوہ کہ پارہ کہی له کپیارہ کہ و رده گری.

(وَلَوْ قَالَ الْمُسْتَحَقُّ عَلَيْهِ) نه گهر قهرزدارہ کہ به خاوهن قهرزہ کہی گوتی: من توہم چه والہ نہ کریوہ، به لکو (وَكَتَبْتُكَ لَتَقْبِضَ لِي) من توہم کریوتہ وہ کیلی خوم تا کو قهرزہ کہم بؤ من وہریگریوہ. (وَقَالَ الْمُسْتَحَقُّ أَحَلَّتْنِي) خاوهن قهرزہ کہش گوتی: نا، به لکو چه والہ ت کریوم تا کو بؤ خوم وہریگریوہ. (أَوْ قَالَ) یان قهرزدارہ کہ گوتی: (أَرَدْتُ بِقَوْلِي: أَحَلَّتْكَ أَلَوْ كَالَهُ) مہ به ستم به ووشہی چه والہ کردن وہ کیلایہ تی بوو (وَقَالَ الْمُسْتَحَقُّ بَلْ أَرَدْتُ الْحَوَالَةَ) خاوهن قهرزہ کہش گوتی: نا، به لکو مہ به ستت چه والہ بوو. له و مہ سہ لانہ دا (صَدَّقَ الْمُسْتَحَقُّ عَلَيْهِ بِبَيِّنَةٍ) باوہر به قهرزدارہ کہ دہ کری به هوی سویند خواردنی (وَفِي الصُّورَةِ الثَّانِيَةِ وَجْهٌ) له مہ سہ لہی نووہمدا فہرموودہ یہ کہ مہ یہ: کہ باوہر به خاوهن قهرزہ کہ دہ کری.

(وَإِنْ قَالَ أَحَلَّتْكَ) نه گهر قهرزدارہ کہ گوتی: من توہم چه والہ کریوہ و هیچ مافت له سہر من نہ ماوہ. (فَقَالَ وَكَتَبْتُ) خاوهن قهرزہ کہش گوتی: نا، به لکو منت کریوتہ وہ کیلی خوت تا کو قهرزہ کہت بؤ تو وہریگریوہ و قهرزہ کہی من له نہ ستوی تودا ماوہ. (صَدَّقَ الثَّانِي بِبَيِّنَةٍ) لیترہ دا باوہر به خاوهن قهرزہ کہ دہ کری به هوی سویند خواردنی، نینجا کہ سویندی خوارد چه والہ کہ لادہ چیو قهرزہ کہی خوی له قهرزدارہ کہ و رده گریتہ وہ.

﴿بَابُ الضَّمَانِ: بِاسْمِ زَامِنِي﴾

واتہ: مافی سہر کہ سیکی تر بخانہ نہ ستوی خوی: نه گهر نہ و نہیدلوہ، خوی بیداتہ وہ، یان نامادہ کردنی کہ سیک، یان مالتیک له کانتیکی تایبہ تی دا بخانہ سہر شانی خوی. ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: لَزِمَ رَجُلٌ غَرِيماً لَهُ بَعْشَرَةٌ ذَنَابِيرَ فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا أَلَارِكَ حَتَّى تَقْضِيَنِي أَوْ تَأْتِيَنِي بِحِمْلٍ، فَتَحَمَّلَ بِهَا النَّسِيُّ فَقَضَاهَا عَنْهُ﴾ رواء ابودلود وابن ماجہ بسند صالح، بیادیک

شَرَطُ الضَّامِنِ: الرُّشْدُ، وَضَمَانٌ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ بَقْلَسِ كَشْرَائِهِ، وَضَمَانٌ غَبْدٌ بَغِيرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ بَاطِلٌ فِي الْأَصَحِّ، وَيَصِحُّ يَأْذَنُهُ: فَإِنْ عَيَّنَ لِلْأَدَاءِ كَسْبَهُ أَوْ غَيْرَهُ قَضَى مِنْهُ، وَإِلَّا فَلَا أَصَحَّ أَنَّهُ إِنْ كَانَ مَا ذُونَا لَهُ فِي التَّجَارَةِ تَعَلَّقَ بِمَا فِي يَدِهِ وَمَا يَكْسِبُهُ بَعْدَ الْإِذْنِ، وَإِلَّا فَبِمَا يَكْسِبُهُ، وَالْأَصَحُّ اشْتِرَاطُ مَعْرِفَةِ الْمَضْمُونِ لَهُ، وَأَنَّهُ لَا يَشْتَرِطُ قَبُولُهُ وَرِضَاهُ،

قهرزداريكي خوى گرتبو چونكه ده دينارى قهرزدار بوو، گوته: (والله) ليت جيا نابه‌وه تا ده‌مده‌يه‌وه، يان تا زامينيكم بؤ دينى، نينجا پيټغه‌مبه‌ر ﷺ بووه زامينى، جا پياوه‌كه بؤى نه‌گونجا قهرزه‌كه بداته‌وه، پيټغه‌مبه‌ر ﷺ قهرزه‌كه‌ى بؤ دلوه.

نينجا بزانه: زامينى له‌م پيټنج پوكانه‌ه پيټك دئ: (ضامن) زامين: كه مافه‌كه ده‌خاته نه‌ستوى خوى. (مَضْمُونُ لَهُ) زامينى بؤكرلو: كه خاوه‌ن مافه‌كه‌يه. (مَضْمُونُ عَنْهُ) زامينى له‌جياتكارو: كه ماف له‌سهره‌كه‌يه. (مَضْمُونُ) زامينكارو: كه خودى مافه‌كه‌يه. (الصِّيْقَةُ): گوته‌ى زامينى.

(شَرَطُ الضَّامِنِ) مهرجى زامينه‌كه (الرُّشْدُ) په‌شيدى‌يه، واته: بؤ دينو دونياى خوى بگونجئ، كه‌واته: زامينى مندال و شيت و زورليكرلو و قه‌ده‌غه‌كلو دروست نابئ، به‌لام (وَضَمَانٌ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ بَقْلَسِ) زامينى شو كه‌سه‌ى كه به‌هوى قهرزدارى قه‌ده‌غه‌ى له‌سهر دانراوه (كَشْرَائِهِ) وه‌كو كرپنه به‌قهرزه‌كه‌ى وايه، واته: دروست ده‌بئ.

(وَضَمَانٌ غَبْدٌ بَغِيرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ بَاطِلٌ) زامينى كويله به‌بئ‌نيزنى گه‌وره‌كه‌ى به‌تاله (فِي الْأَصَحِّ) له‌فهرموده‌ى پاستردا، به‌لام (وَيَصِحُّ يَأْذَنُهُ) به‌نيزنى گه‌وره‌كه‌ى دروست ده‌بئ (فَإِنْ عَيَّنَ لِلْأَدَاءِ كَسْبَهُ) جا نه‌گهر گه‌وره‌كه‌ى -بؤ دانه‌وه‌ى ماله‌كه- كه‌سابه‌تى كويله‌كه‌ى ديارى كرد (أَوْ غَيْرَهُ) يان شتيكى‌ترى ديارى كرد: وه‌ك بازرگاني (قَضَى مِنْهُ) له‌و دياركرلو مافه‌كه‌ى ده‌داته‌وه (وَإِلَّا) نه‌گهر هيچى بؤ ديارى نه‌كرد (فَلَا أَصَحَّ) به‌فهرموده‌ى پاستر (أَنَّهُ إِنْ كَانَ مَا ذُونَا لَهُ فِي التَّجَارَةِ) نه‌گهر كويله‌كه‌نيزن درابئ بؤ بازرگاني كردن، نه‌وه (تَعَلَّقَ بِمَا فِي يَدِهِ) توله‌ى زامينيه‌كه‌ ده‌به‌ستريته‌وه به‌و ماله‌ى له‌ده‌ستى دابه‌و (وَمَا يَكْسِبُهُ بَعْدَ الْإِذْنِ) هم به‌و كه‌سابه‌ته‌ى له‌نواى نيزندانه‌كه‌ ده‌يكا (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گهر بؤ بازرگاني نيزن نه‌دراو (فَبِمَا يَكْسِبُهُ) نه‌وه به‌كه‌سابه‌ته‌كه‌يه‌وه ده‌به‌ستريته‌وه.

(وَالْأَصَحُّ) فهرموده‌ى پاستر (اِشْتِرَاطُ مَعْرِفَةِ الْمَضْمُونِ لَهُ) مهرجه: زامينه‌كه‌ خودى زامينى بؤكراوه‌كه‌ بناسئ، چونكه شو خاوه‌نى مافه‌كه‌يه، خاوه‌ن مافه‌كانيش ليك جياوازن -له‌دواكردنى مافى‌خويان- له‌توندى و نه‌رمى‌دا، به‌لام (وَأَنَّهُ لَا يَشْتَرِطُ قَبُولُهُ وَرِضَاهُ) به‌مهرج داناندئ: زامينى بؤكراوه‌كه‌ زامينيه‌كه‌ قبول بگاو پئى پازى بئ.

وَلَا يُشْتَرَطُ رِضَا الْمَضْمُونِ عَنْهُ قَطْعاً وَلَا مَعْرِفَتُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ فِي الْمَضْمُونِ كَوْنُهُ ثَابِتاً، وَصَحِّحَ الْقَدِيمُ ضَمَانَ مَا سَيَجِبُ، وَالْمَذْهَبُ صِحَّةُ ضَمَانِ الدَّرَكِ بَعْدَ قَبْضِ الثَّمَنِ، وَهُوَ أَنْ يَضْمَنَ لِلْمُشْتَرِي الثَّمَنَ إِنْ خَرَجَ الْمَبِيعُ مُسْتَحَقّاً أَوْ مَعِيّاً أَوْ نَاقِصاً لِنَقْصِ الصَّنْجَةِ،

(وَلَا يُشْتَرَطُ رِضَا الْمَضْمُونِ عَنْهُ قَطْعاً) هر دو هاش به مخرج داناندری زامینی له جیاتیکراوه که پازی بی، چونکه نه و قهرزداره و دروستیش: که سیک به بی نینز - قهرزی که سیک تر بداته وه، که و ابو: (وَلَا مَعْرِفَتُهُ) ناسینیشی مخرج نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، جیاوازیش نیه: زامینی له جیاتیکراوه که زیندو بی، یان مردو بی عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِجَزَاةٍ لِيُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَعَلَيْهِ دَيْنٌ؟ قُلْنَا: دِينَارَانِ. فَأَنْصَرَفَ، فَقَالَ أَبُو قَتَادَةَ: الدِّينَارَانِ عَلَيَّ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: حَقُّ الْغَرِيمِ وَبَرٌّ مِنْهُمَا الْمَيِّتُ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَصَلَّى عَلَيْهِ حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ، مَرْدُوخْ كَمَا هُنَا لَاي پیتفه مبر ﷺ تاكو نوپزی جه نازه ی له سر بکا، نه ویش فرمودی: ثابا هیچ قهرزی له سره؟ گوتان: دوو دینار قهرزداره. پیتفه مبر ﷺ نوپزی له سر نه کرد، جا (أَبُو قَتَادَةَ) بووه زامینی و گوتی: دوو دیناره که له سر من بن بیانده مه وه. پیتفه مبر ﷺ فرمودی: مافی خاوهن قهرزه که که و ته سر تق و مردووه که ش له دوو دیناره که نازاد بوو؟ گوتی: به لئ. جا پیتفه مبر ﷺ نوپزی له سر کرد. وات: له چه دیسه که دا باسی ناسینی مردووه که و پازی بوونی نه کراوه.

(وَيُشْتَرَطُ فِي الْمَضْمُونِ) به مخرج داده ندری: له مافه زامینکراوه که دا: یه که م: (كَوْنُهُ ثَابِتاً) مافیکی جیگیر بی، به لام (وَصَحِّحَ الْقَدِيمُ) فرموده ی کون به دروستبووی داناو: (ضَمَانَ مَا سَيَجِبُ) زامینی نه و مافه ی له مه و دوا واجب ده بی، وه بلئ: (ثَمَنٌ شَتَّ بِفَرْشَةٍ فَلَانْكَسَ مِنْ زَامِينِي پاره که م). یان بلئ: (سَدَ دِينَارٍ بِهِ قَهْرَزٌ بَدَهُ فَلَانْكَسَ مِنْ زَامِينِي قَهْرَزِهِ که م). نه وه له سر فرموده ی کون ده بیته زامین، هر وه که له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالْمَذْهَبُ) فرموده ی پاستی مه زه ب (صِحَّةُ ضَمَانِ الدَّرَكِ) دروسته: زامینی داواکردنی ماملت پیکراو (بَعْدَ قَبْضِ الثَّمَنِ) له دوا ی وهرگرتنی پاره که (وَهُوَ) زامینی داوا کردن نه مه یه: (أَنْ يَضْمَنَ لِلْمُشْتَرِي الثَّمَنَ) بوقریاره که بیته زامینی پاره که ی (إِنْ خَرَجَ الْمَبِيعُ مُسْتَحَقّاً) نه گهر فروشراوه که به مالی که سیک تر درچوو (أَوْ مَعِيّاً) یان عه ییدار درچوو (أَوْ نَاقِصاً) یان ناتا و او درچوو (لِنَقْصِ الصَّنْجَةِ) له بهر ناتا و لوی بارسه نگه که ی: وه ک کیلو، یان گز، یان په که ی ناتا و او بی.

وَكُونُهُ لَا زَمًا لَا كُنْجُومَ كِتَابَةٍ، وَيَصِحُّ ضَمَانُ الثَّمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ فِي الْأَصَحِّ، وَضَمَانُ الْجُعْلِ كَالرَّهْنِ بِهِ، وَكَوْنُهُ مَقْلُومًا فِي الْجَدِيدِ، وَالْإِبْرَاءُ مِنَ الْمَجْهُولِ بَاطِلٌ فِي الْجَدِيدِ،

دووم: (وَكُونُهُ لَا زَمًا) هرودها مەرجه: مافه زامینکراوه که واجب بوبی، هرچه نده جیگیریش نه بوبی: وهکو پاره ی فروشرلوئی وهرنه گیرلو، یان مارهی ژن پیش جیماع کرن (لَا كُنْجُومَ كِتَابَةٍ) نهك وهکو به شه کانی پاره ی نووسرو پیدان، چونکه واجب نیه کویله که پیدا (وَيَصِحُّ ضَمَانُ الثَّمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ) دروسته بییته زامینی پاره ی فروشرلو که بق فروشیاره که له ماوه ی پشیمانی دا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا (وَضَمَانُ الْجُعْلِ) هرودها دروسته بییته زامینی کرئی جه عاله، له پاش تهووبوونی کاره که (كَالرَّهْنِ بِهِ) هرودك پهن دانانیش بق نهو کرئیته دروست بوو.

سسیهم: (وَكُونُهُ مَقْلُومًا) هرودها مەرجه مافه زامینکراوه که زاندرلو بی له لایه ن زامینه که وه: له پووی په گه زو جوړو نه ندازه وه (فِي الْجَدِيدِ) له فهرموده ی نویدا، که واته: زامینی مافی نه زاندرلو دروست نابی، به لام له فهرموده ی کوندا: زامینی زامینکراو مەرچ نیه، هرودك له (نهاییه) و (مغنی) دا فهرموویانه.

﴿بَاسِی گهردن نازادکردن﴾

(وَالْإِبْرَاءُ) گهردن نازادکردن (مِنَ الْمَجْهُولِ) له شتی نه زاندرلو (بَاطِلٌ) به تالو نازاد نابی، واته: له نوینادا، به لام بق قیامت نازاد ده بی، هرودك له (الشهراملسی) دا فهرموویته (فِي الْجَدِيدِ) له فهرموده ی نویدا، به لام له فهرموده ی کوندا: گهردن نازادکردن له شتی نه زاندرلویش دروست ده بی، هرودك له (نهاییه) و (مغنی) دا فهرموویانه.

نینجا بزانه: دروسته له بهرامبر گهردن نازادکردن شتیك بداته خاوه ن مافه که، که واپو: هر کاتیك خاوه ن ماف گهرده نی نازاد کرد، شته که ده بیته ملک ی خوی، هرودك له (تحفة) و (نهاییه) دا فهرموویانه.

﴿ناگاداری﴾: نهو مافه ی گهرده نی لی نازاد ده کرئی، مەرجه: قهرز بی، واته: گهردن نازادکردن له شتی بهرچاو دروست نابی، هرودك له (نهاییه) و (مغنی) دا فهرموویانه، وهك بلئی: (گهردهنت نازاد بی لهو په پرتووکه ی لیمت داگیر کردوه). نهو دروست نیه، به لکو ده بی بلئی: (به تووم به خشی).

هرودها مەرجه: نازادکرو نازادکراوه که هر دووکیان نه ندازه و په گه زو جوړی مافه که بزانه، لهو حالته ی نازادکردنه نالوگړی تی دایه، وهك بلئی: (نه گهر له مارهییه که ت گهردهنم نازاد بکه ی ته لاقت بکهوئ).

به لام نه گهر نالوگړی تی دانه بی، نهو کاته مەرچ نیه: نازادکراوه که زانستی به مافه که هین، هرودك له زوویه ی سهرچاوه کاند ا فهرموویانه.

إِلَّا مِنْ إِبِلِ الدَّيَّةِ، وَيَصِحُّ ضَمَانُهَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ ضَمَنْتُ مَا لَكَ عَلَى زَيْدٍ مِنْ دِرْهَمٍ إِلَى عَشْرَةٍ فَلَا أَصَحَّ صِحَّتُهُ وَأَنَّهُ يَكُونُ ضَامِنًا لِعَشْرَةٍ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ لِسَعَةِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

نينجا بزانه: نه گهر ده دیویست له قهرزکی نه زاندرلو گهردهنی نازاد بکا، با ژماره یکی ودها بلتی: که بیگومان له نه ندازه ی قهرزه که زیاتر بی، هروهک له زوری سهرچاوه کانداهرموویانه، ودهک بلتی: (له دیناریک تا ده هزار دینار گهردهنت نازاد بی).

هروهها واجبه: مړوژ گهردهنی خوی بهو که سانهش نازاد بکا، که غه ییه تی کربون، یان نابرووی بردون، یان سته می لی کربون، جا نه گهر خاوهن مافه که به بی وهرگرتنی مال گهردهنی نازاد نه ده کرد، با شتیکی بداتی تا گهردهنی نازاد بکا، جا نه گهر غه ییه ته که نه گه یشتوبه غه ییه تکراره که، نه وندده به سه: په شیمان بییته وه دوعای لیخوشبوونی گونا مهیش بۆ غه ییه تکراره که بکا.

دیسان بزانه: گهردهن نازادکردنی مندا لپیش بلوغبوون به هیچ جوریک دروست نابی، هروهک له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا نهو مهسه لانه پوون کرانه وه.

(إِلَّا مِنْ إِبِلِ الدَّيَّةِ) ته نها له ووشتره کانی خوینی مړوژی کوژاو گهردهن نازادکردن دروست ده بی، ههرچند نه شزاندري چوئن (وَصَحُّ ضَمَانُهَا) هم دروسته: په کیک بییته زامینی ووشتره کانیش (فی الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر بلتی: (ضَمَنْتُ مَا لَكَ عَلَى زَيْدٍ) بوومه زامینی نهو قهرزه ی تو که له سهر زهیده (مِنْ دِرْهَمٍ إِلَى عَشْرَةٍ) له دیره میک تا ده دیره م (فَلَا أَصَحَّ صِحَّتُهُ) به فرموده ی پاستر: نهو زامینی په دروسته، هروهک نهو جوړه گهردهن نازادکردنهش دروست بوو (وَأَنَّهُ) نهو مړوژه (يَكُونُ ضَامِنًا لِعَشْرَةٍ) ده بییته زامینی ده دیره م (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) ده فرموی: (الْأَصَحُّ لِسَعَةِ) به فرموده ی پاستر: ده بییته زامینی نو دیره م (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

که وایو: نه گهر بلتی: (گهردهنت نازاد بی له دیره میک تا ده دیره م). یان بلتی: (له دیره میک تا ده دیره م نه زری تو م کرد). نهو گهردهنی له نو دیره م نازاد کړوهو، هم نو دیره می نه ز کړوه، هروهک له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِي كَه فَالَه ت﴾

واته: ناماده کردنی که سیك له لای که سیك له کات و شویتیکی دیارکړلوا، بخاته سهر شانی خوی. جا نه مه یان پی دی ده گوتری: (كفیل). وه نه وهی ناماده ده کړی، پی دی ده گوتری: (مكفول) که فاله تکرلو. نه وهی له لایشی ناماده ده کړی، پی دی ده گوتری: (مكفول له) که فاله تکرلو.

(فَصَلَ) الْمَذْهَبُ صِحَّةُ كَفَالَةِ الْبَدَنِ، فَإِنْ كَفَلَ بَدَنَ مَنْ عَلَيْهِ مَالٌ لَمْ يُشْتَرَطِ الْعِلْمُ بِقَدْرِهِ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُهُ مِمَّا يَصِحُّ ضَمَانُهُ، وَالْمَذْهَبُ صِحَّتُهَا بِبَدَنِ مَنْ عَلَيْهِ عُقُوبَةُ لَا دَمِيٍّ: كَقِصَاصٍ وَحَدِّ قَذْفٍ، وَمَنْعُهَا فِي حُدُودِ اللَّهِ تَعَالَى، وَتَصَحُّ بِبَدَنِ صَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ وَمَحْبُوسٍ وَغَائِبٍ وَمَيِّتٍ لِيُخْضِرَهُ فَيُشْهَدَ عَلَى صُورَتِهِ، ثُمَّ إِنْ عَيَّنَ مَكَانَ التَّسْلِيمِ تَعَيَّنَ، وَإِلَّا فَمَكَائِلُهَا، وَيَبْرَأُ الْكَفِيلُ بِتَسْلِيمِهِ فِي مَكَانِ التَّسْلِيمِ

(الْمَذْهَبُ) به فرموده‌ی راستی مذهب: (صِحَّةُ كَفَالَةِ الْبَدَنِ) که فیلیایه‌ی لاشه دروسته و به شیکه له زامینی و خه‌ک پتویتی پیته‌ی: (فَإِنْ كَفَلَ بَدَنَ مَنْ عَلَيْهِ مَالٌ) جا نه‌گه ر بووه که فیلی لاشه‌ی که سیک و ده‌ها: که مالیک‌ی له سه ر بوو، یان له لای بوو (لَمْ يُشْتَرَطِ الْعِلْمُ بِقَدْرِهِ) به مهرج داناندی نه‌دلزه‌ی ماله‌که بزاندی، به لام (وَيُشْتَرَطُ كَوْنُهُ مِمَّا يَصِحُّ ضَمَانُهُ) به مهرج داده‌ندری: ماله‌که‌ی سه‌ر که فاله تکراره که له و جورده بی: زامینی دروست بی، که وابو: دروسته: بیته که فیلی لاشه‌ی مروفتیکی قه‌رزدار تاکو له کاتو شویتیکی دیار کرلودا له لای که سیک ناماده‌ی بکا، مهرچنده نه‌شزان‌ی نه‌دلزه‌ی قه‌رزه که چه‌نده.

(وَالْمَذْهَبُ) فرموده‌ی راستی مذهب (صِحَّتُهَا بِبَدَنِ مَنْ عَلَيْهِ عُقُوبَةُ لَا دَمِيٍّ) که فیلیایه‌ی دروسته: به لاشه‌ی نه‌و که سه‌ی سزایه‌کی ناده میزادیکی له سه‌ره (كَقِصَاصٍ) وه‌ک کوشتنی له توله‌ی کوشتنیک و (وَحَدِّ قَذْفٍ) سزای بوختان پیکردن (وَمَنْعُهَا فِي حُدُودِ اللَّهِ تَعَالَى) مهر به و فرموده‌ی که فیلیایه‌ی قه‌ده‌غیه و دروست نیه: له سزایه‌کی مافی خوای گه‌وره: وه‌کو زینا و شه‌پاب خوارنده‌وه، به لام له فرموده‌ی که تردا: له سزایه‌کانی مافی خوای گه‌وره شدا که فیلیایه‌ی دروسته، مهر وه‌ک له (نهاية) و (مغنی) دا فرمودیه‌انه.

(وَتَصَحُّ) که فیلیایه‌ی دروسته (بِبَدَنِ صَبِيٍّ) به لاشه‌ی مندالو (وَمَجْنُونٍ) شیت و (وَمَحْبُوسٍ) به‌ندکرو و (وَغَائِبٍ) نادیار و (وَمَيِّتٍ) مرید و (لِيُخْضِرَهُ) تاکو مریدوه که ناماده بکا (فَيُشْهَدَ عَلَى صُورَتِهِ) بۆ نه‌وه‌ی شاهیدی له سه‌ر په‌نگو لاشه‌که‌ی بدری، نه‌گه‌ر ناو و نه‌زادی نه‌زاندی و ژور خاکیش نه‌کرای و لاشه‌که‌شی نه‌گرای، نه‌گینا: که فاله ته‌که دروست نابی، مهر وه‌ک له (مغنی) دا فرمودیه‌تی.

(ثُمَّ إِنْ عَيَّنَ مَكَانَ التَّسْلِيمِ) نینجا نه‌گه‌ر که فیله که شوینی ته‌سلیمکردنی که فاله تکراره که‌ی دیاری کردبو (تَعَيَّنَ) نه‌وه ده‌بی مهر له و شوینه دیار کرلودا ناماده‌ی بکا (وَإِلَّا) به لام نه‌گه‌ر هیچ شویتیکی دیاری نه‌کردبو (فَمَكَائِلُهَا) نه‌وه مهر شوینی که فاله‌ت لی‌کردنه که ده‌بیته دیار کرلو، واته: له ویدا ناماده‌ی ده‌کا.

نینجا (وَيَبْرَأُ الْكَفِيلُ) که فیله که له که فیلیایه‌ی - نازاد ده‌بی: (بِتَسْلِيمِهِ) به‌وه‌ی که فاله تکراره که ته‌سلیمی که فاله‌ت بۆ کرلوده که بکا (فِي مَكَانِ التَّسْلِيمِ) له و شوینه‌دا که بۆ

بِأَحَائِلَ كَمُتَغَلِّبٍ، وَبَأَن يَخْضُرَ الْمَكْفُولُ وَيَقُولَ سَلَّمْتُ نَفْسِي عَنْ جَهَةِ الْكَفِيلِ، وَلَا يَكْفِي مُجَرَّدُ حُضُورِهِ، فَإِنْ غَابَ لَمْ يَلْزَمْ الْكَفِيلُ إِخْضَارُهُ إِنْ جَهِلَ مَكَانَهُ، وَإِلَّا فَيَلْزَمُهُ، وَيُمْهَلُ مُدَّةٌ ذَهَابٌ وَإِيَابٌ، فَإِنْ مَضَتْ وَلَمْ يُخْضِرْهُ حَبَسَ، وَقِيلَ إِنْ غَابَ إِلَى مَسَافَةٍ الْقَصْرِ لَمْ يَلْزَمُهُ إِخْضَارُهُ،

ته تسليم کردن دیاری کرلوه (بِأَحَائِلَ) به بی هیچ پهرده و پرنگرتنیک، واته: نه گهر قه ده غیه که مه بو: (کَمُتَغَلِّبٍ) وه که خاوهن ده سه لاتیک پښگا نه دا که فاله تکرلوه که بکه ویتنه ژنر ده سه لاتی که فاله ت بۆکراوه که، نه و کاته که فیه که نازاد نابن، هرچند ناماده شی بکا.

(و) هر وه ما که فیه که - له که فیلایه تی - نازاد ده بی: (بَأَن يَخْضُرَ الْمَكْفُولُ) به وهی که فاله تکرلوه که - به خوی - له شوینی دیار کرلو دا ناماده بیو (وَيَقُولُ) به که فاله ت بۆکراوه که بلتی: (سَلَّمْتُ نَفْسِي عَنْ جَهَةِ الْكَفِيلِ) نه وه خۆم ته سلیمی تو کرد له لایین که فیه که مه وه. که و ابو: (وَلَا يَكْفِي مُجَرَّدُ حُضُورِهِ) ته نها ناماده بوونی له شویتنه که دا به س نیه، نه گهر نه لئ: له لایین که فیه که مه وه خۆم ته سلیم کردوی.

(فَإِنْ غَابَ) جا نه گهر که فاله تکرلوه که دیار نه بو و پویشتبوه شویتنیک تر (لَمْ يَلْزَمْ الْكَفِيلُ إِخْضَارُهُ) له سه که فیه که واجب نیه: بیهینیتته وه ناماده ی بکا (إِنْ جَهِلَ مَكَانَهُ) نه گهر نهیده زانی له کویتیه، چونکه عوززی به ده سه ته، که و ابو: به سویتند باوه پی پی ده کویت (وَإِلَّا) به لام نه گهر ده یزانی له کویتیه (فَيَلْزَمُهُ) واجبه: بیهینیتته وه ناماده ی بکا (وَيُمْهَلُ مُدَّةٌ ذَهَابٌ وَإِيَابٌ) که فیه که مؤله تی ده دریتتی بۆ ماوه ی چوون و گه پانه وه ی به گویتیه عاده تی شویتنه که.

(فَإِنْ مَضَتْ) جا نه گهر ماوه که ی ته ولو بوو (وَلَمْ يُخْضِرْهُ) که فاله تکرلوه که شی نه هیناو ناماده ی نه کرد (حَبَسَ) که فیه که به ند ده کویت له به ندیخانه نازاد ناکویت تا ده زانین: که فاله تکرلوه که مردوه، یان له لای خاوهن ده سه لاتیک خوی په نا دلوه، یان بۆ شویتنیک نه زاندر او پای کردوه، واته: لهو حاله تانه دا که فیه که - له به ندیخانه - نازاد ده کویت.

هر وه ما نه گهر که فیه که - له خوی وه - قه رزه که ی بداته وه، نه و کاته ش له به ندیخانه نازاد ده کویت، هر وه که له زۆریه ی سه رچاوه کاند ا فرموویانه.

(وَقِيلَ) له فرمووده یه کی بی هیژدا (إِنْ غَابَ إِلَى مَسَافَةٍ الْقَصْرِ) نه گهر پویشتبوه شویتنیک دوری به نه ندازه ی کویت کردنه وه ی نویتژ (لَمْ يَلْزَمُهُ إِخْضَارُهُ) واجب نیه: ناماده ی بکا.

﴿ نَاکاداری ﴾ یه که م: نه رکی به سه فرچوونی که فیه که و گه پانی به دوی که فاله تکرلوه که دا گشتی له سه که فیه که یه، هر وه هاش نه رکی سه فری که فاله تکرلوه که ش له سه خوی ته تی، هر وه که له (تحفة) و (نهایه) دا پوون کرلوه ته وه.

وَالْأَصْحُ أَتَهُ إِذَا مَاتَ وَذَفِنَ لَا يُطَالَبُ الْكَفِيلُ بِالْمَالِ، وَأَلَهُ لَوْ شُرِطَ فِي الْكَفَالَةِ:
 أَنَّهُ يَغْرُمُ الْمَالَ إِنْ فَاتَ التَّسْلِيمُ بَطَلَتْ، وَأَلَهَا لَا تَصِحُّ بِغَيْرِ رِضَا الْمَكْفُولِ.
 (فَصْلٌ) يُشْتَرَطُ فِي الضَّمَانِ وَالْكَفَالَةِ لَفْظُ يُشْعَرُ بِالْإِتِمَارِ:

دووم: كه فيله كه - پاسته وخو - دواى ماله كه ي لى تانكرى، به لكو بهند ده كرى، جا نه گهر
 - له خويه وه - له ترسى به ندر كړدن ماله كه ي دلوو خاوون مافه كه، نه و كاته دروست نيه بهند
 بكرى، ماله كه ش وه كه قرزك ده بيته ملكى خاوون مافه كه، واته: هر كاتيك
 كه فاله تكراره كه ناماده بوو، يان مرد، نه و كاته كه فيله كه ماله كه ي خوى له خاوون مافه كه
 ودرده گريته وه، هره وه كه له زويى سهرچاوه كاندا پوون كړاوه ته وه.

(وَالْأَصْحُ) به فهرموده ي پاستر: (أَنَّهُ إِذَا مَاتَ) هر كاتيك كه فاله تكراره كه مرد و (وَذَفِنَ)
 ناشترا، يان بو شوييتكى نه زاندر او پاي كړد، له و حاله تانه دا (لَا يُطَالَبُ الْكَفِيلُ بِالْمَالِ)
 دواى ماله كه له كه فيله كه ناكړى، به لكو - له و حاله تانه دا - نه گهر به نديش كرابى، واجبه:
 نازاد بكرى، هره وه كه پابرا.

ئينجا بزانه: نه گهر كه فيله كه بمرى، كه فاله ته كه به تال ده بيته وه، واته: كه فاله ت
 بوكراره كه هيچ مافى كى له ميراتى نه ودا نيه، به لام نه گهر كه فاله ت بوكراره كه بمرى، نه و
 كاته كه فاله ته كه به تال ناييته وه، به لكو مافه كه ي ده بيته هى ميراتگړه كانى، هره وه كه له
 (نهاية) و (مغنى) دا فهرموويانه.

(وَأَنَّهُ) هر به فهرموده ي پاستر (لَوْ شُرِطَ فِي الْكَفَالَةِ) نه گهر له كه فاله ته كه دا به مهرج
 داندر: (أَنَّهُ يَغْرُمُ الْمَالَ) كه فيله كه نه و ماله بداته وه: كه له سهر كه فاله تكراره كه يه (إِنْ فَاتَ
 التَّسْلِيمُ) نه گهر ته تسليم كړدى كه فاله تكراره كه له ده ست چوو (بَطَلَتْ) به هوى نه و مهرجه
 كه فاله ته كه به تال ده بيته وه.

(وَأَنَّهُ لَا تَصِحُّ) هر به فهرموده ي پاستر: كه فاله ت دروست نابى (بِغَيْرِ رِضَا الْمَكْفُولِ) به
 بپره زامه ندى كه فاله تكراره كه، يان سهر به رشتكاره كه ي وى، چونكه نه گهر نيزن نه دا، له
 سهرى واجب نابى له گه ل كه فيله كه له شويى ديار كړلوا ناماده بى.

﴿ فَصْلٌ: لَه بَاسَى كَوْتَه ي دَا مَه زَا نَدْنِى زَا مِى نِى وَ كَه فَالَه ت ﴾

(يُشْتَرَطُ) به مهرج داده ندرى: (فِي الضَّمَانِ) له زامينى مال و (وَالْكَفَالَةِ) له كه فيلايه تى
 لاشه دا (لَفْظُ) ووشه يه كى وه ها بگوترى: كه (يُشْعَرُ بِالْإِتِمَارِ) بگه يه نى مافه كه ي خستوته
 مى خوى.

ئينجا بزانه: نووسينيش وه كو گوتنه نه گهر نيه تى له گه لدا بى، هره وه كه له (تحفة) و
 (نهاية) دا فهرموويانه.

كَضَمَنْتُ دَيْنَكَ عَلَيْهِ أَوْ تَحَمَّلْتُهُ أَوْ تَقَلَّدْتُهُ أَوْ تَكَفَّلْتُ بِدَيْنِهِ، أَوْ أَنَا بِالْمَالِ أَوْ بِأَخْضَارِ الشَّخْصِ ضَامِنٌ أَوْ كَفِيلٌ أَوْ زَعِيمٌ أَوْ حَمِيلٌ، وَلَوْ قَالَ أَوْ ذَى الْمَالِ أَوْ أَخْضَرَ الشَّخْصِ فَهُوَ وَعَدٌ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَجُوزُ تَغْلِيْقُهُمَا بِشَرْطٍ، وَلَا تَوْقِيتُ الْكَفَالَةِ، وَلَوْ نَجَزَهَا وَشَرْطُ تَأْخِيرِ الْإِخْضَارِ شَهْرًا جَازًا، وَأَنَّهُ يَصِحُّ ضَمَانُ الْحَالِ مُوجَّلاً أَجَلاً مَعْلُوماً، وَأَنَّهُ يَصِحُّ ضَمَانُ الْمُوجَّجِلِ حَالاً، وَأَنَّهُ لَا يَلْزَمُهُ التَّعْجِيلُ،

(ك) وَهَكَ بَلَى: (ضَمَنْتُ دَيْنَكَ عَلَيْهِ) بِيَوْمِهِ زَامِنِي قَهْرِي تَوْ كِه لِه سَهْر فَلَانَكِه سَه (أَوْ تَحَمَّلْتُهُ) يَان بَلَى: مَن بَارِي قَهْرَزِه كِه مَه لَكِرْت (أَوْ تَقَلَّدْتُهُ) يَان بَلَى: قَهْرَزِه كِه مَه خِسْتِه كِه رِدِه نِي خَوْم (أَوْ) يَان لِه كِه فَالِه تَدَا بَلَى: (تَكَفَّلْتُ بِدَيْنِهِ) بِيَوْمِهِ كِه فِيلِي لَاشَهِي فَلَانَكِه س (أَوْ) يَان بَلَى: (أَنَا بِالْمَالِ) مَن بَه وَ مَالِهِي لِه سَهْر فَلَانِه زَامِنِم (أَوْ بِأَخْضَارِ الشَّخْصِ) ضَامِنٌ يَان بَلَى: مَن بَه نَامَادِه كِرْدَنِي مَرْوَفِه كِه زَامِنِم (أَوْ كَفِيلٌ) يَان كِه فِيلِم (أَوْ زَعِيمٌ) يَان مَالِدِه رِيكِي كِه وَرِدِم (أَوْ حَمِيلٌ) يَان بَارِه لَكِرِم.

(وَلَوْ قَالَ) نِه كِه رِ كَوْتِي: (أَوْ ذَى الْمَالِ) مَن مَالِه كِه دِه دِم (أَوْ) يَان كَوْتِي (أَخْضَرَ الشَّخْصِ) مَرْوَفِه كِه نَامَادِه دِه كِه م (فَهُوَ وَعَدٌ) نِه وَ كَوْتِه يِه كِه فِتْدَانِيَكِه وَاجِب نِيِه جِي بَه جِي بَكِرِي، وَاتِه: بَه وَجُورِه وَوَشَه يِه زَامِنِي وَ كِه فِيلَا يِه تِي دَانَا مَه زِي، چُونَكِه مَاف خِسْتَنِه مَلِي تِي دَا نِيِه.

(وَالْأَصَحُّ) بَه فِهْر مَوُوْدَهِي پَاسْتَر (أَنَّهُ لَا يَجُوزُ تَغْلِيْقُهُمَا بِشَرْطٍ) دِرُوسْت نِيِه زَامِنِي وَ كِه فَالِه ت بَه مِهْر جِيَكِه وَه بِيِه سَتَرِيْن، وَهَك بَلَى: مِهْر كَاتِيَك سَهْرِي مَانَكِه هَات مَن زَامِنِم، يَان كِه فِيلِم (وَلَا تَوْقِيتُ الْكَفَالَةِ) مِهْر وَهَا مَآوِه دَانَانِيَش بِيَو كِه فِيلَا يِه تِي وَ بِيَو زَامِنِي دِرُوسْت نِيِه، وَهَك بَلَى: مَن كِه فِيلِم تَا مَانِكِيَك، يَان زَامِنِم تَا سَالِيَك. بَه لَام (وَلَوْ نَجَزَهَا) نِه كِه رِ بَه بِيِه سَتَنِه وَه - بِرِيَارِي كِه فِيلَا يِه تِي دَاو (وَشَرْطُ تَأْخِيرِ الْإِخْضَارِ شَهْرًا) لِه بِرِيَارِه كِه دَا بَه مِهْر جِي دَانَا: مَآوَهِي مَانِكِيَك نَامَادِه كِرْدَنِي مَرْوَفِه كِه دَاو بَخَا (جَان) نِه وَه دِرُوسْتِه، وَهَك بَلَى: مَن كِه فِيلِم بَه نَامَادِه كِرْدَنِي لَاشَهِي فَلَانَكِه س لِه دَوَاي مَانِكِيَك نَامَادِهِي دِه كِه م.

(وَأَنَّهُ) مِهْر بَه فِهْر مَوُوْدَهِي پَاسْتَر (يَصِحُّ ضَمَانُ الْحَالِ مُوجَّلاً) دِرُوسْتِه زَامِنِي يِي قَهْر زِيكِي حَازَر بَه زَامِنِي يِه كِي كَات بِيَو دَانْدِرَاو: كِه (أَجَلاً مَعْلُوماً) كَاتِه كِه ش زَانْدِرَاو بِيِي، وَهَك بَلَى: مَن كِه فِيلِي نِه م قَهْرَزِه م كِه نِيَسْتَا كَاتِي دَانِه وَهِي هَاتَوِه لِه دَوَاي مَانِكِيَك دِه تَدِه مَه وَه.

(و) مِهْر وَهَا (أَنَّهُ يَصِحُّ ضَمَانُ الْمُوجَّجِلِ حَالاً) بَه فِهْر مَوُوْدَهِي پَاسْتَر دِرُوسْتِه زَامِنِي يِي نِه وَ قَهْرَزِه ي كَاتِي دَانِه وَهِي نِه هَاتَوِه بَه زَامِنِي يِه كِي حَازَر، وَهَك بَلَى: مَن زَامِنِي نِه وَ قَهْرَزِه م كِه پَاش مَانِكِيَك كَاتِي دَانِه وَهِي دِي نِيَسْتَا دِه تَدِه مَه وَه، بَه لَام (وَأَنَّهُ لَا يَلْزَمُهُ التَّعْجِيلُ) بَه فِهْر مَوُوْدَهِي پَاسْتَر: لِه م مِه سَه لِه ي دَوِه وَه دَا لِه سَهْرِي وَاجِب نِيِه: بَه پَه لِه قَهْرَزِه كِه بَدَاتِه وَه.

وَلِلْمُسْتَحِقِّ مُطَابَقَةُ الضَّامِنِ وَالْأَصِيلِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بِشَرْطِ بَرَاءَةِ الْأَصِيلِ، وَلَوْ
أَبْرَأَ الْأَصِيلَ بَرِئَ الضَّامِنُ، وَلَا عَكْسٌ، وَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا حَلَّ عَلَيْهِ ذَوْنُ الْآخَرِ، وَإِذَا
طَالَِبَ الْمُسْتَحِقُّ الضَّامِنَ فَلَهُ مُطَابَقَةُ الْأَصِيلِ بِتَخْلِيصِهِ بِالْأَدَاءِ إِنْ ضَمِنَ يَأْذَنَهُ،

(وَلِلْمُسْتَحِقِّ) بَقِ خاوهن مافه که و بَقِ میراتگره که ی دروسته (مُطَابَقَةُ الضَّامِنِ) داوای مافه که ی
له زامینه که بکا، هم (وَالْأَصِيلِ) داواش له خودی ماف له سهره که بکا: به یه که وه به
جیاجیا، چونکه پیغه مبرر علیه السلام ده فرمودی: «الزَّعِيمُ غَارِمٌ» رواه الترمذی وحسنه، که فیل
توله زمیره. واته: نه گهر قهرزدره که نهیدلوه، واجبه: نهو بیداته وه.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی پاستر (أَنَّهُ لَا يَصِحُّ) زامینی و که فالت هیچیکیان دروست نابن
(بِشَرْطِ بَرَاءَةِ الْأَصِيلِ) به مهرجی نازادی ماف له سهره که.

(وَلَوْ أَبْرَأَ الْأَصِيلَ) نه گهر خاوهن مافه که ماف له سهره که ی - له مافه که - نازاد کرد، نهو
کاته (بَرِئَ الضَّامِنُ) زامینه که ش نازاد دهن، چونکه مافه که لاجووه، به لام (وَلَا عَكْسٌ)
به پیچه وانه وه نابن، واته: نه گهر خاوهن مافه که زامینه که ی - له زامینی، یان له مافه که -
نازاد کرد، نهو کاته ماف له سهره که نازاد نابن و مافه که ی هر له سهر ده میتی.

(وَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا) نه گهر - له زامینه که و له ماف له سهره که - به کیکیان مرد (حَلَّ عَلَيْهِ)
قهرزی دواخراو - ته نها - له سهر مردووه که ده بیته حازر، چونکه به هوی مردن
نهستویه که ی ویران بووه و قهرزه که ده که ویتته سهر میراته که ی (ذَوْنُ الْآخَرِ) له سهر
نهوی تر - که زیندووه که یه - نابیتته حازر.

جا نه گهر ماف له سهره که بمری، نهو دروسته زامینه که داوا له خاوهن مافه که بکا:
مافه که ی خوی له میراتی ماف له سهره که وهریگریته وه، یان گهرده نی نازاد بکا؟ نه وه
میراته که ی بفووتی و توله ی مافه که ی پیوه رنه گیریته وه.

به لام نه گهر زامینه که بمری و خاوهن مافه که ش له میراته که ی وی مانی خوی وهرگرت،
نابن میراتگره کانی زامینه که ئیستا بگریته وه سهر ماف له سهره که، به لکو که کاتی
قهرزدانه وه داهات، نهو کاته ده که پینه وه و توله ی مافه که له ماف له سهره که
وهرده گرنه وه، ههروه که زوری ی سهراوه کاندای پوون کراوته وه.

(وَإِذَا طَالَِبَ الْمُسْتَحِقُّ الضَّامِنَ) هر کاتیک خاوهن مافه که داوای مافه که ی له زامینه که کرد
(فَلَهُ مُطَابَقَةُ الْأَصِيلِ) بَقِ زامینه که ش دروسته: داوا له ماف له سهره که بکا (بِتَخْلِيصِهِ
بِالْأَدَاءِ) مافه که ی بداته وه خاوهن مافه که و له زامینی که پزگاری بکا (إِنْ ضَمِنَ يَأْذَنَهُ)
نه گهر به نیزنی ماف له سهره که بویته ته زامین.

وَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَا يُطَالِبُهُ قَبْلَ أَنْ يُطَالَبَ، وَلِلضَّامَنِ الرَّجُوعُ عَلَى الْأَصِيلِ إِنْ وَجَدَ إِذْنَهُ فِي الضَّامَنِ وَالْأَدَاءَ، وَإِنْ انْتَفَى فِيهِمَا فَلَا، وَإِنْ أَذِنَ فِي الضَّامَنِ فَقَطَّ رَجَعَ فِي الْأَصْحِ، وَلَا عَكْسَ فِي الْأَصْحِ، وَلَوْ أَدَّى مُكْسَرًا عَنْ صِحَاحٍ أَوْ صَالِحٍ عَنْ مِائَةِ بَثُوبٍ قِيمَتُهُ خَمْسُونَ فَلَا أَصْحَ أَنَّهُ لَا يَرْجِعُ إِلَّا بِمَا غَرِمَ، وَمَنْ أَدَّى ذَيْنَ غَيْرِهِ بِلا ضَمَانٍ وَلَا إِذْنَ فَلَا رُجُوعَ،

به لام (وَالْأَصْحُ) فەرموده‌ی راستتر (أَنَّهُ لَا يُطَالِبُهُ قَبْلَ أَنْ يُطَالَبَ) نابئ زامینه که داوای مافدانه‌وی لیبکا، پیش شه‌وی داوای مافه که له‌وی بکری.

ئینجا (وَلِلضَّامَنِ) هەر کاتیک زامینه که له مالتی خوئی مافه که‌ی داوه خاوهن مافه که، بئو هیه (الرَّجُوعُ عَلَى الْأَصِيلِ) بگه‌پیتته‌وه سهر ماف له‌سهره که و چه‌ندی له‌جباتی داوه‌ته‌وه، شه‌ونده‌ی لی‌وه‌ریگریته‌وه (إِنْ وَجَدَ إِذْنَهُ فِي الضَّامَنِ وَالْأَدَاءَ) نه‌گه‌ر ماف له‌سهره که ئیزنی هه‌بوئین: له زامینی و له مافدانه‌وه که‌دا، به‌لام (وَإِنْ انْتَفَى فِيهِمَا) نه‌گه‌ر له زامینی و له مافدانه‌وه که‌دا ئیزنی نه‌بوئین (فَلَا) زامینه که هیچ مافیکی نیه بگه‌پیتته‌وه سهر ماف له‌سهره که بئ شه‌وی چه‌ندی داوه لی‌وی وه‌ریگریته‌وه، چونکه له خوئیه‌وه - به‌خو‌پایی - مافه که‌ی داوه‌ته‌وه.

(وَإِنْ أَذِنَ فِي الضَّامَنِ فَقَطَّ) نه‌گه‌ر ماف له‌سهره که - ته‌نها - ئیزنی دابو: ببیتته زامین و ئیزنی نه‌دابو مافه که‌ی له‌جباتی بداته‌وه، شه‌و کاته (رَجَعَ) ده‌گه‌پیتته‌وه سهر ماف له‌سهره که و چه‌ندی له‌جباتی داوه لی‌وی وه‌رده‌گریته‌وه (فِي الْأَصْحِ) له فەرموده‌ی راستتردا، چونکه ئیزنی زامینی هیه و زامینیش هئو دانه‌وه‌یه.

به‌لام (وَلَا عَكْسَ) به‌پچه‌وانه‌وه نابئ، واته: نه‌گه‌ر بئ‌ئیزن بوه زامین، به‌لام ئیزنی‌دا: مافه که‌ی له‌جباتی بداته‌وه، شه‌و کاته نابئ زامینه که مافه که‌ی لی‌وه‌ریگریته‌وه (فِي الْأَصْحِ) له فەرموده‌ی راستتردا، چونکه به‌هئو زامینیکی ئیزننه‌دراو قه‌رزه که‌ی داوه‌ته‌وه، به‌لام له فەرموده که‌ی تردا: بئو هیه لی‌وی وه‌ریگریته‌وه، چونکه به‌ئیزنی وی مافه که‌ی داوه‌ته‌وه، هه‌روه که له (نهاية) و (مغنى) دا فەرموویانه.

(وَلَوْ أَدَّى مُكْسَرًا عَنْ صِحَاحٍ) نه‌گه‌ر زامینه که پاره‌ی ورده‌ی له‌جباتی درشته دایه‌وه (أَوْ صَالِحٍ عَنْ مِائَةِ) یان سولخی کرد له‌جباتی سه‌د دینار (بِثُوبٍ قِيمَتُهُ خَمْسُونَ) پارچه جلیکی دایه‌وه که نرخی په‌نجا دینار بوو (فَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَا يَرْجِعُ إِلَّا بِمَا غَرِمَ) به فەرموده‌ی راستتر: شه‌وی داویه، ته‌نها شه‌وی له ماف له‌سهره که وه‌رده‌گریته‌وه، واته: ورده‌که و په‌نجا دیناره که، چونکه ههر شه‌ونده‌ی له ده‌ست چوو.

(وَمَنْ أَدَّى ذَيْنَ غَيْرِهِ) ههر که‌سیک قه‌رز بئ قه‌رزداریک بداته‌وه (بِالضَّامَنِ وَلَا إِذْنٍ) بئ‌زامینی و بئ‌ئیزندانی قه‌رزداره که، شه‌وه قه‌رزه که له سهر قه‌رزداره که لاده‌چئ، به‌لام (فَلَا رُجُوعَ)

وَأَنْ أذنَ بِشَرْطِ الرُّجُوعِ رَجَعَ، وَكَذَا إِنْ أذنَ مُطْلَقاً فِي الْأَصَحِّ، وَالْأَصَحُّ أَنْ مُصَالَحَتُهُ عَلَى غَيْرِ جِنْسِ الدِّينِ لَا تَمْنَعُ الرُّجُوعَ، ثُمَّ إِنَّمَا يَرْجِعُ الضَّامِنُ وَالْمُؤَدِّي إِذَا أَشْهَدَا بِالْأَدَاءِ

که سکه بوی نیه بگپتته وه سر قهرزداره که وه ونده ی بوی داوه ته وه لی وه ریگریته وه، به لکو له کیس خوی ده چی، چونکه له حه دیسه که ی (جابر ی) پابر بودا پیغه مبر علیه السلام به (أبوقتاده) ی فره موو: ﴿حَقُّ الْفَرِمِ وَبَرِّیْ مِنْهُمَا الْمِیْتُ﴾ مانی خاوه ن قهرزه که که وته سر تو، مردوه که ش له دوو دیناره که نازاد بو. واته: چونکه (أبوقتاده) پیشتا زامین نه بو و نیزنی مردوه که شی وه رنه گرتبو، بوی دوو دیناره که له کیس خوی پویشته و قهرزه که ش له سر مردوه که لاجوو.

(وَإِنْ أذنَ بِشَرْطِ الرُّجُوعِ) نه گهر قهرزداره که که سیتیکی نین دا: قهرزه که ی بوی بداته وه به وه رجه ی بگپتته وه لی وه ریگریته وه، نه و کاته (رَجَعَ) مانی هیه بگپتته وه سهری وه ونده ی بوی داوه ته وه، لی وه ریگریته وه.

(وَكَذَا) هره ها مانی وه رگرتته وه ی هیه (إِنْ أذنَ مُطْلَقاً) نه گهر قهرزداره که نیزنی دابی و باسی گه پانه وه سهرشی نه کردبی و بی نین نه بویته زامین (فِي الْأَصَحِّ) له فره مووده ی راستردا، چونکه به بین زامینی به مه بهستی لی وه رگرتته وه به نیزنی قهرزداره که قهرزه که ی داوه ته وه.

نینجا (وَالْأَصَحُّ) به فره مووده ی راستر (أَنْ مُصَالَحَتُهُ عَلَى غَيْرِ جِنْسِ الدِّينِ) سولج کردنی نیزنراوه که له سر شتیکی تر: که په گزی قهرزه که نه بی، واته: نه گهر له جیاتی قهرزه که شتیکی تری داوه خاوه ن قهرزه که، نه وه (لَا تَمْنَعُ الرُّجُوعَ) پښگای گه پانه وه وه رگرتته وه ناگرئ، که واته: له قهرزه که وه و شته ی له جیاتی ی داوه، کامه یان که مته، نه ویان له قهرزداره که ودرده گرتته وه.

﴿نَاكَادَارِی﴾ نه گهر بلتته یه کیکی تر: (تَالِیْکَ بده نازه له که م). یان بلتی: (به پاره له دیلی پزگارم بکه). یان بلتی: (قهرزه که م بوی بده وه). یان بلتی: (زنه که م به خیتو بکه). له وه مه سه لانه دا - به بین مه رج - مانی هیه بگپتته وه سهری وه سره هه که ی لی وه ریگریته وه، به لام نه گهر بلتی: (خانوه که م بوی نوی بکه وه). یان بلتی: (قهرزی فلانکس بده وه). نه وه نه گهر به مهرجی دانابی لی وه ریگریته وه، مانی هیه لی وه ریگریته وه، نه گهر نا: نا، هره که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

(ثُمَّ) نینجا له دوی مافدانه وه که (إِنَّمَا يَرْجِعُ الضَّامِنُ وَالْمُؤَدِّي) زامینه که وه نه و که سه ی قهرزه که ی - به نین - داوه ته وه، ته نها له حاله تیکی وه هادا ده گه پتته وه سر ماف له سهره که (إِذَا أَشْهَدَا بِالْأَدَاءِ) نه گهر بوی مافدانه وه که شاهیدیان گرتبی: جا شاهیده که

رَجُلَيْنِ أَوْ رَجُلًا وَامْرَأَتَيْنِ، وَكَذَا رَجُلٌ لِيُخْلِفَ مَعَهُ فِي الْأَصْحَ،
فَإِنْ لَمْ يُشْهَدْ فَلَا رُجُوعَ إِنْ أَدَّى فِي غَيْبَةِ الْأَصِيلِ وَكَذَّبَهُ، وَكَذَا إِنْ صَدَّقَهُ
فِي الْأَصْحَ، فَإِنْ صَدَّقَهُ الْمَضْمُونُ لَهُ أَوْ أَدَّى بِحَضْرَةِ الْأَصِيلِ رَجَعَ عَلَى الْمَذْهَبِ.
(كِتَابُ الشَّرَكَةِ)

هِيَ أَلْوَاعُ: شَرَكَةُ الْأَبْدَانِ كَشَرَكَةِ الْحَمَالَيْنِ وَسَائِرِ الْمُخْتَرَفَةِ

(رَجُلَيْنِ) دو پیاو بن (أَوْ رَجُلًا وَامْرَأَتَيْنِ) یان پیاو ویکو دوو شافرهت بن (وَكذَا رَجُلٌ)
هروه ها پیاو ویکش به سه (لِيُخْلِفَ مَعَهُ) تا کو له که ل شاهیدی پیاو که سویند بخوا
(فِي الْأَصْحَ) له فهرموده ی راستردا.

(فَإِنْ لَمْ يُشْهَدْ) جا نه گهر زامینه که هیچ شاهیدی نه گرتبو (فَلَا رُجُوعَ) مافی گه پانه وه سه ری
نیه (إِنْ أَدَّى فِي غَيْبَةِ الْأَصِيلِ) نه گهر له حاله تی ناماده نه بوونی ماف له سه ره که مافه که ی
دابیته وه (وَكَذَّبَهُ) ماف له سه ره که ش باوه پی پی نه کا (وَكذَا إِنْ صَدَّقَهُ) هروه ها نه گهر
باوه پیشی پی بکا مافی نیه بگه ریته وه سه ری (فِي الْأَصْحَ) له فهرموده ی راستردا، چونکه
نه گهر دلوای مافه که ی لی بکری، شاهیدی مافدانه وه ی نیه.

به لام (فَإِنْ صَدَّقَهُ الْمَضْمُونُ لَهُ) نه گهر زامین بؤکروه که - که خاوه ن مافه که یه - نه، یان
میرانگه ره که ی باوه پی پی کربو گوتی: راسته مافه که ی دلومه ته وه (أَوْ أَدَّى بِحَضْرَةِ الْأَصِيلِ)
یان به ناماده بوونی ماف له سه ره که مافه که ی دلو، له و دوو حاله ته دا (رَجَعَ) ده گه ریته وه
سه ر ماف له سه ره که و لی و ورده گریته وه، هرچه نده شاهیدیش نه بی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له
سه ر فهرموده ی راستی مه زه ب، چونکه له مه سه له ی یه که مدا خاوه ن ماف داننی به ماف
وهرگننه وه دا هینا وه ناتوانی دلوای مافه که ی لی بکا، له دلووه که شدا که مته رغمی له ماف
له سه ره که وه یه: که شاهیدی نه گرتوه.

﴿كِتَابُ الشَّرَكَةِ: پَهَرَتُوکی هاویه شیه تی﴾

واته: هه بوونی مافیک له شتی کدا بؤ دوو که س، یان زیاتر، پیغه مبه ر ﷺ له هه دیسیکی
(قُدْسِي) دا ده فهرموی: ﴿يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا ثَالِثُ الشَّرِيكَيْنِ مَا لَمْ يَخُنْ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ،
فَإِذَا خَالَهُ خَرَجْتُ مِنْ بَيْنَهُمَا﴾ رواه أبو داود وصححه الحاكم: خوی گه ورده ده فهرموی: من
هاوپی ی سنی به مینی دوو هاویه شه کانم تا خیانه ت له که ل یه کتری ناکن، جا هر کاتیک
یه کیکیان خیانه تی له که ل نه وی تر کرد، من له نیوانیان ورده چم. واته: به ره که ت له
ماله که یاندا ناهیلیم. (هِي) هاویه شی (أَلْوَاعُ) چوار جودن:

یه که م: (شَرَكَةُ الْأَبْدَانِ) هاویه ششی لاشه کان (كَشَرَكَةِ الْحَمَالَيْنِ) وه کو هاویه ششی
باره لگره کان و (وَسَائِرِ الْمُخْتَرَفَةِ) گشت پیشه کارانی تریش: وه کو بهرگدرو و دارتا شو

لِيَكُونَ بَيْنَهُمَا كَسْبُهُمَا مُتَسَاوِيًا أَوْ مُتَفَاوِتًا مَعَ اتِّفَاقِ الصَّنْعَةِ أَوْ اخْتِلَافِهَا، وَشَرِكَةُ الْمُفَاوَضَةِ لِيَكُونَ بَيْنَهُمَا كَسْبُهُمَا وَعَلَيْهِمَا مَا يَغْرِضُ مِنْ غُرْمٍ، وَشَرِكَةُ الْوُجُوهِ بِأَنْ يَشْتَرِكَ الْوَجِيهَانِ لِيَبْتَاعَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِمَوْجَلٍ لَّهُمَا فَإِذَا بَاعَا كَانَ الْفَاضِلُ عَنِ الْأَثْمَانِ بَيْنَهُمَا، وَهَذِهِ الْأَنْوَاعُ بَاطِلَةٌ، وَشَرِكَةُ الْعِنَانِ صَحِيحَةٌ، وَيُشْتَرَطُ فِيهَا

ده لاله كان و... همد (لِيَكُونَ بَيْنَهُمَا كَسْبُهُمَا مُتَسَاوِيًا) تاكو نه و ماله ی به پیشه که یان وده سستی دیتن له نیوانیاندا به یه کسانى بى (أَوْ مُتَفَاوِتًا) یان لیک جیواز بى، واته: به شى هندیکیان له هندیکیان زیاتر بى، جا جیوازی نیه: (مَعَ اتِّفَاقِ الصَّنْعَةِ) پیشه که یان وده کو به کترى بى (أَوْ اخْتِلَافِهَا) یان لیک جیا بى، نه م جوره هاویه شیه دروست نیه، چونکه فریودانى تن دایه، به لام له مزه بهی نیمامى (حنفى) دا دروسته، هه روهك له (مجمع الأنهر) دا پرون کراوه ته وه، به لگه شى نه م حه دیسه یه: ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: اشْتَرَكْتُ أَنَا وَعَمَّارٌ وَسَعْدٌ فِيمَا نُصِيبُ يَوْمَ بَدْرٍ، فَجَاءَ سَعْدٌ بِأَسِيرَيْنِ وَلَمْ أَجِءْ أَنَا وَعَمَّارٌ بِشَيْءٍ﴾ رواه أبوداود بسند منقطع، (عبدالله) فره موى: من و (عمار) و (سعد) بوبنه هاویه شى به کترى له و شته ی له غه زای (بدن) ده ستمان ده که وى، جا (سعد) دوو دیلی گرتن و میتانی، نیمه ش هیچمان نه میتا.

دووم: (وَشَرِكَةُ الْمُفَاوَضَةِ) هاویه شى ی یه کسانى: وهك ببنه هاویه ش (لِيَكُونَ بَيْنَهُمَا كَسْبُهُمَا) تاكو نه وه ی به مالى خویان، یان به لاشه ی خویان وده سستی دیتن له نیوانیاندا به یه کسانى بى، هم (وَعَلَيْهِمَا مَا يَغْرِضُ مِنْ غُرْمٍ) له سه ره هر دووکیان بى: ژماردنى نه و زهره روى دیته سه ریان، به هوى زه و تکردن و فه وتان و زهره روه کانى تر.

سوییم: (وَشَرِكَةُ الْوُجُوهِ) هاویه شى ی پیاوما قولان (بِأَنْ يَشْتَرِكَ الْوَجِيهَانِ) وهك دوو که سى متعانه پییکرو ببنه هاویه ش (لِيَبْتَاعَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِمَوْجَلٍ) تاكو هر یه که یان شتیک به قهرز بکړی (لَهُمَا) شته کراوه که ی هر یه که شیان بو هر دووکیان بى (فَإِذَا بَاعَا) جا هر کاتیک شته کانیان فروشتو پاره ی فروشیاره کانیان داوه (كَانَ الْفَاضِلُ عَنِ الْأَثْمَانِ بَيْنَهُمَا) نه وه ی له پاره ی فروشیاره کانیان زیاد بى، له نیوانیاندا به هاویه شى بى.

نینجا بزانه: له مزه بهی نیمامى (حنفى) دا نه و دوو جوره هاویه شیه ش وده کو جوړى به که م دروست، به لام (وَهَذِهِ الْأَنْوَاعُ) نه و هه رستیک جوړانه له مزه بهی نیمامى (الشافعى) دا (بَاطِلَةٌ) به تالرو دروست نابن، که وایو: هه ر که سه یان نه وه ی به لاشه و به مالى خوى وده سستی میتاوه تنها بو خویه تى.

چوارهم: (وَشَرِكَةُ الْعِنَانِ) هاویه شى مالى یه، واته: له مالىکیاندا ببنه هاویه ش تاكو بازرگانى ی بى بکه ن (صَحِيحَةٌ) نه وه دروسته، به (إجماع) زانایانى نیسلام (وَيُشْتَرَطُ فِيهَا)

لَفْظٌ يَدُلُّ عَلَى الْإِذْنِ فِي التَّصَرُّفِ، فَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى اشْتِرَاكِ لَمْ يَكْفِ فِي الْأَصَحِّ، وَفِيهِمَا أَهْلِيَةُ التَّوَكُّلِ وَالتَّوَكُّلُ، وَتَصَحُّحٌ فِي كُلِّ مِثْلِيٍّ ذُوْنُ الْمُتَقَوِّمِ، وَقِيلَ تَخْتَصُّ بِالْقَدْرِ الْمَضْرُوبِ، وَيُشْتَرَطُ خَلْطُ الْمَالَيْنِ بِحَيْثُ لَا يَتَمَيَّزَانِ، وَلَا يَكْفِي الْخَلْطُ مَعَ اخْتِلَافِ جِنْسٍ، أَوْ صِفَةِ كَصِحَاحٍ وَمُكْسَرَةٍ، هَذَا إِذَا أَخْرَجَا مَالَيْنِ وَعَقْدًا، فَإِنْ مَلَكََا مُشْتَرَكًا يَارِثَ وَشِرَاءً وَغَيْرِهِمَا

به مهرج داده ندری له هاویه شی مالی دا (لفظ) ووشه یه کی ودها بگوئی: که (یدلّ علی الإذن) به لگوو نیشانه بی له سهر نیزندانی ههر یه که یان بقوئی تر (فی التصرف) له دهستکاری کردنی ماله که: به کرینو فروشتن، که وابو: (فلو اقتصر علی اشتراکنا) نه گهر تنها نه ونده یان به یه کتری گوت: بوینه هاویه ش (لم یغف) نه ونده بهس نیه (فی الأصح) له فهرموده ی به میزدا، به لگو مهرجه: ههر دوکیان بلینه یه کتری: نیزنم دای ماملت له و ماله دا بکی.

(و) مهر ودها به مهرج داده ندری (فیهما) له ههر دوو هاویه شه کاند (أهلیة التوکل والتوکل) به شهرع بتوانن: وهکیل وهریگری وهرم بیته وهکیلی که سیکی تر له دهستکاری مالی دا، چونکه ههر یه که یان وهکیلی هاویه شه که ی تره وهرم هاویه شه که شی کردوته وهکیلی خوی. (وتصح) هاویه شی دروست دهی (فی کلّ مثلی) له گشت شتیکی هاویته یی دا: که له حاله تی تیکه لی دا لیک جیا نه کرینه وه: وهکو پارو دانه ویله (نُونُ الْمُتَقَوِّمِ) به لام لهو شتانه دا دروست نابی: که نرخیان بقو داده ندری: وه که لوپه لو نازه لو جل و بهرگ، چونکه ناگونجی نه و جرده شتانه به شیوه یه کی ودها تیکه ل بکرین: که لیک جیا نه کرینه وه (وقیل) له فهرموده یه کی بی میزدا: (تَخْتَصُّ بِالْقَدْرِ الْمَضْرُوبِ) هاویه شی تاییه ته به پاره ی سکه لی دراو.

(وَيُشْتَرَطُ خَلْطُ الْمَالَيْنِ) به مهرج داده ندری پیش ماملت به ستنه که: ماله که یان تیکه ل بکن (بِحَيْثُ لَا يَتَمَيَّزَانِ) به جوریکی ودها: که لیک جیا نه کرینه وه، که وابو: (وَلَا يَكْفِي الْخَلْطُ مَعَ اخْتِلَافِ جِنْسٍ) تیکه ل کردنی نهو دوو مالانه بهس نیه که ره گه زیان لیک جیا بی: وهکو زیزو زیو (أَوْ صِفَةٍ) یان سیفه تیان لیک جیا بی (كَصِحَاحٍ وَمُكْسَرَةٍ) وهک پاره ی درشته و ورده، یان پاره ی دوو وولات.

(هَذَا) به مهرج دانانی تیکه ل کردن (إِذَا أَخْرَجَا مَالَيْنِ) له و کاته دایه: که ههر دوکیان مالی خویان بیننو (وَعَقْدًا) ماملت هاویه شیه تی بیه ستن، به لام (فَإِنْ مَلَكََا مُشْتَرَكًا) نه گهر ههر دوکیان مالیکی هاویه شیان ویکرا بووه ملک: وهک (بِإِثْرٍ) به هوی میراتگرتن بیننه خاوه نی ماله که (وَشِرَاءً) ههرم وهکو به کرینو (وَغَيْرِهِمَا) جگه له و دوانه ش وهکو شتیکیان

وَأَذِنَ كُلٌّ لِلْآخَرِ فِي التِّجَارَةِ فِيهِ تُمَّتِ الشَّرَكَةُ، وَالْحِيلَةُ فِي الشَّرَكَةِ فِي الْعُرُوضِ أَنْ يَبِيعَ كُلٌّ وَاحِدَ بَعْضٍ عَرْضَهُ بِبَعْضِ عَرْضِ الْآخَرِ وَيَأْذِنَ لَهُ فِي التَّصَرُّفِ، وَلَا يُشْتَرَطُ تَسَاوِي قَدْرِ الْمَالَيْنِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِقَدْرِهِمَا عِنْدَ الْعَقْدِ، وَيَتَسَلَّطُ كُلُّ مِنْهُمَا عَلَى التَّصَرُّفِ بِلا ضَرَرٍ: فَلَا يَبِيعُ نَسِيئَةً وَلَا بِغَيْرِ نَقْدٍ الْبَلَدِ وَلَا بِغَيْرِ فَاحِشٍ وَلَا يُسَافِرُ بِهِ وَلَا يُبْضِعُهُ بِغَيْرِ إِذْنٍ، وَلِكُلِّ فُسْخُهُ مَتَى شَاءَ،

به هاویه شسی پی به خشری، نینجا (وَأَذِنَ كُلٌّ لِلْآخَرِ فِي التِّجَارَةِ فِيهِ) هر یه که شیان نهوی تری نیزندا: بازگانی له لو ماله دا بکا، نه وه (تُمَّتِ الشَّرَكَةُ) هاویه شیه که ته ولوده بیو دامه زراوه، چونکه مه به سستی تیکه لیه که هاتوته جی.

(وَالْحِيلَةُ) ږنگایه کی شهرعی (فِي الشَّرَكَةِ فِي الْعُرُوضِ) دهریارهی هاویه شسی له که لوپه لدا نه مه یه: (أَنْ يَبِيعَ كُلٌّ وَاحِدَ بَعْضٍ عَرْضَهُ) هر هاویه شیک به شیک کی که لوپه له کی خوی بفروشیته نهوی تر (بِبَعْضِ عَرْضِ الْآخَرِ) به به شیک کی که لوپه له کی نهوی تر، نینجا (وَيَأْذِنَ لَهُ فِي التَّصَرُّفِ) هر یه که یان له نوای لیکوهرگرتن - نهوی تر نیزن بدا: له ده ستکاری کردنی ماله که یان. ږنگایه کی تریش نه مه یه: هره یه که یان به شیک کی ماله که کی خوی بفروشیته نهوی تر به قهرز، نینجا قهرزه که یان وه بهر یه کتری بیخن.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) بۆ دروستوونی هاویه شسی به مخرج داناندی (تَسَاوِي قَدْرِ الْمَالَيْنِ) نه اندازه ی ماله کانی هردوکیان یه کسان بی (وَالْأَصَحُّ) به قهرمووده ی راستر: (أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِقَدْرِهِمَا عِنْدَ الْعَقْدِ) به مخرج داناندی - له کاتی ماملت به ستندا - بزاندی نه اندازه ی ماله که یان چه نده، نه گهر بگونجی له مه ولوا بزاندی.

(وَيَتَسَلَّطُ كُلُّ مِنْهُمَا عَلَى التَّصَرُّفِ) له نوای نیزندان هر یه که یان ده بیته خاوهن ده سولات له سر ده ستکاری کردن له ماله هاویه شه که دا، به و مخرجی (بِلا ضَرَرٍ) ده ستکاریه که بی زیان بی، که و ابو: (فَلَا يَبِيعُ نَسِيئَةً) نابی هیچکیان ماله که به قهرز بفروشی (وَلَا بِغَيْرِ نَقْدٍ الْبَلَدِ) هم نابی به پاره یه کی تری - جگه له پاره ی شوینه که - بیفروشی (وَلَا بِغَيْرِ فَاحِشٍ) نابی کرین و فروشتن به زهره ریکی ناشین بکا.

(وَلَا يُسَافِرُ بِهِ) نابی ماله هاویه شه که له گه ل خویا بیاته سه قهر، به لام نه گهر ترسی فه وتانی ماله که کی هه بی، نه و کاته دروسته له گه ل خویا بییاته شوینیکی تر (وَلَا يُبْضِعُهُ) نابی بیداته ده ست که سیک تر تا کو - بۆ نه وان - کاری تدا بکا، جا نه و قهرده گه کرلوانه ی پابرو، گشتی (بِغَيْرِ إِذْنٍ) به بی نیزنی هاویه شه که ی تر دروست نینه، واته: نه گهر هاویه شه که - هر کامه یان - نیزن بدا، نه وه دروسته.

(وَلِكُلِّ فُسْخُهُ) بۆ گشت هاویه شیک - به ته نها - دروسته: ماملت ی هاویه شیه تی هه لېوه شینیتته وه (مَتَى شَاءَ) هر کاتیک چه ز بکا.

وَيَنْعَزِلَانِ عَنِ التَّصَرُّفِ بِفَسْخِهِمَا، فَإِنْ قَالَ أَحَدُهُمَا عَزَلْتُكَ أَوْ لَا تَتَصَرَّفُ فِي نَصِيْبِي لَمْ يَنْعَزِلِ الْعَازِلُ، وَتَنْفَسُخُ بِمَوْتِ أَحَدِهِمَا وَيَجْتُونَهُ وَيَاغُمَانُهُ، وَالرَّيْحُ وَالْخُسْرَانُ عَلَى قَدْرِ الْمَالَيْنِ تَسَاوِيًا فِي الْعَمَلِ أَوْ تَفَاوُتًا، فَإِنْ شَرَطَا خِلَافَهُ فَسَدَ الْعَقْدُ فَيَرْجِعُ كُلُّ عَلَى الْآخَرِ بِأَجْرَةِ عَمَلِهِ فِي مَالِهِ،

(وَيَنْعَزِلَانِ عَنِ التَّصَرُّفِ) هردووك هاو به شه كان له كار ده كه ون و ده سه لاتی ده ستكاری ماله كه یان نامیتنی (بِفَسْخِهِمَا) به هژی مه لوه شانندنه وهی هردووكیان، یان ته نها یه كیكیان، واته: هر كاتیك هردووكیان، یان ته نها یه كیكیان مامله تی هاو به شیه كه ی مه لوه شاننده وه، بقی هیچكیان دروست نابیی ده ستكاری ماله هاو به شه كه بكا.

(فَإِنْ قَالَ أَحَدُهُمَا) جا نه گهر هیچكیان مه لینه وه شاننده وه، به لام ته نها یه كیكیان به هاو به شه كه ی تری گوت (عَزَلْتُكَ) تو كم له هاو به شی لادا (أَوْ) یان گوتی (لَا تَتَصَرَّفُ فِي نَصِيْبِي) ده ستكاری له به شه كه ی مندا نه كه ی، نه وه (لَمْ يَنْعَزِلِ الْعَازِلُ) لادره كه - كه نه و قسانه ی كریوه - له ده سه لات لاناچو مانی ده ستكاری ده میتنی.

(وَيَاغُمَانُهُ) شه ریكایه تی مه لده وه شیتته وه (بِمَوْتِ أَحَدِهِمَا) به هژی مردنی یه كیك له هاو به شه كان، هم (وَيَجْتُونَهُ) به هژی شیتیبوونی، هم (وَيَاغُمَانُهُ) به هژی بین هوشبوونی، واته: نه گهر هاو به شه كیك مرد، یان شیتت بوو، یان بین هوش بوو، نه و كاته هاو به شیه كه مه لده وه شیتته وه نابیی هاو به شه كه ی تر ده ستكاری ماله هاو به شه كه بكا.

(وَالرَّيْحُ وَالْخُسْرَانُ) قازانچو زهره ری ماله هاو به شه كه (عَلَى قَدْرِ الْمَالَيْنِ) له سه ره نه ندازه ی ماله كانیانه، نه ك به گویره ی كار كه یان، واته: نه گهر مالی یه كیك سه د دینار بین، هی نه و ی تریش دوو سه د دینار بین، نه وه به شیكی قازانچه كه بقی خاوه ن سه ده كه یه و دوو به شیش بقی خاوه ن دوو سه ده كه یه، هره وه هاش به شیكی زهره ره كه له سه ره خاوه نی سه ده كه یه و، دوو به شیش له سه ره خاوه نی دوو سه ده كه یه، جیاوازی نیه: (تَسَاوِيًا فِي الْعَمَلِ) هاو به شه كان به یه كسانی كار له ماله كه دا بكن (أَوْ تَفَاوُتًا) یان جیاواز بین: وه ك یه كیكیان زیاتر كار بكا، یان لیزانتر بین.

(فَإِنْ شَرَطَا خِلَافَهُ) جا نه گهر به هر جیان دانا به دژی بریاری بریو بین: وه ك ماله كه یان یه كسان بینو قازانچی یه كیكیان زیاتر بین، یان به پیچه وانه بین، نه وه (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله تی هاو به شیه تی به تال ده بیته وه دروست نابیی، كه و ابو: (فَيَرْجِعُ كُلُّ عَلَى الْآخَرِ) هر یه كیكیان له هاو به شه كان ده گه ریته وه سه ره هاو به شه كه ی تر (بِأَجْرَةِ عَمَلِهِ فِي مَالِهِ) كری ی كار كرنی له ماله كه ی دا لوه رده گری، واته: نه مه یان له و و رده گری و نه ویشیان

وَتَنْفِذُ التَّصَرُّفَاتِ، وَالرَّبْحُ عَلَى قَدْرِ الْمَالَيْنِ، وَيَدُ الشَّرِيكِ يَدُ أَمَانَةٍ: فَيَقْبَلُ قَوْلُهُ فِي الرَّدِّ وَالْخُسْرَانِ وَالتَّلَفِ، فَإِنْ ادَّعَاهُ بِسَبَبٍ ظَاهِرٍ طُولِبَ بَيِّنَةٌ بِالسَّبَبِ ثُمَّ يُصَدَّقُ فِي التَّلَفِ بِهِ، وَلَوْ قَالَ مَنْ فِي يَدِهِ الْمَالُ هُوَ لِي، وَقَالَ الْآخَرُ مُشْتَرَكٌ، أَوْ بِالْعَكْسِ صَدَّقَ صَاحِبُ الْيَدِ،

لهم وهرده گری (و) هرده ها: له هاویه شیئی نادرسته (تَنْفِذُ التَّصَرُّفَاتِ) دهستکاریه کانی گشت هاویه شه کانیس له ماله که دا جی به جی ده بن، چونکه یه کتربیان نین داوه.

(و) هرده ها (الرَّيْحُ) قازانچ زهره ری نهو هاویه شیئی نادرسته (عَلَى قَدْرِ الْمَالَيْنِ) له سه نه ندازهی ماله کانیانه، وه کو هاویه شیئی دروستبوو.

﴿ نَاگاداری ﴾: له مه زه بی نیامی (حنفی) دا دروسته: ماله کانیان یه کسان بی و به شه قازانچی یه کیکیان زیاتر بی، هرده ها به پیچه وانه وش دروسته، چونکه وا ده بن: هاویه شیک لیژانتره، یان زیاتر کار ده کاو به یه کسانی پازی نابی، هرده که له کتیبه کانی خویاندا پوون کراوه ته وه.

﴿ باسی کیشه ی هاویه شه کان ﴾

(وَيَدُ الشَّرِيكِ) دهستی هاویه ش له سه به شی هاویه شه که ی تر (يَدُ أَمَانَةٍ) دهستی نه میندری یه، جیاوازی هاویه شیئی دروستو نادرست نیه، که وایو: (فَيَقْبَلُ قَوْلُهُ) قسه ی هاویه شه که وهرده گری و به سویند باوه پی پی ده گری: (فِي الرَّدِّ) له باره ی که پاندنه وه ی به شی هاویه شه که ی تر یی خودی هاویه شه که (وَالْخُسْرَانِ) هم له باره ی زهره رکردنیش به سویند باوه پی پی ده گری.

نینجا بزانه: نه وه ی لی ده دزری و نه وه ی له گورگ لی ده ستیندری، نه وش به زهره داده دزری، هرده که (الشُّبْرَامَلْسَى) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالْتَّلَفِ) هرده ها له باره ی له ناوچوونی ماله هاویه شه که ش به سویند باوه پی پی ده گری (فَإِنْ ادَّعَاهُ بِسَبَبٍ ظَاهِرٍ) جا نه گه ر گوتی ماله که به هویه کی ناشکرا له ناوچووه: وه سوتانو لافو، نه وه (طُولِبَ بَيِّنَةٌ بِالسَّبَبِ) دلوی شاهیدی لی ده گری: که نهو هویه پووی دلوه (ثُمَّ يُصَدَّقُ فِي التَّلَفِ بِهِ) نینجا به سویند باوه پی پی ده گری: که به هویه که ماله که فه وتاوه.

(وَلَوْ قَالَ مَنْ فِي يَدِهِ الْمَالُ) نه گه نهو هاویه شه ی ماله که ی له دهسته، گوتی: (هُوَ لِي) نهو ماله گشتی هی خومه (وَقَالَ الْآخَرُ مُشْتَرَكٌ) هاویه شه که ی تریش گوتی: هر دوو کمان لهو ماله دا هاویه شین (أَوْ بِالْعَكْسِ) یان به پیچه وانه وه، خاوهن دهسته که گوتی: هر دوو کمان لهو ماله دا هاویه شین، نهوی تریش گوتی: گشتی هی منه. نه وه له هر دوو مهسه له (صَدَّقَ صَاحِبُ الْيَدِ) خاوهن دهسته که به سویند باوه پی پی ده گری، چونکه له دهستدبوون نیشانه یه کی ملکایه تی یه.

وَلَوْ قَالَ اقْتَسَمْنَا وَصَارَ لِي صُدُقُ الْمُنْكَرِ، وَلَوْ اشْتَرَى وَقَالَ اشْتَرَيْتُهُ لِلشَّرِكَةِ أَوْ لِنَفْسِي وَكَذَبَهُ الْآخَرُ صُدُقُ الْمُشْتَرَى.

بەلام (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر خواوەن دەستەكە گوتی: (اقْتَسَمْنَا وَصَارَ لِي) ماله‌كه مان بەش كریوه و ئەمە ی لە ژێر دەستە بوو تە مالى من. هاوبەشەكەى تریش گوتی: بەشمان نەكریوه و هەردووكان تییدا هاوبەشین. ئەو (صُدُقُ الْمُنْكَرِ) بە سویند باوەر بەوێان دەكړی كه دەلى بەش نەكراوه.

(وَلَوْ اشْتَرَى) ئەگەر هاوبەشێك شتیكى كړی (وَقَالَ اشْتَرَيْتُهُ لِلشَّرِكَةِ) شتەكەم بۆ هاوبەشیەتى كړیوه (أَنْ يَانَ گوتی: (لِنَفْسِي) بۆ خۆم كړیومه (وَكَذَبَهُ الْآخَرُ) هاوبەشەكەى تریش گوتی: راست ناكەى. ئەو لە هەردوو حالەتدا (صُدُقُ الْمُشْتَرَى) باوەر بە كپیارەكە دەكړی ئەگەر سویند بخوا، چونكه ئەو مەبەستى خۆى زیاتر دەزانى.

﴿پاشكۆ: لە بارى هاوبەشیەتى خێزانى و چەند مەسەلە یەكێتر﴾

یەكەم: وا پوو دەدا یەكێك دەمریو میراتەكەى و كۆمەلێك مندالى لە پاش بەجێ دەمێنى، جا ئەگەر هاتو: یەكێكیان بەو میراتە-پیش بەشكردن- ژنى هینا، یان حەجى كرد، یان هەر مەسره‌فیكى تری كرد، ئەو یەتیمەكان مافیان هەیه ئەندازەى بەشى خۆیانى ئى وەرگیرنەوه، هەروەها ئەوانەى گۆرەنەو ئیزنیان نەداوه، یان بە مەرجى ئىوەرگیرنەوه ئیزنیان داو، ئەوانیش مافیان هەیه ئەندازەى بەشى خۆیانى ئىوەرگیرنەوه، بەلام ئەگەر یەكێكى بالغ و عاقل-بە بێ مەرج- ئیزنى بدا، ئەو مافی وەرگیرنەوهى نیه، هەروەك لە (الشیراملسى) و (الشروانى) دا پوون كراوەتەوه.

جا ئەگەر میراتگرك گوتی: ئەم شتە تاییه‌تى خۆمه، شتەكەش لە دەستى خۆى دا بوو، یان گوتی: بۆ خۆم-بە قەرز، یان بە مالى خۆم- كړیومه. یان گوتی: بۆ هاوبەشیەتى-بە قەرز، یان بە مالى میراتەكە- كړیومه. لەو مەسەلەتەدا-ئەگەر شاهید نەبێ- بە سویند باوەرى پێ دەكړی، هەروەك لە كێشەى هاوبەشەكاندا تازه رابرا.

دووم: ئەگەر ژن و میرد، یان میراتگەرەكانیان-لە بارى كەلوپەلى ناو مال- بووه كێشەیان، ئەو هەر كامەیان شاهیدی هەبێ كەلوپەلەكەى دەبریتى، ئەگەر نا: ئەو كەلوپەلەكە لە دەست هەردووکیاندا یه، كەوابو: هەردووکیان سویند دەخۆن و كەلوپەلەكە لە نێوانیاندا دەكریتە هاوبەش بە نیوہی، جا ئەگەر تەنها یەكێكیان سویند خوارد، ئەو كاتە گشتى دەبریتە سویندخۆرەكە، ئینجا لیژەدا جیاولزی نیه: شتەكە بۆ هەردووکیان بگونجی: وەكو پارە، یان تەنها بۆ میردەكە بگونجی: وەكو چەك، یان تەنها بۆ ژنەكە: وەكو خشل، هەروەك لە (تحفة) و (نهاية) و حاشیەكانیاندا-لە باسى (اقران) دا پوون كراوەتەوه.

(کتابُ الْوَكَالَةِ)

شَرَطُ الْمُوَكَّلِ صِحَّةُ مُبَاشَرَتِهِ مَا وَكَّلَ فِيهِ بِمِلْكٍ أَوْ وَلَايَةٍ، فَلَا يَصِحُّ تَوَكُّلُ صَبِيٍّ وَلَا مَجْنُونٍ

سَمِیْهَم: بۆ هیچ هاویه شتیک-پیش به شکردن- دروست نیه: هیچ به شتیکی خوی له ماله هاویه شه که بیا، مه گهر هاویه شه که یتر نیزنی بدا، یان رقه کاری بکاو له گه لی بهش نه کا، نه و کاته دروسته: به شی خوی له مالی هاوینیه بی: وه کو گه نو پاره، به لام له هیچ حاله تیکدا -پیش به شکردن- بقی دروست نیه به شی خوی له مالی قرسیندرلودا بیا: وه کو جل و به رگو ناژهل.

جا مهر یه کیک له هاویه شه کان به شتیکی شتیکی هاویهش له که سیک وه ریگریته وه، نه وه گشتیان تییدا دهنه وه هاویهش، ته نها له پاره ی فروشراودا نه بی، واته: نه گهر دوو کهس شتیکی هاویهش یان فروشته یه کیکتری، نه وه بۆ مهر یه که یان دروسته به ته نها به شه پاره که ی خوی له کپاره که وه ریگریته وه یتر له گه لی نابیتنه وه هاویهش، مهر وه له (تحفة) و حاشیه کانی دا لیژره له (باسی به شکردن) دا پوون کراوه ته وه.

چوارهم: نه گهر پیاویک به شوانتیکی گوت: نه م مه پهم بۆ قه له و بکه، نیوه ی بۆ تو. یان نه م دوو مه پهم به خپو بکه، یه کیکیان بۆ تو. نه م ماملته دروست نابن-واته: شوانه که نابیتنه هاویهشی پیاوه که- به لکو مانی کرئی هاوینیه یه یه به هوی به خپو کرینی نیوه که ی پیاوه که، مهر وه له (مغنی) دا فهرموویه تی و، له باسی (إجارة) شدا به ریژی پوونی ده که یه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

﴿کتابُ الْوَكَالَةِ: په پتوکی وکیلایه تی﴾

واته: کاری خوی بداته ده ست یه کیکتری: تا کو له حاله تی ژبانی دا له جیاتی بکا ﴿عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ مَعَهُ بَدِينًا يَشْتَرِي لَهُ أَرْضًا...﴾ رواه البخاري، پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دیناریکی به (عروة) دا نارد، تا کو قوریانیه کی بۆ بکری به وه کیلایه تی.

نینجا بزانه: وه کیلایه تی له م چور پوکنانه پیک دئ: (مُوكِل): وه کیلگر. (وکیل): بریکار. (مُوكِّلَ فِيهِ): کاری وه کیل تی دا گراو. (صِيغَةُ): گوته ی وه کیلگرتن.

(شَرَطُ الْمُوَكَّلِ) مهرجی وه کیلگره که، نه مه یه (صِحَّةُ مُبَاشَرَتِهِ مَا وَكَّلَ فِيهِ) دروست بی: به خوی -پاسته وخ- نه و کاره بکا: که بریکاری تی دا گرتوه، جا (بِمِلْكٍ) به هوی ملکایه تی بی: وه ک بیکاته وه کیل تا کو ماله که ی بفروشی (أَوْ وَلَايَةٍ) یان به هوی ده سه لاتداریه تی شه رع ی بی: وه ک بیکاته وه کیل تا کو کیژه که ی ماره ببری، که و ابو: (فَلَا يَصِحُّ تَوَكُّلُ صَبِيٍّ) دروست نابن وه کیلگرتنی مندال، هم (وَلَا مَجْنُونٍ) هی شیت، چونکه به خویان ناتوان کاری خویان نه نجام بدهن.

وَلَا الْمَرْأَةُ وَالْمُحْرَمُ فِي النِّكَاحِ، وَيَصِحُّ تَوَكُّلُ الْوَلِيِّ فِي حَقِّ الطِّفْلِ، وَيُسْتَنَى تَوَكُّلُ الْأَعْمَى فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ قِيَصُ، وَشَرَطُ التَّوَكُّلِ صِحَّةُ مُبَاشَرَتِهِ التَّصَرُّفِ لِنَفْسِهِ، لَا صَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ، وَكَذَا الْمَرْأَةُ وَالْمُحْرَمُ فِي النِّكَاحِ، لَكِنَّ الصَّحِيحَ اعْتِمَادُ قَوْلِ صَبِيٍّ فِي الْإِذْنِ فِي دُخُولِ دَارٍ وَإِيصَالِ هَدِيَّةٍ، وَالْأَصَحُّ صِحَّةُ تَوَكُّلِ عَبْدٍ فِي قَبُولِ نِكَاحٍ وَمَنْعُهُ فِي الْإِيجَابِ،

(وَلَا الْمَرْأَةَ) هم دروست نیه: نافره تو (وَالْمُحْرَمِ) نه وهی له ژیر نیهرامدایه: یه کیکی تر بکه نه وه کیلی خویان (فِي النِّكَاحِ) له ماره بریندا، چونکه دروست نیه: نه نافره تو نه نیهرامدار به خویان ماره بیرن.

همروه هاش دروست نیه: پیای (فاسق) یه کیکی تر بکاته وه کیلی خوی بق ماره برینی کیژده کی، هروه که له (مغنی) دا فرمویه تی، وات: به لام نه گهر (تقلید) ی نه وزانایانه بکا: که ریگه یان دلوه پیای (فاسق) بیته (وهی). نه و کاته دروست ده بی: پیای کیکی تر بکاته وه کیلی خوی، هروه که له ماره بریندا پوونی ده که ینه وه، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَيَصِحُّ تَوَكُّلُ الْوَلِيِّ) دروسته سه ره رشتکار وه کیل بگری (فِي حَقِّ الطِّفْلِ) له باره ی مندال تا کو ده ستکاری ماله که ی بکا، یان ماره ی بگری (وَيُسْتَنَى) جیا ده کیژده وه له (قَاعِدَةُ) یر بریدو (تَوَكُّلُ الْأَعْمَى فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ) وه کیل گرتنی مروفی کویر له کپین و فروشتندا (فَيَصِحُّ) وه کیل گرتنه که ی دروست ده بی، هرچه نده دروستیش نیه به خوی کپین و فروشتن بکا.

(وَشَرَطُ التَّوَكُّلِ) مهرجی وه کیله که ش نه مه یه: (صِحَّةُ مُبَاشَرَتِهِ التَّصَرُّفِ لِنَفْسِهِ) دروست بی - پاسته وخو - بق خوی نه و کاره بکا: که تنیدا کراوته وه کیل، که وابو: (لَا صَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ) دروست نیه مندال و شیت ببنه وه کیلی که سیکی تر (وَكَذَا الْمَرْأَةُ وَالْمُحْرَمُ فِي عَقْدِ النِّكَاحِ) همروه ها دروست نیه: نافره تو پیای ژیر نیهرامدایه ببنه وه کیل بق ماره برینی نافره تو، چونکه - به شهرع - ناتوان کاره که بکه نه.

که وابو: دروست نیه: پیای (فاسق) - پییش (تقلید) کردن - بیته وه کیلی ماره برین، هروه که له باسی ماره بریندا پوونی ده که ینه وه، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى (لَكِنَّ الصَّحِيحَ) به لام فرموده ی راست نه مه یه (اعْتِمَادُ قَوْلِ صَبِيٍّ) دروسته: پشت به قسه ی مندال بیه ستیری (فِي الْإِذْنِ فِي دُخُولِ دَارٍ) له نیرندانی چوونه ناو خانوو، هم (وَإِيصَالِ هَدِيَّةٍ) له گه یاندنی دیاری دا.

(وَالْأَصَحُّ) فرموده ی راست: (صِحَّةُ تَوَكُّلِ عَبْدٍ فِي قَبُولِ نِكَاحٍ) دروسته: کویله بکریته وه کیل بق قبول کردن ماره برین، به لام (وَمَنْعُهُ فِي الْإِيجَابِ) دروست نیه: بکریته وه کیل بق ماره برین، همروه ها دروسته نافره تو بکریته وه کیل بق نه لاقدانی نافره تیکی تر.

وَشَرَطُ الْمُؤَكَّلِ فِيهِ أَنْ يَمْلِكَهُ الْمُؤَكَّلُ: فَلَوْ وَكَّلَ بَيْعَ عَبْدٍ سَمْلَكَهُ وَطَلَّاقَ مَنْ سَيَّنَكَهَا بَطَلَ فِي الْأَصَحِّ، وَأَنْ يَكُونَ قَابِلًا لِلنِّيَابَةِ، فَلَا يَصِحُّ فِي عِبَادَةِ إِلَّا الْحَجُّ وَتَفَرُّقَ زَكَاةٍ وَذَبْحٍ أَضْحِيَّةٍ، وَلَا فِي شَهَادَةِ وَإِلَاءٍ وَلِعَانٍ وَسَائِرِ الْأَيْمَانِ، وَلَا فِي الظَّهَارِ فِي الْأَصَحِّ،

هرودها دروسته دهوله منديك، يان هرژلوك بيبته وكيلى هرژلوك بؤ وهرگرتنى زهكات، هرودها دروسته مندال بكرتته وكيلى: بؤ به شكردى زهكات و بؤ سهرپرېنى قوربانى و بؤ حه جى سونته، هرودك له زؤريه سهرچاوه كاندا نهو مهسلانه پوون كرلونهوه.

نينجا بزانه: له موزه بى نيمامى (حنفى) دا دروسته: مندالى قاميده بكرتته وكيلى، هرودك له كتيبى كانى خوياندا فرمويانه.

(وَشَرَطُ الْمُؤَكَّلِ فِيهِ) مهرجى وكيلى تى داگرو، يهكهم: (أَنْ يَمْلِكَهُ الْمُؤَكَّلُ) وكيلىگروكه خاوهنى وكيلى تى داگراوهكه بى، له كانى وكيلىگرتندا، جا خاوهنيهكه بى به هوى ملكايه تى بى، يان به هوى دهسه لاتدرليه تى شهرعى، كه وابو: (فَلَوْ وَكَّلَ بَيْعَ عَبْدٍ سَمْلَكَهُ) نه گهر كرده وكيلى خوى بؤ فروشتنى كويليهكه كه له مهودوا ده بيبته ملكى (وَطَلَّاقَ مَنْ سَيَّنَكَهَا) يان كرده وكيلى خوى بؤ ته لاقدانى ژنيك كه له مهودوا مارهى دهكا (بَطَلَ) نهو وكيلىگرتنه به تالو دانامه زوى (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده پاستردا، چونكه دهسه لاتى شهرعى به سهردا نيه.

دووه: (وَأَنْ يَكُونَ قَابِلًا لِلنِّيَابَةِ) ده بى وكيلى تى داگراوهكه قبولى جىگري بكا، كه وابو: (فَلَا يَصِحُّ فِي عِبَادَةٍ) وكيلىگرتن له خواهرستى لاشه بى دا دروست نابى، چونكه مه به ست له خواهرستى لاشه بى تافى كړنه وهى خودى مرقه كه يه.

(إِلَّا الْحَجَّ) ته نها هج و عومره نه بى، له واندا وكيلايه تى دروسته، هرودك له حه جى په ككه وتوودا پوون كرلوه (وَتَفَرُّقَ زَكَاةٍ) هم له به شكردى زهكاتو نه زو كه ففاره تيشدا وكيلىگرتن دروسته (وَذَبْحٍ أَضْحِيَّةٍ) هم له سهرپرېنى قوربانيشدا دروسته، چونكه نه وانه خواهرستى مالين «عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ»: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَحَرَ ثَلَاثًا وَسِتِّينَ وَأَمَرَ عَلِيًّا أَنْ يَذْبَحَ الْبَاقِيَةَ رواه مسلم، پتفه مبرر ﷺ شستو سى ووشترى سهرپرېنو فرمانى به نيمامى (على) كرد: سى وحه فته كه سى تر سهر برېئ. واته: سهد ووشترى كړنه قوربانى.

(و) هرودها (لَا فِي شَهَادَةٍ) وكيلىگرتن له شاهيدى دندا دروست نيه، هم (وَالِيعَانِ) له سويندى جيماع نه كړندا دروست نيه، هم (وَالِيعَانِ) له له عنه ت ليك كړدى ژن و ميړدا دروست نيه، هم (وَسَائِرِ الْأَيْمَانِ) له هيچ سويند خوارنه كانى تريشدا وكيلىگرتن دروست نيه، هرودها له نه زركردنو له هه لواسينى ته لاقيشدا دروست نيه، هم (وَلَا فِي الظَّهَارِ) له زياريشدا دروست نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده پاستردا، كه واته: له هيچ گوناگوناك د نيكدا وكيلىگرتن دروست نابى، هرودك له زؤريه سهرچاوه كاندا فرمويانه.

وَيَصِحُّ فِي طَرَفِي بَيْعٍ، وَهَبَةٍ، وَسَلَمٍ، وَزَهْنٍ، وَنِكَاحٍ، وَطَلَّاقٍ، وَسَائِرِ الْعُقُودِ
وَالْفُسُوحِ، وَقَبْضِ الدُّيُونِ وَإِقْبَاضِهَا وَالذُّعْوَى وَالْأَجْوَابَ، وَكَذَا فِي تَمْلُكِ الْمُبَاحَاتِ
كَالْإِحْيَاءِ وَالْإِصْطِيَادِ وَالْإِخْطَابِ فِي الْأَظْهَرِ، لَا فِي الْإِقْرَارِ فِي الْأَصَحِّ، وَيَصِحُّ
فِي اسْتِيفَاءِ عُقُوبَةِ آدَمِيٍّ كَقِصَاصٍ وَحَدِّ قَذْفٍ، وَقِيلَ لَا يَجُوزُ إِلَّا بِحَضْرَةِ الْمُوَكَّلِ،

(وَيَصِحُّ) وهكيلگرتن دروست دهبن (فِي طَرَفِي بَيْعٍ) له هه ربوو لايه كه ي كپينو فروشتندا،
هم (وَهَبَةٍ) له به خشينو (وَسَلَمٍ) له سه له مو (وَزَهْنٍ) له په همنو (وَنِكَاحٍ) له ماره بپين،
واته: تاكو وهكيله كه يه كيكي له مو مامله تانه بؤ بكا، يان بؤي قبول بكا.

(و) هه روه ما (طَلَّاقٍ) وهكيلگرتن دروسته بؤ ته لاقدانى ژنه كه ي، هه رچند وهكيله كه ش
نافرمت بين (وَسَائِرِ الْعُقُودِ) هم بؤ گشت مامله ت به ستنه كانى تریش وهكيلگرتن دروسته،
وهك زامينى و سولج و هاويه شى و حه والو وهكيلايه تى و به كريدان و باغه وانى و شوفعه و...
هتد، هم (وَالْفُسُوحِ) بؤ گشت هه لوه شاننده وه كانيش دروسته: وهك هه لوه شاننده وه ي
سپاردن و خواستن و جه عاله و كپينو فروشتن... هتد.

هم (وَقَبْضِ الدُّيُونِ) بؤ وه رگرتنه وه ي قه رزه كانيش وهكيلگرتن دروسته و (وَإِقْبَاضِهَا) بؤ
قه رز و يدانيش دروسته، هم بؤ گه رده ن نازاد كردن يش - له قه رز - وهكيلگرتن دروسته و
(وَالذُّعْوَى) هم وهكيلگرتن دروست دهبن، بؤ دوا كردنى مال، يان سزاي ناده ميزدان
(وَالْأَجْوَابِ) هم بؤ وه لامدانه وه ي دوايه كانيش دروسته، هه رچند لايه نه كه ي تریش پى ي
ناخوش بين:

(وَكَذَا فِي تَمْلُكِ الْمُبَاحَاتِ) هه روه ما وهكيلگرتن دروسته بؤ به ملك كردنى شته حه لاله كان:
(كَالْإِحْيَاءِ) وهك زيندوو كردنه وه ي زه مينى مريوو و (وَالْإِصْطِيَادِ) پلو كردن و (وَالْإِخْطَابِ) دار
هيتان (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رموده ي به ميتردا (لَا فِي الْإِقْرَارِ) به لام له دانپيداهيتاندا
وهكيلگرتن دروست نيه، وهك بلئ: قوم كرده وهكيلى خوم تاكو له جياتى من دان بيتنى:
من نه وهنده ي فلانكه س قه رزدارم (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ي پاستردا.

(وَيَصِحُّ) وهكيلگرتن دروست دهبن (فِي اسْتِيفَاءِ عُقُوبَةِ آدَمِيٍّ) بؤ وه رگرتنى سزاي ماني
ناده ميزاد: (كَقِصَاصٍ) وهك كوشتنى له توله ي كوشتنيكو (وَحَدِّ قَذْفٍ) سزاي بوختان
پيكردن (وَقِيلَ) له هه رموده يه كي بين ميتردا: (لَا يَجُوزُ إِلَّا بِحَضْرَةِ الْمُوَكَّلِ) دروست نيه
سزايه كه وه ريگرتي ته نها به ناماده بوونى وهكيلگره كه نه بين، هه روه ما بؤ كاربه ده ستيش
دروسته: وهكيل بگرتي بؤ وه رگرتنى سزاي ماني خوي گه وره، هه روهك له زوريه ي
سه رچاوه كاندا هه رمويانه، پيغه مبه ر ﷺ هه رموي: ﴿أَغْدُ يَا أُنَيْسُ عَلَى إِمْرَأَةٍ هَذَا فَبِإِنْ
اعْتَرَلَتْ فَأَرْجُمُهَا﴾ رواه الشيخان، نه ي (أُنَيْسٍ) بپؤ لاي ژنى نه م پياوه، نه گه ر داني به
زينادا هيتا، به ردبارانى بكه.

وَلَيْكِنِ الْمُؤَكَّلُ فِيهِ مَعْلُومًا مِنْ بَعْضِ الْوُجُوهِ، وَلَا يُشْتَرَطُ عِلْمُهُ مِنْ كُلِّ وَجْهِ، فَلَوْ قَالَ وَكَثَلْتُكَ فِي كُلِّ قَلِيلٍ وَكَثِيرٍ أَوْ فِي كُلِّ أُمُورِي أَوْ فَوَضْتُ إِلَيْكَ كُلَّ شَيْءٍ لَمْ يَصِحَّ، وَإِنْ قَالَ فِي بَيْعِ أَمْوَالِي وَعِنِّي أَرْقَائِي صَحَّ، وَإِنْ وَكَّلَهُ فِي شِرَاءِ عَبْدٍ وَجَبَ بَيَانُ نَوْعِهِ، أَوْ دَارٍ وَجَبَ بَيَانُ الْمَحَلَّةِ وَالسَّكَّةِ، لَا قَدْرَ الثَّمَنِ فِي الْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ مِنَ الْمُؤَكَّلِ لَفْظُ

سَمِيِّيَهُمْ: (وَلَيْكِنِ الْمُؤَكَّلُ فِيهِ مَعْلُومًا) ده بی وکیل تن داگروه که زاندرلو بی (مِنْ بَعْضِ الْوُجُوهِ) له چند پوویکه وه (وَلَا يُشْتَرَطُ عِلْمُهُ مِنْ كُلِّ وَجْهِ) به لام زانی بی له هه موو پوویکه وه به مهرج داناندری.

(فَلَوْ قَالَ وَكَثَلْتُكَ فِي كُلِّ قَلِيلٍ وَكَثِيرٍ) جا نه گهر گوتی: تۆم کرده وه کیلی خۆم له گشت زۆرو که میکی خۆمدا (أَوْ) یان گوتی: (فِي كُلِّ أُمُورِي) تۆم کرده وه کیلی خۆم له گشت کاریکی خۆمدا (أَوْ) یان گوتی (فَوَضْتُ إِلَيْكَ كُلَّ شَيْءٍ) گشت شتیکی خۆم دایه دهستی تۆ، یان تۆ وه کیلی منی چی حەز ده که ی بیکه. له وه مه سه لانه دا (لَمْ يَصِحَّ) وه کیلگرته که دروست نابن، نه وه که وه کیله که کاریکی وا بکا: که وه کیلگره که پازی نه بن.

به لام (وَإِنْ قَالَ) نه گهر گوتی: (فِي بَيْعِ أَمْوَالِي وَعِنِّي أَرْقَائِي) تۆم کرده وه کیلی خۆم له فروشتنی ملک و ماله کانمدلو له نازادکردنی کویله کانمدا، یان له وه گرته وه ی قهرزه کانمدا، نه وه (صَحَّ) وه کیلگرته که دروسته.

ئینجا بزانه: نه گهر گوتی تۆم کرده وه کیلی خۆم گهردهنی فلانکه س نازاد بکه له گشت قهرزه کانم. نه وه ش دروسته، به لام مهرجه: وه کیلگره که نه ندازه ی قهرزه کان بزانی، ههروه که له (مَغْنَى) دا هه رموویه تی.

(وَإِنْ وَكَّلَهُ فِي شِرَاءِ عَبْدٍ) نه گهر کردیه وه کیل بۆ کرپنی کویله یه که (وَجَبَ بَيَانُ نَوْعِهِ) واجبه: جۆری کویله که ی بۆ دیاری بکا: له چ که لیک بن (أَوْ دَارٍ) یان نه گهر کردیه وه کیلی خۆی بۆ کرپنی خانوو (وَجَبَ بَيَانُ الْمَحَلَّةِ) واجبه: گه په که که ی بۆ دیاری بکا، هه م (وَالسَّكَّةِ) کولانه که شی بۆ دیاری بکا (لَا قَدْرَ الثَّمَنِ) به لام دیاری کردنی نه ندازه ی پاره له کرپنی هیچ شتیکیا مهرج نیه (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستردا، که وابو: نه گهر گوتی: به هه ر نرخی که بن: که م، یان زۆر بۆم بکپه، نه وه کاته دروسته: به زیاتر له نرخی هاویننه ی خۆی بیکپئی.

ههروه ها نه گهر گوتی: تۆ وه کیلی منی هه ر ژنی که حەز ده که ی لیم ماره بپره. نه وه ش دروسته و به بۆچوونی خۆی ژنیکی بۆ ماره ده کا، ههروه که له (تحفة) و حاشیه کانی دا نه وه دوو مه سه له یه پوون کراونه وه.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی وه کیلیه تی به مهرج داده ندری (مِنْ الْمُؤَكَّلِ لَفْظُ) له لای وه کیلگره که وه قسه یه کی وه ها بگوتی، یان بنووسری: که

يَقْتَضِي رِضَاهُ: كَوَكَّلْتُكَ فِي كَذَا أَوْ فَوَضْتُ إِلَيْكَ أَوْ أَلْت وَكَيْلِي فِيهِ، فَلَوْ قَالَ بَعِ أَوْ
أَعْتَقَ حَصَلَ الإِذْنُ، وَلَا يُشْتَرَطُ الْقَبُولُ لَفْظًا، وَقِيلَ يُشْتَرَطُ، وَقِيلَ يُشْتَرَطُ فِي صَيِّغِ
الْعُقُودِ كَوَكَّلْتُكَ، ذُوْن صَيِّغِ الْأَمْرِ كَبِعَ وَأَعْتَقَ، وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُهَا بِشَرْطٍ فِي الْأَصَحِّ،
فَإِنْ لَجَزَّهَا وَشَرَطَ لِلتَّصَرُّفِ شَرْطًا

(يَقْتَضِي رِضَاهُ) بگه نه نو نيشانه بئ: له سره پلزي بپوښي وه كيلايه ته: بهو كاروي كه
وه كيلايه كه له جياتي ده بكا (ك) وهك بلئ: (وَكَّلْتُكَ فِي كَذَا) توم كرده وه كيلى خوم لهو
كاره دا (أَوْ فَوَضْتُ إِلَيْكَ) يان نهو كارهم دا ده ستي تو (أَوْ أَلْت وَكَيْلِي فِيهِ) يان تو وه كيلى
مني لهو كار، يان توم له جئ خوم دلنا لهو كاره دا (فَلَوْ قَالَ) جا نه گهر-ته نه- گوتي:
(بَعِ) نهو شتم بق بغروش، يان بوم بگړه (أَوْ أَعْتَقَ) يان كويله كه م نازاد بكه، نهو (حَصَلَ
الإِذْنُ) نيزندانه كه نيته جئ، كړينو فروښتنه كه نازاد كړنه كه دروست ده بن.

ئينجا بزانه: نووسينو هوال ناردن به سه بق دروستپوښي وه كيلايه تي، هه روهك له زوريه ي
سهرچاوه كاندا فرمويانه، واته: مخرج نيه: وهكيلو وهكيلگړه كه له يكه دانيشگه دا بن،
كه واوبو: نه گهر نامه ي نووسي، يان هوالئ نارو گوتي: فلانكه سم كرده وه كيلى خوم له م
كاره دا، نهو وه كيلايه تي دروست ده بئ (وَلَا يُشْتَرَطُ الْقَبُولُ لَفْظًا) به مخرج دلاندرئ
وه كيلايه كه به گوتن وه كيلايه تي قبول بكا، بهلكو نهو مخرج: به گوتن وه كيلايه تي پد
نه كاته وه نه لئ: قبول ناكه م، يان كاره كه ناكه م. واته: نه گهر قسه يه كي وه هاي گوت، نهو
كاته وه كيلايه تي به تال ده بيته وه، جا نه گهر په شيمان بڼوه، واجبه: گوته ي وهكيلگرتن
نوئ بگريته وه، هه روهك له (معنى) دا فرمويه تي.

ئينجا بزانه: نهو ي پرابرو لهو حال ته دا بوو: كه وه كيلايه كه به خوږايي- وه كيلايه تي- بكا،
به لام نه گهر به كړئ بيكا، نهو كاته واجبه- به گوتن- وه كيلايه تي قبول بكا، هه روهك له
(تحفة) و (نهاية) دا فرمويانه (وقيل) له فرموده يه كي بئ هيژدا (يُشْتَرَطُ) قبول كړن به
مخرج داده ندرئ (وقيل) له فرموده يه كي بئ هيژدا (يُشْتَرَطُ فِي صَيِّغِ الْعُقُودِ) قبول كړن له
ووشه كاني ماملت به ستندا به مخرج داده ندرئ (ك) وهك بلئ: (وَكَّلْتُكَ) توم كرده وه كيلى
خوم (لَوْ صَيِّغِ الْأَمْرِ) به لام له ووشه كاني فرماندا به مخرج دلاندرئ (ك) وهك بلئ: (بَعِ)
بغروش (وَأَعْتَقَ) نازاد بكا.

(وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُهَا بِشَرْطٍ) دروست نيه وه كيلايه تي به مخرجي كه وه هلبواسرئ، وهك بلئ:
هه كاتيك باوك هاته وه، يان سهري مانگ هات، توم كرده وه كيلى خوم. واته:
وه كيلايه تي به تاله (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ي پاستردا، به لام (فَإِنْ لَجَزَّهَا) نه گهر
به ووشه يه كي بپايه وه كړديه وهكيلو (وَشَرَطَ لِلتَّصَرُّفِ شَرْطًا) بق ده ستكاري كړن ديشي

جَارَ، وَلَوْ قَالَ وَكَتُكْتَ وَمَتَى عَزَّكَ قَالَتْ وَكِيلِي صَحَّتْ فِي الْحَالِ فِي الْأَصَحِّ،
وَفِي عَوْدِهِ وَكِيلًا بَعْدَ الْعَزْلِ الْوَجْهَانِ فِي تَغْلِيْقِهَا، وَيَجْرِيَانِ فِي تَغْلِيْقِ الْعَزْلِ.
(فَصْلٌ) الْوَكِيلُ بِالْبَيْعِ مُطْلَقًا لَيْسَ لَهُ الْبَيْعُ بغيرِ تَقْدِيرِ الْبَلَدِ، وَلَا بَيْعُ الْبَيْعِ وَلَا بَيْعُ الْفَاحِشِ،
وَهُوَ مَا لَا يَحْتَمَلُ غَالِبًا، فَلَوْ بَاعَ عَلَى أَحَدِ هَذِهِ الْأَنْوَاعِ

مهرجکی دانا، وک بلن: توم کرده وکیللی خوم خانوره که م بؤ بفروشه، به لام تا نوای
مانگیکی تر مه یفروشه. نه وه (جان) دروسته، هه روه ها دروسته: ماوه شی بؤ دابنن، وه ک
بلن: تا ماوه ی مانگیک تو وکیللی منی له و کاره دا. که وابو: هه ر کاتیک مانگیک ته ولو بو،
وه کیله که له وه کیلیه تی ده که وییو مای ده ستکاری ی نامیتن.

ئینجا بزانه: له و حاله تانه ی وه کیلیه تی - به شهر - به تالو نادرسته، ده ستکاریه کانی
وه کیله که - به هوی نیزندانه که - دروست دهن، نه گه ر له کاتی ده ستکاریه که دا نیزندانه که
ماین، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کاند ا نه و مه سه لانه پوون کرلونه وه.

(وَلَوْ قَالَ وَكَتُكْتَ) نه گه ر گوتی: توم کرده وکیللی خوم (وَمَتَى عَزَّكَ قَالَتْ وَكِيلِي) هه ر
کاتیکیش له وه کیلیه تی لامدای تو هه ر وکیللی منی (صَحَّتْ فِي الْحَالِ) ئیستا
وه کیلیه تی که دروست ده بن (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی راستردا.

به لام (وَفِي عَوْدِهِ وَكِيلًا بَعْدَ الْعَزْلِ) له باره ی پوونه وه ی به وکیل له نوای لادانه که
(الْوَجْهَانِ فِي تَغْلِيْقِهَا) نه وو دوو هه رمووده ی له هه لواسینی وه کیلیه تی دا هه پون لیتره شدا
هه نه، راستره که یان: نابیته وه وکیل (وَيَجْرِيَانِ) نه وو دوو هه رموودانه دینه جئ (فِي
تَغْلِيْقِ الْعَزْلِ) له هه لواسینی لادانه که دا، وه ک بلن: تو وکیللی منی له و کاره دا، جا هه ر
کاتیک باوکم هاته وه توم له وه کیلیه تی لادا. به هه رمووده ی راستر: به هاتنه وه ی باوکی
له وه کیلیه تی ناکه ویی.

﴿فَصْلٌ: لِه بَاسِی چُونیه تی ده ستکاریه کانی وکیل﴾

(الْوَكِيلُ بِالْبَيْعِ مُطْلَقًا) نه وه ی کراوته وکیل بؤ فروشتنکی بئ مه رج و ناتوره (لَيْسَ لَهُ
الْبَيْعُ بِغَيْرِ تَقْدِيرِ الْبَلَدِ) بؤی دروست نیه: به پاره یه کی تری - جگه له پاره ی شوینه که -
شته که بفروشی، هه م (وَلَا بِبَيْعِ الْبَلَدِ) نابن به قه رز بیفروشی، هه رچه ند له نرخی خویشی
زیاتر بکا، هه م (وَلَا بِبَيْعِ الْفَاحِشِ) نابن به زهره رنکی ناشیرن بیفروشی:

(وَهُوَ) زهره ری ناشیرن نه مه یه: (مَا لَا يُحْتَمَلُ غَالِبًا) که به نه غله بی خه لک پی ی پازی
نه بن: وه ک دوو دیره م له ده دیره م دا، به لام نه گه ر که م بوو: وه ک دیره میت له ده
دیره م، یان به گویره ی عاده تی شوینه که، نه و کاته دروسته بیفروشی.

(فَلَوْ بَاعَ عَلَى أَحَدِ هَذِهِ الْأَنْوَاعِ) جا نه گه ر وه کیله که شتیکی به یه کیک له و جورده ی پابر بوو
فروشت، واته: به پاره یه کی بیگانه، یان به قه رز، یان به زهره رنکی ناشیرن، نه وه

وَسَلَّمَ الْمَبِيعَ ضَمَنَ، فَإِنْ وَكَّلَهُ لِيَبِيعَ مُوَجَّلًا وَقَدَّرَ الْأَجَلَ فَذَاكَ، وَإِنْ أَطْلَقَ صَحَّ فِي الْأَصَحِّ وَحُمِلَ عَلَى الْمُتَعَارَفِ فِي مِثْلِهِ، وَلَا يَبِيعُ لِنَفْسِهِ وَوَلَدِهِ الصَّغِيرِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَبِيعُ لِأَبِيهِ وَإِبْنِهِ الْبَالِغِ،

فروختنه که دروست نابو (و) هر کاتیک (سَلَّمَ الْمَبِيعَ) فروشلو ده که شی ته سلیمی کپاره که کرد (ضَمَنَ) خودی و ده کیله که ده بیته زامینی فروشلو ده که، چونکه به فروشتنیکی نادرست فروشلو ده که ته سلیمی کپاره که کربوه، که وابو: واجبه: نرخه که ی پوژی ته سلیم کرنی بداته و ده کیلگره که، به لام نه گهر فروشلو ده که مابن، نه کاته واجبه: وهری بگریته و ده ههروه که له زۆریه ی سهراوه کاندایه پوون کرلو ته و ده.

(فَإِنْ وَكَّلَهُ لِيَبِيعَ مُوَجَّلًا) جا نه گهر کربیه و ده کیل تا کو به قهرز بژی بفروشتی، هم (وَقَدَّرَ الْأَجَلَ) نه ندازه ی ماوه که شی بۆ دیاری کرد (فَذَاكَ) نه وه دیاره، به لام (وَإِنْ أَطْلَقَ) نه گهر نه ندازه که ی دیاری نه کرد، نه وهش (صَحَّ) و ده کیلایه تیه که دروسته (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردلو (وَحُمِلَ عَلَى الْمُتَعَارَفِ فِي مِثْلِهِ) ماوه ی به قهرز دانه که ش ده میندریته سهه عاده تی خه لکی له وینه ی فروشلو ده که دا، واته: خه لک نه و جۆره شته ی بۆ ماوه ی چهند پوژی، یان چهند مانگ- به قهرز- ده فروشت، نابن و ده کیله که بۆ ماوه یه کی زیاتر بیفروشتی، جا نه گهر به قهرزی فروشت، واجبه: شاهیدیش بگری له سهه به قهرز فروشتنه که، ههروه که له زۆریه ی سهراوه کاندایه فهرموویانه.

(وَلَا يَبِيعُ لِنَفْسِهِ) دروست نیه: و ده کیله که شته که بفروشیته خۆی، هم (وَوَلَدِهِ الصَّغِيرِ) دروست نیه: بیفروشیته منداله نه بالفه که ی خۆی، هم دروست نیه: و ده کیله که شته که له خۆی، یان له منداله نه بالفه که ی بگری بۆ و ده کیلگره که.

ئینجا بزانه: منداله شته که شی و ده کو نه بالفه که یه، هم له دروستنه بوونی نه و کپینو فروشتنه دا جیاوازی نیه: و ده کیلگره که ئیزنی بدلو نه ندازه ی پاره که شی بۆ دیاری بکا، یان نا، ههروه که له زۆریه ی سهراوه کاندایه فهرموویانه، ههروه ها دروست نیه و ده کیله که و ده کیلک بۆ خۆی، یان بۆ منداله که ی بگری بۆ به خویشی له جیاتی و ده کیلگره که کپینه که، یان فروشتنه که بکا، ههروه که له (ابن قاسم) و (القلیوبی) دا فهرموویانه.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ی راستر (أَنَّهُ يَبِيعُ لِأَبِيهِ وَإِبْنِهِ الْبَالِغِ) دروسته و ده کیله که شته که بفروشیته باوک و باپیره و دایک و داپیره و کوپو کچه بالفه کانی و نه یه بالفه کانی، هم دروسته شتیشیان لبگری بۆ و ده کیلگره که ی، ئینجا بزانه: مامله ته کانی تریش- که به ویدان و قبولکردن ده به سترین- و ده کو کپینو فروشتن پیریان بۆ ده درن، ههروه که له (القلیوبی) دا فهرموویه تی.

وَأَنَّ الْوَكِيلَ بِالْبَيْعِ لَهُ قَبْضُ الثَّمَنِ وَتَسْلِيمُ الْمَبِيعِ، وَلَا يَسْلَمُهُ حَتَّى يَقْبِضَ الثَّمَنَ، فَإِنْ خَالَفَ ضَمِنَ، وَإِذَا وَكَّلَهُ فِي شِرَاءٍ لَا يَشْتَرِي مَعِيًّا، فَإِنْ اشْتَرَاهُ فِي الذَّمَّةِ وَهُوَ يُسَاوِي مَعَ الْغَيْبِ مَا اشْتَرَاهُ بِهِ وَقَعَ عَنِ الْمُوَكَّلِ إِنْ جَهِلَ الْغَيْبُ، وَإِنْ عَلِمَهُ فَلَا فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ لَمْ يُسَاوِهِ لَمْ يَقَعْ عَنْهُ إِنْ عَلِمَهُ، وَإِنْ جَهِلَهُ وَقَعَ فِي الْأَصَحِّ.

(و) مهر به فرموده‌ی پاستر: (أَنَّ الْوَكِيلَ بِالْبَيْعِ) نه‌وی کراوته وه‌کیل بۆ فروشتنی شتیک (لَهُ قَبْضُ الثَّمَنِ) بۆی دروسته پاره‌ی فروشراوه‌که وه‌برگرتی وه‌م (وَتَسْلِيمُ الْمَبِيعِ) فروشراوه‌که‌ش ته‌سلیمی کرپاره‌که بکا، به‌لام (وَلَا يَسْلَمُهُ) نابیی فروشراوه‌که‌ی ته‌سلیم بکا (حَتَّى يَقْبِضَ الثَّمَنَ) تا پاره‌که‌ی وه‌رده‌گرتی.

که‌وابو: (فَإِنْ خَالَفَ) نه‌گهر وه‌کیله‌که -پیش وه‌گرتنی پاره‌که - فروشراوه‌که‌ی ته‌سلیم کرد (ضَمِنَ) وه‌کیله‌که ده‌بیته زامینی فروشراوه‌که‌و ده‌بی نرخه‌که‌ی بداته وه‌کیلگره‌که، جا مهر کاتیك پاره‌ی فروشراوه‌که‌ی بۆ وه‌کیلگره‌که وه‌گرت، پاره‌که‌ی خۆی لویه‌ده‌گرتیه‌وه، به‌لام نه‌گهر به زۆرلیکردن فروشراوه‌که‌ی ته‌سلیمی کرپاره‌که کرد، نه‌و کاته نابیته زامین، مهره‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه.

(وَإِذَا وَكَّلَهُ فِي شِرَاءٍ) مهر کاتیك کردیه وه‌کیل له کرپنی شتیکدا (لَا يَشْتَرِي مَعِيًّا) نابیی شتی عه‌ییدار بۆ وه‌کیلگره‌که بکرپی (فَإِنْ اشْتَرَاهُ فِي الذَّمَّةِ) جا نه‌گهر هاتو شته عه‌ییداره‌که‌ی به‌ قهرز کرپی (وَهُوَ يُسَاوِي مَعَ الْغَيْبِ مَا اشْتَرَاهُ بِهِ) له پاستیشدا شته‌که -به عه‌یه‌وه - نه‌و نرخه‌ی ده‌کرد، نه‌وه (وَقَعَ عَنِ الْمُوَكَّلِ) کرپنه‌که بۆ وه‌کیلگره‌که داده‌مه‌زنی و مافی په‌شیمانیشی هه‌یه (إِنْ جَهِلَ الْغَيْبُ) نه‌گهر وه‌کیله‌که به عه‌یه‌که‌ی نه‌زانیبی، به‌لام (وَإِنْ عَلِمَهُ) نه‌گهر به عه‌یه‌که‌ی زانیبی، نه‌وه (فَلَا) کرپنه‌که بۆ وه‌کیلگره‌که دانامه‌زنی، به‌لکو بۆ خودی وه‌کیله‌که داده‌مه‌زنی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی پاستردا.

(و) مهره‌ها (إِنْ لَمْ يُسَاوِهِ) نه‌گهر شته‌که -به عه‌یه‌وه - نه‌و نرخه‌ی نه‌ده‌کرد، نه‌و کاته‌ش (لَمْ يَقَعْ عَنْهُ) بۆ وه‌کیلگره‌که دانامه‌زنی، به‌لکو بۆ خودی وه‌کیله‌که داده‌مه‌زنی (إِنْ عَلِمَهُ) نه‌گهر وه‌کیله‌که به عه‌یه‌که‌ی زانیبی، به‌لام (وَإِنْ جَهِلَهُ) نه‌گهر وه‌کیله‌که به عه‌یه‌که‌ی نه‌زانیبی، نه‌و کاته (وَقَعَ) بۆ وه‌کیلگره‌که داده‌مه‌زنی و مافی په‌شیمانیشی هه‌یه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی پاستردا.

﴿ناگاداری﴾: نه‌وی پیردو له حاله‌ی کرپنیکی به‌ قهرز بوو، به‌لام نه‌گهر کرپنه‌که به خودی مالی وه‌کیلگره‌که بی‌وه‌کیله‌که‌ش به عه‌یه‌که‌ی زانیبی، نه‌و کاته کرپنه‌که به‌تاله‌و بۆ هیچ‌کیان دانامه‌زنی، مهره‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه.

وَإِذَا وَقَعَ لِلْمُوكِّلِ فَلِكُلِّ مِنَ الْوَكِيلِ وَالْمُوكِّلِ الرُّدُّ، وَلَيْسَ لِلْوَكِيلِ أَنْ يُوكِّلَ بِلَا إِذْنٍ
 إِنْ تَأْتَى مِنْهُ مَا وَكَّلَ فِيهِ، وَإِنْ لَمْ يَتَأْتِ لَكُونَهُ لَا يُخْسِنُهُ أَوْ لَا يَلِيقُ بِهِ فَلَهُ التَّوَكُّلُ،
 وَلَوْ كَثُرَ وَعَجَزَ عَنِ الْإِثْنَيْنِ بِكُلِّهِ فَلَا مَذْهَبَ أَنَّهُ يُوكِّلُ فِيمَا زَادَ عَلَى الْمُمكنِ، وَلَوْ أَذِنَ
 فِي التَّوَكُّلِ وَقَالَ: وَكَّلْتُ عَنْ نَفْسِكَ، فَفَعَلَ فَالْثَانِي وَكَّلَ الْوَكِيلُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَنْعَزِلُ
 بِعَزْلِهِ وَالْأَعَزُّ لَهُ، وَإِنْ قَالَ: وَكَّلْتُ عَنِّي، فَالْثَانِي وَكَّلَ الْمُوَكَّلُ،

نېنجا (وَإِذَا وَقَعَ لِلْمُوكِّلِ) هر کاتیک کرپنه به قهرده که -له هر دوو مهسه له ی نه زانیندا- بۆ
 وه کیلگره که دامه زاین، نه وه (فَلِكُلِّ مِنَ الْوَكِيلِ وَالْمُوكِّلِ الرُّدُّ) بۆ وه کیله که بۆ
 وه کیلگره که دروسته: -به هوی عه ییه که- شته که بگه پیننه وه بۆ فرووشیاره که، به لام
 نه گهر کرپنه که بۆ وه کیله که دامه زاین نه وه کاته مانی گه پاننده وه ی نیه، چونکه زانیویه
 عه ییداره وه که مته رغه می له خو یه تی، هر وه که له باسی په شیمانی دا پلبار.

﴿وکیلگرتنی وکیل﴾

(وَلَيْسَ لِلْوَكِيلِ أَنْ يُوكِّلَ بِلَا إِذْنٍ) بۆ وه کیله که دروست نیه: وه کیلیک بگری به بی نیزی
 وه کیلگره که (إِنْ تَأْتَى مِنْهُ مَا وَكَّلَ فِيهِ) نه گهر لی ده هات نه وه کاره بکا: که تی پیدا
 کرلوه ته وه وه کیل، به لام (وَإِنْ لَمْ يَتَأْتِ) نه گهر کاره که ی لی ته ده هات: (لِكُونِهِ لَا يُخْسِنُهُ)
 چونکه باش نه یده زانی بیکا (أَوْ لَا يَلِيقُ بِهِ) یان لی نه ده وه شاوه بیکا، یان مانده ووبوونیکی
 زیاد له عاده تی تووش ده بو، له وه حاله تانه دا (فَلَهُ التَّوَكُّلُ) بۆی هه یه وه کیلیکی تر له بری
 وه کیلگره که ی بگری، تا کو کاره که بکا.

(وَلَوْ كَثُرَ) نه گهر نه وه کاره ی تی پیدا کرلوه ته وه کیل زۆر بوو و (وَعَجَزَ عَنِ الْإِثْنَيْنِ
 بِكُلِّهِ) توانای نه بو گشتی به خو ی بکا، نه وه (فَالْمَذْهَبُ) فرموده ی پاستی مه زه ب: (أَنَّهُ
 يُوكِّلُ) وه کیله که -له بری وه کیلگره که- وه کیلیکی تر ده گری (فِيمَا زَادَ عَلَى الْمُمكنِ) له وه
 کارانه دا: که له توانایی زیاترن و ناگونجی بیانکا.

(وَلَوْ أَذِنَ فِي التَّوَكُّلِ) نه گهر وه کیلگره که نیزی دا: وه کیل بگری و (وَقَالَ وَكَّلْتُ عَنْ نَفْسِكَ)
 به وه کیله که ی گوت: له بری خو ت وه کیل بگره (فَفَعَلَ) وه کیله که ش وه کیلیکی تری گرت،
 نه وه (فَالْثَانِي) وه کیله که ی دووم (وَكِيلُ الْوَكِيلِ) ده بیته وه کیلی وه کیله که (وَالْأَصَحُّ)
 فرموده ی پاستر: (أَنَّهُ يَنْعَزِلُ) نوومه که له کار لاده چی (بِعَزْلِهِ) به وه ی وه کیله که له
 کار لاییداو، هه م (وَالْأَعَزُّ لَهُ) به له کار که وتنی وه کیله که ش وه کیلی نووم له کار ده که وی:
 وه که وه کیله که بری، یان شیت بی، هه روه ها وه کیلگره که ش ده توانی نوومه که له کار
 لایدا، هه روه که ده توانی وه کیله که ش لایدا.

(وَإِنْ قَالَ وَكَّلْتُ عَنِّي) نه گهر وه کیلگره که به وه کیله که ی گوت: له بری من وه کیل بگره،
 نه وه کاته (فَالْثَانِي وَكِيلُ الْمُوَكِّلِ) وه کیله که ی دووم وه کیلی وه کیلگره که یه.

وَكَذَا لَوْ أَطْلُقَ فِي الْأَصَحِّ، قُلْتُ: وَفِي هَاتَيْنِ الصُّورَتَيْنِ لَا يَنْعَزِلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَلَا يَنْعَزِلُ بِالْعِزَالِهِ، وَحَيْثُ جَوَّزْنَا لِلْوَكِيلِ التَّوَكُّلَ يُشْتَرِطُ أَنْ يُوَكَّلَ أَمِينًا إِلَّا أَنْ يُعَيَّنَ الْمُوَكَّلُ غَيْرُهُ، وَلَوْ وَكَّلَ أَمِينًا فَفُسِّقَ لَمْ يَمْلِكِ الْوَكِيلُ عِزْلَهُ فِي الْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصْلٌ) قَالَ: بَعْ لِمَنْ شِئْتَ مَعِينٍ أَوْ فِي زَمَنِ أَوْ مَكَانٍ مُعَيَّنٍ تَعَيَّنَ، وَفِي الْمَكَانِ وَجْهٌ إِذَا لَمْ يَتَّعَلَقْ بِهِ غَرَضٌ،

(وَكَذَا لَوْ أَطْلُقَ) هر دوها نه گهر وه کیلگره که تهنه بلن: وه کیل بگره، واته: نه لن: له بری من، یان له بری خوت، نهو کاتهش دووه مه که وه کیلی وه کیلگره که به (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا (قُلْتُ) نیامی (النلووی) ده فرموی: (وَفِي هَاتَيْنِ الصُّورَتَيْنِ) له هردو وینه که ی پرابرودا، که بلن: له بری من، یان هیچ نه لن (لَا يَنْعَزِلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ) له وه کیله کان هیچکیان نهوی تر له کار لانادا (وَلَا يَنْعَزِلُ بِالْعِزَالِهِ) هم هیچکیان به له کار که وتنی نهوی تر له کار ناکه وی.

(وَحَيْثُ جَوَّزْنَا لِلْوَكِيلِ التَّوَكُّلَ) هر کاتیک- به شهر- یتگه بدهینه وه کیله که بق وه کیلگرتن (يُشْتَرِطُ أَنْ يُوَكَّلَ أَمِينًا) به مرج داده ندی: مرفیقی نه مین بکاته وه کیل (إِلَّا أَنْ يُعَيَّنَ الْمُوَكَّلُ غَيْرُهُ) مه گهر وه کیلگره که به کیکی نانه مین دیاری بکا، نهو کاته به گویره ی دیاری کردنی وی وه کیل ده گری، به لام نه گهر تهنه وه کیله که دهیزانی نهو دیارکروه (فاسقه)، وه کیلگره که نهیده زانی، نهو کاته نابئ بیکاته وه کیل، ههروه که له نؤدبه ی سرچاوه کانداه فرمویانه.

(وَلَوْ وَكَّلَ أَمِينًا) نه گهر وه کیله که وه کیلیکی نه مینی گرت (فَفُسِّقَ) نینجا بووه (فاسق)، نهو (لَمْ يَمْلِكِ الْوَكِيلُ عِزْلَهُ) وه کیله که ناتوانی له کار لاییدا (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، چونکه وه کیله که بق وه کیلگرتن نیزن دراوهو بق لادان نیزن نه دراوه، به لام نه گهر له بری خوی وه کیلی گرتبو، نینجا وه کیله که بووه (فاسق)، نهو کاته ده توانی لاییدا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي دِيَارِي كِرْدَنِي دِهَسْتَكَارِيَه كَانِي وَكِيل﴾

(قَالَ) هر کاتیک وه کیلگره که به وه کیله که ی گوت: (بَعْ لِمَنْ شِئْتَ مَعِينٍ) ماله که م بفروشه فلانکهس (أَوْ فِي زَمَنِ أَوْ مَكَانٍ مُعَيَّنٍ) یان له فلانه پؤزه، یان له فلانه شوینه دا بیفروشه، نهو (تَعَيَّنَ) که سه که و کاته که شوینه که له سر وه کیله که ده بیته مرج و دوست نیه: بیفروشیته که سیکی تر، یان له کاتو شوینیکی تردا بیفروشی، به لام (وَفِي الْمَكَانِ وَجْهٌ) له باره ی دیاری کردنی شوین فرموده ده که هیه: که نابیته مرج (إِذَا لَمْ يَتَّعَلَقْ بِهِ غَرَضٌ) نه گهر مه به سستیکی راستی وه کیلگره که په یوهندی به دیاری کردنی شوینه که وه نه بی.

وَأَنْ قَالَ بَيْعٌ بِمَاءٍ لَمْ يَبَعْ بِأَقْلٍ، وَلَهُ أَنْ يَزِيدَ إِلَّا أَنْ يُصْرَحَ بِالنَّهْيِ، وَلَوْ قَالَ اشْتَرِ
 بِهَذَا الدِّينَارِ شَاةً وَوَصَفَهَا فَاشْتَرَى بِهِ شَاتَيْنِ بِالصَّفَةِ، فَإِنْ لَمْ تُسَاوِ وَاحِدَةً دِينَارًا لَمْ
 يَصِحَّ الشِّرَاءُ لِلْمَوْكَلِّ، وَإِنْ سَاوَتْهُ كُلُّ وَاحِدَةٍ فَلَا ظَهَرَ الصَّحَّةُ وَحُصُولُ الْمَلِكِ فِيهِمَا
 لِلْمَوْكَلِّ، وَلَوْ أَمَرَهُ بِالشِّرَاءِ بِمُعَيَّنٍ فَاشْتَرَى فِي الذِّمَّةِ لَمْ يَقَعْ لِلْمَوْكَلِّ وَكَذَا عَكْسُهُ فِي
 الْأَصَحِّ، وَمَتَى خَالَفَ الْمَوْكَلُّ فِي بَيْعِ مَالِهِ أَوْ الشِّرَاءِ بِعَيْنِهِ فَتَصَرَّفَهُ بَاطِلٌ،

(وَأِنْ قَالَ بَيْعٌ بِمَاءٍ) نه گهر وه کیلگره که گوتی: به سه دینار بیفروشه. نه وه (لم یبع بأقل)
 نابی به که متر بیفروشی، به لام (وله أن یزید) بوی هیه به زیاتر بیفروشی (إلا أن یصرح
 بالنهی) مه گهر به ناشکرا قده غه ی بکاو بلئی: به زیاتر مه یفروشه. نه کاته نابی به زیاتر
 بیفروشی، نینجا بزانه: کرین وه کو فروشتن وایه: له گشت نه و برپارانه ی پابردودا،
 مهروه که له (تحفة) دا فرموده ی تی.

(وَلَوْ قَالَ: اشْتَرِ بِهَذَا الدِّينَارِ شَاةً) نه گهر گوتی: بهم دیناره مه ینکم بؤ بکره (ووصفها)
 جوړی مه په که شی دیاری کرد (فاشترى به شاتین بالصفة) نینجا وه کیله کهش نوو مه پی
 لهو جوړه ی به دیناره که کرین، نه وه (فإن لم تساو واحدة دیناراً) نه گهر مه ینکیان به
 ته نها دیناریکی نه ده کرد (لم یصح الشراء للموکل) کرپنه که بؤ وه کیلگره که دروست نابی،
 به لکو نه گهر به خودی دیناره که مه په کانی کرپن کرپنه کهش به تاله، مهروه که له (تحفة) و
 (نهاية) دا فرموده یان، به لام (وإن ساوته كل واحدة) نه گهر هر یه که یان به ته نها دیناریکی
 ده کرد، نه وه (فلا ظهر الصحة) به فرموده ی به هیترت: کرپنه که دروسته و (وحصول
 الملك فیهما للموکل) ملکایه تی له مهردو مه په کانیشا بؤ وه کیلگره که ده بی، به به لگی
 حه دیسه که ی (عروة البارقي) ی پابردو، له مرجی چواره می ماملت پی کړودا.

(وَلَوْ أَمَرَهُ بِالشِّرَاءِ بِمُعَيَّنٍ) نه گهر فرمائی پی کرد به خودی مالیک شته که بکرې، وه
 بلئی: به خودی نه مه پاره یه بؤم بکره (فاشترى فی الذمة) وه کیله کهش به قهرز بؤی کرې،
 نه وه (لم یقع للموکل) کرپنه که بؤ وه کیلگره که دانامه زئی، به لکو بؤ خودی وه کیله که
 داده مه زئی (وكدًا عكسه) مهروه ها پیچه وانه که شی دروست نابی، وه بلئی: به قهرز بؤم
 بکره و نه مهش له قهرزه که ی بده. نه ویش به خودی شته که کرې ی، نه و فروشتنه به تاله و
 بؤ هیچیکیان دانامه زئی (فی الأصح) له فرموده ی راستردا.

(وَمَتَى خَالَفَ الْمَوْكَلُّ) هر کاتیک وه کیله که نژی نيزندانى وه کیلگره که ی کرد (فی یبغ
 ماله) له باره ی فروشتنی ماله که ی (أو الشراء بعینه) یان له باره ی کرین به خودی
 ماله که ی، نه وه (فتصرفه باطل) ده ستکاریه که ی وه کیله که — له کرین و فروشتنه که دا —
 به تال و دانه مه زراوه.

وَلَوْ اشْتَرَى فِي الذَّمَّةِ وَلَمْ يُسَمِّ الْمُؤَكَّلَ وَقَعَ لِلْوَكِيلِ، وَإِنْ سَمَّاهُ فَقَالَ الْبَائِعُ: بِشُكِّكَ، فَقَالَ: اشْتَرَيْتُ لِفُلَانٍ، فَكَذَبَا فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ قَالَ بَعْتُ مُوَكَّلَكَ زَيْدًا، فَقَالَ اشْتَرَيْتُ لَهُ، فَالْمَذْهَبُ بَطْلَانُهُ، وَيَدُ الْوَكِيلِ يَدُ أَمَانَةٍ وَإِنْ كَانَ بِجُعْلٍ، فَإِنْ تَعَدَّى ضَمِنَ وَلَا يَنْعَزِلُ فِي الْأَصَحِّ،

نیجا هر له حاله تی دژ به نيزندانه كدا (ولو اشترى في الذمة) نه گهر شستینکی به قهرز کړیو به بی نین له نرخي خوی زیاتری پی دا، یان دزایه تیه کی تری کرد (ولم یسم المؤکل) له کړینه كه شدا ناوی وه کیلگره كی نه میتا، نه وه (وقع للوكيل) کړینه كه بؤ وه کیله كه داده مه زئی (و) هه روه ها (ان سماء) نه گهر ناوی وه کیلگره كه ش بیئئ: (فقال البائع: بعثك) وهك فروشیاره كه بلئ: فروشته تؤ (فقال اشتریت لفلان) وه کیله كه ش بلئ: بؤ فلانكس كړیم (فكذا) نه وهش هه ر بؤ وه کیله كه داده مه زئی (في الاصح) له هه رموده ی راستردا، چونكه به دژي نيزدانی وه کیلگره كی ده ستکاری كړیوه.

نیجا بزانه: له گشت مامله ت به ستنیکدا- چكه له ماره برین- مه رجه: گفتوگوي مامله ته كه له گه ل وه کیله كه دا بكرئ، هم مه رجه: وه کیله كه ش ناوی وه کیلگره كی بیئئ، یان به دل نیه تی وه کیلگره كه بیئ، كه وایو: (وان قال) نه گهر فروشیاره كه گوتی (بعث مؤکلك زيدا) نه هم فروشته وه کیلگره كت كه ناوی (زهید) ه (فقال: اشتریت له) وه کیله كه ش گوتی: لیتم كړی بؤ (زهید). نه وه (فالمذهب بطلانُهُ) به هه رموده ی پاستی مه زمه ب: مامله ته كه به تاله، چونكه گفتوگويكه له گه ل وه کیله كه دا نه یوه، كه وایو: نه گهر بلئ: فروشته تؤ بؤ فلانكس، وه کیله كه ش بلئ: قبولم كرد بؤ فلانكس، نه وه دروست ده بیئ، هه روهك له زوریه ی سرچاوه كانداهه رموویانه.

﴿ناگاداری﴾: له قبول کړنی به خشینو وه قفو وه سیتو خواسترو نه مانه تدا، واجبه: وه کیله كه ناوی وه کیلگره كه بیئئ و بلئ: بؤ فلانكس قبولم كرد، هه روه ها له ماره بریندا دروست نیه: گفتوگويكه له گه ل وه کیله كه دا بكرئ، به لكو واجبه: بؤ وه کیلگره كه بكرئ ناویشی پگوتړئ، هه روهك له (باسی ماره برین) دا پوونی ده كه ینه وه، ان شاء الله تعالی.

(ويِدُ الْوَكِيلِ) دهستی وه کیله كه له سه ر نه وشته ی تئیدا كړلوه ته وه وه کیل (يَدُ أَمَانَةٍ) دهستی نه مانه ته (وَإِنْ كَانَ بِجُعْلٍ) هه رچه ند وه کیلايه تیه كی به كړئ بیئو به خورایی نه بیئ، كه واته: نه گهر- بیئ كه مته رغه می- ماله كه بغه وتئ، وه کیله كه نایسته زامینو تولی له سه ر نیه، به لام (فَإِنْ تَعَدَّى) نه گهر دوزمنكاری، یان كه مته رغه می كړد: وهك بی نین جله كه ده بر بكا، یان سورلی وللاغه كه بیئ، یان نه پیار زئی، یان له شوینك دایینی و له بیري بچئ، یان نه زانی چو ن لای ون بوه، نه وه (ضَمِنَ) ده بیته زامینو ده بی تولی بژمیئ، به لام (وَلَا يَنْعَزِلُ) وه کیله كه- به هوی دوزمنكاری كه مته رغه می- له وه کیلايه تی لاناچن نه گهر وه کیلگره كه لاینه دا (في الاصح) له هه رموده ی راستردا.

وَأَحْكَامُ الْعَقْدِ تَتَعَلَّقُ بِالْوَكِيلِ دُونَ الْمُوَكَّلِ فَيَعْتَبَرُ فِي الرُّوْيَةِ وَلَزُومِ الْعَقْدِ بِمُفَارَقَةِ الْمَجْلِسِ وَالتَّقَابُضِ فِي الْمَجْلِسِ - حَيْثُ يُشْتَرَطُ - الْوَكِيلُ دُونَ الْمُوَكَّلِ، وَإِذَا اشْتَرَى الْوَكِيلُ طَالِبَهُ الْبَائِعُ بِالثَّمَنِ إِنْ كَانَ دَفَعَهُ إِلَيْهِ الْمُوَكَّلُ، وَإِلَّا فَلَا إِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُعَيَّنًا، وَإِنْ كَانَ فِي الذِّمَّةِ طَالِبُهُ إِنْ أَتَكَرَّ وَكَالَتْهُ أَوْ قَالَ لَا أَعْلَمُهَا، وَإِنْ اعْتَرَفَ بِهَا طَالِبُهُ أَيْضًا فِي الْأَصَحِّ كَمَا يُطَالِبُ الْمُوَكَّلُ، وَيَكُونُ الْوَكِيلُ كَضَامِنٍ وَالْمُوَكَّلُ كَأَصِيلٍ، وَإِذَا قَبَضَ الْوَكِيلُ بِالثَّمَنِ وَتَلَفَ فِي يَدِهِ وَخَرَجَ

(وَأَحْكَامُ الْعَقْدِ) پېارهه کانی مامله ته به ستن (تَتَعَلَّقُ بِالْوَكِيلِ) په یوه نډیيان به وه کیله که وه هه به (دُونَ الْمُوَكَّلِ) نه که به وه کیلگره که، که وایو: (فَيَعْتَبَرُ) په چاوه ده کړی: (فِي الرُّوْيَةِ) له دیتنی فروشپاره که و (وَلَزُومِ الْعَقْدِ بِمُفَارَقَةِ الْمَجْلِسِ) هم له چه سپاندنی مامله ته که به لیک جیابونه وهی دانیشگو و (وَالْتَّقَابُضِ فِي الْمَجْلِسِ) هم له لیکوهرگرتن له دانیشگه دا (حَيْثُ يُشْتَرَطُ) له و مامله ته ی له په کتري وهرگرتنی تن دا مهرجه: وه کو پیدار، له گشت نه وانه دا (الْوَكِيلُ) وه کیله که په چاوه ده کړی (دُونَ الْمُوَكَّلِ) نه که وه کیلگره که، که وایو: ته نها وه کیله که مانی په شیعمانی دانیشگو مهرچی هه به، مهرچه ند وه کیلگره که ش مامله ته که بېوتنی و پنی پزنی یی، هه روه که له زوډیه ی سرچاوه کانداهرموویانه.

(وَإِذَا اشْتَرَى الْوَكِيلُ) هر کاتیک وه کیله که شتیکی - بوی وه کیلگره که - کړی (طَالِبَهُ الْبَائِعُ بِالثَّمَنِ) فروشپاره که دلاوی پاره که ی له وه کیله که ده کا (إِنْ كَانَ دَفَعَهُ إِلَيْهِ الْمُوَكَّلُ) نه گهر وه کیلگره که پاره که ی دایتته وه کیله که (وَإِلَّا) به لاه نه گهر پاره که ی نه دایتتی (فَلَا) نابی دلاو له وه کیله که بکا (إِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُعَيَّنًا) نه گهر پاره که دیارکروا بی، به لکو دلاو له وه کیلگره که ده کا.

به لاه (وَإِنْ كَانَ فِي الذِّمَّةِ) نه گهر پاره که دیارکروا نه بو، به لکو قهرز بوو (طَالِبَهُ) شو کاته ش دلاوی پاره که له وه کیله که ده کا (إِنْ أَتَكَرَّ وَكَالَتْهُ) نه گهر فروشپاره که بلای: تو وه کیل نی (أَوْ قَالَ: لَا أَعْلَمُهَا) یان فروشپاره که گوتی: من نازانم تو وه کیلی، به لاه (وَإِنْ اعْتَرَفَ بِهَا) نه گهر فروشپاره که دانی هیتا به وه کیلیه تی وه کیله که، شو کاته ش (طَالِبَهُ أَيْضًا) وه که مه سه له که ی تر دلاوی پاره که له وه کیله که ده کا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا (كَمَا يُطَالِبُ الْمُوَكَّلُ) هه روه که بوی دروسته دلاوی پاره که ی له وه کیلگره که ش بکاو (وَيَكُونُ الْوَكِيلُ كَضَامِنٍ) وه کیله که - لیره دا - وه کو زامینیکه و (وَالْمُوَكَّلُ كَأَصِيلٍ) وه کیلگره که ش وه کو ماف له سهریکه، واته: نه گهر وه کیله که پاره که ی دایه فروشپاره که، شو کاته پاره که ی خوی له وه کیلگره که ورده گړتته وه.

(وَإِذَا قَبَضَ الْوَكِيلُ بِالْبَيْعِ الثَّمَنِ) هر کاتیک وه کیلیکی شت فروشتن پاره ی فروشپاره که ی وهرگرتو (وَتَلَفَ فِي يَدِهِ) پاره که ش له ده ستنی نه ودا فه وتاو (وَخَرَجَ

الْمَبِيعُ مُسْتَحَقًّا رَجَعَ عَلَيْهِ الْمُشْتَرِي وَإِنْ اعْتَرَفَ بَوَكَالَتِهِ فِي الْأَصَحِّ، ثُمَّ يَرْجِعُ الْوَكِيلُ عَلَى الْمُوَكَّلِ، قُلْتُ: وَلِلْمُشْتَرِي الرُّجُوعُ عَلَى الْمُوَكَّلِ ابْتِدَاءً فِي الْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فصل) الْوَكَالَةُ جَائِزَةٌ مِنَ الْجَانِبَيْنِ إِذَا عَزَلَهُ الْمُوَكَّلُ فِي حُضُورِهِ أَوْ قَالَ رَفَعْتُ الْوَكَالََةَ أَوْ أَبْطَلْتُهَا أَوْ أَخْرَجْتُكَ مِنْهَا إِنْغَزَلْ، فَإِنْ عَزَلَهُ وَهُوَ غَائِبٌ إِنْغَزَلْ فِي الْحَالِ، وَفِي قَوْلٍ لَا، حَتَّى يَبْلُغَهُ الْخَبَرُ،

الْمَبِيعُ مُسْتَحَقًّا) فروش راوه که ش به مالی که سبکی تر ده رجو، له و حاله ته دا (رَجَعَ عَلَيْهِ الْمُشْتَرِي) کپیاره که ده که پیتته وه سر وه کیله که، تا کو تو له ی پاره فه و تا وه که ی لای وه ربگریته وه (وَإِنْ اعْتَرَفَ بَوَكَالَتِهِ) هر چه ند کپیاره که دان به وه کیلایه تیشی دا بهیتنی (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا (ثُمَّ يَرْجِعُ الْوَكِيلُ عَلَى الْمُوَكَّلِ) نینجا وه کیله که ش ده که پیتته وه پاره که ی له وه کیلگره که وه رده گریته وه.

(قُلْتُ) نيمامی (النواوی) ده فه رموی: (وَلِلْمُشْتَرِي الرُّجُوعُ عَلَى الْمُوَكَّلِ ابْتِدَاءً) کپیاره که بوی دروسته - هر له سهره تا وه - بگ پیتته وه سر وه کیلگره که و پاره که ی له نه وه ربگریته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فصل: له باسی له کار که وتن و کیشه ی وه کیل﴾

(الْوَكَالَةُ) وه کیلایه تی (جَائِزَةٌ مِنَ الْجَانِبَيْنِ) مامله تیکی نه چه سپاوه: له لایه ن وه کیلو وه کیلگره که وه، که واته: هر کامه یان حز بکا: ده توانی - به ته نها - هه لیبوشی پیتته وه، هر چه ند وه کیلایه تی که ش به کری بی، به لام به و مرجه ی به ووشه ی به کرینگرتن مامله ته که نه به سترایی، نه گینا: هیچکیان ناتوانی - به ته نها - هه لیبوه شی پیتته وه.

هه روه ها نه گه ر - له حاله تی دیار نه بوونی وه کیلگره که - وه کیله که بزانی: نه گه ر خوی له وه کیلایه تی لابدا، زودار ی که ده ست به سر ماله که دا ده گری، یان بی شه رعیه کی تر پووده دا، نه و کاته ش هه رامه و دروست نابی: خوی له وه کیلایه تی لابدا، هه روه که له زودی سهرچا وه کانداهه رمویاته.

(فَإِذَا عَزَلَهُ الْمُوَكَّلُ فِي حُضُورِهِ) جا هر کاتیک وه کیلگره که وه کیله که ی له کار لادا، له و حاله تش وه کیله که له وی حازد بوو، وه بلی: تو م له کار لادا (أَوْ قَالَ) رَفَعْتُ الْوَكَالََةَ یان گوتی: وه کیلایه تی که م هه لگرت (أَوْ أَبْطَلْتُهَا) یان به تالم کرده وه (أَوْ أَخْرَجْتُكَ مِنْهَا) یان تو م له وه کیلایه تی ده رکرد، به ووشانه (إِنْغَزَلْ) وه کیله که له کار ده که وی.

(فَإِنْ عَزَلَهُ وَهُوَ غَائِبٌ) جا نه گه ر وه کیلگره که وه کیله که ی له کار لادا، له و حاله تش وه کیله که نادیار بوو، نه و کاته ش (إِنْغَزَلْ فِي الْحَالِ) هه ر نه و دم له کار ده که وی و پتویست ناکا بزانی لاسراوه، به لام (وَفِي قَوْلٍ لَا، حَتَّى يَبْلُغَهُ الْخَبَرُ) له فه رموده یه کدا: له کار ناکه وی تا هه والی له کار خستنی ده گاتی.

وَلَوْ قَالَ غَزَلْتُ نَفْسِي أَوْ رَدَدْتُ الْوَكَالَهَ الْغَزَلَ، وَيَنْعَزِلُ بِخُرُوجِ أَحَدِهِمَا عَنْ أَهْلِيَّةِ
التَّصَرُّفِ بِمَوْتِ أَوْ جُنُونٍ وَكَذَا إِغْمَاءٌ فِي الْأَصَحِّ، وَيَخْرُجُ مَحَلُّ التَّصَرُّفِ عَنْ مَلِكِ
الْمُؤَكَّلِ، وَإِنْكَارُ الْمُؤَكَّلِ الْوَكَالَهَ لِنِسْيَانٍ أَوْ لِفَرَضٍ فِي الْإِخْفَاءِ لَيْسَ بِغَزَلٍ، فَإِنْ تَعَمَّدَ
وَلَا غَرَضَ الْغَزَلَ،

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر وه کیله که - به خوی - گوتی (غَزَلْتُ نَفْسِي) خوم له کار لادا (أَوْ رَدَدْتُ
الْوَكَالَهَ) یان گوتی: وه کیلایه تیه که م پهد کرده وه، یان هه لموه شاند وه (انْعَزَلَ) هه نه وه
دهمه له کار ده که وی، هه رچند وه کیلگره که ش له وی نه بی.

(و) هه روه ها (يَنْعَزِلُ) وه کیله که له کار ده که وی (يَخْرُجُ أَحَدُهُمَا عَنْ أَهْلِيَّةِ التَّصَرُّفِ)
به وه ی یه کیکیان له ده سه لانداریه تی ده ستکاری بجیته دهر (بِمَوْتِ) به هوی مردن (أَوْ
جُنُونٍ) یان شیتی (وَكَذَا إِغْمَاءٌ) هه روه ها بی هوشی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا،
واته: هه کاتیک - وه کیله که وه وه کیلگره که - یه کیکیان مرد، یان شیت بوو، یان
بی هوش بوو، وه کیلایه تیه که هه لده وه شیت وه وه کیله که له کار ده که وی، به لام له
فهرموده یه کی بی میزدا: به هوی بی هوشی له کار ناکه وی.

ئینجا بزانه: وه کیلی به ردبارانی شه ی تانه کان - به هوی بی هوشی و وه کیلگره که - له کار
ناکه وی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندا فهرموویانه.

(و) هه روه ها وه کیله که له کار ده که وی (يَخْرُجُ مَحَلُّ التَّصَرُّفِ عَنْ مَلِكِ الْمُؤَكَّلِ) به وه ی
شوینی ده ستکاریه که له ملکایه تی وه کیلگره که دا نه میتی: وه که وه کیلگره که شته که
بفروشی، یان بیبه خشی، یان وه قفی بکا، جا نه گهر دووباره ش بیته وه ملک ی وه کیلگره که،
وه کیلایه تیه که بۆ وه کیله که ناگه پیتته وه.

(وَإِنْكَارُ الْمُؤَكَّلِ الْوَكَالَهَ) داننه هیتانی وه کیله که: به وه کیلایه تیه که (لِنِسْيَانٍ) له بهر
له بیرچوون (أَوْ لِفَرَضٍ فِي الْإِخْفَاءِ) یان مه بهستیکی له شارندن وه ی وه کیلایه تی دا هه بی و
بلی: من وه کیلی فلان نیم (لَيْسَ بِغَزَلٍ) نابیتته له کار لادانی خوی، به لام (فَإِنْ تَعَمَّدَ) نه گهر
به قه سدی وا بلی وه بهیری نه چوبی و (وَلَا غَرَضَ) هیچ مه بهستیکیشی نه بی، نه و کاته
(انْعَزَلَ) به و داننه هیتانه له کار ده که وی، ئینجا بزانه: داننه هیتانی وه کیلگره که ش وه کو
داننه هیتانی وه کیله که یه: له گشت نه و باسانه ی پابر نوودا، هه روه که له زۆریه ی
سه رچاوه کاندا فهرموویانه.

﴿ نَاگاداری ﴾: له دوا ی له کار لادان، یان له دوا ی له کار که وتن - به هه هویه که - هیچ
ده ستکاریه کی وه کیله که هیچ مامله تیکی دروست نابن، هه رچند نه شیزانی بی لاندرا وه،
یان له کار که وتوه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندا فهرموویانه.

وَإِذَا اخْتَلَفَا فِي أَصْلِهَا أَوْ صَفَتِهَا بِأَنْ قَالَ: وَكَلَّنِي فِي الْبَيْعِ نَسِيئَةً أَوْ الشَّرَاءِ بَعْشَرِينَ، فَقَالَ: بَلْ نَقْدًا أَوْ بَعْشَرَةً، صَدَّقَ الْمُوَكَّلُ بِيَمِينِهِ، وَلَوْ اشْتَرَى جَارِيَةً بَعْشَرِينَ وَزَعَمَ أَنَّ الْمُوَكَّلَ أَمَرَهُ فَقَالَ: بَلْ بَعْشَرَةً، وَحَلَفَ، فَإِنْ اشْتَرَى بَعْنَ مَالِ الْمُوَكَّلِ وَسَمَّاهُ فِي الْعَقْدِ أَوْ قَالَ بَعْدَهُ اشْتَرَيْتُهُ لِفُلَانٍ وَالْمَالُ لَهُ وَصَدَّقَهُ الْبَائِعُ فَالْبَيْعُ بَاطِلٌ، وَإِنْ كَذَّبَهُ حَلَفَ عَلَى نَفْسِ الْعِلْمِ بِالْوَكَاةِ

جا نه گەر له نوای دهستکاری کردن وه کیلگره که گوتی: پئیش دهستکاری کردن وه کیله کهم له کار لادابو. نه وه نه گەر شاهید نه هیئتێ باوه پێ ناکرئ، که وایو: پئویسته بۆ له کار لادانی وه کیله که: وه کیلگره که شاهید بگرئ، ههروهک له (مغنی) دا هه رموویه تی.

(وَإِذَا اخْتَلَفَا فِي أَصْلِهَا) هه ر کاتێک وه کیله که وه کیلگره که بووه کێشه یان: له بنچینه ی وه کیلیه تی دا، وهک وه کیلگره که بئێ: تۆم نه کرپۆته وه کیلی خۆم (أَوْ صِفَتِهَا) یان له شیوه ی وه کیلیه تی دا (بِأَنْ قَالَ: وَكَلَّنِي فِي الْبَيْعِ نَسِيئَةً) وهک وه کیله که بئێ: منت کرپۆته وه کیل له فروشتنی به قه رزدا (أَوْ) یان منت کرپۆته وه کیل (فِي الشَّرَاءِ بَعْشَرِينَ) له کرپنی دا به بیست دینار (فَقَالَ بَلْ) وه کیلگره که ش گوتی به لکو تۆم کرپۆته وه کیل (نَقْدًا) به حازر بیفرۆشی (أَوْ بَعْشَرَةً) یان گوتی: تۆم کرپۆته وه کیل به ده دینار بیکرێ. له وه مه سه لانه دا (صَدَّقَ الْمُوَكَّلُ بِيَمِينِهِ) باوه پ به وه کیلگره که ده کرئ نه گەر سویند بخوا.

﴿ نَاگاداری ﴾: وه کیلیه تی به شاهیدی ی نوو پیاو ئاشکرا ده بئ، ههروهک له باسی شاهیدی دا پوونی ده که یه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَوْ اشْتَرَى جَارِيَةً بَعْشَرِينَ) نه گەر وه کیله که کۆیله یه ک، یان شتیکی تری که ی به بیست دینار (وَزَعَمَ أَنَّ الْمُوَكَّلَ أَمَرَهُ) گوتی: وه کیلگره که هه رمانی داوَمێ به بیست دینار بیکریم (فَقَالَ بَلْ بَعْشَرَةً) وه کیلگره که ش گوتی: به لکو ئیزم دابو ی به ده دینار بیکرێ. له وه حاله ته شدا هیچیک یان شاهیدی نه بو (وَحَلَفَ) وه کیلگره که ش سویندی خوارد، نه وه ته ماشا ده که ین:

(فَإِنْ اشْتَرَى بَعْنَ مَالِ الْمُوَكَّلِ) نه گەر به خودی مالی وه کیلگره که شته که ی که ی بو، هه م (وَسَمَّاهُ فِي الْعَقْدِ) له مامله ت به ستنه که شدا ناوی وه کیلگره که ی هیتابو (أَوْ قَالَ بَعْدَهُ) یان له نوای کرپنه که گوتی: (اشْتَرَيْتُهُ لِفُلَانٍ وَالْمَالُ لَهُ) نه وه شته م بۆ فلانکه س کرپوه و ماله که ش - که پاره که یه - ه ی نه وه (وَصَدَّقَهُ الْبَائِعُ) فروشیاره که ش باوه پێ پێ کرد، نه وه (فَالْبَيْعُ بَاطِلٌ) له هه ربوو مه سه له دا فروشتنه که به تاله و دروست نابێ.

به لام (وَإِنْ كَذَّبَهُ) نه گەر فروشیاره که باوه پێ پێ نه کرپو گوتی: بۆ خۆت کرپوته. یان گوتی: تۆ وه کیل نی. نه وه کاته (حَلَفَ عَلَى نَفْسِ الْعِلْمِ بِالْوَكَاةِ) فروشیاره که سویند ده خوا

وَوَقَعَ الشَّرَاءُ لِلْوَكِيلِ، وَكَذَا إِنْ اشْتَرَى فِي الذَّمَّةِ وَلَمْ يُسَمِّ الْمُوَكَّلَ وَكَذَا إِنْ سَمَّاهُ وَكَذَبَهُ الْبَائِعُ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ صَدَّقَهُ بَطَلَ الشَّرَاءُ، وَحَيْثُ حُكِمَ بِالشَّرَاءِ لِلْوَكِيلِ يُسْتَحَبُّ لِلْقَاضِي أَنْ يَرْفُقَ بِالْمُوَكَّلِ لِيَقُولَ لِلْوَكِيلِ: إِنْ كُنْتُ أَمَرْتُكَ بِعِشْرِينَ فَقَدْ بَعَثْتُهَا بِهَا، وَيَقُولُ هُوَ: اشْتَرَيْتُ، لِتَحِلَّ لَهُ، وَلَوْ قَالَ أَتَيْتُ بِالتَّصَرُّفِ الْمَأْذُونِ فِيهِ وَأَنْكَرَ الْمُوَكَّلُ صُدَّقَ الْمُوَكَّلُ، وَفِي قَوْلِ الْوَكِيلِ، وَقَوْلِ الْوَكِيلِ فِي تَلَفِ الْمَالِ مَقْبُولٌ بَيِّنِيهِ وَكَذَا فِي الرَّدِّ، وَقِيلَ إِنْ كَانَ بِجُعْلٍ فَلَا،

له سر نه زانینی وه کیلایه تیه که، نینجا (ووقع الشراء للوكيل) کرپنه که بۆ وه کیله که داده مه زئی (وگذا) ههروه ها کرپنه که بۆ وه کیله که داده مه زئی (إِنْ اشْتَرَى فِي الذَّمَّةِ) نه گهر شته که ی به قهرز کرپینی و (وَلَمْ يُسَمِّ الْمُوَكَّلَ) له ماملت به ستنه که دا ناوی وه کیلگره که ی نه هینابی (وگذا إِنْ سَمَّاهُ) ههروه ها نه گهر - له کرپنه به قهرزه که دا - ناویشی هینابی، به لام (وَكَذَبَهُ الْبَائِعُ) فروشیاره که باوه پی پی نه کردیی، نه و کاته ش فروشته که هه ر بۆ وه کیله که داده مه زئی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

به لام (وَإِنْ صَدَّقَهُ) نه گهر فروشیاره که باوه پی پی کردیی نه و کاته (بَطَلَ الشَّرَاءُ) فروشته که به تال ده بیته وه بۆ هیچیکیان دانامه زئی.

(وَحَيْثُ حُكِمَ بِالشَّرَاءِ لِلْوَكِيلِ) هه ر کاتیک بریار بدری: که کرپنه که بۆ وه کیله که دامه زراوه (يُسْتَحَبُّ لِلْقَاضِي) بۆ قازی وه ها سوننه ته (أَنْ يَرْفُقَ بِالْمُوَكَّلِ) به نه رمی له گه ل وه کیلگره که بدوی (لِيَقُولَ لِلْوَكِيلِ) تا کو وه کیلگره که بلتیه وه کیله که: (إِنْ كُنْتُ أَمَرْتُكَ بِعِشْرِينَ) نه گهر من فهرمانم پی کردیی به بیست دینار نه م شته - یان نه م کزیله یه - بکری (فَقَدْ بَعَثْتُهَا بِهَا) نه وه فروشته وه تو به بیست دینار (وَيَقُولُ هُوَ) وه کیله که ش بلتی: (اشْتَرَيْتُ) لیتم کری. (لِتَحِلَّ لَهُ) تا کو شته که بۆ وه کیله که حه لال بیی، چونکه نه و واتیده کا: شته که ی بۆ وه کیلگره که ی کرپوه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر وه کیله که گوتی: (أَتَيْتُ بِالتَّصَرُّفِ الْمَأْذُونِ فِيهِ) نه و ده ستکاریه ی من کردومه تییدا نیزندراوم (وَأَنْكَرَ الْمُوَكَّلُ) وه کیلگره که ش گوتی: وانیه، نینن نه درلوی. لیره شدا (صُدَّقَ الْمُوَكَّلُ) باوه پ به وه کیلگره که ده کرئ نه گهر سویند بخوا (وَفِي قَوْلِهِ) له فهرموده یه کدا (الْوَكِيلُ) باوه پ به وه کیله که ده کرئ.

(وَقَوْلُ الْوَكِيلِ فِي تَلَفِ الْمَالِ) قسه ی وه کیله که له باره ی فه وتانی ماله که، وه ک بلتی: ماله که فه وتاوه (مَقْبُولٌ بَيِّنِيهِ) به سویند خوارینه که ی لی وه رده گیرئ و باوه پی پی ده کرئ (وَكَذَا فِي الرَّدِّ) ههروه ها له باره ی گه پاندنه وه ی ماله که ش - بۆ وه کیلگره که - به سویند باوه پی پی ده کرئ، (وَقِيلَ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: (إِنْ كَانَ بِجُعْلٍ فَلَا) نه گهر وه کیلایه تیه که به کرئ بی، له باره ی گه پاندنه وه باوه پی پی نا کرئ.

وَلَوْ ادَّعَى الرَّدُّ عَلَى رَسُولِ الْمُوَكَّلِ وَأَنْكَرَ الرَّسُولُ صُدَّقَ الرَّسُولُ، وَلَا يُلْزَمُ الْمُوَكَّلُ تَصْدِيقُ الْوَكِيلِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ قَبَضْتُ الثَّمَنَ وَتَلَفَ وَأَنْكَرَ الْمُوَكَّلُ صُدَّقَ الْمُوَكَّلُ إِنْ كَانَ قَبْلَ تَسْلِيمِ الْمَبِيعِ، وَإِلَّا فَلَاوَكِيلُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ وَكَّلَهُ بِقَضَاءِ دَيْنٍ فَقَالَ قَضَيْتُهُ وَأَنْكَرَ الْمُسْتَحِقُّ صُدَّقَ الْمُسْتَحِقُّ بِبَيْعِهِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَا يُصَدَّقُ الْوَكِيلُ عَلَى الْمُوَكَّلِ إِلَّا بَيِّنَةً،

جا بزانه: نهو باوه پ پئ کردنه پ ابرو له و حالته دا بوو که بلی: دلومه ته ده ست وه کیلگره که، به لام (وَلَوْ ادَّعَى الرَّدُّ عَلَى رَسُولِ الْمُوَكَّلِ) نه گهر وه کیله که گوتی: ماله که م دلومه ته ده ست نهو که سه ی وه کیلگره که ناریدوی (وَأَنْكَرَ الرَّسُولُ) نیرد لوه که ش گوتی: وایه و نه تدلوه ته وه من. له و حالته شدا هیچ شاهید نه بو، نه وه (صُدَّقَ الرَّسُولُ) باوه پ به نیرد لوه که ده کړئ، به هوی سویند خور دنی، هم (وَلَا يُلْزَمُ الْمُوَكَّلُ تَصْدِيقُ الْوَكِيلِ) له سر وه کیلگره که ش واجب نیه: باوه پ به وه کیله که بکا (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده ی پاست، چونکه وه کیله که ده لی: ماله که م دلومه ته که سیکی تر-جگه له وه کیلگره که- که اوبو: له و جوړه مه سه لانه دا له سر وه کیله که واجبه: شاهید بگړئ، تا کو له کیشه که ی دا سرکه وتوو بئ، هره وک له زوری ی سر چاوه کاند ا پوون کړاوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر وه کیله که گوتی: (قَبَضْتُ الثَّمَنَ وَتَلَفَ) پاره ی فرو شراوه که م وه رگرت و پاره که ش فیه و تا (وَأَنْكَرَ الْمُوَكَّلُ) وه کیلگره که ش گوتی: پاره که ت ورنه گرتوه. نه وه (صُدَّقَ الْمُوَكَّلُ إِنْ كَانَ قَبْلَ تَسْلِيمِ الْمَبِيعِ) به سویند خوار دنی باوه پ به وه کیلگره که ده کړئ نه گهر کیشه که ی پیش ته سلیم کړ دنی فرو شراوه که بئ (وَإِلَّا) به لام نه گهر کیشه که ی دوا ی ته سلیم کړ دنی فرو شراوه که بئ (فَالْوَكِيلُ) نه و کاته به سویند باوه پ به وه کیله که ده کړئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر فرموده ی پاستی مذهب.

(وَلَوْ وَكَّلَهُ بِقَضَاءِ دَيْنٍ) نه گهر کردی وه کیل بقی نه وه ی قهرزکی بقی بداته وه به نه اندازه ی قهرزه که ش مالیک ی دایه ده ستی وه کیله که (فَقَالَ قَضَيْتُهُ) ئینجا وه کیله که ش گوتی: قهرزه که م داوه ته وه خاوه ن قهرزه که (وَأَنْكَرَ الْمُسْتَحِقُّ) خاوه ن قهرزه که ش گوتی: نه ید اومه وه. لیړه شدا هیچ شاهید نه بو، نه وه (صُدَّقَ الْمُسْتَحِقُّ بِبَيْعِهِ) به سویند خوار دنی باوه پ به خاوه ن قهرزه که ده کړئ، ئینجا هر کاتیک سویندی خوار د، قهرزه که ی خوی له وه کیلگره که داوا ده کاته وه، نه ک له وه کیله که.

(و) هر کاتیک-له م مه سه لیه دا- وه کیلگره که ش نه اندازه ی قهرزه که له وه کیله که داوا بکاته وه، نه وه (الْأَظْهَرُ) فرموده ی به میتر نه مه یه: (أَنَّهُ لَا يُصَدَّقُ الْوَكِيلُ عَلَى الْمُوَكَّلِ) وه کیله که له سر حیسابی وه کیلگره که باوه پ قهرز دانه وه ی پئ ناکړئ (إِلَّا بَيِّنَةً) ته نها

وَقِيمُ الْيَتِيمِ إِذَا ادَّعَى الدَّعَى الْمَالَ إِلَيْهِ بَعْدَ الْبُلُوغِ يَحْتَاجُ إِلَى بَيِّنَةٍ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَيْسَ لَوَكِيلٍ وَلَا مُودِعٍ أَنْ يَقُولَ بَعْدَ طَلَبِ الْمَالِكِ: لَا أَرُدُّ الْمَالَ إِلَّا بِإِشْهَادٍ، فِي الْأَصَحِّ، وَلِلْفَاصِبِ وَمَنْ لَا يَقْبَلُ قَوْلَهُ فِي الرُّدِّ ذَلِكَ، وَلَوْ قَالَ رَجُلٌ: وَكَلَّنِي الْمُسْتَحِقُّ بِقَبْضِ مَالِهِ عِنْدَكَ مِنْ ذَيْنِ أَوْ عَيْنٍ، وَصَدَّقَهُ فَلَهُ دَفْعُهُ إِلَيْهِ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يُلْزَمُهُ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ عَلَى وَكَالَتِهِ، وَلَوْ قَالَ: أَحَالَّنِي عَلَيْكَ، وَصَدَّقَهُ وَجَبَ الدَّفْعُ فِي الْأَصَحِّ،

به دوو شاهید، یان به شاهیدتکو سویندخواردن باوه‌پی پی ده‌کری، که‌وابو: له‌و جوره مه‌سه‌لانه‌دا پی‌ویسته: وه‌کیله‌که شاهید بگری، تا‌کو سه‌رکه‌وتوو بی. (وَقِيمُ الْيَتِيمِ) سه‌رپه‌رشتکاری به‌تیم (إِذَا ادَّعَى الدَّعَى الْمَالَ إِلَيْهِ بَعْدَ الْبُلُوغِ) هر کاتیک بلی: مالی به‌تیمه‌که‌م له‌ دواى بلوغ‌بوونی دولمه‌توه‌ خوی، نه‌وه (يَحْتَاجُ إِلَى بَيِّنَةٍ) پی‌ویستی به‌ شاهید مه‌یه‌و به‌ سویند باوه‌پی پی نا‌کری (عَلَى الصَّحِيحِ) له‌ سه‌ر فهرموده‌ی راست. (وَلَيْسَ لَوَكِيلٍ) هیچ وه‌کیلیک بوی نیه (وَلَا مُودِعٍ) هم نه‌و که‌سه‌ی شتیکی به‌ نه‌مانه‌ت له‌ لا داندراوه، نه‌ویش بوی نیه (أَنْ يَقُولَ بَعْدَ طَلَبِ الْمَالِكِ) له‌ دواى نه‌وه که‌ خاوه‌نه‌که‌ ماله‌که‌ی‌خوی داوا ده‌کاته‌وه، بلی: (لَا أَرُدُّ الْمَالَ إِلَّا بِإِشْهَادٍ) ماله‌که‌ت ناده‌مه‌وه‌ ته‌نها به‌ شاهید‌گرتن نه‌بی (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرموده‌ی راست‌تردا، چونکه‌ وه‌کیل‌و هم‌ گشت نه‌مینداریکی‌تریش له‌ باره‌ی گه‌راندنه‌وه‌ی مال بوی خاوه‌نه‌که‌ی به‌ سویند باوه‌پی پی ده‌کری، هر‌وه‌ک پابرا.

به‌لام (وَلِلْفَاصِبِ) بوی زه‌وتکه‌رو هم (وَمَنْ لَا يَقْبَلُ قَوْلَهُ فِي الرُّدِّ) بوی نه‌و که‌سه‌ش که‌ له‌ باره‌ی گه‌راندنه‌وه‌ به‌ سویند باوه‌پی پی نا‌کری: وه‌ک په‌هنه‌وه‌رگرو به‌کریگرو قه‌رزدارو مال‌خواز، گشتیان (ذَلِكَ) بویان مه‌یه‌ ماله‌که‌ نه‌ده‌نه‌وه‌ خاوه‌نه‌که‌ی تا شاهید ده‌گرن، چونکه‌ نه‌وانه‌ به‌ سویندخواردن باوه‌پیان پی نا‌کری.

(وَلَوْ قَالَ رَجُلٌ) نه‌گه‌ر پیاویک به‌ یه‌کیکی‌تری گوت: (وَكَلَّنِي الْمُسْتَحِقُّ بِقَبْضِ مَالِهِ عِنْدَكَ) فلانه‌ خاوه‌ن مال منی کردوته وه‌کیلی‌خوی تا‌کو نه‌و ماله‌ی‌وی-که‌ له‌ لای‌تویه- لیتی وه‌ریگرمه‌وه (مِنْ ذَيْنِ أَوْ عَيْنٍ) جیاوازی نیه ماله‌که‌: قه‌رز بی، یان که‌لوپه‌ل بی (وَصَدَّقَهُ) نه‌ویش باوه‌پی پی‌کرد (فَلَهُ دَفْعُهُ إِلَيْهِ) بوی دروسته ماله‌که‌ی بداته‌ ده‌ست، به‌لام (فَالْمَذْهَبُ) فهرموده‌ی راستی مه‌زه‌ب: (أَنَّهُ لَا يُلْزَمُهُ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ) له‌ سه‌ری واجب نابی: بیداته‌ ده‌ست، ته‌نها به‌ شاهیدی‌ی دوو پیاو نه‌بی، که‌ شاهیدی‌ی بده‌ن: (عَلَى وَكَالَتِهِ) له‌ سه‌ر وه‌کیلیه‌تی پیاوه‌که‌.

(وَلَوْ قَالَ: أَحَالَّنِي عَلَيْكَ) نه‌گه‌ر پیاویک به‌ قه‌رزداریکی گوت: خاوه‌ن قه‌رزکه‌ منی‌ حه‌واله‌ی سه‌ر تو کردوه (وَصَدَّقَهُ) قه‌رزداره‌که‌ش باوه‌پی پی‌کرد (وَجَبَ الدَّفْعُ فِي الْأَصَحِّ) واجبه: قه‌رزکه‌ی بداته‌ ده‌ست، له‌ فهرموده‌ی راست‌تردا.

قُلْتُ: وَإِنْ قَالَ: أَنَا وَإِثْرُهُ، وَصَدَّقَهُ وَجَبَ الدَّفْعُ عَلَى الْمَذْهَبِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(كِتَابُ الْإِفْرَارِ)

يَصِحُّ مِنْ مُطْلَقِ التَّصَرُّفِ، وَإِفْرَارُ الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ لَاغٌ، فَإِنْ ادَّعَى الْبُلُوغَ بِالْإِحْتِلَامِ مَعَ الْإِمْكَانِ

(قُلْتُ) نِيَمَامِي (النَّوَائِي) دَهْفَه رَمَوِي: (وَإِنْ قَالَ) نَهْ كَهَر پِيَاوِيكَ كُوتِيَه قَه رَزْدَارِيكَ، يَان كُوتِيَه نَه مِينْدَارِيكَ: (أَنَا وَإِثْرُهُ) تَه نَهَا مِنْ مِيرَاتْگَرِي خَاوَهَنْ قَه رَزْدَه كَه مَه. يَان كُوتِي: تَه نَهَا مِنْ مِيرَاتْگَرِي خَاوَهَنْ نَه مَانَه تَه كَه مَه. وَاتَه: هِيچ مِيرَاتْگَرِي تَرِي نِيَه (وَصَدَّقَهُ) قَه رَزْدَارَه كَه ش، يَان نَه مِينْدَارَه كَه ش بَاوَه پِي پِي كَرْد (وَجَبَ الدَّفْعُ) وَاجِبَه: قَه رَزْدَه كَه وَ نَه مَانَه تَه كَه ي بَدَاتَه دَه سَت (عَلَى الْمَذْهَبِ) لَه سَه رَه رَمُودَه ي رَاسْتِي مَه زَهَب (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿ كِتَابُ الْإِفْرَارِ: پَه رَتُوكِي نِيَقَرَار ﴾

وَاتَه: دَانَه يَنَان بَه مَانِي كَه سِيكِي تَر لَه سَه رَخَوِي. نِيِنجَا بَزَانَه: جِيَاوَزِي نِيَه دَان پِيْدَاهِي تَرَاوَه كَه مَانِي خَوَائِ گَه وَرَه بِي: وَهَكُو زِيْنَاو شَه پَاخَوَارِدَن وَه، يَان مَانِي نَادَه مِيَزَاد بِي: وَهَكُو قَه رَزُو كُوشْتَن. وَاتَه: مَرُوفْ بَه هَر كَامِيكِيَان دَان بَه يَنِي، بَرِيَارِي شَه رَعِي ي نَه وَ مَافَه ي لَه سَه رَجِي بَه جِي دَه كَرِي، بَه بَه لَكِي حَه دِيَسَه كَه ي ﴿أَغْدُ يَا أَنْسُ عَلَيَّ امْرَأَةً هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمُهَا﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَان، نَه ي (نُونَه يَس) بَه رُوفْ لَای ژَنِي نَه م پِيَاوَه، نَه كَه ر دَانِي بَه زِيْنَاو هِيْنَا، بَه رَدْبَارَانِي بَكَه.

نِيِنجَا بَزَانَه: دَانَه يَنَان لَه م چَوَار پُوكَنَانَه پِيَك دِي: (الْمُقَرَّرُ) دَانَه يَنَر: كَه دَان بَه مَافَه كَه دَا دِيَنِي. (الْمُقَرَّرُ) دَان بُوَه يَنَرَلَو: كَه دَانِي بُو بَه مَافَه كَه دَا هِيَنَرَاوَه. (الْمُقَرَّرِيَه) دَان پِيْدَاهِي تَرَلَو: كَه مَافَه كَه يَه. (الصَّيْفَةُ): كُوتَه ي دَانَه يَنَانَه كَه.

نِيِنجَا (يَصِحُّ) دَانَه يَنَان دَرُوسْت دَه بِي (مِنْ مُطْلَقِ التَّصَرُّفِ) لَه وَ كَه سَه ي پَرِيگَای دَه سَتْگَارِي مَلِكُو مَالِي دَرَابِي، وَاتَه: بِالْغَوِ عَاقِلٌ بِي وَ قَه دَه غَه ي لَه سَه رَه بِي وَ زُودِي لِي تَه كَرَابِي، كَه وَابُو: (وَإِفْرَارُ الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ) دَانَه يَنَانِي مَنْدَالْ وَ شَيْت (لَاغٌ) پُووچَه لَه وَ كَه لَكِي نِيَه، چُونَكَه پِيْتَه مَه رَحْمَه دَهْفَه رَمَوِي: ﴿رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنْ الثَّامِ حَتَّى يَسْتَقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَبْلُغَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَقِلَّ﴾ حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ أَصْحَابُ السَّنَنِ، نُووسِيَنِي دَاوَاكَارِي لَه سَه رَه سِي كَه سَان لَادَرَاوَه: لَه سَه رَه خَه وَتَوُو تَا هَه شِيَار دَه بِيْتَه وَه، لَه سَه رَه مَنْدَالْ تَا بَلُوغِي دَه بِي، لَه سَه رَه شَيْت تَا چَاك دَه بِيْتَه وَه.

(فَإِنْ ادَّعَى الْبُلُوغَ بِالْإِحْتِلَامِ) جَا نَه كَه رَه مَنْدَالْ چ كُوپ، چ كچ - كُوتِي: بَه هَوِي (مَنِي) هَاتَن بَلُوغَم بُووَه: لَه خَه وَدَا، يَان لَه بَه نَاگَایِي دَا، يَان كچ كُوتِي: خَوِيَنِي حَه يَزَم هَاتَوَه (مَعَ الْإِمْكَانِ) دَه شَكُونَجَا قَه سَه ي مَنْدَالَه كَه رَاسْت بِي؟ چُونَكَه تَه مَه نِي تَر سَالِي تَه وَاو كَرْدِيُو،

صَدَقَ وَلَا يُخْلَفُ، وَإِنْ ادَّعَاهُ بِالسَّنِّ طَوْلَبَ بَيِّنَةٍ، وَالسَّقْفِيَةُ وَالْمُفْلِسُ سَبَقَ حُكْمُ
إِقْرَارِهِمَا، وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الرَّقِيقِ بِمُوجِبِ عُقُوبَةٍ، وَلَوْ أَقَرَّ بَدْنَيْنِ جَنَائِيَةً لَا تُوجِبُ عُقُوبَةَ
فَكْذَبِهِ السَّيِّدُ تَعْلُقَ بِذِمَّتِهِ دُونَ رَقَبَتِهِ، وَإِنْ أَقَرَّ بَدْنَيْنِ مُعَامَلَةً لَمْ يُقْبَلْ عَلَى السَّيِّدِ إِنْ لَمْ
يَكُنْ مَأْذُونًا لَهُ فِي التَّجَارَةِ، وَيُقْبَلُ إِنْ كَانَ، وَيُؤَدَّى مِنْ كَسْبِهِ وَمَا فِي يَدِهِ، وَيَصِحُّ
إِقْرَارُ الْمَرِيضِ مَرَضَ الْمَوْتِ لِأَجَنَّتِي وَكَذَا لِوَارِثٍ

نه وه (صَدَقَ) باوهر به منداله که ده کړئ و (وَلَا يُخْلَفُ) سویندیش نادرئ: له سهر هاتنی
(مَنْ) و خوینتی هیز.

به لَام (وَإِنْ ادَّعَاهُ بِالسَّنِّ) نه گهر منداله که - کوپ، یان کچ - گوئی: به سال، واته: به
ته ولوبوونی ته منی پانزه سالی بلوغم بوه، نه و کاته (طَوْلَبَ بَيِّنَةً) منداله که داوی
شاهیدی لیده کړئ، واته: ده بی دوو پیوا شاهیدی بدن: (لَمْ) منداله به سال بلوغی
بووه. به لَام نه گهر چوار نافره تیش شاهیدی بدن: که له فلانه پرژدا هم منداله له دایک
بووه. نه و کاته ش به پابه ندی له دایک بونه که ساله کانیش ناشکرا دهن، هه روه که له
(تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالسَّقْفِيَةُ) مال به فیر ودر، هم (وَالْمُفْلِسُ) قهرزداری قه ده غه کړو (سَبَقَ حُكْمُ إِقْرَارِهِمَا)
برپاری دانهیتانیان له باسی خویندا رابرا (وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الرَّقِيقِ بِمُوجِبِ عُقُوبَةٍ) دانهیتانی
کویله ودرده گیرئ به و جوړه تاوانه ی سزای هیه: وه زیناو کوشتن و... هتد (وَلَوْ أَقَرَّ
بَدْنَيْنِ جَنَائِيَةً لَا تُوجِبُ عُقُوبَةً) نه گهر کویله دانی هیتا به قهرزی تاوانیکی وه: که سزای
نیه، به لکو توله ی هیه: وه کو زه و تکردن و بریندار کردن (فَكْذَبُهُ السَّيِّدُ) گه ودره که ش
گوئی: بر د ده کا (تَعْلُقَ بِذِمَّتِهِ) قهرزه که ده که ویته نه ستوی کویله که (نُونِ رَقَبَتِهِ) به
گرده نیه وه نابه سترئ.

(وَإِنْ أَقَرَّ بَدْنَيْنِ مُعَامَلَةً) نه گهر کویله که دانی هیتا به قهرزی مامله تیک: وه که کرین و فروشتن
(لَمْ يُقْبَلْ عَلَى السَّيِّدِ) نه و دانهیتانه له سهر حیسابی گه ودره که ی ودرنا گیرئ (إِنْ لَمْ يَكُنْ
مَأْذُونًا لَهُ فِي التَّجَارَةِ) نه گهر کویله که نيزن نه درایی: بازرگانی بکا، که وایو: قهرزه که
ده که ویته نه ستوی کویله که، به لَام (وَيُقْبَلُ إِنْ كَانَ) دانهیتانه که ی له سهر حیسابی
گه ودره که ی ودرده گیرئ نه گهر نيزن درایی بق بازرگانی کردن، که وایو: (وَيُؤَدَّى مِنْ كَسْبِهِ وَمَا
فِي يَدِهِ) قهرزه که له که سابه تی کویله که و له و ماله ی له ده ستی دایه ده بریته وه.

(وَيَصِحُّ إِقْرَارُ الْمَرِيضِ مَرَضَ الْمَوْتِ) دانهیتانی نه خورش - که دهردی پی مردنی بی - دروست
ده بی و ودرده گیرئ: (لِأَجَنَّتِي) بق بیگانه یه که میراتگر نه بی (وَكَذَا لِوَارِثٍ) هه روه ها
دانهیتانه که ی بق میراتگره که شی ودرده گیرئ و دروست ده بی، هه رچه ند میراتگره کانی تریش

عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ أَقَرَّ فِي صِحَّتِهِ بَدَيْنٍ وَلَمْ يَرْضَهُ لِأَخَرٍ لَمْ يُقَدِّمِ الْأَوَّلُ، وَلَوْ أَقَرَّ فِي صِحَّتِهِ أَوْ مَرْضَهُ وَأَقَرَّ وَارِثُهُ بَعْدَ مَوْتِهِ لِأَخَرٍ لَمْ يُقَدِّمِ الْأَوَّلُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ إِقْرَارُ مُكْرَهٍ، وَيَشْتَرَطُ فِي الْمُقَرَّلَةِ أَهْلِيَّةُ اسْتِحْقَاقِ الْمُقَرَّبِ، فَلَوْ قَالَ لِهَذِهِ الدَّابَّةِ عَلَيَّ كَذَا فَلَقَوْا، فَإِنْ قَالَ بِسَبِّهَا لِمَالِكِهَا وَجَبَ،

باوہ نہ کہن (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر فرمودہی راستی مہر مہب، جا له ہر دوو مہ سہ لہی بیگانہ و میراگرہا جیاوڑی نیہ دان پیداہیتراوہ کہ: قہرزی، یان کہ لوپہل بی۔
 بہ لام چہ نہ زانیہ کہ نہو فرمودہیان ہہ لبراردوہ: کہ دانہیتانی نہ خوشی دہردی پی مردن بق میراگرہ کہی قبول ناکری نہ گہر تومہ تی لی بکری، ہر وہ کہ (تحفہ) دا فرمودہی تی۔
 (وَلَوْ أَقَرَّ فِي صِحَّتِهِ بَدَيْنٍ) نہ گہر کہ سیٹ کہ حالہ تی ساغی دا دانی ہینا بہ قہرزی کہ سیٹ، ہم (وَفِي مَرْضِهِ لِأَخَرٍ) نہ حالہ تی نہ خوشیشی دا دانی ہینا بہ قہرزی یہ کیکی تر، نہوہ (لَمْ يُقَدِّمِ الْأَوَّلُ) قہرزی یہ کہ مہ کہیان وہ پیش دووہ مہ کہ ناخستری، بہ لکو ہر دووکیان یہ کسان (و) ہر وہا (لَوْ أَقَرَّ فِي صِحَّتِهِ أَوْ مَرْضَهُ) نہ گہر کہ سیٹ کہ حالہ تی ساغی، یان نہ خوشی دا دانی ہینا بہ قہرزی کہ سیٹ، ہم (وَأَقَرَّ وَارِثُهُ بَعْدَ مَوْتِهِ لِأَخَرٍ) میراگرہ کہشی له دوی مردنی دانی ہینا بہ قہرزی کہ سیٹ تر له سر مردوہ کہ، لیرہ شدا (لَمْ يُقَدِّمِ الْأَوَّلُ) یہ کہ مہ کہیان وہ پیش دووہ مہ کہ ناخستری (فِي الْأَصَحِّ) له فرمودہی راستردا، چونکہ میراگرہ کہش جیتیسی مردوہ کہیہ۔

(وَلَا يَصِحُّ إِقْرَارُ مُكْرَهٍ) دانہیتانی زورلیکرو- بہ ناہق- تاکو دان بہیتنی دروست نابی، پیفہ مہر عَلَيْهِ السَّلَامُ دہ فرمودی: «رُفِعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأُ وَالنَّسْيَانُ وَمَا اسْتَكَرَّهَا عَلَيْهِ» حدیث حسن رواہ ابن ماجہ وغیرہ، لارلوہ له سر تومہ تی من: تاوانی ہہ لو بہ بیرجونو زورلیکردن۔
 ٹینجا بزانیہ: نہ گہر زورلیکردن کہ بہ ناہق نہ بی: وہ کہ دانی بہ شتیکی نہ زاندرلوا دانیابی و زوری لی بکری تاکو پوونی بکا تہوہ، نہو کاتہ دروست دہ بی، ہر وہا نہ گہر له سر راست گوتن زوری لی بکری: وہ کہ تومہ تیکی پی کرابی و لی بدری تاکو راستی بلئی، نہوہش دروست دہ بی، بہ لام له ہہ موو حالہ تی کدا لیدانہ کہ حہامہ، ہر وہ کہ (تحفہ) و (نہایہ) و حاشیہ کانیا ندان پوون کرلوہ تہوہ۔

(وَيَشْتَرَطُ فِي الْمُقَرَّلَةِ) بہ مہر ج دادہ ندری نہو کہ سہی بوی دان بہ مافہ کہ دا نہ ہیندری: (أَهْلِيَّةُ اسْتِحْقَاقِ الْمُقَرَّبِ) لہوانہ بی: دان پیداہیتراوہ کہی بدریتی و دانہیتانہ کہ بہ درو دہرنہ چن، کہابو: (فَلَوْ قَالَ لِهَذِهِ الدَّابَّةِ عَلَيَّ كَذَا) نہم و لاغہ نہم شتی له سر من ہہیہ (فَلَقَوْا) نہو دانہیتانہ پوچہ له، چونکہ و لاغ نابیتہ خاوہن ملک، بہ لام (فَإِنْ قَالَ: بِسَبِّهَا لِمَالِكِهَا) نہ گہر گوتی: بہ موی نہم و لاغہ، خاوہنہ کہی نہو شتی له سر منہ (وَجَبَ) نہوہ واجبہ: شتہ کہ بداتہ خاوہنہ کہی۔

وَلَوْ قَالَ لِحَمَلٍ هُنْدَ كَذَا يَارِثُ أَوْ وَصِيَّةً لَزِمَهُ، وَإِنْ أَسْنَدَهُ إِلَى جِهَةٍ لَا تُمَكِّنُ فِي حَقِّهِ فَلَقَوْا، وَإِنْ أَطْلَقَ صَحَّ فِي الْأَظْهَرِ، وَإِذَا كَذَّبَ الْمُقَرَّلُ الْمُقَرَّرُ تَرَكَ الْمَالَ فِي يَدِهِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِنْ رَجَعَ الْمُقَرَّرُ فِي حَالِ تَكْذِيبِهِ وَقَالَ غَلَطْتُ قَبْلَ قَوْلِهِ فِي الْأَصَحِّ. (فَصْلٌ) قَوْلُهُ: لَزِيذٌ كَذَا، صِيغَةُ إِقْرَارٍ، وَقَوْلُهُ: عَلَيَّ وَلِي ذِمَّتِي، لِلدَّيْنِ، وَمَعِيَ وَعِنْدِي، لِلْعَيْنِ،

(وَلَوْ قَالَ: لِحَمَلٍ مِنْهُ كَذَا يَارِثُ أَوْ وَصِيَّةً) نه گهر گوتی: کورپه ی ناو زگی نه و نافرته نه و شته ی له سر من هیه، به هوی میراتی باوکی، یان به هوی وهسیت. نه وه (لَزِمَهُ) شته که ی ده که ویتته سر، چونکه ده گونجن کورپه ی ناو زگ میراتی هه ی، به لام (وَلِنْ) أَسْنَدَهُ إِلَى جِهَةٍ لَا تُمَكِّنُ فِي حَقِّهِ) نه گهر مافه که ی دایه پال هویه کی وه ها: که دهره ق کورپه که نه ده گونجا، وه ک بلئی: کورپه که سه د دیناری به قهرز داومئ (فَلَقَوْا) نه و وه پال دانه پوجه له، به لام (وَأِنْ أَطْلَقَ) نه گهر بی وه پال دان گوتی: سه د دیناری نه و کورپه به له سره. نه وه (صَحَّ) دانپیدا هیتانه که درسته، واته: پاره که ی ده که ویتته سر (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیتردا.

(وَإِذَا كَذَّبَ الْمُقَرَّلُ الْمُقَرَّرَ) هر کاتیک دان بویه نر لوه که، واته: نه و که سه ی بوی دان به مافه که دا هیترا وه، گوتی: دان هیتره که درق ده کا، هیچ مافیکی منی له سر نیه. نه وه (تَرَكَ الْمَالَ فِي يَدِهِ) ماله که له ده ست دان هیتره که دا ده هیلریتته وه و لی وه رنا گیرئ و هر به ملکی خوی داده ندرئ، هم داوای قهرزه که شی لی تارکئ نه گهر دانی به قهرز کدا هیتابئ (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، که و ابو: (فَإِنْ رَجَعَ الْمُقَرَّرُ فِي حَالِ تَكْذِيبِهِ) نه گهر - له و حاله ته ی وه درق خسته نه وه - دان هیتره که له دانپیدا هیتانه که ی په شیما بؤوه (وَقَالَ: غَلَطْتُ) گوتی: مه لَم کردبو، یان به قه سدی درم کردبو (قَبْلَ قَوْلِهِ) قسه که ی وهرده گیرئ (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، چونکه دانپیدا هیتانه که ی به تال بؤته وه و ماله که ش هر له ملکایه تی خوی دا ماوه ته وه.

﴿فَصْلٌ: لِه بَاسِ گَوْتَه ی دانپیدا هیتان﴾

بزانه: مه رجه دانپیدا هیتانه که به گوته یه کی وه ها، یان به نووسینیکی وه ها بی: که بگه یه نن مافیکی له سره، که و ابو: (قَوْلُهُ لَزِيذٌ كَذَا) نه گهر بلئی: نه و شته بؤ زه یده. نه وه (صِيغَةُ إِقْرَارٍ) وشه ی دانپیدا هیتانه (وَقَوْلُهُ) نه گهر بلئی: (عَلَيَّ) نه و شته ی فلانکه س له سر منه (وَعِنْدِي) یان له نه ستومدایه. نه وه ش (لِلدَّيْنِ) دانپیدا هیتانه و بؤ قهرز به کار دی (وَمَعِيَ) نه گهر بلئی: نه و شته ی فلانکه س له گه لمه (وَعِنْدِي) یان له لاه. نه وه ش (لِلْعَيْنِ) دانپیدا هیتانه و بؤ که لوپه ل به کار دی.

وَلَوْ قَالَ: لِي عَلَيْكَ أَلْفٌ، فَقَالَ زَنْ أَوْ خُذْ أَوْ زِنْهُ أَوْ خُذْهُ أَوْ اخْتِمْ عَلَيْهِ أَوْ اجْعَلْهُ لِي كَيْسِكَ، فَلَيْسَ بِإِقْرَارٍ، وَلَوْ قَالَ: بَلَى أَوْ نَعَمْ أَوْ صَدَقْتَ أَوْ أَتْرَأْتَنِي مِنْهُ أَوْ قَضَيْتُهُ أَوْ أَنَا مُقَرٌّ بِهِ، فَهُوَ إِقْرَارٌ، وَلَوْ قَالَ: أَنَا مُقَرٌّ أَوْ أَنَا أَقِرُّ بِهِ، فَلَيْسَ بِإِقْرَارٍ، وَلَوْ قَالَ: أَلَيْسَ لِي عَلَيْكَ كَذَا؟ فَقَالَ: بَلَى أَوْ نَعَمْ، فَإِقْرَارٌ، وَلِي نَعَمْ وَجَنَّةٌ، وَلَوْ قَالَ: أَقْضِ الْأَلْفَ الَّذِي لِي عَلَيْكَ، فَقَالَ: نَعَمْ أَوْ أَقْضِيَ غَدًا أَوْ أَهْلِنِي يَوْمًا أَوْ حَتَّى أَقْعُدَ أَوْ أَفْتَحَ الْكَيْسَ أَوْ أَجِدْ، فَإِقْرَارٌ فِي الْأَصَحِّ،

(فَصْلٌ) يُشْتَرَطُ فِي الْمُقَرِّهِ أَنْ لَا يَكُونَ مُلْكًا لِلْمُقَرَّرِ، فَلَوْ قَالَ: دَارِي أَوْ ثَوْبِي أَوْ دِينِي

(وَلَوْ قَالَ: لِي عَلَيْكَ أَلْفٌ) نه گهر به کتک گوتی: کاک نازاد هزار دینارم له سهر تویه (فَقَالَ) نازادیش له وه لامدا گوتی: (زَنْ) بکیش، یان بزئیره (أَوْ خُذْ) یان بگره (أَوْ زِنْهُ) یان بیکیشه (أَوْ خُذْهُ) یان بیگره (أَوْ اخْتِمْ عَلَيْهِ) یان موری له سهر بده (أَوْ اجْعَلْهُ لِي كَيْسِكَ) یان بیخه ناو کیسه ی خوت (فَلَيْسَ بِإِقْرَارٍ) نه وه لامدانه وهیه نابیتته دانپیداهیتان، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر له وه لامدا گوتی: (بَلَى أَوْ نَعَمْ) به لئ وایه (أَوْ صَدَقْتَ) یان راست نه که ی (أَوْ أَتْرَأْتَنِي مِنْهُ) یان له هزاره که گهرده نت نازاد کربوم، یان گهرده نم نازاد بکه (أَوْ قَضَيْتُهُ) یان دلومه ته وه (أَوْ أَنَا مُقَرٌّ بِهِ) یان من دان به هزاره که دا نه میتم (فَهُوَ إِقْرَارٌ) نه وه لامدانه وهیه ده بیتته دانپیداهیتان، به لام (وَلَوْ قَالَ:) نه گهر له وه لامدا گوتی: (أَنَا مُقَرٌّ) من دانپینه رم (أَوْ أَنَا أَقِرُّ بِهِ) یان له مه ودا من دان به هزاره که دا نه میتم. (فَلَيْسَ بِإِقْرَارٍ) نه وه نابیتته دانپیداهیتان.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر به نازادی گوت: (أَلَيْسَ لِي عَلَيْكَ كَذَا؟) ثایا من سه د دینارم له سهر تو نیه؟ (فَقَالَ: بَلَى أَوْ نَعَمْ) نازادیش له وه لامدا گوتی: به لئ (فَإِقْرَارٌ) نه وه لامده دانپیداهیتانه (وَفِي نَعَمْ وَجَنَّةٌ) له پاره ی به لئ فهرمووده یه کی بی میژ هیه: که نابیتته دانپیداهیتان (وَلَوْ قَالَ: أَقْضِ الْأَلْفَ الَّذِي لِي عَلَيْكَ) نه گهر گوتی: نه وه زار دیناره ی من له سهر تو م هیه، بده وه (فَقَالَ: نَعَمْ) نازادیش گوتی: به لئ (أَوْ أَقْضِيَ غَدًا) یان گوتی: سبه ینی دهنده مه وه (أَوْ أَهْلِنِي يَوْمًا) یان پوژتک موله تم بده (أَوْ حَتَّى أَقْعُدَ) یان تا داده نیشم (أَوْ أَفْتَحَ الْكَيْسَ) یان تا کیسه که م ده که مه وه (أَوْ أَجِدْ) یان تا دهستم ده که وی، یان تا کلیله که م دینم (فَإِقْرَارٌ) نه وانه گشتی دانپیداهیتانه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي دَان پیداهیتراو: که مافه که یه﴾

(يُشْتَرَطُ فِي الْمُقَرِّهِ) به مهرج داده ندرئ له دان پیداهیتراو که دا: (أَنْ لَا يَكُونَ مُلْكًا لِلْمُقَرَّرِ) نابئ ملکی دانپینه ره که بی، له کاتی دانپیناندا، که واپو: (فَلَوْ قَالَ: دَارِي أَوْ ثَوْبِي أَوْ دِينِي

الَّذِي عَلَى زَيْدٍ لِعَمْرٍو، فَهُوَ لَعْمٌ، وَلَوْ قَالَ: هَذَا لِفُلَانٍ وَكَانَ مُلْكِي إِلَى أَنْ أَقْرَزْتُ بِهِ، فَأَوَّلُ كَلَامِهِ إِقْرَارٌ وَآخِرُهُ لَعْمٌ، وَلِيَكُنَّ الْمُقَرَّبَةُ فِي يَدِ الْمُقْرِ لِيَسْلَمَ بِالْإِقْرَارِ لِلْمُقَرَّلَةِ، فَلَوْ أَقْرَزْتُ وَلَمْ يَكُنْ فِي يَدِهِ ثُمَّ صَارَ عَمَلٌ بِمُقْتَضَى الْإِقْرَارِ، فَلَوْ أَقْرَزْتُ بِحَرِيَّةِ عَبْدٍ فِي يَدِ غَيْرِهِ ثُمَّ اشْتَرَاهُ حُكْمٌ بِحَرِيَّتِهِ، ثُمَّ إِنْ كَانَ قَالَ هُوَ حُرًّا أَصْلَ فِشْرَاؤُهُ أَفْتِدَاءً، وَإِنْ قَالَ أَعْتَقَهُ فَأَفْتِدَاءٌ مِنْ جِهَتِهِ وَيَبِيعُ مِنْ جِهَةِ الْبَائِعِ عَلَى الْمَذْهَبِ فَيُبَيِّتُ فِيهِ الْخِيَارَ لِلْبَائِعِ فَقَطُّ، وَيَصِحُّ الْإِقْرَارُ بِالْمَجْهُولِ فَإِذَا قَالَ: لَهُ عَلَيَّ شَيْءٌ، قَبْلَ تَفْسِيرِهِ بِكُلِّ مَا يَتِمُّوْلُ وَإِنْ قُلْتُ،

الَّذِي عَلَى زَيْدٍ لِعَمْرٍو) نه گهر گوتی: خانووی خوم، یان جلی خوم، یان قهرزی خوم که له سر زهیده، بقیه مره (فَهُوَ لَعْمٌ) نه وه پوچه له و به که لک نابین.

(وَلَوْ قَالَ هَذَا لِفُلَانٍ وَكَانَ مُلْكِي إِلَى أَنْ أَقْرَزْتُ بِهِ) نه گهر گوتی: نه مه می فلانکه سه، پېشدا ملکی من بوو، تا دامن پېدا هیتا، نه وه (فَأَوَّلُ كَلَامِهِ إِقْرَارٌ وَآخِرُهُ لَعْمٌ) سهره تاي قسه که می دانپېدا هیتا نه و کوتایه که شی پوچه له.

(وَلِيَكُنَّ الْمُقَرَّبَةُ فِي يَدِ الْمُقْرِ) هم ده بی دان پېدا هیتا نه وه که له دهستی دانپېدا نه وه که دا بی (لِيَسْلَمَ بِالْإِقْرَارِ لِلْمُقَرَّلَةِ) تا کو به هو ی دانپېدا نه که ته سلیمی دان بو هیتا نه وه که بکری (فَلَوْ أَقْرَزْتُ وَلَمْ يَكُنْ فِي يَدِهِ) جا نه گهر دانی به شتی که دا هیتا و شته که ش له دهستی خو ی دا نه بو (ثُمَّ صَارَ) نیجا هاته دهستی خو ی (عَمَلٌ بِمُقْتَضَى الْإِقْرَارِ) به گو ی نه ده دانپېدا هیتا نه که په فتار ده کړی و شته که ده دریته دان بو هیتا نه وه که.

(فَلَوْ أَقْرَزْتُ بِحَرِيَّةِ عَبْدٍ فِي يَدِ غَيْرِهِ) نه گهر دانی هیتا به نازادی کویله یه که له دهستی که سیکی تر دا بوو (ثُمَّ اشْتَرَاهُ) نیجا به خو ی کویله که ی کړی، نه وه (حُكْمٌ بِحَرِيَّتِهِ) بریار ده دری: که کویله که نازاده (ثُمَّ) نیجا ته ماشاده که یی: (إِنْ كَانَ قَالَ: هُوَ حُرًّا أَصْلَ) نه گهر له دانپېدا نه که دا کوتبیتی: نه و کویله یه له بنچینه دا نازاده. نه وه (فِشْرَاؤُهُ أَفْتِدَاءٌ) کپنه که ی پرگار کړنه له ژیر دهستی که وره که ی، به لام (وَإِنْ قَالَ: أَعْتَقَهُ) نه گهر له دانپېدا نه که دا کوتبیتی: نازادی کړوه. نه وه (فَأَفْتِدَاءٌ مِنْ جِهَتِهِ) له لای کپاره که وه کپنه که ی پرگار کړنه و (وَيَبِيعُ مِنْ جِهَةِ الْبَائِعِ) له لای فروشیاره که ش فروشته (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده ی پاستی مه زه به، که وایو: (فَيُبَيِّتُ فِيهِ الْخِيَارَ لِلْبَائِعِ فَقَطُّ) هر دو په شیمانی دانیشگو و مر ج ته نها بقی فروشیاره که ده یی، بقی کپاره که نابین.

(وَيَصِحُّ الْإِقْرَارُ بِالْمَجْهُولِ) دانپېدا نه به شتی که نه زاندر او دا دروست ده بی و دلوای پوونکړنه وه ی لای ده کړی، که وایو: (فَإِذَا قَالَ: لَهُ عَلَيَّ شَيْءٌ) هر کاتیک گوتی: نازاد شتی که له سره من هیه. نه وه (قَبْلَ تَفْسِيرِهِ بِكُلِّ مَا يَتِمُّوْلُ وَإِنْ قُلْتُ) لای قبول ده کړی: شته که به هر مالیک پوون بکاته وه، هر چه ند ماله که ش که م بی، وه بلی: مه بهستم

وَلَوْ فَسَّرَهُ بِمَا لَا يُتَمَوَّلُ لَكُنْهُ مِنْ جِنْسِهِ كَحَبَّةِ حَنْطَةٍ، أَوْ بِمَا يَحِلُّ اقْتِنَاؤُهُ كَكَلْبٍ مُعْلَمٍ
وَسَرَجِينَ قَبْلَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَقْبَلُ بِمَا لَا يَفْتَنِي كَخَنْزِيرٍ وَكَلْبٍ لَا نَفْعَ فِيهِ، وَلَا بِعِبَادَةِ
وَرَدِّ سَلَامٍ، وَلَوْ أَقَرَّ بِمَالٍ أَوْ مَالٍ عَظِيمٍ أَوْ كَبِيرٍ أَوْ كَثِيرٍ قَبْلَ تَفْسِيرِهِ بِمَا قَلَّ مِنْهُ، وَكَذَا
بِالْمُسْتَوَلَدَةِ فِي الْأَصَحِّ، لَا يَكَلْبُ وَجِلْدَ مَيْتَةٍ، وَقَوْلُهُ: لَهُ كَذَا، كَقَوْلِهِ: شَيْءٌ، وَقَوْلُهُ:
شَيْءٌ شَيْءٌ أَوْ كَذَا كَذَا، كَمَا لَوْ لَمْ يُكْرَرْ، وَلَوْ قَالَ: شَيْءٌ وَشَيْءٌ أَوْ كَذَا وَكَذَا،
وَجَبَّ شَيْئَانِ، وَلَوْ قَالَ: كَذَا دِرْهَمًا أَوْ رَفَعَ الدِّرْهَمَ أَوْ جَرَّةً، لَزِمَهُ دِرْهَمٌ،

یه ک فلس بوو. (و) هروډه (لَوْ فَسَّرَهُ بِمَا لَا يُتَمَوَّلُ) نه گهر شته که ی پوون کرده وه به
شتیکی ودها: که به مال دانه ندرا (لَكُنْهُ مِنْ جِنْسِهِ كَحَبَّةِ حَنْطَةٍ) به لام له په گه زی مال
بوو، وهک بلئ: مه به ستم یه که دهنکه گهنم بوو (أَوْ) یان پوونی کرده وه (بِمَا يَحِلُّ اقْتِنَاؤُهُ)
به شتیکی ودها: که له په گه زی مال نه بو، به لام پاگرتنی دروست بوو (كَكَلْبٍ مُعْلَمٍ) وهک
بلئ: سه گیکي فیره پلوکروم مه به ست بوو، هم (وَسَرَجِينَ) وهک بلئ: مه به ستم زیل بوو،
نه و کاته ش (قَبْلَ) نه و پوونکر دهنه یه ی لی قبول ده کړئ (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی
پاستردا، به لام (وَلَا يَقْبَلُ بِمَا لَا يَفْتَنِي) لی قبول ناکړئ: پوونی بکاته وه به شتیکی
ودها: که پاگرتنی دروست نه یئ: (كَخَنْزِيرٍ وَكَلْبٍ لَا نَفْعَ فِيهِ) وهک بلئ: مه به ستم به راز،
یان سه گیکي بی سود بوو (وَلَا بِعِبَادَةِ وَرَدِّ سَلَامٍ) هم لی قبول ناکړئ: بلئ: مه به ستم
سهر دانی نه خؤش، یان وه لامي سه لام بوو.

(وَلَوْ أَقَرَّ بِمَالٍ) نه گهر دانی هیئا به مالتیک (أَوْ مَالٍ عَظِيمٍ أَوْ كَبِيرٍ) یان به مالتیکی گه وړه (أَوْ
كَثِيرٍ) یان به مالتیکی زډر، وهک بلئ: مالتیکی گه وړه ی فلانکه سم له لایه، یان مالتیکی زډدی
نوم له سهره، نه وه (قَبْلَ تَفْسِيرِهِ بِمَا قَلَّ مِنْهُ) لی قبول ده کړئ پوونی بکاته وه به
مالتیکی کهم (وَكَذَا) هروډه لی قبول ده کړئ پوونی بکاته وه (بِالْمُسْتَوَلَدَةِ) به و (جَارِيَةِ)
مندالی له گه وړه که ی بووه (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا (لَا يَكَلْبُ وَجِلْدَ مَيْتَةٍ) به لام
لی قبول ناکړئ بلئ: مه به ستم سهگ، یان پیسته ی مردار بووه.

(وَقَوْلُهُ) نه گهر بلئ: (لَهُ كَذَا) نه وړه دهنی له سهر منه (كَقَوْلِهِ شَيْءٌ) وهک بلئ: شتیکی له
سهر من هیه، له هروډوکیان قبول ده کړئ به شتیکی کهم پوونی بکاته وه (وَقَوْلُهُ) نه گهر
بلئ: (شَيْءٌ شَيْءٌ) شتیک، شتیک (أَوْ) یان بلئ: (كَذَا كَذَا) نه وړه دهنه، نه وړه دهنه. نه وه (كَمَا
لَوْ لَمْ يُكْرَرْ) وهک دووباره نه کرابنه وه، وهایه، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (شَيْءٌ
وَشَيْءٌ) شتیکو شتیک (أَوْ) یان بلئ: (كَذَا وَكَذَا) نه وړه دهنه و نه وړه دهنه. نه و کاته (وَجَبَّ
شَيْئَانِ) دوو شتی له سهر واجب دهن، هه رچند که میس بن.

(وَلَوْ قَالَ: كَذَا دِرْهَمًا أَوْ رَفَعَ الدِّرْهَمَ أَوْ جَرَّةً) نه گهر گوتی: نه وړه دهنه دیره مه ی نازدم له
لایه، نه وه (لَزِمَهُ دِرْهَمٌ) دیره میکی له سهر واجب دهن، جا پور بداته (درهم)، یان ژیری

وَالْمَذْهَبُ: أَنَّهُ لَوْ قَالَ: كَذَا وَكَذَا دِرْهَمًا بِالنَّصْبِ، وَجَبَ دِرْهَمَانِ، وَأَنَّهُ لَوْ رَفَعَ أَوْ جَرَّ فِدْرَهُمْ، وَلَوْ حَذَفَ الْوَاوَ فِدْرَهُمْ فِي الْأَحْوَالِ، وَلَوْ قَالَ: أَلْفٌ وَدِرْهَمٌ، قُبِلَ تَفْسِيرُ الْأَلْفِ بِغَيْرِ الدَّرَاهِمِ، وَلَوْ قَالَ: خَمْسَةٌ وَعِشْرُونَ دِرْهَمًا، فَالْجَمِيعُ دِرَاهِمٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ: الدَّرَاهِمُ الَّتِي أَقْرَرْتُ بِهَا نَاقِصَةَ الْوِزْنِ، فَإِنْ كَانَتْ دِرَاهِمُ الْبَلَدِ تَامَةً الْوِزْنِ فَالْصَّحِيحُ قَبُولُهُ إِنْ ذَكَرَهُ مُتَّصِلًا، وَمَنْعُهُ إِنْ فَصَلَهُ عَنِ الْإِقْرَارِ، وَإِنْ كَانَتْ نَاقِصَةً قُبِلَ إِنْ وَصَلَهُ وَكَذَا إِنْ فَصَلَهُ فِي النَّصِّ، وَالتَّفْسِيرُ بِالْمَغْشُوشَةِ كَهَوِّ النَّاقِصَةِ، وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَيَّ مِنْ دِرْهَمٍ إِلَى عَشْرَةٍ، لَزِمَهُ تِسْعَةٌ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ قَالَ: دِرْهَمٌ فِي عَشْرَةٍ، فَإِنْ أَرَادَ الْمَعِيَةَ لَزِمَهُ

بِدَاتِي (وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَوْ قَالَ: كَذَا وَكَذَا دِرْهَمًا بِالنَّصْبِ) نه گهر بلتی: نه وه ندهو نه وه نده دیرهمه. نه وه (وَجَبَ دِرْهَمَانِ) نوو دیرهمی له سر واجب دهبن (وَأَنَّهُ لَوْ رَفَعَ أَوْ جَرَّ فِدْرَهُمْ) نه گهر بوو بداته (دیرهم)، یان ژیری بداتی، نه وه دیرهم میکی له سر واجبه، به لام (وَلَوْ حَذَفَ الْوَاوَ) نه گهر پیی (واو) نه لئی، نه وه (فِدْرَهُمْ فِي الْأَحْوَالِ) له هه موو حاله ته کاندایه که دیرهمی له سره.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر بلتی: (أَلْفٌ وَدِرْهَمٌ) هه زاریک دیرهم میکی له لامه، نه وه (قُبِلَ تَفْسِيرُ الْأَلْفِ بِغَيْرِ الدَّرَاهِمِ) لئی قبول ده کړئ: هه زاره که به شتیکی - جگه له دیرهم - پوون بکاته وه (وَلَوْ قَالَ خَمْسَةٌ وَعِشْرُونَ دِرْهَمًا) نه گهر گوتی بیست و پینج دیرهم، نه وه (فَالْجَمِيعُ دِرَاهِمٌ عَلَى الصَّحِيحِ) هه موو بیست و پینج که به دیرهم پوون ده کړیته وه.

(وَلَوْ قَالَ: الدَّرَاهِمُ الَّتِي أَقْرَرْتُ بِهَا نَاقِصَةَ الْوِزْنِ) نه گهر گوتی: نه وه دیرهمانه ی دانم پیندا هیناون کیشیان نات هلاوه، نه وه ته ماشا ده کړئ: (فَإِنْ كَانَتْ دِرَاهِمُ الْبَلَدِ تَامَةً الْوِزْنِ) نه گهر دیرهمه مکانی نه شو پینه کیشیان ته واو بوو (فَالصَّحِيحُ قَبُولُهُ إِنْ ذَكَرَهُ مُتَّصِلًا) نه وه قسه یه ی لقبول ده کړئ نه گهر له گه ل دانپیدا هینانه که دا گوته بیی: کیشیان نات هلاوه (وَمَنْعُهُ إِنْ فَصَلَهُ عَنِ الْإِقْرَارِ) به لام لئی قبول ناکړئ نه گهر گوته که ی له دانپیدا هینانه که جیا کردیته وه (وَإِنْ كَانَتْ نَاقِصَةً) نه گهر دیرهمه مکانی شوینه که نات هلاو بوو، نه وه کاته (قُبِلَ إِنْ وَصَلَهُ وَكَذَا إِنْ فَصَلَهُ فِي النَّصِّ) لئی قبول ده کړئ: جا له گه ل دانپیدا هینانه که دا گوته بیی، یان به جیا.

(وَالْتَّفْسِيرُ بِالْمَغْشُوشَةِ) پوونکړنه وه ی دیرهمه مکان به دیرهمی فیل تئ داکرو (كَهَوِّ) بِالنَّاقِصَةِ) وه که پوونکړنه وه یانه به دیرهمی نات هلاو، له گشت باسه کانی پرابر بوو (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (لَهُ عَلَيَّ مِنْ نَزَمٍ إِلَى عَشْرَةٍ) له دیرهم میک تا ده دیرهمی له سر منه. نه وه (لَزِمَهُ تِسْعَةٌ فِي الْأَصَحِّ) نو دیرهمی له سر واجب دهبن (وَإِنْ قَالَ: دِرْهَمٌ فِي عَشْرَةٍ) نه گهر گوتی: دیرهم میک له ده دیرهمه مدا له سر منی هه یه. نه وه (فَإِنْ أَرَادَ الْمَعِيَةَ لَزِمَهُ

أَحَدَ عَشَرَ، أَوْ الْحَسَابَ فَعَشْرَةً، وَإِلَّا فَدِرْهَمٌ.
(فَصَلَ) قَالَ: لَهُ عِنْدِي سَيْفٌ فِي غَمْدٍ أَوْ ثَوْبٌ فِي صُنْدُوقٍ، لَا يَلْزِمُهُ الظَّرْفُ، أَوْ غَمْدٌ فِيهِ
سَيْفٌ أَوْ صُنْدُوقٌ فِيهِ ثَوْبٌ، لَزِمَهُ الظَّرْفُ وَحْدَهُ، أَوْ عَبْدٌ عَلَى رَأْسِهِ عِمَامَةٌ، لَمْ تَلْزَمْهُ
الْعِمَامَةُ عَلَى الصَّحِيحِ، أَوْ دَابَّةٌ بِسَرْجِهَا أَوْ ثَوْبٌ مَطْرُزٌ، لَزِمَهُ الْجَمِيعُ، وَلَوْ قَالَ: فِي مِيرَاثٍ
أَبِي أَلْفَ، فَهُوَ إِقْرَارٌ عَلَى أَبِيهِ بَدَيْنَ، وَلَوْ قَالَ فِي مِيرَاثِي مِنْ أَبِي أَلْفَ، فَهُوَ وَغْدٌ هَبَةٌ، وَلَوْ
قَالَ: لَهُ عَلَى دِرْهَمٍ دِرْهَمٌ، لَزِمَهُ دِرْهَمٌ، فَإِنْ قَالَ: وَدِرْهَمٌ، لَزِمَهُ دِرْهَمَانِ، وَلَوْ قَالَ: لَهُ دِرْهَمٌ

أَحَدَ عَشَرَ نَهَكَرَ مَهَبَسْتِي لَهُ كَهَلْ بَيْنَ، يَانْزَه دِيرَه مِي لَه سَهَر وَاجِب دَه بِن (أَوْ الْحَسَابَ
فَعَشْرَةً) يَان نَهَكَرَ مَهَبَسْتِي لِيَكْدَانِي زَمَارَه بَيْنَ: دَه دِيرَه مِي لَه سَهَر وَاجِب دَه بِن (وَإِلَّا)
نَهَكَرَ مِهْجَانِي مَهَبَسْتِ نَهَبِن (فَدِرْهَمٌ) دِيرَه مِيكِي لَه سَهَر وَاجِب دَه بِن.

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي چَه نَد جُورِيكِي دَانِيْدَاهِيْتَان﴾

(قَالَ) نَهَكَرَ يَه كِيَكْ كُوتِي: (لَهُ عِنْدِي سَيْفٌ فِي غَمْدٍ) نَازَاد شَمَشِيرِيكِي لَه كَالَانِيَكْدَا لَه لَای
مَنَه (أَوْ ثَوْبٌ فِي صُنْدُوقٍ) يَان جَلِيكِي لَه سَنْدُوقِيَكْدَا لَه لَای مَنَه. نَهَوَه (لَا يَلْزِمُهُ الظَّرْفُ)
كَالَانَه كَو سَنْدُوقَه كَه كِي نَاكَوَنَه سَهَر، بَه لَكُو تَه نَهَا شَمَشِيرُو جَلَه كَه كِي دَه كَوَنَه سَهَر (أَوْ) يَان
نَهَكَرَ كُوتِي: (غَمْدٌ فِيهِ سَيْفٌ) كَالَانِيكِي لَه لَای مَنَه شَمَشِيرِيكِي تِي دَايَه (أَوْ صُنْدُوقٌ فِيهِ
ثَوْبٌ) يَان سَنْدُوقِيكِي لَه لَای مَنَه جَلِيكِي تِي دَايَه، نَهَوَه -بَه پِيچَه وَانَه ي پَارِدُو- (لَزِمَهُ
الظَّرْفُ وَحْدَهُ) تَه نَهَا كَالَانَه كَو سَنْدُوقَه كَه كِي دَه كَوَنَه سَهَر (أَوْ) يَان كُوتِي: (عَبْدٌ عَلَى رَأْسِهِ
عِمَامَةٌ) كُوتِي يَه كِي لَه لَامَه مِيزَرِيكِي لَه سَهَرَه (لَمْ تَلْزَمْهُ الْعِمَامَةُ) مِيزَرَه كَه كِي نَاكَوَيْتَه
سَهَر (عَلَى الصَّحِيحِ) لَه سَهَر فَهَر مَوُودَه ي پَاسْت.

(أَوْ) يَان كُوتِي: (دَابَّةٌ بِسَرْجِهَا) وُولاغِيكِي بَه زِينَه كَه يَه وَه، يَان بَه كُورْتَانَه كَه يَه وَه لَه لَامَه (أَوْ
ثَوْبٌ مَطْرُزٌ) يَان جَلِيكِي قَه يَتَان لِيَدِرَلَوِي لَه لَای مَنَه. نَهَوَه (لَزِمَهُ الْجَمِيعُ) كُشْتِي دَه كَوَنَه
سَهَر. وَاتَه: وُولاغَه كَو زِينَه كَو جَلَه كَو قَه يَتَانَه كَه (وَلَوْ قَالَ) نَهَكَرَ كُوتِي: (فِي مِيرَاثٍ أَبِي
أَلْفَ) نَازَاد لَه مِيرَاتِي بَاوَكْمَا هَه زَار دِينَارِي هَه يَه (فَهُوَ إِقْرَارٌ عَلَى أَبِيهِ بَدَيْنَ) نَهَوَه دَانَه يَتَانِيكَه
-بَه قَه رِيكِي- لَه سَهَر بَاوَكِي خُزِي، بَه لَام (وَلَوْ قَالَ فِي مِيرَاثِي مِنْ أَبِي أَلْفَ) نَهَكَرَ كُوتِي: لَه
مِيرَاتِي مَن كَه لَه بَاوَكْم وَهَرَم كُوتَوَه هَه زَار دِينَارِي هَه يَه (فَهُوَ وَغْدٌ هَبَةٌ) نَهَوَه كُفْتِي
بَه خَشِينِيكَه: كَه هَه زَار دِينَارِي بَه بَه خَشِين بَدَاتِي، وَاتَه: لَه سَهَرِي وَاجِب نِيَه.

(وَلَوْ قَالَ) نَهَكَرَ كُوتِي: (لَهُ عَلَى بِرْهَمٍ بِرْهَمٌ) نَازَاد دِيرَه مِيك دِيرَه مِيكِي لَه سَهَر مَنَه. نَهَوَه
(لَزِمَهُ بِرْهَمٌ) يَه ك دِيرَه مِي دَه كَوَيْتَه سَهَر، بَه لَام (فَإِنْ قَالَ: وَبِرْهَمٌ) نَهَكَرَ كُوتِي: دِيرَه مِيكُو
دِيرَه مِيكِي لَه سَهَر مَنَه. نَهَوَه (لَزِمَهُ بِرْهَمَانِ) دُوو دِيرَه مِي دَه كَوَنَه سَهَر (وَلَوْ قَالَ: لَهُ بِرْهَمٌ

وَدَرِهَمْ وَدَرِهَمْ، لَزِمَهُ بِالْأَوَّلَيْنِ دَرِهَمَانِ وَأَمَّا الثَّالِثُ فَإِنْ أَرَادَ بِهِ تَأْكِيدَ الثَّانِي لَمْ يَجِبْ بِهِ شَيْءٌ، وَإِنْ نَوَى الْإِسْتِنَافَ لَزِمَهُ ثَالِثٌ، وَكَذَا إِنْ نَوَى تَأْكِيدَ الْأَوَّلِ أَوْ أَطْلَقَ فِي الْأَصَحِّ، وَمَتَى أَقَرَّ بِمُبْتَهَمٍ كَشَيْءٍ وَتَوَبَّ وَطُوْلَبَ بِالْبَيَانِ فَاِمْتَنَعَ فَالصَّحِيحُ أَنَّهُ يُحْبَسُ، وَلَوْ بَيَّنَّ وَكَذَّبَهُ الْمُقَرَّلُ فَلْيَبَيِّنْ وَلْيَدْعُ وَالْقَوْلُ قَوْلُ الْمُقَرَّرِ فِي نَفْيِهِ، وَلَوْ أَقَرَّ لَهُ بِالْفِ تَمَّ أَقْرَ لَهُ بِالْفِ فِي يَوْمٍ آخَرَ لَزِمَهُ أَلْفٌ فَقَطْ، وَإِنْ اخْتَلَفَ الْقَدَرُ دَخَلَ الْأَقْلُ فِي الْأَكْثَرِ،

وَيَزِمُهُ وَيَزِمُهُ) نه گهر گوتی: دیرمه میگو دیرمه میگو دیرمه میکی له سر منه. نه وه (لَزِمَهُ) به لام (وَإِنْ نَوَى الْإِسْتِنَافَ) نه گهر مه به سستی بنیاتنان بی (لَزِمَهُ ثَالِثٌ) نه وه دیرمه مه کی سی به میشی ده که ویتته سر (وَكَذَا) هه روه ها سی به مه کی ده که ویتته سر (إِنْ نَوَى تَأْكِيدَ الْأَوَّلِ أَوْ أَطْلَقَ) نه گهر مه به سستی دویاتکرده وهی به که مه که بویی، یان هیچ دویاتکرده وهی کی مه به سست نه بویی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا.

(وَمَتَى أَقَرَّ بِمُبْتَهَمٍ) هه ر کاتیک دانی هیتا به شتیکی نه ناسرلودا (كَشَيْءٍ وَ) وه ك بلی: شتیکی له لای منه (وَتَوَبَّ) هه م وه ك بلی: جلیکی له لای منه (وَ) له وه حاله ته شدا (طُوْلَبَ بِالْبَيَانِ) دانهینه ره که داوای پووینکرده وهی لی کرا (فَاِمْتَنَعَ) جا نه ویش پوونی نه کرده وه، نه وه (فَالصَّحِيحُ) فهرمووده ی پاست: (أَنَّهُ يُحْبَسُ) نه وه دانهینه ره ده خریته به ندیخانه، واته: تا پوونی ده کاته وه.

به لام (وَلَوْ بَيَّنَّ) نه گهر دانهینه ره که پوونی کرده وه (وَكَذَّبَهُ الْمُقَرَّلُ) دان بوهینرلوه که ش باوه پی پی نه کربو گوتی: وا نیه (فَلْيَبَيِّنْ) با دان بوهینراوه که به خوی پوونی بکاته وه، نیجا (وَلْيَدْعُ) با داوای شته که ش له دانهینه ره که بکا، جا له وه کی شهیه دا (وَالْقَوْلُ) نه وه قسه یه ی که وهرده گیری (قَوْلُ الْمُقَرَّرِ فِي نَفْيِهِ) قسه ی دانهینه ره که یه که سویند بخواو بلی: نه وه شته ی لی داوا کربوم له سهرم نیه.

(وَلَوْ أَقَرَّ لَهُ بِالْفِ) نه گهر دانی هیتا به هه زار دینار بۆ ئازاد (تَمَّ أَقْرَ لَهُ بِالْفِ فِي يَوْمٍ آخَرَ) نیجا له پوژیکی تریشدا دانی هیتا به هه زار دینار هه ر بۆ ئازاد، نه وه (لَزِمَهُ أَلْفٌ فَقَطْ) ته نها هه زاریکی ده که ویتته سر، چونکه دانهینانه که هه وائیکه دویاره گوتلوه ته وه.

(وَ) هه روه ها (إِنْ اخْتَلَفَ الْقَدَرُ) نه گهر نه ندازه که ش لیك جیاووز بی، وه ك پوژیك بلی: هه زار دیناری له سهر منه. پوژیکی تریش بلی: پینجسه د دیناری له سهر منه. نه وه ش (تَخَلَّ الْأَقْلُ فِي الْأَكْثَرِ) که مه که ده چیتته ناو زوره که و ته نها هه زار دیناری ده که ویتته سر.

فَلَوْ وَصَفَهُمَا بِصِفَتَيْنِ مُخْتَلِفَتَيْنِ أَوْ أَسْنَدَهُمَا إِلَى جِهَتَيْنِ أَوْ قَالَ: قَبَضْتُ يَوْمَ السَّبْتِ عَشْرَةَ، ثُمَّ قَالَ: قَبَضْتُ يَوْمَ الْأَحَدِ عَشْرَةَ، لَزِمَا، وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَى أَلْفٍ مِنْ ثَمَنِ خُمْسٍ أَوْ كَلْبٍ، أَوْ أَلْفٍ قَضَيْتُهُ، لَزِمَهُ الْأَلْفُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ قَالَ: مِنْ ثَمَنِ عَبْدٍ لَمْ أَقْبِضْهُ إِذَا سَلَّمْتُهُ، قَبْلَ عَلَى الْمَذْهَبِ وَجَعَلَ ثَمَنًا، وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَى أَلْفٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، لَمْ يَلْزِمَهُ شَيْءٌ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ قَالَ: أَلْفٌ لَا يَلْزِمُ، لَزِمَهُ، وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَى أَلْفٍ، ثُمَّ جَاءَ بِالْأَلْفِ وَقَالَ: أَرَدْتُ بِهِ هَذَا وَهُوَ وَدِيعَةٌ،

به لام (فَلَوْ وَصَفَهُمَا بِصِفَتَيْنِ مُخْتَلِفَتَيْنِ) نه گهر دوو هزاره کانی هر یه که به جوړیک باس کرد، وه ک بلای: هزار دیناری درشته ی له لای منه، پوړی کی تریش بلای: هزار دیناری وورده ی له لای منه (أَوْ أَسْنَدَهُمَا إِلَى جِهَتَيْنِ) یان دوو هزاره کانی دانه پال دوو لای لیک جیاواز، وه ک بلای: هزار دینار پاره ی فروشرلو ویک ی له سر منه. جاری کی تریش بلای: هزار دینار قهرزی له سر منه. (أَوْ قَالَ: قَبَضْتُ يَوْمَ السَّبْتِ عَشْرَةَ) یان گوتی: پوړی شه ممه ده دینارم لی وهرگرتوه (ثُمَّ قَالَ قَبَضْتُ يَوْمَ الْأَحَدِ عَشْرَةَ) نینجا گوتی: پوړی یه ک شه ممه ده دینارم لی وهرگرتوه. لهو سئ مه سه لانه دا (لَزِمَا) هربوو نه ندازه کانی ده که ونه سر، واته: دوو هزاره کانو دوو ده یه کان.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (لَهُ عَلَى أَلْفٍ مِنْ ثَمَنِ خُمْسٍ أَوْ كَلْبٍ) نازاد هزار دیناری پاره ی شه پاب، یان پاره ی سه گیک ی له سر منه (أَوْ أَلْفٍ قَضَيْتُهُ) یان گوتی: هزار دیناری له سر منه به لام دلومه ته وه، نه وه له هربوو مه سه له دا (لَزِمَهُ الْأَلْفُ) هزاره کی ده که ویته سر (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به یتزردا، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (مِنْ ثَمَنِ عَبْدٍ لَمْ أَقْبِضْهُ إِذَا سَلَّمْتُهُ سَلَّمْتُهُ) هزار دیناری پاره ی کویله یه کی له سر منه، کویله که م ورنه گرتوه، هر کاتیک کویله که م ته سلیم بکا، پاره کی ته سلیم ده که م (قَبْلَ) نه و قسه یه ی لی قبول ده کړی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر فرموده ی راستی مه زه ب (وَجَعَلَ ثَمَنًا) هزار دیناره که ده کړیته پاره ی کویله فروشرلو وه.

(وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَى أَلْفٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) نه گهر گوتی: هزار دیناری له سر منه نه گهر خوا حه ز بکا. نه وه (لَمْ يَلْزَمْهُ شَيْءٌ) هیچی له سر واجب نابی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر فرموده ی راستی مه زه ب، چونکه حه زکردن و حه زنه کردنی خوا له یتمه دیار نیه (وَلَوْ قَالَ: أَلْفٌ لَا يَلْزِمُ) نه گهر گوتی: هزار دیناری له سر منه و هزاره که واجب نابی، نه وه (لَزِمَهُ) هزاره کی له سر واجب ده بی بیداتی.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (لَهُ عَلَى أَلْفٍ) نازاد هزار دیناری له سر منه (ثُمَّ جَاءَ بِالْأَلْفِ وَقَالَ) نینجا دانه یتره که هزار دیناری میناو گوتی: (أَرَدْتُ بِهِ هَذَا، وَهُوَ وَدِيعَةٌ) مه به ستم

فَقَالَ الْمُقْرَأُ: لِي عَلَيْهِ أَلْفٌ آخَرُ، صَدَّقَ الْمُقْرَأُ-فِي الْأَظْهَرِ- يَمِينِهِ، فَإِنْ كَانَ قَالَ:
فِي ذِمَّتِي أَوْ ذِمَّتِي صَدَّقَ الْمُقْرَأُ عَلَى الْمَذْهَبِ، قُلْتُ: فَإِذَا قَبِلْنَا التَّفْسِيرَ بِالْوَدِيعَةِ فَلَا صَحَّ
أَنَّهَا أَمَانَةٌ يَقْبَلُ دَعْوَاهُ التَّلَفُ بَعْدَ الْإِقْرَارِ وَدَعْوَى الرَّدِّ، وَإِنْ قَالَ: لَهُ عِنْدِي أَوْ مَعِيَ أَلْفٌ،
صَدَّقَ فِي دَعْوَى الْوَدِيعَةِ وَالرَّدِّ وَالتَّلَفِ قَطْعاً وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ أَقْرَأَ بَيْنَ أَوْ هَبَةٍ وَإِقْبَاضٍ ثُمَّ
قَالَ كَانَ فَاسِداً وَأَقْرَزْتُ لَطْنِي الصَّحَّةَ، لَمْ يَقْبَلْ وَلَهُ تَخْلِيفُ الْمُقْرَأُ، فَإِنْ تَكَلَّلَ

ثُمَّ هُزَار دِينَارِهِ بُوُو، ثُمَّ هُزَارِهِش-ثَازَاد- بَه سِپَارْدَن لَه لَای مَن دَایَنَابُو (فَقَالَ
الْمُقْرَأُ: لِي عَلَيْهِ أَلْفٌ آخَرُ) دَان بُوهِیْتِرْلُوهِ کَش-وَاته: نَازَاد- گوتی: جِگَه لَه مَه هُزَارَه،
هَه زَارِی تَرِیشَم لَه سَهَر تَوِیَه. نَهوَه (صَدَّقَ الْمُقْرَأُ-فِي الْأَظْهَرِ- يَمِينِهِ) لَه فَهَر مَوودَه ی
بَه هِیْتَرْدَا: بَاوَه پَه دَانِهِنَه رَه کَه دَه کَرِی، نَه گَهَر سَوِیْنَد بَخْوَا: (کَه لَه سَهَر ی وَاجِب نِیَه
هَه زَارِی تَرِی بَدَاتَن). بَه لَام هَه رَه لَه مَه سَه لَه یه دَا (فَإِنْ كَانَ قَالَ) نَه گَهَر گُوْتِیْتِی (فِی
ذِمَّتِی) هَه زَار دِیْنَارِی لَه نَه سَتَرِی مَن دَا هَه یَه (أَوْ تِیْنَا) یَان هَه زَار دِیْنَارِی بَه قَه رَز لَه لَای
مَنه، نِیْنَجَا هَه زَار دِیْنَارِی هِیْنَاو گوتی: مَه بَه سَتَم ثَم هَه زَارَه بُوُو، کَه بَه سِپَارْدَن لَه لَای
مَن دَایَنَابُو، نَهو کَا تَه (صَدَّقَ الْمُقْرَأُ) بَه سَوِیْنَد بَاوَه پَه دَان بُوهِیْتِرْلُوهِ کَه دَه کَرِی
(عَلَى الْمَذْهَبِ) لَه سَهَر فَهَر مَوودَه ی پَاسَتِی مَه زَهَب.

(قُلْتُ) نِیْعَامِی (النَّوَلِی) دَه فَهَر مَوِی: (فَإِذَا قَبِلْنَا التَّفْسِيرَ بِالْوَدِيعَةِ) هَهَر کَاتِیْک لَای قَبُولِ
بِکَه یَن: هَه زَار دِیْنَارَه کَه بَه سِپَارْدَن پُوون بِکَا تَهوَه (فَلَا صَحَّ أَنَّهَا أَمَانَةٌ) بَه فَهَر مَوودَه ی
پَاسَتَر: نَهو هَه زَارَه نَه مَانَه تِیْکَه لَه لَای دَانِهِنَه رَه کَه، کَه وَا بُو: (فَيُقْبَلُ دَعْوَاهُ التَّلَفُ بَعْدَ
الْإِقْرَارِ) بَه سَوِیْنَد خَوَارْدَن لَای قَبُولِ دَه کَرِی بَلِی: لَه دَوای دَانِهِنَانَه کَه مَه زَارَه کَه فَهو تَا
(و) هَه رَهو هَا بَه سَوِیْنَد لَای قَبُولِ دَه کَرِی (دَعْوَى الرَّدِّ) کَه بَلِی: لَه دَوای دَانِهِنَانَه کَه مَه یَو
خَاوَه نَه کَه یَم گَه پَانَدَهوَه (وَإِنْ قَالَ) نَه گَهَر بَلِی: (لَهُ عِنْدِي أَوْ مَعِيَ أَلْفٌ) هَه زَار دِیْنَارِی لَه
لَای مَنه، یَان لَه گَه لَ مَنه. نَهوَه (صَدَّقَ فِي دَعْوَى الْوَدِيعَةِ وَالرَّدِّ وَالتَّلَفِ قَطْعاً) بَه سَوِیْنَد
بَاوَه پِی پِی دَه کَرِی نَه گَهَر بَلِی: بَه سِپَارْدَن لَه لَای مَنه. یَان بَلِی: بَو خَاوَه نَه کَه یَم
گَه پَانَدَهوَه. یَان بَلِی: فَهو تَا. (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَلَوْ أَقْرَأَ بَيْنَیْ) نَه گَهَر دَانِی هِیْنَا بَه فَرُوشْتَنِیْک (أَوْ هِبَةٍ وَإِقْبَاضٍ) یَان دَانِی هِیْنَا بَه
بَه خَشِیْنِی شَتِیْک وَ دَانَه دَه سَت پِیْیَه خَشِرْلُوهِ کَه (ثُمَّ قَالَ كَانَ فَاسِداً) نِیْنَجَا دَانِهِنَه رَه کَه گوتی:
فَرُوشْتَنَه کَه، یَان بَه خَشِیْنَه کَه بَه تَالَو دَانَه مَه زَرَلُو بُوُو، بَه لَام (وَأَقْرَزْتُ لَطْنِي الصَّحَّةَ) بُوِیْ
دَانَم هِیْنَا چَوْنِکَه وَ تِیْگَه یَسْتَبُوم دِرُوسْت بُووه. نَهوَه (لَمْ يَقْبَلْ) قَه سَی دَانَه مَه زَرَانَه کَه ی لَای
قَبُولِ نَا کَرِی، بَه لَام (وَلَهُ تَخْلِيفُ الْمُقْرَأُ) بَوِی هَه یَه دَان بُوهِیْتِرْلُوهِ کَه سَوِیْنَد بَدَا: لَه سَهَر
دَانَه مَه زَرَانِی فَرُوشْتَن، یَان بَه خَشِیْنَه کَه (فَإِنْ تَكَلَّلَ) جَا نَه گَهَر دَان بُوهِیْتِرْلُوهِ کَه سَوِیْنَدِی

خَلَفَ الْمُقَرُّ وَبَرِيٌّ، وَلَوْ قَالَ: هَذِهِ الدَّارُ لَزَيْدٌ بَلْ لَعَمْرُو أَوْ غَضِبْتُهَا مِنْ زَيْدٍ بَلْ مِنْ عَمْرٍو سَلَّمْتُ لَزَيْدٍ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ الْمُقَرَّ يَغْرُمُ قِيمَتَهَا لَعَمْرُو بِالْإِقْرَارِ، وَيَصِحُّ الْإِسْتِثْنَاءُ إِنْ أَتَصَلَ وَلَمْ يَسْتَعْرِقْ، فَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَى عَشْرَةِ إِلَّا تِسْعَةً إِلَّا ثَمَانِيَةً لَزِمَهُ تِسْعَةٌ، وَيَصِحُّ مِنْ غَيْرِ الْجِنْسِ: كَأَلْفٍ إِلَّا ثَوْبًا، وَيُبَيِّنُ بِثَوْبٍ قِيمَتَهُ ذَوْنُ أَلْفٍ، وَمِنْ الْمُعَيَّنِّ: كَهَذِهِ الدَّارُ لَهُ إِلَّا هَذَا الْبَيْتَ، أَوْ هَذِهِ الدَّارَاهِمُ لَهُ إِلَّا ذَا الدَّرْهِمِ، وَلِغَلِيظِ الْمَعْيَنِ وَجْهٌ شَادٌّ، قُلْتُ: لَوْ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْعَبِيدُ لَهُ إِلَّا وَاحِدًا قَبْلَ وَرَجَعَ فِي الْبَيَانِ إِلَيْهِ،

نه خوارده، نهو کاته (خلف المقر وبری) سویندی گه پاندریه وه ده خوا: (که فرقه شته که، یان به خشینه که دانه مه زلوه). نینجا (وبری) له مافه که نازاد ده بیو بریاری دانه مه زانندیان بق ده بری، چونکه گه پانده وهی سویند وه کو دانپیدا هیئانه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (هذه الدار لزيد بل لعمرى) نه م خانووه هی (زهید) ه، به لکو هی (عه م) ه (أو) یان گوتی: (غضبتُها من زید بل من عمرو) داگیرم کردوه له (زهید)، به لکو له (عه م). نه وه له هه ربوو مه سه له دا ماله که ی لئوره ده گیرئ، هه م (سَلَّمْتُ لَزَيْدٍ) ته سلیمی زهید ده کریئ، نینجا (وَالْأَظْهَرُ) به هه رمووده ی به هیتر (أَنَّ الْمُقَرَّ يَغْرُمُ قِيمَتَهَا لَعَمْرُو بِالْإِقْرَارِ) دانپیتنراوه که ش- له توله- ده داته عه مر به هی دانپیدا هیئانه که ی بق نهویش.

(وَيَصِحُّ الْإِسْتِثْنَاءُ) له دانپیتاندا جیا کردنه وه دروسته (إِنْ أَتَصَلَ) بهو مه رجی جیا کردوه که به بی نیوان- له گه ل دان پیتا هیئراوه که دا بگوتی، هه م (وَلَمْ يَسْتَعْرِقْ) گشت دان پیتا هیئراوه که ش نه گریته وه، که واته: نه گهر بلئ: ده دیناری له سه ر منه ده دینار نه بی، نهو جیا کردنه وهیه دانه مه زئی (فَلَوْ قَالَ) جا نه گهر گوتی: (لَهُ عَلَى عَشْرَةِ إِلَّا تِسْعَةً إِلَّا ثَمَانِيَةً) ده دیناری له سه ر منه تق دینار نه بی، هه شت دینار نه بی، نهو (لَزِمَهُ تِسْعَةً) تق دیناری له سه ر واجب ده بن.

(وَيَصِحُّ مِنْ غَيْرِ الْجِنْسِ) جیا کردنه وه دروسته له په گه زکی تری جگه له په گه زی دان پیتا هیئراوه که (كَأَلْفٍ إِلَّا ثَوْبًا) وه: هه زار دیناری له سه ر منه جلیک نه بی (وَيُبَيِّنُ بِثَوْبٍ قِيمَتَهُ ذَوْنُ أَلْفٍ) نهو جله پوین ده کریته وه به جلیکی وه ها: که نرخ ی له هه زار دینار که متر بی (و) هه روه ها (مِنْ الْمُعَيَّنِّ) جیا کردنه وه له شتی دیار کرلویشدا دروسته (كَهَذِهِ الدَّارُ لَهُ إِلَّا هَذَا الْبَيْتَ) وه: نه م خانووه هی نازاده نهو ژووړه نه بی (أَوْ هَذِهِ الدَّارَاهِمُ لَهُ إِلَّا ذَا الدَّرْهِمِ) یان نه م دیره مانه هی نازاده نه م دیره مه نه بی (وَلِغَلِيظِ الْمَعْيَنِ وَجْهٌ شَادٌّ) له باره ی دیار کرلو، هه رمووده ی بی هیز هیه: که جیا کردنه وه ی لی دروست نه بی.

(قُلْتُ) نیعامی (النواوی) ده هه رموی: (لَوْ قَالَ هَؤُلَاءِ الْعَبِيدُ لَهُ إِلَّا وَاحِدًا) نه گهر گوتی: نهو کویلا نه هی نهو ن یه کویله نه بی. نهو (قَبْلَ) لی قبول ده کریئ (وَرَجَعَ فِي الْبَيَانِ إِلَيْهِ)

فَإِنْ مَاتُوا إِلَّا وَاحِدًا وَرَزَعَمَ أَنَّهُ الْمُسْتَنَى صُدُقَ يَمِينِهِ عَلَى الصَّحِيحِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

بق دیارکردنی کز یله کهش ده گه پیتته وه لای دانه پیتته ره که (فَإِنْ مَاتُوا إِلَّا وَاحِدًا) جا نه گهر کز یله کان گشتیان مردن ته نه پایه کتکیان نه بی (وَرَزَعَمَ أَنَّهُ الْمُسْتَنَى) دانه پیتته ره کهش گوتی: نه مه یان جیا کراوه که بوو، نه وه (صُدُقَ يَمِينِهِ عَلَى الصَّحِيحِ) به سویتد باوه پری پی ده کری له سر فرموده ی راست، چونکه نه وه بهستی خوی ده زانی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِأَسَى دَانِيَيْنَانَ بِهِ نَهْزَادِي نَادَه مِيزَادِيكَ﴾

واته: نه زادی ناده مِيزادیک به خویه وه بیهستی و به به چی خوی دابنی، یان نه زادی خوی به ناده مِيزادیک وه بیهستی و خوی به به چی نه دابنی.

جا بزانه: له سرده می نه قامی و له سره تای نیسلا میس ره فتار نه وه ابو: پیاویک مندالی که سیکی تری ده کرده کوری خوی، جا کوره که به کوری نه وه پیاوه ناوی ده میتندرا، نینجا خوی گوره نه مه ره فتاره ی هر پام کردو فرمودی: ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَائِهِمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي السَّيِّئِ وَمَوَالِيكُمْ﴾ به باوکی خویان ناویان بهیخن، نه وه داپه روه رانه تره له لای خوا، جا نه گهر نه تانزانی کئی باوکیانه - وه منداله که دوزراییته وه - نه وان برای نیوه له نایینو برادر می نیوه، واته: به برا ناویان بهیخن.

نینجا نه گهر نه دانه پیتته نه راست بی، نه و کاته دانه پیتته که واجبه، به لام نه گهر درو بی، نه و کاته هر پامو له گونا مه گوره کانه، جیاوازی نیه درو یه که: له مه بوونی نه زاده که دا بی، یان له نه بوونی دا بی، هر وه له (تحفة) و (نهایه) و، حاشیه کانیا ندا پوون کراوه ته وه،

ده رباره ی درو کردن له مه بوونی نه زادا، پیغه مبه ر علیه السلام ده فرمودی: ﴿مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ﴾ و فی حدیث آخر: ﴿لَعَنَهُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشیخان، هر که سیک خوی به نه زادی که سیکی تری جگه له باوکی خویه وه بیهستی و بشرانی نه و که سه باوکی خوی نیه، نه وه به هشتی له هر پامو له عنه تی خولو مه لاتی که و خه لکی له سر بی.

هم ده رباره ی درو کردن له نه بوونی نه زادا، پیغه مبه ر علیه السلام ده فرمودی: ﴿أَيُّمَا رَجُلٍ جَحَدَ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ إِحْتَجَبَ اللَّهُ عَنْهُ وَلَفَضَحَهُ عَلَى رَأْسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ رواه ابودلود و صححه ابن حبان و الحاکم، هر پیاویک به مندالی خوی بلئی: مندالی من نیه. بشرانی مندالی خویه تی، نه وه خوی گوره له پوزی قیامت خوی له دانه پیتته و پووره شی نه کا له به رچاوی مه موو خه لک.

﴿فَاكْدَارِي﴾: له عنه ت و هر پشه ی نه و دهیسانه، نه و که سانه ش ده گریته وه: که له سرده می نیستادا - مندالیک له که سیک و رده گرن، یان مندالیک ده دوزنه وه، نینجا له

(فَصْلٌ) أَقَرَّ بِنَسَبِ إِنْ الْحَقُّ بِنَفْسِهِ أَشْطَرَطَ لَصِحَّتِهِ أَنْ لَا يُكَذِّبَهُ الْحُسُّ وَلَا الشَّرْعُ بِأَنْ يَكُونَ مَعْرُوفَ النَّسَبِ مِنْ غَيْرِهِ، وَأَنْ يُصَدِّقَهُ الْمُسْتَلْحَقُّ إِنْ كَانَ أَهْلًا لِلتَّصْدِيقِ، فَإِنْ كَانَ بِالْغَا فَكَذَّبَهُ لَمْ يَثْبُتْ إِلَّا بَيِّنَةٌ، وَإِنْ اسْتَلْحَقَّ صَغِيرًا ثَبَتَ، فَلَوْ بَلَغَ

به پرتوه به رایه تی ره گزنامو و ناسنامه دا نه ژادی منداله که به خویانه وه ده به سترو ده یکه نه کوپی خویان، یان کیژی خویان، جا به هوی نه و تاوانه گه وره یه، پاشه روژیکی پر ترسو و ناشه رعی چاوه روانی خیزانه که و منداله که ده کا؟ چونکه منداله که به هه پامی تیکه لی نه و خیزانه ده بی تو به ناشه رعی میرات له و خیزانه ده گریو گشتیان ده بنه مالویرانی روژی قیامه ت، که و ابو: هه ر ئیستا له سه ر نه ندامانی خیزانه که واجب و هه م هه ر کاتیک منداله که ش بلوغی بو، له سه ری واجب: به په له خویان له و گوناهه گه وره یه پزگار بکه و نه و نه ژاده روژنه هه لپوه شیننه وه، نه وه ک به رده وام له له عنه تی خوادا بمیننه وه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: ﴿لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى بَعِيْرَ اَيِّهٖ وَهُوَ يَغْلُمُ- اِلَّا كَفَرٌ﴾ رواه الشیخان، هه ر پیاوئک نه ژادی خوی به که سیکی تر- جگه له باوکی خوی- بیه سترو بشرانی باوکی خوی نیه، به راستی کافر بووه. واته: نه گه ر به هه لالی دابنئ، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویاته.

(أَقَرَّ بِنَسَبٍ) هه ر کاتیک دانی هیئا: به نه ژادی که سیک، نه وه ته ماشا ده که یئ: (إِنْ الْحَقُّ بِنَفْسِهِ) نه گه ر نه ژادی که سه که ی به خوی وه به ست (أَشْطَرَطَ لَصِحَّتِهِ) به مه رج داندراوه بق وروستبوونی به ستانه که، سی مه رج:

یه که م: (أَنْ لَا يُكْذِبَهُ الْحُسُّ) نابئ مه ستکردن به روژنی دابنئ، که و ابو: نه گه ر یه کیکی ته مه ن بیست سالی، یه کیکی پانزه سالی به مندالی خوی دابنئ، نه وه روژی و وروست نابئ.

دووه م: (وَلَا الشَّرْعُ) نابئ شه ر به روژنی دابنئ: (بِأَنْ يَكُونَ مَعْرُوفَ النَّسَبِ مِنْ غَيْرِهِ) وه منداله که ناسراو بی: که له نه ژادی که سیکی تره، هه روه که تازه پوونمان کرده وه، یان منداله که له زینا بویی؟ چونکه مندالی له زینا بیژی یه و وروست نیه به نه ژادی خوی وه بیه سترو، هه روه که له (تحفة) دا فرمویه تی.

سی یه م: (وَأَنْ يُصَدِّقَهُ الْمُسْتَلْحَقُّ) ده بی نه ژاده سترلوه که باوه پ به دانیه نه ره که بکا (إِنْ كَانَ أَهْلًا لِلتَّصْدِيقِ) نه گه ر له وانه بی: که لکی باوه پ پی کردنی هه بی: وه ک بالغ و عاقل بی، که و ابو: (فَإِنْ كَانَ بِالْغَا فَكَذَّبَهُ) نه گه ر نه ژاده سترلوه که بالغ و عاقل بوو و دانیه نه ره که ی به درو خسته وه، نه و کاته: (لَمْ يَثْبُتْ إِلَّا بَيِّنَةٌ) نه ژاده که ی ناشکرا نابئ، ته نها به شاهید نه بی، به لام (وَإِنْ اسْتَلْحَقَّ صَغِيرًا) نه گه ر نه ژادی مندالیکی نه بالغ، یان شیئیکی به خوی وه به ست، نه و کاته: (ثَبَتَ) نه ژاده که ی ناشکرا ده بی، که و ابو: (فَلَوْ بَلَغَ) نه گه ر منداله که

وَكَذَّبَهُ لَمْ يَنْظُرْ فِي الْأَصْحِ، وَيَصِحُّ أَنْ يَسْتَلْحَقَ مَيْتًا صَغِيرًا وَكَذَا كَبِيرٌ فِي الْأَصْحِ
وَوَيْرَهُ، وَلَوْ اسْتَلْحَقَ إِنْسَانٌ بِالْغَا ثَبِتَ لِمَنْ صَدَّقَهُ، وَحُكْمُ الصَّغِيرِ يَأْتِي فِي اللَّقِيطِ إِنْ شَاءَ
اللَّهُ تَعَالَى، وَلَوْ قَالَ لَوْلَدَ أُمَّتِهِ هَذَا وَلَدِي ثَبِتَ نَسَبُهُ، وَلَا يَثْبُتُ الْإِسْتِيلَادُ فِي الْأَظْهَرِ،
وَكَذَا لَوْ قَالَ: وَلَدِي وَلَدَتُهُ فِي مِلْكِي، فَإِنْ قَالَ عَلَّقْتُ بِهِ فِي مِلْكِي ثَبِتَ الْإِسْتِيلَادُ، فَإِنْ
كَانَتْ فِرَاشًا لَهُ لَحَقَهُ بِالْفِرَاشِ مِنْ غَيْرِ اسْتِلْحَاقٍ، وَإِنْ كَانَتْ مُزَوَّجَةً فَالْوَلَدُ لِلزَّوْجِ
وَاسْتِلْحَاقُ السَّيِّدِ بَاطِلٌ،

بلوغی بو، یان شیئته که چاک بزوهو (و کذبیه) دانیهنه ره که ی به درو خسته وه (لم یبطل)
نه زاده به سترلوه که به تال نابیتته وه (فی الاصح) له فهرموده ی راستردا.
(و یصح ان یستلحق میتا صغیرا) دروسته نه زادی مندالیکی نه بالفی مردوب به خویه وه
بیه ستن (و کذا کبیر) هه روه ها دروسته نه زادی مردوبیکی گه وره ی بالغیش به خویه وه
بیه ستن (فی الاصح) له فهرموده ی راستردا، که وابو: (ویریه) دانیهنه ره که میرات
ده گری له نه زاده به سترلوه مردوبه وه.

(و لو استلحق انسان بالغاً) نه گهر دوو که س، یان زیاتر نه زادی به کیکی بالغو عاقلیان به
خویانه وه به ست و هه ربووک گوتیان نه مه کوپی منه. نه وه (ثبت لمن صدقه) نه زاده که ی
بو نه وه که سه یان ناشکرا ده بی: که نه وه باوه ری پی ده کا.

(و حکم الصغیر یأتی فی اللقیط) بریاری مندالی نه بالغ که دوو که س به نه زادی خویانه وه
بیه ستن له باسی مندالی دوزرلوه دا دئی، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(و لو قال لولد أُمِّهِ: هَذَا وَلَدِي) نه گهر گوتیه مندالی (جاریه) که ی خوی: نه مه مندالی منه
(ثبت نسبه) نه زاده که ی ناشکرا ده بی، به لام (ولا یثبت الاستیلاذ) دایکه مندالیه که ی
(جاریه) که ناشکرا نابی (فی الاظهر) له فهرموده ی به میزتردا (و کذا) هه روه ها دایکه
مندالیه که ی ناشکرا نابی (لو قال: ولدی ولدت فی مملکتی) نه مه مندالی منه له ملکایه تی
مندا لی ی بو، به لام (فان قال: علقت به فی مملکتی) نه گهر گوتی: له ملکایه تی مندا زکی پی
گریته، نه و کاته (ثبت الاستیلاذ) (جاریه) که ده بیته دایکه مندا.

(فان كانت فراساً له) جا نه گهر (جاریه) که سه رجی گه وره که ی بی، واته: جیماعی
له گهل کردبو، نه و کاته (لحقه بالفراش من غیر استلحاق) نه زادی مندالی (جاریه) که به
هو ی سه رجی بیه که - به گه وره که ی وه ده به ستر، بی نه وه ی گه وره که بیه ستن، به لام
(وان كانت موزوجة) نه گهر (جاریه) که له یه کیکی تر ماره کرابو، نه و کاته (فالولد للزوج)
مندالی (جاریه) که ده بیته هی میرده که ی، که وابو: (واستلحاق السید باطل) نه زاده به ستانی
گه وره که ی به خویه وه به تال و دروست نابی.

وَأَمَّا إِذَا أَلْحَقَ التَّسَبُّ بِغَيْرِهِ كَهَذَا أَخِي أَوْ عَمِّي فَيُثْبِتُ نَسَبُهُ مِنَ الْمُلْحَقِ بِهِ بِالشُّرُوطِ السَّابِقَةِ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمُلْحَقِ بِهِ مِثًّا، وَلَا يُشْتَرَطُ أَنْ لَا يَكُونَ نَفَاهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمُقَرِّ وَاثًا حَائِزًا، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْمُسْتَلْحَقَ لَا يَرِثُ وَلَا يُشَارِكُ الْمُقَرِّ فِي حِصَّتِهِ، وَأَنَّ الْبَالِغَ مِنَ الْوَرَثَةِ لَا يَنْفَرِدُ بِالْإِقْرَارِ،

ثينجا بزانه: تا نيزه باس له وه بوو: نه ژاده كه به خويوه بيه ستن (وَأَمَّا إِذَا أَلْحَقَ التَّسَبُّ بِغَيْرِهِ) به لام نه گهر نه ژاده كه - جگه له خوی - به خرميكي تريوه بيه ستن (ك) وهك بلی: (هَذَا أَخِي) نه مه برامه كوپي باوكمه (أَنْ يَانَ بَلَى: (عَمِّي) نه مه ماممه كوپي باپيرمه، نه و كاته (فَيُثْبِتُ نَسَبُهُ مِنَ الْمُلْحَقِ بِهِ) نه ژاده كه ی له پتوه به ستراوه كه ناشكرا ده بی: كه باوكو باپيره يه تی (بِالشُّرُوطِ السَّابِقَةِ) به وسن مهرجانه ی پابروو، هم چواره ميش: (وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمُلْحَقِ بِهِ مِثًّا) ليره دا به مهرج داده ندری: پتوه به ستراوه كه مړيوو بی، واته: نه ژاد به ستن به زيندوويكي جگه له خوی دروست نابي، به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ) ليره دا به مهرج داناندری: (أَنْ لَا يَكُونَ نَفَاهُ) پتوه به ستراوه كه له ژيانی دا نه يگوتبی: نه مه مندالی من نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

هروه ها (وَيُشْتَرَطُ) ليره دا بۆ دروستبوونی نه ژاده كه به مهرج داده ندری (كَوْنُ الْمُقَرِّ وَاثًا حَائِزًا) دانپنه ره كه ميراتگريكي وها بی: گشت ميراتی مړيوو كه ی - به شرع - بدریتی، جياوازی نيه: ميراتگړه دانپنه ره كه: يه ك كه س بی، يان زياتر بی، بۆ ويينه: نه گهر يه كيك بمریو ته نها كوپيكي له لوا به جی بمینی، ثينجا نه م كوپه دان بهیني: كه نازاد براهه تی. نه و كاته نه ژادی نازاد ناشكرا ده بی و له گهل دانپنه ره كه ده بڼه برای يه كتری و ميراته كه له نيوانياندا به نيوه یی ده بی، كه واو: نه گهر ميراتگړه كان كومه ليك كوپو كيژ بون، نه و كاته: پتويسته گشتيان له سهر دانپنه نه كه پك بكهون، هروهك له ژوريه ی سرچاوه كاندا فرمويانه.

به لام نه گهر ميراتگړه كان - به گشتی - له سهر دانپنه نه كه پك نه كه وتن، به لكو هندیكيان دانيان پيدا هيتاو هندیكيش دانيان پيدا نه هيتا، نه و كاته (وَالْأَصَحُّ) فرموده ی راستر: (أَنَّ الْمُسْتَلْحَقَ لَا يَرِثُ) نه ژاد به ستراوه كه ميرات ناگري، چونكه ناشكرايوونی نه ژاده كه ی دروست نه بوه، هم (وَلَا يُشَارِكُ الْمُقَرِّ فِي حِصَّتِهِ) ناشبيته هاوبه شی دانپنه ره كه له به شه ميراته كه ی دا.

(و) هر به فرموده ی راستر (أَنَّ الْبَالِغَ مِنَ الْوَرَثَةِ لَا يَنْفَرِدُ بِالْإِقْرَارِ) نه و ميراتگړه ی بلوغي بووه، نابي به ته نها دان بهیني به نه ژاده كه، به لكو چاوه پوانی نه وانی تريش ده كړی تا بلوغيان ده بی، هم چاوه پوان ده كړی شينه كه يان چاك بيتوه.

وَأَنَّهُ لَوْ أَقْرَأَ أَحَدُ الْوَارِثِينَ وَالْكَرَّ الْآخَرَ وَمَاتَ وَلَمْ يَرْلَهُ إِلَّا الْمَقْرُ
 ثَبِتَ النَّسَبُ، وَأَنَّهُ لَوْ أَقْرَأَ ابْنُ حَائِزٍ بِأَخُوهُ مَجْهُولٌ فَأَنْكَرَ الْمَجْهُولُ
 نَسَبَ الْمَقْرُ ثَبِتَ فِيهِ وَيُثْبِتُ أَيْضاً نَسَبَ الْمَجْهُولِ، وَأَنَّهُ إِذَا كَانَ
 الْوَارِثُ الظَّاهِرُ يَخْجِبُهُ الْمُسْتَلْحَقُ كَأَخٍ أَقْرَأَ بِإِبْنِ لَلْمَيْتِ ثَبِتَ النَّسَبُ وَلَا إِرْثَ.
 (كِتَابُ الْعَارِيَةِ)

(و) هر به فرموده‌ی پاستر: (أَنَّهُ لَوْ أَقْرَأَ أَحَدُ الْوَارِثِينَ) نه‌گه‌ر له نووبرا - که
 هر دو کوکیان میراثگر بون - به کیکیان دانی هیئا به نه‌ژادی برایه‌کی سی‌یه‌م (وَأَنْكَرَ الْآخَرَ)
 نه‌وی‌تریش دانی پیدا نه‌هیئا، نه‌وه سی‌یه‌مه‌که میراث ناگرئ، چونکه نه‌ژادی به دروستی
 ناشکرا نه‌بوه، به‌لام (و) هر کاتیک (مات) داننه‌مینره‌که مرد (وَلَمْ يَرْلَهُ إِلَّا الْمَقْرُ) جگه‌ له
 داننه‌ینره‌که‌ش که‌سی‌تر میراثی له داننه‌مینره‌که نه‌ده‌گرت، نه‌و کاته (ثَبِتَ النَّسَبُ) به
 هوی داننه‌ینانه‌کی پابرو، نه‌ژاده‌که ناشکرا ده‌بی‌و سی‌یه‌مه‌که‌ش میراث ده‌گرئ، چونکه
 داننه‌ینره‌که - ثَبِتَا - گشت میراثی ده‌دریئت.

(و) هر به فرموده‌ی پاستر (أَنَّهُ لَوْ أَقْرَأَ ابْنُ حَائِزٍ) نه‌گه‌ر کوپیکی ناسرلو - که ه‌موو
 میراثه‌کی ده‌برد - دانی هیئا (بِأَخُوهُ مَجْهُولِ) به برایه‌تی نه‌ناسرلوئیک (فَأَنْكَرَ الْمَجْهُولُ)
 نَسَبَ الْمَقْرُ نینجا نه‌ناسرلوه‌که‌ش دانی نه‌هیئا به نه‌ژادی داننه‌ینره‌که، واته:
 نه‌ناسرلوه‌که به کوپه‌کی گوت: من کوپی مردوه‌که‌م، تو کوپی نه‌ونی، نه‌وه (لَمْ يُؤْثَرِ)
 فی‌یه) داننه‌مینانه‌کی‌وی کار له نه‌ژادی کوپه‌که‌ناکا، چونکه نه‌ژاده‌کی به‌سترلو،
 که‌وابو: (وَيُثْبِتُ أَيْضاً نَسَبَ الْمَجْهُولِ) به هوی داننه‌ینانی ناسرلوه‌که، نه‌ژادی
 نه‌ناسرلوه‌که‌ش ناشکرا ده‌بی.

(و) هر به فرموده‌ی پاستر: (أَنَّهُ إِذَا كَانَ الْوَارِثُ الظَّاهِرُ يَخْجِبُهُ الْمُسْتَلْحَقُ) هر کاتیک
 میراثگرئیک ناشکرا به هوی نه‌ژاد به‌سترلوه‌که، بی‌به‌ش ده‌بو له میراثی مردوه‌که‌ی: (كَأَخٍ)
 أَقْرَأَ بِإِبْنِ لَلْمَيْتِ) وه‌ک برای مردوئیک دان بهیئتی به نه‌ژادی کوپیک بی مردوه‌که، نه‌و کاته
 (ثَبِتَ النَّسَبُ) نه‌ژادی کوپه‌که ناشکرا ده‌بی‌و ده‌بیته کوپی مردوه‌که، به‌لام (وَلَا إِرْثَ)
 هیچ میراثه‌کی نادریئت، چونکه نه‌گه‌ر میراثی بدریئت، برایه‌که له میراثگریه‌تی ده‌که‌وئ،
 وه نه‌گه‌ر له میراثگریه‌تی بکه‌وئ، داننه‌ینانه‌کی ه‌لده‌وه‌شیته‌وه.

﴿ كِتَابُ الْعَارِيَةِ: پهل‌توکی خواستن ﴾

واته: شتیک به خواستن - له که‌سیک وه‌ریگرئ تا‌کو سودی ل‌توهریگرئ، نینجا بی
 خاوه‌نه‌کی بیگه‌رینیتته‌وه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ كَانَ فَرَّغَ بِالْمَدِينَةِ فَاسْتَعَارَ النَّبِيُّ ﷺ فَرَساً
 مِنْ أَبِي طَلْحَةَ فَرَكَبَهُ، فَلَمَّا رَجَعَ قَالَ: مَا رَأَيْتُ مِنْ شَيْءٍ ﴿رواه البخاري، ترسیک له (مدینه)

شَرَطُ الْمُعِيرِ: صِحَّةُ تَبَرُّعِهِ، وَمِلْكُهُ الْمُنْفَعَةَ، فَيُعِيرُ مُسْتَأْجِرًا لَا مُسْتَعِيرًا عَلَى الصَّحِيحِ،
وَلَهُ أَنْ يَسْتَنْبِيبَ مَنْ يَسْتَوْفِي الْمُنْفَعَةَ لَهُ،

پوی‌دا، جا پیغه مبه‌ر^{علیه السلام} نه‌سپنکی له (ابی‌طلحه) خواست و به‌رو و بودلو به‌که پویشته، جا
که به‌راوه‌فهرمووی: هیچمان نه‌دیت.

نینجا بزانه: شت به‌خوازدان- له خودی‌خویدا - سوننه‌ته، به‌لام نه‌گه‌ر بیته‌هوی
دروستبوونی خواپه‌رستیه‌کی واجب، یان پزگارکردنی گیانکی‌پزدار نه‌و کاته به‌خوازدانه‌که
واجب ده‌بئ، هه‌روه‌که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه، خوی‌که‌وره‌ده‌فهرمووی:
﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ یارمه‌تی یه‌کتری بدنه‌ له سه‌ر
چا‌که‌و خواپه‌رستی، به‌لام یارمه‌تی یه‌کتری مه‌دنه‌ له سه‌رگوناهو نوژمنکاری.

دیشان بزانه: مامله‌تی‌خواستن له‌م چوار پوکنانه پیک دئ: (مُعِيرٌ) خو‌ازده‌ر: که‌خاوه‌ن
ماله‌که‌یه. (مُسْتَعِيرٌ) مال‌خو‌از: که‌ماله‌که به‌خواستن وه‌رده‌گرئ. (مُسْتَعَارٌ) خواستراوه‌که:
که‌ماله‌که‌یه، هه‌م پئی ده‌گو‌ترئ: (مُعَارٌ) به‌خو‌ازدراو. (الصِّفَةُ): گوته‌ی مامله‌ته‌که.

(شَرَطُ الْمُعِيرِ) مه‌رجی خو‌ازده‌ره‌که، نه‌مه‌یه: (صِحَّةُ تَبَرُّعِهِ) دروست بئ: مالی‌خوی به‌
خۆپایی بداته یه‌کینکی‌تر، واته: بالغ و عاقل بئ و قه‌ده‌غه‌ی له سه‌ر نه‌بئ و زۆرلی‌کراو نه‌بئ،
که‌واته: نه‌گه‌ر مندال و شیت و زۆرلی‌کراو و قه‌ده‌غه‌کراو شتیک به‌خواستن بدنه‌،
خواستنه‌که دروست نابئ و مال‌خو‌ازده‌که‌ش ده‌بیته‌ زامینی و هه‌م کرئ یه‌که‌شی ده‌که‌ویته
سه‌ر، هه‌روه‌که (تحفة) له (الأنوار) گنپراویه‌تیه‌وه.

نینجا بزانه: پتویسته مال‌خو‌ازده‌که‌ش نه‌و مه‌رجانه‌ی پابردویی تئ‌دا بیته‌جئ، که‌واته:
خواستنی مندال و شیت و قه‌ده‌غه‌کراو و زۆرلی‌کراو دروست نابئ، به‌لام نابنه‌ زامینی
ماله‌خواستراوه‌که، به‌و مه‌رجی له مندال و شیت و قه‌ده‌غه‌کراو وه‌ریاننه‌گرتبئ، نه‌گینا:
نه‌وانیش ده‌بنه‌ زامینی ماله‌که، هه‌روه‌که له (حاشیة‌العوض) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(و) هه‌م مه‌رجی خو‌ازده‌ره‌که نه‌مه‌یه: (مِلْكُهُ الْمُنْفَعَةَ) سودی ماله‌ به‌خو‌ازدراوه‌که‌ش
ملکی‌خوی بئ، هه‌رچه‌ند خودی ماله‌که‌ش ملکی‌خوی نه‌بئ، که‌وابو: (فَيُعِيرُ مُسْتَأْجِرًا)
دروسته: به‌کرنگرئ ماله‌ به‌کرنگیراوه‌که - به‌خواستن - بداته که‌سپکی‌تر، چونکه
خاوه‌نی سو‌ده‌که‌یه، که‌وابو: وه‌سیت بۆ‌کراو و وه‌قف بۆ‌سه‌رکرویش بۆ‌یان دروسته:
وه‌سیت پیکراوه‌که‌و وه‌فکراوه‌که به‌خواستن بدنه‌.

به‌لام (لَا مُسْتَعِيرٌ) دروست نیه: مال‌خو‌ازتک ماله‌خواستراوه‌که - به‌خواستن - بداته
یه‌کینکی‌تر (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه‌ر فهرمووده‌ی راست، چونکه خاوه‌نی سو‌ده‌که‌ نیه،
به‌لکو بۆ‌ی حه‌لال کراوه: سود له ماله‌که وه‌ریگرئ، که‌وابو: (وَلَهُ) بۆ مال‌خو‌ازده‌که دروسته
(أَنْ يَسْتَنْبِيبَ مَنْ يَسْتَوْفِي الْمُنْفَعَةَ لَهُ) یه‌کک له جئ‌ی خوی دابئی تا‌کو سو‌ده‌که‌ی بۆ

وَالْمُسْتَعَارُ: كَوْنُهُ مُنْتَفَعًا بِهِ مَعَ بَقَاءِ عَيْنِهِ، وَتَجَوُّزُ إِعَارَةِ جَارِيَةٍ لَخِدْمَةِ امْرَأَةٍ أَوْ مَحْرَمٍ، وَيُكْرَهُ إِعَارَةُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ لِكَاْفِرٍ، وَالْأَصَحُّ اشْتِرَاطُ لَفْظٍ: كَأَعْرَضْتُكَ أَوْ أَعْرَضْنِي، وَيَكْفِي لَفْظُ أَحَدِهِمَا مَعَ فِعْلِ الْآخَرِ،

وهریگری: وهك وهكيله كهی، یان ژنه كهی سواری توتومبيله كه بكا، یان گاجووته كه بداته دهست یه کیکی تر تاكو جووتی بۆ بكا.

(وَالْمُسْتَعَارُ) مهرجی ماله خواستراوه كه ش نه مه یه: (كُونُهُ مُنْتَفَعًا بِهِ) له واته بی: سودی لئوه ریگری (مَعَ بَقَاءِ عَيْنِهِ) له گه ل نه وه شدا خودی ماله كه ش بمینیتته وه، كه واته: به خوازدانی به فر بۆ ساردکردنی ناو، یان مۆم بۆ داگیرساندن، دروست نابیی، كه وابو: پئیگی شهرعی نه مه یه: به فروشتن، یان به به خشین بیداتی.

هه روه ها نه گه ر بۆ میوه لیخواردن دره ختیکی بداتی، یان بۆ شیر لیخواردن، یان بیچوو لییوون نازده لیکی بداتی، ده بی میوه كه و شیر كه و بیچوو كه ی بۆ حه لال بكاو دره خته كه ی و نازده كه شی به خواستن بداتی، تاكو بتوانی نه وه به ره مانه یان لئوه دهست بیتتی، چونكه مهرجی خواستراوه كه نه مه یه: به هۆی سود لئوه رگرتن له ناو نه چی، نیتر دیاری کردنی خواستراوه كه مهرج نیه، كه واته: دروسته بلتی: هه ر نازده لیکی منت دهوی به خواستن بییه. هه روهك له ژۆریه ی سه رچاوه كاندا پوون كراوته وه.

(وَتَجَوُّزُ إِعَارَةً جَارِيَةً) دروسته (جاریه) به خواستن بدا (لِخِدْمَةِ امْرَأَةٍ أَوْ مَحْرَمٍ) بۆ خزمه تکردنی نافرهت، یان پیاویکی مه حره م، چونكه مه ترسی بی شهرعی ی تئاگری، به لام (وَيُكْرَهُ إِعَارَةُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ لِكَاْفِرٍ) ناپه سنده كۆپله یه کی موسولمان به خواستن بدریته كافرتك، چونكه سوکایه تی تی دایه.

كه واته: حه رهامه چهك به خواستن بدریته پئیگر، یان هه ر شتیکی تر كه بیتته پالېشتی پیاوخرپان بۆ خراپه كه یان، هه روهك له ژۆریه ی سه رچاوه كاندا نامازه یان بۆ كریوه و، له سه ره تایی نه م باسه دا به لگه مان هیناوه.

(وَالْأَصَحُّ) هه رمووده ی پاستر: (اِشْتِرَاطُ لَفْظٍ) بۆ دروستبوونی خواستن مهرجه: به زویان، یان به نووسین گۆته یه کی وه ها هه بی: كه نيزندانی سود لئوه رگرتن بگه یه نی (گ) وهك بلتی: (أَعْرَضْتُكَ) به خواستن نه م شته م دایه تۆ. یان بلتی: بۆم حه لال کردی سودی لئوه ریگری. نینجا مالخوازه كه ش شته كه بیا (أَوْ) یان مالخوازه كه بلتی: (أَعْرَضْنِي) نه م شته م به خواستن بدی. نینجا خوازده ره كه ش بیداتی، چونكه (وَيَكْفِي لَفْظُ أَحَدِهِمَا مَعَ فِعْلِ الْآخَرِ) بۆ دروستبوونی سود لئوه رگرتن نه وه ننده به سه: یه کیکیان گۆته كه بلتی وه وی تریش کرداره كه بكا، واته: مهرج نیه: هه ربوکیان گۆته كه بلتی.

وَلَوْ قَالَ أَعْرَضْتُكَ لِتَغْلِفَهُ أَوْ لَتَعْبِرَنِي فَرَسُكَ فَهَوَّ إِجَارَةً فَاسِدَةً تُوجِبُ أَجْرَةَ الْمِفْلِ،
وَمُؤْنَةُ الرَّدِّ عَلَى الْمُسْتَعِيرِ، فَإِنْ تَلَفْتَ لَا بِاسْتِعْمَالِ ضَمْنِهَا وَإِنْ لَمْ يُفْرَطْ،

(ولو قال) نه گهر خوازده ره که گوتی: (أَعْرَضْتُكَ لِتَغْلِفَهُ) نه سپه که م به خواستن دایه تو،
تا کو نالیکی بدهیتی (أَوْ لَتَعْبِرَنِي فَرَسُكَ) یان تا کو تو ش نه سپه که ت به خواستن بدهی ته
من (فهو) نه و مامله ته (إِجَارَةً فَاسِدَةً) به کریداننیکي دانه مزروی نادرسته، که و ابو:
(تُوجِبُ أَجْرَةَ الْمِفْلِ) کرئی هاووینه له سر مالخوازه که واجب ده کا بؤ خاوهنی نه سپه که،
نه گهر ماوهیه کی وه های پئ بچئ: کرئی هه بی.

﴿ فَاكْلاَدَارِي ﴾: نه رکی به ختوکردنی ماله خواستراوه که له سر خاوه نه که یه تی، واته: له
سر مالخوازه که نیه، جا نه گهر مالخوازه که نه رکی به ختوکردنی دا، به لام نیزنی قازئی
وه رنه گرتو شاهیدیشی نه گرتن تا کو نه رکه که له خاوه نه که ی وه ریگریته وه، نه و کاته
ما فی وه رگریته وه ی نیه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویانه.

(وَمُؤْنَةُ الرَّدِّ) نه رکی که پاندنه وه ی ماله خواستراوه که: بؤ خاوه نه که ی (عَلَى الْمُسْتَعِيرِ) له
سر مالخوازه که یه، پیغه مبه رﷺ فرمویه تی: ﴿عَلَى الْيَدِ مَا أَخَذْتَ حَتَّى تُؤَدِّيَهُ﴾ رواه
اصحاب السنن بسند حسن، نه و ده سته ی شتیک وهرده گریئ، واجبه: بیپاریزی تا
دهیداته وه خاوه نه که ی.

ئینجا بزانه: هر کاتیک خاوه نه که: دلوی ماله خواستراوه که ی کرد، یان مرد، له سر
مالخوازه که واجبه: به په له ماله خواستراوه که بگریتیته وه، نه گینا: ده بیته زامینو
گریته که شی ده که ویته سر، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویانه.
جا نه گهر خاوه نه که و مالخوازه که له سر که پاندنه وه ی ماله که بووه کیشه یان: خاوه نه که
ده یگوت: نه تکه پاندوته وه، مالخوازه که ش ده یگوت: که پاندومه ته وه — هیچ شاهیدیشی
نه بو — نه و باوهر به خاوه نه که ده کرئی نه گهر سویتند بخوا، هه روه که له (مغنی) و (اقتناع) دا
فرمویه تی.

(فَإِنْ تَلَفْتَ) جا نه گهر ماله خواستراوه که فهوتا، یان عه بیبیکي لپهیدا بو (لَا بِاسْتِعْمَالِ)
فهوتانه که ش به هوی به کار میتاننیکي نیزندراو نه بو: وه که گورگ نازه له خواستراوه که
بخوا، یان ماله خواستراوه که بدزئ، یان بسوتئ، نه وه (ضَمْنَهَا) مالخوازه که ده بیته
زامینو ده بی توله ی بدا (وَإِنْ لَمْ يُفْرَطْ) هه رچه ند که مته رغه میشی نه کردیی ﴿عَنْ صَفْوَانَ
بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَعَارَ مِنْهُ أَذْرُعًا يَوْمَ حَنْزِ، فَقَالَ: أَغْضَبَ يَأْمُحَمَّدُ؟ قَالَ: بَلْ
عَارِيَةٌ مَضْمُونَةٌ﴾ رواه ابوداود والنسائی باسناد جید، پیغه مبه رﷺ چه ند زئی یه کی
له (صفوان) خواست بؤ جه نگی (حنین)، جا (صفوان) گوتی: ثایا به زه وتکردن

وَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَا يَضْمَنُ مَا يَنْمَحِقُ أَوْ يَنْسَحِقُ بِاسْتِعْمَالِ، وَالثَّالِثُ يَضْمَنُ الْمُتَمَحِّقُ،
وَالْمُسْتَعِيرُ مِنَ الْمُسْتَأْجِرِ لَا يَضْمَنُ فِي الْأَصْحِ، وَلَوْ تَلَفَتْ دَابَّتُهُ فِي يَدٍ وَكَيْلٍ بَعَثَهُ فِي
شُغْلِهِ أَوْ فِي يَدٍ مَنْ سَلَّمَهَا إِلَيْهِ لِيَرُوضَهَا فَلَا ضَمَانَ، وَلَهُ الْإِنْتِفَاعُ بِحَسَبِ الْإِذْنِ،

نزییہ کان دہ بی؟ پیٹھ مبر ^{علیہ السلام} فرموی: بہ لکو بہ خواستنیکی زامینکرو وہ ریان دہ گرم
نہ گہر لہ ناو چون تولہ یان دہ دم.

﴿ ناکاداری ﴾: نہ گہر بہ ہوی بہ کارہیتانیکی نیزندرو مالہ خواستروہ کہ بفہوتی، نہ و کاتہ
نابیتہ زامین، ہر وہ کہ لہ (شرح المنہج) دا فرمویہ تی، کہ واتہ: نہ گہر داس بہ دیوتہ
بشکی، یان گاجووت بہ کیلان بمری، یان قاجی بشکی، مالخوازہ کہ نابیتہ زامین، واتہ: بہ و
مہرجہی لہ راہہ بہ دہر بہ کاری نہ میتابی، نہ گینا: لہ و حالہ تہ شدا دہ بیتہ زامین، ہر وہ کہ
لہ (تحفہ) و (نہایہ) دا فرمویانہ.

جا نہ گہر ہر دیولا بووہ کیٹہ یان: نایا خواستروہ کہ بہ ہوی بہ کارہیتانیکی نیزندرو
فہوتاوہ، یان نا؟ نہ وہ باوہ پ بہ مالخوازہ کہ دہ کری نہ گہر سویند بخوا، ہر وہ کہ بہ
پیچہ وانہی (تحفہ) لہ (نہایہ) دا فرمویہ تی.

(وَالْأَصْحُ) فرمودہی راستر: (أَنَّهُ لَا يَضْمَنُ مَا يَنْمَحِقُ) مالخوازہ کہ نابیتہ زامینی نہ و
خواستراوہی بہ ہوی بہ کارہیتانیکی نیزندراو گشتی لہ ناو بجی: وہ کہ جلو بہ رگو نہ و
جورہ شتانہ، ہم و ہکو وولاغہ کہ بہ ہوی باریکی عادتہی، یان سواریتی عادتہی لہ ناو
بجی (أَوْ يَنْسَحِقُ بِاسْتِعْمَالِ) یان بہ ہوی بہ کارہیتانیکی نیزندراو عہیدار بیی و کہ م
بیتہ وہ: وہ کہ وولاغہ کہ پشتی بریندار بیی، یان شہلہ بیی، یان کیڑدہ کہ بشکی
(وَالثَّالِثُ) بہ فرمودہی سنیہم (يَضْمَنُ الْمُتَمَحِّقُ) دہ بیتہ زامینی نہ و خواستروہی
گشتی لہ ناو دہ چی.

(وَالْمُسْتَعِيرُ مِنَ الْمُسْتَأْجِرِ) نہ و کہ سہی مالیکی خواستوہ: لہ بہ کریگریک، یان لہ وہ سیت
بؤکرویک، یان لہ وہ وقف بؤسہرکرویک (لَا يَضْمَنُ) نہ ویش نابیتہ زامین (فِي الْأَصْحِ) لہ
فرمودہی راستردا، چونکہ دہستی نہ وانہش جیگری خاوہن مالہ کہ یہ.

(وَلَوْ تَلَفَتْ دَابَّتُهُ) نہ گہر وولاغہ کہی خوی فہوتا: (فِي يَدٍ وَكَيْلٍ بَعَثَهُ فِي شُغْلِهِ) لہ دہستی
وہ کیلکی دا: کہ بؤ کاریکی خوی نارویہ تی (أَوْ فِي يَدٍ مَنْ سَلَّمَهَا إِلَيْهِ لِيَرُوضَهَا) یان لہ
دہستی کہ سیکدا: کہ وولاغہ کہی تہ سلیم کریبو تاکو مہ شقی سواریی ہی بکا (فَلَا ضَمَانَ)
وہ کیلہ کہ و کہ سہ کہ نابنہ زامینی وولاغہ کہ، بہ و مہرجہی کہ مہ ترغہ مییان نہ کریبی.

(وَلَهُ الْإِنْتِفَاعُ) بؤ مالخوازہ کہ دروستہ: سود لہ خواستروہ کہ وہریگری (بِحَسَبِ الْإِذْنِ)
بہ گویرہی نیزندانہ کہ، کہ واتہ: نہ گہر کتیبیکی بہ خواستن وہرگرتو دیتی مہلہ کی

لَإِنْ أَعَارَهُ لِرِزَاعَةٍ حَنْطَةً زَرَعَهَا وَمِثْلَهَا إِنْ لَمْ يَنْهَهُ، أَوْ لَشَعِيرٍ لَمْ يَزْرَعْ مَا فَوْقَهُ كَحَنْطَةٍ، وَلَوْ أَطْلَقَ الزَّرَاعَةَ صَحٌّ- فِى الْأَصَحِّ- وَيَزْرَعْ مَا شَاءَ، وَإِذَا اسْتَعَارَ لِبْنَاءٍ أَوْ غِرَاسٍ فَلَهُ الزَّرْعُ وَلَا عَكْسُ، وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يَغْرِسُ مُسْتَعِيرٌ لِبْنَاءٍ وَكَذَا الْعَكْسُ، وَأَنَّهُ لَا تَصِحُّ إِعَارَةُ الْأَرْضِ مُطْلَقَةً، بَلْ يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ نَوْعِ الْمَنْفَعَةِ.

تى دايه، دروست نيه: هه له كه- به بئ نيزنى خاوه نه كهى- چاك بكا ته وه، مه گه ر خواسترو كه قورن ان بئ، يان كتيبيكى وه ففكرو بئ، نه و كاته واجبه: هه له كه چاك بكا ته وه، هه روه ك له (تحفة) دا پرونى كر دته وه.

(فَإِنْ أَعَارَهُ لِرِزَاعَةٍ حَنْطَةً) جا نه گه ر زهويه كهى به خواستن دايئ تاكو گه نمى تى دا بچيئ، نه وه (زَرَعَهَا وَمِثْلَهَا) گه نه و ويتهى گه نميشى تى دا ده چيئ (إِنْ لَمْ يَنْهَهُ) نه گه ر له ويته كه قه ده غهى نه كر دئ، كه وابو: دروسته جئ تى دا بچيئ، به لام دروست نيه برنجى تى دا بچيئ؟ چونكه زيانى زياتره (أَوْ لَشَعِيرٍ) يان بئ دا چاندى جئ دابويئ، نه وه (لَمْ يَزْرَعْ مَا فَوْقَهُ كَحَنْطَةٍ) نه گه ر ته نها گوتى: بئ كشتوكال دامه تئ، نه وه ش (صَحٌّ) دروست ده بئ (فِى الْأَصَحِّ) له فهرموده ي راستردا، كه وابو: (وَيَزْرَعْ مَا شَاءَ) هه ركشتوكالئكى حه ز ده كا تى دا ده چيئ.

ئينجا بزانه: هه ر كاتيک مالخوزه كه- به پيچه وانه وه- شتيكى نيزنه درلوى تى دا چاند، نه وه بئ خاوه نه كه دروسته: هه لييكه تئ وهيج توله شى نه داتئ، به لكو نه گه ر ماوه كه شى به سه ردا چوبئ، له سه ر مالخوزه كه واجبه: كرئى هاو ويته يشى بداتئ، هه روه ك له (تحفة) دا فهرمووي تى.

(وَإِذَا اسْتَعَارَ لِبْنَاءٍ أَوْ غِرَاسٍ) هه ر كاتيک زهويه كهى به خواستن وه رگرت بئ خانوو تى دا كردن، يان بئ دره خت تى دا چاندى، نه وه (فَلَهُ الزَّرْعُ) بئى دروسته: كشتوكالئ تى دا بچيئ، چونكه زيانى كه متره، به لام (وَلَا عَكْسُ) پيچه وانه كهى دروست نيه، واته: نه گه ر بئ كشتوكال خواستبيئ، دروست نيه بئ دره ختو خانوو به كارى بيئ، چونكه زيانيان زورتريه (وَالصَّحِيحُ) به فهرموده ي پاست (أَنَّهُ لَا يَغْرِسُ مُسْتَعِيرٌ لِبْنَاءٍ) نه و مالخوازه ي بئ خانوو زهويه كهى خواستوه، بئى دروست نيه: دره ختى تى دا بچيئ (وَكذَا الْعَكْسُ) هه روه ها پيچه وانه كه شى دروست نيه، واته: نه گه ر بئ دره خت خواستبيئ دروست نيه خانووى تى دا دروست بكا.

(وَأَنَّهُ لَا تَصِحُّ إِعَارَةُ الْأَرْضِ مُطْلَقَةً) هه ر به فهرموده ي پاست: دروست نيه: زهوى به خواستن بدرئ بئ باسكردنى سوده كهى (بَلْ يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ نَوْعِ الْمَنْفَعَةِ) به لكو به مه رج

(فَصَلَ) لِكُلِّ مِنْهُمَا رَدُّ الْعَارِيَةِ مَتَى شَاءَ إِلَّا إِذَا أَعَارَ لِذَنْفٍ فَلَا يَرْجِعُ حَتَّى يَنْدَرِسَ أَثَرُ الْمَدْفُونِ وَإِذَا أَعَارَ لِلْبِنَاءِ أَوْ الْغِرَاسِ وَلَمْ يَذْكُرْ مُدَّةً ثُمَّ رَجَعَ إِنْ كَانَ شَرْطَ الْقَلْعِ مَجَانًا لَزِمَهُ،

داندراوه: جوړی سود لټوهرگرته که ی دیاری بکړی، به لام نه گهر بلای: به خواستن دامه تو، تاکو سودی لټوهر بگری به بچوونی خوت، یان چوڼ به خوت حه ز ده که ی. نه وه دروست ده بی و چوڼ حه ز ده کا سودی لټوهر ده گری.

ټینجا بزانه: هر شتیک-وه کو زه وی- له چه ند پوښکه وه سووی لټوهر بگری، وه که: وولاغ، نه ویش وه کو زه وی بریاری بډ درئ: له گشت نه و پوونکړنه وانه ی پابر بودا، هه روه که له زږدیه ی سرچاوه کاند ا هه رموویانه.

﴿فَصَلَ: له باسی هه لټوهر شانده وه وی خواستن﴾

(لِكُلِّ مِنْهُمَا) بډ خوازده ره که و بډ مالخوازده که دروسته: هر یه که یان (رَدُّ الْعَارِيَةِ مَتَى شَاءَ) په شیمان بیته وه و مال ه خواستراوه که بگه پښتنه وه، هر کاتیک حه ز ده کا (إِلَّا إِذَا أَعَارَ لِذَنْفٍ) ته نها نه گهر زه ویه کی به خواستن دایې بډ ناشتنی مردوویک، مردووه که شی تی دا نیشترا بو، نه و کاته (فَلَا يَرْجِعُ) بډ هیچ لایه کیان دروست نیه: په شیمان بیته وه (حَتَّى يَنْدَرِسَ أَثَرُ الْمَدْفُونِ) تا ناسه واری مردووه که ده پښتو ده بیته خول، نه و کاته دروسته په شیمان بیته وه.

﴿نَاكَادَارِي﴾: نه گهر له خوازده ره که و له مالخوازده که-ته نها- یه کیکیان بمرئ، یان شیت بی، یان بی هوش بی، یان قه ده غی له سره دابندرئ، نه وه یه کسر خواستنه که هه لده وه شیتنه وه، که و ابو: واجبه: مالخوازده که، یان میراتگره که ی-به په له- مال ه خواستراوه که بگه پښتنه وه، نه گینا: ده بنه زامین.

جا بزانه: نه گهر له دوی په شیمان بوونه وه ی خوازده ره که، مالخوازده که خواستراوه که ی به کار هیتا، نه وه نه گهر نه یزانیې په شیمان بوته وه کرئ ی ناکه ویته سر، وه نه گهر زانییستی ده یکه ویته سر، به لام نه گهر له دوی مردن و شیت بوون و بی هوش بوونی خوازده ره که به کاری بیتن، نه و کاته کرئ ی ده که ویته سر، جا زانییستی، یان نه یزانیې، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) حاشیه کانیاندا پوون کر لوه ته وه.

(وَإِذَا أَعَارَ لِلْبِنَاءِ أَوْ الْغِرَاسِ) هر کاتیک زه ویه کی به خواستن دایې بډ خانو و تی دا کړن، یان بډ درخت تی دا چاننن (وَلَمْ يَذْكُرْ مُدَّةً) باسی هیچ ماوه یه کیشی نه کرد (ثُمَّ) ټینجا له دوی خانو و کړن و درخت چاننن (رَجَعَ) خوازده ره که په شیمان بووه، نه وه ته ماشا ده که ی: (إِنْ كَانَ شَرْطُ الْقَلْعِ مَجَانًا) نه گهر خوازده ره که به هرجی دانابې: مالخوازده که به خوړای- به بی توله دره خسته که و خانووه که هه لکه نیو لایان بیا، نه وه (لَزِمَهُ) له سر

وَالْأَمْرُ فَإِنْ اخْتَارَ الْمُسْتَعِيرُ الْقَلْعَ قَلْعٌ، وَلَا يَلْزَمُهُ تَسْوِيَةُ الْأَرْضِ فِي الْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ تَلْزَمُهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ لَمْ يُقْلَعْ مَجَانًا، بَلْ لِلْمُعِيرِ الْخِيَارُ بَيْنَ أَنْ يُقْبِيَهُ بِأَجْرَةٍ أَوْ يُقْلَعْ وَيَضْمَنَ أَرْضَ النَّقْصِ، قِيلَ أَوْ يَتَمَلَّكُهُ بِقِيَمَتِهِ، فَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ لَمْ يُقْلَعْ مَجَانًا إِنْ بَدَلَ الْمُسْتَعِيرُ الْأَجْرَةَ وَكَذَا إِنْ لَمْ يَبْدُلْهَا فِي الْأَصَحِّ،

مالخوازه كه واجب: هه لئان بكنه نو لايان بيا، جا نه گهر لاي نه بردن، نه و كاته خو ازده ره كه به خوي لايانده با، جا نه گهر پيويستي به كريكار هه بو، نه و كاته له سهر حيسابي مالخوازه كه كرئيه كه ده دا، شاهيديش ده گري تاكو بتوانئ لي وه ريگريته وه، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) حاشيه كانياندا فرمويانه.

(وَالْأَمْرُ) به لام نه گهر هه لكه ندن و لاي بردن به مهرج دانه نايئ، نه و كاته: (فَإِنْ اخْتَارَ الْمُسْتَعِيرُ الْقَلْعَ) نه گهر مالخوازه كه - به خوي - هه لكه ندن و لاي بردن هه لبرارد، نه وه (قَلْعٌ) هه لئده كه نئ و لايده باو مافي توله وه رگرتنيشي نيه، هه م (وَلَا يَلْزَمُهُ تَسْوِيَةُ الْأَرْضِ فِي الْأَصَحِّ) له سهرئ واجب نيه زهويه كه ش پي ك بخته وه، به لام (قُلْتُ) نيمامي (النواوي) ده فرموي: (الْأَصَحُّ تَلْزَمُهُ) به فرموده ئي راستر: له سهرئ واجب: زهويه كه پي ك بخته وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به لام له سهرئ واجب نيه: گلئكي تري بؤ بيئي نه گهر گلله كي خوي به شي نه كرده وه.

(وَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ) جا نه گهر مالخوازه كه هه لكه ندن هه لئنه لبرارد (لَمْ يُقْلَعْ مَجَانًا) نايئ به بي توله هه لئكه ندرئ، چونكه به پيگايه كي شهرئ برهخت و خانووه كه له زهويه كه دا داندرون (بَلْ لِلْمُعِيرِ الْخِيَارُ) به لكو - نه و كاته - خو ازده ره كه مافي هه لبراردن يه كي ك له و سئ پيگايانه ئي هه يه:

يه كه م: (بَيْنَ أَنْ يُقْبِيَهُ بِأَجْرَةٍ) يان خانووه كه و برهخته كه به كرئ له زهويه كه يه دا به يئنيته وه. دو وه م: (أَوْ يُقْلَعْ وَيَضْمَنَ أَرْضَ النَّقْصِ) يان برهخت و خانووه كه هه لئكه نئ و توله ئي ناته و او يه كه شي بدا. سئ يه م: (قِيلَ) له فرموده يه كدا - كه به راستر داندراوه - (أَوْ يَتَمَلَّكُهُ بِقِيَمَتِهِ) يان برهخت و خانووه كه له مالخوازه كه ده كپئ به نرخی پوئئ كپين، جا هر كاتي ك خو ازده ره كه يه كي كي له و سئيانه هه لبرارد، له سهر مالخوازه كه ش واجب: له گه لي پي ك بكه وي، نه گينا: زوري لي ده كرئ - به بي توله وه رگرتن - برهخت و خانووه كه ئي لايبا، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فرمويانه.

(فَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ) به لام نه گهر خو ازده ره كه هيجي كي له و سئيانه هه لئنه لبرارد، نه و كاته ش (لَمْ يُقْلَعْ مَجَانًا) برهخت و خانووه كه به بي توله هه لئناكه ندرئ (إِنْ بَدَلَ الْمُسْتَعِيرُ الْأَجْرَةَ) نه گهر مالخوازه كه كرئيه كه بدا (وَكَذَا إِنْ لَمْ يَبْدُلْهَا) هه روه ها نه گهر كرئيه كه ش نه دا، هه لئناكه ندرئ (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ئي راستردا.

ثُمَّ قِيلَ يَبِيعُ الْحَاكِمُ الْأَرْضَ وَمَا فِيهَا وَتُقَسَّمُ بَيْنَهُمَا، وَالْأَصْحُ أَنَّهُ يُعْرِضُ عَنْهُمَا حَتَّى يَخْتَارَا شَيْئًا، وَلِلْمُعِيرِ دُخُولُهَا وَالْإِنْتِفَاعُ بِهَا، وَلَا يَدْخُلُهَا الْمُسْتَعِيرُ بِغَيْرِ إِذْنٍ لِلتَّفَرُّجِ، وَيَجُوزُ لِلسَّقِيِّ وَالْإِصْلَاحِ فِي الْأَصْحِ، وَلِكُلِّ بَيْعٍ مَلِكُهُ، وَقِيلَ لَيْسَ لِلْمُسْتَعِيرِ بَيْعُهُ لِنَالِثٍ، وَالْعَارِيَةُ الْمُؤَقَّتَةُ كَالْمُطْلَقَةِ، وَفِي قَوْلٍ لَهُ الْقَلْعُ فِيهَا مَجَانًا إِذَا رَجَعَ،

(ثُمَّ قِيلَ يَبِيعُ الْحَاكِمُ الْأَرْضَ وَمَا فِيهَا) نینجا له فرموده یه کی بی میزدا: دانور زهویه که و درخت و خانووه که و یکرا ده فروشی و (وَتُقَسَّمُ بَيْنَهُمَا) پاره که ش له نیوان خوازدهره که و مالخوازدهره که دا به ش ده کا.

به لام (وَالْأَصْحُ) به فرموده ی راستر: (أَنَّهُ يُعْرِضُ عَنْهُمَا حَتَّى يَخْتَارَا شَيْئًا) دانور وازیان لی دیننی تا- به خویان- شتیک مه لده بیژین و کیشته که ده بریتته وه.

(و) له و حالته ی وازیان لی دیننی (لِلْمُعِيرِ دُخُولُهَا وَالْإِنْتِفَاعُ بِهَا) بۆ خوازدهره که دروسته بچیتته ناو زهویه که ی خوی و سودی لی توره ریگری.

به لام (وَلَا يَدْخُلُهَا الْمُسْتَعِيرُ بِغَيْرِ إِذْنٍ) نابئ مالخوازدهره که به بی نیژنی خوازدهره که برواته ناو زهویه که (لِلتَّفَرُّجِ) بۆ غم ره واندن، به لام (وَيَجُوزُ لِلسَّقِيِّ وَالْإِصْلَاحِ) دروسته بۆ ناودان و چاککردنه وه و میوه رنین بچئ (فِي الْأَصْحِ) له فرموده ی راستردا.

(و) هروه ها (لِكُلِّ بَيْعٍ مَلِكُهُ) بۆ خوازدهره که و بۆ مالخوازدهره که دروسته: هره یه که یان ملکی خوی بفروشیته نه ویتر، یان بیگانه یه ک (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی میزدا (لَيْسَ لِلْمُسْتَعِيرِ بَيْعُهُ لِثَالِثٍ) بۆ مالخوازدهره که دروست نیه: درخت و خانووه که ی بفروشیته سی یه میکی بیگانه.

نینجا بزانه: دروستبوونی فروشتن له و حالته دایه: که زهویه که، یان درخت و خانووه که وه قف نه کرابن، چونکه فروشتنی وه قفکراو دروست نابئ.

که و ابو: نه گهر خانووه که کرابوه مرگه وت، نه و کاته: یان ده بی به کری بهیلدریتته وه، یان بروخیندری و توله ی ناته وای ی بدرئ، جا- نه گهر بگونه ی- که لوپه له که یشی بکریته وه مرگه وت، هروه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا فرموویانه.

(وَالْعَارِيَةُ الْمُؤَقَّتَةُ) نه و خواستنه ی ماوه یه کی بۆ داندراوه (كَالْمُطْلَقَةِ) وه که نه و خواستنه یه که ماوه ی بۆ دانه ندرا بی: له گشت بریاره کانی پابرودا، اته: جیاوازی نیه و یه کسانه: پیش ته و او بیوونی ماوه که، یان نوای ته و او بیوونی ماوه که په شیمان بییتته وه، له هره ورو حالته دا گشت نه و بریارانه ی پابرودوی تدا دینه جئ، چونکه ماوه دانان گفتیکه واجب نیه جئ به جئ بکری، به لام (وَفِي قَوْلٍ) له فرموده یه کدا (لَهُ الْقَلْعُ فِيهَا مَجَانًا) له خواستنی به ماوه دا بۆ خوازدهره که دروسته: درخت و خانووه که به بی توله مه لبه که نی (إِذَا رَجَعَ) هره کاتیک له نوای ته و او بیوونی ماوه که په شیمان بییتته وه.

وَإِذَا أَعَارَهُ لِرِزَاعَةٍ وَرَجَعَ قَبْلَ إِذْكَ الزَّرْعَ فَالصَّحِيحُ أَنْ عَلَيْهِ الْإِبْقَاءُ إِلَى الْحَصَادِ، وَأَنْ لَهُ الْأَجْرَةَ، فَلَوْ عَيْنُ مُدَّةٍ وَلَمْ يُذْرِكْ فِيهَا لَتَقْصِيرِهِ بِتَأْخِيرِ الزَّرَاعَةِ قَلَعَ مَجَانًا، وَلَوْ حَمَلَ السَّيْلُ بَذْرًا إِلَى أَرْضِهِ قَنَبَتْ فَهُوَ لِصَاحِبِ الْبَذْرِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُجَبَّرُ عَلَى قَلْعِهِ، وَلَوْ رَكِبَ دَابَّةً وَقَالَ لِمَالِكِهَا أَعْرَئِيهَا فَقَالَ بَلْ أَجَرْتُكُمَا، أَوْ اخْتَلَفَ مَالِكُ الْأَرْضِ وَزَارِعُهَا كَذَلِكَ

(وَإِذَا أَعَارَهُ لِرِزَاعَةٍ) ههه کاتیک زهویه که ی به خواستن دایم بق کشتوکالیک (وَرَجَعَ قَبْلَ إِذْكَ الزَّرْعَ) نینجا پیش پینگه یینی کشتوکاله که په شیمان بؤوه، نهوه (فَالصَّحِيحُ) ههرمووده ی راست: (أَنْ عَلَيْهِ الْإِبْقَاءُ إِلَى الْحَصَادِ) له سهری واجبه: تا کاتی دروینه بییه ئیتته وه، به لام (وَأَنْ لَهُ الْأَجْرَةَ) به ههرمووده ی راست - له کاتی په شیمان بونه وه وه تا کاتی دروینه - مالی کرئی هیه (فَلَوْ عَيْنُ مُدَّةٍ) جا نه گهر ماوه یه کی بق کشتوکاله که دیاری کرد (وَلَمْ يُذْرِكْ فِيهَا) له و ماوه یه شدا کشتوکاله که پیتنه گه یشت (لَتَقْصِيرِهِ بِتَأْخِيرِ الزَّرَاعَةِ) چونکه مالخوازه که که مته رغه می کردبو به هوی نواختنی چاندن، نه و کاته (قَلَعَ مَجَانًا) به بی توله کشتوکاله که هه لده که نی.

(وَلَوْ حَمَلَ السَّيْلُ بَذْرًا إِلَى أَرْضِهِ) نه گهر لافاو تووی دانه ویله یه که، یان لقه دره ختیک، یان دهنکی میوه یه کی هینا ناو زهویه که ی (قَنَبَتْ) نینجا له ناو زهویه که ی دا دانه ویله که، یان لقه که، یان دهنکه که پواو سهوز بو (فَهُوَ لِصَاحِبِ الْبَذْرِ) نهوه ههه می خاوه نی تویه که یه، له سهه خاوه ن زهویه که ش واجبه: ناگاداری بکاته وه ویداته وه (وَالْأَصَحُّ) ههرمووده ی راستتر (أَنَّهُ يُجَبَّرُ عَلَى قَلْعِهِ) خاوه نه که ناچار ده کرئی سهوز بوه که ی هه لکه که نی و لایبیا.

ههروه ها نه گهر په که کانی دره ختیک پیتنه ناو زهویه که ی و لقیان لی سهوز ببی، نهه سهوز بوه ش ههه می خاوه نی دره خته که یه و خاوه نه که ش ناچار ده کرئی لاینبیا، جا نه گهر خاوه نه که سهوز بوه که ی لانه برد، نه و کاته خاوه ن زهویه که به خوی لایده با، ههروه که نه گهر به هوی لافاو - واته: یان به هوی که تر - به ربو گللی زهویه که ی سهروه هاته ناو زهویه که ی خواره وه، نه و کاته ش خاوه نی خواره وه بوی دروسته: خاوه نی سهروه ناچار بکا: تا کو به ربو گله که ی لایبیا، به لام نه گهر خاوه نه که وازی له دانه ویله که، یان له شته کانی تر هینا، یان به گویره ی عاده ت به زوری واز له و جوړه شتانه ده هیندرا، نه و کاته ده بیتته می خاوه ن زهویه که، ههروه که له (تحفة) دا نهه باسه پوهن کرواته وه.

(وَلَوْ رَكِبَ دَابَّةً) نه گهر سوار ی و لاغیک بو و (وَقَالَ لِمَالِكِهَا أَعْرَئِيهَا) گوئی هه خاوه نه که ی: و لاغه که ت به خواستن داوم (فَقَالَ: بَلْ أَجَرْتُكُمَا) خاوه نه که ش گوئی: به لگو به کرئی داومه ته تو (أَوْ اخْتَلَفَ مَالِكُ الْأَرْضِ وَزَارِعُهَا كَذَلِكَ) یان خاوه ن زهویه که و داچیته ری

فَالْمُصَدِّقُ الْمَالِكُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَكَذَا لَوْ قَالَ: أَعْرَضْتَنِي وَقَالَ بَلْ غَضِبْتَ مِنِّي، فَإِنْ تَلَفْتَ الْعَيْنُ فَقَدْ اتَّفَقَا عَلَى الضَّمَانِ، لَكِنْ الْأَصَحُّ أَنَّ الْعَارِيَةَ تُضْمَنُ بِقِيَمَةِ يَوْمِ التَّلَفِ، لَا بِأَقْصَى الْقِيَمِ وَلَا يَوْمِ الْقَبْضِ، فَإِنْ كَانَ مَا يَدْعِيهِ الْمَالِكُ أَكْثَرَ حَلْفٍ لِلزِّيَادَةِ.

(کتاب الغصب)

هُوَ الْإِسْتِیْلَاءُ عَلَى حَقِّ الْغَيْرِ عُذْوَانًا،

کشتوکالہ کہ نهوما بوه کيشه يان، نهوه (فَالْمُصَدِّقُ الْمَالِكُ) له هردوو کيشه که دا-نه گهر شاهيد نه بئ- به سويند خواردين باوه به خاوهن و لاغ و خاوهن زهويه که ده کړئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فرموده ي راستي مه زه ب. واته: خاوهنه که سويند ده خوا: (به خواستن نه مداوه تئ به لکو به کړئ داومه تئ). ټينجا که سويند خوارد مای کړئ هاووينه ي هه يه.

(وَكَذَا) هه روه ها- به سويند خواردين- باوه به خاوهنه که ده کړئ (لَوْ قَالَ: أَعْرَضْتَنِي) نه گهر سواره که، يان داچينه ره که بلئ: به خواستن داومئ (وَقَالَ بَلْ غَضِبْتَ مِنِّي) خاوهنه که ش بلئ: به لکو له منت زه وت کړوه. ټينجا که سويند خوارد مای کړئ هاووينه ي هه يه (فَإِنْ تَلَفْتَ الْعَيْنُ) چا نه گهر- له م مه سه له يه دا- پيش گه پانده وه ماله که فه وتا، نه وه (فَقَدْ اتَّفَقَا عَلَى الضَّمَانِ) هردوو لا يه کده ننگن له سهر زاميني، چونکه مای خواسترو و مای زه وتکرو هردوو کيان ټوله يان بؤ داندر اوه.

(لَكِنْ الْأَصَحُّ) به لام به فرموده ي راستر (أَنَّ الْعَارِيَةَ تُضْمَنُ بِقِيَمَةِ يَوْمِ التَّلَفِ) مای خواسترو به گويزه ي نرخي پڅي له ناوچووني ټوله ي بؤ داده ندرئ (لَا بِأَقْصَى الْقِيَمِ) نه ک به گويزه ي نرخه هره زږره که يي، هم (وَلَا يَوْمِ الْقَبْضِ) نه ک به گويزه ي نرخي پڅي وه رگرتني (فَإِنْ كَانَ مَا يَدْعِيهِ الْمَالِكُ أَكْثَرَ) چا نه گهر نه وه ي خاوهنه که- به هؤي زه وتکردن- داوی ده کرد زږتر بوو له نرخي پڅي له ناوچوون، نه وکاته (حَلْفٍ لِلزِّيَادَةِ) خاوهنه که سويند ده خوا: که مای نه و زیده يي هه يه.

﴿ کتاب الغصب: په رتوکي زه وتکردن- داگير کردن ﴾

(هُوَ) پيئناسه ي زه وتکردن- داگير کردن له شهر عدا: (الْإِسْتِیْلَاءُ عَلَى حَقِّ الْغَيْرِ عُذْوَانًا) ده ست به سهر داگرتني مافي که سيکی تره به ناهق. که و ابو: نه گهر دلاوی شتيک له که سيک بکا، نه ویش له شهرمان، يان له ترسان شته که ي بداتئ، نه وه ش پي ي ده گو ترئ (غَضَبُ الْحَيَاءِ): زه وتکردني شهرمني، وه کو زه وتکردني زږدری حرامه و نابيته ملکي زه وتکه ره که.

هه روه ها: هه شتيکيش به مامله تيکی نادرست و دانه مه زراو وه رگري، نه ویش پيئناسه ي (غصب)- زه وتکردن ده يگريته وه و پياري زه وتکرو ي له سهر دهرئ، هه روه ک

فَلَوْ رَكِبَ دَابَّةً أَوْ جَلَسَ عَلَى فَرَسٍ فَغَاصِبٌ وَإِنْ لَمْ يَنْقُلْ، وَلَوْ دَخَلَ دَارَهُ وَأَزْعَجَهُ عَنْهَا أَوْ أَزْعَجَهُ وَقَهَرَهُ عَلَى الدَّارِ وَلَمْ يَدْخُلْ فَغَاصِبٌ، وَفِي الثَّانِيَةِ وَجْهٌ وَآه، وَلَوْ سَكَنَ بَيْتًا وَمَنَعَ الْمَالِكَ مِنْهُ دُونَ بَاقِي الدَّارِ فَغَاصِبٌ لِلْبَيْتِ فَقَطْ، وَلَوْ دَخَلَ بِقَصْدِ الْإِسْتِيلَاءِ وَلَيْسَ الْمَالِكُ فِيهَا فَغَاصِبٌ، وَإِنْ كَانَ وَلَمْ يُزْعِجْهُ

له (بجبرمی) دا فرمودیه تی و له ناگاداریه کی داهاتوو و له (باسی ماوهی به کردان) دا وینهی یو دینین، اِنْ شاء الله تعالی.

تینجا بزانه: زه و تکرډن له گوناوه گوره کانه، هه روه له زوړه یی سه رچاوه کاند ا فرمودیانه، خوی گه وره ده فرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ يَسْكُنُ بِالْبَاطِلِ﴾ له نیتوان خوتاندا مالی به کتری به نامه ق مه خوڼ. هم پتفه مبه ر^ع ده فرموی: ﴿إِنْ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالُكُمْ وَأَعْرَاضُكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ﴾ رواه الشیخان، خوینتان و مالتان و نابووتان- ناموستان له سه ری کتری حرامه.

(فَلَوْ رَكِبَ دَابَّةً) جا نه گهر- بن نین- سواری وولاغیک، یان ثوتومبیلکی که سیکی تر بوو (أَوْ جَلَسَ عَلَى فَرَسٍ) یان- بن نین- له سه رپایه خی که سیکی تر دانیشیت (فَغَاصِبٌ) نه وه به زه و تکره داده ندری (وَإِنْ لَمْ يَنْقُلْ) هه رچه نده شته که شی نه گواستیتته وه بو شویتکی تر، به لام نه گهر مانگایه ک وه گه ل گاهه لی گوانتیک بکه وی، نه وه نه گهر گاوانه که له گه ل مانگایه کانی خوی شو مانگایه ش لیبخوپی، ده بیته زامین، نه گهر لی نه خوپی- واته: به خوی بپوا- نابیته زامین، هه روه له (تحفة) دا فرمودیه تی.

(وَلَوْ دَخَلَ دَارَهُ) نه گهر چوه ناو خانووی که سیک (وَأَزْعَجَهُ عَنْهَا) خاوه نه کی له خانووه که ده رکرده ده روه (أَوْ أَزْعَجَهُ وَقَهَرَهُ عَلَى الدَّارِ) یان ده ری کرده ده روه وه قه ده غه شی کرد: ده سته کاری خانووه که ی بکا، به لام (وَلَمْ يَدْخُلْ) به خوی نه چوه ناو خانووه که، نه وه (فَغَاصِبٌ) له هه ربوو مه سه له دا به زه و تکره داده ندری (وَفِي الثَّانِيَةِ وَجْهٌ وَأَم) له مه سه له ی دوه مده فرموده ده کی زوړ بی میز مه یه: که نابیته زه و تکره.

(وَلَوْ سَكَنَ بَيْتًا) نه گهر له ژووړکی خانووه که دا نیشته جی بو، هم (وَمَنَعَ الْمَالِكَ مِنْهُ ثُونَ بَاقِي الدَّارِ) خاوه نه که شی- ته نا- له و ژوره قه ده غه کرد، نه ک له به شه کانی تری خانووه که، نه و کاته (فَغَاصِبٌ لِلْبَيْتِ فَقَطْ) ته نا به زه و تکره ژوره که داده ندری، نه ک به شه کانی تری خانووه که.

(وَلَوْ دَخَلَ بِقَصْدِ الْإِسْتِيلَاءِ) نه گهر به مه به سته ده ست به سه رداگرتن چوه ناو خانووه که (وَلَيْسَ الْمَالِكُ فِيهَا) لهو حال ته شدا: نه خاوه نه که وه جیتیشکی خاوه نه که له ناو خانووه که دا نه بو، نه وه ش (فَغَاصِبٌ) به زه و تکره داده ندری (وَإِنْ كَانَ وَلَمْ يُزْعِجْهُ) نه گهر خاوه نه که، یان جیگرکی خاوه نه که له ناو خانووه که دا بو، به لام ده ری نه کرده

فَعَصِبَ لِنَصْفِ الدَّارِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ ضَعِيفًا لَا يُعَدُّ مُسْتَوِلِيًّا عَلَى صَاحِبِ الدَّارِ، وَعَلَى
الْعَاصِبِ الرُّدُّ، فَإِنْ تَلَفَ عِنْدَهُ ضَمِنَهُ،

دەروە، ئەو کاتەش (فَعَصِبَ لِنَصْفِ الدَّارِ) زەوتکەری نیوەی خانووەکە، چونکە
هەربوولای بەهەقو بەناھق - دەستیان بەسەردا گرتووە (إِلَّا أَنْ يَكُونَ ضَعِيفًا لَا يُعَدُّ
مُسْتَوِلِيًّا عَلَى صَاحِبِ الدَّارِ) مەگەر ئەوێ - بەناھق - چۆتە ناو خانووەکە بێهێز بێو
دەسەلاتی بەسەر خاوەن خانووەکەدا نەبێ، ئەو کاتە بە زەوتکەر داناندرێ.

ئینجا بزانی: ئەگەر پێگەی ئەدا خاوەنەکە کەلوپەلی خۆی لە خانووەکە بباتە دەروە،
ئەو کاتە بە زەوتکەری کەلوپەلەکش دادەندری، هەرچەندە مەبەستیشی زەوتکردنی
کەلوپەلەکە نەبێ، هەروەک لە (تحفة) و (نهاية) دا فرەموویانە.

﴿ناگاداری﴾: لە پێناسەی زەوتکردن و لەو مەسەلانەی پێربوو ئاشکرا دەبێ: هەر
کەسێک بە کرێ لە دوکانی، یان لە خانووی کەسێکدا نیشتهجێ ببێو ماوەی
بە کرێدانەکش تەواو ببێ، یان ماملەتی بە کرێدانەکە دانەمەزواو بێ: وەک خاوەنەکە بە
ئەندازەی کرێیەکە پزانی نەبێ، ئەو لە سەری واجبە: یەکسەر لە دوکان و لە خانووەکە
بپوانە دەروە، یان خاوەنەکە پزانی بکا، ئەگینا: بە زەوتکەر دادەندری و تا لە دوکان و
خانووەکەشدا بێ، لە گشت کاتیکی دا لە سەر گونامی زەوتکردن بەردەوام دەبێ، جگە
لەوێش لە (المجموع) دا فرەموویەتی: نوێژکردن لە شوێنی زەوتکارو دا هەپامە. هەروەک
لە باسی نوێژپێکاندا پوونمان کردەووە.

(وَعَلَى الْعَاصِبِ الرُّدُّ) لە سەر زەوتکەرەکە واجبە: خودی زەوتکارووەکە - بەپەلە - بگەرێنێتەووە
بۆ خاوەنەکە، هەرچەندە ئەوێ گەرێنێتەووەشی زۆر بێ، واتە: ئەوێ گەرێنێتەووە
زەوتکارووەکە لە سەر زەوتکەرەکە، هەروەک لە (فصل) ی داهااتووا پوونی دەکەینەووە، إن شاء
الله تعالی. پێغه مەبر ﷺ فرەمووی: ﴿عَلَى الْيَدِ مَا أَخَذَتْ حَتَّى تُؤَدِّيَهُ﴾ رواه أحمد وصححه
الحاكم، ئەو دەستێ شتیکی وەرگرتووە، واجبە: بپارێزی تا دەیداتەووە.

ئینجا بزانی: ئەگەر زەوتکەرەکە شتە زەوتکارووەکە لە بەر دەستی خاوەنەکە دا، یان
لە خانووی خاوەنەکە دا ناو خاوەنەکش - لە هەربوول حالەدا - زانی ئەو مالی خۆیەتی و
هیچ شتیکیش پێگەی وەرگرتنی مالەکە لێ نەدەکرد، ئەو زەوتکەرەکە ئازاد دەبێ،
هەروەها ئەگەر شتە زەوتکارووەکە بباتەو دەست بە کرێگری شتەکە، یان دەست ئەمێنداری
شتەکە، ئەو کاتەش ئازاد دەبێ، هەروەک لە زۆریە سەرچاوەکاندا فرەموویانە.

(فَإِنْ تَلَفَ عِنْدَهُ) جا ئەگەر زەوتکارووەکە - هەمووی، یان بە شتیکی - لە لای زەوتکەرەکە
بە خۆی فەوتای، یان فەوتیندرا، ئەو (ضَمِنَهُ) زەوتکەرەکە دەبێتە زامینی فەوتاووە و

وَلَوْ أَثْلَفَ مَالًا فِي يَدِ مَالِكِهِ ضَمْنَهُ، وَلَوْ فَتَحَ رَأْسَ زِقٍّ مَطْرُوحٍ عَلَى الْأَرْضِ فَخَرَجَ مَافِيهِ بِالْفَتْحِ، أَوْ مَنْصُوبٍ فَسَقَطَ بِالْفَتْحِ وَخَرَجَ مَافِيهِ ضَمْنًا، وَإِنْ سَقَطَ بِعَارِضٍ رِيحٍ لَمْ يَضْمَنْ، وَلَوْ فَتَحَ قَفْصًا عَنْ طَائِرٍ وَهَيَّجَهُ فَطَارَ ضَمْنَهُ، وَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى الْفَتْحِ فَلَا أَظْهَرُ أَكُنْهُ إِذَا طَارَ فِي الْحَالِ ضَمْنًا، وَإِنْ وَقَفَ ثُمَّ طَارَ فَلَا،

تولای ده که ویته سر- به (اجماع) ی زانایانی نیسلام- به و جوروی له (فصل) ی داهاتودا پوونی ده که یته وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

(وَلَوْ أَثْلَفَ مَالًا فِي يَدِ مَالِكِهِ) نه گهر مالیکې له ده سستی خاوه نه که ی دا فه وتاند (ضَمْنَهُ) ده بیته زامینې، واته: تولای مال که ی ده که ویته سر (و) ه رو ه ما (لَوْ فَتَحَ رَأْسَ زِقٍّ مَطْرُوحٍ عَلَى الْأَرْضِ) نه گهر سه رقه پاغ، یان زاربینی مه شکیکی لریژ کړاو له سر زه وی کرده وه (فَخَرَجَ مَافِيهِ بِالْفَتْحِ) به هوی کردنه وه که نه وه ی له ناو مه شکه که دا بوو، هاته دهر وه (أَوْ مَنْصُوبٍ) یان مه شکه که به پیوه داندرا بو (فَسَقَطَ بِالْفَتْحِ) به هوی کردنه وه ی زاربینی که که وته سر زه وی (وَخَرَجَ مَافِيهِ) نه وه ی تییدا بو، هاته دهر وه (ضَمْنًا) له هرسو حاله تدا ده بیته زامین، به لام (وَإِنْ سَقَطَ بِعَارِضٍ رِيحٍ) نه گهر به هوی هاتنی با، یان به هوی کی تر مه شکه که که وت (لَمْ يَضْمَنْ) نابیته زامین.

(وَلَوْ فَتَحَ قَفْصًا عَنْ طَائِرٍ) نه گهر قه فه سیکی له بالنده یه ک کرده وه (وَهَيَّجَهُ فَطَارَ) بالنده که شی و هجوله خستو مه لقری، یان کک خور دی (ضَمْنَهُ) ده بیته زامین، به لام (وَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى الْفَتْحِ) نه گهر ته نها قه فه سه که ی کرده وه، نه وه (فَلَا أَظْهَرُ) فه رموده ی به هیتر (أَكُنْهُ إِذَا طَارَ فِي الْحَالِ) نه گهر هر نه وه دم بالنده که مه لقری (ضَمْنًا) ده بیته زامین (وَإِنْ وَقَفَ ثُمَّ طَارَ) نه گهر ماوه یه ک وه ستا، ټینجا فېی (فَلَا) نابیته زامینې.

﴿فَاكْشَادَارِي﴾ یه که م: نه گهر که سیك پاگری که شتی یه ک- واته: یان نو تو مبیلتیک- بکاته وه به هوی کردنه وه که ی زیانیکی بگاتن، ده بیته زامینې، ه رو ه ما نه گهر په تی وولاغیک بکاته وه، یان درگی ته ویله که ی بکاته وه به هوی کردنه وه که ی شتیکی به سر بڼ، ده بیته زامینې نه گهر شتیکی شی له ته نیش بڼ و یه کسر بیخوا، نه وه ده بیته زامینې شته که ش، ه رو ه ک له (تحفة) دا پوون کړاوه ته وه.

دووم: نه گهر یه کیک دووزمانی بکاو ناوی که سیك بداته سته مکاریک، سته مکاره که ش- به هوی دووزمانیه که ی وی- شتی که به ناهق له که سه که بستیتن، نه وه نه گهر سته مکاره که به مال سه ندن ناسرا بوو، دووزمانیه که ش به ناهق بوو، نه و کاته که سه که بوی دروسته تولای مال ه سټیندراوه که ی له دووزمانه که وه رگریته وه، ه رو ه ک له (بغية المسترشدين) دا- به پیچه وانه ی (تحفة) و (نهاية)- پوون کړاوه ته وه.

وَالْأَيْدِي الْمُرْتَبَّةُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ أَيْدَى ضَمَانٍ وَإِنْ جَهَلَ صَاحِبُهَا الْغَضَبُ، ثُمَّ إِنْ عَلِمَ فَكَغَاصِبٍ مِنْ غَاصِبٍ فَيَسْتَقِرُّ عَلَيْهِ ضَمَانٌ مَا تَلَفَ عِنْدَهُ، وَكَذَا إِنْ جَهَلَ وَكَانَتْ يَدُهُ فِي أَصْلِهَا يَدَ ضَمَانٍ كَالْعَارِيَةِ، وَإِنْ كَانَتْ يَدَ أَمَانَةٍ كَوَدِيعةٍ

ئینجا بزانه: له مه زه می نیامی (حقی) دا نه گهر کرئ کارئیک به فرمانی کاربه ده سټیک - ناوی کره له خه لکئیک بنووسئ و ناوه کانش بداته یارمه تیدره کانی کاربه ده سټکه، نه وانش به ناهق پاره له ناو نووسر لوه کان بستئن، نه وه کاربه ده سټکه و یارمه تیدره کانی و ناو نووسه که - هر سټکیان - سته مه که یان له سر ده نووسرئ له تونی او قیامت، هه روه که له (لدر المنقئ) دا فهرموویه تی.

(وَالْأَيْدِي الْمُرْتَبَّةُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ) نه وه ده ستانه ی زه وتکراره که له ده سټی زه وتکراره که ورده گرن، گشتیان (أَيْدَى ضَمَانٍ) ده سټی زامینن نه وانش - وه کو زه وتکراره که - به زه وتکره داده ندرئ (وَإِنْ جَهَلَ صَاحِبُهَا الْغَضَبُ) هه رچه نده خاوهن ده سټه کانش نه یان زانیبی شته که زه وتکراره.

(ثُمَّ إِنْ عَلِمَ) ئینجا نه گهر خاوهن ده سټی دوهم زانیبی شته که زه وتکراره، نه وه (فَكَغَاصِبٍ مِنْ غَاصِبٍ) دوهمه که وه که زه وتکره که له زه وتکره که وایه، واته: هه رچی له زه وتکراره که دواو بکرئ له ویش دواو ده کرئ، که وایو: (فَيَسْتَقِرُّ عَلَيْهِ ضَمَانٌ مَا تَلَفَ عِنْدَهُ) له سر خاوهن ده سټی دوهم جئگیر ده بی زامینی نه وه زه وتکراره له لای وی فه وتاوه، واته: نه گهر زه وتکراره که توله ی زه وتکراره که ی لوه رگیرا، مافی هیه نه ویش نه ندازه ی توله وه رگیراره که له خاوهن ده سټی دوهم وه رگیرته وه، به لام خاوهن ده سټی دوهم مافی نیه هیچ له زه وتکراره که وه رگیرئ.

جا نه گهر هه ربو لا بووه کیشه یان: زه وتکراره که گوتی: پیم گوتی شته که زه وتکراره. دوهمه که ش گوتی: پیت نه گوتم. نه وه به سویند خواردن باوه پ به زه وتکراره که ده کرئ، به لام نه گهر بلئ: که سیکی تر پی گوتی: شته که زه وتکراره. نه وه کاته باوه پ به دوهمه که ده کرئ نه گهر سویند بخوا، هه روه که له (بجیرمی) دا پوون کرلوه ته وه.

(وَكَذَا إِنْ جَهَلَ) هه روه ها نه گهر خاوهن ده سټی دوهم نه شیر زانیبی شته که زه وتکراره، زامینی هه له سر جئگیر ده بی (وَ) له حاله ته ی نه زانیندا (كَانَتْ يَدُهُ فِي أَصْلِهَا يَدَ ضَمَانٍ) ده سټی دوهمه که ده سټی زامینی بوو: (كَالْعَارِيَةِ) وه که خواستن، واته: شته زه وتکراره که - له زه وتکره - بخوازی، یان لای بکرئ، یان به قهرز، یان به به خشین لای وه رگیرئ، له وه مه سه لانه شدا توله ی هه له سر دوهمه که یه.

به لام (وَإِنْ كَانَتْ يَدُ أَمَانَةٍ) نه گهر خاوهن ده سټی دوهم نه ی زانیبو زه وتکراره و به ده سټی نه مینداری زه وتکراره که ی لوه رگرت: (كَوَدِيعةٍ) وه که به سپاردن لای وه رگیرئ، نه وه کاته

فَالْقَرَارُ عَلَى الْغَاصِبِ، وَمَتَى أَتْلَفَ الْآخِذُ مِنَ الْغَاصِبِ مُسْتَقْلًا بِهِ فَالْقَرَارُ عَلَيْهِ مُطْلَقًا، وَإِنْ حَمَلَهُ الْغَاصِبُ عَلَيْهِ بِأَنْ قَدَّمَ لَهُ طَعَامًا مَقْصُوبًا ضَيَافَةً فَأَكَلَهُ فَكَذَا فِي الْأَظْهَرِ، وَعَلَى هَذَا لَوْ قَدَّمَهُ لِمَالِكِهِ فَأَكَلَهُ بَرِئَ الْغَاصِبُ.

(فَالْقَرَارُ عَلَى الْغَاصِبِ) تَوَلَّی زه و تکراره که له سهر زه و تکراره که جیگیر ده بین، که واته: نه گهر خاوهن ده سستی بووم تَوَلَّی زه و تکراره که بدا، مافی هیه بگه پیتسه وه سهر زه و تکراره که و نه ندازه ی تَوَلَّی که ی لَوهر بگرتته وه، به لام زه و تکراره که مافی نیه هیچ له بووممه که وهر بگری.

نینجا بزانه: نه گهر به کیک زوری له به کیک تر کرد: تا کو شتیک زهوت بکا، یان له ناوی بیا، له و دوو حاله ته شدا زامینه که له سهر زورداره که جیگیر ده بین و واجبه: نه و تَوَلَّی شته که بدا، ههروه که له (الشبراملسی) دا پوون کراره ته وه.

﴿ نَاكَادَارِ ﴾: نه گهر به کیک مالیکی ناسرلو یکی خوی له درنده یه ک، یان له زه و تکراره که، یان له دزیک وهر بگریته وه، تا کو بیداته وه خاوه نه که ی، به لام پیش نه وه ی بیداته وه، شته که فهوتا، یان گوم بو، نه وه نابیته زامین، ههروه که (القاضي) فهرموویه تی. به لام نه گهر خاوه نه که ی نه ده ناسی، یان که مته رغهمی ی کرد، یان مه به سستی دانه وه نه بو، نه و کاته ده بیته زامین، نینجا نیمامی (السُّبُكِي) نه و فهرمووده یی به میز کرده: که به و مرجه نابیته زامین نه گهر ماله که مه ترسی فهوتانی لَبگری و نه شتواند ری دلوی تَوَلَّی له زه و تکراره که ی بگری، ههروه که له (تحفة) و (الشروانی) دا له سهره تای نه م باسه دا پوون کراره ته وه.

نینجا بزانه: تا نیستا باسی نه وه بوو: زه و تکراره که به خوی بفهوتی، به لام (وَمَتَى أَتْلَفَ الْآخِذُ مِنَ الْغَاصِبِ مُسْتَقْلًا بِهِ) هه کاتیک نه و ده سته بووممه ی زه و تکراره که ی له زه و تکراره که وهر گرتوه، سهر به خَو زه و تکراره که ی فهوتاند، نه و کاته (فَالْقَرَارُ عَلَيْهِ) تَوَلَّی زه و تکراره که له سهر ده سته وهر گره که جیگیر ده بین و واجبه: نه و تَوَلَّی بزمیری (مُطْلَقًا) جا ده سته وهر گره که ده سستی زامینی بین، یان ده سستی نه مینداری بین.

(وَإِنْ حَمَلَهُ الْغَاصِبُ عَلَيْهِ) به لام نه گهر سهر به خَو زه و تکراره که ی نه فهوتاند، به لکو زه و تکراره که هانی دا له سهر فهوتاندنی (بِأَنْ قَدَّمَ لَهُ طَعَامًا مَقْصُوبًا ضَيَافَةً فَأَكَلَهُ) وه ک خوارده مه نیه کی زه و تکراره ی به میوانداری دابیستی، نینجا خواردی (فَكَذَا) تَوَلَّی خوارده مه نیه که هه له سهر میوانه بخوره که جیگیر ده بین و واجبه: تَوَلَّی بدا (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به میز تر دا.

(وَعَلَى هَذَا) له سهر فهرمووده ی به میز تر (لَوْ قَدَّمَهُ لِمَالِكِهِ) نه گهر زه و تکراره که خوارده مه نیه زه و تکراره که ی دایه خاوه نه که ی (فَأَكَلَهُ) خاوه نه که ش خواردی و نه شیده زانی خوارده مه نیه که ی خویه تی، نه و کاته (بَرِئَ الْغَاصِبُ) زه و تکراره که نازاد ده بین، چونکه خاوه نه که به خوی مالی خوی فهوتاند وه.

(فَصَلَ) تَضَمَّنُ نَفْسُ الرِّقِيقِ بَقِيَمَتَهُ تَلَفٌ أَوْ أَتَلَفَ تَحْتَ يَدِ عَادِيَةٍ، وَأَبْعَاضُهُ الَّتِي لَا يَتَقَدَّرُ أَرْضُهَا مِنَ الْخُرِّ بِمَا نَقَصَ مِنْ قِيَمَتِهِ، وَكَذَا الْمُقَدَّرَةُ إِنْ تَلَفَتْ، وَإِنْ أَتَلَفَتْ فَكَذَا فِي الْقَدِيمِ، وَعَلَى الْجَدِيدِ تَتَقَدَّرُ مِنَ الرِّقِيقِ، وَالْقِيَمَةُ فِيهِ كَالدِّيَةِ فِي الْخُرِّ، فَفِي يَدِهِ نَصْفُ قِيَمَتِهِ، وَسَائِرُ الْحَيَوَانِ بِالْقِيَمَةِ، وَغَيْرُهُ مِثْلِيٌّ وَمُتَقَوِّمٌ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْمِثْلِيَّ مَا حَصَرَهُ كَيْلٌ أَوْ وَزَنٌ وَجَارَ السَّلْمُ فِيهِ: كَمَاءٍ وَتُرَابٍ وَنَحَاسٍ

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي تَوَلَّى زَمَوْتُكَرَاو وَفَهَوْتَاوَهَكَانِي تَر﴾

(تَضَمَّنُ نَفْسُ الرِّقِيقِ) زَامِنِي دَادَه نَدِرِي بِقِ كِيَانِي كَوِيلَه (بِقِيَمَتِهِ) بَه نَرَخَه كَهِي خَوِي، وَاتَه: تَوَلَّى بِقِ دَادَه نَدِرِي بَه نَه نِدَازَهِي نَرَخَه كَهِي خَوِي: كَه مِ بِي، يَان تَقَدَّر بِي، جَا (تَلَفَ) بَه خَوِي بَفَه وَتِي (أَوْ أَتَلَفَ) يَان بَفَه وَتِي نَدِرِي (تَحْتَ يَدِ عَادِيَةٍ) فَهَوْتَاوَهَكَاشِي لَه زِيَر دَه سَتِي كِي زَامِينْدَا بِي: وَهَك دَه سَتِي زَه وَتَكَه رَوَا مَالِ خَوَانَو مَامَلَه تَكَه (وَأَبْعَاضُهُ الَّتِي لَا يَتَقَدَّرُ أَرْضُهَا مِنَ الْخُرِّ) نَهَو بَه شَانَهِي كَوِيلَه: كَه لَه مَرُوفِي نَازَاد نَه نِدَازَهِي تَوَلَّى بِقِ دَانَه نَدِرَاوَه، نَهَوَانِيش تَوَلَّى يَان بِقِ دَادَه نَدِرِي (بِمَا نَقَصَ مِنْ قِيَمَتِهِ) بَه كَوِيرَهِي كَه مَكْرَدَنَه وَهِي لَه نَرَخِي كَوِيلَه كَه (وَكَذَا الْمُقَدَّرَةُ إِنْ تَلَفَتْ) هَه رَوَهَا نَهَوَانَهِي نَه نِدَازَهِي تَوَلَّى شِيَان بِقِ دَانَدِرَاوَه، هَه رَه بَه كَوِيرَهِي كَه مَكْرَدَنَه وَه تَوَلَّى يَان بِقِ دَادَه نَدِرِي، نَه كَه رَه بَه خَوِيَان بَفَه وَتِي.

(و) هَه رَوَهَا (إِنْ أَتَلَفَتْ) نَه كَه رَه بَشَفَه وَتِي نَدِرِي (فَكَذَا فِي الْقَدِيمِ) هَه رَهَك فَهَوْتَاوَهَكَان تَوَلَّى يَان بِقِ دَادَه نَدِرِي لَه فَه رَمُودَهِي كَوْنْدَا، بَه لَام (وَعَلَى الْجَدِيدِ) لَه سَه رَه رَمُودَهِي نَوِي (تَتَقَدَّرُ مِنَ الرِّقِيقِ) لَه كَوِيلَه ش نَه نِدَازَه بِقِ تَوَلَّى كَهِي دَادَه نَدِرِي، كَهَوَابُو: (وَالْقِيَمَةُ فِيهِ) نَرَخِي بَه شَه فَهَوْتِي نَدِرَاوَه كَه لَه كَوِيلَه كَه دَا (كَالدِّيَةِ فِي الْخُرِّ) وَه كَو خَوِيَتِي بَه شَه فَهَوْتَاوَه كَهِي مَرُوفِي نَازَادَه، كَه وَاتَه: (فَفِي يَدِهِ) لَه دَه سَتِي كَوِيلَه كَه دَا نَه كَه رَه لِي كَرَاوَه (نَصْفُ قِيَمَتِهِ) نِيَوَهِي نَرَخِي كَوِيلَه كَه وَاجِب دَه بِي، هَه رَهَك لَه مَرُوفِي نَازَادَا نِيَوَهِي خَوِيَتِي وَاجِب دَه بِي.

(وَسَائِرُ الْحَيَوَانِ) كَشْت كِيَانِلَه بَه رِي كِي تَرِيش - جَكَه لَه نَادَه مِيزَاد - تَوَلَّى بِقِ دَادَه نَدِرِي (بِالْقِيَمَةِ) بَه نَه نِدَازَهِي نَرَخِي خَوِي، جَا بَه خَوِي - لَه زِيَر دَه سَتَه زَامِينَه كَه دَا - بَفَه وَتِي، يَان بَفَه وَتِي نَدِرِي، هَه رَه وَاش بَه شَه كَانِي كِيَانِلَه بَه رَه كَش تَوَلَّى يَان بِقِ دَادَه نَدِرِي: بَه كَوِيرَهِي كَه مَكْرَدَنَه وَهِيَان لَه نَرَخِي كِيَانِلَه بَه رَه كَه (وَغَيْرُهُ) مَلِكُو مَالِي تَرِيش - جَكَه لَه كِيَانِلَه بَه ر - دَوُو بَه شَه: (مِثْلِي) هَاوَوِيَتَنَهِي يَه (وَمُتَقَوِّمٌ) نَرَخ بِقِ دَانَدِرَاوَه:

نِيِنَجَا (وَالْأَصَحُّ) فَه رَمُودَهِي رَاسْتَر (أَنَّ الْمِثْلِيَّ) مَه بَه سَت بَه مَالِي هَاوَوِيَتَنَهِي (مَا حَصَرَهُ كَيْلٌ أَوْ وَزَنٌ وَجَارَ السَّلْمُ فِيهِ) نَه وَهِيَه: بَه پِيَوَان، يَان بَه كِيَتَشَان نَه نِدَازَه كَهِي بَزَانَدِرِي سَه لَه مِيشِي تَن دَا دَرُوسْت بِي: (كَمَاءٍ) وَهَك نَاوِي سَارِدُو (وَتُرَابٍ) كِلَو (وَنَحَاسٍ) مَسُو

وَنَزَرَ وَمَسَكَ وَكَافُورَ وَقُطْنَ وَعَنْبَ وَذَقِيقَ، لَا غَالِيَةَ وَمَعْجُونِ، فَيُضْمَنُ الْمِثْلِيُّ بِمِثْلِهِ
تَلْفَ أَوْ أَتْلَفَ، فَإِنْ تَعَذَّرَ فَالْقِيَمَةُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْمُعْتَبَرَ أَقْصَى قِيَمِهِ مِنْ وَقْتِ الْقَضْبِ إِلَى
تَعَذُّرِ الْمِثْلِ، وَلَوْ نَقَلَ الْمُعْضُوبَ الْمِثْلِيُّ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ فَلِلْمَالِكِ أَنْ يُكَلِّفَهُ رَدَّهُ وَأَنْ يُطَالِبَهُ
بِالْقِيَمَةِ فِي الْحَالِ

(وَتَبَيَّنَ زَيْدِي پاكرويه و (و) ههروهه (مَسَكَ وَكَافُورِ) كه بؤنيان خو شه و (وَقُطْنَ) لوكو و
(وَعَنْبِ) تري و گشت ميوه تريش (وَذَقِيقِ) نارد (لَاغَالِيَةَ وَمَعْجُونِ) نه كه شه بؤنانه ي له
زدر شت تيكه لكراون، يان گه نه و جوي تيكه لكرلو.

ههروهه شه و شتانه ي به ژماردن، يان به پيوانی گه نه اندازه يان بزاندري: وه كه نازه لو
جل و بهرگ، شه و انيش هاويينه يي نين، به لكو نرخ بؤ داندرون، واته: ده قرسيندري،
ههروهه له زوريه ي سهراوه كاندا ههروويانه.

ئينجا بزانه: (فَيُضْمَنُ الْمِثْلِيُّ بِمِثْلِهِ) شتي هاويينه يي تولي بؤ داده ندري: به ويته كه ي
خوي، جياوازي نيه: (تَلْفَ) شته كه به خوي بهه وتي له لاي زه وتكه ره كه (أَوْ أَتْلَفَ) يان
بهه وتيندري (فَإِنْ تَعَذَّرَ) جا نه گه ر ويته كه ي ده ست نه كه وت، شه كا ته (فَالْقِيَمَةُ) نخي
شته كه واجب ده بي له تولي بدا.

(وَالْأَصَحُّ) ههرووده ي پاستر (أَنَّ الْمُعْتَبَرَ) شه نخه ي بؤ تولي زه وتكراره كه په چاو
ده كري (أَقْصَى قِيَمِهِ) نرخه هه ره به رزه كه به تي (مِنْ وَقْتِ الْقَضْبِ إِلَى تَعَذُّرِ الْمِثْلِ) له كاتي
زه وتكرديه وه تا كاتي ده ستنه كه وتني ويته كه ي، واته: نه گه ر له پؤزي زه وتكردي دا
نرخي سهو په نجا دينار بوو، له پؤزي هه وتانيشي دا سهو بيست دينار بوو، له پؤزي
ده ستنه كه وتني ويته كه شي دا سهو دينار بوو، شه سهو په نجا ديناره كه واجب ده بي له
تولي بدا، ئينجا بزانه: نه گه ر هه ره له سهه تاوه هه روو لا پازي بهن نخي شته كه
وهه ريگري، شه دروسته، هه رچه ند ويته كه شي ده ست بكه وي، ههروهه له زوريه ي
سهراوه كاندا ههروويانه.

(وَلَوْ نَقَلَ الْمُعْضُوبَ الْمِثْلِيُّ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ) نه گه ر-زه وتكه ره كه- زه وتكراره كه ي گواستبووه بؤ
شاريكي تر، شه كا ته (فَلِلْمَالِكِ أَنْ يُكَلِّفَهُ رَدَّهُ) بؤ خاوه نه كه ي دروسته: دلوا له زه وتكه ره كه
بكا: زه وتكراره كه له سهه نه ركي خوي بكه پيئته وه شوپتي خوي، هه م (وَأَنْ يُطَالِبَهُ بِالْقِيَمَةِ
فِي الْحَالِ) بؤي دروسته: هه شه ده م-پيش گه پانده وه ي- دلواي نخي زه وتكراره كه ي
لپيكا، واته: به رزتريني نرخه كه ي له پؤزي زه وتكرديه وه تا كاتي دلوايكردي.

ئينجا بزانه: شه توله وه رگرته بؤ (الْمِثْلُ لَوَلَا يَه)، واته: نه گه ر نرخه كه ي لوه رگرت،
شه نرخه-وه كو ماتيكي هه رزكرلو- ده بيته ملكي خاوه نه ي زه وتكراره كه و بؤ خوي

فَإِذَا رَدُّهُ رَدُّهَا، فَإِنْ تَلَفَ فِي الْبَلَدِ الْمُنْقُولِ إِلَيْهِ طَالِبُهُ بِالْمِثْلِ فِي أَيِّ الْبَلَدَيْنِ شَاءَ، فَإِنْ فَقَدَ الْمِثْلُ غَرَمَهُ قِيمَةُ أَكْثَرِ الْبَلَدَيْنِ قِيمَةً، وَلَوْ ظَفَرَ بِالْغَاصِبِ فِي غَيْرِ بَلَدٍ التَّلَفُ فَالْصَّحِيحُ أَنَّهُ إِنْ كَانَ لَا مُؤْتَةَ لِنَقْلِهِ كَالْتَقْدِ فَلَهُ مُطَابَقَةُ بِالْمِثْلِ وَإِلَّا فَلَا مُطَابَقَةَ بِالْمِثْلِ بَلْ يُغْرَمُهُ قِيمَةُ بَلَدِ التَّلَفِ، وَأَمَّا الْمُتَقَوِّمُ فَيُضْمَنُ بِأَقْصَى قِيمَةٍ مِنَ الْغَضَبِ إِلَى التَّلَفِ،

دهستکاری ده کاو گشت سودیکی لیده بینی، به لام (فَإِذَا رَدُّهُ) هر کاتیک زهوتکیره که زهوتکراوه که یی که پانده وه (رَدُّهَا) نه ویش نه و نرخه ی- که له توله- لئی وه رگرتبو، بوی ده که پینیتته وه، جا نه گهر نرخه که نه مابو، نه و کاته شتیکی تری- به نه اندازه یی نه و نرخه ی- بوی ده که پینیتته وه.

(فَإِنْ تَلَفَ فِي الْبَلَدِ الْمُنْقُولِ إِلَيْهِ) جا نه گهر زهوتکراوه که له وشاردها فهوتابو: که بوی نه وئ گواسترا بویه و خاوه نه که ش له وئ زهوتکیره که یی گرت، نه و کاته (طَالِبُهُ بِالْمِثْلِ) خاوه نه که داوای ویننه ی زهوتکراوه که یی له زهوتکیره که ده کا (فِي أَيِّ الْبَلَدَيْنِ شَاءَ) له هر شاریکدا حه ز ده کا له و دو شارانه (فَإِنْ فَقَدَ الْمِثْلُ) جا نه گهر ویننه که یشی نه بو، نه و کاته (غَرَمَهُ قِيمَةُ أَكْثَرِ الْبَلَدَيْنِ قِيمَةً) خاوه نه که نرخه زورتره که یی زهوتکراوه که- توله- له زهوتکیره که وه رده گری، جا زورتره که: هی شاری خوی بی، یان هی شاره که یی بوی گواسترا وه بی: که زهوتکراوه که یی تیدافه وتاوه.

به لام (وَلَوْ ظَفَرَ بِالْغَاصِبِ فِي غَيْرِ بَلَدٍ التَّلَفُ) نه گهر خاوه نه که زهوتکیره که یی گرت له شاریکی تردا- جگه له شاری لیه وتانه که- نه وه (فَالصَّحِيحُ) فهوموده ی پاست: (أَنَّهُ إِنْ كَانَ لَا مُؤْتَةَ لِنَقْلِهِ) نه گهر ویننه ی فهوتاوه که نه رکی گواستنه وه یی نه ده ویا (كَالْتَقْدِ) وه کو پارو پول، یان خاوه نه که نه رکی گواستنه وه یی ده دا، نه و کاته (فَلَهُ مُطَابَقَةُ بِالْمِثْلِ) بوی خاوه نه که یی بروسه: داوای ویننه ی فهوتاوه که یی له زهوتکیره که بکا.

(وَإِلَّا) به لام نه گهر نه رکی گواستنه وه یی ده ویاو خاوه نه که ش نه رکه که یی نه ده دا، یان پتگیا که به ترس بوو، نه و کاته (فَلَا مُطَابَقَةَ بِالْمِثْلِ) نابی داوای ویننه ی فهوتاوه که له زهوتکیره که بکا (بَلْ يُغْرَمُهُ قِيمَةُ بَلَدِ التَّلَفِ) به لکو خاوه نه که نرخه یی نه و شاره یی تیدو فهوتاوه- توله- له زهوتکیره که وه رده گری، به لام لیبرده توله وه رگرتنه که بوی (الْفَيْصُولَةُ) یه، واته: به یه کجاری توله وه رگراوه که ده بیته ملکی خاوه نه که و کیشه که ده برپتته وه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهومویانه.

(وَأَمَّا الْمُتَقَوِّمُ) نینجا زهوتکراوی نرخ بۆداندراو: وه کو نازده لو جل و به رگ (فَيُضْمَنُ بِأَقْصَى قِيمَةٍ) توله یی بوی داده ندیری به به رترین نرخه کانی (مِنَ الْغَضَبِ إِلَى التَّلَفِ) له پۆزی زهوتکردنی وه تا پۆزی فهوتانی، واته: نه گهر له پۆزی زهوتکردنی نرخه یی سه د دینار بوو،

وَفِي الْإِثْلَافِ بِلَاغُضَبٍ بِقِيَمَةِ يَوْمِ الثَّلَافِ، فَإِنْ جَنَى وَتَلَفَ بِسَرَايَةِ فَالْوَجِبُ الْأَقْصَى أَيْضاً،
وَلَا تُخْصَنُ الْخُمْرُ وَلَا كُرَاقُ عَلَى ذِمِّي إِلَّا أَنْ يَظْهَرَ شُرْبُهَا أَوْ يَبْعَهَا، وَتُرَدُّ عَلَيْهِ إِنْ بَقِيَ الْعَيْنُ

نیجا بویه سهو بیست دینار، نیجا له پوزی هه وتانی بویه هه شتا دینار، نهوه سهو
بیست دیناره که له تولهی ده درئ.

به لام (وَفِي الْإِثْلَافِ بِلَاغُضَبٍ) لهو هه وتاندنه ی به بیزه وتکرده، ده بیته زامین (بِقِيَمَةِ يَوْمِ
الثَّلَافِ) به نرخ ی پوزی هه وتانی و به گویره ی نرخ ی شوینی له هه وتاندنی، که واته: هه وتاندنی
ناوی سارد له هاوینو له شوینیکی گهرماندا، تولهی زورتیه له هه وتاندنی ناو له کویتستان،
یان له زستاندا (فَإِنْ جَنَى) جا نه گهر ده ستریزیی کرده سر شتیکی نرخ بۆ داندرو: وهك
ناولهك بریندار بگا، نیجا (وَتَلَفَ بِسَرَايَةِ) به پیداپوشتنی ده ستریزیه که ناوله که مرد،
نهوه (فَالْوَجِبُ الْأَقْصَى) له م مه سه له یه شدا به رزترین نرخ له توله واجب ده بی (أَيْضاً) وهك
مه سه له یزه وتکردن.

﴿ تیکدانی شته ناشه رعیه کان ﴾

(وَلَا تُخْصَنُ الْخُمْرُ) شهراپو هر شتیکی تری مرؤف سه رخوش بگا زامینی بۆ دانه ندراره،
واته: نه گهر بفه وتیندرئ تولهی نیه، جیاوازی نیه شهراپه که: هی موسولمان بئ، یان هی
کافر بئ، جا نه گهر نه گونجا شهراپه که برژیندرئ؟ چونکه ماوهیه کی زوری دهویا، یان
فاسقه کان پرگه یان نه ده دا، نهو کاته دروسته: شوشه که ی شهراپیش بشکینئ، به لکو
کاریه ده دست بۆی دروسته: شوشه و گشت کیسه یه کی تریش که نهو سه رخوش که رانه ی
تی دایه، بیان شکینئ و له ناویان ببا، تا کو خهك ته مبی بیئ، هه روهك له زوریه ی
سه رچاوه کانداهه رموو یانه، واته: به به لگه ی هه دیسه که ی ﴿عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ عَنْهُ﴾: قَالَ
النَّبِيُّ ﷺ: إِهْتَرِقِ الْخُمْرَ وَاکْسِرِ الدِّنَارَ ﴿ حدیث صحیح رواه الترمذی، شهراپه که برژینه و
کوپه کانی شهراپه که ش بشکینه.

(وَلَا تُرَاقُ عَلَى ذِمِّي) په یمان له نه ستق شهراپی له نا برژیندرئ، جا جوله که بئ، یان گاور، یان
مه گوش (إِلَّا أَنْ يَظْهَرَ شُرْبُهَا) مه گهر به ناشکرای له ناو موسولماناندا شهراپه که بخواته وه
(أَوْ يَبْعَهَا) یان به ناشکرای له ناو موسولماناندا بیفروشئ، نهو کاته شهراپه که ی له
ده برژیندرئ، چونکه نهو ناشکرا کردنه سوکایه تی نیسلامی تی دایه.

که واپو: به رازو زوپناو موسیقاش - نه گهر ناشکرا بکه - هه مان بریاری شهراپی بۆ
ده درئ، به لام نه گهر په یمان له نه ستق کان - سه ره خو - له دئییه کدا نیشته جئ بئ، نهو
کاته وزیان له ده هیندرئ، هه روهك له زوریه ی سه رچاوه کانداهه رموو یانه.

(وَ) هر کاتیك په یمان له نه ستق شهراپه که ی ناشکرا نه کردبو (تُرَدُّ عَلَيْهِ) نه گهر
له ی ستیندرابو، واجبه: بیدریته وه (إِنْ بَقِيَ الْعَيْنُ) نه گهر خودی شهراپه که ی خوی مابی،

وَكَذَا الْمُحْتَرَمَةُ إِذَا غُصِبَتْ مِنْ مُسْلِمٍ، وَالْأَصْنَامُ وَالْآلَتُ الْمَلَاهِي لَا يَجِبُ فِي إِبْطَالِهَا شَيْءٌ، وَالْأَصْحُ أَهْلُهَا لَا تُكْسَرُ الْكُسْرُ الْفَاحِشُ، بَلْ تُفْصَلُ لَتَعُودَ كَمَا قَبْلَ التَّأْلِيفِ، فَإِنْ عَجَزَ الْمُتَكَبِّرُ عَنْ رِعَايَةِ هَذَا الْحَدِّ لَمَنَعَ صَاحِبِ الْمُتَكَبِّرِ أَبْطَلَهُ كَيْفَ تَيْسَّرَ، وَتُضْمَنُ مَنَفَعَةُ الدَّارِ وَالْعَبْدُ وَتُخَوِّمُهُمَا بِالتَّقْوِيَةِ وَالْقَوَاتِ فِي يَدٍ عَادِيَةٍ،

به لام نه گهر خودی شه پابه که ی خوی فه وتابو، دروست نیه تۆله ی بدریتئ، هه روه که له (شرح المنهج) دا هه رموویه تی و تازه ش پابرا (وَكَذَا الْمُحْتَرَمَةُ) هه روه هاش شه پابی پێزدار، واجبه: بدریتته وه خاوه نه که ی (إِذَا غُصِبَتْ مِنْ مُسْلِمٍ) هه ر کاتیک له موسولمانیک زهوت کرابئ، (شه پابی پێزدار نه مه یه: به مه بهستی کردنه سرکه گوشرابی و به بێ ده ستکاریش بویته شه پاب). که واته: شه پابه بێ پێزه که ی گشت موسولمانیک واجبه: بپێژندری و تۆله شی نادریتئ، هه روه که پابرا.

(وَالْأَصْنَامُ) بت و سه نه مه کان، واته: هه ر شتیکی بپه رستری و، هه م (صَلِيب) که دروشمیکی گاوه کانی (صلیبي) - خاچ په رسته کانه و، هه م (وَالْآلَتُ الْمَلَاهِي) که لو په لی گه مه و پابواردنی هه پام: وه ک زوپنا و موسیقا و تاو له و دۆمینو... هتد (لَا يَجِبُ فِي إِبْطَالِهَا شَيْءٌ) له تیکدانیا ندا هیچ تۆله یه ک واجب نابئ، به لام (وَالْأَصْحُ) هه رمووده ی راستتر: (أَهْلُهَا لَا تُكْسَرُ الْكُسْرُ الْفَاحِشُ) نه وانه ی پابردو به شیوه یه کی وه ها ناشکێندری: که هیچ که لکیان نه مینئ (بَلْ تُفْصَلُ لَتَعُودَ كَمَا قَبْلَ التَّأْلِيفِ) به لکو لیک ده کړته وه و پارچه پارچه ده کړئ: تاکو وه ک پێکه وه نانیان لی بینه وه.

(فَإِنْ عَجَزَ الْمُتَكَبِّرُ عَنْ رِعَايَةِ هَذَا الْحَدِّ) جا نه گهر پێگری خراپه که نه یتوانی نه و سنوره ی پابردو په چاو بکا (لَمَنَعَ صَاحِبِ الْمُتَكَبِّرِ) چونکه خاوه نی خراپه که، یان کاریه ده سته کان پێگه یان لی ده گرت - وه ک سه رده می ئیستا - نه و کاته (أَبْطَلَهُ كَيْفَ تَيْسَّرَ) چۆن بۆی بکړئ وه ها تیک ی ده دا، هه رچه ند له و سنوره ی پابردووش زیاتر بئ: وه کو سوتاندن.

ئینجا بزانه: له و تیکدانه ی پابردو دا جیاوازی پیا و ئافه رت نیه، هه م بۆ کاریه ده سته کان دروسته: بت و سه نه م و گشت بئ شه رعه کانی تریش له په گو پشه وه تیک بده ن، هه روه ک له (مغنی) و (الشه راملسی) دا هه رموویانه، واته: به به لگه ی سوتاندنی (مَسْجِدُ الضَّرَل) و سوتاندنی گوێلکه په رسترا وه که ی (بَنِي إِسْرَائِيلَ)، ئینجا له (کتاب الجهاد) دا نه م باسه درێژتر پوون ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَتُضْمَنُ مَنَفَعَةُ الدَّارِ وَالْعَبْدِ وَتُخَوِّمُهُمَا) سودی خانوو و کویله و شتی وه ک نه وانیش: وه کو ئاژه لو ئو تومبیل، زامینی ی بۆ داندراوه، واته: تۆله ی سودی نه و جوړه شتانه ش واجبه: بدرئ، ئینجا (بِالتَّقْوِيَةِ) سو ده که به هۆی به کاره ی تان فه وتی ندرایی: وه ک له خانوو هه که دا دانیشتی، یان سواری ئو تومبیله که بویی (وَالْقَوَاتِ فِي يَدٍ عَادِيَةٍ) یان له ده ستیکی

وَلَا تُضْمَنُ مَنْفَعَةُ الْبُضْعِ إِلَّا بِتَقْوِيَتِ، وَكَذَا مَنْفَعَةُ بَدَنِ الْحَرِّ فِي الْأَصْحِ، وَإِذَا نَقَصَ الْمَغْصُوبُ بِغَيْرِ اسْتِعْمَالٍ وَجَبَ الْأَرْضُ مَعَ الْأَجْرَةِ، وَكَذَا لَوْ نَقَصَ بِهِ بِأَنْ بَلَى الثَّرْبُ فِي الْأَصْحِ. (فَصْلٌ) إِذْغَى تَلْفَهُ وَأَنْكَرَ الْمَالِكُ صُدُقَ الْغَاصِبِ بِمِثْلِهِ

نورثمنگاری دا سوده که - به خوی - هه وتا بی: وه که زه وتکه ره که خانووه که ی کلیل دابئی و هیج سودیکی لوه ره نه گرتبی، واته: له هه ربوو حاله تدا واجبه: کرئی هاووینه - له توله ی سودی شته زه وتکه راوه که - بداته خاوه نه که ی.

(وَلَا تُضْمَنُ مَنْفَعَةُ الْبُضْعِ إِلَّا بِتَقْوِيَتِ) سودی نه دما می بیننه یی (جاریه) زامینی ی بۆ داناندی، ته نها به هه وتاندنی نه بی، واته: نه گهر جیماعی له که ل (جاریه) زه وتکه راوه که کرد، واجبه: مارهی هاووینه ی له توله بدا.

(وَكَذَا مَنْفَعَةُ بَدَنِ الْحَرِّ) هه روه هاش سودی لاشه ی مروفی نازاد، ته نها به هوی هه وتاندن توله ی بۆ داندراوه: وه که به زۆر لیکردن کاریکی پی بکا، واجبه: کرئی هه که ی بداتی (فی الْأَصْحِ) له هه رموده ی راستردا، که واته: نه گهر سوده کانی - به خۆ - بغه وتین: وه که له شوینیکدا به ندی بکاو پنگه ی نه دا هیج کاریک بکا، نه و کاته زۆر داره که نابیته زامینو توله ی سوده کانی له سه ر نه.

هه روه ها سوده کانی مرگه وتو خویندنکاو شوینه گشتیه کانی تریش وه کو مروفی نازادن، واته: نه گهر که لوپه لیکه ی خوی له یه کیک له و شوینانه دابئی و کلیلی بدا، واجبه: کرئی گشت شوینه که بدلو نه گهر کلیلی نه دا، واجبه: کرئی شوینی که لوپه له که ی بدا، به و هه رجه ی به و که لوپه له به رته نگ بیی و عاده تیش نه بی نه و که لوپه له ی تدا دابندری، نینجا کرئی هه که ش بۆ به رژه وه ندی شوینه که سه رف ده کرئی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای پوون کرلوه ته وه.

(وَإِذَا نَقَصَ الْمَغْصُوبُ بِغَيْرِ اسْتِعْمَالٍ) هه ر کاتیک زه وتکه راوه که - بی به کاره ینان - له خۆیه وه ناته واویه کی لپه یدا بو: وه که نازه له که کویر بیی، یان لاوازی بیی، یان قاچی بشکی، نه وه (وَجَبَ الْأَرْضُ مَعَ الْأَجْرَةِ) واجبه: توله ی ناته واویه که بداته خاوه نه که ی، هه م واجبه: کرئی سوده هه وتاوه که شی بداتی (وَكَذَا لَوْ نَقَصَ بِهِ) هه روه ها نه گهر به هوی به کاره ینانیش ناته واوی لپه یدا بیی (بِأَنْ بَلَى الثَّرْبُ) وه که به هوی ده به رکردن جله که بدی و کۆن بیی، واجبه: توله ی ناته واویه که و کرئی سوده هه وتیندراوه که بداته خاوه نه که ی (فی الْأَصْحِ) له هه رموده ی راستردا.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي كَيْشِي خَاوَمَهْ كَهْ وَهْ وَتَكِهْ رَهْ﴾

(إِذْغَى تَلْفَهُ) نه گهر زه وتکه ره که گوتی: زه وتکه راوه که هه وتاوه (وَأَنْكَرَ الْمَالِكُ) خاوه نه که ش گوتی: وایه و نه هه وتاوه. هیج شامیدیش نه بو، نه و کاته (صُدُقَ الْغَاصِبِ بِمِثْلِهِ) باوه پ

عَلَى الصَّحِيحِ، فَإِذَا حَلَفَ غَرَمَهُ الْمَالِكُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قِيَمَتِهِ أَوْ فِي الثِّيَابِ
الَّتِي عَلَى الْعَبْدِ الْمَقْصُوبِ أَوْ فِي غَيْبِ خَلْقِي صَدَقَ الْغَاصِبُ بِيَمِينِهِ، وَفِي غَيْبِ حَادِثٍ
يُصَدَّقُ الْمَالِكُ بِيَمِينِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ رَدَّهَ نَاقِصَ الْقِيَمَةِ لَمْ يَلْزَمْهُ شَيْءٌ، وَلَوْ غَضِبَ
ثَوْبًا قِيَمَتُهُ عَشْرَةُ فَصَارَتْ بِالرُّخْصِ دَرَاهِمًا ثُمَّ لَيْسَهُ فَصَارَتْ نِصْفَ دَرَاهِمٍ فَرَدَّهَ لَزِمَهُ
خَمْسَةٌ وَهِيَ قِسْطُ الثَّالِفِ مِنْ أَقْصَى الْقِيَمِ،

به زهوتکهره که ده کړئ به هوی سویند خواردنې (عَلَى الصَّحِيحِ) له سره فرموده ی پاست،
نېنجا (فَإِذَا حَلَفَ) هر کاتیک زهوتکهره که سویندی خوارد (غَرَمَهُ الْمَالِكُ) خاوه نه که توله ی
زهوتکروکه ی لی دلو ده کا (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

نېنجا (وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قِيَمَتِهِ) نه گهر له دواي کيشه ی فهوتانی زهوتکروکه - بویه - بویه
کيشه یان: له باره ی نرخي زهوتکروکه (أَوْ فِي الثِّيَابِ الَّتِي عَلَى الْعَبْدِ الْمَقْصُوبِ) یان بویه
کيشه یان: له باره ی نهو جل و بهرگه ی به سر کويله زهوتکروکه وه بویه (أَوْ فِي غَيْبِ
خَلْقِي) یان بویه کيشه یان له باره ی عیبیکي زکماکی، وه زهوتکهره که بلئ: له زکماکدا
کوړد بویو. خاوه نه که ش بلئ: له لای تو کوړد بویه. شاهیدیش نه بو، نه وه له هر سیک
مه سه له کاند (صَدَقَ الْغَاصِبُ بِيَمِينِهِ) باوه پ به زهوتکهره که ده کړئ نه گهر سویند بخوا.

به لام (وَفِي غَيْبِ حَادِثٍ) نه گهر له عیبیکي په یدابودا بویه کيشه یان، وه زهوتکهره که
بلئ: له لای تو ده ستي لیکرو ته وه، شاهیدیش نه بو، نهو کاته (يُصَدَّقُ الْمَالِكُ بِيَمِينِهِ)
باوه پ به خاوه نه که ی ده کړئ نه گهر سویند بخوا (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ رَدَّهَ) نه گهر زهوتکهره که زهوتکروکه ی بق خاوه نه که ی گه پانده وه، به لام (نَاقِصَ
الْقِيَمَةِ) به هوی هه رزانی نرخي دابه زیبو - نه ک له بهر هوی به کی تر - وه ک پاره زهوتکروکه،
یان شتیکی تري زهوتکرو نرخي دابه زئ، نهو کاته (لَمْ يَلْزَمْهُ شَيْءٌ) زهوتکهره که هیچ
توله ی له سر نه، چونکه خودی زهوتکروکه که م نه بو ته وه، به لکو خه ک به نرخي
جاران نایه وی.

(وَلَوْ غَضِبَ ثَوْبًا قِيَمَتُهُ عَشْرَةٌ) نه گهر جلیکی زهوت کرد که نرخه که ی ده دیرهم بوو
(فَصَارَتْ بِالرُّخْصِ دَرَاهِمًا) نېنجا به هوی هه رزانی نرخي بویه دیرهمیک (ثُمَّ لَيْسَهُ
فَصَارَتْ نِصْفَ دَرَاهِمٍ) نېنجا جله که ی ده بهر کړو جله که ی کون کړو نرخه که ی بویه نیو
دیرهم (فَرَدَّهَ) نېنجا بق خاوه نه که ی گه پانده وه (لَزِمَهُ خَمْسَةٌ) پینج دیرهمی توله له
سر واجب ده بی (وَهِيَ قِسْطُ الثَّالِفِ) نهو پینج دیرهمه به شی فهوتاو ده که به (مِنْ
أَقْصَى الْقِيَمِ) له بهرترین نرخه کانی، چونکه که به هوی هه رزانی نرخه که ی بویه ده
دیرهمیک، نهو کاته به هوی دیرکردنیش نیوه ی نرخي دابه زیوه، که واته: نیوه ی ده یه که
که بهرترین نرخه که یه ده کات پینج.

قُلْتُ: وَلَوْ غَضِبَ خُفَيْنِ قِيمَتُهُمَا عَشْرَةَ قَتْلَفَ أَحَدُهُمَا وَرَدَّ الْآخَرَ وَقِيمَتُهُ دِرْهَمَانِ أَوْ أَثْلَفَ أَحَدُهُمَا غَضِباً أَوْ فِي يَدِ مَالِكِهِ لَزِمَهُ ثَمَانِيَةٌ فِي الْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ حَدَثَ نَقْصٌ يَسْرِي إِلَى الثَّلَفِ بِأَنْ جَعَلَ الْحِنْطَةَ هَرِيَسَةً فَكَاتَلَفَ، وَفِي قَوْلٍ يَرُدُّهُ مَعَ أَرْضِ النُّقْصِ، وَلَوْ جَنَى الْمُغْصُوبُ فَتَعَلَّقَ بِرَقَبَتِهِ مَالَ لَزِمَ الْغَاصِبَ تَخْلِيصُهُ بِالْأَقْلَ مِنْ قِيمَتِهِ وَالْمَالِ، فَإِنْ ثَلَفَ فِي يَدِهِ غَرَمَهُ الْمَالِكُ، وَلِلْمُجْنِي عَلَيْهِ تَغْرِيمُهُ وَأَنْ يَتَعَلَّقَ بِمَا أَخَذَهُ الْمَالِكُ

(قُلْتُ) نيمامی (النولوی) ده فەرموئ: (وَلَوْ غَضِبَ خُفَيْنِ) ئەگەر جووتە خوڤفێک، یان جووتە گۆردەویەکی زەوت کرد: کە (قِيمَتُهُمَا عَشْرَةَ) نرخە کە یان دە دیرەم بوو (فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا) نینجا یەکیکیان بە خۆی فەوتا (وَرَدَّ الْآخَرَ وَقِيمَتُهُ دِرْهَمَانِ) جا ئەوە کە یەتریشی کە پاندەووە نرخە کە یە دوو دیرەم بوو (أَوْ أَثْلَفَ أَحَدُهُمَا غَضِباً) یان تەنھا یەکیکیان بە زەوتکردن فەوتاند (أَوْ فِي يَدِ مَالِكِهِ) یان لە دەستی خاوەنە کە یەدا فەوتاندی، ئەوە (لَزِمَهُ ثَمَانِيَةٌ) هەشت دیرەمی لە سەر واجب دەبن (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودەی پاستردا، واتە: پێنج دیرەم نرخ ی فەوتاوە کە یە، سێ دیرەمیش تۆلە ی کە مکردنەوێ نرخە کە یەتی بە هۆی لێک جیاکردنەو (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَلَوْ حَدَثَ نَقْصٌ يَسْرِي إِلَى الثَّلَفِ) ئەگەر ناتەواویەکی وەها لە زەوتکرلووە کە دا پەیدا بو: کە سەری دەکێشا لای فەوتان (بِأَنْ جَعَلَ الْحِنْطَةَ هَرِيَسَةً) وە ک گەنمە زەوتکرلووە کە بکاتە هەریسە، یان بیکاتە چێشتیکی تر: کە ئەگەر ماوەیە ک دابندرێ تێک بجێ، ئەو (فَكَاتَلَفَ) وە ک زەوتکرلوی فەوتاو، واتە: لەو حالەدا واجبە: زەوتکەرە کە تۆلە ی گشت زەوتکرلووە کە بداتە خاوەنە کە ی، جا زەوتکرلووە کە ش گشتی دەپێتە ملکی زەوتکەرە کە، بەلام نابێ دەستکاری ی بکا تا تۆلە ی دەداتە خاوەنە کە ی، هەر وە ک لە زۆریە ی سەرچاوە کاندای پوون کراووەتەو (وَفِي قَوْلٍ) لە فەرموودە یە کدا: (يَرُدُّهُ مَعَ أَرْضِ النُّقْصِ) زەوتکرلووە کە بۆ خاوەنە کە ی دەگەڕێنێتەو لە کە ل تۆلە ی ناتەواویە کە.

(وَلَوْ جَنَى الْمُغْصُوبُ) ئەگەر کۆیلە زەوتکرلووە کە تاوانیکی کرد (فَتَعَلَّقَ بِرَقَبَتِهِ مَالَ) جا لە تۆلە ی تاوانە کە هەندیک مالی بە گەردەنیووە بەسترا (لَزِمَ الْغَاصِبَ تَخْلِيصُهُ بِالْأَقْلَ مِنْ قِيمَتِهِ وَالْمَالِ) لە سەر زەوتکەرە کە واجبە: کۆیلە کە پزگار بکا بە ئەندازە کە مەترە کە: لە نرخە کە ی و لە تۆلە ی تاوانە کە (فَإِنْ ثَلَفَ فِي يَدِهِ) جا ئەگەر کۆیلە تاوانکارە کە لە دەستی زەوتکەرە کە دا فەوتا (غَرَمَهُ الْمَالِكُ) خاوەنە کە نرخە هەرە بەرزە کە ی - لە تۆلە - لێ دەستێنێ، هەم (وَلِلْمُجْنِي عَلَيْهِ تَغْرِيمُهُ) ئەوێ تاوانە کە شێ کراووەتە سەر بۆی دروستە: تۆلە ی تاوانە کە لە زەوتکەرە کە بستیێ، هەم (وَأَنْ يَتَعَلَّقَ بِمَا أَخَذَهُ الْمَالِكُ) بۆی دروستە: دەست بەو نرخەو بەگێی کە خاوەنە کە لە زەوتکەرە کە ی وەرگرتووە، بە ئەندازە ی تۆلە ی تاوانە کە ی لێ بپا

ثُمَّ يَرْجِعُ الْمَالِكُ عَلَى الْغَاصِبِ، وَلَوْ رَدَّ الْعَبْدُ إِلَى الْمَالِكِ فَبِيعَ فِي الْجِنَايَةِ رَجَعَ الْمَالِكُ بِمَا أَخَذَهُ الْمَجْنِيُّ عَلَيْهِ عَلَى الْغَاصِبِ، وَلَوْ غَصَبَ أَرْضًا فَتَقَلَّ ثَرَابُهَا أَجْبَرَهُ الْمَالِكُ عَلَى رَدِّهِ أَوْ رَدِّمِثْلِهِ وَإِعَادَةِ الْأَرْضِ كَمَا كَانَتْ، وَلِلثَّاقِلِ الرَّدُّ وَإِنْ لَمْ يُطَالِبْهُ الْمَالِكُ إِنْ كَانَ لَهُ فِيهِ غَرَضٌ، وَإِلَّا فَلَا يَرُدُّهُ بَلَا إِذْنٍ فِي الْأَصَحِّ، وَيُقَاسُ بِمَا ذَكَرْنَا حَقْرُ الْبُيْرِ وَطُمُهَا، وَإِذَا أَعَادَ الْأَرْضَ كَمَا كَانَتْ وَلَمْ يَبْقَ نَقْصٌ فَلَا أَرْضَ لَكِنْ عَلَيْهِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ لِمُدَّةِ الْإِعَادَةِ،

(ثُمَّ يَرْجِعُ الْمَالِكُ عَلَى الْغَاصِبِ) ثينجا ديسان خاوهنه که ده گريته وه سر زه وتک ره که وه نه دنداره ی تو له ی تاوانه که - که داويه تی - له زه وتک ره که ی وده ده گريته وه (و) هه روه ها (لَوْ رَدَّ الْعَبْدُ إِلَى الْمَالِكِ) نه گهر زه وتک ره که کويل تاوانکاره که ی بئ خاوهنه که ی گه پانده وه (فَبِيعَ فِي الْجِنَايَةِ) ثينجا له بهر تو له ی تاوانه که کويله که فروشرا، نه و کاتهش (رَجَعَ الْمَالِكُ بِمَا أَخَذَهُ الْمَجْنِيُّ عَلَيْهِ عَلَى الْغَاصِبِ) خاوهنه که ده گريته وه سر زه وتک ره که تاکو تاوان کراوه سر چه ند تو له ی تاوانه که ی تو ره رگرتوه، نه ويش نه ونده له زه وتک ره که وه ريگريته وه .

(وَلَوْ غَصَبَ أَرْضًا) نه گهر زه ويه کی زه وت کرد (فَتَقَلَّ ثَرَابُهَا) ثينجا گلي زه ويه که ی گواسته وه (أَجْبَرَهُ الْمَالِكُ عَلَى رَدِّهِ) خاوهن زه ويه که ناچاری ده کا: يان خودی گله که بگريته وه شويني خوی (أَوْ رَدِّ مِثْلِهِ) يان ويته ی گله که بيته وه، هه م (وَإِعَادَةِ الْأَرْضِ كَمَا كَانَتْ) ناچاری ده کا زه ويه کهش وه کو جاران پک بخاته وه .

(وَلِلثَّاقِلِ الرَّدُّ) هه م نه و که سه ی گله کهشی گواسترتوه، مافی هه به گله که بگريته وه (وَإِنْ لَمْ يُطَالِبْهُ الْمَالِكُ) هه رچه ند خاوهنه کهشی داوی لته کا (إِنْ كَانَ لَهُ فِيهِ غَرَضٌ) نه گهر له و گه پانده وه به دا مه به سستيکی شهرعی هه بی: وه ک گله که ی له ملکی خوی دانابی و بيهوی لايببا، يان تاکو له زاميني نازاد ببي (وَإِلَّا) به لام نه گهر هيچ مه به سستيکی نه بو، نه و کاته (فَلَا يَرُدُّهُ بَلَا إِذْنٍ) نابي بيگريته وه، ته نها به نيزنی خاوهنه که ی نه بی (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پرستردا .

(وَيُقَاسُ بِمَا ذَكَرْنَا) به و هوونکرده ی پابروو (قياس) ده کرئ (حَقْرُ الْبُيْرِ وَطُمُهَا) هه لکه ندي بير له ناو ملکیکی زه وتکرلودلو پرکرده وه ی بيره که، واته: نه گهر خاوهن ملکه که فه رماني پی کرد، واجبه: بيره که پر بکاته وه، هه م نه گهر به خویشی مه به سستيکی شهرعی هه بی، دروسته پری بکاته وه، نه گينا: به بی نيزنی خاوهنه که دروست نيه پری بکاته وه .

(وَإِذَا أَعَادَ الْأَرْضَ كَمَا كَانَتْ) هه ر کاتيک زه ويه که ی وه ک جاران پک خسته وه (وَلَمْ يَبْقَ نَقْصٌ) هيچ نات وويه کی نه ما، نه وه (فَلَا أَرْضَ) هيچ تو له ی له سر نيه (لَكِنْ عَلَيْهِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ لِمُدَّةِ الْإِعَادَةِ) به لام کرئ ی هاووينه ی بئ ماوه ی پک خسته وه ی زه ويه که ی له سه ره،

وَإِنْ بَقِيَ نَقْصٌ وَجَبَ أَرْضُهُ مَعَهَا، وَلَوْ غَصَبَ زَيْتًا وَنَحْوَهُ وَأَغْلَاهُ فَتَقَصَّصَتْ عَلَيْهِ دُونَ قِيمَتِهِ رَدَّهُ وَلَزِمَهُ مِثْلُ الدَّاهِبِ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ نَقَصَتْ الْقِيَمَةُ فَقَطُّ لَزِمَهُ الْأَرْضُ، وَإِنْ نَقَصَتْ غَرَمَ الدَّاهِبَ وَرَدَّ الْبَاقِي مَعَ أَرْضِهِ إِنْ كَانَ نَقْصُ الْقِيَمَةِ أَكْثَرَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ السُّمْنَ لَا يَجْبُرُ نَقْصَ هُزَالِ قَبْلَهُ، وَأَنْ تَذَكَّرَ صَنْعَةُ نَسِيهَا يَجْبُرُ النَّسِيَانَ، وَتَعْلَمُ صَنْعَةُ لَا يَجْبُرُ نَسِيَانَ أُخْرَى قَطْعًا، وَلَوْ غَصَبَ عَصِيرًا فَتَحَمَّرَ ثُمَّ تَخَلَّلَ فَلَا أَصَحَّ:

هرودك كرتى پيش نه و ماوه يه شى - له كاتى زه و تگردنيه وه - له سهره (و) هروده ما (إِنْ بَقِيَ نَقْصٌ) نه گهر ناته و اويه كى مابو، نه و كاته (وَجَبَ أَرْضُهُ) واجبه: توله ي ناته و اويه كه ش بدا (مَعَهَا) له گهل كرتى زه و تكلروه كه.

(وَلَوْ غَصَبَ زَيْتًا وَنَحْوَهُ) نه گهر پوندو نه و جوره شته ي وهك پونه، زه و تى كرد (وَأَغْلَاهُ) پونه كه شى كولاند (فَتَقَصَّصَتْ عَلَيْهِ دُونَ قِيمَتِهِ) خودى پونه كه كه م بئوه، به لام نرخه كه ي كه م نه بئوه، نه و كاته (رَدَّهُ) واجبه: نه و نه ده ي ماوه بئو خاوه نه كه ي بيگه پيښتته وه، هم (وَلَزِمَهُ مِثْلُ الدَّاهِبِ) واجبه: ويته ي پويشتتوه كه ش - له توله - بداته خاوه نه كه ي (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ي پاستردا، به لام (وَإِنْ نَقَصَتْ الْقِيَمَةُ فَقَطُّ) نه گهر ته نها نرخه كه ي كه م بئوه، نه و كاته (لَزِمَهُ الْأَرْضُ) واجبه: توله ي كه مېوونه وه ي نرخه كه ي بدا.

(وَإِنْ نَقَصَتْ) نه گهر پونه كه و نرخه كه ي هرېووكيان به كولاندن كه م بونه وه، نه و كاته (غَرِمَ الدَّاهِبِ) ويته ي پويشتتوه كه له توله ي ددها (وَرَدَّ الْبَاقِي مَعَ أَرْضِهِ) نه و نه ده ش كه ماوه ته وه بئو خاوه نه كه ي ده گه پيښتته وه، له گهل توله ي كه مېوونه وه ي (إِنْ كَانَ نَقْصُ الْقِيَمَةِ أَكْثَرَ) نه گهر كه مېوونه وه ي نرخه كه ي زؤرتر بئو له كه مېوونه وه ي خودى پونه كه، وهك نوو كيلو پون نرخه كه يان نوو دينار بئو به هؤي كولاندن بيته بهك كيلو، نرخه كه شى بيته نيو دينار، نه وه واجبه: كيلويه كه ي بداته وه و نيو دينارو كيلو پونيكيش له توله ي بدا، هروده كه له (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوته وه.

(وَالْأَصَحُّ) فهرمووده ي پاستر (أَنَّ السُّمْنَ لَا يَجْبُرُ نَقْصَ هُزَالِ قَبْلَهُ) قهله وېوونى زه و تكلروه كه ناته و اوى لاوازېوونى پيشه خؤى پېر ناكاته وه و واجبه: توله ي لاوازېوونه كه بدا (و) هر به فهرمووده ي پاستر (أَنْ تَذَكَّرَ صَنْعَهُ) وه بيرهاتنه وه ي پيشه يهك: كه (نَسِيَهَا) كويله زه و تكلروه كه له بېرى كردبئو (يَجْبُرُ النَّسِيَانَ) وه بيرهاتنه وه كه له بيركردنه كه پېر ده كاته وه، به لام (وَتَعْلَمُ صَنْعَةُ لَا يَجْبُرُ نَسِيَانَ أُخْرَى قَطْعًا) فيرېوونى پيشه يه كى تر له بيركردنى پيشه كه ي تر پېر ناكاته وه.

(وَلَوْ غَصَبَ عَصِيرًا) نه گهر ناويكى گوشړووى تړى زه و ت كرد (فَتَحَمَّرَ) ټينجا ناوه كه ش بووه شه پاب (ثُمَّ تَخَلَّلَ) ټينجا شه پابه كه ش بووه سرکه (فَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ي پاستر:

أَنَّ الْخَلَّ لِلْمَالِكِ، وَعَلَى الْغَاصِبِ الْأَرْضُ إِنْ كَانَ الْخَلُّ أَتَقَصَّ قِيَمَةً، وَلَوْ غَصَبَ خَمْرًا فَتَخَلَّلَتْ، أَوْ جَلَدَ مَيْتَةً فَدَبَّغَهُ فَلَا أَصَحَّ أَنَّ الْخَلَّ وَالْجِلْدَ لِلْمَغْصُوبِ مِنْهُ. (فصل) زِيَادَةُ الْمَغْصُوبِ إِنْ كَانَتْ أَثَرًا مَخْضًا كَقَصَارَةٍ فَلَا شَيْءَ لِلْغَاصِبِ بِسَبَبِهَا وَلِلْمَالِكِ تَكْلِيفُهُ رَدُّهُ كَمَا كَانَ إِنْ أَمَكْنَ، وَأَرْضُ النَّقْصِ، وَإِنْ كَانَتْ غِنَاءً: كِنَاءٌ وَغَرَسَ كُلَّفَ الْقَلْعِ،

(أَنَّ الْخَلَّ لِلْمَالِكِ) سرکه که ده بیته می خاوهنی ناوی ترئی به که (وَعَلَى الْغَاصِبِ الْأَرْضُ) واجبه: زه وتکه ره که ش توله ی ناته ولوی بدا (إِنْ كَانَ الْخَلُّ أَتَقَصَّ قِيَمَةً) نه گهر نرخی سرکه که له ناوی ترئی به که که متر بی.

(وَلَوْ غَصَبَ خَمْرًا) نه گهر شه رابیکی زهوت کرد (فَتَخَلَّلَتْ) شه رابه که ش بووه سرکه (أَوْ جَلَدَ مَيْتَةً) یا پیسته ی مرداریووی زهوت کرد (فَدَبَّغَهُ) پیسته که شی ده باغ کرد، نه وه (فَلَا أَصَحَّ) فرموده ی راستر (أَنَّ الْخَلَّ وَالْجِلْدَ لِلْمَغْصُوبِ مِنْهُ) سرکه که و پیسته ده باغکراوه که می نه و که سه یه: که لی زه وتکراوه.

﴿فصل: له باسی گویا تکار به کانی زه وتکراو﴾

(زِيَادَةُ الْمَغْصُوبِ) زیده بوونی زه وتکراوه که (إِنْ كَانَتْ أَثَرًا مَخْضًا) نه گهر ناسه واریکی پھوت بوو (كَقَصَارَةٍ) وهك شور دنی جله زه وتکراوه که و هارینی گهنو سه رپرینی ناژد لو برژاندنی و نه و جژده کردارانه، نه وه (فَلَا شَيْءَ لِلْغَاصِبِ بِسَبَبِهَا) به هوی نه و کردارانه زه وتکه ره که مانی هیچ کرئی به کی نیه، به لکو (وَلِلْمَالِكِ تَكْلِيفُهُ رَدُّهُ كَمَا كَانَ) خاوه نه که مانی هیه داوا له زه وتکه ره که بکا: زه وتکراوه که بگه ریتیتته وه سه ر شیوه ی جارانی (إِنْ أَمَكْنَ) نه گهر بگوئجی، هم (وَأَرْضُ النَّقْصِ) مانی هیه توله ی ناته وایوه که شی لی بستینی، هم مانی هیه کرئی هاوویتنه یشی لی وریگری.

به لام (وَإِنْ كَانَتْ غِنَاءً) نه گهر زیده بوونی زه وتکراوه که لاشه یه کی به رچاو بوو (كِنَاءٌ وَغَرَسَ) وهك له زهویه کی زه وتکراودا خانووی کردبی، یان دره ختی چاندبی، نه وه (كُلْفَ الْقَلْعِ) دلاوا له زه وتکه ره که ده کرئی - سه ر نه رکی خوی - هه لیانیکه نه و لایانیا، توله ی ناته ولوی زهویه که ش بدلو کرئی ماوه ی زه وتکر دنه که ش بدا، واته: خاوهن زهویه که ش هیچ توله ی زه رهری دره خت و خانووه که ی له سه ر نیه، پیغه مبه ر و ده فرموی: ﴿لَيْسَ لِعِرْقٍ ظَالِمٍ حَقٌّ﴾ رواه أبو داود و یاسناد حسن، په گی زور داری هیچ مافیکی نیه.

نینجا بزانه: نه گهر زه وتکه ره که هه لینکه ندن و لاینه بردن، نه و کاته خاوهن زهویه که له سه ر حیسابی زه وتکه ره که لایانده با، واته: شاهید ده گری: تاکو نه رکی لابر دنیان له زه وتکه ره که وه ریگری ته وه، هه روهك له (الشهراملسی) دا فرمویوه تی، به لکو نه گهر

وَإِنْ صَبَغَ الثُّوبَ بِصَبْغِهِ وَأَمَكَّنَ فَصَلُّهُ أَجْبَرَ عَلَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ لَمْ يُمَكَّنْ: فَإِنْ لَمْ تَرُدَّ قِيمَتَهُ فَلَا شَيْءَ لِلْغَاصِبِ فِيهِ، وَإِنْ نَقَصَتْ لِرِمَّةِ الْأَرْضِ، وَإِنْ زَادَتْ اشْتَرَاكَ فِيهِ، وَلَوْ خَلَطَ الْمُغْضُوبُ بِغَيْرِهِ وَأَمَكَّنَ التَّمْيِيزُ لِرِمَّةٍ، وَإِنْ شَقَّ فَإِنْ تَعَذَّرَ قَالَ الْمَذْهَبُ أَنَّهُ كَالثَّالِفِ فَلَهُ تَغْرِيمُهُ، وَلِلْغَاصِبِ أَنْ يَغْطِيَهُ مِنْ غَيْرِ الْمُخْلُوطِ،

زهوتکهره که به خورابیش شته زیده کانی بداته خاوهن زهویه که، نه وه له سهری واجب نیه لی قبول بکا، چونکه منه تی تدایه، ههروه ما نه گهر خاوهن زهویه که پازی بوو: برهخت و خانووه که به کرئی بهیلد ریته وه، یان به پاره له زهوتکهره که بیانکر پیته وه، نه و کاتهش له سر زهوتکهره که واجب نیه پازی بیی، چونکه خاوهن زهویه که هیچ تۆله ی لایردنی له سر نیه، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(وَإِنْ صَبَغَ الثُّوبَ بِصَبْغِهِ) نه گهر زهوتکهره که به سبوغی خۆی جله زهوتکروه که ی پرهنگ کرد (وَأَمَكَّنَ فَصَلُّهُ) ده شگونجا سبوغه که له جله که بکر پیته وه (أَجْبَرَ عَلَيْهِ) ناچار ده کرئی لی بکاته وه، هه رچه نده زهه ریکی زۆریش بکا (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی راستردا، به لام (وَإِنْ لَمْ يُمَكَّنْ) نه گهر نه گونجا سبوغه که ی لی بکاته وه، نه و کاته تیبینی ده کرئی:

(فَإِنْ لَمْ تَرُدَّ قِيمَتَهُ) نه گهر نرخ ی جله که - به هۆی سبوغکردن - زیانو که می نه کر ببو، نه وه (فَلَا شَيْءَ لِلْغَاصِبِ فِيهِ) زهوتکهره که هیچ به شیک ی له جله که دا نیه (وَإِنْ نَقَصَتْ) نه گهر نرخه که ی که می کر ببو (لِرِمَّةِ الْأَرْضِ) تۆله ی که مکر دنه که ی له سر واجب ده بی، به لام (وَإِنْ زَادَتْ) نه گهر نرخه که ی زیادی کر ببو (اشْتَرَاكَ فِيهِ) هه ربووکیان له جله که دا ده بیه هاویه ش: به شی خاوه نه که به گویره ی نرخ ی جله که یو به شی زهوتکهره که ش به گویره ی زیده بیه که یه، بۆ وینه: نه گهر نرخ ی جله که ده دینار بیو به سبوغه وه پانزه دینار بی، نه وه دوو به ش بۆ خاوه نه که یو به شیک ی بۆ زهوتکهره که یه.

(وَلَوْ خَلَطَ الْمُغْضُوبُ بِغَيْرِهِ) نه گهر زهوتکروه که ی تیکه لی شتیکی تر کر ببو (وَأَمَكَّنَ التَّمْيِيزُ) ده شگونجا لیکی جیا بکاته وه، نه وه (لِرِمَّةٍ وَإِنْ شَقَّ) له سهری واجبه: لیکی جیا بکاته وه، هه رچه ند زۆریش مانسوو بیی، به لام (فَإِنْ تَعَذَّرَ) نه گهر نه گونجا (فَالْمَذْهَبُ) نه وه هه رمووده ی راستی مه زه ب (أَنَّهُ كَالثَّالِفِ) زهوتکروه که وه کو زهوتکرووی فه وتاوه، که وابو: (فَلَهُ تَغْرِيمُهُ) بۆ خاوه نه که ی دروسته تۆله ی زهوتکروه تیکه لکروه که ی لی بستینی، ئینجا تیکه لکروه که ش ده بیته ملک ی زهوتکهره که، به لام (وَالْغَاصِبُ) بۆ زهوتکهره که دروسته (أَنْ يَغْطِيَهُ مِنْ غَيْرِ الْمُخْلُوطِ) تۆله ی زهوتکروه که ی له شتیکی تری تیکه لته کرلو بداته خاوه نه که وه م بۆی دروسته: له تیکه لکروه که شی بداتی به وه مرجه ی تیکه لی وینه ی خۆی، یان تیکه لی باشتی کر ببی.

وَلَوْ غَضِبَ خَشَبَةً وَبَنَى عَلَيْهَا أُخْرَجَتْ، وَلَوْ أَذْرَجَهَا فِي سَفِينَةٍ لَكَذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَخَافَ تَلَفَ نَفْسٍ أَوْ مَالٍ مَقْصُومَيْنِ، وَلَوْ وَطِئَ الْمَقْصُوبَةَ عَالِمًا بِالْأَخْزِيمِ حَدٌّ، وَإِنْ جَهَلَ فَلَا حَدٌّ، وَفِي الْحَالَيْنِ يَجِبُ الْمَهْرُ إِلَّا أَنْ تُطَاوَعَهُ فَلَا يَجِبُ عَلَى الصَّحِيحِ، وَعَلَيْهَا الْحَدُّ إِنْ عَلِمَتْ، وَوَطِئَ الْمُشْتَرَى مِنَ الْغَاصِبِ كَوَطِئِهِ فِي الْحَدِّ وَالْمَهْرِ، فَإِنْ غَرِمَهُ لَمْ يَرْجِعْ بِهِ عَلَى الْغَاصِبِ فِي الْأَظْهَرِ،

﴿ناگاداری﴾: هرچند تیکه لکروه که -لو مهسه له یه دا- ده بیته ملکی زهوتک ره که، به لام بوی دروست نیه: هیچ دهستکاریه کی بکا، تا تولهی ده داته خاوه نه کی، ههروه که (فصل) ی پروردودا پرون کرلوه، جا نه گهر نه ندازهی مالی خاوه نه کی له تیکه لکروه که -بیر خاوه نه که- جیا کرده وه، نه وه بهسه، واته: نه و کاته دروسته دهستکاری نه وی تر بکا، ههروه که (تحفه) و (نهایه) دا فرمویانه.

(وَلَوْ غَضِبَ خَشَبَةً) نه گهر پارچه داریک، یان به ریکی زهوت کرد و (وَبَنَى عَلَيْهَا) دیواریکی له سهر دروست کرد، نه وهش (أُخْرَجَتْ) واجبه: بهیئدریته دهره وه، هه رچند زهوتک ره کهش زههر ریکی زرد بکا، هم واجبه: تولهی ناته ولویه کهو کرئی یه کهشی بدا (وَلَوْ أَذْرَجَهَا فِي سَفِينَةٍ) نه گهر ته خته داریکی زهوتکروی خستبوه کهشتی یه که (لَكَذَلِكَ) نه وهش واجبه: بهیئدریته دهره وه (إِلَّا أَنْ يَخَافَ تَلَفَ نَفْسٍ أَوْ مَالٍ مَقْصُومَيْنِ) ته نها نه گهر بترسی گیان و مالیکی پاریزوا له ناو بچن، وه کهشتیه که له ناو دهریادابی و ته خته دله کهش له لای بنه وی بیو به هوی دهریئانیی نه وترسه پویدا، نه و کاته چاوه پوان ده کرئی تا کهشتیه که ده گاته که ناری دهریا.

(وَلَوْ وَطِئَ الْمَقْصُوبَةَ) نه گهر زهوتک ره که جیماعی له گه ل (جاریه) زهوتک ره که کرد (عَالِمًا بِالْأَخْزِيمِ) ده شیرزانی جیماعه که هرپامه، نه وه (حَدٌّ) زهوتک ره که سزای زینای لی دهری، به لام (وَإِنْ جَهَلَ) نه گهر نه یزانی هرپامه؟ چونکه تازه موسولمان بوو، یان له زانایانی نایینی دور بوو، نه و کاته (فَلَا حَدٌّ) سزی لی تاسری، به لام (وَفِي الْحَالَيْنِ يَجِبُ الْمَهْرُ) له ههروو حاله تی زانینو نه زانیندا واجبه: ماره یی (جاریه) که بداته خاوه نه کی (إِلَّا أَنْ تُطَاوَعَهُ) مه گهر (جاریه) که به خوشی خوی پنگی جیماع کردنی بداتی، نه و کاته (فَلَا يَجِبُ عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر فرموده یی راست ماره ییه کی واجب نابی، به لکو (وَعَلَيْهَا الْحَدُّ إِنْ عَلِمَتْ) (جاریه) کهش سزای زینای له سهر، نه گهر زانیبیتی هرپامه.

(وَوَطِئَ الْمُشْتَرَى مِنَ الْغَاصِبِ) جیماعی نه و کهسه یی (جاریه) که ی له زهوتک ره که کپروه (كَوَطِئَهُ فِي الْحَدِّ وَالْمَهْرِ) وه کو جیماعی زهوتک ره که یه: له باره یی سزای زینا و ماره یی (جاریه) که (فَإِنْ غَرِمَهُ) جا نه گهر خاوه نه که ماره ییه کی له کپیاره که وه رگرت، نه وه (لَمْ يَرْجِعْ بِهِ عَلَى الْغَاصِبِ) کپیاره که مافی نیه بگریته و سهر زهوتک ره که و نه ندازه یی ماره ییه کی لی توهر بگریته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده یی به میتردا.

وَإِنْ أَحْبَلَ عَالِمًا بِالتَّحْرِيمِ فَالْوَلَدُ رَقِيقٌ غَيْرُ نَسِيبٍ، وَإِنْ جَهِلَ فَحُرٌّ نَسِيبٌ، وَعَلَيْهِ قِيمَتُهُ يَوْمَ الْإِفْصَالِ، وَيَرْجِعُ بِهَا الْمُشْتَرَى عَلَى الْغَاصِبِ، وَلَوْ تَلَفَ الْمَقْصُوبُ عِنْدَ الْمُشْتَرَى وَغَرَمَهُ لَمْ يَرْجِعْ بِهِ، وَكَذَا لَوْ تَعَيَّبَ عِنْدَهُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَا يَرْجِعُ بِغَرَمٍ مَنفَعَةٍ اسْتَوْفَاهَا فِي الْأَظْهَرِ، وَيَرْجِعُ بِغَرَمٍ مَا تَلَفَ عِنْدَهُ وَبَارَشَ نَقْصَ بَنَائِهِ وَغَرَايِهِ

(وَإِنْ أَحْبَلَ) نه گهر زهوتکهره که، یان کپیاره که (جاریه) که ی ناوس کرد (عالمًا بالتَّحْرِيمِ) ده شیزانی جیماعه که حرپامه (فالولد رَقِيقٌ غَيْرُ نَسِيبٍ) نهو مندالای لهو جیماعه بویه: کویله به کی بی نه زاده، واته: بیژی به، چونکه له زینایه، به لام (وَإِنْ جَهِلَ) نه گهر جیماعه که نه یزانی بی حرپامه، نهو کاته (فَحُرٌّ نَسِيبٌ) مندالای که نازادهو له نه زادی جیماعه که به، که وایو: (وَعَلَيْهِ قِيمَتُهُ يَوْمَ الْإِفْصَالِ) له سر جیماعه که واجبہ نرخ ی نهو مندالای بداته گهره ی (جاریه) که، واته: نرخ ی پوژی له دایکبوونی (وَيَرْجِعُ بِهَا الْمُشْتَرَى عَلَى الْغَاصِبِ) جا نه گهر کپیاره که تولای مندالای نازاده که ی دایه گهره ی (جاریه) که، مانی هیه نهویش بگهریتتهو سر زهوتکهره که و نرخه کی لئوه ریگریتهو.

(وَلَوْ تَلَفَ الْمَقْصُوبُ عِنْدَ الْمُشْتَرَى) نه گهر شتیکی زهوتکراو فروشرا، ټینجا له لای کپیاره که فوتا (وَوَغَرَمَهُ) کپیاره که ش تولای زهوتکراو که ی دایه خاوه نه کی، نهو (لَمْ يَرْجِعْ بِهِ) نابیی کپیاره که بگهریتتهو سر زهوتکهره که تاکو نه ندازه ی تولای زهوتکراو که ی لئوه ریگریتهو، به لکو ته نها مانی هیه پاره که ی خوی وه ریگریتهو: که له به رامهر کپینی زهوتکراو که دابویه زهوتکهره که.

(وَكَذَا لَوْ تَعَيَّبَ عِنْدَهُ) هرهو ها نه گهر زهوتکراو که له لای کپیاره که عیبیکی لئوپیدا بیو تولای عیبی که ی لئوستیندرئ، نابن له زهوتکهره که ی وه ریگریتهو (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به میزتردا، چونکه فروشراو پاش وه رگرتنی له زامینی کپیاره که دایه.

(وَلَا يَرْجِعُ بِغَرَمٍ مَنفَعَةٍ اسْتَوْفَاهَا) کپیاره که ناگهریتتهو سر زهوتکهره که، تاکو تولای نهو سوده ی لئوستینتتهو: که به خوی سوده کی وه رگرتوه تولای دلوو: وه ک کپیاره که سولای وولاغه زهوتکراو که بویی، یان له خانوه زهوتکراو که دا نیشته جی بویی و خاوه نه که ش کرئی لئوه رگرتبی (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی راستردا، به لام (وَيَرْجِعُ بِغَرَمٍ مَا تَلَفَ عِنْدَهُ) کپیاره که ده گهریتتهو سر زهوتکهره که تاکو تولای نهو سوده ی لئوستینتی: که له لای وی فوتاوو تولای لئوه ریگراوه.

(وَلَا يَرْجِعُ بِغَرَمٍ مَنفَعَةٍ اسْتَوْفَاهَا) کپیاره که ناگهریتتهو سر زهوتکهره که، تاکو تولای نهو سوده ی لئوستینتی: که له لای وی فوتاوو تولای لئوه ریگراوه.

إِذَا نُقِضَ فِي الْأَصَحِّ، وَكُلُّ مَالُو غَرَمَةِ الْمُشْتَرَى رَجَعَ بِهِ لَوْ غَرَمَهُ الْغَاصِبُ لَمْ يَرْجِعْ بِهِ عَلَى الْمُشْتَرَى، وَمَا لَا يَرْجِعُ، قُلْتُ: وَكُلُّ مَنْ انْتَبَتَ يَدُهُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ فَكَالْمُشْتَرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

در هخته که ی (إِذَا نُقِضَ) هر کاتیک له لایه ن خاوهن زهویه که وه هه لکه ندران و لایران (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا، چونکه زهوتکه ره که هه لیخه له تاندوه و ملکی که سیتی تری فروشته تی.

(وَكُلُّ مَالُو غَرَمَةِ الْمُشْتَرَى رَجَعَ بِهِ) هر شتیک نه گهر کپاره که توله ی دابا، بوی دروست بوو له زهوتکه ره که ی وهریگریته وه: وه ک توله ی نهو سوده ی له بن دهستی کپاره که دا فه وتاوه (لَوْ غَرَمَهُ الْغَاصِبُ) نه گهر هاتو: له سه ره تاوه زهوتکه ره که نهو توله ی ی دا، نه وه (لَمْ يَرْجِعْ بِهِ عَلَى الْمُشْتَرَى) نابیی بگه ریته وه سه ر کپاره که یق نه وه ی تی وهریگریته وه (وَمَا لَا) وه هر شتیکش نه گهر کپاره که توله ی دابایه، بوی دروست نه بو له زهوتکه ره که ی وهریگریته وه: وه کو نهو سوده ی به خوی فه و تاندویه تی، نه وه (فَيَرْجِعُ) نه گهر له سه ره تاوه زهوتکه ره که نهو توله ی ی دا، بوی دروست له کپاره که ی وهریگریته وه.

(قُلْتُ) نیمامی (النولوی) ده فه رموی: (وَكُلُّ مَنْ انْتَبَتَ يَدُهُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ) هر که سیتک دهستی له سه ر دهستی زهوتکه ره که دامه زاییو له لایه ن زهوتکه ره که وه زهوتکروه که ی هاتبیته زیرده ست، نه وه ش (فَكَالْمُشْتَرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ) وه کو کپاره که ی پابرووه: له گشت برپاره کانی دا، هه ره که له باسی (وَالْآيِدِي الْمُتَرَبِّتَةُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ) دا به درژی پوون کروه.

﴿پاشکو: له باره ی تویه کردن له مالی حه رام﴾

پیښه کی بزانه: پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ﴿مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضٍ أَوْ مِنْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ...﴾ الحديث رواه البخاري، هر که سیتک سته میکی برای خوی له لایه: له ناموس، یان له شتیک تر، با هر نه مرؤ له م بونیایه دا خوی لهو سته مه نازاد بکا.

جا بزانه: هر که سیتک مالیکی حه رامی که وته ده ست: وه ک زهوتکروه و نزلو و پریپاو شیرایی و نهو جوړه شتانه، نیجا ویستی تویه بکا، یان به پڼگایه کی تر مالی که سیتی که وته ده ست: وه که نه مانه تیک، یان قهرزیک، یان مالیکی بوزیایه وه له ناو ناودا، یان مالیکی له برنده و نزو زهوتکه ر ستانده وه، یان مربوویکی بی که س مالیکی له پاش به جیما، نه وه پڼگای نازادبوون له گشت نهو جوړه مالانه ی پابروو به م جوړه یه:

یه که م: نه گهر خاوه نی ماله که ی ده ناسی و زیندوو بوو، واجبه: بیداته وه خودی خاوه نه که، وه نه گهر نه یده ناسی، یان بی هه وال گوم بوییو له ناسینو هاتنه وه ی بی نومید بویی، یان مربی، نهو کاته ده یداته وه میراتکه ره کانی، نیجا نه گهر میراتگریشی نه بی، یان له ناسینی

(کتابُ الشُّفْعَةِ)

میرانگره کانیشی بی‌نومید بیتی، نه و کاته ماله که ده بیته ملکی (بیتُ المال)، جا نه گهر قازی، یان سه ره رشتکاره که فاسق و خائنین بون، یان هر (بیتُ المال) نه بو، نه و کاته ده داتنه ده ست پیاوچا کانی شویتنه که، یان هر به خوی- به زامینی خوی- له به رژه ونندی موسولمانان سه رفی ده کا: وه کو مزگوت و پنگ و شویتنه گشتیه کان، هم دروسته به سه هر هژانیشدا به شی بکا، جا نه گهر به خویشی هژار بوو، بوی دروسته به شی خوی و منداله کانیشی دابنی، مه به ستیش (به زامینی خوی) نه مه یه: واجبه نیه ت بیتنی: هر کاتیک خاوه نه که ی ده ست کهوت، توله ی ماله سه رف کرلوه که ی بداتی، هه روه که له (تحفه) له باسی (الشهادات) دا فرموویه تی.

دووه م: نه گهر نه و ماله هر پامانه ی پرابر بوو تیکه لی مالی خوی بوین و ویستی توبه بکا، نه و کاته ش بوی دروسته: نه ندازه ی هر پامه که- به مه به ستی به شکردن- له مالی خوی جیا بکاته وه، ته سلیمی خاوه نه که ی بکاته وه، جا نه گهر خاوه نه که ی ده ست نه کهوت، نه وه- به و شیوه ی پرابر بوو- بۆ (بیتُ المال)، یان بۆ به رژه ونندیه کان، یان بۆ هژاران سه رفی ده کا، هه روه که له (تحفه) له باسی نیچیردا فرموویه تی.

ئینجا بزانه: ناوه پۆکی نه و (پاشکویه) م له (احیاء العلوم) له باسی حه لال و هر پام، له (بغیة المسترشدين) له باسی (غصب) و، له چهند شوینیکی تری (تحفه) وهرم گرتوه، به لگه ی پاشکویه که ش نه م حه دیسانه یه، یه که م: که پیغه مبه ر علیه السلام گوشتی مه پکی برزلی حه پامی براین، مه ره برزیندرلوه که ش کوتی: من حه پام. پیغه مبه ر علیه السلام فرمووی: ﴿أَطْعَمُهَا الْأَسَارَى﴾ رواه الإمام أحمد یاسناد جید، گوشتی مه ره که ده رخوا ردی دیله کان بده ن. دووه م: که نیمامی (أبو بکر رضی الله عنه) گزویه که ی سوپه تی (الرؤم) له کافره کان برده وه و وه ی گرت، پیغه مبه ر علیه السلام فرمووی: ﴿هَذَا سُخْتٌ فَصَدَّقْ بِهِ﴾ رواه البیهقی و الترمذی یاسناد حسن، نه م گزویه حه پامه، که وابو: بیکه خیر به سه ر خه لکی دا. ئینجا تکایه بگه رتوه بۆ مه رجی چواره می ماملت پیکرو له م به رگه دا.

﴿کتابُ الشُّفْعَةِ: په رتوکی شوفعه﴾

شوفعه: مافیکی زالبونی هاویه شه که ی کونه به سه ر هاویه شه که ی نوئی دا له به ملک کردنی نه و به شه ی نوئی به که کرویو ته یه ملکی خوی له به رامبه ر شتیک.

بۆ وینه یه کیک له هاویه شه کان به شه ملکه که ی خوی بفروشیتنه که سیکی تر، ئینجا هاویه شه که ی تریش به زۆر نه و به شه فروشرلوه له کپاره که بستیتیتنه وه به و پاره یه ی پی کپیوه، واته: هه رچند کپاره که ش پازی نه بئی، پیغه مبه ر علیه السلام ده فرمووی:

لَا تُثَبِّتُ فِي مَنَقُولٍ، بَلْ فِي أَرْضٍ وَمَافِيهَا مِنْ بِنَاءٍ وَشَجَرٍ تَبَعًا وَكَذَا ثَمَرٌ لَمْ يُؤْتَرْ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا شُفْعَةً فِي حُجْرَةٍ بُنِيَتْ عَلَى سَقْفٍ غَيْرِ مُشْتَرَكٍ، وَكَذَا مُشْتَرَكٌ فِي الْأَصَحِّ، وَكُلُّ مَا لَوْ قَسِمَ بَطَلَتْ مَنَفَعَتُهُ الْمَقْصُودَةُ كَحَمَامٍ وَرَحَى لَا شُفْعَةَ فِيهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا شُفْعَةً إِلَّا لِشَرِيكِ،

وَالشُّفْعَةُ فِي كُلِّ شَرَكٍ لَمْ يَقْسَمْ: فِي أَرْضٍ أَوْ رَنَجٍ أَوْ حَائِطٍ، لَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَبِيعَ حَتَّى يُؤْذِنَ شَرِيكَهُ، إِنْ شَاءَ أَخَذَ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ، فَإِذَا بَاعَ وَلَمْ يُؤْذِنْهُ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، شَوْفَعُهُ لَهُ كَشَتِّ شَتِيكِي هَاوِيَه شَدَا هِيَه - كه بهش نه كرابي: - زهوي بي، يان خانوب بي، يان باغ بي، دروست نيه هابيه شه كه به شه كه ي خوي بفروشي تا ناگاداري هابيه شه كه ي تري ده كاته وه، جا بيه وي، يان نيه وي، جا نه گه ناگاداري نه كرده وه به شه كه ي خوي فروشت، نه و كاته هابيه شه كه زياتر ماني هيه به شوفعه وهري بگريته وه.

ثِيْنَجَا به به لگهي نه و هديسه (لَا تُثَبِّتُ فِي مَنَقُولٍ) شوفعه له و جوره شته دا نيه، كه بگوازديته وه (بَلْ فِي أَرْضٍ) به لگو له زهوي و شتي تري نه گوازده دا هيه، هم (وَمَافِيهَا) شوفعه له و شتانه شدا هيه: كه له زهويه فروش راوه كه دانه (مِنْ بِنَاءٍ وَشَجَرٍ تَبَعًا) له خانوو، له درخت، به هوي پابه ندبونيان به زهويه كه وه (وَكَذَا ثَمَرٌ لَمْ يُؤْتَرْ) هه روه ها شوفعه له ميوه ي درخته كاني زهويه فروش راوه كه دا هيه كه ميوه كه به دهر نه كه وتبي (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ي راستردا.

(وَلَا شُفْعَةَ فِي حُجْرَةٍ) شوفعه له زورويكي وه هادا نيه: كه (بُنِيَتْ عَلَى سَقْفٍ غَيْرِ مُشْتَرَكٍ) له سر بانتيكي بين هابيه شي دروست كرابي (وَكَذَا مُشْتَرَكٌ) هه روه ها نه گه له سر بانتيكي هابيه شيش دروست كرابي، شوفعه ي تي دا نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ي راستردا، چونكه له سر شوپينيكي جينگر دروست نه كروه وه وكو گواستروه يه.

(وَكُلُّ مَا لَوْ قَسِمَ بَطَلَتْ مَنَفَعَتُهُ الْمَقْصُودَةُ) هر شتيك نه گه بهش بكري نه و سوده ي - كه مه به سته - تيك بچي: (كَحَمَامٍ) وهك گه رماويكي بچووك (وَرَحَى) وهك ناشيكي بچووك، نه و جوره شته ش (لَا شُفْعَةَ فِيهِ) شوفعه ي تي دا نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ي راستردا.

(وَلَا شُفْعَةَ إِلَّا لِشَرِيكِ) ماني به شوفعه وه رگرتنه وه ته نها بئ نه و هابيه شه يه: كه به شي له شته فروش راوه كه دا هيه: جا مندا ل بي، يان گه وره بي، موسولمان بي، يان كافر بي، هر چه نده ناده ميزاديش نه بي: وهك مزگه وتيك به شه ملكينيكي وهقف نه كرلوي له گه ل كه سيكدا هه بي، نه وه - نه گه به رژه وه ندي مزگه وتي تي دابي - واجبه: سه رپه رشتكاره كه به شه فروش راوه كه به شوفعه بئ مزگه وته كه وهري گريته وه.

ثِيْنَجَا بزانه: له مازهي بي ثيمامي (حنفي) دا درلوسني پيوه نوسيش ماني شوفعه ي هيه، واته: نه گه درلوسني يه ملكينيكي خوي فروشت، نه وه - له هر لايه ك - هر درلوسني يه ملكي

وَلَوْ بَاغَ دَاراً وَلَهُ شَرِيكَ فِي مَمَرِهَا فَلَا شَفْعَةَ لَهُ فِيهَا، وَالصَّحِيحُ ثُبُوتُهَا فِي الْمَمَرِ إِنْ كَانَ لِلْمُشْتَرَى طَرِيقٌ آخَرُ إِلَى الدَّارِ، أَوْ أَمَكَّنَ فَتَحَ بَابَ إِلَى شَارِعٍ وَإِلَّا فَلَا، وَإِنَّمَا تَثَبُّتُ فِيمَا مَلَكَ بِمُعَاوَضَةٍ مَلَكَاً لَازِماً مُتَأَخِّراً عَنِ مَلِكِ الشَّفِيعِ: كَمَبِيعٍ وَمَهْرٍ وَعِوَضٍ خُلِعَ وَصَلَحَ دَمٌ وَتَجُومٌ وَأَجْرَةٌ وَرَأْسُ مَالٍ سَلَمٌ،

له گه ل نهو ملكه فروش لوه پيگوه نوسايي، مافي هيه ملكه فروش لوه كه به شوفعه وهر يگريته وه، جا نه گهر نوو درلوسن، يان زياتر بون، نهو كاته شوفعه كه - به گويده ي زماره ي خويان - به يه كساني به سه رياندا به ش ده كړي، هه روه كه له كتيبه كاني مه زه يي (حنفي) دا پوون كړوه ته وه، به به لگه ي فهرمووده ي پيغه مبه ر: ﴿الْجَارُ أَحَقُّ بِصَقْبِهِ﴾ رواه البخاري، درلوسن له پيشتره به هوي نزيكي ملكي درلوسن يه كه ي بگريته وه.

(وَلَوْ بَاغَ دَاراً) نه گهر خانويكي فروشت (وَلَهُ شَرِيكَ فِي مَمَرِهَا) هاويه شيكي - تنه ا - له پيگه ي خانوه كه دا هه يو، واته: له خودي خانوه كه دا هاويه شي نه يو (فَلَا شَفْعَةَ لَهُ فِيهَا) نهو هاويه شه مافي شوفعه ي له خانوه كه دا نيه، چونكه به شي تن دا نيه.

به لام (وَالصَّحِيحُ) به فهرمووده ي پاست (ثُبُوتُهَا فِي الْمَمَرِ) مافي شوفعه ي له پيگه كه دا هيه (إِنْ كَانَ لِلْمُشْتَرَى طَرِيقٌ آخَرُ إِلَى الدَّارِ) بهو مهرجه ي كپياره كه پيگه يه كي تري بو خانوه كه هه يي (أَوْ أَمَكَّنَ فَتَحَ بَابَ إِلَى شَارِعٍ) يان بوي بگونجي - به يي نه ركيكي رد - ده رگايه كه به رهو كولاتيك بكاته وه (وَإِلَّا) به لام نه گهر كپياره كه پيگه يه كي تري نه يو، نه شده گونجا ده رگايه كي تر بكاته وه، نهو كاته (فَلَا) هاويه شه كه مافي شوفعه ي نيه، چونكه زهره ي كپياره كه ي تن دايه، بنچينه ي شهرعش ده فهرموي: (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) زيان به زيان يكي وه كو خوي لاتا برري.

(وَإِنَّمَا تَثَبُّتُ فِيمَا مَلَكَ بِمُعَاوَضَةٍ) شوفعه تنه ا لهو شته دا هيه: كه له به رامبه ر وهر گرتني شتيك كرايته ملكي هاويه شه نو يه كه (مَلَكَاً لَازِماً) ملكايه تيه كه ش واجب بو يي (مُتَأَخِّراً عَنِ مَلِكِ الشَّفِيعِ) هوي ملكايه تيه كه ش له دواي ملكايه تي شوفعه گره كه يي: كه هاويه شه كونه كه يه (كَمَبِيعٍ) وه كه به شه كه فروش را يي، هم (وَمَهْرٍ) وه كه به شه كه كرايته ماره يي زن، هم (وَعِوَضٍ خُلِعَ) وه كه به شه كه له به رامبه ر (خُلِعَ) درا يته مي رده كه، هم (وَصَلَحَ دَمٌ) وه كه به شه كه له جياتي خويي كولولويك به سولح درا يي، هم (وَتَجُومٌ كِتَابَةٌ) وه كه له جياتي به شه كاني نوو سولوپيداني كوليه درا يي، هم (وَأَجْرَةٌ) وه كه به شه كه له جياتي كړي خانوويك درا يي، هم (وَرَأْسُ مَالٍ سَلَمٌ) وه كه به شه كه بو سه رمايه ي سه له م درا يي، واته: له گشت نهو به شان ي پراېرودا شوفعه گر - هاويه شه كونه كه مافي هيه: به شه كان به شوفعه وهر يگريته وه، چونكه له به رامبه ر شتيك وهر گيراون.

وَلَوْ شَرَطَ فِي الْبَيْعِ الْخِيَارَ لَهُمَا أَوْ لِلْبَائِعِ لَمْ يُمْخَذْ بِالشُّفْعَةِ حَتَّى يَنْقَطَعَ الْخِيَارُ، وَإِنْ شَرَطَ لِلْمُشْتَرِي وَحْدَهُ فَلَا أَظْهَرُ أَنَّهُ يُؤْخَذُ إِنْ قُلْنَا أَلَمَلِكُ لِلْمُشْتَرِي وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ وَجَدَ الْمُشْتَرِي بِالشَّقْصِ عَيْبًا وَأَرَادَ رَدَّهُ بِالْعَيْبِ وَأَرَادَ الشَّفِيعُ أَخْذَهُ وَيَرْضَى بِالْعَيْبِ فَلَا أَظْهَرُ إِجَابَةَ الشَّفِيعِ، وَلَوْ اشْتَرَى اِثْنَانِ دَارًا أَوْ بَعْضَهَا فَلَا شُفْعَةَ لِأَحَدِهِمَا عَلَى الْآخَرِ، وَلَوْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي شِرْكٌ فِي الْأَرْضِ

که او باو: نه گهر به شه که به میرات، یان به به خشین، یان به وه سیت بووه ملکى که سیتی تر، نو کاته هاویه شه کونه که مای شوفعه ی نیه، چونکه بین بهرام بهر بووه ته ملک، هه روه که له زو به ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(وَلَوْ شَرَطَ فِي الْبَيْعِ الْخِيَارَ لَهُمَا) نه گهر له مامله تی فروخته که دا مای په شیمانی بؤ کپاره که و بؤ فروشیاره که به مه رج دانندرا (أَوْ لِلْبَائِعِ) یان ته نها بؤ فروشیاره که دانندرا، نو کاته (لَمْ يُمْخَذْ بِالشُّفْعَةِ) نابی به شه فروشلروه که به شوفعه وه ریگریته وه (حَتَّى يَنْقَطَعَ الْخِيَارُ) تا ماوه ی په شیمانی که ده بئی.

به لام (وَإِنْ شَرَطَ لِلْمُشْتَرِي وَحْدَهُ) نه گهر مای په شیمانی ته نها بؤ کپاره که به مه رج دانندرا، نو وه (فَلَا أَظْهَرُ) هه رمووده ی به هیتر (أَنَّهُ يُؤْخَذُ) نو به شه فروشلروه نیستا به شوفعه وه رده گیریته وه (إِنْ قُلْنَا أَلَمَلِكُ لِلْمُشْتَرِي) نه گهر به هه رمووده ی راستر بلین: ملکایه تی فروشلروه که له ماوه ی په شیمانی دا بؤ کپاره که به (وَإِلَّا) به لام نه گهر به هه رمووده ی بئ هیتر بلین: بؤ فروشیاره که به، یان ده وه سیتندری (فَلَا) نو کاته به شوفعه وه رناگریته وه، تا ماوه ی په شیمانی کوتای دئ.

(وَلَوْ وَجَدَ الْمُشْتَرِي بِالشَّقْصِ عَيْبًا) نه گهر کپاره که دیتی: نو به شه ملکى کپیویه تی عه بیکی هه به، نینجا (وَأَرَادَ رَدَّهُ بِالْعَيْبِ) ویستی به هوی عه به که بیگریته وه بؤ فروشیاره که، به لام (وَأَرَادَ الشَّفِيعُ أَخْذَهُ) شوفعه گره که ش ویستی به شه فروشلروه که - به شوفعه - وه ریگریته وه (وَيَرْضَى بِالْعَيْبِ) به عه به که شى پزى بئ، نو وه (فَلَا أَظْهَرُ) به هه رمووده ی راستر: (إِجَابَةُ الشَّفِيعِ) وه لامى شوفعه گره که ده ریته وه به شه فروشلروه که ده ریته.

(وَلَوْ اشْتَرَى اِثْنَانِ دَارًا أَوْ بَعْضَهَا) نه گهر دوو که س ویکرا خانوویکیان کپی، یان به شیکى خانوویکیان کپی، نو وه (فَلَا شُفْعَةَ لِأَحَدِهِمَا عَلَى الْآخَرِ) هیچیکیان - نیستا - مای شوفعه ی له سر نه وی تر نیه، چونکه له یه کاتدا هه رموویکیان بوونه ته خاوه نی ملک که.

(وَلَوْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي شِرْكٌ فِي الْأَرْضِ) نه گهر کپاره که به شیکى له زویه فروشلروه که دا هه بو: وه که زویه که له نیوان سئ که ساندا هاویه ش بئ، نینجا به کیکیان به شه که ی خوی

فَالْأَصَحُّ أَنَّ الشَّرِيكَ لَا يَأْخُذُ كُلَّ الْمَبِيعِ بَلْ حَصَّتُهُ، وَلَا يُشْتَرَطُ فِي التَّمْلُكِ بِالشُّفْعَةِ
حُكْمُ حَاكِمٍ وَلَا إِخْضَارُ الْغَمَنِ وَلَا حُضُورُ الْمُشْتَرِي، وَيُشْتَرَطُ لَفْظٌ مِنَ الشَّفِيعِ:
كَتَمَلَكْتُ أَوْ أَخَذْتُ بِالشُّفْعَةِ، وَيُشْتَرَطُ مَعَ ذَلِكَ: إِمَّا تَسْلِيمُ الْعَوَضِ إِلَى الْمُشْتَرِي فَإِذَا
تَسَلَّمَ أَوْ أَلْزَمَهُ الْقَاضِي التَّسَلَّمَ مَلَكَ الشَّفِيعُ الشَّقْصَ، وَإِمَّا رِضَى الْمُشْتَرِي بِكَوْنِ
الْعَوَضِ فِي ذِمَّتِهِ،

بفروقشیتته یہ کیجک لہ ہاویہ شہ کانیتر، نہ وہ (فالأصح) بہ فرمودہی راستتر (أن
الشريك) ہاویہ شہ کہیتر (لَا يَأْخُذُ كُلُّ الْمَبِيعِ) نابئ - بہ تنہائی - گشت بہ شہ فروقشراوہ کہ
بہ شوفعہ وەرگیرتتہ وہ (بَلْ حَصَّتُهُ) بہ لکو بہ شیخوی وەرده گریئ، واتہ: لہم مہ سہ لہ یہ دا
- تنہا - شہ شیکئی بہ شہ فروقشراوہ کہ بہ شوفعہ وەرده گریتتہ وہ، شہ شیکہ کہیتریش بی
کریارہ کہ دہ میبیتتہ وہ؟ چونکہ نہ ویش وہ کو نہ ویتر ہاویہ شہو مانی شوفعی مہ یہ،
مہرچہ ندہ کریاریش بی.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) بہ مہرج داناندی (فِي التَّمْلُكِ بِالشُّفْعَةِ) لہ مانی کردنہ ملکایہ تی بہ شوفعہ
(حُكْمُ حَاكِمٍ) دانوہرک بپیار بدا، مہم (وَلَا إِخْضَارُ الْغَمَنِ) مہرج نیہ پارہ کہ نیستا حازر
بکا، مہم (وَلَا حُضُورُ الْمُشْتَرِي) مہرج نیہ کریارہ کہ نامادہ بیئو پازی بیئ، چونکہ بہ
بپیری پیغہ مہر و مانی شوفعی مہ یہ، بہ لام (وَيُشْتَرَطُ) بی کردنہ ملکایہ تی بہ مہرج
دادہ ندی (لَفْظٌ مِنَ الشَّفِيعِ) لہ لایہن شوفعہ گرہ کہ وہ: کوتہ یہ ک، یان نووسینیک مہ بی
(ك) وہ ک بیئ: (تَمَلَكْتُ) نہم بہ شہم بہ شوفعہ کردہ ملکى خزم (أَوْ) یان بیئ: (أَخَذْتُ
بِالشُّفْعَةِ) نہم بہ شہم بہ شوفعہ وەرگیرتہ وہ. واتہ: نہ گہر - تنہا - بیئ: من داوای شوفعہ
دہ کہم. بہر کوتہ یہ نابیتہ ملک.

نینجا (وَيُشْتَرَطُ مَعَ ذَلِكَ) بہ مہرج دادہ ندی - لہ گہل کوتہ ی پرابر دوش - یہ کیجک لہم
ستیانہ ی دہاتووش بیئ، یہ کہم: (إِمَّا تَسْلِيمُ الْعَوَضِ إِلَى الْمُشْتَرِي) یان دہبی شوفعہ گرہ کہ
پارہ ی بہ شہ فروقشراوہ کہ تسلیمی کریارہ کہ بکا (فَإِذَا تَسَلَّمَ) جا مہر کاتیک کریارہ کہ
بہ خوی پارہ کہ ی لئوہرگرت (أَوْ) یان بہ پقہ کاری لئوہرنہ گرت، بہ لام (أَلْزَمَهُ الْقَاضِي
التَّسَلَّمَ) قازی بہ زور لیکردن ناچاری کرد لئوہرگیرئ، نہو کاتہ (مَلَكَ الشَّفِيعُ الشَّقْصَ)
شوفعہ گرہ کہ دہ بیتہ خواوہنی بہ شہ وەرگیراوہ کہ، جا نہ گہر شوفعہ گرہ کہ پارہ کہ ی لہ بہر
دہستی کریارہ کہ دانا بہ شیوہ یکی وہا: بیئ دہ گونجا وہری بگریئ، نہوہش بہ سہو بہ
وہرگرتن دادہ ندی، مہر وہ ک لہ (تحفة) و (نہایہ) دا فرمودیانہ.

دوہم: (وَأِمَّا رِضَى الْمُشْتَرِي) یان دہبی کریارہ کہ پازی بیئ (بِكَوْنِ الْعَوَضِ فِي ذِمَّتِهِ)
پارہ ی بہ شہ فروقشراوہ کہ قہرز بیئ لہ نہستوی شوفعہ گرہ کہ دا.

وَأَمَّا قَضَاءُ الْقَاضِي لَهُ بِالشُّفْعَةِ إِذَا حَضَرَ مَجْلِسَهُ وَأَثْبَتَ حَقَّهُ فِيمَلِكُ بِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَتَمَلَّكُ شِقْصًا لَمْ يَرَهُ الشُّفِيعُ عَلَى الْمَذْهَبِ.

(فَصْلٌ) إِنْ اشْتَرَى بِمِثْلِي أَخَذَهُ الشُّفِيعُ بِمِثْلِهِ، أَوْ بِمُتَقَوِّمٍ بِقِيَمَتِهِ يَوْمَ الْبَيْعِ، وَقِيلَ يَوْمَ اسْتِقْرَارِهِ بِالْقِطَاعِ الْخِيَارِ، أَوْ بِمَوْجَلٍ فَلَا ظَهَرَ أَنَّهُ مُخَيَّرٌ بَيْنَ أَنْ يُعْجَلَ وَيَأْخُذَ فِي الْحَالِ أَوْ يُصْبَرَ إِلَى الْمَجْلِ وَيَأْخُذَ،

سَمِيهِمْ: (وَأَمَّا قَضَاءُ الْقَاضِي لَهُ بِالشُّفْعَةِ) يَان دِهِبِي قَازِي بَرِيَارِي مَانِي شَوْفَعِي بِقُ بَدَا (إِذَا حَضَرَ مَجْلِسَهُ) هَر كَاتِيك شَوْفَعِ گَرِه كِه لِه دَانِيش گِي قَازِي دَا نَامَادِه بَوُو، هَم (وَأَثْبَتَ حَقَّهُ) مَانِي هَم بَوُونِي شَوْفَعِي بِقُ خَوِي جِي گِير كَرْد، نُو كَاتِه (فِي مَلِكُ بِهِ) بُو بَرِيَارِه دِه بِيْتِه خَاوَه نِي بِه شَه كِه (فِي الْأَصَحِّ) لِه فِه رَمُوودِه ي پَاسْتَرْدَا.

(وَلَا يَتَمَلَّكُ شِقْصًا لَمْ يَرَهُ الشُّفِيعُ) شَوْفَعِ گَرِه كِه نَابِيْتِه خَاوَه نِي بِه شِي كِي وَهَا: كِه نِه يَدِي بِيْنِي (عَلَى الْمَذْهَبِ) لِه سَهَر فِه رَمُوودِه ي پَاسْتِي مِه زَهَب، چُونَكِه فَرُوشْتَنِي شَتِي نَابِيَار دِرُوسْت نِي، بِه لَام لِه فِه رَمُوودِه ي بِيْنِي زِدَا بِيْتِه خَاوَه نِي وَ هَر كَاتِيك دِيْتِي مَانِي پِه شِي مَانِي بَوُونِه وَ هَمِي هِي، هَم رُو ه كِه (مَعْنَى) دَا فِه رَمُووِيَه تِي.

﴿ فَصْلٌ: لِه بَاسِي رُووت كَرْدَنِه وَهِي نَرُخِي بِه شَه فَرُوشَرَاوَه كِه ﴾

(إِنْ اشْتَرَى بِمِثْلِي) نِه گَر كَرِيَارِه كِه - بِه شَه كِي - بِه شَتِي كِي هَاوِيْنِه ي كَرِي بِي: وَ هَكُو گِه نُو پَارِه، نُو ه (أَخَذَهُ الشُّفِيعُ بِمِثْلِي) شَوْفَعِ گَرِه كِه ش هَر بِه وِيْتِه شَه كِه بِه شَه فَرُوشَرَاوَه كِه وَ هَر دِه گَرِيْتِه وَ ه، وَ تِه: كَرِيَارِه كِه چِه نَد گِه نَم، يَان چِه نَد پَارِه ي پِي دِلَوِه، شَوْفَعِ گَرِه كِه ش نُو ه وَ نَدِه دِه دَاتِه كَرِيَارِه كِه.

(أَوْ بِمُتَقَوِّمٍ) يَان نِه گَر بِه شَتِي كِي نَرُخ بِقُ دَانِدِرِلُو بِه شَه كِي كَرِي بُو: وَ هَك جِلُو بِه رِگُو نَاژِه ل، نُو ه (فِي قِيَمَتِهِ) شَوْفَعِ گَرِه كِه بِه نَرُخِي شَه كِه بِه شَه فَرُوشَرَاوَه كِه وَ هَر دِه گَرِيْتِه وَ ه، وَ تِه: شَوْفَعِ گَرِه كِه نَرُخِي بِه شَه فَرُوشَرَاوَه كِه نَادَاتِه كَرِيَارِه كِه، بِه لَكُو چِي پِي دِلَوِه، نَرُخِي نُو ه وَ نَدِه ي دِه دَاتِي، نَرُخ كِه ش كِه پِه چَاو دِه كَرِي (يَوْمَ الْبَيْعِ) هِي نُو پُوژْدِيَه: كِه بِه شَه كِي تِي دَا فَرُوشَرَاوَه (وَقِيلَ) لِه فِه رَمُوودِه يه كِي بِيْنِي زِدَا (يَوْمَ اسْتِقْرَارِهِ) نَرُخِي پُوژِي جِي گِير بَوُونِي مَامَلِه تِه كِه يِه (بِالْقِطَاعِ الْخِيَارِ) بِه هَوِي بَرَانِه وَ هِي مَانِي پِه شِي مَانِي بَوُونِه وَ ه.

(أَوْ بِمَوْجَلٍ) يَان نِه گَر بِه شَه كِي بِه قَه رَز كَرِي بُو، نُو ه (فَلَا ظَهَرَ) فِه رَمُوودِه ي بِه هِي زَتَر (أَنَّهُ مُخَيَّرٌ) شَوْفَعِ گَرِه كِه سِه رِي شَكِه (بَيْنَ أَنْ يُعْجَلَ وَيَأْخُذَ فِي الْحَالِ) لِه نِي وَ نَان نُو ه ي هَر نِي سَتَا پَارِه ي كَرِيَارِه كِه بَدَلُو بِه شَه فَرُوشَرَاوَه كِه ش - هَر نِي سَتَا - بِه شَوْفَعِ وَ هَرِي گَرِيْتِه وَ ه (أَوْ يُصْبَرَ إِلَى الْمَجْلِ) يَان خَوِي پَا گَرِي تَا كَاتِي دَانِه وَ هِي قَه رَزِه كِه دِي، نِي نَجَا نُو ه كَات پَارِه ي فَرُوشَرَاوَه كِه بَدَلُو (وَيَأْخُذُ) هَر نُو كَاتِي ش بِه شَه كِه بِه شَوْفَعِ وَ هَرِي گَرِيْتِه وَ ه، بِه لَام

وَلَوْ بَيْعَ شِقْصٍ وَغَيْرُهُ أَخَذَهُ بِحَصْنَتِهِ مِنَ الْقِيَمَةِ، وَيُؤْخَذُ الْمَمْهُورُ بِمَهْرٍ مِثْلِهَا وَكَذَا عَوْضُ الْخُلْعِ، وَلَوْ اشْتَرَى بِجُزْأٍ وَتَلَفَ امْتَنَعَ الْأَخْذُ، فَإِنْ عَيَّنَ الشَّفِيعُ قَدْرًا وَقَالَ الْمُشْتَرَى لَمْ يَكُنْ مَعْلُومَ الْقَدْرِ حَلْفٌ عَلَى نَفْيِ الْعِلْمِ، وَإِنْ ادَّعَى عِلْمَهُ وَلَمْ يُعَيِّنْ قَدْرًا لَمْ تُسْمَعْ دَعْوَاهُ فِي الْأَصَحِّ،

نه گهر کپیاره که پازی بو: پاره که ی به قهرز له سهر شوفعه گره که بی، نه و کاته واجبه: شوفعه گره که ش پازی بی و هه ر ئیستا به شه که به شوفعه وهریگریته وه، نه گینا: مافی شوفعه ی نامینئ، هه روه که له زوریه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَلَوْ بَيْعَ شِقْصٍ وَغَيْرُهُ) نه گهر به شه که و شتیکی تر ویکرا فروشران، به لام شته که شوفعه ی تی دا نه بو: وه که به شه زهویه کی هاویه شو زهویه کی تری تاییه ت به خوی ویکرا بفروشی، نه و کاته (أَخَذَهُ بِحَصْنَتِهِ مِنَ الْقِيَمَةِ) شوفعه گره که -ته نه- به شه که به شوفعه وهرده گریته وه به به شه نرخه که ی خوی له گزی نرخ ی هه ربوو فروشرلوه که.

(و) هه روه ها (يُؤْخَذُ الْمَمْهُورُ) نه و به شه ی -له لایه ن میرده وه- کرلوه ته ماره یی ئن، نه ویش به شوفعه وهرده گریته وه (بِمَهْرٍ مِثْلِهَا) به ماره یی هاووینئ ی ژنه که، واته: شوفعه گره که ماره یی هاووینئ ده داته ژنه که و به شه که ش به شوفعه له ژنه که وهرده گریته وه (وَكَمَا عَوْضُ الْخُلْعِ) هه روه ها نه و به شه ی کرلوه ته عیوه زی خولج -واته: له به رامبه ر خولج دلروه ته میردی ژنه که- نه ویش وهرده گریته وه به ماره یی هاووینئ ی ژنه که، واته: به شوفعه له میرده که ی وهرده گریته وه، جا -له هه ربوو مه سه له دا- جیاوازی نیه: ماره ییه که له نرخ ی به شه که: که متر بی، یان زیاتر بی، هه روه که له زوریه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَلَوْ اشْتَرَى بِجُزْأٍ) نه گهر -کپیاره که- به شه که ی به شتیکی له گوتره کپی و (وَتَلَفَ) پیش نه وه ی نه ندازه شی بزاندئ شته که فهوتا، نه و کاته (امتنع الأخذ) قه ده غیه و نابئ به شوفعه وهریگریته وه؟ چونکه نازاندئ نه ندازه ی پاره که ی چه ند بووه تا به و نه ندازه یه شوفعه که وهریگریته وه.

(فَإِنْ عَيَّنَ الشَّفِيعُ قَدْرًا) جا نه گهر شوفعه گره که نه ندازه یه کی دیاری کریو گوتی: به سه د دینار به شه که ت کریوه (وَقَالَ الْمُشْتَرَى لَمْ يَكُنْ مَعْلُومَ الْقَدْرِ) کپیاره که ش گوتی: نه ندازه ی پاره که زاندراو نه بو، نه وه (حَلْفٌ عَلَى نَفْيِ الْعِلْمِ) کپیاره که سویند ده خوا: که نازانی به چه ندی کریوه، نینجا که سویندی خوارد، شوفعه گره که ش مافی شوفعه ی نامینئ، به لام (وَإِنْ ادَّعَى عِلْمَهُ) نه گهر شوفعه گره که گوتی: کپیاره که ده زانی به چه ندی کریوه و (وَلَمْ يُعَيِّنْ قَدْرًا) هیچ نه ندازه شی دیاری نه کرد، نه و کاته (لَمْ تُسْمَعْ دَعْوَاهُ) گوتی نادرته داواکاریه که ی (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ی راستردا.

وَإِذَا ظَهَرَ الثَّمَنُ مُسْتَحَقًّا: فَإِنْ كَانَ مُعَيَّنًا بَطَلَ الْبَيْعُ وَالشُّفْعَةُ، وَإِلَّا أُبْدِلَ وَبَقِيَ، وَإِنْ دَفَعَ الشَّفِيعُ مُسْتَحَقًّا لَمْ تَبْطُلْ شَفْعَتُهُ إِنْ جَهِلَ وَكَذًا إِنْ عَلِمَ فِي الْأَصَحِّ، وَتَصَرَّفَ الْمُشْتَرَى فِي الشَّقْصِ كَبَيْعٍ وَوَقْفٍ وَإِجَارَةٍ صَحِيحٍ، وَلِلشَّفِيعِ نَقْضُ مَا لَشَفْعَةٍ فِيهِ كَالْوَقْفِ، وَأَخْذُهُ، وَيَتَخَيَّرُ فِيمَا فِيهِ شَفْعَةُ كَبَيْعٍ: بَيْنَ أَنْ يَأْخُذَ بِالْبَيْعِ الثَّانِي أَوْ يَنْقُضَهُ وَيَأْخُذَ بِالْأَوَّلِ،

(وَإِذَا ظَهَرَ الثَّمَنُ مُسْتَحَقًّا) هر کاتیک نهو پاره‌یهی به‌شه‌کی پی‌کپلوه، به مالی که سیکی‌تر ده‌رجو، ته‌ماشا ده‌که‌ین: (فَإِنْ كَانَ مُعَيَّنًا) نه‌گه‌ر پاره‌که دیارکراو بوو: وه‌ک به خودی پاره‌یه‌کی دزلو، یان به مالی که سیکی‌تر به بی‌نیزن به‌شه‌که بکپی، نه‌وه (بَطَلَ الْبَيْعُ وَالشُّفْعَةُ) فرو‌شته‌که و شوفعه‌که هه‌ر دووکیان به‌تال ده‌بنه‌وه و هیجیان دروست نابن، چونکه پاره‌که ملکی کپیاره‌که نیه (وَأِلَّا) به‌لام نه‌گه‌ر پاره‌که دیارکراو نه‌بو، به‌لکو به قه‌رز به‌شه‌کی کپی‌بو، نینجا پاره‌یه‌کی دزلوی له‌و قه‌رزه دلوه، نه‌و کاته (أُبْدِلَ) نه‌و پاره‌ی دلویه‌تی به پاره‌یه‌کی ملکی خوی ده‌گپر‌دیتته‌وه (وَبَقِيَ) فرو‌شته‌که و شوفعه‌که‌ش به دروست‌بووی ده‌مینته‌وه.

(و) هه‌روه‌ها (إِنْ دَفَعَ الشَّفِيعُ مُسْتَحَقًّا) نه‌گه‌ر شوفعه‌گه‌که‌ش مالی که سیکی‌تری دا کپیاره‌که (لَمْ تَبْطُلْ شَفْعَتُهُ إِنْ جَهِلَ) مانی شوفعه‌کی به‌تال نابیتته‌وه، نه‌گه‌ر نه‌یزانیی (وَكَذًا إِنْ عَلِمَ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر زانیبیشی، هه‌ر به‌تال نابیتته‌وه (فِي الْأَصَحِّ) له قه‌رمووده‌ی راست‌ردا، که‌واته: نه‌م جاره خودی مالی خوی ده‌داته کپیاره‌که و به‌شه‌که‌شی به شوفعه لویه‌ده‌گپر‌دیتته‌وه.

(وَتَصَرَّفَ الْمُشْتَرَى فِي الشَّقْصِ) ده‌ستکاری‌ی کپیاره‌که له به‌شه فرو‌شراوه‌که‌دا (كَبَيْعٍ) وه‌ک به‌شه‌کی بفروشی (وَوَقْفٍ) یان وه‌قفی بکا (وَإِجَارَةٍ) یان به کپی‌ی بدا، یان بیبه‌خششی، گشتی (صَحِيحٍ) دروسته، چونکه نه‌و ده‌ستکاری‌یه‌ی له ملکی خوی‌دا کربوه، به‌لام (وَلِلشَّفِيعِ) بۆ شوفعه‌گه‌که‌ش دروسته: (نَقْضُ مَا لَشَفْعَةٍ فِيهِ) هه‌ر ده‌ستکاری‌یه‌کی کپیاره‌که: که مانی شوفعه‌ی تی‌دا نیه، هه‌لبوه‌شینیتته‌وه (كَالْوَقْفِ) وه‌ک وه‌قفو به‌خشینو به‌کری‌دان، واته: مافی هه‌یه هه‌ریه‌کک له‌و ده‌ستکاریانه هه‌لبوه‌شینیتته‌وه (وَأَخْذُهُ) به‌شه‌که بۆ خوی به شوفعه وه‌ریگریته‌وه.

(و) هه‌روه‌ها (يَتَخَيَّرُ فِيمَا فِيهِ شَفْعَةُ) شوفعه‌گه‌که سه‌رپشکه له‌و ده‌ستکاری‌یه‌ی مانی شوفعه‌ی تی‌دایه (كَبَيْعٍ) وه‌کو فرو‌شتن: (بَيْنَ أَنْ يَأْخُذَ بِالْبَيْعِ الثَّانِي) له نیوان نه‌وه‌ی به فرو‌شته‌که‌ی دووم شوفعه‌که وه‌ریگریته‌وه (أَوْ يَنْقُضَهُ) یان فرو‌شته‌که‌ی دووم هه‌لبوه‌شینیتته‌وه (وَيَأْخُذُ بِالْأَوَّلِ) به فرو‌شته‌که‌ی به‌کم شوفعه‌که وه‌ریگریته‌وه، چونکه مانی شوفعه‌گه‌که له پیش هه‌ر دوو کپیاره‌که‌دایه.

وَلَوْ اِخْتَلَفَ الْمُشْتَرِي وَالشَّفِيعُ فِي قَدْرِ الثَّمَنِ صُدَّقَ الْمُشْتَرِي وَكَذَا لَوْ اُنْكَرَ الشَّرَاءُ اَوْ كَوْنُ الطَّالِبِ شَرِيكًا، فَإِنْ اعْتَرَفَ الشَّرِيكُ بِالْبَيْعِ فَلَا صَحَّ ثُبُوتُ الشُّفْعَةِ، وَيَسْلَمُ الثَّمَنُ إِلَى الْبَائِعِ إِنْ لَمْ يَعْتَرَفْ بِقَبْضِهِ، وَإِنْ اعْتَرَفَ فَهَلْ يُتْرَكُ فِي يَدِ الشَّفِيعِ أَمْ يَأْخُذُهُ الْقَاضِي وَيَحْفَظُهُ؟ فِيهِ خِلَافٌ سَبَقَ فِي الْإِقْرَارِ نَظِيرُهُ، وَلَوْ اسْتَحَقَّ الشُّفْعَةَ جَمَعَ أَخَذُوا عَلَى قَدْرِ الْحِصَصِ،

(وَلَوْ اِخْتَلَفَ الْمُشْتَرِي وَالشَّفِيعُ) نه گهر کپیاره که و شوفعه گره که بویه کیشه یان: (فِي قَدْرِ الثَّمَنِ) له نه ندازه ی پاره که دا، وه کپیاره که بلئی: به دو سه د دینار کپپومه. شوفعه گره که ش بلئی: به سه د دینار. هیچ شاهیدیش نه بو، نه و کاته (صُدَّقَ الْمُشْتَرِي) به سویتند خواردن باوه به کپیاره که ده کړئ، جا به و پاره یی سویتندی له سه ر خواربوه، به شه که به شوفعه وهرده گرته وه (وَكَذَا) هه روه ها (لَوْ اُنْكَرَ الشَّرَاءُ) نه گهر کپیاره که دان به کپینه که دا نه هیئی و بلئی: به شه که م نه کپپوه (أَوْ كَوْنُ الطَّالِبِ شَرِيكًا) یان داننه هیئی که داواکاری شوفعه که هاویه شه - له هه ربو و مه سه له دا - به سویتند خواردن باوه به کپیاره که ده کړئ.

نیجا له و مه سه له یه دا: که کپیاره که ده لئی به شه که م نه کپپوه (فَإِنْ اعْتَرَفَ الشَّرِيكُ بِالْبَيْعِ) نه گهر هاویه شه کونه که دانی به فروشتنه که دا هیئاو گوتی: به شه که ی خوم فروشتوته نه و کپیاره. نه وه (فَلَا صَحَّ ثُبُوتُ الشُّفْعَةِ) به هه رمووده ی پاستر: به و داننه یاننه مای شوفعه یق هاویه شه که ی تر جیگیر ده یی، هه رچه ند کپیاره که ش بلئی: سو ده کاو به شه که م نه کپپوه. که وایو: (وَيَسْلَمُ الثَّمَنُ إِلَى الْبَائِعِ) پاره ی به شه فروشر او ده که ته سلیمی فروشیاره که ده کړئ - که هاویه شه کونه که یه - (إِنْ لَمْ يَعْتَرَفْ بِقَبْضِهِ) نه گهر داننه هیئی و نه لئی: پاره که شم وهرگرتوه.

به لام (وَإِنْ اعْتَرَفَ) نه گهر بلئی: پاره که شم له کپیاره که وهرگرتوه. نه و کاته (فَهَلْ يُتْرَكُ فِي يَدِ الشَّفِيعِ) نایا پاره ی به شه فروشر او ده که هه ر له دهستی شوفعه گره که دا ده هیلتریته وه لوی وه رنایگری (أَمْ يَأْخُذُهُ الْقَاضِي وَيَحْفَظُهُ؟) یان قازی لوی وه رده گری و ده یاریزی؟ چونکه مالیکی له ده ستجووی بن خاوه نه (فِيهِ خِلَافٌ سَبَقَ فِي الْإِقْرَارِ نَظِيرُهُ) دوو هه رمووده ی جیاوازی تی داننه، وینه که شی له باسی داننه یاندا پابرا، هه رمووده ی پاستر نه مه یه: هه ر له ده ست شوفعه گره که دا ده هیلتریته وه.

(وَلَوْ اسْتَحَقَّ الشُّفْعَةَ جَمَعَ) نه گهر کومه له هاویه شیک مای شوفعه یان هه بو، نه وه به هه رمووده ی به هیتر: (أَخَذُوا عَلَى قَدْرِ الْحِصَصِ) گشتیان به شه فروشر او ده که به شوفعه وهرده گرنه وه: له سه ر نه ندازه ی به شه کانی خویان له و ملکه دا، یق وینه: نه گهر سی که س

وَفِي قَوْلِ عَلَى الرَّؤُوسِ، وَلَوْ بَاعَ أَحَدُ الشَّرِيكَيْنِ نِصْفَ حَصَّتِهِ لِرَجُلٍ ثُمَّ بَاقِيَهَا لِآخَرَ
فَالشُّفْعَةُ فِي النُّصْفِ الْأَوَّلِ لِلشَّرِيكِ الْقَدِيمِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ إِنْ عَفَا عَنْ النُّصْفِ الْأَوَّلِ
شَارَكَهُ الْمُشْتَرِي الْأَوَّلُ فِي النُّصْفِ الثَّانِي، وَإِلَّا فَلَا، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَوْ عَفَا أَحَدُ الشَّفِيعَيْنِ
سَقَطَ حَقُّهُ، وَتَخَيَّرَ الْآخَرُ بَيْنَ اخْتِذِ الْجَمِيعِ وَتَرْكِهِ، وَلَيْسَ لَهُ الْإِقْتِصَارُ عَلَى حَصَّتِهِ،

له زهویه کدا هاویه ش بن: یه کتیکان نیوه ی هه بیو یه کتیکان سییه کی هه بیو یه کتیکان
شه شیک ی هه بی، نینجا خاوه نی یهوه که به شه کی خوی فروشت، نه وه خاوه نی سییه که که
دوو بهش به شوفعه وهرده گریتته وه خاوه نی شه شیکه که ش به شیک وهرده گریتته وه، به لام
(وَفِي قَوْلِ) له فهرموده یه کدا (عَلَى الرَّؤُوسِ) له سر ژماره ی خاوه ن به شه کان شوفعه که
وهرده گیر، واته: به یه کسان ی- به شه که- به سر گشتیاندا بهش ده کرئ، ههروه
مه زه بی نیمامی (حنفی) ش نه وهایه وه سره تای نه م باسه پابرا.

(وَلَوْ بَاعَ أَحَدُ الشَّرِيكَيْنِ نِصْفَ حَصَّتِهِ لِرَجُلٍ) نه گهر هاویه شیک نیوه ی به شه کی خوی
فروشته پیاویک (ثُمَّ بَاقِيَهَا لِآخَرَ) نینجا- پینش به شوفعه وهرگرنتی نه م به شه-
نیوه کی تریشی فروشته پیاویکی تر، نه وه (فَالشُّفْعَةُ فِي النُّصْفِ الْأَوَّلِ) مانی شوفعه له نیوه
فروشرلوه که ی به که مدا (لِلشَّرِيكِ الْقَدِيمِ) ته نها بۆ هاویه شه کونه که یه، چونکه له کاتی
فروشتنی دا- جگه له فروشیاره که- هیچ هاویه شیک یتری له که لدا نه بو.

نینجا (وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ی پاستر (أَنَّهُ إِنْ عَفَا عَنِ النُّصْفِ الْأَوَّلِ) نه گهر هاویه شه
کونه که- بۆ کپیاره که ی به که م- وازی هیئا له شوفعه ی نیوه فروشرلوه که ی به که م و لای
وهرده گرته وه، نه و کاته (شَارَكَهُ الْمُشْتَرِي الْأَوَّلُ) کپیاره یه که که ش مانی هه یه: هاویه شسی
هاویه شه کونه که بکا (فِي النُّصْفِ الثَّانِي) له شوفعه ی نیوه فروشرلوه که ی نووه مدا، چونکه
به مو ی و لایه یئانه که نیوه ی به که م بۆته ملکی نه ووی نه ویش بۆته هاویه شسی هاویه شه
کونه که (وَإِلَّا) به لام نه گهر هاویه شه کونه که وازی نه هیئاو نیوه که ی به که می به شوفعه
وهرگرته وه، نه و کاته (فَلَا) کپیاره یه که که نابیته هاویه شسی کونه که و مانی نیه هیچ له
نیوه فروشرلوه که ی دووه وهریگریتته وه، چونکه نیوه که ی خوی به شوفعه لای وهرگیرلوه و
هر له و کاتیشدا هاویه شیه که شی نه ماوه.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ی پاستر (أَنَّهُ لَوْ عَفَا أَحَدُ الشَّفِيعَيْنِ) نه گهر یه کیک له
شوفعه گر که کان وازی هیئا له مانی خوی (سَقَطَ حَقُّهُ) به و وازیئانه مانی شوفعه ی له
دهست ده چیو (وَتَخَيَّرَ الْآخَرُ) هاویه شه که ی تریش ده بیته سه ریشک: (بَيْنَ اخْتِذِ الْجَمِيعِ
وَتَرْكِهِ) له نیوان نه وه ی هه موو به شه فروشرلوه که به شوفعه وهریگریتته وه، یان وازی
له هه مووی بین، که واته: (وَلَيْسَ لَهُ الْإِقْتِصَارُ عَلَى حَصَّتِهِ) مانی نیه ته نها به شسی خوی له

وَأَنَّ الْوَاحِدَ إِذَا اسْقَطَ بَعْضَ حَقِّهِ سَقَطَ كُلُّهُ، وَلَوْ حَضَرَ أَحَدُ الشَّفِيعَيْنِ فَلَهُ أَخْذُ الْجَمِيعِ فِي الْحَالِ فَإِذَا حَضَرَ الْغَائِبُ شَارَكَهُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ لَهُ تَأْخِيرَ الْأَخْذِ إِلَى قُدُومِ الْغَائِبِ، وَلَوْ اشْتَرَى شَقْصًا فَلِلشَّفِيعِ أَخْذُ نَصِيْبِهِمَا وَنَصِيْبِ أَحَدِهِمَا، وَلَوْ اشْتَرَى وَاحِدًا مِنْ إِثْنَيْنِ فَلَهُ أَخْذُ حِصَّةِ أَحَدِ الْبَائِعَيْنِ فِي الْأَصَحِّ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ الشَّفْعَةَ عَلَى الْقَوْرِ، فَإِذَا عَلِمَ الشَّفِيعُ بِالْبَيْعِ فَلْيَأْذِرْ عَلَى الْعَادَةِ،

به‌شبه فروق‌شراوه‌که - به شوفعه - وریگریته‌وه (و) هر به فرموده‌ی پاستر: (أَنَّ الْوَاحِدَ إِذَا اسْقَطَ بَعْضَ حَقِّهِ) نه‌گه‌ر یه‌ک شوفعه‌گر به‌شیکی مای خوی له ده‌ست دا، نه‌وه (سَقَطَ كُلُّهُ) گشت مافه‌که‌ی خوی له ده‌ست ده‌چن.

(وَلَوْ حَضَرَ أَحَدُ الشَّفِيعَيْنِ) نه‌گه‌ر له دوو شوفعه‌گره‌کان ته‌نها به‌کیکیان حازر بو (فَلَهُ أَخْذُ الْجَمِيعِ فِي الْحَالِ) بوی دروسته - هر نیستا - ه‌موو به‌شبه فروق‌شراوه‌که به شوفعه وریگریته‌وه، که‌واته: ه‌موو به‌شبه‌که ده‌بیته ملکی خوی و گشت به‌ره‌می به‌شبه‌کهش بوی خویه‌تی تا شوفعه‌گره‌که‌ی نادیار ده‌گ‌پیت‌وه، نینجا (فَإِذَا حَضَرَ الْغَائِبُ) هر کاتیک شوفعه‌گره‌که‌ی نادیار ه‌اته‌وه، نه‌و کاته (شَارَكَهُ) نه‌ویش - نه‌گه‌ر ه‌ز بکا - ده‌بیته هاویه‌شی حازره‌که له شوفعه‌ی به‌شبه‌که‌دا.

(وَالْأَصَحُّ) فرموده‌ی پاستر: (أَنَّ لَهُ تَأْخِيرَ الْأَخْذِ) شوفعه‌گره‌که‌ی حازریش مای ه‌یه وریگریته‌وه‌که لوا بخا (إِلَى قُدُومِ الْغَائِبِ) تا شوفعه‌گره‌که‌ی نادیار بیته‌وه، واته: به‌م لواخستنه مافه‌که‌ی له ده‌ست ناچن، چونکه عوزری ه‌یه.

(وَلَوْ اشْتَرَى شَقْصًا) نه‌گه‌ر دوو کپیار به‌شیکیان له هاویه‌شیک کپی، نه‌وه (فَلِلشَّفِيعِ) بوی شوفعه‌گره‌که دروسته (أَخْذُ نَصِيْبِهِمَا وَنَصِيْبِ أَحَدِهِمَا) به‌شی ه‌ر دوو کپیاره‌کان به شوفعه وریگریته‌وه، ه‌م دروسته ته‌نها به‌شی به‌کیکیانیش وریگریته‌وه.

(و) هر وه‌ها (لَوْ اشْتَرَى وَاحِدًا مِنْ إِثْنَيْنِ) نه‌گه‌ر یه‌ک کپیار له دوو هاویه‌شانی کپی، نه‌و کاته‌ش (فَلَهُ) بوی شوفعه‌گره‌که دروسته (أَخْذُ حِصَّةِ أَحَدِ الْبَائِعَيْنِ) ته‌نها به‌شی فروق‌شیاریک به شوفعه وریگریته‌وه‌ی نه‌وی‌تریش واز لی بیئنی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی پاستر‌دا.

(وَالْأَظْهَرُ) به فرموده‌ی به‌هیزتر: (أَنَّ الشَّفْعَةَ عَلَى الْقَوْرِ) دواکردنی شوفعه له سه‌ر په‌له‌یه، که‌وابو: (فَإِذَا عَلِمَ الشَّفِيعُ بِالْبَيْعِ) هر کاتیک شوفعه‌گره‌که زانی: به‌شبه‌که فروق‌شراوه (فَلْيَأْذِرْ عَلَى الْعَادَةِ) واجبه: بی‌لواکه‌وتن - به‌گویره‌ی عاده‌ت - به په‌له دلاوی شوفعه‌که بکا، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌یزانیبی به‌شبه‌که فروق‌شراوه، نه‌وه مای شوفعه‌که‌ی هر به‌رده‌وامه، هرچه‌ند سالتیکیشی به سه‌ردا بپروا.

هر وه‌ها نه‌گه‌ر زانی: به‌شبه‌که فروق‌شراوه، به‌لام به درو‌پاره‌یه‌کی‌نور‌یان پی‌گوت، بوی‌ی وازی لی‌هینا، یان نه‌یده‌زانی مای شوفعه‌ی ه‌یه، یان نه‌یده‌زانی په‌له‌کردن واجبه، یان

فَإِنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ غَائِبًا عَنْ بَلَدِ الْمُشْتَرِي أَوْ خَائِفًا مِنْ عَدُوٍّ فَلْيُوكَلْ إِنْ قَدَرَ، وَإِلَّا فَلْيُشْهَدْ عَلَى الطَّلَبِ، فَإِنْ تَرَكَ الْمُقَدَّرُ عَلَيْهِ مِنْهُمَا بَطَلَ حَقُّهُ فِي الْأَظْهَرِ، فَلَوْ كَانَ فِي صَلَاةٍ أَوْ حَمَامٍ أَوْ طَعَامٍ فَلَهُ الْإِثْمَامُ، وَلَوْ آخَرَ وَقَالَ لَمْ أَصَدِّقَ الْمُخْبِرَ لَمْ يُغْذَرْ إِنْ أَخْبَرَهُ عَدْلَانِ، وَكَذَا ثَقَّةٌ فِي الْأَصْحِ، وَيُغْذَرُ إِنْ أَخْبَرَهُ مَنْ لَا يَقْبَلُ خَبْرَهُ، وَلَوْ أَخْبَرَ بِالْبَيْعِ بِأَلْفٍ فَتَرَكَ فَبَانَ بِخَمْسِمِائَةٍ

شوفعه گره که به تيم بوو و سه پيره شتکاره که ی شوفعه ی بئ و هرنه گرتبو، یان وازی لی هیتابو، له و حاله تانه شدا په له کردن واجب نیه، واته: تا عوزده که یان لاده چئ، مافی شوفعه یان هر ده میتئ، هر و هک له زوری ی سه رچاوه کاندا پروون کرلو ه ته وه.

هر و هها نه گهر سه پيره شتکاری مزگه وتیش به شه که ی به شوفعه بئ مزگه وت و هرنه گرت ه وه، یان وازی لی هیتا، مزگه وته که مافه که ی له ده ست ناچئ و مافی به شوفعه و هر گرتنه وه ی هر ده میتئ، هر و هک له (الشبراملسی) دا فرموویه تی.

(فَإِنْ كَانَ مَرِيضًا) جا نه گهر شوفعه گره که: نه خو ش بوو، یان له به ندیخانه دا بوو (أَوْ غَائِبًا عَنْ بَلَدِ الْمُشْتَرِي) یان له شوپئی کپاره که حازر نه بو (أَوْ خَائِفًا مِنْ عَدُوٍّ) یان له بوژمنیک ده ترسا، له و حاله تانه دا (فَلْيُوكَلْ) با وه کیلیک بگری تا کو دلاوی شوفعه ی بئ بکا (إِنْ قَدَرَ) نه گهر توانای ه بئ (وَإِلَّا) به لام نه گهر توانای وه کیل گرتنی نه بو (فَلْيُشْهَدْ عَلَى الطَّلَبِ) با شاهید بگری له سه ر دلاوکردنی شوفعه که، جا لی رده دا شاهیدیکش به سه، بئ نه وه ی به خویشی سویند بخوا.

(فَإِنْ تَرَكَ الْمُقَدَّرُ عَلَيْهِ مِنْهُمَا) جا نه گهر توانای به کیکی له و دووانه ه بو، به لام هیچ یانی نه کرد، واته: نه وه کیلو نه شاهیدی نه گرت، نه و کاته (بَطَلَ حَقُّهُ) مافی شوفعه ی نامیتئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فرمووده ی به میژ تردا (فَلَوْ كَانَ فِي صَلَاةٍ) جا نه گهر زانی به شه که فرو شروه، به لام خه ریکی نویژ کردن بوو (أَوْ حَمَامٍ) یان له گهر ماودا بوو (أَوْ طَعَامٍ) یان خه ریکی خواردن بوو (فَلَهُ الْإِثْمَامُ) بئی دروسته نه وانه ته ولو بکا، ئینجا دلاوی شوفعه بکا.

(وَلَوْ آخَرَ) نه گهر شوفعه گره که دلاوکردنی شوفعه ی دواخستو (وَقَالَ لَمْ أَصَدِّقَ الْمُخْبِرَ) گوتی: باوه پم به هه والده ره که نه کرد، بویی دوام خست. نه وه (لَمْ يُغْذَرْ) عوزدی و ه رناگری (إِنْ أَخْبَرَهُ عَدْلَانِ) نه گهر بوو دابه ره و ه هه واله که یان بئ هیتابئ (وَكَذَا ثَقَّةٌ) هه روه ها نه گهر باوه پ بیکراو یکش هه واله که ی بداتی، عوزدی نادریتئ (فِي الْأَصْحِ) له فرمووده ی پاستردا، به لام (وَيُغْذَرُ) عوزدی دواخستنی لئ و ه رده گیری (إِنْ أَخْبَرَهُ مَنْ لَا يَقْبَلُ خَبْرَهُ) نه گهر به کیکی قسه و ه رنه گراو هه واله که ی بداتی: وه ک فاسق و مندال.

(وَلَوْ أَخْبَرَ بِالْبَيْعِ بِأَلْفٍ) نه گهر پتیان گوت: به شه که به هه زار دینار فرو شراوه (فَتَرَكَ) نه ویش وازی له شوفعه که هیتا (فَبَانَ بِخَمْسِمِائَةٍ) ئینجا ئاشکرا بوو: به پتجسه د دینار

بَقِيَ حَقُّهُ، وَإِنْ بَانَ بِأَكْثَرِ بَطْلٍ، وَلَوْ لَقِيَ الْمُشْتَرِيَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، أَوْ قَالَ بَارَكَ اللَّهُ فِي صَفَقَتِكَ لَمْ يَنْطُلْ، وَفِي الدُّعَاءِ وَجْهٌ، وَلَوْ بَاعَ الشَّفِيعُ حَصَّتَهُ جَاهِلًا بِالشَّفَعَةِ فَلَا صَحَّ بَطْلَانُهَا.

(کتاب القراض)

الْقِرَاضُ وَالْمُضَارَبَةُ أَنْ يَذْفَعَ إِلَيْهِ مَالًا لِيَتَّجِرَ فِيهِ وَالرَّيْبُ مُشْتَرَكٌ،

فَرَوْشَرَاوَهُ، ثُمَّ هُوَ (بَقِيَ حَقُّهُ) مَالِ شَوْفَعِی هَر دِه مِیَنَن (وَإِنْ بَانَ بِأَكْثَرٍ) بَه لَام نِه گهر ناشکرا بوو به زیاتر فروشراوه، نو کاته (بَطْلَ) مَالِ شَوْفَعِی نامِیَن.

(وَلَوْ لَقِيَ الْمُشْتَرِيَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ) نِه گهر شَوْفَعِه گره که گه یشته کپاره که و سه لامی لی کرد (أَوْ) قَالَ بَارَكَ اللَّهُ فِي صَفَقَتِكَ (يَانِ بَنِي كُوتِ: خُوا بَه رَه که ت بختِه مامله ته که ت (لَمْ يَنْطُلْ) بَه وانه مَالِ شَوْفَعِی له ده ست ناچِی (وَفِي الدُّعَاءِ وَجْهٌ) بَه لَام له دوعا کرده که دا فرموده ده کی بی میز هیه: شَوْفَعِی پی له ده ست ده چِی.

(وَلَوْ بَاعَ الشَّفِيعُ حَصَّتَهُ) نِه گهر شَوْفَعِه گره که ش-وه که هاویه شه که ی-تر-هه موو به شه که ی خوی فروشت (جَاهِلًا بِالشَّفَعَةِ) له حاله تی فروشتنیشدا نه یزانیبو مَالِ شَوْفَعِی هیه، یان نه یزانیبو هاویه شه که شی به شه که ی خوی فروشته، نو ه (قَالَ صَحَّ بَطْلَانُهَا) به فرموده ی راستر: مَالِ شَوْفَعِی نامِیَن، چونکه به هوی فروشتن هاویه شه که ی لاجووه، به لَام نِه گهر هه موو به شه که ی خوی نه فروشتبو، به لکو هه ندیکی مابو، نو کاته نِه گهر نه یزانیبی، مافی شَوْفَعِی ده مِیَنَن، هه روه که له زوړه ی سه رچاوه کانداهه رمویانه.

﴿کتاب القراض: په پرتوکی مامله تی قازانجی هاویه ش﴾

(الْقِرَاضُ وَالْمُضَارَبَةُ) نوو دوو ووشه یه بُو مامله تی قازانجی هاویه ش ده گوتړین، مه به ستیش به و مامله ته نه مه یه: (أَنْ يَذْفَعَ إِلَيْهِ مَالًا) خاوه ن ماله که هه ندیک پاره و پوول بداته کریکارنیک (لِيَتَّجِرَ فِيهِ) تاکو بازرگانی پی بکاو (وَالرَّيْبُ مُشْتَرَكٌ) قازانجه که ش هاویه ش بی له نیوان هه ردوکیاندا.

جا نو مامله ته به (إجماعی) زانایانی نیسلام بروسته، هه ﴿عَنْ نُفَيْسَةَ بِنْتِ مُثَنَّى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ضَارَبَ لِحَدِيجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَبْلَ الْبَغَةِ - بِمَالِهَا إِلَى الشَّامِ﴾ رواه ابو نعیم وغیره، وهذا مشهور، پیغه مبه رﷺ پیش بوونی به پیغه مبه ر بازرگانی به مالی (خدیجه) کرد بُو ولاتی شام. واته: له دواي بوونیشی به پیغه مبه ر، نو مامله ته ی پد نه کریوته وه، سه حابه کانیش کردویانه.

نیجا بزانه: مامله تی قازانجی هاویه ش له م پوکنانه پیک دئ: (أَلْمَالُ): مالی بازرگانیه که. (أَلْمَالِكُ): خاوه نه که: که پاره که ده دا. (أَلْعَامِلُ): کریکاره که: که پاره که وهرده گریو بازرگانی پی ده کا. (الرَّيْبُ) قازانجه که. (الصِّفَةُ): گوته ی مامله ته که. (أَلْعَمَلُ): کارکردن که بازرگانیه که یه.

وَيُشْتَرَطُ لَصِحَّتِهِ كَوْنُ الْمَالِ ذَرَاهِمَ أَوْ دَنَانِيرَ خَالِصَةً، فَلَا يَجُوزُ عَلَى نَبَرٍ وَخَلْسٍ وَمَقْشُوشٍ وَغُرُوضٍ، وَمَقْلُومًا مُعَيَّنًا، وَقِيلَ يَجُوزُ عَلَى إِحْدَى الصُّرَتَيْنِ،

(وَيُشْتَرَطُ لَصِحَّتِهِ) به مهرج داده‌ند: بؤ دروستبونی مامله‌تی قازانجی‌هاویه‌ش (كَوْنُ الْمَالِ ذَرَاهِمَ أَوْ دَنَانِيرَ خَالِصَةً) سه‌رمایه‌ی مالی باززگانی‌که، یان دیره‌می زیو، یان دیناری زتپری بی‌گرد بئ، که‌وابو: (فَلَا يَجُوزُ عَلَى نَبَرٍ) نه‌و مامله‌ته دروست نیه: له سر زتپرو زیوی لیته‌دراو بئ، هم (وَخَلْسٍ) دروست نیه له سر خشلی زتپرو زیو بئ، هم (وَمَقْشُوشٍ) دروست نیه: له سر دیره‌م و دیناری فیئل تی‌داکرو بئ، هم (وَعُرُوضٍ) دروست نیه له سر که‌لوپ‌ل بئ، واته: نه‌وانه‌ی پراوردو دروست نیه بکرتنه سه‌رمایه‌ی مامله‌تی قازانجی‌هاویه‌ش، وه‌ک بلئ: نه‌م زتپره، یان نه‌م گهنه‌بیه باززگانی‌ی پی‌بکه، قازانجمان به نیوه‌ی، یان بلئ: نه‌و خشله‌م، یان نه‌م جله‌م بؤ بفروشه قازانجمان به نیوه‌ی، واته: مامله‌ته‌که دروست نابئ، چونکه نه‌وانه پاره‌نین.

﴿ نَاگاداری ﴾ یه‌که‌م: چه‌ند زانایه‌کی‌ثایینی پتگه‌یان داهه: به پاره‌ی (مَقْشُوشِ) فیئل تی‌داکرویش نه‌و مامله‌ته‌ی قازانجی‌هاویه‌ش بکرتی، به‌و مهرجه‌ی له بازپدا پره‌واجی هه‌بئ، ئیمامی (السُّبُكِيِّ)ش نه‌و فرموده‌یه‌ی هه‌لبژارویه، هه‌روه‌ک له زقربیه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرمودیانه، که‌وابو: چاره‌مان نیه‌و ده‌بی به فرموده‌ی نه‌وانه پره‌فتار بکه‌ین: نه‌گه‌ر به‌مانه‌وئ مامله‌تی قازانجی‌هاویه‌ش به پاره‌ی نه‌م سه‌رده‌مه بکه‌ین، چونکه نه‌ویش ئیستا جیگری پاره‌ی زتپرو زیوه‌و له بازپدا پره‌واجی هه‌یه، وَاللّٰهُ اَعْلَمُ.

دوه‌م: به مه‌زه‌بی ئیمام (أحمد): نه‌گه‌ر که‌سێک وولاغه‌کی بداته که‌سێکی‌تر تا‌کو کرێکاری‌ی پی‌بکاو کرێیه‌که‌ش له نئوانیاندا به نیوه‌ی، یان به سییه‌ک بئ، نه‌وه دروسته، هه‌روه‌ک له (مغنی ابن قدامه)دا فرمودیه‌تی، که‌وابو: ئوتومبیله‌کانی نه‌م سه‌رده‌مه‌ش به مه‌زه‌بی ئیمام (أحمد) - هه‌مان بپاری وولاغی بؤ ده‌درئ، وَاللّٰهُ اَعْلَمُ.

(وَمَقْلُومًا) هم مهرجه: سه‌رمایه‌ی مامله‌ته‌که زاندراو بئ، هم (مُعَيَّنًا) دیارکرویش بئ، که‌واته: دروست نیه بلئ: نه‌و قهرزه‌ی له سر تۆم هه‌یه، یان نه‌و قهرزه‌ی له سر فلانکه‌سم هه‌یه باززگانی‌ی پی‌بکه. به‌لکو مهرجه: قهرزه‌که وه‌ریگرتنه‌وه، ئینجا مامله‌ته‌که بیه‌ستی و بیداته کپیاره‌که.

به‌لام له مه‌زه‌بی ئیمامی (حنفی)دا دروسته بلئ: (قهرزه‌که‌م له فلانکه‌س وه‌ریگروه‌و باززگانی قازانجی‌هاویه‌شی پی‌بکه). یان بلئ: (نه‌م که‌لوپ‌له‌م بؤ بفروشه‌و به پاره‌کی باززگانی قازانجی‌هاویه‌ش بکه). هه‌روه‌ک له کتیبه‌کانی خۆیاندا پوه‌ن کراوه‌توه.

(وَقِيلَ) له فرموده‌یه‌کی بی‌هیزدا (يَجُوزُ عَلَى إِحْدَى الصُّرَتَيْنِ) دروسته بلئ: به یه‌کێک له دوو کیسه پاره‌یه باززگانی بکه.

وَمُسْلِمًا إِلَى الْعَامِلِ فَلَا يَجُوزُ شَرْطُ كَوْنِ الْمَالِ فِي يَدِ الْمَالِكِ، وَلَا عَمَلُهُ مَعَهُ، وَيَجُوزُ شَرْطُ عَمَلِ غُلَامِ الْمَالِكِ مَعَهُ عَلَى الصَّحِيحِ، وَوَظِيفَةُ الْعَامِلِ التَّجَارَةُ وَقَوَابِعُهَا كُنْشَرِ الثِّيَابِ وَطَبِهَا، فَلَوْ قَارَضَهُ لِيَشْتَرِيَ حَنْطَةً فَيُطَحِّنَ وَيَخْبِزَ، أَوْ غَزَلَ يَنْسُجُهُ وَيَبِيعُهُ فَسَدَ الْقِرَاضُ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَشْرِطَ عَلَيْهِ شِرَاءَ مَتَاعٍ مُعَيَّنٍ أَوْ نَوْعٍ يَنْدُرُ وَجُودُهُ، أَوْ مُعَامَلَةً شَخْصٍ، وَلَا يُشْتَرَطُ بَيَانُ مُدَّةِ الْقِرَاضِ،

(وَمُسْلِمًا إِلَى الْعَامِلِ) هم دهمی مال‌که ته‌سلیمی کریکاره‌که بکری، که‌وابو: (فَلَا يَجُوزُ شَرْطُ كَوْنِ الْمَالِ فِي يَدِ الْمَالِكِ) دروست نیه به مهرجی مال‌که له ده‌ستی خاوه‌ن پاره‌که دابن (وَلَا عَمَلُهُ مَعَهُ) هم دروست نیه به مهرجی خاوه‌ن پاره‌که ش له‌گه‌ل کریکاره‌که کاری بازگانیه‌که بکا، به‌لام (وَيَجُوزُ شَرْطُ عَمَلِ غُلَامِ الْمَالِكِ مَعَهُ) دروسته به مهرجی کویله‌ی خاوه‌نه‌که له‌گه‌ل کریکاره‌که کاری بازگانی بکا (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه‌ر فهرموده‌ی راست، هه‌روه‌ها دروسته به مهرجی به وولاغی، یان به نوتومبیلی خاوه‌ن مال‌که: مال‌که به‌بار بکری.

(وَوَظِيفَةُ الْعَامِلِ) له و مامله‌ته‌دا نه‌رکی سه‌رشانی کریکاره‌که: (التَّجَارَةُ) بازگانی‌یه، واته: کرپین و فروشتنه، هم (وَقَوَابِعُهَا كُنْشَرِ الثِّيَابِ وَطَبِهَا) نه‌و کارانه‌ی پابه‌ندی بازگانیه‌که‌نه: وه‌ک بلاوکردن و پیچانه‌وه‌ی جلویه‌رگو که‌لوپه‌لی‌تر، هم پیوان و کیشان به‌گویره‌ی عاده‌ت (فَلَوْ قَارَضَهُ) جا نه‌گه‌ر پاره‌ی دایه کریکارک بو قازانجی‌هاوبه‌ش (لِيَشْتَرِيَ حَنْطَةً فَيُطَحِّنَ وَيَخْبِزَ) تا‌کو گه‌نمی پی بکری، جا گه‌نمه‌که‌ش به‌پاری و بیکاته نان (أَوْ غَزَلَ يَنْسُجُهُ وَيَبِيعُهُ) یان ریسیکی پی بکری و بیچنی و بیفروشی، له هه‌ردوو مه‌سه‌له‌دا (فَسَدَ الْقِرَاضِ) مامله‌تی قازانجی‌هاوبه‌ش به‌تال ده‌بیته‌وه دروست نابن، چونکه نه‌و جورده کارانه نه‌رکی سه‌رشانی کریکاره‌که نین، به‌لکو به‌کری نه‌نجام ده‌درین.

﴿فَأُكَادَارِي﴾: به مه‌زه‌بی نیمام (أحمد) دروسته: پارچه قوماشیک بداته به‌رگدروویک تا‌کو بیکاته کراس و بیفروشی، نیوه‌ی قازانجی‌شی - له به‌رامبه‌ر کاره‌که‌ی - بداتی، هه‌روه‌ک له (معنی ابن قدامه) دا فهرموویه‌تی.

(وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَشْرِطَ عَلَيْهِ شِرَاءَ مَتَاعٍ مُعَيَّنٍ) دروست نیه له سه‌ر کریکاره‌که به مهرج دابن: که‌لوپه‌لیکی دیارکرو بکری، وه‌ک بلن: ته‌نها نه‌م گه‌نمه، یان نه‌م جل بکری (أَوْ نَوْعٍ يَنْدُرُ وَجُودُهُ) یان به مهرج دابن: جوریکی وه‌ها بکری: که‌که‌م ده‌ست بکه‌وی، وه‌ک بلن: ته‌نها نه‌سپ و مابنی بازو بکری (أَوْ مُعَامَلَةً شَخْصٍ مُعَيَّنٍ) یان به مهرج دابن، کرپین، یان فروشتن ته‌نها له‌گه‌ل مروفتیکی دیارکرو بکا.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) به مهرج داناندی (بَيَانُ مُدَّةِ الْقِرَاضِ) ماوه‌ی مامله‌تی قازانجی‌هاوبه‌ش دیاری بکری، چونکه کاتی قازانج کردن دیار نیه، که‌وابو: نه‌گه‌ر گوتی: تا ماوه‌ی سالتیک

فَلَوْ ذَكَرَ مُدَّةَ وَمَنْعَهُ التَّصَرُّفَ بَعْدَهَا فَسَدَ، وَإِنْ مَنْعَهُ الشَّرَاءَ بَعْدَهَا فَلَا فِي الْأَصَحِّ،
وَيُشْتَرَطُ إِيْخْتِصَاصُهُمَا بِالرَّيْحِ وَاشْتِرَاكُهُمَا فِيهِ، وَلَوْ قَالَ قَارَضْتُكَ عَلَى أَنْ كُلَّ الرَّيْحِ
لَكَ فَقَرَضْتُ فَاسِدٌ، وَقِيلَ قِرَاضٌ صَحِيحٌ، وَإِنْ قَالَ كُلُّهُ لِي فَقِرَاضٌ فَاسِدٌ وَقِيلَ إِبْضَاعٌ،
وَكَوْنُهُ مَعْلُومًا بِالْجُزْئِيَّةِ،

مامله‌تی قازانجی‌هاویه‌شم له‌گه‌ل کردی. نه‌وه دروست نابیی، هه‌روه‌ها (فَلَوْ ذَكَرَ مُدَّةً)
نه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی دیاری کردو (وَمَنْعَهُ التَّصَرُّفَ بَعْدَهَا) له‌ دوا‌ی سالتیک هیچی‌تر ده‌ستکاری ماله‌که مه‌که. نه‌وه
(فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله‌ته‌که به‌تال ده‌بیته‌وه، به‌لام (وَإِنْ مَنْعَهُ الشَّرَاءَ بَعْدَهَا) نه‌گه‌ر ته‌نها له‌
کرین قه‌ده‌غی کردو، گوتی: له‌ دوا‌ی سالتیک هیج شتیک مه‌که‌ه، ته‌نها بفروشه. نه‌و کاته
(فَلَا) مامله‌ته‌که به‌تال نابیته‌وه (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرمووده‌ی پاستردا، چونکه به‌ هو‌ی
فروشته‌که قازانج ده‌ست ده‌که‌وئ.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی نه‌و مامله‌ته‌ به‌ مه‌رج داده‌ندری (إِيْخْتِصَاصُهُمَا بِالرَّيْحِ)
قازانجه‌که تاییه‌ت بی به‌ خاوه‌نه‌که‌و به‌ کریکاره‌که، واته: دروست نیه به‌ شتیکی قازانجه‌که
بۆ که‌سیکی‌تر دابندری (وَ) هه‌روه‌ها مه‌رجه: (اشْتِرَاكُهُمَا فِيهِ) هه‌ربوکیان له‌ قازانجه‌که‌دا
هاویه‌ش بن: خاوه‌نه‌که به‌ هو‌ی ملکایه‌تی و کریکاره‌که‌ش به‌ هو‌ی کارکردن.

که‌وابو: (وَلَوْ قَالَ) نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که گوتی (قَارَضْتُكَ عَلَى أَنْ كُلَّ الرَّيْحِ لَكَ) نه‌م پاره‌یه‌م به‌
قازانجی‌هاویه‌شی دایه‌ تو به‌و مه‌رجه‌ی گشت قازانجه‌که بۆ تو بی. نه‌وه (فَقِرَاضٌ فَاسِدٌ)
مامله‌تیکی به‌تاله، که‌وابو: کریکاره‌که له‌ قازانجی بازرگانیه‌که هیچی ناردیتی، به‌لام مانی
هه‌یه کری‌ی‌هاوویته له‌ خاوه‌نه‌که وه‌ریگری، چونکه به‌ خو‌پایی نه‌و کاره‌ی نه‌کره‌وه
(وَقِيلَ) له‌ فهرمووده‌یه‌کی بی‌هیزدا: (قِرَاضٌ صَحِيحٌ) مامله‌تیکی دروسته.

(وَ) هه‌روه‌ها (إِنْ قَالَ: كُلُّهُ لِي) نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که گوتی: به‌و مه‌رجه‌ی گشت قازانجه‌که بۆ
من بی (فَقِرَاضٌ فَاسِدٌ) نه‌وه‌ش مامله‌تیکی به‌تاله، به‌لام لی‌ره‌دا کریکاره‌که مانی هیج
کری‌یه‌کی نیه؟ چونکه به‌ خو‌پایی کاره‌کی کره‌وه (وَقِيلَ) له‌ فهرمووده‌یه‌کی بی‌هیزدا:
نه‌و مامله‌ته (إِبْضَاعٌ) مانی پیداناردنیکی به‌ خو‌پایی به‌ بۆ بازرگانی، واته: وه‌کیلایه‌یه‌کی
به‌ خو‌پایی به‌ له‌ کرین و فروشتندا.

ئینجا بزانه: له‌و مه‌سه‌لانه‌ی پراب‌بوودا-به‌ هو‌ی ئیزنه‌که- گشت کرین و فروشتنیکی
کریکاره‌که دروست ده‌بن، هه‌روه‌که له‌ (تحفة) و (مغنی)‌دا فهرموویانه.

(وَ) هه‌روه‌ها مه‌رجه: (كَوْنُهُ مَعْلُومًا بِالْجُزْئِيَّةِ) ده‌بی نه‌ندازه‌ی هاویه‌شیه‌که-به‌گویره‌ی
به‌شه‌کانی قازانجه‌که- زاندرای بی، وه‌که‌ بلای: نیوه‌ی قازانجه‌که، یان سییه‌کی قازانجه‌که

فَلَوْ قَالَ: عَلَى أَنَّ لَكَ فِيهِ شَرِكَةً أَوْ نَصِيباً فَسَدَ، أَوْ بَيَّنَّا فَلَا صَحَّ الصَّحَّةُ وَيَكُونُ نَصْفَيْنِ، وَلَوْ قَالَ لِي النُّصْفُ فَسَدَ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ قَالَ: لَكَ النُّصْفُ صَحَّ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ شَرَطَ لِأَحَدِهِمَا عَشْرَةَ أَوْ رُبْعَ صِنْفٍ فَسَدَ.

(فَصْلٌ) يُشْتَرَطُ إِجْبَابُ وَقَبُولُ، وَقِيلَ يَكْفِي الْقَبُولُ بِالْفِعْلِ، وَشَرَطَهُمَا كَوَكِيلَ وَمُوكِّلَ،

بِقَوْلِهِ: (فَلَوْ قَالَ) نه گهر خاوه نه که گوتی: نه م پاره یه م به قازانجی هاویه ش دایه تو (عَلَى أَنَّ لَكَ فِيهِ شَرِكَةً أَوْ نَصِيباً) به م مرجی: توش به شیکت له قازانجه که دا هه بی، یان توش هاویه ش بی له قازانجه که دا. نه وه (فَسَدَ) مامله ته که به تال ده بیته وه.

(أَوْ بَيَّنَّا) به لام نه گهر گوتی: قازانجه که هاویه ش بی: له نیوان هردو که ماندا. نه وه (فَالْأَصَحُّ الصَّحَّةُ) به فرموده ی راستتر مامله ته که دروسته و (وَيَكُونُ نَصْفَيْنِ) قازانجه که ده بیته نیوه له نیوانیاندا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر خاوه نه که گوتی: (لِي النُّصْفُ) نیوه ی قازانجه که بق من بی. به لام باسی کریکاره که ی نه کرد، نه و کاته ش (فَسَدَ فِي الْأَصَحِّ) مامله ته که به تال ده بیته وه، له فرموده ی راستتردا.

به لام (وَإِنْ قَالَ لَكَ النُّصْفُ) نه گهر گوتی: نیوه ی قازانجه که بق تو بی. باسی خویشی نه کرد، نه و کاته (صَحَّ عَلَى الصَّحِيحِ) مامله ته که دروست ده بی له سر فرموده ی پاست.

(وَلَوْ شَرَطَ لِأَحَدِهِمَا) نه گهر خاوه نه که - بق خو، یان بق کریکاره که ی - به مرجی دانا: (عَشْرَةَ) له قازانجه که ده دیناری هه بی (أَوْ رُبْعَ صِنْفٍ) یان به مرجی دانا: یه کیکیان قازانجی جوره مالیکی نه و بازرگانی هه بی، نه وه له هردو مه سه له دا (فَسَدَ) مامله ته که به تال ده بیته وه، چونکه واده بی تنها ده دیناره که قازانج ده بی، یان تنها جوره که قازانج ده دا، نه و کاته ش تاییه ت ده بی به یه کیکیان نه که به هردو کیان.

﴿فَصْلٌ: لِه بَاسِی گُوتِه و مَرَجِه کَانِی خَاوَه نه که و کریکاره که﴾

(يُشْتَرَطُ) بق دروستبوونی مامله تی قازانجی هاویه ش به مرج دادندری: (إِجْبَابٌ) گوتی مال ویدان هه بی، وه ک بلئ: نه م پاره یه م به قازانجی هاویه ش دایه تو. یان بلئ: نه م پاره یه م لئوهر بگروه بازرگانی پی بکه قازانج به نیوه بییمان.

(وَقَبُولٌ) هم گوتی قبول کردنیش هه بی (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی میژدا: (يَكْفِي الْقَبُولُ بِالْفِعْلِ) قبول کردنی به کردار به سه و پیویست به گوتن ناکا.

(وَشَرَطَهُمَا) مرجی خاوه نه که و کریکاره که (كَوَكِيلَ وَمُوكِّلَ) وه کو مرجه کانی وه کیل و وه کیلگره، که و ابو: نه گهر یه کیکیان مندال، یان شیت، یان قده غه کراو، یان زؤر لیکراو بوو، نه وه مامله ته که دروست نابئ، به لام بق سه ره رشتکاری شیت و مندال دروسته:

وَلَوْ قَارَضَ الْعَامِلُ آخَرَ يَأْذَنُ الْمَالِكُ لِشَارِكِهِ فِي الْعَمَلِ وَالرَّيْحَ لَمْ يَجُزْ فِي الْأَصَحِّ،
وَيُغَيِّرُ إِذْنَهُ فَاسِدٌ، فَإِنْ تَصَرَّفَ الثَّانِي فَتَصَرَّفُ غَاصِبٌ: فَإِنْ اشْتَرَى فِي الذَّمِّ وَقَلْنَا
بِالْجَدِيدِ فَالرَّيْحُ لِلْعَامِلِ الْأَوَّلِ فِي الْأَصَحِّ وَعَلَيْهِ لِلثَّانِي أَجْرُهُ، وَقِيلَ هُوَ لِلثَّانِي،

پاره‌ی نه‌وان به قازانجی‌هاویه‌ش بداته نه و جوړه که‌سه‌ی: که دروسته مالی نه‌وانی له
لای دابنې، ه‌روه که له زوږبه‌ی سرچاوه‌کاندا فرموویانه.

(وَلَوْ قَارَضَ الْعَامِلُ آخَرَ يَأْذَنُ الْمَالِكُ) نه‌گەر کریکاره‌که- به نیزنی خاوه‌نه‌که- پاره‌که‌ی وی به
قازانجی‌هاویه‌ش دایه که‌سیتی‌تر (لِشَارِكِهِ فِي الْعَمَلِ وَالرَّيْحِ) تا‌کو نه و که‌سه‌ش هاویه‌شی
کریکاره‌که بکا: له کارکردنو له قازانجدا (لَمْ يَجُزْ) نه‌وه مامله‌ته‌که‌ی یووه‌م که‌لّ نیو
دروست نابې (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده‌ی پاستردا، به‌لام مامله‌ته‌که‌ی یه‌کم ه‌ر به دروستی
ده‌میښته‌وه، که‌وابو: نه‌گەر کریکاره یووه‌مه‌که- له و مامله‌ته دروست نه‌بووه‌دا- کړینو
فروشتنی کړو قازانجی کرد، نه‌وه گشت قازانجه‌که بؤ خاوه‌ن پاره‌که‌یه، خاوه‌نه‌که‌ش
کړی‌ی‌هاوړینه ده‌داته نه و کریکاره یووه‌مه، کریکاره یه‌که‌مه‌که‌ش- نه‌گەر هیچ کاری
نه‌کړې- هیچ نادرستی، ه‌روه که له (نهایه‌)دا فرموویته‌ی.

(و) ه‌ر نه و جوړه مامله‌ته‌ی پ‌اېرئو (بِغَيْرِ إِذْنِهِ) بی‌نیزنی‌خواه‌نه‌که (فاسِدٌ) به‌تال‌و
دانامه‌زئ، که‌وابو: (فَإِنْ تَصَرَّفَ الثَّانِي) نه‌گەر کریکاره یووه‌مه‌که- بی‌نیزنی‌خواه‌نه‌که-
کړینو فروشتنی کرد، نه‌وه (فَتَصَرَّفُ غَاصِبٍ) ده‌ستکاری زه‌وتکه‌رو ده‌بیته زامین.

نیجا (فَإِنْ اشْتَرَى فِي الذَّمِّ) نه‌گەر کریکاره یووه‌مه‌که شتی‌کی بؤ کریکاره‌که‌ی یه‌کم به قه‌رز
کړی، نیجا قه‌رز‌ه‌که‌شی له مالی مامله‌ته‌که دایه‌وه و قازانجی‌شی کرد (وَقَلْنَا بِالْجَدِيدِ) نه‌گەر
له باسی‌زه‌وتکردندا- به فرمووده‌ی نوی‌ی نیمامی (الشافعي) بلین: قازانج گشتی بؤ
زه‌وتکه‌ره‌که‌یه نه‌گەر به قه‌رز بکړی، نه‌و کاته له م‌سه‌له‌یه‌شدا (فَالرَّيْحُ لِلْعَامِلِ الْأَوَّلِ) گشت
قازانجه‌که بؤ کریکاره‌که‌ی یه‌که‌مه (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده‌ی پاستردا، چونکه کړینه‌که بؤ
وی دامه‌زئ‌لوو دروست بووه، یووه‌مه‌که‌ش وه‌کو وه‌کیلیک به نیزنی وی بؤ وی کړویه‌تی،
که‌وابو: (وَعَلَيْهِ لِلثَّانِي أَجْرُهُ) له س‌ر کریکاره‌که‌ی یه‌که‌م واجبه: کړی‌ی کریکاره‌که‌ی یووه‌م
بدا، چونکه به‌شی له قازانجه‌که نیو به خوړپاییش نه‌و کاره‌ی نه‌کړوه، به‌لام یووه‌مه‌که‌ش
ده‌بیته زامینی نه‌و پاره‌یه‌ی له قه‌رز ی دلوه‌ته‌وه، چونکه قه‌رز‌دانه‌وه‌که‌ی ناش‌رعی‌یه
دروست نه‌بووه، که‌وابو: تو‌له‌ی پاره‌که ده‌داته خاوه‌نه‌که‌ی، ه‌روه که له زوږبه‌ی
سرچاوه‌کاندا فرموویانه (وَقِيلَ) له فرمووده‌یه‌کی بی‌هیژدا: (هُوَ لِلثَّانِي) قازانجه‌که گشتی
بؤ کریکاره‌که‌ی یووه‌مه.

وَإِنْ اشْتَرَى بَعَيْنَ مَالِ الْقَرَاضِ قَبَاطِلَ، وَيَجُوزُ أَنْ يُقَارِضَ الْوَاحِدُ اِثْنَيْنِ مُتَّفَاعِلًا
وَمُتَّسَاوِيًا، وَالْإِثْنَانِ وَاحِدًا وَالرَّيْحُ بَعْدَ نَصِيبِ الْعَامِلِ بَيْنَهُمَا بِحَسَبِ الْمَالِ، وَإِذَا فَسَدَ
الْقَرَاضُ لَفَذُ تَصَرُّفِ الْعَامِلِ، وَالرَّيْحُ لِلْمَالِكِ، وَعَلَيْهِ لِلْعَامِلِ أَجْرُهُ مِثْلَ عَمَلِهِ إِلَّا إِذَا
قَالَ قَارِضُكَ وَجَمِيعُ الرَّيْحِ لِي فَلَا شَيْءَ لَهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيَتَصَرَّفُ الْعَامِلُ مُحْتَاطًا لَا
بِقَيْنٍ وَلَا نَسِيئَةٍ

به لام (وَإِنْ اشْتَرَى بَعَيْنَ مَالِ الْقَرَاضِ) نه گهر کریکاره که یه نووم به خودی مالی مامله ته که
شیتکی کری، نهو کاته (قَبَاطِلَ) کرینه که - له سهر فهرمووده ی نوئی - به تاله و بق هیجیتکیان
دانامه زئی، ههروه که له مهرجی چواره می مامله ت پیکارودا پوونمان کرده وه.

(وَيَجُوزُ أَنْ يُقَارِضَ الْوَاحِدُ اِثْنَيْنِ) دروسته: یه که خواهن پاره که ی به قازانجی هاویه ش بداته
نوو کریکاران: جا (مُتَّفَاعِلًا) به شی یه کیتکیان - له قازانجه که - له وی تر زیاتر بی (وَمُتَّسَاوِيًا)
یان یه کسان بی (و) ههروه ها به پیچه وانه وه ش دروسته (الْإِثْنَانِ وَاحِدًا) نوو خواهن
مامله تی قازانجی هاویه ش له گه ل یه که کریکار بیه ستن، ئینجا (وَالرَّيْحُ) قازانجی ماله که ی
ههروبوکیان (بَعْدَ نَصِيبِ الْعَامِلِ) پاش نهو ی به شی کریکاره که ی لئوهرگیرا (بَيْنَهُمَا بِحَسَبِ
الْمَالِ) له نیوان ههروبوکیاندا به گویره ی پاره که یان ده بی، واته: نه گهر خواهنیک نوو هه زار
دیناری دابوئی، خواهنه که ی تریش هه زاری دابوئی، نیوه ی قازانجیشیان بق کریکاره که
دانابو، نهو کریکاره که نیوه ی قازانجه که وهرده گری، ئینجا له نیوه که ی تریش: خواهنی
هه زاره که به شیتکی لئوهرده گری و خواهنی نوو هه زاره که ش نوو به شی لی وهرده گری،
ههروه که له (معنی) دا فهرموویه تی.

(وَإِذَا فَسَدَ الْقَرَاضُ) ههر کاتیک مامله تی قازانجی هاویه ش به تال و نا دروست بوبی (نَقَذَ
تَصَرُّفِ الْعَامِلِ) دهستکاری ی کریکاره که به کرینو فروشتن، جی به جی ده بی و به
دروستبووی داده ندی، چونکه ئیزندانه که ههر بهرده وامه، به لام (وَالرَّيْحُ لِلْمَالِكِ) قازانجه که
گشتی بق خواهن پاره که یو (وَعَلَيْهِ لِلْعَامِلِ أَجْرُهُ مِثْلَ عَمَلِهِ) له سهر خواهنه که ش واجبه:
کری ی وینه ی کاره که بداته کریکاره که، ههرچه ند هیج قازانجیشی نه کرد بی، چونکه به
خوړپایی نهو کاره ی نه کریو (إِلَّا إِذَا قَالَ) ته نها لهو کاته دا نه بی: که خواهنه که بلئی:
(قَارِضُكَ وَجَمِيعُ الرَّيْحِ لِي) مامله تی قازانجی هاویه شم له گه ل کردی و هه موو قازانجه که ش بق
من بی، نهو کاته (فَلَا شَيْءَ لَهُ) کریکاره که مانی هیج کری و هیج قازانجیکی نیه (فِي الْأَصَحِّ)
له فهرمووده ی راستردا، چونکه به خوړپایی کاره که ی کریو.

(وَيَتَصَرَّفُ الْعَامِلُ مُحْتَاطًا) کریکاره که به پاریزکاریه وه دهستکاری له ماله که دا ده که،
که وابو: (لَا بِقَيْنٍ) نابی به زهره ریکی ناشین کرینو فروشتن بکاو (وَلَا نَسِيئًا) نابی به

بَلَا إِذَنْ، وَلَهُ الْبَيْعُ بَعْرَضٍ، وَلَهُ الرُّدُّ بَعْبٍ تَقْتَضِيهِ مَصْلَحَةٌ، فَإِنْ اقْتَضَتْ الْإِمْسَاكَ فَلَا فِي الْأَصَحِّ، وَلِلْمَالِكِ الرُّدُّ، فَإِنْ اخْتَلَفَا عَمِلَ بِالْمَصْلَحَةِ، وَلَا يُعَامِلُ الْمَالِكُ، وَلَا يَشْتَرِي لِلْقِرَاضِ بِأَكْثَرِ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ، وَلَا مَنْ يَتَّقَى عَلَى الْمَالِكِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ، وَكَذَا رُؤُوسُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ فَعَلَ لَمْ يَقَعْ لِلْمَالِكِ، وَيَقَعُ لِلْعَامِلِ إِنْ اشْتَرَى

قه ریش کرین و فروشتن بکا (بلا اذن) به بنی نیزی خاوه نه که (وله البیع بعرض) بقریکاره که دروسته: کرین و فروشتنه که به که لوپه لیکی - جگه له پاره - بکا، به لام دروست نیه: کرین و فروشتنه که به پاره یه کی تری - جگه له پاره ی شوینه که - بکا، چونکه پاره کی تر له و شوینه دا په واجی نیه.

(وله الرُّدُّ بعبرض) بقریکاره که دروسته، به لکو واجبه: که لوپه لی کپلو بقریشیاره که بگپرینتیه وه به هوی عیبیکي وه ها: که نه یزانیین، له و حاله ته ی که (تقتضیه مصلحه) به رژه وه ندیه که گپاندنه وه کی بوئ، به لام (فإن اقتضت الإمساك) نه گهر به رژه وه ندیه که گرتنه وه ی عیبیداره که ی دهریا (فلا) نابئ بیگه پرینتیه وه (فی الأصح) له فهرمووده ی پاستردا (و) هه روه ها (للمالك الرُّدُّ) خاوه نه که ش ماف گپاندنه وه ی عیبیداره که ی هیه (فإن اختلفا) جا نه گهر کریکاره که و خاوه نه که له گپاندنه وه یدا بووه کتسه یان، نه و کاته (عمل بالمصلحة) به گویره ی به رژه وه ندی کار ده کری.

(ولا يعامل المالك) دروست نیه کریکاره که مامله ته کرین و فروشتن - به خودی مالی قازانجی هاویه ش - له گه ل خاوه نه که بکا، هم دروست نیه بوکانیشی لپه کری بگری بقر نه وه ی که لوپه لی قازانجی هاویه شی تدا دابئ، هه روه که له (الشروانی) دا فهرموویه تی، به لکو نه گهر خاوه نه که بوو کریکاری نه و مامله ته ی هه بون، بقر نه و انیش دروست نیه: به خودی مالی قازانجی هاویه ش کرین و فروشتن له گه ل یه کتری بکن، چونکه له گشت نه و مه سه لانه ی پاپر بوودا ده بیته مالفروشتنی یه که خاوه ن به مالی هه مان خاوه ن، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کانددا فهرموویانه، به لام دروسته کریکاره که به مالی خوی مالی بازرگانیه که له خاوه نه که بگری بقر خوی، هه روه که له (تحفة) دا فهرموویه تی.

(ولا يشتري للقراض بأكثر من رأس المال) نابئ بقر قازانجی هاویه ش به زیاتر له سه رمایه ی مامله ته که شت بگری بنی نیزی خاوه نه که، هم (ولا من يَتَّقَى عَلَى الْمَالِكِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ) نابئ - بنی نین - کویله یه کی وه ها بگری: که له لری خاوه نه که نازاد بیئ: وه که باوک و دایکو منداله کانی خاوه نه که (و کذا رُؤُوسُهُ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها رنی خاوه نه که ش - نه گهر کویله بن - نابئ بیگری (ولو فعل) نه گهر کریکاره که یه کی له و قده غه کراوانه کرد، نه وه (لم يَقَعْ لِلْمَالِكِ) مامله ته که بقر خاوه نه که ی دانامه زئی، به لام (ويَقَعُ لِلْعَامِلِ إِنْ اشْتَرَى

فِي الدِّمَةِ، وَلَا يُسَافِرُ بِالْمَالِ بِلَا إِذْنٍ، وَلَا يُنْفِقُ مِنْهُ عَلَى نَفْسِهِ حَضَرًا وَكَذَا سَفَرًا فِي الْأَظْهَرِ، وَعَلَيْهِ فَعْلٌ مَا يُعْتَادُ: كَطَيِّ الثُّوبِ وَوَزْنِ الْخَفِيفِ كَذَهَبٍ وَمِسْكَ لَا الْأُمْتَعَةَ الثَّقِيلَةَ وَنَحْوَهُ، وَمَا لَا يَلْزَمُهُ لَهُ الْإِسْتِجَارُ عَلَيْهِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ الْعَامِلَ يَمْلِكُ حَصَّتَهُ مِنَ الرَّبْحِ بِالْقِسْمَةِ لَا بِالْأَظْهَرِ،

فِي الدِّمَةِ) بۆ کریکاره که داده مه زنی نه گهر به قهرزی کرپی، واته: نه گهر به خودی مالی قازانجی هاویه شی کرپی، نه و کاته مامله ته که به تاله.

(وَلَا يُسَافِرُ بِالْمَالِ بِلَا إِذْنٍ) نابئ کریکاره که به بیئین بازرگانیه که بیاته شاریکی تر، هم (وَلَا يُنْفِقُ مِنْهُ عَلَى نَفْسِهِ حَضَرًا) نابئ له مالی بازرگانی نه رکی به خپوکردنی خوی بیا نه گهر له ماله وه بی (وَكَذَا سَفَرًا) ههروه ها نه گهر له سه قهریش بی، هه دروست نیه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیتردا، به لام له فهرموده ی بی هیتردا: هه نه رکیک به هوی سه فهر له سه کریکاره که زیاد بی، بوی دروسته له مالی بازرگانیه که پیدا - به گویره ی عاده ت - واته: وه ک ریئی ئوتومبیل و میوانخانه - نه ک خواردن - چا نه و نه رکانه ش له قازانجی بازرگانیه که دهرده کرتن، چا نه گهر قازانج نه بو، نه و کاته به زهره ر داده ندرین، ههروه ها دروست نیه هیچ شتیکش له مالی بازرگانیه که بکاته خیر، ههروه ک نه و دوو مه سه له یه له (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَعَلَيْهِ فَعْلٌ مَا يُعْتَادُ) له سه کریکاره که واجبه: نه و جوړه کارانه ی عاده ته بازرگانه کان بیکن، نه ویش به خوی بیانکا: (كَطَيِّ الثُّوبِ) وه کو پیچانه وه ی جل و به رگو که لوپهل، هم (وَوَزْنِ الْخَفِيفِ) کیشانی شتی سوک به ته رازوو: (كَذَهَبٍ وَمِسْكَ) وه کو زیرو میسک (لَا الْأُمْتَعَةَ الثَّقِيلَةَ) نه ک که لوپه لی گرانو (وَنَحْوَهُ) کاری تری نه و ها گرانیشی له سه ر نیه: وه ک گواسته وه وه لگرتنی له ناو بازاردا، که و ابو: (وَمَا لَا يَلْزَمُهُ) هه کاریکی له سه ری واجب نه بی (لَهُ الْإِسْتِجَارُ عَلَيْهِ) بوی دروسته: له مالی بازرگانیه که کریئی بۆ بدا، به لام نه گهر به خوی بیکا، نه و کاته مالی کریئی نیه.

﴿شَاگاداری﴾: نه وه ی گومرگو پاسه وانه کانی نوکان و پیگو و پولیسه کان لی یه ورده کرتن، گشتی له مالی بازرگانی ده ژمیتردی، ههروه ک له زوری ی سه رچاوه کاند ا فهرموویانه، واته: له قازانجه که ی ده ری، چا نه گهر قازانج نه بو، نه وه به زهره ر داده ندری، ههروه ک له (الشروانی) دا پوونی کرپوته وه.

(وَالْأَظْهَرُ) به فهرموده ی به هیتر: (أَنَّ الْعَامِلَ يَمْلِكُ حَصَّتَهُ مِنَ الرَّبْحِ) کریکاره که ده بیته خاوه نی به شه که ی خوی له قازانجی بازرگانیه که (بِالْقِسْمَةِ) به به شکردنی قازانجه که: که کرابیته وه پاره (لَا بِالْأَظْهَرِ) نه ک به ناشکراپوونی قازانجه که.

وَأَمَّا الشَّجَرُ وَالنَّجَاحُ وَكَسْبُ الرِّقِيقِ وَالْمَهْرُ الْحَاصِلَةُ مِنْ مَالِ الْفَرَّاسِ يَفُورُ بِهَا
 الْمَالِكُ، وَقِيلَ مَالُ قِرَاضٍ، وَالنَّقْصُ الْحَاصِلُ بِالرُّخْصِ مَحْضُوبٌ مِنَ الرِّيحِ مَا أَمَكَّنَ
 وَمَجْبُورٌ بِهِ، وَكَذَا لَوْ تَلَفَ بَعْضُهُ بِأَقْفٍ أَوْ غَضِبَ أَوْ سَرِقَ بَعْدَ تَصَرُّفِ الْعَامِلِ فِي الْأَصَحِّ،
 وَإِنْ تَلَفَ قَبْلَ تَصَرُّفِهِ

(وَأَمَّا الشَّجَرُ) بهری درختی بازرگانیه که و (وَالنَّجَاحُ) بیچووه کانی نازدهلی بازرگانیه که و
 (وَكَسْبُ الرِّقِيقِ) که سابهتی کویلهی بازرگانیه که و (وَالْمَهْرُ) مارهیی (جاریه)ی بازرگانیه که،
 هم کریی زهوی و نازدهلی بازرگانیه که: که له کاتی کپیندا نه بوبن، به لکو (الْحَاصِلَةُ مِنْ
 مَالِ الْفَرَّاسِ) گشتیان له دوی کرین- به خویان- له مالی بازرگانیه که پیدا بوبن، نه که به
 دهستکاری کریکاره که، نه وه (يَفُورُ بِهَا الْمَالُ) گشتی ده بیته هی خاوهن پاره که، نابیته
 مالی بازرگانیه که (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی هیژدا: (مَالُ قِرَاضٍ) نه وانه گشتی مالی
 بازرگانیه که نه.

نینجا بزانه: نه گهر نازدهلی ناوس، یان داری به بهری بق بازرگانی کپیی، نه و کاته
 بیچووه که ش و به ره که ش هر به مالی بازرگانی داده ندرین، به فرموده ی به هیژتر:
 چونکه له کاتی کپیندا نه وانه هه بون.

(وَالنَّقْصُ الْحَاصِلُ بِالرُّخْصِ) نه و زهره رو ناته وایه ی له مالی بازرگانیه که پیدا ده بی: به
 هوی هه رزانی، یان عییداری (مَحْضُوبٌ مِنَ الرِّيحِ مَا أَمَكَّنَ) له قازانجه که ده ژمیردیی تا
 ده گونجی (وَمَجْبُورٌ بِهِ) زهره که به قازانجه که پر ده کریته وه، جیاوازی نیه زهره ره که:
 پیش قازانجه که پیدا بوبن، یان له دوی قازانجه که، هه روه که له (بجیری) دا فرموده ی تی.
 جا نه گهر قازانجه که به ش کرابو، به لام مامله ته که هه به رده وام بوو و
 هه لئه و هه شیندرابوو، نه و کاته زهره ره که به قازانجه به شکرلوه که ش پر ده کریته وه، به لام
 نه گهر ماله که کرابوو پاره و مامله ته که ش کوتایی هاتبو، یان هه لئه و هه شیندرابوو، نه و کاته
 ملکایه تی کریکاره که له قازانجه که جیگیر ده بی و به هیچ جوریک لی و هه رناگیرته وه،
 هه روه که له سه رچاوه کاند پوون کراوه ته وه.

(وَكَذَا) هه روه ها (لَوْ تَلَفَ بَعْضُهُ بِأَقْفٍ) نه گهر به شیکی ماله که به هوی پوداویکی ناسمانی
 له ناو چوو: وه که سوتان و که وتنه ناو ناو (أَوْ غَضِبَ) یان به هوی زه و تکریدن (أَوْ سَرِقَ)
 یان به هوی بزین له ناو چوو، نه شگونجا توله ی له زه و تکره که و بزه که وه ریگیری، هم
 (بَعْدَ تَصَرُّفِ الْعَامِلِ) له دوی دهستکاری کریکاره که ش نه و پوداوانه پیدا بون،
 نه وانه ش گشتی له قازانجه که ده ژمیردین و پیی پر ده کریته وه (فِي الْأَصَحِّ)
 له فرموده ی پاستردا، به لام (وَإِنْ تَلَفَ قَبْلَ تَصَرُّفِهِ) نه گهر به شیکی ماله که پیش

فَمَنْ رَأْسِ الْمَالِ فِي الْأَصْحَ.
(فَصْلٌ لِكُلِّ فُسْخُهُ، وَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا أَوْ جُنَّ أَوْ أَعْمِيَ عَلَيْهِ الْفُسْخُ، وَيَلْزَمُ الْعَامِلُ
الْإِسْتِيفَاءَ إِذَا فُسِّخَ أَحَدُهُمَا، وَتَنْضِيزُ رَأْسِ الْمَالِ إِنْ كَانَ عَرَضًا، وَقِيلَ لَا يَلْزَمُهُ
التَّنْضِيزُ إِذَا لَمْ يَكُنْ رِبْحٌ،

دهستکاری کرئکاره که له ناو چوو، واته: پیش نهووی دهست به کپین و فروشتی بکا،
نهو کاته (فَمَنْ رَأْسِ الْمَالِ) زهره ره که له سرمایه ی بازگانی که ده ژمیردی نه که له
قازانجه که (فی الأصح) له فرموده ی راستردا.

﴿ناگاداری﴾: نه گهر ماله که هه مووی له ناو بچی، نهو کاته - له گشت حاله تیگدا -
مامله ته که کوتایی دی، به لام نه گهر بیگانه یه که هه موو ماله که ی فوتانندو تولی
لوه ره گیرا، یان تولی له زهوتک ره که له دزه که وه گیرا، نهو کاته مامله ته که کوتایی
نایی و بهو تولی به بازگانی ده کا، هه روه که له زوبه ی سرچاوه کانداهه رموویانه.

﴿فَصْلٌ: له باسی هه لو شاند نه وه مامله ته که وه، کیشی هه ردوو لا﴾

(لِكُلِّ فُسْخُهُ) بۆ هه ره یه کیک له خاوه نه که وه کرئکاره که دروسته: مامله ته که
هه لوه شینتیه وه هه کاتیک حه ز بکا، هه رچند نهو ی تریش پازی نه بی و حازیش نه بی،
وه که بلئ: (مامله ته که هه لوه شاند نه وه). یان خاوه نه که بلئ: (هیچی تر دهستکاری ماله که
مه که). یان ماله که ی خوی له کرئکاره که وه ریگریته وه.

(وَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا) نه گهر یه کیکیان - خاوه نه که، یان کرئکاره که - مرد (أَوْ جُنَّ) یان
یه کیکیان شیت بوو (أَوْ أَعْمِيَ عَلَيْهِ) یان یه کیکیان بی هوش بوو، نهو کاته (انْفُسَخَ)
مامله ته که به خوی هه لوه شینتیه وه، به لام نه گهر خاوه نه که مرد، یان شیت بوو، نهو
کاته به بی نیزی میراتگره کانی بۆ کرئکاره که دروسته: نهو نه ده که لوه له ی له دهستی دا
ماوه، بی کاته وه پاره وه نهو پاره یی وه رنه گیراوه، وه ریگری، به لام نه گهر کرئکاره که
بمرئ، نهو دهستکاریانه بۆ میراتگره کانی وی دروست نینه به بی نیزی خاوه نه پاره که،
هه روه که له زوبه ی سرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَيَلْزَمُ الْعَامِلُ الْإِسْتِيفَاءَ إِذَا فُسِّخَ أَحَدُهُمَا) جا هه کاتیک یه کیکیان مامله ته که ی
هه لوه شاند نه وه، له سر کرئکاره که واجبه: هه رزه کانی بازگانی که وه ریگریته وه هه م
(وَتَنْضِيزُ رَأْسِ الْمَالِ) به نه ندازه ی سرمایه که ش له بازگانی که بکاته وه پاره (إِنْ كَانَ
عَرَضًا) نه گهر نهووی له به ردهستی دایه که لوه پهل بی، واته: به لام نه ندازه ی قازانجه که ی
له سر واجب نیه: بی کاته وه پاره، چونکه له نیوانیانداهه وایه شه (وقیل) له
فرموده یه کی بی میزدا: (لَا يَلْزَمُهُ التَّنْضِيزُ) کردنه پاره ی له سر نیه (إِذَا لَمْ يَكُنْ رِبْحٌ)
نه گهر قازانجی نه بی.

وَلَوْ اسْتَرَدَّ الْمَالُكَ بَعْضَهُ قَبْلَ ظُهُورِ رِبْحٍ وَخُسْرَانٍ رَجَعَ رَأْسُ الْمَالِ إِلَى الْبَاقِي، وَإِنْ اسْتَرَدَّ بَعْدَ الرِّبْحِ فَالْمُسْتَرَدُّ شَائِعٌ رِبْحًا وَرَأْسُ الْمَالِ مِائَةٌ وَالرِّبْحُ عِشْرُونَ وَاسْتَرَدَّ عِشْرِينَ فَالرِّبْحُ سُدُسُ الْمَالِ فَيَكُونُ الْمُسْتَرَدُّ سُدُسَهُ مِنَ الرِّبْحِ فَيَسْتَقِرُّ لِلْعَامِلِ الْمَشْرُوطُ مِنْهُ، وَبَاقِيهِ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ، وَإِنْ اسْتَرَدَّ بَعْدَ الْخُسْرَانِ فَالْخُسْرَانُ مُوزَّعٌ عَلَى الْمُسْتَرَدِّ وَالْبَاقِي فَلَا يَلْزَمُ جَبْرُ حِصَّةِ الْمُسْتَرَدِّ لَوْ رِبِحٌ بَعْدَ ذَلِكَ،

(وَلَوْ اسْتَرَدَّ الْمَالُكَ بَعْضَهُ) نه گهر خاوه نه که به شیخی له مالی باززگانی که وه رگرتنه وه (قَبْلَ ظُهُورِ رِبْحٍ وَخُسْرَانٍ) پیش نه وهی قازانچو زهره ر ناشکرا بین، نه وه (رَجَعَ رَأْسُ الْمَالِ إِلَى الْبَاقِي) سهرمایه ی باززگانی که دپته وه سهر نه وه نه ندازه یه ی ماوه ته وه، واته: وا داده ندری: له سهره تاوه ههر نه وه نه ندازه یه ی بق باززگانی داناوه.

به لام (وَإِنْ اسْتَرَدَّ بَعْدَ الرِّبْحِ) نه گهر له دواى ناشکرا بونى قازانچ به شیخی له مالی باززگانی که وه رگرتنه وه، نه وه کاته (فَالْمُسْتَرَدُّ) نه وه ی وه رگرتنه وه (شَائِعٌ رِبْحًا وَرَأْسَ مَالٍ) به بهریلاوی به ش ده کړی به سهر قازانچه که وه سهرمایه که ده:

(مِثْلُهُ) بق وینه ی نه م سه له یه ده لّین: (رَأْسُ الْمَالِ مِائَةٌ) سهرمایه ی باززگانی که - که خاوه نه که دابویه کړیکاره که - سه د دینار بوو (وَالرِّبْحُ عِشْرُونَ) قازانچه که شى بیست دینار بوو، کوی ده کاته سه دو بیست دینار (وَاسْتَرَدَّ عِشْرِينَ) خاوه نه که شى بیست دینار ی - له وه سه دو بیسته - وه رگرتنه وه، نه وه (فَالرِّبْحُ سُدُسُ الْمَالِ) قازانچه که - که بیسته که یه - شه شیخی هه موو مالی باززگانی که یه وه له نیوانیاندا هاوبه شه، که وایو: (فَيَكُونُ الْمُسْتَرَدُّ) نه وه بیسته ی وه رگرتنه وه به م جوړه به ش ده کړی: (سُدُسُهُ مِنَ الرِّبْحِ) شه شیخی که - که سی دینارو سییه که دیناری که - له قازانچه که ده زمیردری (فَيَسْتَقِرُّ لِلْعَامِلِ الْمَشْرُوطُ مِنْهُ) نه وه به شه ی بق کړیکاره که به م هرج داندراوه، له وه شه شی که جیگیر ده بی، واته: نه گهر نیوه ی قازانچی بق به م هرج داندرا بی: لیږده دا به شى کړیکاره که دینار لک دوو سییه که وه له نه ستوی خاوه نه که دایه وه واجبه بیداته وه (وَبَاقِيهِ) نه وه ی تریش - که شانزه دینارو دوو سییه که - گشتی (مِنْ رَأْسِ الْمَالِ) له سهرمایه که ده زمیردری، که واته: سهرمایه که دپته وه سهر هه شتاو سی دینارو سییه که دیناریک.

(وَإِنْ اسْتَرَدَّ بَعْدَ الْخُسْرَانِ) نه گهر له دواى ناشکرا بونى زهره ر به شیخی له مالی باززگانی که وه رگرتنه وه، نه وه کاته (فَالْخُسْرَانُ مُوزَّعٌ) زهره ر که به ش ده کړی (عَلَى الْمُسْتَرَدِّ وَالْبَاقِي) به سهر نه وه ی وه رگرتنه وه نه وه ی ماوه ته وه، که وایو: (فَلَا يَلْزَمُ جَبْرُ حِصَّةِ الْمُسْتَرَدِّ) واجب نیه به شه زهره ر که ی وه رگرتنه وه که پر بکړته وه (لَوْ رِبِحٌ بَعْدَ ذَلِكَ) نه گهر له دواى نه وه وه رگرتنه وه یه قازانچی کرد:

مثالهُ: الْمَالُ مِائَةٌ وَالْخُسْرَانُ عِشْرُونَ ثُمَّ اسْتَرَدَّ عِشْرِينَ فَرُبْعُ الْعِشْرِينَ حِصَّةُ الْمُسْتَرَدِّ، وَيَعُودُ رَأْسُ الْمَالِ إِلَى خَمْسَةِ وَسَبْعِينَ، وَيَصْدُقُ الْعَامِلُ بِيَمِينِهِ فِي قَوْلِهِ: لَمْ أَرْبَحْ، أَوْ لَمْ أَرْبَحْ إِلَّا كَذًّا، أَوْ اشْتَرَيْتُ هَذَا لِلْقِرَاضِ أَوْ لِي، أَوْ لَمْ تَنْتَهِنِي عَنْ شِرَاءِ كَذَا، وَفِي قَنْدَرِ رَأْسِ الْمَالِ، وَدَعْوَى التَّلْفِ، وَكَذَا دَعْوَى الرَّدِّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي الْمَشْرُوطِ لَهُ تَحَالُفًا، وَلَهُ أَجْرَةُ الْمِثْلِ.

(مثاله) وپتهی نه م سله یه: (المال مائة) سرمایه که سه دینار بوو (والخسران عشرون) زهره ره که بیست دینار بوو (ثم استرد عشرين) ټینجا خاوه نه که ش بیست دیناری لی وهرگرتوه، نه وه (فرُبْعُ العِشْرِينَ) چوارنکی بیسته که ی زهره - که پینج دیناره - (حِصَّةُ الْمُسْتَرَدِّ) به شی بیسته وهرگیراوه که یه و له سه خاوه نه که ده ژمیردی ووا داده ندری: بیست و پینج دیناری وهرگرتوه، که و ابو: (ويعود رأس المال إلى خمسة وسبعين) سرمایه که دپته وه سه حه فتاو پینج دینار، چونکه نیستا شه ست دینار له ده ست کریکاره که دا ماوه، هر بیست دینارنکیش پینج دیناری زهره بؤ داده ندری و، سی جار پینج ده کاته پانزه، له گه ل شهسته که ده کاته حه فتاو پینج، که واته: نه گه ر قازانجی کرد، له قازانجه که پانزه دینار داده نپته سه شهسته که، تا کو سرمایه که بیپته وه حه فتاو پینج، هه روه که له (الشروانی) دا هه رموویه تی.

(وَيَصْدُقُ الْعَامِلُ بِيَمِينِهِ) به سویندخوردن باوه پ به کریکاره که ده کری (فِي قَوْلِهِ) نه گه ر بلئ: (لَمْ أَرْبَحْ) قازانج نه کردوه (أَوْ) یان بلئ (لَمْ أَرْبَحْ إِلَّا كَذًّا) ته نها نه وه نده م قازانج کردوه (أَوْ) یان بلئ: (اشتریت هذا للقراض) نه وه م بؤ قازانجی هاویه شی کریوه (أَوْ لِي) یان بلئ: بؤ خوم کریومه (أَوْ) یان بلئته خاوه نه که: (لَمْ تَنْتَهِنِي عَنْ شِرَاءِ كَذَا) له کرینی نه و شته قه ده غت نه کردوم نه تگوت مه یکړه.

(و) هه روه ها به سویندخوردن باوه پ به کریکاره که ده کری (فِي قَنْدَرِ رَأْسِ الْمَالِ) له نه ندازه ی سرمایه که و، هم (وَدَعْوَى التَّلْفِ) له دوا ی هه وتانی ماله که دا، چونکه کریکاره که نه میندره، که و ابو: نابپته زامینی ماله هه وتاوه که ش، به لام نه گه ر نوژمنکاری، یان که مته رغه می کریبی: نه و کاته ده بیته زامین، به و جوړی له (أَلْوَبِغَةَ) دا پوون ده کریته وه (وَكَذَا) هه روه ها به سویندخوردن باوه پی پی ده کری (دَعْوَى الرَّدِّ) نه گه ر بلئ: ماله که م بؤ خاوه نه که ی گه راندوته وه (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستردا.

(وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي الْمَشْرُوطِ لَهُ) نه گه ر خاوه نه که و کریکاره که بووه کیشه یان: له باره ی نه ندازه ی نه و به شه قازانجه ی به هه رج بوی داندراوه (تَحَالُفًا) هه ربوویان سویند بؤ یه کتری ده خون وه که له کیشه ی کریارو فروشیاردا پابرا - ټینجا (وَلَهُ أَجْرَةُ الْمِثْلِ)

(کتابُ المُساقاةِ)

تَصَحُّحٌ مِنْ جَائِزِ التَّصْرُفِ، وَلِصَبِيِّ وَمَجْنُونٍ بِالْوِلَايَةِ، وَمَوْرِدُهَا النَّخْلُ وَالْعِنَبُ، وَجَوْرُهَا الْقَدِيمُ فِي سَائِرِ الْأَشْجَارِ الْمُثْمِرَةِ،

کرنگاره که کرئی و یتیمی کاره که یخوی ده بریتنی: جا زور بی، یان که م بی، که واته: قازانجه که ش گشتی بق خاوهن پاره که یه.

نینجا بزانه: نه گهر خاوه نه که و کرنگاره که بووه کیشه یان: خاوه نه که گوتی: پاره که م به قهرز دلویسن. کرنگاره که گوتی: به قازانجی هاویه ش دلومتی. نه وه ته ماشا ده کرئی: نه گهر کیشه که یان پیش فهوتانی ماله که بی- واته: ماله که ی بازرگانی مابو- نه وه به سویند خورلین باوه پ به خاوه نه که ده کرئی.

به لام نه گهر کیشه که یان له نوای فهوتانی ماله که بو- واته: ماله که نه مابو- نه و کاته باوه پ به کرنگاره که ده کرئی نه گهر سویند بخوا، چونکه کرنگاره که نه مینداره و نه گهر بوژمنکاری و که مته رغه می نه کرین نابیته زامینی ماله فهوتاه که، هه روه که له (تحفة) داب به پیچه وانه ی (نهایه) - پوون کرلوه ته وه.

﴿کتابُ المُساقاةِ: په ږتوکی باغه وانی﴾

واته: خاوهن باغه که په کیکی تر به کرئی بگرئی به به شتیکی میوه ی دره خته کان، تا کو دره خته کانی بق ټاو بد او په روه رده یان بکا ﴿عَنْ ابْنِ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَامَلَ أَهْلَ خَيْبَرَ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه رﷺ له که ل دانیش تووانی (خَیْبَر) ږت که وت: که باغه کانی ټاو بده و زهویه کانی دابچینن به نیوه ی به ره مه که ی: له میوه، یان له دانه ویټله.

(تَصَحُّحٌ) باغه وانی دروست ده بی (مِنْ جَائِزِ التَّصْرُفِ) له لایه ن که سیکی وه هاوه: که ده ستکاری له ملک و مالی خوی دا دروست بی، واته: خاوه نه که و باغه وانه که هه ربو وکیان بالغ و عاقل بن و قه ده غه کرلو و زور لیکرلو نه بن (و) هه روه ها بق سه په رشتکار دروسته: باغه وان بگرئی (لِصَبِيِّ وَمَجْنُونٍ) بق مندال و شیت (بِالْوِلَايَةِ) به هوی سه په رشتکاریه تی له سه ر نه وان، نه گهر به رزه وهندی هه بین.

(وَمَوْرِدُهَا) نه و دره ختانه ی مامله تی باغه وانیان له سه ر ده کرئی (النَّخْلُ وَالْعِنَبُ) داری خورما و داری ترییه، به لام (وَجَوْرُهَا الْقَدِيمُ فِي سَائِرِ الْأَشْجَارِ الْمُثْمِرَةِ) فه رمووده ی کونی نیامی (الشافعی) دروستی کړیوه: باغه وانی له گشت دره ختیکی به رده ردا بکرئی: وه که هه نجیرو سیو و... هتد، نیامی (النواوی) ش نه م فه رمووده کونه ی هه لېژارېوه، هه روه که له زوربه ی سه رچاوه کاند ا فه رموویانه.

وَلَا تَصِحُّ الْمُخَابَرَةُ: وَهِيَ عَمَلُ الْأَرْضِ بِيَغْضِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَالْبَذْرُ مِنَ الْعَامِلِ،
وَلَا الْمَزَارَعَةُ: وَهِيَ هَذِهِ الْمُعَامَلَةُ وَالْبَذْرُ مِنَ الْمَالِكِ،

﴿بِاسْمِ سَهْ پَانِي دانه ويټله: به نيوه تټوو، به بنه تټوو﴾

(وَلَا تَصِحُّ الْمُخَابَرَةُ) سَه پَانِي دانه ويټله به نيوه تټوو دروست نيه (وَهِيَ) مامله تي نيوه تټوو
نه مه يه: (عَمَلُ الْأَرْضِ) سَه پانه كه له زهويه كه دا كار بكاو دانه ويټله تي دا بچينن (بِيَغْضِ
مَا يَخْرُجُ مِنْهَا) به رامبر وهر گرتني به شيك لهو به رهمه مه ي له زهويه كه دهرده چي: وهك
نيوه يي، سټيهك، چواريك... هتد (وَالْبَذْرُ مِنَ الْعَامِلِ) تټوو چيندراوه كه ش له لايه ن
سَه پانه كه وه بي ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمُخَابَرَةِ وَالْمُحَاقَلَةِ ﴿رواه
الشيخان، پيغه مبر ﷺ قه ده غه ي كړيوه: زهوي به نيوه تټوو دابچيندري و قه ده غه ي
كړيوه: په له گه نم به گه نم بدرئ.

(وَلَا الْمَزَارَعَةُ) هره وه سَه پاني به به بنه تټويش دروست نيه (وَهِيَ) مامله تي بنه تټوو (هَذِهِ
الْمُعَامَلَةُ) هر مامله ته كي پرابړيوه، به لام ليړده (وَالْبَذْرُ مِنَ الْمَالِكِ) تټوو كه له لايه ن
خاوه ن زهويه كه وه بي ﴿عَنْ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمَزَارَعَةِ وَأَمَرَ
بِالْمُؤَاجَرَةِ ﴿رواه مسلم، پيغه مبر ﷺ قه ده غه ي كړيوه: زهوي به بنه تټوو دابچيندري و
فرماني داوه به كړئ بدرئ.

﴿ناگاداري﴾ يه كه م: له لاي چهند زانايه كي ناييني سَه پاني دانه ويټله: به نيوه تټوو به
بنه تټوو دروسته، نيمامي (النواي) ش نه م فرموده ي ه لېږاړيوه له (شرح مسلم) دا
به لگي به حه ديسه كه ي (خبيس) پرابړيوه هيتاوه ته وه، هم م فرموده ي تي: مه به ستي
قه ده غه كړدني نهو دوو حه ديسه ي پرابړيوه نه مه يه: هر يه كيك- له سَه پانه كه له خاوه ن
زهويه كه- پارچه يه كي دياركړوي بډ دابچيندري، هم له زړبه ي سرچاوه كانشدا نه وها
پوون كراوه ته وه.

دووه م: نه گه به فرموده ي نهو زانايه- زهويه كه به نيوه تټوو، يان به بنه تټوو دابچيندرا،
نابي هيج لايه ك به شه كه ي خوي له به رهمه كه بيا، تا زه كاتي ليږدري؟ چونكه
زه كاتوهرگره كان- به نه ندازه ي زه كات- لهو به رهمه دا هاويه شن، كه واپو: هر يه كيكيان
سپيش زه كاتدان- به شي خوي بيا، نه وه نه ندازه ي زه كات نايي ته ملكي نه وي و اجبه: لي ي
وه رېگري ته وه، نينجا له هه موو حاله تيكد زه كات له سر خاوه ن تټوو كه ده ژميږيري،
واته: له به شه كه ي وي دېوا، جياوازي نيه خاوه ن تټوو كه: سَه پانه كه بي، يان خاوه ن
زهويه كه، هره كه له (پاشكو) زه كاتي دانه ويټله دا پوونمان كړدوه، هم له م باسه شدا
زړبه ي سرچاوه كان فرموده يانه: (كشتوكال پابه ندي تټوهمه يه).

فَلَوْ كَانَ بَيْنَ النَّخْلِ بَيَاضٌ صَحَّتِ الْمُزَارَعَةُ عَلَيْهِ مَعَ الْمُسَاقَاةِ عَلَى النَّخْلِ بِشَرْطِ اتِّحَادِ الْعَامِلِ وَعُسْرِ إِفْرَادِ النَّخْلِ بِالسَّقْيِ وَالْبَيَاضِ بِالْعِمَارَةِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُشْتَرَطُ أَنْ لَا يَفْصَلَ بَيْنَهُمَا وَأَنْ لَا يَقْدَمَ الْمُزَارَعَةُ، وَأَنْ كَثِيرَ الْبَيَاضِ كَقَلِيلِهِ، وَأَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ تَسَاوِي الْجُزْءِ الْمَشْرُوطِ مِنَ النَّعْرِ وَالزَّرْعِ، وَأَنَّهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُخَابِرَ تَبَعًا لِلْمُسَاقَاةِ، فَإِنْ أَفْرَدَتْ أَرْضٌ بِالْمُزَارَعَةِ

سَمِيَّيَه: نه گهر سه پانه که زهویه که ی به مامله تی بنه تئو وهر گرتو-واته: تا کو به تئو وهر که ی خوی بیکا- به لام به شیکی زهویه که ی دانه چاند، یان هر هر میچی دانه چاند تا کاتی کشتو کاله که به سهر چوو، نه وه کرئی زهویه که ی ده که ویتته سهر، به لام نه گهر له و حاله ته دا به مامله تی بنه تئو وهر ی گرتبو-واته: تا کو به تئو ی خاوه نه که ی بیکا- نه و کاته کرئی له سهر واجب نابی، هه روه که له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کرو و ته وه.

چوارهم: نه گهر سه پانه که، یان باغه وانه که- به قه سدی- وازی له ئاودان هیناو به هو ی ئاونه دانه که میوه که، یان کشتو کاله که فه وتا، نه وه ده بیته زامینو تئو ی ده که ویتته سهر، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فه رموویانه.

(فَلَوْ كَانَ بَيْنَ النَّخْلِ بَيَاضٌ) جا نه گهر له نئوان دارخورمایه کاندایا پارچه زهویه که ی نه چی ندر او هه بو، نه و کاته (صَحَّتِ الْمُزَارَعَةُ عَلَيْهِ) مامله تی بنه تئو له سهر نه و زهویه دروسته (مَعَ الْمُسَاقَاةِ عَلَى النَّخْلِ) له گه ل مامله تی باغه وانی له سهر دارخورمایه کان (بِشَرْطِ اتِّحَادِ الْعَامِلِ) به وهر جه ی باغه وانه که و سه پانه که یه ک که س بی و لیک جیا نه بن، هم (وَعُسْرِ إِفْرَادِ النَّخْلِ بِالسَّقْيِ) زه حمه تی بی دارخورمایه کان به ته نها خزمه تی بکری و ئاوبدری و (وَالْبَيَاضُ بِالْعِمَارَةِ) پارچه زهویه که ش به ته نها دابیچندری.

(وَالْأَصَحُّ) به فه رمووده ی راستر: (أَنَّهُ يُشْتَرَطُ أَنْ لَا يَفْصَلَ بَيْنَهُمَا) به به مهرج دانه ندری: مامله تی باغه وانی و سه پانی یه ک مامله تی بی و لیک نه کریتته وه و هم (وَأَنْ لَا يَقْدَمَ الْمُزَارَعَةُ) مامله تی سه پانه که پیش باغه وانیه که نه گوتری.

(و) هر به فه رمووده ی راستر: (أَنْ كَثِيرَ الْبَيَاضِ كَقَلِيلِهِ) بۆ دروستبوونی نه و دوو مامله ته زهوی زۆر وه کو که م وایه، هم (وَأَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ تَسَاوِي الْجُزْءِ الْمَشْرُوطِ) به مهرج داناندری نه و به شانیه ی بۆ سه پانه که به مهرج دانراون یه کسان بن (مِنَ النَّعْرِ وَالزَّرْعِ) له میوه که و له کشتو کاله که، به لکو دروسته: یه کیکیان نیوه بی و نه وی تریان چواریک بی (و) هر به فه رمووده ی راستر: (أَنَّهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُخَابِرَ تَبَعًا لِلْمُسَاقَاةِ) دروست نیه: مامله تی نیوه تئو له گه ل خاوه نه که بکا، به پابه ندی باغه وانیه که، به لام به فه رمووده ی بی هیز نه وه شیان هر دروسته.

ئینجا نه گهر به و فه رمووده ی په فتار بکه یین: که سه پانی به بنه تئو و به نیوه تئو دروست نیه، ته ماشا ده کرئی: (فَإِنْ أَفْرَدَتْ أَرْضٌ بِالْمُزَارَعَةِ) نه گهر زهویه که به مامله تی بنه تئو

فَالْمَقْلُ لِلْمَالِكِ وَعَلَيْهِ لِلْعَامِلِ أَجْرُهُ عَمَلُهُ وَدَوَابُّهُ وَآلَاتُهُ، وَطَرِيقُ جَعْلِ الْغَلَّةِ لَهُمَا وَلَا أَجْرَةَ: أَنْ يَسْتَأْجِرَهُ بِنَصْفِ الْبَذْرِ لِيَزْرَعَ لَهُ النُّصْفَ الْآخَرَ وَيَعْبُرَهُ نِصْفَ الْأَرْضِ، أَوْ يَسْتَأْجِرَهُ بِنَصْفِ الْبَذْرِ وَنِصْفِ مَنَفْعَةِ الْأَرْضِ لِيَزْرَعَ لَهُ النُّصْفَ الْآخَرَ فِي النُّصْفِ الْآخَرِ مِنَ الْأَرْضِ. (فَصْلٌ يُشْتَرَطُ تَخْصِيصُ الثَّمَرِ بِهِمَا،

داجپندرا - واته: به تڙوی خاوهن زهويه که - نهو کاته (فَالْمَقْلُ لِلْمَالِكِ) به روبومه که گشتی بڙ خاوهن زهويه که به، چونکه به ره می ملکی خویته، به لام (وَعَلَيْهِ لِلْعَامِلِ أَجْرُهُ عَمَلُهُ) له سر خاوهن زهويه که ش واجبه: کرئی کرداری سه پانه که بدا، هم (وَتَوَابُّهُ) کرئی ناره له کانیشی بدا، هم (وَالآتِ) کرئی که رسته ی وده سته پنهانی به ره مه که شی بدا: وهک نامیری کیلان و شته کانی تر، جا جیاوازی نیه: کشتوکاله که سه لامه ت ببی، یان له ناو بچن، هر واجبه: نهو کرئیانه بداته سه پانه که.

به لام نه که ر - هر به و فرموده یه - زهويه که به نیوه تڙو داجپندرا - واته: به تڙوی سه پانه که - نهو کاته به روبومه که گشتی بڙ سه پانه که به، چونکه کشتوکاله که پابه ندی تڙوه که به، که و ابو: له سر سه پانه که واجبه: کرئی وینه ی زهويه که بداته خاوهنی زهويه که، هر وهک له تڙویه ی سرچاوه کانداه فرمویانه، جا له بهر نه وهی کشتوکال پابه ندی تڙوه که یه تی له هر یوو مامله تی بنه تڙو و نیوه تڙودا زه کاتیش له سر خاوهن تڙوه که به، هر وهک له پیش تیردها پوونمان کرده وه.

(وَطَرِيقُ جَعْلِ الْغَلَّةِ لَهُمَا) جا - هر به و فرموده یه - ږنگای شهرع بڙ نه وهی به روبومه که بڙ هر یووکیان بیو (وَلَا أَجْرَةَ) هیچ لایه کیش کرئی نه ویر نه دا، نه مه یه (أَنْ يَسْتَأْجِرَهُ بِنِصْفِ الْبَذْرِ) خاوهن زهويه که سه پانه که به کرئی بگرئی به نیوه ی تڙوی خوی (لِيَزْرَعَ لَهُ النُّصْفَ الْآخَرَ) تاکو نیوه که ی تری تڙوه که ی بڙ داجپنئی و (وَيَعْبُرَهُ نِصْفَ الْأَرْضِ) نیوه ی زهويه که شی به خواستن بداته سه پانه که، تاکو نه ویش نیوه که ی خوی تی دا بچپنئی به بهریلاوی (أَوْ يَسْتَأْجِرَهُ) یان خاوهنه که سه پانه که به کرئی بگرئی (بِنِصْفِ الْبَذْرِ وَنِصْفِ مَنَفْعَةِ الْأَرْضِ) به نیوه ی تڙوه که و به نیوه ی سودی زهويه که (لِيَزْرَعَ لَهُ النُّصْفَ الْآخَرَ) تاکو نیوه که ی تری تڙوه که ی بڙ داجپنئی (فِي النُّصْفِ الْآخَرِ مِنَ الْأَرْضِ) له نیوه ی تری زهويه که دا به بهریلاوی، یان نیوه ی تڙوه که ی به قه رز بداتیو نیوه ی زهويه که شی به کرئی بداتی به بهریلاوی.

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بِاسْمِ مَهْرَجِه کَانِي بَاغِه وَاثِي ﴾

(يُشْتَرَطُ) به مهرج داده ندرئی (تَخْصِيصُ الثَّمَرِ بِهِمَا) میوه ی دره خسته کان تاییه ت به خاوهنه که و به باغه وانه که بی، واته: دروست نیه: به شیکی بڙ که سیکی تر دابندرئی

وَأَشْتَرَاكُهُمَا فِيهِ وَالْعِلْمُ بِالنَّصِيبَيْنِ بِالْجُزْئِيَّةِ كَالْقِرَاضِ، وَالْأَظْهَرُ صِحَّةُ الْمُسَاقَاةِ بَعْدَ ظُهُورِ
الْتِمَرِ لَكِنْ قَبْلَ بُدْوِ الصَّلَاحِ، وَلَوْ سَاقَاهُ عَلَى وَدْيٍ لَيُغْرِسَهُ وَيَكُونُ الشَّجَرُ لَهُمَا لَمْ يَجْزْ،

(وَأَشْتَرَاكُهُمَا فِيهِ) هــم مەرجه هەربوکیان لە میوه‌که دا هاوێش بن، ئەک تەنها بۆ
یەکیکیان بێ (وَالْعِلْمُ بِالنَّصِيبَيْنِ بِالْجُزْئِيَّةِ) هــم مەرجه هەربوکیان بزانن بەشیان لە
میوه‌که چەنده: وەک نیوه، چوارێک... هتد، ئەوانە گشتی (كَالْقِرَاضِ) وەک لە ماملەتی
قازانجی هاوێشی دا پارا.

(وَالْأَظْهَرُ) بە فەرموودی بەهێزتر: (صِحَّةُ الْمُسَاقَاةِ بَعْدَ ظُهُورِ التَّمَرِ) ماملەتی باغەوانی
—هەروەک پێش دەرکەوتنی میوه‌ی درەختەکان دروست دەبێ— دواى دەرکەوتنی
میوه‌که‌ش دروست دەبێ (لَكِنْ قَبْلَ بُدْوِ الصَّلَاحِ) بەلام بەو مەرجه‌ی ماملەتەکه پێش
ناشکراپوونی پێگە‌یشتنی میوه‌که بێ، واتە: لە دواى ناشکراپوونی پێگە‌یشتنی میوه‌که
بە هیچ جورێک دروست نابێ.

ئینجا بزانه: ئەگەر پێش دەرکەوتنی میوه‌که ماملەتەکه بەسترا، ئەو بەغەوانەکه دەبێتە
خاوەنی بەشە میوه‌که‌ی خۆی بە دەرکەوتنی میوه‌که، بەلام ئەگەر لە دواى دەرکەوتنی
میوه‌که ماملەتەکه بەسترا، ئەو هەر ئەو دەم دەبێتە خاوەنی بەشەکه‌ی خۆی، هەروەک
لە (تحفة) و (نهاية) دا فەرموویانە.

﴿ ماملەتی نیوه باغی ﴾

(وَلَوْ سَاقَاهُ) ئەگەر خاوەن زەویەکه لەگەڵ باغەوانەکه پێک هات (عَلَى وَدْيٍ لَيُغْرِسَهُ) لە
سەر هەندێک نەمامی داخووما—واتە: یان نەمامی هەر درەختێکی تر— تاكو لە زەویەکه‌ی دا
بیچێت و (وَيَكُونُ الشَّجَرُ لَهُمَا) درەختەکه، یان میوه‌ی درەختەکه بۆ هەربوکیان بێ (لَمْ
يَجْزْ) ئەو ماملەتە دروست نیه، چونکە هیچ حەدیسێک لەبارەى ئەو نیوه باغی‌یه نەهاتوه،
کەوابو: ئەگەر نەمامەکانیش ملکی خاوەن زەویەکه بن، ئەو درەختەکانیش گشتی بۆ
خۆیت و باغەوانەکه هیچ بەشیکی لە درەختەکاندا نیه، بەلام لە سەر خاوەنەکه‌یان واجبە:
کرێی کرداری باغەوانەکه و کرێی کەرستەکانیشی دا.

بەلام ئەگەر نەمامەکان ملکی باغەوانەکه بن، ئەو درەختەکانیش گشتی بۆ باغەوانەکه
دەبن و خاوەن زەویەکه هیچ بەشی لە درەختەکاندا نابێ، بەلکو واجبە: باغەوانەکه کرێی
وێنە‌ی زەویەکه بەداتە خاوەنەکه‌ی، کەواتە: خاوەن زەویەکه سە‌ریشکە: لە نێوان
هێشتنە‌وه‌ی درەختەکان و کرێی زەویەکه‌شی وەرگیرێ، یان درەختەکان بە نرخێ خۆیان
لە باغەوانەکه بکڕێ، یان هەلیان بکەن و تۆلە‌ی ناتە‌ولویان دا: بە گۆ‌یژه‌ی ئەو
پوونکردنە‌وه‌ی لە کۆتایی (عاریه) دا پارلو، هەم لە (تحفة) و (نهاية) دا پوون کرلوته‌وه.

وَلَوْ كَانَ مَقْرُوساً وَشَرَطَ لَهُ جُزْءاً مِنَ الثَّمَرِ عَلَى الْعَمَلِ فَإِنْ قَدَّرَ لَهُ مُدَّةٌ يُثْمِرُ فِيهَا غَالِباً صَحَّ، وَإِلَّا فَلَا، وَقِيلَ إِنَّ تَعَارُضَ الْإِحْتِمَالَيْنِ صَحَّ، وَلَهُ مُسَاقَاةٌ شَرِيكِهِ فِي الشَّجَرِ إِذَا شَرَطَ لَهُ زِيَادَةً عَلَى حِصَّتِهِ، وَيُشْتَرَطُ أَنْ لَا يَشْرَطَ عَلَى الْعَامِلِ مَا لَيْسَ مِنْ جِنْسِ أَعْمَالِهَا، وَأَنْ يَتَفَرَّدَ بِالْعَمَلِ وَبِالْيَدِ فِي الْحَدِيقَةِ، وَمَعْرِفَةُ الْعَمَلِ بِتَقْدِيرِ الْمُدَّةِ كَسَنَةٍ أَوْ أَكْثَرَ، وَلَا يَجُوزُ التَّوَقُّيْتُ بِإِذْرَاكِ الثَّمَرِ فِي الْأَصَحِّ، وَصَيِّقْتُهَا: سَاقَيْتُكَ عَلَى هَذَا النُّخْلِ بَكْذَا أَوْ سَلَّمْتُهُ إِلَيْكَ لِتَتَعَمَّدَهُ،

(وَلَوْ كَانَ مَقْرُوساً) نه گهر نه مامه كان چيندراو بونو (وَشَرَطَ لَهُ جُزْءاً مِنَ الثَّمَرِ) خاوه نه که بۆ باغه وانه که ی به مهرج دانا: به شیتیکی میوه که یانی بداتی (عَلَى الْعَمَلِ) له بهرام بهر کارکردنی، نه وه ته ماشا ده که یین: (فَإِنْ قَدَّرَ لَهُ مُدَّةً) نه گهر ماوه یه کی وه های بۆ مامله ته که دانا: که (يُثْمِرُ فِيهَا غَالِباً) نه وه مامانه له و ماوه یه دا به نه غلبه یی بهریان ده دا، واته: میوه یان ده گرت، نه وه (صَحَّ) مامله ته که دروست ده بی (وَلَا فَلَا) به لام نه گهر له و ماوه یه دا بهریان نه ده دا، مامله ته که دروست نابیی (وَقِيلَ) له فهرموده یه کی بی میزدا (إِنْ تَعَارَضَ الْإِحْتِمَالَيْنِ) نه گهر نیحتیمالی بهردان و بهرنه دان هردو کی بهرام بهر یه ک وهستان، نه وه کاته (صَحَّ) مامله ته که دروست ده بی.

ثینجا مهره که مامله تی باغه وانی له گهل بیتگانه دا دروسته (وَلَهُ مُسَاقَاةٌ شَرِيكِهِ فِي الشَّجَرِ) نه وهاش بۆی دروسته: له گهل هاویه شه که شی له دره خته کاندان مامله تی باغه وانی بکا (إِذَا شَرَطَ لَهُ زِيَادَةً عَلَى حِصَّتِهِ) به و مهرجه ی به شیتیکی زیاد له به شه که ی خوی بۆی دیاری بکا، بۆ وینه: نه گهر باغه که له نیوانیاندان به نیوه یی بوو، نه و دوو به شی میوه که ی بداتی.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی باغه وانی به مهرج داده ندری (أَنْ لَا يَشْرَطَ عَلَى الْعَامِلِ مَا لَيْسَ مِنْ جِنْسِ أَعْمَالِهَا) نه و جوړه کارانه له سر باغه وانه که به مهرج نه گری که له کردلوه کانی باغه وانی نین: وه ک بیر هه لکه ندن (و) مهره ها مهرجه (أَنْ يَتَفَرَّدَ بِالْعَمَلِ وَبِالْيَدِ فِي الْحَدِيقَةِ) باغه وانه که سهر به خوی بی له کارکردن، هه م باغه که ش له ژیر دهستی نه و دابی.

(و) مهره ها مهرجه (مَعْرِفَةُ الْعَمَلِ) ماوه ی کارکردنه که بزاندی (بِتَقْدِيرِ الْمُدَّةِ) به دیاری کردنی نه اندازه ی ماوه که (كَسَنَةٍ أَوْ أَكْثَرَ) وه ک ماوه ی سالتیک، یان زیاتر، واته: ماوه یه کی وه ها دابندری: که میوه که ی تی دا دره یه وئو پیویستی به کارکردن نه مینی، به لام (وَلَا يَجُوزُ التَّوَقُّيْتُ بِإِذْرَاكِ الثَّمَرِ) دروست نیه: ماوه که دابندری: به پیگه یشتنی میوه که (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا، چونکه کاتی پیگه یشتنی دیار نیه.

(وَصَيِّقْتُهَا) گوته ی مامله تی باغه وانی، وه بلئ: (سَاقَيْتُكَ عَلَى هَذَا النُّخْلِ بَكْذَا) مامله تی باغه وانیم له گهل تق به ست به وهنده میوه یه: نیوه، چواریک... (أَوْ) یان بلئ: (سَلَّمْتُهُ إِلَيْكَ لِتَتَعَمَّدَهُ) باغه که مم ته سلیمی تق کرد، تاکو په روهرده ی بکه ی به وهنده میوه یه.

وَيُشْتَرَطُ الْقَبُولُ دُونَ تَفْصِيلِ الْأَعْمَالِ، وَيُحْمَلُ الْمُطْلَقُ فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ عَلَى الْعُرْفِ الْغَالِبِ، وَعَلَى الْعَامِلِ مَا يَخْتِاجُ إِلَيْهِ لِصَلَاحِ الثَّمَرِ وَاسْتِزَادَتِهِ مِمَّا يَتَكَرَّرُ كُلَّ سَنَةٍ: كَسَقْيِ وَتَنْقِيَةِ نَهْرِ وَإِصْلَاحِ الْأَجَاجِينِ الَّتِي يَبُثُّ فِيهَا الْمَاءُ، وَتَلْقِيحِ، وَتَنْحِيَةِ حَشِيشِ وَقَضْبَانِ مُضِرَّةٍ، وَتَغْرِيشِ جَرَّتْ بِهِ عَادَةً، وَكَذَا حِفْظِ الثَّمَرِ وَجَذَاذُهُ وَتَجْفِيفُهُ فِي الْأَصْحِ، وَمَا قَصِدَ بِهِ حِفْظُ الْأَصْلِ وَلَا يَتَكَرَّرُ كُلَّ سَنَةٍ: كِبْنَاءِ الْحِيطَانِ وَحَفْرِ نَهْرٍ جَدِيدٍ فَعَلَى الْمَالِكِ، وَالْمُسَاقَاةُ لَازِمَةٌ، فَلَوْ هَرَبَ الْعَامِلُ قَبْلَ الْفَرَاغِ وَأَتَمَّهُ الْمَالِكُ مُتَبَرِّعًا بَقِيَ اسْتِحْقَاقُ الْعَامِلِ،

(وَيُشْتَرَطُ الْقَبُولُ) به مهرج دادندری: باغه‌وانه‌ک‌ش بلی: قبولم کرد (لَوْنُ تَفْصِيلِ الْأَعْمَالِ) به لام مهرج نیه به دریزی باسی کاره‌کانی باغه‌وانی بکری، چونکه (وَيُحْمَلُ الْمُطْلَقُ فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ عَلَى الْعُرْفِ الْغَالِبِ) له گشت شوینیکدا نهو باغه‌وانی‌یه باسی کاره‌کانی نه‌کرلوه، دیته سهر عاده‌ته زوره‌که‌ی شوینه‌که‌و په‌فتاری پی ده‌کری.

(وَعَلَى الْعَامِلِ) له سهر باغه‌وانه‌که واجب: (مَا يَخْتِاجُ إِلَيْهِ) نهو کارانه بکا: که پیویستن (لِصَلَاحِ الثَّمَرِ وَاسْتِزَادَتِهِ) بوق چاکی‌میوه‌که‌و زیادی‌وونی (مِمَّا يَتَكَرَّرُ كُلَّ سَنَةٍ) لهو جورانه‌ی گشت سالیك دوباره ده‌بنه‌وه (كَسَقْيِ) وهك ناودان و (وَتَنْقِيَةِ نَهْرِ) خاوین کردنه‌وه‌ی جوگه: له خلته و قور و (وَإِصْلَاحِ الْأَجَاجِينِ الَّتِي يَبُثُّ فِيهَا الْمَاءُ) هم چاککردنی نهو قورتانه‌ی له دوره‌ی دره‌خته‌که‌نهو ثاریان تی‌ده‌کری تاکو دره‌خته‌که بیخواته‌وه و (وَتَلْقِيحِ) هم تقوی نیره‌ی دارخورما بنیته ناو مییه‌که‌ی و (وَتَنْحِيَةِ حَشِيشِ) هم پوش و گیای زیان‌بخش لایب‌او (وَقَضْبَانِ مُضِرَّةٍ) هم لقه‌داره‌کانی زیان‌بخش لایب‌او (وَتَغْرِيشِ جَرَّتْ بِهِ عَادَةً) هم که‌پر بوق درمیوه‌کان بکا به گویره‌ی عاده‌تی شوینه‌که (وَكَذَا حِفْظِ الثَّمَرِ) ه‌روه‌ها میوه‌که‌ش بیاریزی و (وَجَذَاذُهُ) میوه‌که‌ش له دره‌خته‌کان بکاته‌وه و (وَتَجْفِيفُهُ) وشکی بکاته‌وه (فِي الْأَصْحِ) له فهرموده‌ی راستردا.

به لام (وَمَا قَصِدَ بِهِ حِفْظُ الْأَصْلِ) نهو کاره‌ش که بوق پاراستنی دره‌خته‌کان مه‌به‌سته و (وَلَا يَتَكَرَّرُ كُلَّ سَنَةٍ) گشت سالیکیش دوباره نابیته‌وه (كِبْنَاءِ الْحِيطَانِ) وهك په‌رژین و دیوار دروستکردن و (وَحَفْرِ نَهْرٍ جَدِيدٍ) ه‌لکه‌ندنی جوگه‌یه‌کی‌نوئ، هم چاککردنه‌وه‌ی جوگه‌ی پماو، هم کیتلانی‌زه‌ویه‌که، نه‌وانه (فَعَلَى الْمَالِكِ) گشتی له سهر خاوه‌ن دره‌خته‌که‌یه.

(وَالْمُسَاقَاةُ لَازِمَةٌ) باغه‌وانی مامله‌تیکی چه‌سپاوه، که‌واته: واجب: باغه‌وانه‌که ماوه‌ی کاره‌کانی‌خوی ته‌واو بکا، هرچه‌ند میوه‌که‌ش گشتی له‌ناو چوبی و هیچی ده‌ست نه‌که‌وی (فَلَوْ هَرَبَ الْعَامِلُ قَبْلَ الْفَرَاغِ) جا نه‌گهر باغه‌وانه‌که - پی‌ش نه‌وه‌ی کاره‌که‌ی ته‌واو بکا - ه‌لات و گوتی: هیچی‌تر کار نا‌که‌م، یان نه‌خوش بوو، یان به‌ند کرا (وَأَتَمَّهُ الْمَالِكُ مُتَبَرِّعًا) به لام خاوه‌ن باغه‌که، یان بیگانه‌یه‌ک به‌خواری کاره‌کانی ته‌واو کردن، نه‌وه (بَقِيَ اسْتِحْقَاقُ الْعَامِلِ) مانی باغه‌وانه‌که - له‌و به‌شه‌ی دیار‌کرلوه - ه‌ر ده‌مین.

وَالْأَسْتَجْرَ الْحَاكِمُ عَلَيْهِ مَنْ يُتِمُّهُ، فَإِنْ لَمْ يَقْضَ عَلَى الْحَاكِمِ فَلْيُشْهَدْ عَلَى الْإِنْفَاقِ إِنْ أَرَادَ الرُّجُوعَ، وَلَوْ مَاتَ وَخَلَفَ تَرَكَةً أَتَمَّ الْوَارِثُ الْعَمَلَ مِنْهَا، وَلَهُ أَنْ يُتِمَّ الْعَمَلَ بِنَفْسِهِ أَوْ بِمَالِهِ، وَلَوْ ثَبَّتَ خِيَانَتُهُ عَامِلٌ ضَمَّ إِلَيْهِ مُشْرِفٌ، فَإِنْ لَمْ يَتَحَفَظْ بِهِ اسْتُؤْجِرَ مِنْ مَالِ الْعَامِلِ، وَلَوْ خَرَجَ الثَّمَرُ مُسْتَحَقًّا فَلِلْعَامِلِ عَلَى الْمُسَاقَى أَجْرُهُ الْمِثْلُ.

(کتابُ الإِجَارَةِ)

(وَالْأَسْتَجْرَ) به لام نه گهر هيچ كه سيك به خورپاي كاره كه ي نه ده كرد، نه و كاته (اسْتَجْرَ الْحَاكِمُ عَلَيْهِ مَنْ يُتِمُّهُ) دابور له سهر حيسابي باغه وانه كه، كه سيكي وه ما به كرئ ده گريئ: كه كاره كه ي بؤ ته ولو بكا (فَإِنْ لَمْ يَقْضَ عَلَى الْحَاكِمِ) جا نه گهر خاوه نه كه تواناي نه بو له پنگاي دابوره وه به كرئ بگريئ؟ چونكه دابور له وئدا نه بو، يان بؤي نه ده كرد، نه و كاته (فَلْيُشْهَدْ) با خاوه نه كه شاهيد بگريئ (عَلَى الْإِنْفَاقِ) له سهر نه و مه سره فئ له به كرئ گرتن ده بكا، يان له سهر نه و كارهي به خوي به كرئ ده بكا له سهر حيسابي باغه وانه كه (إِنْ أَرَادَ الرُّجُوعَ) نه گهر بيه وئ كرئ يه كه له باغه وانه كه وه ريگريته وه.

(وَلَوْ مَاتَ) نه گهر باغه وانه كه مرد پيش نه وه ي كاره كه ي ته ولو بكاو (وَخَلَفَ تَرَكَةً) ميراثيش له پاش خوي به جي هيش، نه و كاته (أَتَمَّ الْوَارِثُ الْعَمَلَ مِنْهَا) ميراثگره كه ي به و ميراثه يه كيئ به كرئ ده گريئ و كاره كه ي ته ولو ده كا، به لام (وَلَهُ أَنْ يُتِمَّ الْعَمَلَ بِنَفْسِهِ أَوْ بِمَالِهِ) بؤ ميراثگره كه دروسته: به خوي، يان به مالي خوي كاره كه ته ولو بكا.

(وَلَوْ ثَبَّتَ خِيَانَتُهُ عَامِلٌ) نه گهر ناشكرا بوو: باغه وانه كه خيانه تي كړوه (ضَمَّ إِلَيْهِ مُشْرِفٌ) له سهر نه ركي خوي چاو ديژيكي وه گهل ديخريئ (فَإِنْ لَمْ يَتَحَفَظْ بِهِ) جا نه گهر به و چاو ديژه ش خوي له خيانه نه پاراست، نه و كاته (اسْتُؤْجِرَ مِنْ مَالِ الْعَامِلِ) به مالي باغه وانه كه كرئ كارئك به كرئ ده گريئ تاكو كاره كه ي وي ته ولو بكا.

(وَلَوْ خَرَجَ الثَّمَرُ مُسْتَحَقًّا) نه گهر ميوه ي باغه كه به مالي كه سيكي تر ده رچوو، نه و كاته (فَلِلْعَامِلِ عَلَى الْمُسَاقَى أَجْرُهُ الْمِثْلُ) باغه وانه كه ماني كرئ هاووينه ي له سهر نه و كه سه هه يه: كه مامله تي باغه واني له گهل كړوه.

﴿ كِتَابُ الْإِجَارَةِ: په پرتوكي به كړيدان و به كرئ گرتن ﴾

واته: سوديك بكريته ملكي كه سيك له بهرامبر وهر گرتني شتيك به وهر جانه ي له م باسه دا گوتراون. خوي گوره ده فهرموي: ﴿لَسَانُ أَرْضَيْنِ لَكُمْ فَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ نه گهر ثافره ته كان منداليان بؤ نيوه شيردان، نيوه ش كرئ يه كه يان بده نئ. ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ اسْتَأْجَرَ ذَلِيلًا فِي الْهَجْرَةِ﴾ رواه البخاري، پيغه مبر ﷺ - كه كوچي كرد بؤ مه دينه - پياويكي شاره زاي به كرئ گرت تاكو له پنگه شاره زايان بكا.

شَرَطُهُمَا: كَبَانِعٍ وَمُشْتَرٍ، وَالصِّفَةُ: أَجْرُكَ هَذَا أَوْ أَكْرَيْتُكَ أَوْ مَلَكَتْكَ مَنَافِعُهُ سَنَةً بَكْدًا،
 قِيْلَ: أَوْ اسْتَأْجَرْتُ أَوْ أَكْرَيْتُ، وَالْأَصَحُّ الْعَقَادُهَا بِقَوْلِهِ: أَجْرُكَ مَنَفَعَتَهَا، وَمَنَعَهَا
 بِقَوْلِهِ: بِعْتُكَ مَنَفَعَتَهَا، وَهِيَ قِسْمَانِ: وَارِدَةٌ عَلَى عَيْنٍ كِإِجَارَةِ الْعَقَارِ وَدَائِبَةٍ أَوْ شَخْصٍ
 مُعَيَّنِينَ، وَعَلَى الذِّمَّةِ كَاسْتِجَارِ دَائِبَةٍ مَوْصُوفَةٍ، وَبِأَن يُلْزَمَ ذِمَّتُهُ خِيَاطَةً أَوْ بِنَاءً،

ثِيْنَجَا بَزَانَه: مَامَلَه تِي به كَرِيْدَان لَه مِوَكْنَانَه پِيْكَ دِي: (الْمَوْجِبُ): به كَرِيْدَه ر. (الْمُسْتَأْجِرُ):
 به كَرِيْكَر. (الْأَجْرَةُ): كَرِي. (الْمَنَفَعَةُ): سُوْدَه به كَرِيْدِرَاوَه كَه. (الصِّفَةُ): كَوْتَه ي به كَرِيْدَان و
 به كَرِيْكَرَتَن.

(شَرَطُهُمَا) مَه رَجِي به كَرِيْدَه رَو به كَرِيْكَر (كَبَانِعٍ وَمُشْتَرٍ) وَه ك فَرُوْشِيَارُو كَرِيَارَه، وَاتَه:
 مَه رِدُو لا بِالغُو عَاقِلُ بِنُو قَه دَه غَه كَرُو و زُوْرَلِيْكَرُو نَه بِن به نَاهَق.

ثِيْنَجَا بَزَانَه: بُو سَه رِبَه رَشْتِكَار دِرُوْسَتَه: مَنَدَالُو شِيْء و هَم مَالَه كَه شِيَان به كَرِي بَدَا،
 مَه رُوْه ك لَه بَاسِي مَه لَوَه شَانْدَنَه وَه ي به كَرِيْدَانْدَا دِي، مَه رُوْهَا دِرُوْسَتَه: مَوْسُوْلَمَان خُو ي
 بَكَاَتَه كَرِيْكَرَتَه ي كَافِر، به لَام حَه رَامَه: به خُو ي خَزْمَه تِي كَافِرَه كَه بَكَا، مَه رُوْه ك لَه
 (الْقَلِيْبِي) دَا فَه رَمُوِيَه تِي، كَه وَابُو: نَه كَه ر به خُو ي خَزْمَه تِي كَرْد، مَالِي كَرِيْ يَه كَه ي مَه يَه،
 مَه رُوْه ك لَه (الشُّبْرَامَلْسِي) دَا فَه رَمُوِيَه تِي.

(وَالصِّفَةُ) كَوْتَه ي به كَرِيْدَان و به كَرِيْكَرَتَن: وَه ك بَلِي: (أَجْرُكَ هَذَا أَوْ أَكْرَيْتُكَ) نَه م شَتَم به
 كَرِي دَا يَه تُو (أَوْ) يَان بَلِي: (مَلَكَتْكَ مَنَافِعُهُ سَنَةً بَكْدًا) سُوْدَه كَانِي نَه م شَتَم كَرْدَه مَلَكِي
 تُو بُو مَآوَه ي سَالِيْكَ به وَه نَدَه پَارَه يَه (فَيَقُوْلُ) به كَرِيْكَرَه كَه ش بَلِي: (قَبِلْتُ) قَبُوْلَم كَرْد (أَوْ)
 اسْتَأْجَرْتُ أَوْ أَكْرَيْتُ) يَان بَلِي: به كَرِيْم كَرْت.

(وَالْأَصَحُّ) به فَه رَمُوْدَه ي رَاسْتَر: (انْعَقَادُهَا بِقَوْلِهِ): به كَرِيْدَان دَا دَه مَه زِيْ كَه بَلِي: (أَجْرُكَ
 مَنَفَعَتَهَا) سُوْدِي نَه م شَتَم به كَرِي دَا يَه تُو (وَمَنَعَهَا بِقَوْلِهِ): به لَام دَانَا مَه زِيْ نَه كَه ر بَلِي:
 (بِعْتُكَ مَنَفَعَتَهَا) سُوْدِي نَه م شَتَم فَرُوْشْتَه تُو. چُونَكَه فَرُوْشْتَن بُو سُوْدَه كَان به كَار نَا يِي،
 به لَكُو بُو خُوْدِي سُوْدَه رَه كَان به كَار دِي.

(وَهِيَ قِسْمَانِ) به كَرِيْدَان و به كَرِيْكَرَتَن دُوو به شَه، يَه كَه م: (وَارِدَةٌ عَلَى عَيْنٍ) به كَرِيْدَانَه كَه
 دِيْته سَه ر خُوْدِي شَتِيْكَ: (كِإِجَارَةِ الْعَقَارِ) وَه ك به كَرِيْدَانِي زَه مِيْن و خَانُوو، مَه م (وَدَائِبَةٍ) وَه ك
 به كَرِيْدَانِي وُولاغ (أَوْ شَخْصٍ) يَان نَادَه مِيْزَانِيْكَ: كَه (مُعَيَّنِينَ) وُولاغَه كَه و مَرُوْفَه كَه
 مَه رِدُوِيْكَِيَان دِيَار كَرُو بِن.

دُووَه م: (وَعَلَى الذِّمَّةِ) به كَرِيْدَانَه كَه دِيْته سَه ر نَه سَتُوِي كَه سِيْكَ: (كَاسْتِجَارِ دَائِبَةٍ مَوْصُوفَةٍ)
 وَه ك وُولاغِيْكَ نَاوَنِيْشَان دِرَاو- كَه دِيَار نَه بِن- لَه كَه سَه كَه به كَرِي بَكَرِي (و) مَه رُوْهَا
 (بِأَن يُلْزَمَ ذِمَّتُهُ خِيَاطَةً أَوْ بِنَاءً) وَه ك بَخَاَتَه نَه سَتُوِي كَه سَه كَه: دُوْرُوِيْنِي جَلِيْكَ، يَان

وَلَوْ قَالَ: اسْتَأْجَرْتُكَ لِتَعْمَلَ كَذَا فِإِجَارَةٌ عَيْنٌ، وَقِيلَ ذِمَّةٌ، وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ تَسْلِيمُ الْأَجْرَةِ فِي الْمَجْلِسِ، وَإِجَارَةُ الْعَيْنِ لَا يُشْتَرَطُ ذَلِكَ فِيهَا، وَيَجُوزُ فِيهَا التَّعْجِيلُ وَالْتَّأْجِيلُ إِنْ كَانَتْ فِي الذِّمَّةِ، وَإِذَا أُطْلِقَتْ تَعَجَّلَتْ، وَإِنْ كَانَتْ مُعَيَّنَةً مُلِكَتْ فِي الْحَالِ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْأَجْرَةِ مَعْلُومَةً فَلَا تَصِحُّ بِالْعِمَارَةِ وَالْعَلْفِ،

دروستکردنی خانووێك (ولو قال) نه گهر گوتی (استأجرتك لتعمل كذا) تۆم به کرێ گرت تاكو نهو كارهم بۆ بكهی (فإجارة عين) نهوه به کرێگرتنی خودی به کرێگیراوه كه به و واجبه: به خۆی کاره كه بكا (وقيل ذمة) له فرموده ده كه بێ هیژدا: به کرێگرتنی له نهستی، واته: مه رج نیه به خۆی کاره كه بكا.

(ويُشترطُ في إجارة الذمة) به مه رج داده ندری له به کرێگرتنی له نهستودا (تسليمُ الأجرة في المجلس) له دانیشگهی مامله ته كه دا کرێیه كه ته سلیم بکړی، كه واته: نه گهر گوتی خسته نهستی تو خانووێکی نوو ژوریم بۆ دروست بکهی، یان کراسیکم بۆ بدوری. نهوه واجبه: مه ر له م دانیشگه ده دا کرێیه كه ته سلیم بكا.

به لام (وإجارة العين لا يشترط ذلك فيها) له به کرێگرتنی خودی شتیكا مه رج نیه: کرێیه كه -له دانیشگه دا- ته سلیم بکړی، كه وابو: (ويجوزُ فيها) له به کرێگرتنی خودی شته كه دا دروسته: (التعجيلُ) زوو کرێیه كه بدلو، هم (والتأجيلُ) له مه وداش بیدا (إن كانت في الذمة) نه گهر کرێیه كه قه رز بێ له نهستی به کرێگره كه دا، به لام (وإذا أُلِّقَتْ) مه ر کاتیك له مامله ته كه دا باسی حازرو قه رزی کرێیه كه نه کرا، نه و کاته (تَعَجَّلَتْ) کرێیه كه ده بیته حازرو واجبه: ئیستا بیدا.

ئینجا (وإن كانت مُعَيَّنَةً) نه گهر کرێیه كه شتیکی دیار کړو بوو: وهك ته م خانووه ی ئی به کرێ بکړی به م گهنه، یان قه رز بوو، نهوه (ملکت في الحال) به به ستنی مامله ته كه ده موده ست کرێیه كه ده بیته ملکي به کړنډمه ره كه، مه روهك سودی خودی به کرێگیراوه كه ش ده بیته ملکي به کړنډمه ره كه، له زۆریه ی سه رچاوه کانداه فرموویانه.

(ويُشترطُ) بۆ دروستبوونی به کړنډان به مه رج داده ندری (كُونُ الْأَجْرَةِ مَعْلُومَةً) کرێیه كه زانندراو بێ: له پوی په گه زو نه ندازه وه، كه وابو: (فَلَا تَصِحُّ بِالْعِمَارَةِ) دروست نیه خانوو به کرێ بدریو کرێیه كه شی چاککردنه وه ی خانووه كه بێ، هم (وَالْعَلْفِ) دروست نیه وولاغ به کرێ بدریو کرێیه كه شی ئالیکدانی بێ، چونکه نازاندری نه ندازه ی کرێیه كه چه نده، به لام نه گهر خانووه كه ی، یان وولاغه كه ی به کرێیه کی زانندراو به کرێ دای، ئینجا ئیزنی دا کرێیه كه ش له چاککردنه وه ی خانووه كه و له ئالیکدان خه رج بكا، نه و کاته: دروست ده بێ، مه روهك له زۆریه ی سه رچاوه کانداه فرموویانه.

وَلَا لِيَسْلَخَ بِالْجِلْدِ وَيَطْحَنَ بِبَغْضِ الدَّقِيقِ أَوْ بِالنُّخَالَةِ، وَلَوْ اسْتَأْجَرَهَا لَتَرْضَعَ رَقِيقًا
بِبَغْضِهِ فِي الْحَالِ جَازَ عَلَى الصَّحِيحِ، وَكَوْنُ الْمُنْفَعَةِ مُتَقَوِّمَةً: فَلَا يَصِحُّ اسْتِئْجَارُ بَيَّاعٍ
عَلَى كَلِمَةٍ لَا تُتَعَبُ

هروده ها نه گهر بلئی: دامه تو به کرئی نینجا دوايي پيځك ديځن. يان گوتی: نه م کاره م بؤ
بكه كرئى خه لكى چهن د بوو نه وه نده د ده ده مئ. يان شتيكت ده ده مئ. نه وانه ش
دروست نابن (وَلَا لِيَسْلَخَ بِالْجِلْدِ) هروده ها دروست نيه بؤ گرواندني نازه له سهربرپاره كى،
يان بؤ سهربرپنه كى به كځك به كرئ بگرئ به پيسته كى (وَيَطْحَنَ بِبَغْضِ الدَّقِيقِ) هم
دروست نيه بؤ هارپني گهنه كى ناشه وان به كرئ بگرئ به به شيكى ناره ده كه: وه
سيه كى، يان هه شتيكى (أَوْ بِالنُّخَالَةِ) يان به كه په ك-پوشكه كى، چونكه نه ستورى
پيسته كه نه اندازه ي ناره ده كه پوشكه كه نيسنا نه زاندرلوه، كه وابو: نه گهر بلئی: به
رپه يه كى نه م گهنه م به كرئ گرتى تاكو نه وي ترم بؤ بهارې، نه وه دروست ده بئ،
هروده كه له (تحفه) دا فهرموويي تي.

﴿ ښاگاداري: له باره ي مامله تي شوانكارى ﴾

نه گهر بلئی نه م مه رهم بؤ قه له و بكه نيوه ي بؤ تو. يان گوتی نه م دوو مه رهم، يان نه م
كومه له جوجه له يه م بؤ به خيو بكه نيوه ي بؤ تو. نه و مامله ته به تاله و دروست نابئ،
چونكه نه اندازه ي كرئ يه كى نيسنا نه زاندرلوه، كه وابو: شوانه كه ماني كرئى هاوويته ي
ده كه ويته سهر خاوه ن نازه له كه، هروده كه له (مغنى)-له كوټايي شريكايه تي دا-له
(بغية) دا فهرموويانه.

جا بزانه: رپگي شهري بؤ دروستبووني مامله تي نازه له به نيوه ي نه مه يه: هر له
سهره تاوه نه اندازه يه كى زاندرلوي بؤ ديارى بكا، وه ك بلئی: تو م به كرئ گرت به نيوه ي
نيسنا ي نه م مانگايه تاكو نيوه كى ترم بؤ به خيو بكه ي تا ماوه ي نه ونده ساله. يان
بلئی: تو م به كرئ گرت به ده مه رې نيسنا له م په نجا مه رې تاكو چله كى ترم بؤ به خيو
بكه ي تا نه ونده ساله. نه وها دروسته، هروده كه ده فهرموئ:

(وَلَوْ اسْتَأْجَرَهَا) نه گهر نافرته تيكي به كرئ گرت (لَتَرْضَعَ رَقِيقًا) تاكو كويله يه كى بؤ شير بدا
(بِبَغْضِهِ فِي الْحَالِ) به به شيكى زاندرلوي نيسنا ي كويله كه: وه ك سيه كى، يان چولړكي،
نه وه (جَازَ عَلَى الصَّحِيحِ) به كرئ گرتنه كه دروست ده بئ، له سهر فهرمووده ي پاست،
كه واته: به كرئ گيرلوه كه -له و مه سه لانه ي پابر يو دا- به نه اندازه ي كرئ يه ديار كرلوه كه به
به ريللوي ده بيته هاو به شي خاوه نه كه، هروده كه له شريكايه تي دا پابرا.

(وَكَوْنُ الْمُنْفَعَةِ مُتَقَوِّمَةً) مه رجه -بؤ دروستبووني به كرئ دان- سوده كه نرخى هه بئ،
كه وابو: (فَلَا يَصِحُّ اسْتِئْجَارُ بَيَّاعٍ عَلَى كَلِمَةٍ لَا تُتَعَبُ) دروست نيه: ده لالتيك به كرئ بگرئ

وَإِنْ رُوِّجَتِ السَّلْعَةُ، وَكَذَا ذَرَاهِمُ وَدَنَانِيرُ لِلتَّرْزِينِ، وَكَلْبٌ لِلصَّيْدِ فِي الْأَصَحِّ، وَكَوْنُ الْمُؤَجَّرِ قَادِرًا عَلَى تَسْلِيمِهَا: فَلَا يَصِحُّ اسْتِجَارُ آبِقٍ وَمَقْصُوبٍ وَأَعْمَى لِلْحِفْظِ وَأَرْضُ لِلزَّرَاعَةِ لَا مَاءَ لَهَا دَائِمٌ وَلَا يَكْفِيهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ، وَيَجُوزُ إِنْ كَانَ لَهَا مَاءٌ دَائِمٌ، وَكَذَا إِنْ كَفَاهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ أَوْ مَاءُ الثَّلُوجِ الْمُجْتَمِعَةِ وَالْغَالِبُ خُصُولُهَا فِي الْأَصَحِّ، وَالِإِمْتِنَاعُ الشَّرْعِيُّ كَالْحَسِيِّ: فَلَا يَصِحُّ اسْتِجَارُ لَقْلَعٍ سِنَّ صَحِيحَةٍ، وَلَا حَائِضٍ لِحِدْمَةِ مَسْجِدٍ، وَكَذَا مَنْكُوحَةٌ لِرَضَاعٍ أَوْ غَيْرِهِ

بِقَوْلَتْنِي وَوَشَهِيدِي وَهَذَا: كَمَا مَانْدُوبِي نَهَا (وَإِنْ رُوِّجَتِ السَّلْعَةُ) هَرْجَنْدِ پَر وَا جِشِ بَدَاتِه كَه لَوِ پَه لَه كَه (وَكَذَا ذَرَاهِمُ وَدَنَانِيرُ لِلتَّرْزِينِ) هَرْوَهَا دُرُوسْت نِيَه بَه كَرِنگَرْتَنِي دِيرَه مَو دِينَار بِقِ پَارَازَنْدَنَه وَه، هَمْ (وَكَلْبٌ لِلصَّيْدِ) دُرُوسْت نِيَه بَه كَرِنگَرْتَنِي سَهگ بِقِ پَرَاوَكِرْدَن (فِي الْأَصَحِّ) لَه فَرْمُودَه‌ی رَاسْتَرَدَا.

هَرْوَهَا مَرْجَه: بَه هَوِی سُوْدَه رَغْرَتَن خُودِ شَتَه كَه لَه نَاو نَه چِی، كَه وَا بُو: دُرُوسْت نِيَه نَاژَه لَیْكَ بِقِ شِرِ لَیْخُورَدَن بَه كَرِی بَغِیْرِی، یَان بَاغِیْكَ بِقِ مِیُوه لَیْخُورَدَن بَه كَرِی بَغِیْرِی، هَرْوَه كَه لَه (تَحْفَةُ) وَ (مَغْنَى) دَا فَرْمُودِیَانَه، چُونَكِه خُودِ شِرِیْرَه كَه وَا مِیُوه كَه لَه دَوِی خُورَدَن نَامِیْنِیْتَه وَه.

(وَكَوْنُ الْمُؤَجَّرِ قَادِرًا عَلَى تَسْلِيمِهَا) هَرْوَهَا مَرْجَه: بَه كَرِیْدَه رَه كَه تَوَانِی هَبِی: سُوْدَه كَه تَه سَلِیْمِی بَه كَرِنگَرَه كَه بَكَا، كَه وَا بُو: (فَلَا يَصِحُّ اسْتِجَارُ آبِقٍ وَمَقْصُوبٍ) دُرُوسْت نِيَه بَه كَرِنگَرْتَنِي كَوِیْلَه‌ی هَه لَاتُورُ وَ شَتِی وَ نَبُورُ وَ شَتِی زَه وَ تَكَرَاو، هَمْ (وَأَعْمَى لِلْحِفْظِ) دُرُوسْت نِيَه بَه كَرِنگَرْتَنِي كَوِیْرِ بِقِ پَاسَه وَا نِی، هَمْ (وَأَرْضُ لِلزَّرَاعَةِ لَا مَاءَ لَهَا دَائِمٌ) دُرُوسْت نِيَه بَه كَرِنگَرْتَنِي زَه‌وِی بِقِ كَشْتُوكَا لَ: كَه نَاوِیْكَی بَه رَدَه وَا مِی نَه بَیْ وَ (وَلَا يَكْفِيهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ) بَارَانِی عَادَه تِشِی بَه س نَه بَیْ.

بَه لَام (وَيَجُوزُ) بَه كَرِنگَرْتَنِي زَه‌وِی دُرُوسْتَه (إِنْ كَانَ لَهَا مَاءٌ دَائِمٌ) نَه گَر نَاوِیْكَی بَه رَدَه وَا مِی هَبِی (وَكَذَا إِنْ كَفَاهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ) هَرْوَهَا نَه گَر بَارَانِی عَادَه تِشِی بَه س بَیْ (أَوْ مَاءُ الثَّلُوجِ الْمُجْتَمِعَةِ) یَان نَاوِی بَه فَرِی كَوِیُوه وَا مِی بَه س بَیْ (وَالْغَالِبُ خُصُولُهَا) بَه نَه غَلَه بَیْش نَاوِی بَه فَرَه كَه وَه دَه سْت بَه یَنْدِرِی (فِي الْأَصَحِّ) لَه فَرْمُودَه‌ی رَاسْتَرَدَا.

(وَالِإِمْتِنَاعُ الشَّرْعِيُّ) پَیْگَه نَه دَانِی شَه رَعِی بِقِ تَه سَلِیْمَكِرْدَنِی سُوْدَه كَه (كَالْحَسِيِّ) وَه ك پَیْگَه نَه دَانِی هَه سْت پَیْكَرَاوِی پَر بَرِیُوه، كَه وَا بُو: (فَلَا يَصِحُّ اسْتِجَارُ لَقْلَعٍ سِنَّ صَحِيحَةٍ) دُرُوسْت نِيَه بَه كَرِنگَرْتَنِي كَه سَبِیْكَ بِقِ دَه رَه یَنْنَانِی دَدَانِیْكَی سَاغ، یَان بِقِ لَیْكَرْدَنَه وَا مِی نَه دَنَامِیْكَی سَاغ، چُونَكِه شَه رَع پَیْگَه‌ی زِیَان لَیْدَان نَادَا (وَلَا حَائِضٌ لِحِدْمَةِ مَسْجِدٍ) هَمْ بَه كَرِنگَرْتَنِي نَافَرَه تِی هَه یَزْدَارِیْش بِقِ خَزْمَه تِی مَزْكَه وَت دُرُوسْت نَابِی، چُونَكِه حَه رَا مَه لَه مَزْكَه وَت دَا بَمِیْنِیْتَه وَه (وَكَذَا مَنْكُوحَةٌ لِرَضَاعٍ) هَرْوَهَا نَافَرَه تِی مَارَه پَرَاوِیْش بِقِ شِرِیْدَان (أَوْ غَيْرِهِ)

بَغِيرِ إِذْنِ الزَّوْجِ فِي الْأَصَحِّ، وَيَجُوزُ تَأْجِيلُ الْمَنْفَعَةِ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ كَأَلْزَمْتُ ذِمَّتَكَ
الْحَمْلَ إِلَى مَكَّةَ أَوَّلَ شَهْرٍ كَذَا، وَلَا يَجُوزُ إِجَارَةُ عَيْنٍ لِمَنْفَعَةٍ مُسْتَقْبَلَةٍ، فَلَوْ أَجَرَ السَّنَةَ
الثَّانِيَةَ لِمُسْتَأْجِرِ الْأُولَى قَبْلَ انْقِضَائِهَا جَازَ فِي الْأَصَحِّ، وَيَجُوزُ كِرَاءُ الْعُقَبِ فِي الْأَصَحِّ:
وَهُوَ أَنْ يُؤْجَرَ دَابَّةٌ رَجُلًا لِيَرْكَبَهَا بَعْضُ الطَّرِيقِ، أَوْ رَجُلَيْنِ لِيَرْكَبَ هَذَا أَيَّامًا وَذَا أَيَّامًا
وَيُبَيِّنُ الْبَعْضَيْنِ، ثُمَّ يَقْتَسِمَانِ.

یان بۆ کارتیکی تر (بَغِيرِ إِذْنِ الزَّوْجِ) به بیئیزی میرده که ی دروست نابئ (فِي الْأَصَحِّ) له
فرموده ی راستردا، چونکه له گشت کاتیکیدا مانی میرده که ی له سهره.

(وَيَجُوزُ تَأْجِيلُ الْمَنْفَعَةِ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ) له به کریگرتنی له نه ستودا دروسته: سوده که دوا
بخری تا کاتیکی زاندر او (كَ) وهك بلئ: (الزَّمْتُ ذِمَّتَكَ الْحَمْلَ إِلَى مَكَّةَ أَوَّلَ شَهْرٍ كَذَا)
خستمه نه ستوی تو: نهو شتم بۆ بار بکه ی تا (مكة) ی پیروز له سهره تا ی فلانه
مانگه دا. به لام (وَلَا يَجُوزُ إِجَارَةُ عَيْنٍ لِمَنْفَعَةٍ مُسْتَقْبَلَةٍ) دروست نیه به کریدانی خودی شتیکی
بۆ سودی سالی داهاتوو، وهك بلئ: نهو خانووهم به کریی دایه تو بۆ سالی داهاتوو، یان
بۆ سالیکی سهره تاییه که ی له سبه ی نی وه ده ست پی بکا.

به لام نه گهر سوده که ی سالی داهاتووش یه کسهر له دوا ی سالی پابردوو ده ستی پی ده کرا،
نهو کاته: دروسته، ههروهك دهه فرموی: (فَلَوْ أَجَرَ السَّنَةَ الثَّانِيَةَ لِمُسْتَأْجِرِ الْأُولَى) نه گهر
سالی دووه میس به کریی داوه به کریگره که ی سالی یه کم (قَبْلَ انْقِضَائِهَا) پیس نه وه ی
سالی یه کم ته ولو بیئ (جَازَ فِي الْأَصَحِّ) نهو کاته دروسته، له فرموده ی راستردا،
چونکه ههردوو ماوه کان پیکوه نووساون.

﴿ نَاگاداری ﴾: هه به م (قَاعِدَة) یه، هه رجه: به کریگرتنی خودی که سیك بۆ حه ج کردن
له جیاتی یه کیکی تر، لهو کاته دا بی: که حاجیه کان ده پونه حه ج، یان خویان بۆ پویشتن
ناماده ده کن، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویانهو، له په پتوویکی حه جدا پوونمان
کردوته وه.

(وَيَجُوزُ كِرَاءُ الْعُقَبِ) دروسته به کریدانی به توبه ت (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا
(وَهُوَ) به کریدانی به توبه ت نه مه یه: (أَنْ يُؤْجَرَ دَابَّةٌ رَجُلًا) وولاغیک به کریی بداته پیاوئیک
(لِيَرْكَبَهَا بَعْضُ الطَّرِيقِ) تاکو له به شیکی پیگه دا نهو سواری بیئو له به شیکی تریشدا
خاوه نه که ی سواری بیئ (أَوْ رَجُلَيْنِ) یان به کریی بداته دوو که سان (لِيَرْكَبَ هَذَا أَيَّامًا وَذَا
أَيَّامًا) تاکو نه مه یان چه ند پوژیک سوار بیئو نهو ی تریش چه ند پوژیک (وَيُبَيِّنُ الْبَعْضَيْنِ)
به شه کانی ههردو کیشیان پوون بکاته وه (ثُمَّ) ئینجا له دوا ی دروستبوونی به کریگرته که
(يَقْتَسِمَانِ) به شه توبه ته کانیان بهش بکن: به کات، یان به نه ندازه ی پیگه که.

(فَصْلٌ) يُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمَنْفَعَةِ مَعْلُومَةً، ثُمَّ تَارَةً تُقَدَّرُ بِزَمَانٍ كَدَارِ سَنَةٍ، وَتَارَةً بِعَمَلٍ كَدَابَّةٍ إِلَى مَكَّةَ، وَكَخِطَاةِ ذَا النُّوْبِ، فَلَوْ جَمَعَهُمَا فَاسْتَأْجَرَهُ لِيَخِيطَهُ يَبَاضُ النَّهَارِ لَمْ يَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَيُقَدَّرُ تَعْلِيمُ الْقُرْآنِ بِمُدَّةٍ أَوْ تَعْلِيمِ سُورٍ،

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي مَهْرَجَه كَانِي تَرِي سَوْدَه كَه﴾

(يُشْتَرَطُ) بَقِ دُرُوسْتَبُورِنِي مَامَلَه تِي به كَرِيدَان به مَهْرَج دَادَه نَدَرِي (كَوْنُ الْمَنْفَعَةِ مَعْلُومَةً) سَوْدَه كَه زَانْدِرَاو بِي: لَهُ پُورِي چُونِيه تِي وَه نَدَازَه يَه وَه (ثُمَّ تَارَةً تُقَدَّرُ بِزَمَانٍ) ثِينْجَا هَه نَدِي جَار وَه نَدَازَه ي سَوْدَه كَه به مَاوَه يَه ك دِيَارِي دَه كَرِي (كَدَارِ سَنَةٍ) وَه ك بَلِي: نَهَم خَانُوَه م به كَرِي دَايَه تَقْ به سَه د دِينَار بَقِ مَاوَه ي سَالِيَك تِي دَا نِي شْتَه جِي بِيه.

كَه وَاتَه: نَه كَر مَاوَه ي به كَرِيدَانَه كَه ي نَه كُوت، يَان وَه نَدَازَه ي مَاوَه كَه ي دِيَارِي نَه كَرِد، وَه ك تَه نَهَا بَلِي: نَهَم خَانُوَه م به كَرِي دَايَه تَقْ هَر مَانْگِيَك به پِيْنْج دِينَار. نَه وَه دُرُوسْت نَابِي، به لَام نَه كَر وَه نَدَازَه كَه دِيَارِي بَكَاو بَلِي: بَقِ مَاوَه ي سَالِيَك به كَرِي دَامَه تَقْ هَر مَانْگِيَك به پِيْنْج دِينَار، نَه وَ كَاتَه: دُرُوسْت دَه بِي، هَه رَوَه كَه (مَغْنِي) وَ (الشَّرْوَانِي) دَا پُورُون كَرُوه تَه وَه.

﴿نَاگَا دَارِي﴾: لَهُ لَايِ ثِيْعَام (أَحْمَد): نَه كَر وَه نَدَازَه ي مَاوَه ي به كَرِيدَانَه كَه ش دِيَارِي نَه كَرِي هَر دُرُوسْتَه، وَه ك: نَهَم شْتَه م به كَرِي دَايَه تَقْ هَر مَانْگِيَك به دِيرَه مِيَك. نَه م به كَرِيدَانَه دُرُوسْت وَ جِيْگِر دَه بِي وَ تَا مَانْگِي يَه كَه مِيَش تَه وَ دَه بِي، بَقِ هِيْج لَايَه نَه كِيَان دُرُوسْت نِيَه هَه لِيْبُوَه شِيْنِيْتَه وَه، لَهُ مَانْگَه كَانِي دُوَايِ مَانْگِي يَه كَه مِيَش به هَه مَان بَرِيَار پَه فَتَار دَه كَرِي، كَه وَاتَه لَهُ دُوَايِ تَه وَ دُورُونِي هَر مَانْگِيَك دَا دُرُوسْتَه: به كَرِيدَانَه كَه هَه لِيْبُوَه شِيْنِيْرِيْتَه وَه، هَه رَوَه كَه (مَغْنِي إِبْن قَدَامَةَ) دَا پُورُون كَرُوه تَه وَه.

(وَتَارَةً بِعَمَلٍ) هَه نَدِي جَارِيَش سَوْدَه كَه به كَرْدَار دِيَارِي دَه كَرِي (كَدَابَّةً إِلَى مَكَّةَ) وَه ك بَلِي: نَهَم وَ لَاغَه م به كَرِي دَايَه تَقْ به سَه د دِينَار سَوَارِي بِيه تَا (مَكَّةَ) ي پِيرُوْز (وَكَخِطَاةٍ ذَا النُّوْبِ) هَه م وَه ك بَلِي: تَقْم به كَرِي گَرْت به سَه د دِينَار بَقِ دُورُونِي نَهَم جَلَه.

(قَلَوْ جَمَعَهُمَا) جَا نَه كَر مَاوَه كَرْدَارَه كَه ي هَه رَدُوك كَر كَرْدَنَه وَه (فَاسْتَأْجَرَهُ) به كَرِي ي گَرْت به سَه د دِينَار (لِيَخِيطَهُ يَبَاضُ النَّهَارِ) تَا كُو لَهُ سَبِيَايِي نَهَم پَرْدَه ي دَا به رْگِيَكِي بَقِ دُورُونِي، يَان لَهُ مَاوَه ي نَهَم مَانْگَه ي دَا شْتِيَكِي بَقِ دُرُوسْت بَكَا (لَمْ يَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ) نَه وَه دُرُوسْت نَابِي لَهُ فَه رَمُودَه ي رَاسْتَرْدَا، چُونَكَه وَ دَه بِي كَرْدَارَه كَه پِيَش دَه كَه وِي، يَان دُوَا دَه كَه وِي.

(وَيُقَدَّرُ تَعْلِيمُ الْقُرْآنِ بِمُدَّةٍ) فِير كَرْدَنِي قُورْپَانِي پِيرُوْز وَه نَدَازَه ي دِيَارِي دَه كَرِي (بِمُدَّةٍ) به مَاوَه يَه ك، وَه ك بَلِي: مَاوَه ي مَانْگِيَك فِيرَه قُورْپَانَم بَكَه (أَوْ تَعْلِيمِ سُورٍ) يَان به دِيَارِي كَرْدَنِي سُوْرَه تَه كَان، وَه ك بَلِي: نَه وَ سُوْرَه تَه وَ نَه وَ سُوْرَه تَه م فِير بَكَه.

وَفِي الْبِنَاءِ يُبَيِّنُ الْمَوْضِعَ وَالطُّولَ وَالْعَرْضَ وَالسَّمَكَ وَمَا يُتَى بِهِ إِنْ قُدِّرَ بِالْعَمَلِ، وَإِذَا صَلَحَتِ الْأَرْضُ لِبِنَاءِ وَزَّرَاعَةٍ وَغَرَّاسٍ أُشْتُرِطَ تَعْيِينُ الْمَنْفَعَةِ، وَيَكْفَى تَعْيِينُ الزَّرَاعَةِ عَنْ ذِكْرِ مَا يُزْرَعُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ لَتَنْتَفِعَ بِهَا بِمَا شِئْتَ، صَحَّ، وَكَذَا لَوْ قَالَ إِنْ شِئْتَ فَازْرَعْ وَإِنْ شِئْتَ فَاغْرِسْ فِي الْأَصَحِّ،

(وَفِي الْبِنَاءِ) له به کریگرتن بۆ دروستکردنی خانوو (يُبَيِّنُ الْمَوْضِعَ) ده‌بی شوینه که دیاری بکاو (وَالطُّولَ) درزییه که یو (وَالْعَرْضَ) به‌رینییه که یو (وَالسَّمَكَ) به‌رزییه که یو (وَمَا يُتَى بِهِ) هم نه و که ره‌سته‌ی پی‌ی دروست ده‌کری: وهك خشتو به‌ریو... هتد (إِنْ قُدِّرَ بِالْعَمَلِ) نه‌گه‌ر نه‌ندازه‌ی به‌کریگرتنه که به‌کردار دیاری بکری، به‌لام نه‌گه‌ر به‌کات دیاری بکری، نه‌وانه‌ی پرابردوی ناوی.

(وَإِذَا صَلَحَتِ الْأَرْضُ) هه‌ر کاتی که زه‌ویه که که‌لکی هه‌بو: (لِبِنَاءِ) بۆ خانوو (وَزَّرَاعَةٍ) بۆ کشتوکالو (وَغَرَّاسٍ) بۆ دره‌خت پواندن (أُشْتُرِطَ) له به‌کریدانی دا به‌مه‌رج داندراوه (تَعْيِينُ الْمَنْفَعَةِ) نه‌و سو‌ده‌ی بۆی به‌کری گیراوه دیاری بکری به‌لام (وَيَكْفَى تَعْيِينُ الزَّرَاعَةِ) دیاری کردنی کشتوکال به‌سه (عَنْ ذِكْرِ مَا يُزْرَعُ) له‌جیاتی گۆتنی ناوی نه‌و شته‌ی تیدا ده‌چی‌ندری، واته: نه‌گه‌ر له‌جیاتی بلی: بۆ گه‌نم. بلی: بۆ کشتوکال. نه‌و به‌سه (فِي الْأَصَحِّ) له‌فه‌رمووده‌ی پاستردا.

(وَلَوْ قَالَ) نه‌گه‌ر گوتی: به‌کری دامه‌تو (لَتَنْتَفِعَ بِهَا بِمَا شِئْتَ) تا‌کو به‌هه‌رچی‌هه‌ز ده‌که‌ی سو‌دی لۆ‌ه‌ریگری (صَحَّ) نه‌وه دروست ده‌بی‌و دروسته: بۆ دره‌خت و کشتوکالو بۆ خانوو سو‌دی لۆ‌ه‌ریگری (وَكَذَا لَوْ قَالَ) هه‌روه‌ها دروست ده‌بی، نه‌گه‌ر بلی: (إِنْ شِئْتَ فَازْرَعْ وَإِنْ شِئْتَ فَاغْرِسْ) نه‌گه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی کشتوکالی تیدا بچی‌نه‌و نه‌گه‌ر هه‌زیش ده‌که‌ی دره‌ختی تیدا بچی‌نه (فِي الْأَصَحِّ) له‌فه‌رمووده‌ی پاستردا.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه‌گه‌ر زه‌ویه که‌ی بۆ دره‌خت و خانوو به‌کری دایی، ئینجا به‌کریگره‌که‌ش خانووی تیدا کریو دره‌ختی تیدا چاند، ئینجا ماوه‌ی به‌کریدانه‌که‌ش ته‌واو بوو، نه‌وه به‌کریده‌ره‌که‌سه‌ریشکه: یان بۆ ماوه‌یه‌کی‌تری دیارکرو-به‌کری- دره‌خت و خانوو‌که‌به‌یلتیه‌وه، یان هه‌لیانکه‌نه‌و تۆ‌له‌ی ناته‌واویش بداته به‌کریگره‌که‌، یان به‌نرخ‌ی خۆیان له‌خاوه‌نه‌که‌یان بیانکری‌و بیانکاته‌ملکی خۆی.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر زه‌ویه‌کی‌کری، به‌لام کرینه‌که‌نادروست و دانه‌مه‌زراو بوو، ئینجا کریاره‌که‌ش خانووی تیدا کریو دره‌ختی تیدا چاند، نه‌و کاته‌ش فرو‌شیاره‌که‌سه‌ریشکه له‌نیوان نه‌و سن کارانه‌ی پرابردوودا، هه‌روه‌که‌له‌(بجیری) و(الشروانی) له‌کو‌تایی(عاریه‌)دا په‌وون کراوه‌ته‌وه.

وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ دَابَّةٍ لِرُكُوبِ مَعْرِفَةِ الرَّكَّابِ بِمُشَاهَدَةِ أَوْ وَصْفِ تَامٍ، وَقِيلَ لَا يَكْفِي الْوَصْفُ، وَكَذَا الْحُكْمُ فِيمَا يَرْكَبُ عَلَيْهِ مِنْ مَحْمَلٍ وَغَيْرِهِ إِنْ كَانَ لَهُ، وَلَوْ شَرَطَ حَمْلَ الْمَعَالِقِ مُطْلَقًا فَسَدَ الْعَقْدُ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ لَمْ يَشْرُطْهُ لَمْ يُسْتَحَقَّ، وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ: تَعْيِينُ الدَّابَّةِ، وَفِي اشْتِرَاطِ رُؤْيَيْهَا الْخِلَافُ فِي يَنْعِ الْغَائِبِ، وَفِي إِجَارَةِ الذَّمَّةِ: ذِكْرُ الْجِنْسِ وَالنُّوعِ وَالذَّكُورَةِ وَالْأُنْثَى، وَيُشْتَرَطُ فِيهِمَا بَيَانُ قَدْرِ السَّيْرِ كُلِّ يَوْمٍ إِلَّا أَنْ يَكُونَ بِالطَّرِيقِ مَنَازِلُ مَضْبُوطَةٌ فَيُنْزَلُ عَلَيْهَا،

(وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ دَابَّةٍ) به مهرج دادہ ندری: له به کریدانی وولاغ (لُرکوبی) بؤ سواری (مَعْرِفَةُ الرَّكَّابِ) سواره که بناسی (بِمُشَاهَدَةٍ) به دیتن (أَوْ وَصْفِ تَامٍ) یان به باسکردنیکی ته واولی لاشه که ی له پووی قه له وی واولا زیه وه (وَقِيلَ لَا يَكْفِي الْوَصْفُ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: باسکردنی بهس نیه (وَكَذَا الْحُكْمُ فِيمَا يَرْكَبُ عَلَيْهِ) هه روه ها مهرجه نهو شتهش بزاندی: که له سه ری سوار ده بی (مِنْ مَحْمَلٍ وَغَيْرِهِ) له که ژلوه و زینو کورتان (إِنْ كَانَ لَهُ) نه گهر نهو شتانه ملکی به کریدگره که بن.

(وَلَوْ شَرَطَ حَمْلَ الْمَعَالِقِ مُطْلَقًا) نه گهر به مهرجی دانا که رسته ی کاروانچی پییوار: وهک یاتاغ و ناو و خوارده مهنی و مه سینو جامه - بی دیتنو باسکردن - بار بکری (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله ته که به تال ده بیته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، چونکه خهک له زوری که می نهو که رسته نه دا لیک جیاوازن (وَإِنْ لَمْ يَشْرُطْهُ) جا نه گهر مه لگرتنی نه وانه ی به مهرج دانه نا، مامله ته که دروست ده بی، به لام (لَمْ يُسْتَحَقَّ حَمْلُهَا) مانی بارکردنیان نیه، هه رچه ند که و سوکیش بن.

(وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ) به مهرج دادہ ندری: له به کریدانی خودی وولاغیک بؤ سواری، یان بؤ بارکردن (تَعْيِينُ الدَّابَّةِ) وولاغه که دیاری بکا، واته: دروست نیه بلئ: به کیک له م دوو وولاغه (وَفِي اشْتِرَاطِ رُؤْيَيْهَا) له باره ی به مهرج دانانی دیتنی وولاغه که (الْخِلَافُ فِي بَيْعِ الْغَائِبِ) نهو فهرمودانه ی پابران له فروشتنی نادیاردا، لیژه شدا هه نه، فهرموده ی به هیژتر: مهرجه وولاغه به کریدگره که بدیتی (وَفِي إِجَارَةِ الذَّمَّةِ) به مهرج دادہ ندری له به کریدانی وولاغ له نه ستودا: (ذِكْرُ الْجِنْسِ) په گه زی وولاغه که بگوتری (وَالنُّوعِ) جوړه که ی بگوتری (وَالذَّكُورَةِ وَالْأُنْثَى) نیژایه تی و مییایه تی بگوتری.

(وَيُشْتَرَطُ فِيهِمَا) به مهرج دادہ ندری له هه روه به کریدانه کاند، واته: خودی وولاغیک و وولاغیک ی له نه ستودا: (بَيَانُ قَدْرِ السَّيْرِ كُلِّ يَوْمٍ) نه اندازه ی پویشتن له گشت پوژکدا دیاری بکری (إِلَّا أَنْ يَكُونَ بِالطَّرِيقِ مَنَازِلُ مَضْبُوطَةٌ) مه گهر له پیگه دا چه ند قوناغیک ی بشوودانی پیک هه بن، نهو کاته (فَيُنْزَلُ عَلَيْهَا) نه گهر باس نه کرا، نه اندازه ی پویشتنه که ده هیژدریته سه ر نهو قوناغانه.

وَيَجِبُ فِي الْإِجَارِ لِلْحَمَلِ أَنْ يَعْرِفَ الْمَحْمُولُ، فَإِنْ حَضَرَ رَأَهُ وَامْتَحَنَهُ
بِيَدِهِ إِنْ كَانَ فِي ظَرْفٍ، وَإِنْ غَابَ قُدِّرَ بِكَيْلٍ أَوْ وَزْنٍ، وَجَنَسُهُ،
لَا جَنَسَ الدَّابَّةِ وَصَفَتُهَا إِنْ كَانَتْ إِجَارَةً ذِمَّةً إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْمَحْمُولُ زُجَاجاً وَتَحْوَةً.
(فَصْلٌ) لَا تَصِحُّ إِجَارَةُ مُسْلِمٍ لَجِهَادٍ وَلَا عِبَادَةٍ تَجِبُ لَهَا نِيَّةٌ إِلَّا حَجٌّ وَتَفَرُّقَةٌ زَكَاةٌ،
وَتَصِحُّ لِتَجْهِيزِ مَيِّتٍ وَدَفْنِهِ، وَتُعْلِمُ الْقُرْآنَ،

(وَيَجِبُ فِي الْإِجَارِ لِلْحَمَلِ) واجبه: له به کریدانی وولاغ بق بارکردن: (أَنْ يَعْرِفَ الْمَحْمُولُ)
به کریدنده که بارکراوه که بزانی (فَإِنْ حَضَرَ) چانه گهر بارکراوه که حازر بوو، نهو کاته
(رَأَهُ) به چاو ببینی (وَامْتَحَنَهُ بِيَدِهِ إِنْ كَانَ فِي ظَرْفٍ) همم گراناییشی به دهستی خوی
ناقی بکاته وه، نه گهر له ناو شتیکیدا بوو، به لام (وَإِنْ غَابَ) نه گهر شته که نادیار بوو، نهو
کاته (قُدِّرَ بِكَيْلٍ أَوْ وَزْنٍ) نه اندازه ی به پیوان، یان به کییشان دیاری ده کری (و) ههروه ها
(جَنَسُهُ) واجبه: په گزنی هه لگیراوه نادیاره که ش بزانی: ثایا گه نمه، یان خوی یه.

(لَا جَنَسَ الدَّابَّةِ وَصَفَتُهَا) به لام له به کریدانی وولاغ بق بارکردن مه رج نیه: په گزو سیفه تی
وولاغه که بزاندی (إِنْ كَانَتْ إِجَارَةً ذِمَّةً) نه گهر به کریدانه کی له نه ستودا بی (إِلَّا أَنْ يَكُونَ
الْمَحْمُولُ زُجَاجاً وَتَحْوَةً) مه گهر بارکراوه که شوشه وه جوړه شته بی: که مه ترسی
شکانی لی بکری، نهو کاته مه رجه: په گزو سیفه تی وولاغه که بزاندی، تاکو بارکراوه که
پیاریزی، ههروه ها له به کریگریتی وولاغ بق سواری مه رجه: په گزو سیفه تی وولاغه که
بزاندی، چونکه سواری هه جوړیک له وی تر جیوازه.

﴿ فَاغْدِثْ لَهُ بَأْسًا بِهَ كَرِيكَتْنِ بُوْ خَوَا پهرستی ﴾

(لَا تَصِحُّ إِجَارَةُ مُسْلِمٍ لَجِهَادٍ) دروست نیه مرقفی موسولمان بق جیهاد -غه زاکردن به کری
بگری، چونکه هه کاتییک گه یشته پیزی جهنگ له ساری ده بیته (فَرَضُ الْعَيْنِ) و
خیره که شی بق خویه تی (وَلَا عِبَادَةٌ تَجِبُ لَهَا نِيَّةٌ) همم دروست نیه به کریگریتی بق کردنی
خواه رسته کی وه ها: که نیه ت بوهیسانی واجب بی: وه کو نویژو پوژوو (إِلَّا حَجٌّ وَتَفَرُّقَةٌ
زَكَاةٌ) ته نها به کریگریتی بق حه جو بق به شکردنی زه کات دروسته.

همم (وَتَصِحُّ لِتَجْهِيزِ مَيِّتٍ) به کریگریتی دروسته: بق کاروباری مردوو: وه ک شوردن و کفن و
نویژ له سهرکردن و (وَدَفْنِهِ) ناشستی، همم (وَتُعْلِمُ الْقُرْآنَ) بق فیترکردنی قورپانی پیروژ،
همم بق کردنی گشت (فَرَضُ الْكَفَايَةِ) کانی تر، پیغه مبه رﷺ ده فرموی: ﴿إِنْ أَحَقَّ مَا
أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى﴾ رواه البخاری، به راستی باشتین شت که کری له
سهر وه ریگرن قورپانی پیروژه.

﴿ نَاگاداری ﴾: به به لگی لهو هه دیسه به کریگریتی دروسته: بق خویندنی نه اندازه یه کی
دیارکراو له قورپانی پیروژ: له سهر گوی پیروویک، چونکه له حاله تی قورپان خویندندا

وَلِخَضَانَةٍ وَإِرْضَاعٍ مَعًا، وَلَا أَحَدَهُمَا فَقَطْ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَسْتَتْبِعُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ،
وَالْخَضَانَةُ حِفْظُ صَبِيٍّ وَتَعَهُدُهُ بِغَسْلِ رَأْسِهِ وَبَدَنِهِ وَثِيَابِهِ وَدَفْنِهِ وَكُحْلِهِ وَرَبْطِهِ فِي الْمَهْدِ
وَتَحْرِيبِهِ لَيْنًا وَنَحْوَهَا، وَلَوْ اسْتَأْجَرَ لَهَا فَانْقَطَعَ اللَّيْنُ فَالْمَذْهَبُ الْفَسَاخُ الْعَقْدُ
فِي الْإِرْضَاعِ دُونَ الْخَضَانَةِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَجِبُ حَبْرٌ وَخَيْطٌ وَكُحْلٌ عَلَى وَرَاقٍ
وَخَيْطٍ وَكَحَالٍ، قُلْتُ: صَحَّحَ الرَّافِعِيُّ فِي الشَّرْحِ

په حمه تي خوا بښته خواره وه و مړيوه كه سودي پښ ده گاه، هه روه ها له نورو هه وي
گورپه كه ش دروسته قورپان به خيړي مړيوه كه بخويندري، به لام به و مرجه ي له دواي
خويندنه كه نوعاي خيړه كه بكاو بلئي: خوايه ويته ي خيړي ثم قورپان دخويندنه م بگه ينه فلانه
مړيوه. واته: نه گهر ته نها نيه تي خيړي مړيوه كه پښ و جوړه نوعايه شي بڼ نه كا، خير
ناگاته مړيوه كه، جا نه گهر به (جنابه) وه قورپاني خويند، نه و كاته ماني كړي په كهي نيه،
هه رچند له بيريشي چوپي كه جه نابه تدلره، هه روه كه له (تحفه) و (نهي) و حاشيه كانياندا
ناوه پوكي نه و ناگاداريه پوون كراوه ته وه، له (په پتوكي وه سيټ) دا دريژ تر پووني
ده كه ينه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

(وَلِخَضَانَةٍ وَإِرْضَاعٍ مَعًا) دروسته: ثافره تيك به كړي بگيري بڼ به خيړ كړدن و شيرداني مندال
ويكړا، هم (وَلَا أَحَدَهُمَا فَقَطْ) بڼ ته نها په كيكي شيان دروسته، جياوازي نيه به كړن گيراوه كه:
دايكي منداله كه بين، يان بينگانه بين (وَالْأَصَحُّ) هه رمووده ي پاستر (أَنَّهُ لَا يَسْتَتْبِعُ أَحَدُهُمَا
الْآخَرَ) له و دوانه په كيكيان نابيته پابه ندي نه وي تر، چونكه هه ر په كه يان كاريكي
سه ربه خويي (وَالْخَضَانَةُ) مه به ست به به خيړ كړدن (حِفْظُ صَبِيٍّ) پاراستني منداله، هم
(وَتَعَهُدُهُ) خزمه تكردي منداله (بِغَسْلِ رَأْسِهِ وَبَدَنِهِ) به وه ي سه رو لاشه ي بشواو (وِثِيَابِهِ)
جل و به رگه كاني بشواو (وَدَفْنِهِ) چه وري بكاو (وَكُحْلِهِ) كلي ده چاوان بكاو (وَرَبْطِهِ فِي الْمَهْدِ)
بيخاته ناو بيشكه و (وَتَحْرِيبِهِ لَيْنًا) بيشكه ش بڙيني تاكو بزه وي (وَنَحْوَهَا) نه وه ي وه
نه و كارانه شه: وه ك پاك كړنه وه ي له ميزو پيسايي.

(وَلَوْ اسْتَأْجَرَ لَهَا) نه گهر بڼ به خيړ كړدن و شيردان ثافره تيكي به كړي گرت (فَانْقَطَعَ
الْلَيْنُ) نينجا شيره كه ي نه ماو بړا، نه وه (فَالْمَذْهَبُ الْفَسَاخُ الْعَقْدُ فِي الْإِرْضَاعِ) به
هه رمووده ي پاستي مه زه ب: مامله ته كه له شيردانه كه هه لده وه شيته وه (لَوْ أَنَّ الْخَضَانَةَ)
به لام له به خيړ كړندا هه لناه شيته وه.

(وَالْأَصَحُّ) به هه رمووده ي پاستر: (أَنَّهُ لَا يَجِبُ حَبْرٌ وَخَيْطٌ) مه ر كه ب واجب نيه وه هم (وَكُحْلٌ)
دواي نوريون واجب نيه وه هم (وَكُحْلٌ) كل واجب نيه (عَلَى وَرَاقٍ وَخَيْطٍ وَكَحَالٍ) له سه ر
نوسه ري كتيب و له سه ر به رگدرو و له سه ر كل ده چاوكه ر (قُلْتُ) نيمامي (النواوي)
ده هه رموي: (صَحَّحَ الرَّافِعِيُّ فِي الشَّرْحِ) نيمامي (الرافعي) له شه رجه كه وړه كه ي دا نه و

الرَّجُوعَ فِيهِ إِلَى الْعَادَةِ، فَإِنْ اضْطَرَبَتْ وَجَبَ الْبَيَانُ وَإِلَّا فَتَبْطُلُ الْإِجَارَةُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
(فَصْلٌ) يَجِبُ تَسْلِيمُ مِفْتَاحِ الدَّارِ إِلَى الْمُكْتَرِي، وَعِمَارَتُهَا عَلَى الْمُؤَجَّرِ، فَإِنْ بَادَرَ
وَأَصْلَحَهَا، وَإِلَّا فَلِلْمُكْتَرِي الْخِيَارُ، وَكَسْنُ الثَّلْجِ عَنِ السَّطْحِ عَلَى الْمُؤَجَّرِ، وَتَنْظِيفُ
عَرَصَةِ الدَّارِ عَنْ ثَلْجٍ وَكُتَّاسَةٍ عَلَى الْمُكْتَرِي، وَإِنْ أَجَرَ دَابَّةً لِرُكُوبٍ فَعَلَى الْمُؤَجَّرِ إِكَافٌ
وَبَرْدَعَةٌ وَحِزَامٌ وَتَفَرُّ وَثَرَةٌ وَخَطَامٌ، وَعَلَى الْمُكْتَرِي مَحْمِلٌ وَمَظْلَةٌ وَوِطَاءٌ وَغِطَاءٌ وَتَوَابِعُهَا،

فهرموده‌یه‌ی به پاست داناه: که ده‌فهرمودی (الرَّجُوعُ فِيهِ إِلَى الْعَادَةِ) له‌وانه‌ی پرابر بودا
ده‌گه‌پیتنه‌وه سهر عاده‌تی خه‌لک (فَإِنْ اضْطَرَبَتْ) جا نه‌گهر عاده‌ته‌که پیک نه‌بو، نه‌و
کاته: (وَجَبَ الْبَيَانُ) واجبه‌ه پوون بکریته‌وه: له سهر کامه‌یانه (وَإِلَّا) نه‌گهر پوون نه‌کراوه
(فَتَبْطُلُ الْإِجَارَةُ) به‌کریته‌انه‌که به‌تال ده‌بیته‌وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي لَهُرْکَه‌کَانِیْ به‌کریده‌رو به‌کریگر﴾

(يَجِبُ تَسْلِيمُ مِفْتَاحِ الدَّارِ إِلَى الْمُكْتَرِي) واجبه: به‌کریده‌ره‌که کلیلی خانوه به‌کریده‌لوه‌که
ته‌سلیمی به‌کریگره‌که بکا، جا نه‌گهر ته‌سلیمی نه‌کرد، نه‌و کاته: به‌کریگره‌که مانی
په‌شیمانی هه‌یه، جا نه‌گهر په‌شیمان نه‌پووه، نه‌و کاته: ماوه‌ی کلیل ویتنه‌دانه‌که به
هه‌لوه‌شاوه داده‌ندری، واته: کری‌ی نه‌و ماوه‌یه‌ی ندریتی، هه‌روه‌ک له‌زویه‌ی
سهرچاوه‌کاندا فهرمودیانه.

(وَعِمَارَتُهَا) چاککردنه‌وه‌ی خانوه‌که (عَلَى الْمُؤَجَّرِ) له سهر به‌کریده‌ره‌که‌یه، که‌وابو: (فَإِنْ
بَادَرَ وَأَصْلَحَهَا) نه‌گهر به‌کریده‌ره‌که په‌له‌ی کریو چاکی کرده‌وه، نه‌وه باشه (وَإِلَّا) به‌لام
نه‌گهر چاکی نه‌کریوه، نه‌و کاته (فَلِلْمُكْتَرِي الْخِيَارُ) به‌کریگره‌که مانی په‌شیمانی هه‌یه.
(وَكَسْنُ الثَّلْجِ عَنِ السَّطْحِ عَلَى الْمُؤَجَّرِ) پامالینی به‌فر له سهریانی خانوه‌که له سهر
به‌کریده‌ره‌که‌یه، هه‌روه‌ها خزمه‌تکردنی سهریانه‌که‌ش تاکو دلۆپه نه‌کا، نه‌ویش له سهر
به‌کریده‌ره‌که‌یه، چونکه نه‌گهر دلۆپه بکا، له‌و حاله‌ته‌دا به‌کریگره‌که مانی په‌شیمانی
هه‌یه، به‌لام (وَتَنْظِيفُ عَرَصَةِ الدَّارِ) پاککردنه‌وه‌ی هوش و پیتش دهرگه‌ی خانوه‌که (عَنْ
ثَلْجٍ وَكُتَّاسَةٍ) له به‌فرو له‌خلتو خال (عَلَى الْمُكْتَرِي) له سهر به‌کریگره‌که‌یه.

(وَإِنْ أَجَرَ دَابَّةً لِرُكُوبٍ) نه‌گهر وولاغیکی به‌کری‌دا بق سولری، نه‌وه (فَعَلَى الْمُؤَجَّرِ إِكَافٌ) له
سهر به‌کریده‌ره‌که واجبه: کورتانی وولاغه‌که‌و (وَبَرْدَعَةٌ) جلی سهر پشستی وولاغه‌که‌و
(وَحِزَامٌ) ته‌نگه‌که‌ژی و (وَتَفَرُّ) پالوو (وِثْرَةٌ) نالقه‌ی لووتی ووشتر و (وَخَطَامٌ) داوی
نالقه‌که‌ش، به‌لام (وَعَلَى الْمُكْتَرِي مَحْمِلٌ) که‌ژاوه‌ی سهرپشستی وولاغه‌که، نه‌ویان له سهر
به‌کریگره‌که‌یه، هه‌م (وَمَظْلَةٌ) چه‌تری سیبه‌رو (وَوِطَاءٌ وَغِطَاءٌ) داپوشه‌ری که‌ژاوه‌که‌و
(وَتَوَابِعُهَا) پابه‌ندیه‌کانی که‌ژاوه‌که: وه‌کو گوریس و نه‌و جوړه شتانه‌ش گشتی له سهر

وَالْأَصَحُّ فِي السَّرَجِ اتِّبَاعُ الْعُرْفِ، وَظَرْفُ الْمَحْمُولِ عَلَى الْمُؤَجَّرِ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ، وَعَلَى الْمُكْتَرَى فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ، وَعَلَى الْمُؤَجَّرِ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ الْخُرُوجُ مَعَ الدَّائِبَةِ لَتَعَهُدَهَا، وَإِعَانَةُ الرَّكَبِ فِي رُكُوبِهِ وَنُزُولِهِ بِحَسَبِ الْحَاجَةِ، وَرَفْعُ الْحِمْلِ وَحَطُّهُ، وَشَدُّ الْمَحْمَلِ وَحَلُّهُ، وَلَيْسَ عَلَيْهِ فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ إِلَّا التَّخْلِيَةُ بَيْنَ الْمُكْتَرَى وَالدَّائِبَةِ، وَتَنْفِيسُ إِجَارَةِ الْعَيْنِ بَتْلَفِ الدَّائِبَةِ،

به کرنگره که یه (وَالْأَصَحُّ) فرموده ی راستتر (فِي السَّرَجِ) له باره ی زینی نه سپی به کرنگرداو (اتِّبَاعُ الْعُرْفِ) به شوینگه وتنی عاده تی شویته که یه، جا نه گهر هیچ عاده تیک نه بو، نه و کاته: واجبه: دیاری بکری له سر کامه یانه.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه رک ی به خیکوردنی وولاغه به کرنگرداو که له سر به کرنگره که یه، هه روه که له (الْقَلْبِيُّ) دا فرموده تی، هه روه ها پاراستنی وولاغه که ش له سر خاوه نه که یه تی، به لام نه گهر ته سلیمی به کرنگره که ی کریدی تا کو- به ته نهایی- به سواری وولاغه که بق سه فر بپوا، نه و کاته: پاراستنی له سر به کرنگره که یه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموده یانه.

(وَظَرْفُ الْمَحْمُولِ) کیسه ی نه و شتی به کری بار ده کری: وه که جه والو خلارو سندوق (عَلَى الْمُؤَجَّرِ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ) له سر به کرنگره ی وولاغه که یه له به کرنگردانی له نه ستودا، به لام (وَعَلَى الْمُكْتَرَى فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ) له به کرنگردانی خودی وولاغه که دا له سر به کرنگره که یه. (وَعَلَى الْمُؤَجَّرِ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ) له به کرنگردانی له نه ستودا له سر به کرنگره ی وولاغه که واجبه: (الْخُرُوجُ مَعَ الدَّائِبَةِ) به خوی، یان جیگری خوی له گه ل وولاغه که ده ربجی بق سه فره که (لَتَعَهُدَهَا) تا کو ناگای له وولاغه که ی بئو خزمه تی بکا، هم (وَإِعَانَةُ الرَّكَبِ فِي رُكُوبِهِ وَنُزُولِهِ) له سه ری واجبه یارمه تی سولره که ش بدا له سواربوون و دابه زینی دا (بِحَسَبِ الْحَاجَةِ) به گویره ی پیویستی (وَرَفْعُ الْحِمْلِ وَحَطُّهُ) له سر به کرنگره که واجبه: باره که له وولاغ بار بکاو دایببه زینتی، هم (وَشَدُّ الْمَحْمَلِ وَحَلُّهُ) واجبه که ژاوه که ش بیه ستی و بیکاته وه.

به لام (وَلَيْسَ عَلَيْهِ فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ) له به کرنگردانی خودی وولاغه که دا، هیچ نه وانه ی پابرئوو له سر به کرنگره که واجب نیه (إِلَّا التَّخْلِيَةُ بَيْنَ الْمُكْتَرَى وَالدَّائِبَةِ) ته نها نه ونده واجبه: بق به کرنگره که واز له وولاغه که بینتی و بوی بگونجینتی سودی لیوهریگری.

(وَتَنْفِيسُ إِجَارَةِ الْعَيْنِ) مامله تی به کرنگردانی خودی وولاغیک- یان شتیکی تر- له مه وئوا هه لده و شیتته وه (بَتْلَفِ الدَّائِبَةِ) به فه وتانی وولاغه به کرنگیرلوه که- یان شته به کرنگیرلوه کانی تر- به لام له پابرئودا هه لئاوه شیتته وه، که واته: نه گهر له پنگه دا وولاغه که فه وتا، نه و کاته: خاوه نه که ی مافی به سه کری که ی پابرئوی هه یه.

وَيُبْتُ الْخِيَارَ بَعِيْهَا، وَلَا خِيَارَ فِي إِجَارَةِ الدَّمَةِ، بَلْ يَلْزُمُهُ الْإِبْدَالُ،
وَالطَّعَامُ الْمُخْمُولُ لِيُوكَلَ يُبْدَلُ إِذَا أَكَلَ فِي الْأَطْهَرِ.
(فَصْلٌ) يَصِحُّ عَقْدُ إِجَارَةِ مُدَّةٍ تَبْقَى فِيهَا الْعَيْنُ غَالِبًا، وَفِي قَوْلٍ لَا يُزَادُ عَلَى سَنَتِهِ،
وَفِي قَوْلٍ ثَلَاثِينَ، وَلِلْمُكْتَرِي اسْتِيفَاءُ الْمُنْفَعَةِ بِنَفْسِهِ وَبَغَيْرِهِ فَيُرَكَّبُ وَيُسَكَّنُ مِثْلُهُ،

(و) هروها (يُبْتُ الْخِيَارَ بَعِيْهَا) ماف په شيعمانى بڼ به کړنگره که هه يه: به هوى
عبييکى هه بويى نه گهر نه يزانيښ، هم به هوى عبييکى په پيدا بوش مافى په شيعمانى
هه يه، به لام (وَلَا خِيَارَ فِي إِجَارَةِ الدَّمَةِ) له به کړيدانى له نه ستودا به کړنگره که مافى
په شيعمانى نيه: نه گهر وولاغه که فهوتا، يان عبييکى هه بو (بَلْ يَلْزُمُهُ الْإِبْدَالُ) به لکو له
سر به کړيدهره که واجبه: نه و وولاغه به وولاغىکى ترى ساغ بگوږي و له جئى دابنئ، جا
نه گهر نه گونجا بيگوږي، نه و کاته: به کړنگره که ماف په شيعمانى هه يه.

(وَالطَّعَامُ الْمُخْمُولُ لِيُوكَلَ) نه و خوارده مه نيه ي بارکراوه، تاکو له ريگه دا بخورئ (يُبْدَلُ إِذَا
أَكَلَ) هر کاتيک خورا، خوارده مه نيه کى ترى له جئى بار ده کړتته وه (فِي الْأَطْهَرِ) له
فه رموده ي به هيژتدا.

﴿فَصْلٌ: لَه بآسى ماوى به کړيدان و، زاميني به کړنگر﴾

(يَصِحُّ عَقْدُ إِجَارَةِ مُدَّةٍ) مامله تى به کړيدان دروست ده بى بڼ ماويه کى زاندروى وه ها: که
(تَبْقَى فِيهَا الْعَيْنُ غَالِبًا) خودى شته به کړيدراوه که له و ماويه دا بعينئ به نه غلبه ي،
هر چنه د بشگانه سه د سال، جياوازي ملکى وه قفکراو و به ره لدراونيه (وَفِي قَوْلٍ لَا يُزَادُ
عَلَى سَنَتِهِ) له فه رموده يه کدا: نابى له سالتىک زياتر به کړئ بدرئ (وَفِي قَوْلٍ ثَلَاثِينَ) له
فه رموده يه کدا: نابى له سى سال زياتر به کړئ بدرئ.

ئينجا ماويه به کړيدانه که زور بئ، يان که م بئ، هر چه: ماويه به کړيدانه که بزاندري،
واته: نه گهر ديارى نه کړئ ماويه به کړيدانه که چهنده، نه وه مامله ته که دانامه زئ و
دروست نابى، هروه که له له هر چه کانى سودى به کړيگير اودا راپرا.

(وَلِلْمُكْتَرِي) بڼ به کړنگره که دروسته: (اسْتِيفَاءُ الْمُنْفَعَةِ بِنَفْسِهِ) سودى شته به کړيگير اوه که
به خوى وه ريگري، هم (وَبَغَيْرِهِ) به که سيکى ترى نه مينيش وه ري بگري، چونکه سوده که
بووه ته ملکى خوى، که واپو: بڼى دروسته: شته به کړيگير اوه که به کړئ بداته وه په کيکى تر،
هم دروسته: به خواستنيشى بداتئ، هروه که له (المهذب و) (مغنى) دا فه رمويانه.

جا نه گهر به کړيگير اوه که وولاغ بوو، نه وه (فَيُرَكَّبُ) بڼى دروسته که سيکى ترى وه که خوى
سوارى وولاغه که بکا (و) هروه ها له خانوى به کړيگير اويشدا (يُسَكَّنُ مِثْلُهُ) بڼى

وَلَا يُسْكُنُ حَدَادًا وَقَصَّارًا، وَمَا يُسْتَوْفَى مِنْهُ: كَدَارٌ وَدَائِبَةٌ مُعَيَّنَةٌ لَا يُبْدَلُ، وَمَا يُسْتَوْفَى بِهِ: كَثُوبٌ وَصَبِيٌّ عَيْنٌ لِلْخِيَاطَةِ وَالْإِرْتِضَاعِ يَجُوزُ إِبْدَالُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيَدُ الْمُكْتَرَى عَلَى الدَّائِبَةِ وَالْثُوبِ يَدُ أَمَانَةٍ مُدَّةُ الْإِجَارَةِ

دروسته: يه کيکي تری وهك خوی تییدا نیشته چی بکا: به کری، یان به خورایی، به لام (وَلَا يُسْكُنُ حَدَادًا) نابي ناسنگرو (وَقَصَّارًا) جلشور له خانوه که دا نیشته چی بکا، نه گهر به خوی له و چینه نه بی.

﴿ نَاگاداری سهر قوفلانه ﴾: له مهرجه کانی به کریگرتندا ناشکرا بوو: نه وه ی ابریدو له حاله ټیګدا بوو: که مامله تی به کریگرتنه که دروست و دامه زراوی و ماوه ی به کریگرتنه که ش مایی، چونکه نه گهر مامله ته که نادرست بی- وهك ماوه ی به کریگرتنه که دیاری نه کرابی، یان ماوه ی به کریگرتنه که ته لو بوی- واجبه به کریگرو که بداته وه خاوه نه که ی، واته: بوی دروست نیه: نه به خورایی و نه به کری بیداته که سیکی تر، هم دروست نیه: مافی به کریگرتنه که شی بفروشیت، چونکه ملکی خوی نیه، که واته: هرکه سیګ نه م جوړه به کریگرو له به کریگرو که وه ریگری، لی حه پامه و نه ویش به (غاصب) زه و تکه ر داده ندری، چونکه به مامله ټیګی نادرست به کریگرو که ی وه رگرو، هر وهك له پیتاسه ی (غصب) له چواره م هرچی فروشو دا رابرا، جا نه م مامله ته ناشه رع ی په پی د ه گوتی: (سهر قوفلانه). پتویسته موسولمان خوی لی پاریزی.

(وَمَا يُسْتَوْفَى مِنْهُ) نه و شته ی سوده که ی لوه رده گیری: (کدار) وه کو خانوو، هم (ودائِبَةٌ مُعَيَّنَةٌ) وه کو ولاغیګی دیارکرو (لَا يُبْدَلُ) دروست نیه: به شتیګی تر بگوردری، به لام (وَمَا يُسْتَوْفَى بِهِ) نه و شته ی سوده که ی پی و رده گیری: (كَثُوبٌ وَصَبِيٌّ) وه کو جلیګ، یان مندالیک: که (عَيْنٌ لِلْخِيَاطَةِ) جله که بؤ دووین دیاری کرابی و (وَالْإِرْتِضَاعِ) منداله که ش بؤ شیرخواردن دیاری کرابی، نه وه (يَجُوزُ إِبْدَالُهُ) دروسته به کریگرو که به شتیګی تری وهك خوی بیگورپی، هر چه ند به کریگرو که ش پازی نه بی، واته: دروسته له جیاتی نه م جله، جلیګی تری وهك خوی پی بدوروی له جیاتی نه م منداله مندالیک تری وهك خوی پی شیر بدا (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

﴿ زامینی به کریگرو به کریگرو اوه کان ﴾

(وَيَدُ الْمُكْتَرَى) ده سستی موفی به کریگر (عَلَى الدَّائِبَةِ وَالْثُوبِ) له سهر ولاغ و جله به کریگرو اوه کان و له سهر گشت شتیګی تری به کریگرو ایش (يَدُ أَمَانَةٍ) ده سستی نه مینداریه (مُدَّةُ الْإِجَارَةِ) له ماوه ی به کریگرو اوه که دا، واته: نه گهر له و ماوه ی دا شته به کریگرو اوه که فوتا، به کریگرو که نابیته زامین، به و مهرجه ی که مته رغه می نه کردبی، که وایو: واجبه: پاسی زه ره رو زیانی لی بکا، هر وهك له (مغنی) دا فرموده ی تی.

وَكَذَا بَعْدَهَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ رَبَطَ دَائِبَةُ إِكْثَرِهَا لِحَمَلٍ أَوْ رُكُوبٍ وَلَمْ يَنْتَفِعْ بِهَا لَمْ يَضْمَنْ، إِلَّا إِذَا انْهَدَمَ عَلَيْهَا اضْطَبَلُ فِي وَقْتٍ لَوْ انْتَفَعَ بِهَا لَمْ يُصِبْهَا الْهَدْمُ، وَلَوْ تَلَفَ الْمَالُ فِي يَدِ أَجِيرٍ بِلَا تَعَدُّ كُتُوبِ اسْتَوْجَرَ لِحَيَاتِهِ أَوْ صَبَّغَهُ لَمْ يَضْمَنْ إِنْ لَمْ يَنْفَرِدْ بِالْيَدِ بَأَنَّ قَعْدَ الْمُسْتَأْجِرِ مَعَهُ أَوْ أَحْضَرَهُ مَنَزَلَهُ، وَكَذَا إِنْ انْفَرَدَ فِي أَظْهَرِ الْأَقْوَالِ،

(وَكَذَا بَعْدَهَا) هه‌روها له دواى ته‌وايوونى ماوه‌ى به‌کړنګیرانه‌کېش ده‌ستى به‌کړنګره‌که هه‌ر ده‌ستى نه‌مینداریه (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فەرموده‌ی پراستردا.

که‌وايو: نه‌که‌پانندنه‌وى به‌کړنګیراوه‌که‌و نه‌نرکى که‌پانندنه‌وى له‌ سر به‌کړنګره‌که‌ نيه، به‌لکو مه‌رجه: بڼ‌ خاوه‌نه‌کى بېپارېزى‌و هه‌ر کاتیک داواى کرد بېداته‌وه، هم نابى - له‌ دواى ته‌وايوونى ماوه‌که - به‌ کارى بېنئى، نه‌کينا: ده‌بېته‌ زامین‌و کړئى هاوونئى له‌ سر واجب ده‌بئى، هه‌روه‌که له (تحفة) و (مغنى) دا فەرموویانه.

(وَلَوْ رَبَطَ دَائِبَةُ إِكْثَرِهَا لِحَمَلٍ أَوْ رُكُوبٍ) نه‌گه‌ر به‌کړنګره‌که وولاغیکى به‌سته‌وه: که‌ بڼ‌ بارکردن، یا‌ن بڼ‌ سوارى، یا‌ن بڼ‌ کاریکى‌تر به‌ کړئى گرتېو (وَلَمْ يَنْتَفِعْ بِهَا) سودیشى لټوهرنه‌گرت وولاغ‌که‌ فه‌وتا، نه‌وه (لَمْ يَضْمَنْ) نابېته‌ زامینى وولاغ‌که، جیاوازی نيه: له‌ ماوه‌ى به‌کړنډاندا بغه‌وتئى، یا‌ن له‌ دواى ماوه‌که (إِلَّا إِذَا انْهَدَمَ عَلَيْهَا اضْطَبَلُ) مه‌گه‌ر ته‌ويله، یا‌ن خانوویکى به‌ سه‌ردا بږوخئ (فِي وَقْتٍ لَوْ انْتَفَعَ بِهَا) له‌ کاتیکى وه‌هادا: نه‌گه‌ر سودى لټوهرگرتبا (لَمْ يُصِبْهَا الْهَدْمُ) له‌ وکاته‌دا پوخانه‌کى توش نه‌ده‌بو، نه‌وه له‌و حاله‌ته‌دا ده‌بېته‌ زامین‌ نه‌گه‌ر هېچ عوزړیکى وه‌کو ترسو نه‌خوشى نه‌بئى، واته: نه‌گه‌ر عوزړیکى وه‌های مه‌بو، یا‌ن له‌ کاتیکى وه‌هادا به‌ سه‌ردا پوخا: که‌ عاده‌ت نه‌بو به‌ کار به‌پنډرئى: وه‌کو تاریکه‌ شه‌و، نه‌و کاتانه‌ نابېته‌ زامین، هه‌روه‌که له‌ زږیه‌ى سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَوْ تَلَفَ الْمَالُ) نه‌گه‌ر مالى که‌سېک فه‌وتا (فِي يَدِ أَجِيرٍ) له‌ ده‌ستى به‌کړنګیراوېکدا (بِلَا تَعَدُّ) فه‌وتانه‌کېش بې‌نورمنکاری وې‌که‌مه‌ترغه‌مى بوو (كُتُوبٍ) وه‌که‌ جلیک له‌ لای بغه‌وتئى که‌ (اسْتَوْجَرَ لِحَيَاتِهِ أَوْ صَبَّغَهُ) به‌ کړئى گیرابى بڼ‌ نوروینى، یا‌ن بڼ‌ په‌نگکردنى، هم وه‌که‌ ناژه‌لېک بغه‌وتئى که‌ به‌ کړئى گیرابى بڼ‌ له‌وه‌پانندنى، نه‌و به‌کړنګیراوه (لَمْ يَضْمَنْ) نابېته‌ زامینى شته‌ فه‌وتاوه‌که (إِنْ لَمْ يَنْفَرِدْ بِالْيَدِ) نه‌گه‌ر به‌ ته‌نها ده‌ستى به‌ سر شته‌که‌وه نه‌بئى (بِأَنَّ قَعْدَ الْمُسْتَأْجِرِ مَعَهُ) وه‌که‌ به‌کړنګره‌کېش له‌گه‌لى دانېشتېئى (أَوْ أَحْضَرَهُ مَنَزَلَهُ) یا‌ن هېتابېتیه‌ مالى خوى.

(وَكَذَا إِنْ انْفَرَدَ فِي أَظْهَرِ الْأَقْوَالِ) هه‌روها نه‌گه‌ر به‌ ته‌نهاش بېئى، هه‌ر نابېته‌ زامین، له‌ به‌مېزترینى فەرموده‌کاندا.

وَالثَّالِثُ: يَضْمَنُ الْمُشْتَرَكُ: وَهُوَ مَنْ اَلْتَزَمَ عَمَلًا فِي ذِمَّتِهِ، لِأَلْمُنْفَرِدِ: وَهُوَ مَنْ آجَرَ نَفْسَهُ مُدَّةً مُعَيَّنَةً لِعَمَلٍ، وَلَوْ دَفَعَ ثَوْبًا إِلَى قَصَّارٍ لِقَصْرِهِ أَوْ خِيَاطٍ لِيَخِيْطَهُ فَفَعَلَ وَلَمْ يَذْكُرْ أَجْرَهُ فَلَا أَجْرَةَ لَهُ، وَقِيلَ لَهُ،

(وَالثَّالِثُ) به فرموده‌ی سنی‌یه (يَضْمَنُ الْمُشْتَرَكُ) به کریگیروی‌هاویه‌ش ده‌بیته زامین (وَهُوَ) به کریگیروی‌هاویه‌ش (مَنْ اَلْتَزَمَ عَمَلًا فِي ذِمَّتِهِ) نه‌و که‌سه‌یه: که کارکردنیکی خست‌بیته نه‌سستی‌خوی (لِأَلْمُنْفَرِدِ) به‌لام به کریگیروی تاك نابیته زامین (وَهُوَ) به کریگیروی تاك (مَنْ آجَرَ نَفْسَهُ مُدَّةً مُعَيَّنَةً لِعَمَلٍ) نه‌و که‌سه‌یه: بق ماویه‌کی دیارکرو خوی به کری دابی: بق کارکردنیك.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه‌و که‌سه‌ی به کری گیراوه: بق چاودیروی پاسه‌وانی سوکان و مالو باغ و خرمان و ثوتومبیل و نه‌و جوره شتانه- نه‌گر دوزمنکاری و که‌مترغهمی نه‌کا- نابیته زامینی فه‌وتانی نه‌و شتانه، هه‌روه‌ها: گه‌ماوچی و خانچی نابنه زامینی جلو وولاغی خه‌لکی، ته‌نها نه‌گر پاراستنیان بخه‌نه نه‌سستی‌خویان، یان کریی پاراستنیان وه‌ریگرن، نه‌و کاته- نه‌گر که‌مترغهمی بکه‌ن- ده‌بنه زامین، هه‌روه‌ها هه‌ر به کریگیروی‌کی تریش نه‌گر که‌مترغهمی، یان دوزمنکاری بکا: وه‌ك ناژه‌له‌که بداته ده‌ست که‌سیکی‌ترو بفه‌وتی، یان نانکه‌ر ناگریکی زور له بن ناندا بکاته‌وه و نانه‌که بسوتی، نه‌و کاته نه‌ویش ده‌بیته زامین.

ئینجا بزانه: شوانی شیّت، یان نه‌بالغ- واته: هه‌م گشت به کریگیروی‌کی تری شیّت، یان نه‌بالغ- نه‌گر که‌مترغهمیش بکا، هه‌ر نابیته زامینی ماله‌فه‌وتاوه‌که، به‌لام نه‌گر دوزمنکاری بکا: وه‌ك به ده‌ستی‌خوی شته‌که بفه‌وتیتی، نه‌و کاته نه‌ویش ده‌بیته زامین. جا هه‌ر کاتیك به کریگره‌که‌و به کریگیراوه‌که بووه کیشه‌یان: له‌باره‌ی که‌مترغهمی و دوزمنکاری، نه‌وه- به سویندخوردن- باوه‌ر به به کریگیراوه‌که ده‌کری؟ چونکه نه‌مینداره، به‌و مهرجه‌ی دوو که‌سی لیزان به پیچه‌وانه‌ی قسه‌که‌ی وی شاهیدی نه‌ده‌ن، هه‌روه‌ك له (تحفة) و (نهاية) حاشیه‌کانیاندا ناوه‌پۆکی نه‌م ناگاداریه پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَوْ دَفَعَ ثَوْبًا إِلَى قَصَّارٍ لِقَصْرِهِ) نه‌گر جلیکی دایه ده‌ست جلیشۆریك تاكو بیشوا (أَوْ خِيَاطٍ لِيَخِيْطَهُ) یان دایه ده‌ست به‌رگدروو تاكو بیدوروئ (فَفَعَلَ) نه‌ویش کاره‌که‌ی کرد (وَلَمْ يَذْكُرْ أَجْرَهُ) هیچ لایه‌ك باسی کریی نه‌کرد، نه‌وه (فَلَا أَجْرَةَ لَهُ) مافی کریی نیه، هه‌روه‌ك نه‌گر بلی: مانگیك له خانوه‌که‌تدا نیشته‌جیم بکه، نه‌ویش نیشته‌جی بکاو باسی کریش نه‌که‌ن، نه‌ویش مافی کریی نیه (وَقِيلَ لَهُ) له فرموده‌یه‌کی بی‌هیزدا: مافی کریی هاوویته‌ی هه‌یه.

وَقِيلَ إِنْ كَانَ مَعْرُوفًا بِذَلِكَ الْعَمَلِ فَلَهُ، وَإِلَّا فَلَا وَقَدْ يُسْتَحْسَنُ، وَلَوْ تَعَدَّى الْمُسْتَأْجِرُ بِأَنْ ضَرَبَ الدَّابَّةَ أَوْ كَبَحَهَا فَوْقَ الْعَادَةِ أَوْ أَرْكَبَهَا أَثْقَلَ مِنْهُ أَوْ أَسْكَنَ حَدَادًا أَوْ قَصَّارًا ضَمِنَ الْعَيْنَ، وَكَذَا لَوْ اخْتَرَى لِحْمَلٍ مَأْرَظِلٍ مِنْ حِنْطَةٍ فَحَمَلَ مَاءً شَعِيرًا أَوْ عَكْسَ، أَوْ لِعَشْرَةِ أَقْفَرَةٍ شَعِيرٍ فَحَمَلَ حِنْطَةً، دُونَ عَكْسِهِ، وَلَوْ اخْتَرَى لِمَاءٍ فَحَمَلَ مَاءً وَعَشْرَةَ لَزِمَهُ أَجْرَةُ الْمَثَلِ لِلزِّيَادَةِ، وَإِنْ تَلَفَتْ بِذَلِكَ ضَمِنَهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهَا مَعَهَا، فَإِنْ كَانَ ضَمِنَ قِسْطَ الزِّيَادَةِ، وَفِي قَوْلٍ نَصَفَ الْقِيَمَةَ،

(وَقِيلَ إِنْ كَانَ مَعْرُوفًا بِذَلِكَ الْعَمَلِ) له فرموده که: نه گهر مرغی که به و کاره ناسرلو بن: که به کرئی دهیکا، نه وه (فَلَهُ) مافی کرئی هاویننه می به (وَالَا) به لام نه گهر وه ما نه ناسرابن (فَلَا) مافی کرئی نیه (وَقَدْ يُسْتَحْسَنُ) وا جوانه نه م فرموده سی به مه به هیز بکرئی، هم زود له زانایان هه لیا بنیزاردوه و فتوایان پی داوه.

(وَلَوْ تَعَدَّى الْمُسْتَأْجِرُ) نه گهر به کرئگره که دوزمنکاری کرد (بِأَنْ ضَرَبَ الدَّابَّةَ) وه که له عادهت زیاتر له وولاغه کی دابن (أَوْ كَبَحَهَا فَوْقَ الْعَادَةِ) یان لغاوه کی له ده می داوه له عادهت زیاتر (أَوْ أَرْكَبَهَا أَثْقَلَ مِنْهُ) یان به کیکی له خوی گرانتر سوار ی وولاغه کی کرد (أَوْ أَسْكَنَ حَدَادًا أَوْ قَصَّارًا) یان ناسنگریک، یان جلشنریکی له خانوه که دا نیشته جئ کرد، نه وه (ضَمِنَ الْعَيْنَ) ده بیته زامینی خودی به کرئگر او ه که.

(وَكَذَا) هه روه ها ده بیته زامین (لَوْ اخْتَرَى لِحْمَلٍ مَأْرَظِلٍ مِنْ حِنْطَةٍ) نه گهر وولاغه کی به کرئی گرتبی بؤ بارکردنی سهد پیتل گه نم (فَحَمَلَ مَاءً شَعِيرًا) نینجا نه ویش سهد پیتل جوی لی بار کرد (أَوْ عَكْسَ) یان به پیچه وانه ی کرد، هه ده بیته زامین، چونکه جوی که زودتر له پشتی وولاغه که ده گریو گه نه که ش گرانیه کی له به که شویتدا کزده بیته وه (أَوْ لِعَشْرَةِ أَقْفَرَةٍ شَعِيرٍ) یان به کرئی گرت بؤ بارکردنی ده که ویشکه جؤ (فَحَمَلَ حِنْطَةً) نه ویش ده که ویشکه گه نمی لی بار کردن، نه وه ده بیته زامین (دُونَ عَكْسِهِ) به لام به پیچه وانه وه نابیته زامین، چونکه جؤ سوکتره.

(وَلَوْ اخْتَرَى لِمَاءٍ) نه گهر وولاغه کی به کرئی گرت بؤ بارکردنی سهد کیلو (فَحَمَلَ مَاءً وَعَشْرَةَ) نه ویش سهد ده کیلوی لی بار کرد، نه وه (لَزِمَهُ أَجْرَةُ الْمَثَلِ لِلزِّيَادَةِ) کرئی هاویننه ی بؤ نه وه کیلو زیاده یه له سه ر واجب ده بن، هم (وَإِنْ تَلَفَتْ بِذَلِكَ) نه گهر وولاغه که به هوی نه وه کیلو زیاده یه فوتا، نه و کاته (ضَمِنَهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهَا مَعَهَا) به کرئگره که ده بیته زامینی وولاغه که نه گهر خاوه نه کی له گه لدا نه بن (فَإِنْ كَانَ) جا نه گهر خاوه نه کی له گه لدا بوو، نه و کاته (ضَمِنَ قِسْطَ الزِّيَادَةِ) به به شی زنده ییه که ده بیته زامینی وولاغه که (وَفِي قَوْلٍ نَصَفَ الْقِيَمَةَ) له فرموده یه کدا: به نیوه ی نرخه کی ده بیته زامین.

وَلَوْ سَلَّمَ الْمَاءَ وَالْعَشْرَةَ إِلَى الْمُؤَجَّرِ فَحَمَلَهَا جَاهِلًا ضَمِنَ الْمُكْتَرَى عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ
وَزَنَ الْمُؤَجَّرُ وَحَمَلَ فَلَا أَجْرَةَ لِلزِّيَادَةِ، وَلَا ضَمَانَ إِنْ تَلَفَتْ، وَلَوْ أَعْطَاهُ ثَوْبًا لِيَخِيطَهُ
فَخَاطَهُ قَبَاءٌ وَقَالَ: أَمَرْتَنِي بِقَطْعِهِ قَبَاءٌ، فَقَالَ: بَلْ قَمِيصًا، فَلَا أَظْهَرُ تَصْدِيقَ الْمَالِكِ
بِیَمِينِهِ، وَلَا أَجْرَةَ عَلَيْهِ، وَعَلَى الْخِيَاطِ أَرْضُ النَّقْصِ.

(فَصْلٌ لَا تَنْفَسِخُ الْإِجَارَةُ بِعُذْرِ: كَعُذْرِ وَقُودِ حَمَامٍ وَسَفَرٍ وَمَرَضٍ مُسْتَأْجِرٍ دَائِبَةٍ لِسَفَرٍ،

وَلَوْ سَلَّمَ الْمَاءَ وَالْعَشْرَةَ إِلَى الْمُؤَجَّرِ) جا نه گرسه دو ده کیلویه که ی ته سلیمی به کریده ره که
کرد (فَحَمَلَهَا جَاهِلًا) نه ویش له وولاغه که ی بار کردو نه یزانی ده کیلو زیاده، نهو کاته (ضَمِنَ
الْمُكْتَرَى عَلَى الْمَذْهَبِ) به کریگره که به به شه زنده ییه که ده بیته زامینی وولاغه که، به لام (وَلَوْ
وَزَنَ الْمُؤَجَّرُ) نه گرسه به کریده ره که باره که ی کیشاو زانی چه ندهو (وَحَمَلَ) به بی نین له
ولاغه که ی بار کرد (فَلَا أَجْرَةَ لِلزِّيَادَةِ) نهو کاته مافی کرئی زنده ییه که ی نیه، هم
(وَلَا ضَمَانَ إِنْ تَلَفَتْ) به کریگره که ش نابیته زامین نه گرسه وولاغه که به وتی، به لکو
به کریگره که مافی هیه دلاوی لبکا: زنده ییه که بگر پنیته وه شوینی خوی.

(وَلَوْ أَعْطَاهُ ثَوْبًا لِيَخِيطَهُ) نه گرسه پارچه قوماشیکی دایی تاکو بیدوری (فَخَاطَهُ قَبَاءٌ)
نه ویش دوری و کردیه کهوا (وَقَالَ أَمَرْتَنِي بِقَطْعِهِ قَبَاءٌ) گوتی: تو فه رمانت پی کردم
بیکه مه کهوا (فَقَالَ: بَلْ قَمِيصًا) خاوه نه که ش گوتی: نا، به لکو گوتیوم بیکه کراس. هیچ
شاهیدیش نه بو، نه وه (فَلَا أَظْهَرُ تَصْدِيقَ الْمَالِكِ بِیَمِينِهِ) به فه رموده ی به هیتر: به
سویند خواردن باوه به خاوه نه که ده کرئی، نینجا که سویندی خوارد (وَلَا أَجْرَةَ عَلَيْهِ)
کرئی دورینه که شی له سه ر نیه، به لکو (وَعَلَى الْخِيَاطِ أَرْضُ النَّقْصِ) واجیه به رگدرووه که
توله ی ناته و اویش بداته خاوه نه که ی.

نینجا بزانه: نه گرسه به رگدرووه که جلیکی هیئاو گوتی: نه مه جله که ی تویه. خاوه نه که ش
گوتی: نه مه جله که ی من نیه. نهو کاته به سویند خواردن باوه به به رگدرووه که ده کرئی،
هه روه که له (مغنی) دا فه رموویه تی.

﴿ فَصْلٌ لَهُ بَاسِي هَهُوْهَ شَانْدَنَه وَهِي مَامَلَه تِي به کریدان ﴾

(لَا تَنْفَسِخُ الْإِجَارَةُ بِعُذْرِ) مامله تی به کریدان به هوی په یدابوونی عوزیک هه لئاوه شیته وه
(كَعُذْرِ وَقُودِ حَمَامٍ) وه که ده ستنه که وتی سووته مه نی یگه رماو: وه کو نه فته دار، یان
وه که ده ستنه که وتی سووته مه نی یو تو مییل: وه کو گازو به نین، هم (وَسَفَرٍ) وه کو
سه فهر، اته: بوی نه گونجی به سواری وولاغه که بپواته سه فهر، یان سه فهری تووش
بی و بوی نه گونجی سود له به کریگیراوه که وه ریگری (وَمَرَضٍ مُسْتَأْجِرٍ دَائِبَةٍ لِسَفَرٍ) هم
وه که نه خوشبوونی به کریگری وولاغه که بۆ سه فهر، اته: به هوی نهو عوزانه مامله ته که
هه لئاوه شیته وه.

وَلَوْ اسْتَأْجَرَ أَزْضًا لِزِرَاعَةٍ فَرَزَعَ فَهَلَكَ الزَّرْعُ بِجَانِحَةٍ فَلَيْسَ لَهُ الْفَسْحُ وَلَا حَطُّ شَيْءٍ
 مِنَ الْأَجْرَةِ، وَتَنْفَسُخُ بِمَوْتِ الدَّائِبَةِ وَالْأَجِيرِ الْمُعَيَّنِينَ فِي الْمُسْتَقْبَلِ لِأَلْمَاضِي فِي الْأَظْهَرِ،
 فَيَسْتَقِرُّ قِسْطُهُ مِنَ الْمُسَمَّى، وَلَا تَنْفَسُخُ بِمَوْتِ الْعَاقِدِينَ وَمُتَوَلَّى الْوَقْفِ، وَلَوْ أَجَرَ الْبَطْنُ
 الْأَوَّلُ مُدَّةً وَمَاتَ قَبْلَ تَمَامِهَا، أَوْ الْوَلِيُّ صَبِيًّا مُدَّةً لَا يَبْلُغُ فِيهَا بِالسِّنِّ قَبْلَ الْإِحْتِلَامِ

(وَلَوْ اسْتَأْجَرَ أَزْضًا لِزِرَاعَةٍ) نه گهر زهویه کی به کرئی گرت بۆ چاندنی کشتوکالیک (فَرَزَعَ)
 ئینجا کشتوکال که شی تئ دا چاند (فَهَلَكَ الزَّرْعُ بِجَانِحَةٍ) کشتوکال که ش به هۆی پوداوێک
 له ناو چوو: وهك كلزو و لا فاو و سه رما، نه وه (فَلَيْسَ لَهُ الْفَسْحُ) مای هه لوه شانده وهی نیو
 هه م (وَلَا حَطُّ شَيْءٍ مِنَ الْأَجْرَةِ) مای داشکاندن ههچ به شیکی کرئی به که شی نیه، چونکه
 پوداوه که تووشی خودی زهویه به کرئی گهراوه که نه بو، واته: نه گهر خودی به کرئی گهراوه که - به
 هۆی پوداوه که - فه وتا، یان که لکی سودلی وه رگرتنی نه ما، نه و کاته - بۆ ماوه ی داهاتوو -
 مامله ته که هه لده وه شیته وه، هه روه که له (مغنی) و (القلیوبی) دا فه رموویانه.

(وَتَنْفَسُخُ) مامله تی به کریدان هه لده وه شیته وه (بِمَوْتِ الدَّائِبَةِ) به هۆی مردنی وولاغه
 به کرئی گهراوه که، هه م (وَالْأَجِيرِ) به هۆی مردنی مروفی به کرئی گهراو بۆ کارکردنیک: که
 (الْمُعَيَّنِينَ) وولاغه که و مروفه که هه ربووکیان دیارکراو بن، ئینجا هه لوه شانده وه که ش: (فِي
 الْمُسْتَقْبَلِ لِأَلْمَاضِي) له ماوه ی داهاتوودا، نه ک ماوه ی پراپردوودا (فِي الْأَظْهَرِ) له فه رمووده ی
 به هیزتردا، که واته: (فَيَسْتَقِرُّ قِسْطُهُ مِنَ الْمُسَمَّى) به شه کرئی به که ی ماوه ی پراپردوو جیگیر
 ده بی: له کۆی هه موو کرئی به که ی ناوبراو:

بۆ وینه: نه گهر ماوه ی به کریدانه که سالتیک بیو له نیوه ی سالددا به کرئی گهراوه که فه وتا،
 نه وه نه گهر به شه کرئی به که ی نیوه ی پراپردوو نوو هه نده ی ماوه ی داهاتوو بوو، واجبه: نوو
 به شی کرئی به که ی بۆ ماوه ی پراپردوو دابندرئ، له نیوه ی داهاتوو شدا هه لده وه شیته وه
 ههچی بۆ داناندرئ.

(وَلَا تَنْفَسُخُ بِمَوْتِ الْعَاقِدِينَ) مامله تی به کریدان هه لئاوه شیته وه به هۆی مردنی به کریده رو
 به کرئی گهر، یان ته نها یه کیکیان (وَمُتَوَلَّى الْوَقْفِ) هه روه ها به هۆی مردنی سه ره رشتکاری
 وه قه که ش هه لئاوه شیته وه.

(وَلَوْ أَجَرَ الْبَطْنُ الْأَوَّلُ مُدَّةً) نه گهر چینی یه که می وه قف بۆ سه رکراوه کان وه قفکراوه که یان
 بۆ ماوه یه کی دیارکراو به کرئی دا (وَمَاتَ قَبْلَ تَمَامِهَا) چینه که ش پێش ته ولوبوونی ماوه که
 مرد (أَوَّلُ الْوَلِيِّ صَبِيًّا) یان سه ره رشتکار مندالتیکی به کرئی دا، یان مائی منداله که ی به
 کرئی دا، یان مائی شیتیکی به کرئی دا (مُدَّةً لَا يَبْلُغُ فِيهَا بِالسِّنِّ) بۆ ماوه یه کی وه ها: که
 - به سال - بلوغی نه ده بو له و ماوه یه دا (قَبْلَ الْإِحْتِلَامِ) ئینجا نه ویش به (مَنِي) هاتن

فَالْأَصْحُ الْفَسَاخُهَا فِي الْوَقْفِ لَا الصَّبِيَّ، وَأَلْهَا تَنْفَسِخُ بِإِهْدَامِ الدَّارِ، لَا انْقِطَاعَ مَاءِ أَرْضٍ
 أُسْتُؤْجِرَتْ لِرِزَاعَةٍ، بَلْ يُثْبِتُ الْخِيَارُ، وَغَضَبُ الدَّابَّةِ وَإِبَاقُ الْعَبْدِ يُثْبِتُ الْخِيَارَ، وَلَوْ
 أَكْرَى جَمَالًا وَهَرَبَ وَتَرَكَهَا عِنْدَ الْمُكْتَرَى رَاجِعَ الْقَاضِي لِيُؤْمِنَهَا مِنْ مَالِ الْجَمَالِ، فَإِنْ
 لَمْ يَجِدْ لَهُ مَالًا اقْتَرَضَ عَلَيْهِ، فَإِنْ وَثِقَ بِالْمُكْتَرَى دَفَعَهُ إِلَيْهِ، وَإِلَّا جَعَلَهُ عِنْدَ ثَقَّةٍ، وَلَهُ

بلوغی بوو، یان شیتکه چاک بژوه، نه وه (فالأصح) به فهرموده ی راستر (انفساخها
 فی الوقف) به کردانه که - بؤ ماوه ی داهاتوو - له مه سه له ی وقفه که دا هلد وه شیتته وه
 (لأالصبي) به لام له مه سه له ی منداله که و شیتته که دا هلد وه شیتته وه.

(و) هر به فهرموده ی راستر (أنها تنفسخ بإهدام الدار) ماملته ی به کردان - بؤ ماوه ی
 داهاتوو - هلد وه شیتته وه: به هوی پوخانی مه مو خانوه به کردنراوه که، به لام نه گهر
 به شیکي خانوه که پوخاواوه نه کی به په له چاکی نه کرده وه، نه و کاته به کردنرکه که
 مانی په شیمانی مه یه، هر وه که له (تحفة) (مغنی) دا فهرمودیانه.

(لَا انْقِطَاعَ مَاءِ أَرْضٍ أُسْتُؤْجِرَتْ لِرِزَاعَةٍ) به لام به هوی برانی ناوی زه ویه کی به راو - که بؤ
 کشتو کال به کری گیرایی - به کردانه که هلد وه شیتته وه (بَلْ يُثْبِتُ الْخِيَارُ) به لکو به هوی
 ناوبرانه که به کردنرکه که مانی په شیمان بوونه وه یه یه، نه گهر به کردنرکه که له لایه کی تر به
 په له ناوی بؤ پیدا نه کا (و) هر وه ها (غَضَبُ الدَّابَّةِ) زه و تکرندی وولاغه به کردنرکه که و
 (وإِِبَاقُ الْعَبْدِ) هلد وه شیتته وه که (يُثْبِتُ الْخِيَارَ) هر یه کی که له وانه مانی
 په شیمانی بؤ به کردنرکه که جیگیر ده که ن، نه گهر به په له زه و تکرانه که ودرنه گریته وه،
 چونکه له و حالته دا ناگوچی سودی لؤ وه ربگری.

(وَلَوْ أَكْرَى جَمَالًا) نه گهر چند ووشتریکی به کری دانه که سیک، ثینجا (وَهَرَبَ وَتَرَكَهَا عِنْدَ
 الْمُكْتَرَى) به کردنرکه که ش هلد وه ووشتره کانی له لای به کردنرکه که به جی هیشتن، نه و
 کاته نه گهر به کردنرکه که به خوی به خویان نه کا (رَاجِعَ الْقَاضِي لِيُؤْمِنَهَا مِنْ مَالِ الْجَمَالِ)
 ده چیتته لای قازی تاکو ووشتره کان به مالی ووشتره وانه که به خوی بکا (فَإِنْ لَمْ يَجِدْ لَهُ
 مَالًا) جا نه گهر قازی - جگه له و ووشترانه - هیج مالی تری ووشتره وانه که ده ست نه که و ت،
 نه وه (اقْتَرَضَ عَلَيْهِ) بؤ به خویو کندی ووشتره کان قازی هندی که مال له سهر حیسابی
 ووشتره وانه که قهرز ده کا.

ثینجا (فَإِنْ وَثِقَ بِالْمُكْتَرَى دَفَعَهُ إِلَيْهِ) نه گهر قازی باوه پی به به کردنرکه که هبو، نه وه
 ماله قهرز کراوه که ی ده داته ده ست تاکو ووشتره کانی پی به خوی بکا (وَالْإِ) به لام نه گهر
 باوه پی به به کردنرکه که نه بو، نه و کاته (جَعَلَهُ عِنْدَ ثَقَّةٍ) ماله قهرز کراوه که له لای
 باوه پیو کراویک داده ن، تاکو له به خویو کندی ووشتره کان خرجی بکا (وَلَهُ) هم بؤ قازی

أَنْ يَبِيعَ مِنْهَا قَدْرَ الثَّقَّةِ، وَلَوْ أَذِنَ لِلْمُكْتَرَى فِي الْإِنْفَاقِ مِنْ مَالِهِ لَيَرْجِعَ جَارَ فِي الْأَظْهَرِ، وَمَتَى قَبَضَ الْمُكْتَرَى الدَّابَّةَ أَوِ الدَّارَ وَأَمْسَكَهَا حَتَّى مَضَتْ مُدَّةُ الْإِجَارَةِ اسْتَقَرَّتِ الْأَجْرَةُ وَإِنْ لَمْ يَنْتَفِعْ، وَكَذَا لَوْ اكْتَرَى دَابَّةً لِرُكُوبٍ إِلَى مَوْضِعٍ وَقَبَضَهَا وَمَضَتْ مُدَّةُ إِمْكَانِ السَّيْرِ إِلَيْهِ، وَسَوَاءٌ فِيهِ إِجَارَةُ الْعَيْنِ وَالذِّمَّةُ إِذَا سَلَّمَ الدَّابَّةَ الْمُوصُوفَةَ، وَتَسْتَقَرُّ فِي الْإِجَارَةِ الْفَاسِدَةِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ بِمَا يَسْتَقَرُّ بِهِ الْمُسَمَّى فِي الصَّحِيحَةِ،

دروسته: (أَنْ يَبِيعَ مِنْهَا قَدْرَ الثَّقَّةِ) به نه اندازد نه رکی به خنوکردنی ووشتره کان به شیک له ووشتره کان بفروشی.

(و) هروه ما (لَوْ أَذِنَ لِلْمُكْتَرَى فِي الْإِنْفَاقِ مِنْ مَالِهِ) نه گهر قازی نیزن بدا به کریگره که له مالی خوی ووشتره کان به خنوکا (لَيَرْجِعَ) تا کو نه رکی به خنوکردنه که له خاوه نه که یان وه ریگریته وه (جَانِ) نه وهش دروسته (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیتردا، جا نه گهر به کریگره که قازی دهست نه که وت، نه و کاته شامید ده گری: که له سه ر حیسابی خاوه نه که یان - به مالی خوی - به خنویان ده کا، تا کو بتوانی نه رکی به خنوکردن وه ریگریته وه، هروه که له زوری به سه رچاوه کاند فرمودیانه.

(وَمَتَى قَبَضَ الْمُكْتَرَى الدَّابَّةَ أَوِ الدَّارَ) هه ر کاتیک به کریگره که وللاغه که، یان خانووه به کریدراره که ی وه رگرت، یان هه ر شتیکی تری به کریدرای وه رگرت (وَأَمْسَكَهَا حَتَّى مَضَتْ مُدَّةُ الْإِجَارَةِ) به کریگراره که شی له لای خوی هیشته وه تا ماوه ی به کریدانه که ته و لو بو، نه وه (اسْتَقَرَّتِ الْأَجْرَةُ) کری یه که ی له سه ر جیگر ده بی (وَإِنْ لَمْ يَنْتَفِعْ) هه رچه ند سویدی شی لئوه رنه گرتبی، جیاوازی نیه: به قه سدی سودی لئوه رنه گرتبی، یان عوزریکی وه ک ترسو نه خوشی هه بوبی (وَكَذَا) هروه ما کری یه که ی له سه ر جیگر ده بی (لَوْ اكْتَرَى دَابَّةً لِرُكُوبٍ إِلَى مَوْضِعٍ) نه گهر وللاغیکی بق سواری به کری گرتبو بق شوینیک (وَقَبَضَهَا) وللاغه که شی وه رگرت (وَمَضَتْ مُدَّةُ إِمْكَانِ السَّيْرِ إِلَيْهِ) ماوه یه کی وه هاش به سه ر چو: که ده گونجا برواته شوینه که، به لام نه یویشته.

(وَسَوَاءٌ فِيهِ) جیاوازی نیه و یه کسانه: له هه ر یه کیک له و دوو مه سه لانه ی پابردودا (إِجَارَةُ الْعَيْنِ وَالذِّمَّةِ) به کریدانی خودی شتیک و به کریدانی له نه ستق (إِذَا سَلَّمَ الدَّابَّةَ الْمُوصُوفَةَ) هه ر کاتیک به کریدره که وللاغه باسکراوه که ته سلیمی به کریگره که بکا.

(وَتَسْتَقَرُّ فِي الْإِجَارَةِ الْفَاسِدَةِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ) له به کریدانی نادرستدا - که هه ر جیکی ناته و لو بی - کری ی هاوینه جیگر ده بی (بِمَا يَسْتَقَرُّ بِهِ الْمُسَمَّى فِي الصَّحِيحَةِ) به و هویانه ی کری ی ناوبراو له به کریدانی دروست بودا جیگر ده بو، جا له به کریدانی نادرستیشدا جیاوازی نیه: سودی لئوه رگرتبی، یان نا، واته: چونکه به کریدانی نادرستیش هه مان پریاری به کریدانی

وَلَوْ أَكْرَىٰ عَيْنًا مُدَّةً وَلَمْ يُسَلِّمْهَا حَتَّى مَضَتْ ائْتَسَخَتْ، وَلَوْ لَمْ يُقَدِّرْ مُدَّةً وَآجَرَ لِرُكُوبٍ إِلَىٰ مَوْضِعٍ وَلَمْ يُسَلِّمْهَا حَتَّى مَضَتْ مُدَّةُ السَّيْرِ فَلَا أَصَحُّ أَهْلًا لَا تَنْفَسِحُ، وَلَوْ آجَرَ عَبْدَهُ ثُمَّ أَعْتَقَهُ فَلَا أَصَحُّ أَهْلًا لَا تَنْفَسِحُ الْإِجَارَةُ وَأَنَّهُ لَا خِيَارَ لِلْعَبْدِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَا يَرْجِعُ عَلَىٰ سَيِّدِهِ بِأَجْرَةٍ مَابَعْدَ الْعِتْقِ، وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمُسْتَأْجِرَةِ لِلْمُكْتَرَى، وَلَا تَنْفَسِحُ الْإِجَارَةُ فِي الْأَصَحِّ،

دروستی بوی بۆ ده‌دری، به‌لام له‌وه‌دا جیاوازن: له‌ دروستبووه‌که‌دا کرێی ناویراو جیگیر ده‌بی، له‌ نادرسته‌که‌دا کرێی هاوێنه‌ جیگیر ده‌بی.

به‌لام نه‌گه‌ر به‌کرێدانه‌که‌ له‌ بنچینه‌دا (باطل) -دانه‌مه‌زراو بوو: وه‌ك مندالتك موقوفكی بالغ به‌ کرێی بگریو کاریکێ پی‌بکا، نه‌وه‌ ما‌ئ هیچ کرێیه‌کی نیه‌، هه‌روه‌ك له‌ (مغنی)‌دا فهرموویه‌تی.

(وَلَوْ أَكْرَىٰ عَيْنًا مُدَّةً) نه‌گه‌ر خودی شتیکی بۆ ماوه‌یه‌کی دیارک‌رلو به‌ کرێی دا (وَلَمْ يُسَلِّمْهَا حَتَّى مَضَتْ) شته‌که‌شی ته‌سلیمی به‌کرێگره‌که‌ نه‌کرد تا ماوه‌ دیارک‌رلو به‌ ته‌واو بوو، نه‌و کاته‌ (ائْتَسَخَتْ) به‌کرێدانه‌که‌ هه‌له‌وه‌شیته‌وه‌، چونکه‌ پیش وه‌رگرتن کاتی سو‌ده‌که‌ فه‌وتاره‌.

به‌لام (وَلَوْ لَمْ يُقَدِّرْ مُدَّةً) نه‌گه‌ر له‌و به‌کرێدانه‌دا ماوه‌ی دیار نه‌کردی‌بو (وَآجَرَ لِرُكُوبٍ إِلَىٰ مَوْضِعٍ) به‌کرێی دابی بۆ سواری تا شوێنیکێ دیارک‌رلو (وَلَمْ يُسَلِّمْهَا حَتَّى مَضَتْ مُدَّةُ السَّيْرِ إِلَيْهَا) وولاغه‌که‌شی ته‌سلیمی به‌کرێگره‌که‌ نه‌کرد، تا ماوه‌ی پویشتن بۆ شوێنه‌ دیارک‌رلو به‌ سه‌ر چوو، نه‌وه‌ (فَالْأَصَحُّ) به‌ فهرمووده‌ی راسته‌ر (أَنَّهَا لَا تَنْفَسِحُ) به‌کرێدانه‌که‌ هه‌لئاوه‌شیته‌وه‌، چونکه‌ په‌یوه‌ندی به‌ کاته‌وه‌ نیه‌و شوێنی سو‌ده‌که‌ش هه‌ر ماوه‌.

(وَلَوْ آجَرَ عَبْدَهُ) نه‌گه‌ر کۆیله‌که‌ی خۆی به‌کرێی دا (ثُمَّ أَعْتَقَهُ) ئینجا ئازادی کرد، نه‌وه‌ (فَالْأَصَحُّ) به‌ فهرمووده‌ی راسته‌ر (أَنَّهَا لَا تَنْفَسِحُ الْإِجَارَةُ) به‌کرێدانه‌که‌ هه‌لئاوه‌شیته‌وه‌ (وَأَنَّهُ لَا خِيَارَ لِلْعَبْدِ) کۆیله‌که‌ش مافی په‌شیمانی نیه‌ له‌ دوا‌ی ئازادبوونی، که‌واته‌: هه‌ر به‌به‌کرێدراوی ده‌می‌نیته‌وه‌ تا ماوه‌ی به‌کرێدانه‌که‌ ته‌واو ده‌بی، به‌لام (وَالْأَظْهَرُ) به‌ فهرمووده‌ی به‌هێزتر: (أَنَّهُ لَا يَرْجِعُ عَلَىٰ سَيِّدِهِ) کۆیله‌ ئازادک‌راوه‌که‌ ناگه‌ڕێته‌وه‌ سه‌ر گه‌وره‌که‌ی خۆی، واته‌: (بِأَجْرَةٍ مَا بَعْدَ الْعِتْقِ) کرێی دوا‌ی ئازادبوونی له‌ گه‌وره‌که‌ی وه‌رناگریته‌وه‌، که‌وابو: تا ماوه‌ی به‌کرێدانه‌که‌ ته‌واو ده‌بی، له‌ (بیت المال)، یان له‌ لایه‌ن ده‌وله‌مه‌نده‌کان به‌خێو ده‌کرێ، هه‌روه‌ك له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه‌.

(وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمُسْتَأْجِرَةِ لِلْمُكْتَرَى) دروسته‌ شتی به‌کرێدراو بفروشیته‌ به‌کرێگره‌که‌، پیش نه‌وه‌ی ماوه‌ی به‌کرێدانه‌که‌ ته‌واو بیی (وَلَا تَنْفَسِحُ الْإِجَارَةُ) به‌و فروشتنه‌ به‌کرێدانه‌که‌ هه‌لئاوه‌شیته‌وه‌ (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرمووده‌ی راسته‌ردا.

وَلَوْ بَاعَهَا لِغَيْرِهِ جَاَزَ فِي الْأَظْهَرِ وَلَا تَنْفَسِخُ.

(كِتَابُ إِخْيَاءِ الْمَوَاتِ)

الْأَرْضُ الَّتِي لَمْ تُعَمَّرْ قَطُّ إِنْ كَانَتْ بِلَادِ الْإِسْلَامِ فَلِلْمُسْلِمِ تَمْلُكُهَا بِالْإِخْيَاءِ، وَلَيْسَ هُوَ لِدِمِّيٍّ، وَإِنْ كَانَتْ بِلَادَ كُفَّارٍ

(وَلَوْ بَاعَهَا لِغَيْرِهِ) نه گهر شته به کریدر او ده که ی فروشته که سیکی تری - جگه له به کریدر که - نه وهش (جَاَزَ فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به میتردا: دروسته، هم (وَلَا تَنْفَسِخُ) بهو فروشتهش به کریدانه که هه لئاوه شپيته وه، که واته: له هه ربوو مه سه له که دا - تا ماوه ی به کریدانه که ته ولو ده بی - شته فروشرو له که له دهستی به کریدر که دا ده مینیته وه، کر ی به که شی - له و ماوه یه دا - هر بۆ به کریدره که یه، واته: هیچ بۆ کرپاره که نیه.

به لآم نه گهر کرپاره که نه یزانیو به کر ی درلوه، یان زانیوی به لآم وا تیگه یشتبو: کر یی نه و ماوه یه بۆ خویه تی - چونکه شارها نه بو - نه و کاته مافی په شیعانی هه یه، هه روک له زوری ی سه رچاوه کاند ا پوون کرلوه ته وه.

﴿پاشکو﴾: نه گهر به کریدره که و به کریدر که بووه کیشه یان: له باری نه ندازه ی کر ی به که، یان له نه ندازه ی ماوه که، یان له نه ندازه ی به کریدر او ده که، یان له نه ندازه ی سود لئوهر گرتنه که، نه وه لئره شدا - وه ک کیشه ی کرپارو فروشیار - هه ربوکیان سویند بۆ یه کتری ده خۆن، ئینجا به کریدانه که هه لئاوه و شپيته وه و کر ی هاویننهش له سه ر به کریدر که واجب ده بی: بۆ نه و ماوه یه ی که سو ده که ی وهر گرتوه، هه روک له (فتح المعین) دا پوون کراوه ته وه.

﴿كِتَابُ إِخْيَاءِ الْمَوَاتِ: پهرتوکی زیندوو گردنه وه ی زمینی مردوو﴾

واته: ئاوه دانگر دنه وه ی زه مینیکی وه ها که هیچ کاتیک ملک ی هیچ که سیک نه بوی و مافی هیچ که سیکی به سه ر وه نه بی. پیغه مبه ر علیه السلام ده فرموی: ﴿مَنْ عَمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا﴾ رواه البخاری، هر که سیک زه مینیک ئاوه دان بکاته وه که مافی که سی تی دا نه بی، نه وه ده بیته ملک ی خوی.

(الْأَرْضُ الَّتِي لَمْ تُعَمَّرْ قَطُّ) نه و زه مینه ی هیچ کاتیک ئاوه دان نه کراوه و مافی هیچ ئاوه دانیه کیشی تی دا نیه (إِنْ كَانَتْ بِلَادِ الْإِسْلَامِ) نه گهر له وولاته کانی ئیسلام دابی، نه وه (فَلِلْمُسْلِمِ تَمْلُكُهَا بِالْإِخْيَاءِ) بۆ مروقی موسولمان دروسته بی کاته ملک ی خوی به ئاوه دانگر دنه وه ی زه مینه که، هه رچه ند کار به دهستی موسولمانانیش ئیزنی نه دا.

به لآم (وَلَيْسَ هُوَ لِدِمِّيٍّ) نه و ئاوه دانگر دنه وه یه بۆ جوله که و دیان و مه گو شی په یمان له نه ستو دروست نیه (وَإِنْ كَانَتْ بِلَادَ كُفَّارٍ) نه گهر زه مینه که له وولاتی کافر اندا بی، نه و

فَلَهُمْ إِحْيَاؤُهَا، وَكَذَا لِلْمُسْلِمِ إِنْ كَانَتْ مِمَّا لَا يَذُبُّونَ الْمُسْلِمِينَ عَنْهَا، وَمَا كَانَ مَعْمُورًا فَلِمَالِكِهِ، فَإِنْ لَمْ يُعْرِفْ وَالْعِمَارَةُ إِسْلَامِيَّةٌ فَمَالٌ ضَائِعٌ، وَإِنْ كَانَتْ جَاهِلِيَّةً فَلَا أَظْهَرَ إِلَيْهِ يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ، وَلَا يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ حَرِيمٌ مَعْمُورٌ، وَهُوَ مَا تَمَسُّ الْحَاجَةُ إِلَيْهِ لِتَمَامِ الْإِنْتِفَاعِ، فَحَرِيمُ الْقَرْيَةِ: النَّادِي وَمُرْتَكَضُ الْخَيْلِ

کاته (فَلَهُمْ إِحْيَاؤُهَا) بۆ کافران دروسته: زیندووی بکه نه وه (وَكَذَا لِلْمُسْلِمِ) هه روه ها بۆ موسولمانیش دروسته (إِنْ كَانَتْ مِمَّا لَا يَذُبُّونَ الْمُسْلِمِينَ عَنْهَا) به و مرجه ی کافره کان موسولمانان له و شوینه دهر نه کهن، واته: نه گهر موسولمانیان له و شوینه دهر نه کرن، نه و کاته دروست نیه موسولمان ناوه دانی بکاته وه.

(وَمَا كَانَ مَعْمُورًا) هه ر زه مینیک له پابردوودا- ناوه دان بوی و نیستا ویران بئ، نه وه (فَلِمَالِكِهِ) هه ر بۆ خاوه نه که ی خزیه تی، جا نه گهر نه مابو، نه و کاته بۆ میراتگره که یه تی، جیاواری نیه: خاوه نه که ی موسولمان بئ، یان کافر (فَإِنْ لَمْ يُعْرِفْ) جا نه گهر نه زانندرا خاوه نه که ی کئی یه (وَالْعِمَارَةُ إِسْلَامِيَّةٌ) ناوه دانیه که ش ناوه دانیه کی نیسلامی بوو: وه ک نیشانه یه کی نیسلامی تی دا بئ، نه و کاته (فَمَالٌ ضَائِعٌ) زه مینه که مالیکی له ده ستچوو وه ده که ویتته ده ست کاریه دهستی موسولمانان، واته: نه گهر ئومیدی ئاشکرابوونی خاوه نه که ی هه بئ، نه وه زه مینه که ی بۆ ده پاریزی، یان ده یفرۆشی و پاره که ی بۆ ده پاریزی، یان به قهرز ده بیداته (بَيْتُ الْمَالِ)، به لام نه گهر ئومیدی ئاشکرابوونی نه بو، نه و کاته یه کسه ر ده بیته ملک (بَيْتُ الْمَالِ)، که وابو: بۆ کاریه دهستی موسولمانان دروسته بیداته که سیك، واته: نه گهر کاریه ده ست نه بیدا، نه وه به ناوه دانکردنه وه نابیته ملک هیچ که سیك، هه روه ک له نژییه ی سه رچاوه کاندای پوون کرلوه ته وه.

(وَإِنْ كَانَتْ جَاهِلِيَّةً) به لام نه گهر ویرانبوو وه که ناوه دانی سه رده می کافران بوو: وه ک نیشانه یه کی کافرانی تی دابی، یان گومان له وه دا هه بو: که هی سه رده می کافران، نه و کاته (فَلَا أَظْهَرَ) به فه رمووده ی به هیتر (أَنَّهُ يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ) به هوی زیندووکردنه وه ده کړیته ملک و دروسته وه زه مینی مربوو زیندوو بکړیته وه.

(وَلَا يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ حَرِيمٌ مَعْمُورٌ) پاسکراوی شوینی ناوه دانکراو، به زیندووکردنه وه تا کړیته ملک (وَهُوَ) پاسکراو (مَا تَمَسُّ الْحَاجَةُ إِلَيْهِ) نه و شوینه یه که نقد پیوستی پی ده بی (لِتَمَامِ الْإِنْتِفَاعِ) بۆ سودوهرگرتنی ته واو له شوینه که، ئینجا نه و پاسکراوه ش به گویره ی شوینه که ده گوږی.

که وابو: (فَحَرِيمُ الْقَرْيَةِ) پاسکراوی گوند- دی: (النَّادِي) نه و شوینه یه که خه لک بۆ قسه کردن لای داده نیش و هه م (وَمُرْتَكَضُ الْخَيْلِ) شوینی غارغارانی سوار نه سپه کانه و

وَمُنَاخُ الْإِبِلِ وَمَطْرَحُ الرَّمَادِ وَحَرِيمُ الْبُئْرِ فِي الْمَوَاتِ: مَوْقِفُ التَّارِجِ وَالْحَوْضُ
وَالدُّوْلَابُ وَمُجْتَمَعُ الْمَاءِ وَمُتَرَدُّ الدَّابَّةِ، وَحَرِيمُ الدَّارِ فِي الْمَوَاتِ: مَطْرَحُ رَمَادٍ وَكُنَاسَةٌ
وَتَلْجٍ وَمَمَرٌّ فِي صَوْبِ الْبَابِ، وَحَرِيمُ آبَارِ الْقَنَاةِ: مَالُوْ حُفَرٍ فِيهِ نَقْصٌ مَّاؤُهَا أَوْ خِيفَ
الْإِنْهِيَارِ، وَالدَّارُ الْمَحْفُوفَةُ بِدُوْرٍ لَا حَرِيمَ لَهَا، وَيَتَصَرَّفُ كُلُّ وَاحِدٍ فِي مَلِكِهِ عَلَى الْعَادَةِ،

هم (وَمُنَاخُ الْإِبِلِ) شویتنی شیخ کردنی ووشتره کانهو هم (وَمَطْرَحُ الرَّمَادِ) شویتنی فریدانی
خوَل و خلت و خال و زیل و (وَنَحْوُهَا) نه وهی وه كه نهو شویتنانهیه: وهك یاریگهی مندالانو
مؤلگه و له وهیگهی نازده كه كان و شویتنی دار لیتهینان و كانگی گلو و بهردی خانوو و قه راغی
جۆگه و گشت شویتنه گشتی به کانی تر، واته: نه وانه -هیچیان- دروست نیه نه وانه دان
بکریتنه وه و بکریتنه ملکی تاییه تی که سیک.

هم روه ها پاسکراوی جۆگه ش نه م لاو نه و لایه تی: که له کاتی جۆمال کردن قوپو بهردی
فریئ ده دریتن، هم روه که له (تحفة) دا فەرموویه تی.

(وَحَرِيمُ الْبُئْرِ فِي الْمَوَاتِ) پاسکراوی بیریک که له زه مینیکی مربودا مه لکه ندرابن (مَوْقِفُ
التَّارِجِ) نهو شویتنه یه که بو ناومه لیتجان مرقه که ی لپرا ده وه ستن، هم (وَالْحَوْضُ) نهو
حه وزه یه که ناوه که ی تی ده کریئو هم (وَالدُّوْلَابُ) شویتنی دولا به یه، هم (وَمُجْتَمَعُ الْمَاءِ)
نهو شویتنه یه که ناوی تی دا کو ده کریتنه وه بو ناودانی نازده كه كان و هم (وَمُتَرَدُّ الدَّابَّةِ)
نهو شویتنه یه که و لاغی ناومه لیتجان هاتوچوی تی دا ده کا.

(وَحَرِيمُ الدَّارِ فِي الْمَوَاتِ) پاسکراوی خانووی دروستکراو له زه مینیکی مربودا (مَطْرَحُ رَمَادٍ
وَكُنَاسَةٌ وَتَلْجٍ) نهو شویتنه یه که خوَله میش و خلت و خال و به فری فریئ ده دریتن، هم (وَمَمَرٌّ
فِي صَوْبِ الْبَابِ) شویتنی هاتوچۆکردنه له لای ده رگه وه.

(وَحَرِيمُ آبَارِ الْقَنَاةِ) پاسکراوی بیره کانی کاریز (مَالُوْ حُفَرٍ فِيهِ) نهو شویتنه یه: که نه گهر
بیریکی تازهی لی هه لیکه ندرئ (نَقْصٌ مَّاؤُهَا) به و بیره تازیه ناوی کاریزه که کم ده بو (أَوْ
خِيفَ الْإِنْهِيَارِ) یان ترسی تیکرمانی کاریزه که ده بو (وَالدَّارُ الْمَحْفُوفَةُ بِدُوْرٍ) نهو خانووه ی به
خانووه کانی تر ده وره ی دروه (لَا حَرِيمَ لَهَا) هیچ پاسکراوی نیه، چونکه نه و له
خانووه کانی تر زیاتر مانی نیه.

(وَيَتَصَرَّفُ كُلُّ وَاحِدٍ فِي مَلِكِهِ عَلَى الْعَادَةِ) گشت خاوه نیک به گویره ی عاده ت ده ستکاری له
ملکی خو ی دا ده کا، هه رچه نده به هوی نهو ده ستکاریه ش دراوسنی به که ی زیانی بگاتی:
وهك بیریک له ملکی خو ی دا هه لیکه نهو به هوی بیره که ناوی بیری دراوسنی به که ی کم
بکاته وه، یان دیواری دراوسنی به که ی بهوخی، یان به هوی بیری ناوده ستخانه که ی بیری
ناوی دراوسنی به که ی بگوئی، واته: چونکه نهو ده ستکاریانه ی له ملکی خو ی دا کردون لی
قه ده غه نا کریتن، به و مه رجه ی به گویره ی عاده ت بئ.

فَإِنْ تَعَدَّى ضَمَنَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يَتَّخِذَ دَارَهُ الْمَحْفُوفَةَ بِمَسَاكِنَ حَمَامًا
وَإِصْطَبْلًا، وَحَائِوَتَهُ فِي الْبِزَازِينَ حَائِوَتَ حَدَادٍ إِذَا اخْتَاطَ وَأَحْكَمَ الْجُدْرَانَ، وَيَجُوزُ
إِحْيَاءُ مَوَاتِ الْحَرَمِ دُونَ عَرَفَاتٍ فِي الْأَصَحِّ، قُلْتُ: وَمُزْدَلَفَةُ وَمَنَى كَعَرَفَةَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
وَيَخْتَلِفُ الْإِحْيَاءُ بِحَسَبِ الْقَرْضِ فَإِنْ أَرَادَ مَسْكَنًا اشْتَرِطَ تَحْوِيطَ الْبُقْعَةِ وَسَقْفُ
بَعْضُهَا وَتَغْلِيقُ بَابٍ وَفِي الْبَابِ وَجْهٌ،

به لام (فَإِنْ تَعَدَّى) نه گهر له سنووری عادهت تیپه پریو له عادهت زیاتر ده ستکاری له ملکي
خوی دا کرد، نهو کاته (ضَمَنَ) ده بیته زامینی گشت زیانیک که- ییگومان- به هوی نهو
ده ستکاریه پوو بدا، یان به گومانیکي به هیز: وه کو که سی لیزان و ناگادار شاهیدی بدهن:
که نهو زیانه به هوی نهو ده ستکاریه په یدا بوه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا هه رموویانه،
که و ابو: نه گهر خانووه که ی بکاته کارگه ی ده رمانیکي بوندلو مندالی درلوسیگانی به هوی
بونه که ی بمرن، نهو ده بیته زامین، هه روه که له (نهاية) دا هه رموویه تی.

(وَالْأَصَحُّ) به هه رمووده ی راستر: (أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يَتَّخِذَ دَارَهُ الْمَحْفُوفَةَ بِمَسَاكِنَ) دروسته
خانووه که ی خوی- که به چهند خانوویک ده وره ی دراو- بیکاته (حَمَامًا) که رماو و هه م
(وَإِصْطَبْلًا) بیکاته خانه ی ناژه لو بیکاته فرنی و بیکاته مزگهوت، هه م (وَحَائِوَتُهُ فِي
الْبِزَازِينَ) دروسته دوکانه که ی خوی له ناو کوتا لفرشه کاند ا بکاته (حَائِوَتَ حَدَادٍ) دوکانی
ناسنگرو جلشور (إِذَا اخْتَاطَ وَأَحْكَمَ الْجُدْرَانَ) بهو مه رجه ی پاریزکاری بکاو دیواره کان
باش قایم بکا.

ئینجا بزانه: کومه لیکي زانایان نهو هه رمووده یان هه لېزار بوه: که هه ر ده ستکاریه که بیته
هوی ناواردانی درلوسیگانی و عادهت نه بی، نهو له یی قه ده غه ده کری، هه روه که له
(تحفة) و (نهاية) دا هه رموویانه.

(وَيَجُوزُ إِحْيَاءُ مَوَاتِ الْحَرَمِ) دروسته: شوینه مردووه کانی (حرم) ی پیروژ زیندو و بکریته وه
(لَوْ أَنَّ عَرَفَاتٍ) به لام زه مینى (عرفة) دروست نیه زیندو و بکریته وه (فِي الْأَصَحِّ) له
هه رمووده ی راستر دا (قُلْتُ) نیامی (النواوی) ده هه رموی: (وَمُزْدَلَفَةُ وَمَنَى) هه ر دوکیان
(كَعَرَفَةَ) وه کو زه مینى (عرفة) دروست نیه زیندو و بکریته وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿چونیه تی زیندو و کردنه وه﴾

(وَيَخْتَلِفُ الْإِحْيَاءُ بِحَسَبِ الْقَرْضِ) زیندو و کردنه وه ی زه مینه که به گویره ی مه به سته که ی
لیک جیاوازه، که و ابو: (فَإِنْ أَرَادَ مَسْكَنًا) نه گهر ویستی شوینه که بکاته خانو (أَشْتَرِطَ
تَحْوِيطَ الْبُقْعَةِ) به مه رج داندراوه، دیواریک له ده وره ی پارچه زه مینه که بکاو هه م (وَسَقْفُ
بَعْضُهَا) بان بو هه ندیکیشی دروست بکاو هه م (وَتَغْلِيقُ بَابٍ) ده رگه شی پیوه بخا (وَفِي
الْبَابِ وَجْهٌ) له باره ی ده رگه هه رمووده یه کی بی هیز هه یه: به مه رج نه بی.

أَوْ زَرِيَّةَ ذَوَابٍّ فَتَحْوِيطٌ لَا سَقْفَ، وَفِي الْبَابِ الْخِلَافُ، أَوْ مَزْرَعَةً فَجَمْعُ الثَّرَابِ حَوْلَهَا وَتَسْوِيَةُ الْأَرْضِ وَتَرْتِيبُ مَاءِ لَهَا إِنْ لَمْ يَكْفِهَا الْمَطَرُ الْمُغْتَادُ، لِأَلْزِرَاعَةِ فِي الْأَصَحِّ، أَوْ بُسْتَانًا فَجَمْعُ الثَّرَابِ وَالتَّحْوِيطُ حَيْثُ جَرَتْ الْعَادَةُ بِهِ وَتَهْيِئَةُ مَاءٍ وَيُسْتَرْطُ الْغَرَسُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَمَنْ شَرَعَ فِي عَمَلٍ إِحْيَاءٍ وَلَمْ يُتِمَّهُ أَوْ أَعْلَمَ عَلَى بُقْعَةٍ بِنَصَبِ أَحْجَارٍ أَوْ غُرَزٍ خَشْبًا

﴿ناگاداری﴾: له شوینه واری خیلو کوچه ریه کانیش له گه رمیان و له کویستان به گویره عادهت په فتار ده کړئ، که وایو: نه گهر به کیکیان شوینیکی له ډړکو به ډک کړده و په پټکی خست تاکو خیمه ی لږ د بکوټی، یان که پرو ساباتی لږ دوست بکاو ناژه له کانی لږ دوشی، نه وه نه گهر به مه بهستی ملکایه تی نه و کاره ی کړبښ، نه و پارچه زه مینه ده بیته ملکی خوی، هر چنده له ویش بار بکا، به لام نه گهر به مه بهستی سود لږه ورگرتن نه و کاره ی کړبښ، نه و کاته نه و یان بڼ سود لږه ورگرتن له گشت که سیکی تر له پیشتره تا بار ده کا، هر ووه له (تحفة) و (نهایه) دا پوون کړاوه ته وه.

(أَوْ زَرِيَّةَ ذَوَابٍّ) نه گهر ویستی بیکاته شوینی ناژه له کان، نه و کاته (فَتَحْوِيطٌ) پیویسته دیواری له دوه ډره بکا، به لام (لَا سَقْفَ) بان بڼ کړدن پیویست نیه (وَفِي الْبَابِ الْخِلَافُ) له باره ی دهر گش دوو فهرمووده که ی پرابروو هغه، راستره که یان: مهرجه دهر گه ی هبڼ. (أَوْ مَزْرَعَةً) یان نه گهر ویستی زه مینه که بکاته زه ویی کشتوکال (فَجَمْعُ الثَّرَابِ حَوْلَهَا) مهرجه گلی له دوه ډره کڅ بکاته وه، یان به به ډر دیواری بڼ بکا، یان به ډړک په رښی بڼ بکا، هم (وَتَسْوِيَةُ الْأَرْضِ) زه ویه که ش ډړک بخا، واته: بلندی و نه ویایه تی لایبا، هم (وَتَرْتِيبُ مَاءِ لَهَا) ناویشی بڼ دابین بکا (إِنْ لَمْ يَكْفِهَا الْمَطَرُ الْمُغْتَادُ) نه گهر بارانی عاده تی به س نه بڼ (لَا الزَّرَاعَةَ) به لام مهرج نیه کشتوکاله که ی تی دا بچینی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا.

(أَوْ بُسْتَانًا) یان نه گهر ویستی زه مینه که بکاته باغ، نه و کاته (فَجَمْعُ الثَّرَابِ) مهرجه گلی له دوه ډره کڅ بکاته وه هم (وَالْتَّحْوِيطُ) دیواریش له دوه ډره بکا (حَيْثُ جَرَتْ الْعَادَةُ بِهِ) به گویره عادهت: نه گهر عادهت دیواری به ډر بوو به به ډر دیواره که بکا، نه گهر عادهت په رښی بوو به ډړکو قامیش په رښی بکا، هم (وَتَهْيِئَةُ مَاءٍ) ناویشی بڼ ناماده بکا (و) هره وها (يُسْتَرْطُ الْغَرَسُ) لږه دا به مهرج داندراوه: هه ندیک ډره ختی تی دا بچینی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فهرمووده ی راستی مه زه هب.

(وَمَنْ شَرَعَ فِي عَمَلٍ إِحْيَاءٍ) هر که سیک دهستی کړد به کاری زیندو کړدنه وه ی شوینیکی و (وَلَمْ يُتِمَّهُ) ته و اویشی نه کړد (أَوْ أَعْلَمَ عَلَى بُقْعَةٍ) یان نیشانه ی له سهر پارچه زه مینیک دانا (بِنَصَبِ أَحْجَارٍ أَوْ غُرَزٍ خَشْبًا) چهند به ډړیکي وه کو کیل دانا، یان داړیکي چه قاند، به لام

فَمَتَحَجَّرَ وَهُوَ أَحَقُّ بِهِ، لَكِنَّ الْأَصَحَّ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بَيْعُهُ، وَأَنَّهُ لَوْ أَحْيَاهُ آخَرُ مُلْكَهُ، وَلَوْ طَالَتْ مُدَّةُ التَّحَجُّرِ قَالَ لَهُ السُّلْطَانُ: أَخِي أَوْ أَثْرُكَ، فَإِنْ اسْتَمْهَلَ أَهْمَلُ مُدَّةُ قَرِيبَةٍ، وَلَوْ أَقْطَعَهُ الْإِمَامُ مَوَاتًا صَارَ أَحَقُّ بِإِحْيَائِهِ كَالْمَتَحَجَّرِ، وَلَا يَقْطَعُ إِلَّا قَادِرًا عَلَى الْإِحْيَاءِ وَقَدْرًا يَقْدِرُ عَلَيْهِ، وَكَذَا التَّحَجُّرُ،

هیچ کاری نمی توانی کرد، نه او (فَمَتَحَجَّرَ) شویند که بی خوی قهده غه کرد، واته: نابیته ملکی خوی، که وایو: (وَهُوَ أَحَقُّ بِهِ) نهو له گشت که سیک مانی زیاتره و له پیشتره بۆ زیندو کردنه وی نهو پارچه به (لَكِنَّ الْأَصَحَّ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بَيْعُهُ) به لام به فرموده ی راستر دروست نیه: نهو پارچه به بفروشیته که سیک تر، چونکه نهو خاوه نی شویند که نیه، به لکو مانی هیه بیکاته ملکی خوی و نهو مافهش نافروشی.

(وَأَنَّهُ) هر به فرموده ی راستر (لَوْ أَحْيَاهُ آخَرُ) نه گهر که سیک تر نهو شویند قهده غه کراوه ی بۆ خوی زیندو کرده و نهویش وازی لیته می نابو، نهو (مُلْكُهُ) نهو که سه ده بیته خاوه نی شویند که، به لام گونا هبار ده بی.

(وَلَوْ طَالَتْ مُدَّةُ التَّحَجُّرِ) نه گهر ماوه ی ده ست به سهر د اگرتنی شویند قهده غه کراوه که زور دریز بۆوه، نهو کاته (قَالَ لَهُ السُّلْطَانُ: أَخِي أَوْ أَثْرُكَ) کاریه ده ست پی ی ده لی: بیان زیندوی بکه وه، یان وازی لی بیتنه (فَإِنْ اسْتَمْهَلَ) جا نه گهر داوی مؤله تی کرد (أَهْمَلُ مُدَّةُ قَرِيبَةٍ) بۆ ماوه یه کی نزیک مؤله تی ده دریتی، جا نه گهر نهو ماوه یهش پویشست و زیندوی نه کرده وه، نهو کاته مانی لهو قهده غه کراوه دا نامیتی.

(وَلَوْ أَقْطَعَهُ الْإِمَامُ مَوَاتًا) نه گهر پیشه وای موسولمانان پارچه زه مینیکی دایه که سیک: تا کو بۆ خوی زیندوی بکاته وه، نهو هس (صَارَ أَحَقُّ بِإِحْيَائِهِ) له گشت که سیک مانی زیاتره: نهو پارچه به بۆ خوی زیندو بکاته وه (كَالْمَتَحَجَّرِ) وه ک قهده غه که ری پرابروو، به لام نه گهر پیشه وای پارچه که بی کردنه ملک بداتی، نهو کاته یه کسر ده بیته ملکی وی، ههروه ها نه گهر نهو شویند ویرانبو وانهش - که خاوه نیان نادوززیتته وه - به ملکایه تی بداته که سیک، نهویش ده بیته ملکی وی، ههروه که زوری سهرچاوه کانداهه رمویانه.

که وایو: (وَلَا يَقْطَعُ إِلَّا قَادِرًا عَلَى الْإِحْيَاءِ) پیشه وایو پارچه زهویه ناداته گشت جۆره که سیک، به لکو ته نهاده داته نهو که سه ی توانای زیندو کردنه وی هیه، هه (وَقَدْرًا يَقْدِرُ عَلَيْهِ) ته نهاده ندازه یه کی وه هاشی ده داتی، که توانای زیندو کردنه وی هیه.

(وَكَذَا التَّحَجُّرُ) قهده غه کردنی پرابرووش هر نهوهایه، واته: ته نهاده جۆره که سه مانی هیه پارچه یه ک بۆ خوی قهده غه بکا، که توانای زیندو کردنه وی هیه و ته نهاده نه ندازه ی پتویست بیو توانای زیندو کردنه وی نهو نه ندازه یه یه بی.

وَالْأَظْهَرُ أَنَّ لِلْإِمَامِ أَنْ يَحْمِيَ بُقْعَةً مَوَاتٍ لِرَغْوِ نَعْمٍ جَزِيَّةٍ وَصَدَقَةٍ وَضَالَةٍ وَضَعِيفٍ عَنِ
الْتَّجَعَةِ، وَأَنَّ لَهُ نَقْضَ مَا حَمَاهُ لِلْحَاجَةِ، وَلَا يَحْمِي لِنَفْسِهِ.

﴿پووشانه و پاوان گردنی له وهرگه﴾

(وَالْأَظْهَرُ) به فرموده‌ی به‌میزتر (أَنَّ لِلْإِمَامِ) بۆ پیشه‌وای موسولمانان و بۆ جیگره‌که‌ی
دروسته (أَنَّ يَحْمِي بُقْعَةً مَوَاتٍ) پارچه‌زه‌مینکی مربو و پاوان بکا، واته: قه‌ده‌غی بکا
تاكو خه‌ك نازده‌له‌كان له‌و پارچه‌یه نه‌له‌وه‌پنن، جا نه‌و پاوانه‌ش (لِرَغْوِ نَعْمٍ جَزِيَّةٍ) بۆ
له‌وه‌پاندنی نازده‌له‌كانی سه‌رانه‌یه‌و هم (وَصَدَقَةٍ) بۆ نازده‌له‌كانی زه‌كاتو هم (وَضَالَةٍ) بۆ
نازده‌له‌كانی ونبوو و هم (وَضَعِيفٍ عَنِ التَّجَعَةِ) بۆ نه‌و نازده‌له‌ی بن‌هیزه‌و ناگاته له‌وه‌پگی
دورو، ئینجا به‌و مهرجه‌ش دروسته: كه له‌وه‌پگی‌تر-جگه له‌ پاوانكروه‌كه- زۆر بن‌و
به‌شی له‌وه‌پانی نازده‌له‌كانی خه‌ك بكن، هه‌رچه‌ند دوریش بن.

(وَأَنَّ لَهُ نَقْضَ مَا حَمَاهُ لِلْحَاجَةِ) هم بۆ پیشه‌وای موسولمانان دروسته: پاوانكروای خۆی و
كاربه‌ده‌سته‌كانی پیشه‌خۆیشی هه‌لبوه‌شینیته‌وه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان (وَلَا يَحْمِي
لِنَفْسِهِ) نابن: نه‌ پیشه‌ولو نه‌ خه‌لكی‌تر شویننك بۆ خۆی پاوان بکا، چونكه نه‌و
پاوانكردنه‌ تایبه‌ته به‌ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی نیسلام، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ﴿لَا حِمَى
إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ﴾ روه البخاری، پاوانكردنی له‌وه‌پگی گشتی ته‌نها بۆ خواو بۆ
پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ هه‌چ كه‌سی‌کی‌تر مای پاوانكردنی نه‌.

﴿ناگاداری﴾: هه‌رچه‌كه‌ كاربه‌ده‌سته، یان خه‌لكی‌تر شتیك له‌و كه‌سانه‌ وه‌ریگرن: كه له
پاوانكروایکی مربوو، یان له له‌وه‌پگی‌یه‌کی مربو نازده‌له‌كانیان ده‌له‌وه‌پنن، هه‌روه‌ك له
زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌كاندا فرموویانه، واته: به‌ به‌لگی حه‌یسه‌كه‌ی داهاتوو، جا نه‌و شته
هه‌رچه‌م‌یه‌ی وه‌رده‌گیرئ له‌ كوردستاندا پئی ده‌گۆترئ: (پووشانه). هم ده‌شگۆترئ:
(پاوان فروشتن). جا نه‌و شته‌ هه‌رچه‌مه‌-پاره‌ بئ، یان شتیکی‌تر- نابیتته‌ ملكی نه‌و
كه‌سه‌ی وه‌ری‌گرتوه، جیاوازی نه‌: خه‌لكی شویننكه‌ به‌ تیکرای وه‌ری‌بگرن، یان ته‌نها
خاوه‌ن ده‌سه‌لات و زۆرداریك وه‌ری‌بگرن، كه‌واته: نه‌گه‌ر به‌ ناوی زه‌كاتیش وه‌ری‌بگرن، به
زه‌كات ناچئو له‌ هه‌موو حاله‌تیکدا واجبه: بۆ خاوه‌نه‌كه‌ی بگه‌ریننریتته‌وه.

هه‌روه‌ها نه‌و خاوه‌ن نازده‌لانه‌ی به‌ لای دئی‌یه‌كدا پاده‌برن و ده‌چنه‌ شویننکی‌تر، بۆ
دانیش‌توانی دئی‌یه‌كه‌ دروست نه‌: قه‌ده‌غی‌یان بكن له‌ له‌وه‌پاندنی نازده‌له‌كانیان
له‌ له‌وه‌پگه‌گشتیه‌كه‌ی دئی‌یه‌كه‌، واته: نه‌و ماوه‌یه‌ی به‌وئدا پاده‌برن، هه‌روه‌ك له
(تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه، كه‌واته: نه‌گه‌ر له‌وه‌پگه‌كه‌ له‌ پتویستی خۆیان زیاد بئ،
نه‌و كاته ناتوانن له‌ له‌وه‌پاندنی یه‌كجاریش قه‌ده‌غی‌یان بكن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی:

(فَصْلٌ مِّنْفَعَةُ الشَّارِعِ الْمُرُورُ، وَيَجُوزُ الْجُلُوسُ بِهِ لَاسْتِرَاحَةٍ وَمُعَامَلَةٍ وَخَوِهُمَا إِذَا لَمْ يُضَيَّقْ عَلَى الْمَارَةِ، وَلَا يُشْتَرَطُ إِذْنُ الْإِمَامِ، وَلَهُ تَطْلِيلٌ مَّقْعَدِهِ بِأَرِيَّةٍ وَغَيْرِهَا، وَلَوْ سَبَقَ إِلَيْهِ إِنْثَانٌ أَقْرَعٌ، وَقِيلَ يُقَدِّمُ الْإِمَامُ بِرَأْيِهِ،

﴿اَناسُ شُرَكَاءٍ فِي ثَلَاثَةٍ: الْكَلْبُ وَالْمَاءُ وَالشَّارِعُ﴾ رواه أبو داود بسند صالح، خه لك له سئ شتدا هاويه شن: له گياو له ناو وله ناگردا.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي سَوْدَه كَانِي هَاوِيه ش﴾

(مِنْفَعَةُ الشَّارِعِ) بنچينه ي سودي ريگه (الْمُرُورُ) هاتوجو كردنه به لام (وَيَجُوزُ الْجُلُوسُ بِهِ) دروسته: له ريگه دابنيش (لَاسْتِرَاحَةٍ وَمُعَامَلَةٍ وَخَوِهُمَا) بؤ حه سانه وه مامله ت كردن وه جوړه شتانه: وه كو پيشه سازي و چاوه روان كردن (إِذَا لَمْ يُضَيَّقْ عَلَى الْمَارَةِ) به و مرجه ي ريگه كه به رته نگ نه كا له و كه سانه ي هاتوجو ده كن.

(وَلَا يُشْتَرَطُ إِذْنُ الْإِمَامِ) بؤ دانيشتن ريگه و سوده كاني تري ريگه، ئيزندانى كاريه ده ست به مرج داناندي، هه روه ها (وَلَهُ) نه و كه سه ي له ريگه داده نيشي بؤى دروسته (تَطْلِيلٌ مَّقْعَدِهِ بِأَرِيَّةٍ) له شويئى دانيشتنى خوى ستيه ريك بكا: به كه پروكه يه ك، هه م (وَغَيْرِهَا) به شتي تريش وه ك پارچه جل و لقي بره خت، به و مرجه ي زيان له خه لكى تر نه دا، به لام دروست نيه خانوي تي دا بكا.

(وَلَوْ سَبَقَ إِلَيْهِ إِنْثَانٌ) نه گهر دوو كه س ويكرا هاتنه شويئيكي ريگه كه و به شي هه ربووكياني نه ده كرو بووه كي شه يان، نه و كاته (أَقْرَعٌ) پشه كه له نيوانياندا ده كروي بؤ كامه يان ده رچوو، نه ويان تي بدا داده نيشي و واجبه: نه وي تر واز بيئي (وَقِيلَ) له فه رموده يه كي بن هيژدا (يُقَدِّمُ الْإِمَامُ بِرَأْيِهِ) كاريه ده ست يه كيكيان وه پيش نه وي تر ده خا به بؤ جووني خوى.

﴿لَا كَادَارِي﴾: نه بؤ كاريه ده ست و نه بؤ خه لكى تريش دروست نيه: كروي له و كه سانه وه ريگرن: كه له سهر ريگه كاندا كرپن و فروشتن و پيشه سازي و نه و جوړه كارانه ده كن، هه روه كه له زؤبه ي سهر چاوه كاندا فه رمويانه.

ئينجا بزانه: دروست نيه مړؤف- به بن ئيزن- له سهر كؤسپه ده رگي دوكان و خانوو دابنيش، جا نه گهر خاوه نه كه ي ئيزنيشي بدا، نه و كاته ش بؤى دروسته نه ويان ده ريكاو يه كيكي تر بهيئيته شويته كه ي، هه روه ها دانيشتن له ده ورويه ري دوكان و خانوش- نه گهر زيانى بؤ خاوه نه كانيان هه ي- به بن ئيزن دروست نيه، واته: به لام نه گهر زيانى نه يي، نه و كاته به بن ئيزن دروسته، به لام به هيچ جوړيك دروست نيه كروي له دانيشتوي سهر كؤسپه كه و ده ورويه ري خانوه كه وه ريگري، هه روه كه له (مغنى) دا پوون كراوه ته وه.

وَلَوْ جَلَسَ فِيهِ لِلْمُعَامَلَةِ ثُمَّ فَارَقَهُ تَارِكاً لِلْحَرْفَةِ أَوْ مُنْتَقِلاً إِلَى غَيْرِهِ بَطَلَ حَقُّهُ، وَإِنْ فَارَقَهُ لِيُعَوِّدَ لَمْ يَبْطُلْ إِلَّا أَنْ تَطُولَ مُفَارَقَتُهُ بِحَيْثُ يَنْقَطِعُ مُعَامَلُوهُ عَنْهُ وَيَأْلَفُونَ غَيْرَهُ، وَمَنْ أَلْفَ مِنَ الْمَسْجِدِ مَوْضِعاً يُفْتَى فِيهِ وَيُقْرَأُ كَالْجَالِسِ فِي شَارِعِ الْمُعَامَلَةِ، وَلَوْ جَلَسَ فِيهِ لَصَلَاةٌ لَمْ يَصِرْ أَحَقُّ بِهِ فِي غَيْرِهَا،

ديسان بزانه: بۆ دوکاندارو بۆ مامله تڅی سهر پڼگه ش لروسته: نه و که سانه قه دهغه بکه ن که له پيشيان راده وه ستنو ده بڼه هوی نه ديتنی که لوپه له که يان و پڼگه ی کړپاره کانيان ده گرن، هه روه که له (نهاية) و (مغنی) دا هه رموويانه.

(وَلَوْ جَلَسَ فِيهِ لِلْمُعَامَلَةِ) نه گهر که سيک له پڼگه دا دانيسشت بۆ کړين و فروشتنو پيشه سازي (ثُمَّ فَارَقَهُ تَارِكاً لِلْحَرْفَةِ) نينجا شوينه که ی به جی میشت، چونکه وازی له کاره که ی هینا (أَوْ مُنْتَقِلاً إِلَى غَيْرِهِ) يان به و مه به سته ی بپواته شوینیکي تر تا له وی کاره که ی بکا، نه وه له هه ربړو مه سه له دا (بَطَلَ حَقُّهُ) مای له و شوينه دا ناميڼی، که واته: لروسته یه کيکي تر بجيته شوينه که ی، به لام (وَإِنْ فَارَقَهُ لِيُعَوِّدَ) نه گهر به و مه به سته رويشتبو، تا کو بگه پڼته وه شوينه که ی خوی: وه که له شه وی دا بپواته وه مالی خوی، يان بۆ هه سانه وه بپواته شوینیک، نه و کاته (لَمْ يَبْطُلْ) مای به تال نابې و هه ر ده ميڼی، پتيغه مبه ر ﷺ ده هه رموی: ﴿إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ﴾ رواه مسلم، هه ر که سيک له شوینی خوی هه لساو رويشت، نينجا گه پراوه، نه وه له گشت که سيک له پيشتره بۆ شوينه که ی خوی.

(إِلَّا أَنْ تَطُولَ مُفَارَقَتُهُ) مه گهر به جی میشته که ی زور دريژ بڼ (بَحَيْثُ يَنْقَطِعُ مُعَامَلُوهُ عَنْهُ) به شيوه به کی وه ها: مامله تڅی به کانی وازی لی بڼنو (وَيَأْلَفُونَ غَيْرَهُ) هاموشوی که سيکي تر بکه ن، نه و کاته ش مای ناميڼی.

(وَمَنْ أَلْفَ مِنَ الْمَسْجِدِ مَوْضِعاً) نه گهر که سيک هاموشوی شوینیکي له مزگه وت ده کرد (يُفْتَى فِيهِ) له و شوينه دا (فتوا ی) ده دا (وَيُقْرَأُ) يان ده رسی قورښان، يان هه ديس، يان شهر، يان ده ره سه کانی تری نايینی ده گوتنه وه، نه و زانايه ش (كَالْجَالِسِ فِي شَارِعِ الْمُعَامَلَةِ) وه که نه و که سه برپاری بۆ ده درئ: که بۆ ماملت کردن له پڼگه داده نيشی، واته: تا به ته وای شوينه که به جی نه هیلې، هيچ که سيک ناتوانی ده ری بکا، هه روه ها نابې نه ویش به هوی ده رس گوتنه وه مزگه وت که له نويز که ران به رته نگ بکا و نابې نويزيان لی تیک بدا.

به لام (وَلَوْ جَلَسَ فِيهِ لَصَلَاةٌ) نه گهر که سيک له مزگه وت دا له شوینیک دانيسشت بۆ نويز کردن، نه وه (لَمْ يَصِرْ أَحَقُّ بِهِ فِي غَيْرِهَا) جگه له و نويزه له هيچ نويزيکي تر دا مای

فَلَوْ فَارَقَهُ لِحَاجَةٍ لِيَعُودَ لَمْ يَنْطَلِ اخْتِصَاصُهُ فِي تِلْكَ الصَّلَاةِ فِي الْأَصَحِّ وَإِنْ لَمْ يَتْرُكْ إِزَارَهُ، وَلَوْ سَبَقَ رَجُلٌ إِلَى مَوْضِعٍ مِنْ رِبَاطٍ مُسَبَّلٍ أَوْ فُقَيْةٍ إِلَى مَدْرَسَةٍ أَوْ صُوفِيٍّ إِلَى خَانَقَاهُ لَمْ يُزْعَجْ وَلَمْ يَنْطَلِ حَقُّهُ بِخُرُوجِهِ لِشِرَاءِ حَاجَةٍ وَتَحْوِهِ. (فَصْلٌ) الْمَعْدِنُ الظَّاهِرُ: وَهُوَ مَا خَرَجَ بِإِعْلَاجٍ كَنَفِطٍ وَكَبْرِيتٍ وَقَارٍ وَمُومِيَاءٍ

له که سیتیکی تر زیاتر نیه لهو شوینده دا، که واته: نه گهر لهو نویژده وه تا نویژکی تر هه ر لهو شوینده دا مایه وه، نه وه مافه که ی هه ر برده وامه.

هه روه ما (فَلَوْ فَارَقَهُ لِحَاجَةٍ) نه گهر پیښ نه وه ی نویژده که بکا له شوینده پوښت له بهر پتویستی که (لِيَعُودَ) تا کو له دوا ی به جی هینانی پتویستی که بیت هه شوینده که، نه و کاته ش (لَمْ يَنْطَلِ اخْتِصَاصُهُ فِي تِلْكَ الصَّلَاةِ) تاییه تیه که ی بهو شوینده وه لهو نویژده دا به تال نابیت هه (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ی راستردا (وَإِنْ لَمْ يَتْرُكْ إِزَارَهُ) هه رچه ند په شته ماله که ی، یان شتیکی تری لهو شوینده ش به جی نه هیشتب، به به لگی هه دیسه که ی پرابروو، به لام نه گهر نیقامه تی نویژ کرلو له کاتی نویژدابه ستندا حازر نه بو، نه و کاته شوینده که ی پر ده کریته وه، جا نه گهر شتیکیشی له شوینی خوی به جی هیشتبو، نه و کاته یه کی که به پی ی خوی لای ده دلو پیزی نویژده که پیکوه ده ندریت هه وه، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کاند ا هه رمویانه.

(وَلَوْ سَبَقَ رَجُلٌ إِلَى مَوْضِعٍ مِنْ رِبَاطٍ مُسَبَّلٍ) نه گهر پیاو ی که پیښ خه لگی تر هاته شوینتی که لهو خانانه ی بۆ خیرات یروست کراون له ریگی خوا پتویست وه ژاره کانی تی دا ده حاوینده وه (أَوْ فُقَيْةٍ إِلَى مَدْرَسَةٍ) یان ماموستایه کی ثایینی، یان قوتاییه کی ثایینی پیښدا چوو خویندنگایه کی ثایینی (أَوْ صُوفِيٍّ إِلَى خَانَقَاهُ) یان صوفیه که پیښدا هاته خانقایه که، هه ر یه کی که له واته (لَمْ يُزْعَجْ) به ناهق ده رناکری و (وَلَمْ يَنْطَلِ حَقُّهُ بِخُرُوجِهِ) هه روه ما ی مانه وه شی لهو شوینده دا نافه وتی به هوی چوونه ده روه ی (لِشِرَاءِ حَاجَةٍ) بۆ کری ی پتویستی که ان و (وَتَحْوِهِ) بۆ نه و جوړه شتانه شی که وه کت کرین ده بڼه عوز.

که واته: نه گهر به هوی نه خویشی، یان ترس، یان به عاده ت له مانگی په مازان و له جه نه کاند ا قوتایی ثایینی خویندنگای به جی هیشت، نه وه مافی نافه وتی، هه رچه ند یاتاغو که لوپه له که شی به جی نه هیتلی، به لام نه گهر به بی عوز پوښت، یان ماوه یه کی زور بزر بوو، یان وزی له خویندن هیتا، یان سوقی وزی له خواپه رستی هیتا، نه و کاته مافی له شوینده که نامیتنی و ده رده کری، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کاند ا پوون کراوه ت وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي كَانْگَه كَانِي هَاوِيه ش﴾

(الْمَعْدِنُ الظَّاهِرُ) کانگی ناشکرا (وَمُومِيَاءٍ مَا خَرَجَ بِإِعْلَاجٍ) نه وه یه: به بی کارکردن به ده رکه وتوه (ك) وه (نَفَط)، هه م (وَكَبْرِيت) کوکریو (وَقَارٍ) قیرو (وَمُومِيَاءٍ) مومیاو

وَبَرَامَ وَأَخْجَارَ رَحَى لَا يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ، وَلَا يَنْبُتُ فِيهِ اخْتِصَاصٌ بِتَحْجُرٍ وَلَا إِقْطَاعٍ، فَإِنْ ضَاقَ نَيْلُهُ قَدَمُ السَّابِقِ بِقَدْرِ حَاجَتِهِ فَإِنْ طَلَبَ زِيَادَةً فَلَا أَصَحَّ إِزْعَاجُهُ، فَلَوْ جَاءَ مَعَا أَقْرِعَ فِي الْأَصَحِّ، وَالْمَعْدُنُ الْبَاطِنُ: وَهُوَ مَا لَا يَخْرُجُ إِلَّا بِعِلَاجٍ كَذَهَبٍ وَفِضَّةٍ وَحَدِيدٍ وَنَحَاسٍ لَا يُمْلِكُ بِالْحَفْرِ وَالْعَمَلِ فِي الْأَظْهَرِ،

(وَبَرَامِ) بهردی دیزه و (وَأَخْجَارَ رَحَى) بهردی ناش و بهردی مه پمپو بهردی دروستکردنی خانوو و بهردی گهچ و خوی و نه و جوړه شته گشتیانه (لَا يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ) به هوی زیندو و کړنه وه نایته ملکي هیچ که سیک، هم (وَلَا يَنْبُتُ فِيهِ اخْتِصَاصٌ بِتَحْجُرٍ) ناشیته تاییه تی هیچ که سیک به هوی قه ده غه کردن و ده ست به سرداگرتن (وَلَا إِقْطَاعٍ) هم به پیته خشینی کاریه ده ستیش نایته تاییه تی هیچ که سیک، چونکه نه و جوړه کانگایانه هاویه شن له نیوان خه لکداو هر که سیک مافی هیه به نه ندازه ی پیوستی خوی لی بیا وه کو گیاو ناوی گشتی ﴿عَنْ أَبِي بَنْ حَمَالٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أَقْطَعَهُ مِلْحَ مَآرِبٍ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّهُ كَالْمَاءِ الْعَدُوِّ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فَلَا إِذْنَ﴾ رواه أصحاب السنن و صححه ابن حبان، پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ کانگی خوی (مَآرِبِ) دایه پیاوینک، نینجا پیاوینکی تر گوتی: نه و کانگایه وه ناوی په وانی گشتی به رده وامه، پیغه مبه ریش رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فره مووی: که وایو: نایده من.

(فَإِنْ ضَاقَ نَيْلُهُ) جا نه گره ده سته وتی کانگه که به شی نوو که س، یان زیاتری نه ده کرد، نه و کاته (قَدَمُ السَّابِقِ) کامه یان پیښدا گه یوه ته کانگه که نه ویان وه پیش دبخری (بِقَدْرِ حَاجَتِهِ) به نه ندازه ی پیوستی خوی بیبا (فَإِنْ طَلَبَ زِيَادَةً) جا نه گره له پیوستی خوی زیاتری دلوا کرد، نه وه (فَلَا أَصَحَّ إِزْعَاجُهُ) به فره مووده ی راستر دهرده کړی به و مرجه ی له لای خه لکی تر پاله په سته ی له گڼل بکړی له سر کانگه که، نه گینا: وازی لږده میتړی.

(فَلَوْ جَاءَ مَعَا) جا نه گره نوو که س ویکړا هاتنه سر کانگه که به شی هره نووکیانی نه ده کرد، نه و کاته (أَقْرِعَ فِي الْأَصَحِّ) پشکه له نیوانیاندا ده کړی له فره مووده ی راستردا، به لام نه گره به شی هره نووکیانی ده کرد، نه و کاته هره نووکیان ویکړا به شی خویانی لی دهبه ن، جیاوازی دوه له مهنو هه ژار نیه، هم جیاوازی نیه: بق پیوستی بیبا، یان بق بارزگانی، هره وه له زوړیه ی سه رچاوه کانداه فره موویانه.

(وَالْمَعْدُنُ الْبَاطِنُ) کانگی ناو زه مین (وَهُوَ مَا لَا يَخْرُجُ إِلَّا بِعِلَاجٍ) که ته نها به هوی کارکردن به دهر ده که وئی (كَذَهَبٍ وَفِضَّةٍ) وه کو زپو زیو، هم (وَحَدِيدٍ وَنَحَاسٍ) وه کو ناسرو مس و نه و جوړه شتانه (لَا يُمْلِكُ بِالْحَفْرِ وَالْعَمَلِ) شوینه که ی نایته ملکي هیچ که سیک به هوی هه لکه ندنو کار تی داکړن (فِي الْأَظْهَرِ) له فره مووده ی به میتړدا، به لکو ته نها ده سته وته که ی ده پیته ملکي نه و که سه ی کاری تی دا کړنه و به کارکردن وه ده سته میتاوه.

وَمَنْ أَحْيَا مَوَاتًا فَظَهَرَ فِيهِ مَعْدَنٌ بَاطِنٌ مَلَكُهُ، وَالْمِيَاهُ الْمُبَاحَةُ مِنَ الْأَوْدِيَةِ وَالْعُيُونِ فِي الْجِبَالِ يَسْتَوِي النَّاسُ فِيهَا، فَإِنْ أَرَادَ قَوْمٌ سَقَى أَرْضِيهِمْ مِنْهَا فَضَاقَ سُقَى الْأَعْلَى فَأَلْأَعْلَى وَحَبَسَ كُلُّ وَاحِدٍ الْمَاءَ حَتَّى يَبْلُغَ الْكَعْبَيْنِ، فَإِنْ كَانَ فِي الْأَرْضِ ارْتِفَاعٌ وَانْخِفَاضٌ أَفْرَدَ كُلُّ طَرَفٍ بِسُقَى، وَمَا أَخَذَ مِنْ هَذَا الْمَاءِ فِي إِتَاءِ مُلْكٍ عَلَى الصَّحِيحِ،

(وَمَنْ أَحْيَا مَوَاتًا) هر که سیك شوینیکی مردوی زیندو کرده و (فَظَهَرَ فِيهِ مَعْدَنٌ بَاطِنٌ) نینجا کانگیه کی ناو زه مینی تیدا تاشکرا بوو، نه و که سه (مَلَكُهُ) ده بیته خاوه نی کانگیه ش، واته: به و مهرجی له حاله تی زیندو کردنه و ده ا نه یزانی بی نه و کانگیه هه یه، نه گینا: نابیته خاوه نی کانگیه، چونکه مه به سته کی خراب بووه، هه روه که له زوری یه سه رچاوه کاند ا هه رمویانه .

(وَالْمِيَاهُ الْمُبَاحَةُ) نه و ناوه گشتیانه ی دینه دهر وه (مِنَ الْأَوْدِيَةِ وَالْعُيُونِ فِي الْجِبَالِ) له گه لیه کان و له سه رچاوه کانی ناو چیاو ده شت (يَسْتَوِي النَّاسُ فِيهَا) گشت که سیك تییا ندا هاویه شه، به به لگی حه دیسه کی (النَّاسُ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثَةِ الْكَلَاءِ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ) پیردوو، واته: خه که له گیاو ناو و ناگردا هاویه شن.

(فَإِنْ أَرَادَ قَوْمٌ سَقَى أَرْضِيهِمْ مِنْهَا) جا نه گه ر کومه لیک ویستیان زهویه کانی خویان له و ناوه گشتی یه ناو بده ن (فَضَاقَ) ناوه که ش به شی نه ده کرد، نه و کاته (سُقَى الْأَعْلَى فَأَلْأَعْلَى) زهویه کی سه روه تر: که له ناوه که نزیک تره، نینجا نه وه کی تر... به و جوړه ناوده درئ، هه رچه ند کشتو کاله کی خواره وهش ووشک بی تا توبه تی ده گاتی (وَحَبَسَ كُلُّ وَاحِدٍ الْمَاءَ) هر که سه ش ناو له ناو ملکی خوی دا پاده گرئ (حَتَّى يَبْلُغَ الْكَعْبَيْنِ) تا ده گاته گوزینگه کان (فَإِنْ كَانَ فِي الْأَرْضِ ارْتِفَاعٌ وَانْخِفَاضٌ) جا نه گه ر زه مینه که بلندو نه وی تیدا بوو، نه و کاته (أَفْرَدَ كُلُّ طَرَفٍ بِسُقَى) گشت لایه که به ته نها ناوده درئ، تا کو له مای خوی زیاتر ناوه که نه با.

﴿ناگاداری﴾: نه گه ر که سیك ویستی زه مینی که زیندو بکاته وه و له و ناوه گشتی یه ناوی بدا، نه وه نه گه ر ته نگایی په یدا بکاو ناوه که به ش نه کا، نه و کاته بئ خاوه نه کانی پی شه وی دروسته: ریگی نه دهن و له ناودانه که ش قه ده غه ی بکه ن، هه روه ها ناوی نه و سه رچاوانه ی له ملکیندا به ده ست که سیکه وه بن، یان به ده ست کومه لیکه وه بنو بنچینه که یان نه زاندرئ، نه وه بریاری ملکایه تی ناوه که بئ نه وان ده درئ و که سی تر ناتوانئ ناوه که یان لبستیئ، هه روه که له زوری یه سه رچاوه کاند ا پرون کرلو ته وه .

(وَمَا أَخَذَ مِنْ هَذَا الْمَاءِ فِي إِتَاءِ) هر ناویکی له و ناوه گشتیانه وه رگیرایی و خرابیته ناو جامیک، یان حه وزیک (مُلْكٍ عَلَى الصَّحِيحِ) ده بیته ملکی نه و که سه ی وه ری گرتوه، له سه ر هه رموده ی راست.

وَحَافِرُ بئرِ بِمَوَاتٍ لِلإِرتِفَاقِ أَوَّلَى بِمَاءِهَا حَتَّى يَرْتَحِلَ، وَالْمَخْفُورَةُ لِلتَّمْلُكِ أَوْ فِي مَلِكٍ يُمْلِكُ مَأْوَها فِي الْأَصَحِّ، وَسَوَاءٌ مَلِكُهُ أَمْ لَا: لَا يَلْزَمُهُ بَذْلُ مَا فَضَلَ عَنْ حَاجَتِهِ لِرِزْعٍ، وَيَجِبُ لِمَاشِيَةٍ عَلَى الصَّحِيحِ، وَالْقَنَاةُ الْمُشْتَرَكَةُ يُقَسَّمُ مَأْوَها بِنَصَبِ خَشَبَةٍ فِي عُرْضِ النَّهْرِ فِيهَا تُقَبُّ مُتَسَاوِيَةً أَوْ مُتَفَاوِتَةً عَلَى قَدْرِ الْحِصَصِ، وَلَهُمُ الْقِسْمَةُ مَهَيَّأَةً.

(وَحَافِرُ بئرِ بِمَوَاتٍ لِلِإِرتِفَاقِ) نهو که سہی له زه مینیکی مردودا بیریکی هه لکه ندوه، تا کو بۆ خوی سودی لئوه ریگری، نه که بۆ ملکایه تی، نه وه (أَوَّلَى بِمَاءِهَا حَتَّى يَرْتَحِلَ) له گشت که سیک زیاتر مافی له ناوه که دا هه یه تا بار ده کا، نینجا هه ر کاتیکی باری کرد، بیر که بۆ گشت که سیک حه لال ده بی، که وابو: دروست نیه: بیر که پر بکاته وه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه .

(وَالْمَخْفُورَةُ لِلتَّمْلُكِ) به لام نهو بیرهی له زه مینیکی مردودا هه لیکه ندوه بۆ نه وه ی بیکاته ملکی خوی (أَوْ فِي مَلِكٍ) یان له ناو ملکیکی خوی دا هه لیکه ندوه، نهو کاته (يُمْلِكُ مَأْوَها) له هه ردوه مه سه له دا ناوه که ی ده بیته ملکی خاوه نی بیر که (فِي الْأَصَحِّ) له فه رمووده ی راستردا.

(وَسَوَاءٌ) لهو مه سه له یه دا یه کسانه - (مَلِكُهُ أَمْ لَا) بیته خاوه نی ناوی بیر که، یان نا- له هه ردوه حاله تدا (لَا يَلْزَمُهُ بَذْلُ مَا فَضَلَ عَنْ حَاجَتِهِ لِرِزْعٍ) له سه ری واجب نیه: نهو ناوه ی له پیویستی خوی زیاتره بۆ کشتوکال بیداته که سیکی تر، به لام (وَيَجِبُ لِمَاشِيَةٍ عَلَى الصَّحِيحِ) واجبه: بۆ ناودانی ناژله بیداته خه لکی تر، بهو مه رجه ی ناویکی تر بیته وه جی یو زیان نه گاته کشتوکال و ناژله کانی خوی، جا هه ر کاتیکی به خشیینی ناو واجب بی، دروست نیه هیچ شتیکی له به رامبه ر ناودانه که وه ریگری، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فه رموویانه .

(وَالْقَنَاةُ الْمُشْتَرَكَةُ) ناوی کاریزو سه رچاوه ی هاویه ش له نینوان کۆمه لیکدا (يُقَسَّمُ مَأْوَها) ناوه که ی به ش ده کری (بِنَصَبِ خَشَبَةٍ فِي عُرْضِ النَّهْرِ) به داچه قاندنی دلرێک له ناو پوو باره که دا (فِيهَا تُقَبُّ مُتَسَاوِيَةً) دلره که چه ند کونیکی یه کسان ی تئ دابن (أَوْ مُتَفَاوِتَةً عَلَى قَدْرِ الْحِصَصِ) یان لیک جیاواز بن به گویره ی به شه ناوه کان (وَلَهُمُ الْقِسْمَةُ مَهَيَّأَةً) هه روه ها بۆیان دروسته به تۆبه تیش ناوه که به ش بکه ن: له سه ر حیسابی پۆژ، یان کاتژمیر، به گویره ی به شی ملکه کان.

﴿ناگااداری﴾ یه که م: دروست نیه به شه ناوی نه م زه وی و باغه ی بیا بۆ زه وی و باغیکی تر: که به شی له م ناوه دا نه بین، جیاوازی نیه: نه وی تریش به رلو بی، یان نیه کار بی؟ چونکه له مه ویدا دلاوی به شه ناویکی وه های بۆ ده کا: که له مه ویش نه بیوه، هه روه که له زۆریه ی

(کتابُ الوَقْفِ)

شَرَطُ الْوَاقِفِ: صَحَّةُ عِبَارَتِهِ وَأَهْلِيَّةُ التَّبَرُّعِ، وَالْمَوْقُوفِ: دَوَامُ الْإِنْتِفَاعِ بِهِ، لَا مَطْعُومَ وَرِيحَانًا، وَيَصِحُّ وَقْفُ عَقَارٍ وَمَنْقُولٍ

سەرچاوه کاندای فەرموویانه، چا نه گهر به شه ناوه که یخوی له ملک یخوی زیاد بوو، نه و کاته چون حهز دهکا: دهستکاری ناوه که دهکا، ته نه ناوی ناوه که بیاته ملک یکی تر: که به شی له ناوه که دا نه بی، ههروه که له (مغنی) دا فەرموویته، واته: چونکه له و حاله ته شدا مه ترسی نه وه ههیه له مه و بوا بلی: بۆ نه و ملک شه به شه له ناوه که دا ههیه.

دووه م: دروست نیه به شه ناوی ملک که یخوی بفروشیته که سیکی تر، چونکه ناوی په و ان ناگونجی ته سلیمی کړیار بکړی، له بهر نه وه ی بهر بهر ناویکی تر دیو تیکه لی فروشراوه که ده بیو نه ندازه یشی نازاندی، ههروه که له (نهایه) و (مغنی) دا په و ن کراوه ته وه.

﴿کتابُ الوَقْفِ: په ړتوکی ووقف﴾

واته: وه ستاندنی مال یکی بهرده وامی به سود: له سهر په وه کی حه لال له پیگه ی خوا، تا کو نه فروشری و نه به خشری، به لکو بهرده وام سودی لوه ریگری. وه ک بلی: نه م خانووه و وقف کرد له سهر نه م مرگه و ته.

نیجا بزانه: وه فکردن خیریکی نه بپاوه یه، له دوا ی مردنی وه ففکه ره که ش خیره که ی هه بۆ ده جی، پیغه مبه ر علیه السلام ده فرموی: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ﴾ رواه مسلم، هه کاتیک ئاده میزاد مرد، خیری کرده وه کانی خوی ده بی، ته نه له سی کرده وه یخوی خیره که ی بهرده وامه، یه که م: خیریکی په وانی بهرده وامی وه کو وقف. دووه م: زانستیکی نایینی به سود. سی یه م: مندال یکی خوی که پیاوچاک بیو دوعای بۆ بکا.

(شَرَطُ الْوَاقِفِ) مه رچی وه ففکه ر، واته: نه و که سه ی ماله که وقف دهکا، نه مه یه: (صَحَّةُ عِبَارَتِهِ) قسه کردنی دروست بی، واته: مندال و شیت و زوړ لیکراو نه بی، هه م (وَأَهْلِيَّةُ التَّبَرُّعِ) مال به خشینیشی دروست بی، واته: خاوه نی ماله وه ففکراوه که بی، کویله نه بیو قه ده غه کراو نه بی.

(وَالْمَوْقُوفِ) مه رچی ماله وه ففکراوه که ش نه مه یه (دَوَامُ الْإِنْتِفَاعِ بِهِ) بهرده وام سودی لی وه ریگری، واته: (لَا مَطْعُومَ وَرِيحَانًا) خورده مه نی نه بی و په یحان و نه و جوړه گیایانه ش نه بی، چونکه سوده که یان بهرده وام نیه (وَيَصِحُّ وَقْفُ عَقَارٍ) دروسته وه فکردنی زه ویو باغ و خانو، به (اجماع) ی زانایانی نایینی، هه م (وَمَنْقُولٍ) دروسته: وه فکردنی نه و جوړه شته ی ده گوزر یته وه: وه کو کتیب و نازه لو جل و چه کو نو تو میبل... هتد، پیغه مبه ر علیه السلام

وَمُشَاعٍ، لَا عَبْدَ وَتَوْبَ فِي الذَّمَّةِ، وَلَا وَقْفُ حُرِّ نَفْسُهُ، وَكَذَا مُسْتَوْلَدَةٌ وَكَلْبٌ مُعْلَمٌ
وَأَحَدُ عَبْدَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ وَقَفَ بِنَاءٌ أَوْ غِرَاسًا فِي أَرْضٍ مُسْتَأْجَرَةٍ لَهُمَا فَلَا أَصَحَّ
جَوَازَةً، فَإِنْ وَقَفَ عَلَى مُعَيَّنٍ وَاحِدٍ أَوْ جَمْعٍ اشْتَرَطَ إِمْكَانُ تَمْلِيكِهِ،

فهرموی: ﴿وَأَمَّا خَالِدٌ فَقَدْ احْتَبَسَ أَذْرَاعَهُ وَأَعْتَادَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رواه الشيخان، هرزه‌تی
(خالد) زبیر و تاقمه‌کانی به‌نگی خوی له پیگی‌خوا وه‌قف کردون.

(وَمُشَاعٍ) هرزه‌ها وه‌قفکردنی به‌شیکی به‌ربلاویش دروسته، واته: به‌شیکی دیارنه‌کرلو له
مالیکی ماویه‌شدا وه‌قف بکا (لَا عَبْدَ وَتَوْبَ فِي الذَّمَّةِ) به‌لام دروست نیه وه‌قفکردنی
کویله‌یه‌ک، یان جلیک، یان هر شتیکی‌تر، که قهرز بی له نه‌ستی‌که‌سیکدا، چونکه
خودی شته قهرزه‌که ملکی وی نیه (وَلَا وَقْفُ حُرِّ نَفْسُهُ) هرزه‌ها دروست نیه مرفی
نازاد خوی وه‌قف بکا، چونکه گهرده‌نی خوی ملکی خوی نیه (وَكَذَا مُسْتَوْلَدَةٌ) هرزه‌ها
دروست نیه وه‌قفکردنی (أَمُّ الْوَلَدِ) و هم (وَكَلْبٌ مُعْلَمٌ) سه‌گی راهینرو، چونکه سه‌گ ملک
نیه (وَ) هرزه‌ها دروست نیه (أَحَدَ عَبْدَيْهِ) وه‌قفکردنی یه‌کیک له دوو کویله‌کانی، یان
یه‌کیک له دوو خانوو‌ه‌کانی، چونکه نه‌زاندراوه وه‌قفکراو کامه‌یانه (فِي الْأَصَحِّ) له
فهرموده‌ی پاستردا.

(لَوْ وَقَفَ بِنَاءٌ أَوْ غِرَاسًا فِي أَرْضٍ مُسْتَأْجَرَةٍ لَهُمَا) نه‌گهر خانوویک، یان چند دره‌ختیکی
وه‌قف کردن که له زه‌ویه‌کی به‌کریگی‌راودا دروست کرابو و چیندرابون، زه‌ویه‌ک‌ش بق
دره‌خت و خانوو به‌کری گیرابو، یان خواسترابو، نه‌وه (فَالْأَصَحُّ جَوَازَةً) به‌فهرموده‌ی
پاستر: وه‌قفکردنه‌که دروسته، نینجا که ماوه‌ی به‌کریگرتنه‌که ته‌واو بوو، نه‌و کاته
خاوه‌ن زه‌ویه‌که سه‌ریشکه: یان دره‌خته‌کان و خانوو‌ه‌که - بق ماوه‌یه‌کی‌تری دیارکراو - به
کری به‌یلتیه‌وه، یان هه‌لیانبکه‌نی و توله‌ی ناته‌واویش بداته وه‌قف له‌سه‌رکراوه‌که، جا
نه‌گهر بگونجی، واجبه به‌و توله‌یه‌و به‌پارچه‌کانی دره‌خت و خانوو وه‌قفکراوه‌که: پارچه
زه‌ویه‌ک بکپرئو له جییان بکرتته وه‌قف، جا نه‌گهر نه‌گونجا، نه‌و کاته گشتی ده‌بیته
ملکی وه‌قف له‌سه‌رکراوه‌که، واته: له مه‌سه‌له‌ی وه‌قفکردندا دروست نیه خاوه‌ن
زه‌ویه‌که: دره‌خت و خانوو وه‌قفکراوه‌که بکاته ملکی خوی، هرزه‌ک له (عَارِيَةً) دا‌پابرا،
له (تحفة) و (نهاية) شدا پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿وَقَفَ لَهُ سَهْرَكَرَاو﴾

(فَإِنْ وَقَفَ عَلَى مُعَيَّنٍ) جا نه‌گهر شته‌کی وه‌قف کرد له سه‌ر دیارکروویک (وَاحِدٍ أَوْ جَمْعٍ)
دیارکراوه‌ک‌ش یه‌ک که‌س بی، یان کومه‌لیک، نه‌وه (اَشْتَرَطَ إِمْكَانُ تَمْلِيكِهِ) به‌مه‌رج
داندراوه: بگونجی شته‌که بکرتته ملکی وی، هم له حالته‌ی وه‌قفکردندا وه‌قف
له‌سه‌رکراوه‌که هه‌بی.

فَلَا يَصِحُّ عَلَى جَنِينٍ، وَلَا عَلَى الْعَبْدِ لِنَفْسِهِ فَلَوْ أَطْلُقَ الْوَقْفَ عَلَيْهِ فَهُوَ وَقْفٌ عَلَى سَيِّدِهِ، وَلَوْ أَطْلُقَ الْوَقْفَ عَلَى بَيْمَةِ لَعَا وَقِيلَ هُوَ وَقْفٌ عَلَى مَالِكِهَا، وَيَصِحُّ عَلَى ذِمِّيٍّ، لَا مُرْتَدٍّ وَحَرَبِيٍّ وَنَفْسِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ وَقَفَ عَلَى جِهَةِ مَعْصِيَةٍ كَعِمَارَةِ الْكُنَاسِ فَبَاطِلٌ، أَوْ جِهَةَ قُرْبَةٍ كَالْفُقَرَاءِ وَالْعُلَمَاءِ وَالْمَسَاجِدِ وَالْمَدَارِسِ صَحَّ،

که وایو: (فَلَا يَصِحُّ عَلَى جَنِينٍ) وقف له سهر کورپه ی ناو زگ دروست نابې، هم له سهر شتی نه بووش-سهر به خو- دروست نابې، وهک بلن: وقف بې له سهر منداله کانم. لهو کاتیشدا هیچ مندالیکې نه بې، یان بلن: له سهر مزگه وتیک که له مه ووا دروست ده کړی. به لام وقف کردن له سهر شتی نه بوو-به پابه ندی هه بوو یک- دروست ده بې، وهک بلن: وقف بې له سهر هم مندالانم و له سهر مندالی منداله کانم. که لهو کاتدا مندالی منداله کانی نه بې، یان بلن: وقف بې له سهر هم مزگه وتو له سهر هر مزگه وتیکې تری له مه ووا لهو شوینه دروست ده کړی. ښجا مه رجه: وقف کردن که ش گونا می تدا نه بې، هه روه که له (تحفة) و (نهایة) دا نو مه سلاته پوون کرانه وه.

(وَلَا عَلَى الْعَبْدِ لِنَفْسِهِ) هه روه ها وقف له سهر کویله بؤ خودی خوی دروست نابې، به لام (فَلَوْ أَطْلُقَ الْوَقْفَ عَلَيْهِ فَهُوَ وَقْفٌ عَلَى سَيِّدِهِ) نه گهر ته نها گوتی وقف بې له سهر کویله که، نه وه ده بیته وقف له سهر گهره که ی (وَلَوْ أَطْلُقَ الْوَقْفَ عَلَى بَيْمَةٍ) نه گهر بې باس کړنی هیچ شتیک وقفی کرده سهر ولاغیک (لَعَا) وقفه که به تاله (وَقِيلَ) له فرموده ده کی بې هیژدا (هُوَ وَقْفٌ عَلَى مَالِكِهَا) شته که ده بیته وقف له سهر خاوهن وولاغ که (وَيَصِحُّ عَلَى ذِمِّيٍّ) دروسته: وقف له سهر کافری په یمان له نه ستو (لَا مُرْتَدٍّ وَحَرَبِيٍّ) به لام له سهر موسولمانی کافریو و له سهر کافری جهنگی دروست نیه.

(وَنَفْسِهِ) هه روه ها وقف له سهر خودی خویشی دروست نیه: وهک هم شتم وقف کرد له سهر خوم (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

به لام له فرموده ی بې هیژدا: وقف له سهر خودی خویشی دروست ده بې، کومه لیکې زانا یانیش هم فرموده یان هه لېژار دوه، هه روه که له (تحفة) و (نهایة) دا فرموویانه.

(وَإِنْ وَقَفَ عَلَى جِهَةِ مَعْصِيَةٍ) نه گهر وقفی کرده سهر پوویکی گونا مکاری (كَعِمَارَةِ الْكُنَاسِ) وهک دروست کردن و چا کردن وهی دیرو که نیسه کان و مه یخانه کان و سینه ماو شوینه کانی تر: که گونا میان تدا ده کړی (فَبَاطِلٌ) وقفه که به تاله و دانامه زړی.

(أَوْ جِهَةَ قُرْبَى) یان نه گهر وقفی کرده سهر پوویکی خوا به رستی (كَالْفُقَرَاءِ) وهک که داو هه ژاره کان، هم (وَالْعُلَمَاءِ) زانا یانی نابینی، هم (وَالْمَسَاجِدِ) مزگه وته کان، هم (وَالْمَدَارِسِ) خویندنگا کانی نابینی و هم پڼگو و جوگی ناو و جهنگاوه رانی نیسلامو قوتا بیانی نابینی، نه وانه گشتی (صَحَّ) دروست ده بې.

أَوْ جَهَةً لَا تَظْهَرُ فِيهَا الْقُرْبَةُ كَالْأَغْنِيَاءِ صَحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ إِلَّا بِلَفْظٍ، وَصَرِيحُهُ: وَقَفْتُ كَذَا، أَوْ أَرْضِي مَوْقُوفَةً عَلَيْهِ، وَالتَّسْبِيلُ وَالتَّحْيِيسُ صَرِيحَانِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ تَصَدَّقْتُ بِكَذَا صَدَقَةً مُحَرَّمَةً أَوْ مَوْقُوفَةً أَوْ لَأَتْبَاعُ وَلَا تُؤْهَبُ فَصَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ، وَقَوْلُهُ: تَصَدَّقْتُ فَقَطُّ لَيْسَ بِصَرِيحٍ وَإِنْ نَوَى، إِلَّا أَنْ يُضَيَّفَ إِلَى جَهَةٍ عَامَّةٍ وَيَنْوِي،

(أَوْ جَهَةً لَا تَظْهَرُ فِيهَا الْقُرْبَةُ) يان نه گهر وه قفی کرده سر پووکی وه ما: که خواپه رستی تیدا دیار نه بو (کالاًغنیاء) وه وه قف له سر دهوله مهنده کان، نه وهش (صح في الأصح) دروست ده بی، له فهرموده ی پاستردا، چونکه نه وهی ره چاو ده کړی نه وهیه: پوهه که گونا مکاری تیدا نه بی، نیت مر ج نیه: پوهه که له حاله تی وه ففکردندا بیگومان ه بی، به لکو نه وهنده به سه: بگونجی پوهه که بیی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) له باسی (اللقیط) دا پوهن کراوه ته وه، واته: وه که وه ففکردن له سر نیما مه تی نه م مرگه وته، یان قوتابیانی نابینی نه وشوینه.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: نه گهر بلئی: ملک و مالی خوم وه قف کرد له سر منداله نیرینه کانی خوم. نه وه قفهش دروست ده بی و گونا مباریش نابی، هه رچه نده مه به ستیشی بی به شکردنی منداله مییه کان بی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویاته.

﴿ گوته ی وه ففکردن ﴾

(وَلَا يَصِحُّ) وه قف دروست نابی (إِلَّا بِلَفْظٍ) ته نها به گوته ی وشه یه که نه بی، یان به نووسینی وشه یه که له گه ل نیه تی وه ففکردن (وَصَرِيحُهُ) وشه ی ناشکرای وه ففکردن: (وَقَفْتُ كَذَا) نه وشتم وه قف کرد له سر نه وشته (أَوْ) یان بلئی: (أَرْضِي مَوْقُوفَةً عَلَيْهِ) زهویه که م وه ففکراوه، یان وه قفه له سر فلانکه س (وَالْتَسْبِيلُ) به رده وام دامه پیگی خوا، هم (وَالْتَحْيِيسُ) نه م ملک م وه ستاند بځ خوا، هه ر دووکی (صَرِيحَانِ عَلَى الصَّحِيحِ) وشه ی ناشکرای وه ففکردن، له سر فهرموده ی پاست.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوته ی: (تَصَدَّقْتُ بِكَذَا صَدَقَةً مُحَرَّمَةً) نه وشتم کرده خیریکی هه پامکراو (أَوْ مَوْقُوفَةً) یان کرده خیریکی وه ففکراو (أَوْ لَا تَبَاعُ وَلَا تُؤْهَبُ) یان کرده خیریکی وه ما: نه فروشری نه به خشری (فَصَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ) هه ر به کیک له وانه وشه یه کی ناشکرایه، له فهرموده ی پاستردا، به لام (وَقَوْلُهُ: تَصَدَّقْتُ فَقَطُّ) نه گهر بلئی: کرده خیر. هیچی تریش نه لئی، نه وه (لَيْسَ بِصَرِيحٍ وَإِنْ نَوَى) وشه ی ناشکرا نیه وه قفه که شی پی دانامه زری، هه رچه ند نیه تی وه قفیشی ه بی (إِلَّا أَنْ يُضَيَّفَ إِلَى جَهَةٍ عَامَّةٍ وَيَنْوِي) مه گهر خیره که بداته پال پووکی گشتی، وه که بلئی: نه م شتم کرده خیر له سر هه ژاره کان نیه تی وه ففکردنیشی ه بی، نه و کاته وه قفه که ی داده مه زری.

وَالْأَصَحُّ أَنَّ قَوْلَهُ: حَرَمْتُهُ أَوْ أَبَدْتُهُ، لَيْسَ بِصَرِيحٍ، وَأَنَّ قَوْلَهُ: جَعَلْتُ الْبُقْعَةَ مَسْجِدًا، تَصِيرُ بِهِ مَسْجِدًا، وَأَنَّ الْوَقْفَ عَلَى مُعَيَّنٍ يُشْتَرَطُ فِيهِ قَبُولُهُ، وَلَوْ رَدَّ بَطَلَ حَقُّهُ شَرْطُنَا الْقَبُولَ أَمْ لَا، وَلَوْ قَالَ: وَقَفْتُ هَذَا سَنَةً، فَبَاطِلٌ.

(وَالْأَصَحُّ أَنَّ قَوْلَهُ) به فرموده‌ی پاستر نه‌گهر بلئی: (حَرَمْتُهُ أَوْ أَبَدْتُهُ) نه‌و شتم حرام کرد، یان یه‌کجاریم کرد (لَيْسَ بِصَرِيحٍ) وشه‌ی ناشکرا نیه.

(وَأَنَّ قَوْلَهُ) هر به فرموده‌ی پاستر نه‌گهر بلئی: (جَعَلْتُ الْبُقْعَةَ مَسْجِدًا) نه‌م پارچه زه‌ویه‌م کرده مزگوت. نه‌وه (تَصِيرُ بِهِ مَسْجِدًا) به‌و وشه‌یه شویتنه‌که ده‌بیته مزگوت، هرچه‌ند نیه‌تیشی نه‌بی، به‌لام نه‌گهر خانوویکی دروست کردو ئیزنی‌دا: نویژی تی‌دا بکری، به‌و ئیزندانه نابیته مزگوت، هرچه‌ند نویژی تی‌دا بکری.

هره‌وها نه‌گهر بلئی: نه‌م شویتنه‌م وه‌قف کرد بۆ نویژی‌داکردن، نه‌وه ده‌بیته وه‌قفکراو بۆ نویژی‌داکردن، به‌لام نه‌گهر نیه‌تی مزگوتی نه‌بوئی، نابیته مزگوت، هره‌وه‌ک له (تحفة) و (مغنی)‌دا پوون کراوه‌توه.

(وَأَنَّ الْوَقْفَ عَلَى مُعَيَّنٍ) هر به فرموده‌ی پاستر: وه‌قف له سهر که‌سیکی دیارکراو-جا یه‌ک که‌س بی، یان کومه‌لێک- (يُشْتَرَطُ فِيهِ قَبُولُهُ) به‌مهرج داده‌ندری: وه‌قف له‌سهرکراوه‌که قبولی بکا، جا نه‌گهر مندال، یان شیت بوو، نه‌و کاته سهریه‌رشتکاره‌کی بۆی قبول ده‌کا (وَلَوْ رَدَّ) نه‌گهر وه‌قف له‌سهرکراوی دیارکراو وه‌قفه‌کی په‌د کرده‌وه، نه‌و کاته (بَطَلَ حَقُّهُ) مافی‌خوی له وه‌قفه‌که‌دا به‌تال ده‌بیته‌وه، جیاوازی نیه: (شَرْطُنَا الْقَبُولَ أَمْ لَا) قبول‌کردن به‌مهرج دابنن، یان نا.

﴿مهرجه‌کانی وه‌قف﴾

ئینجا بزانه: مهرجه وه‌قفه‌که به‌به‌رده‌وامی بی‌و کاتی بۆ دانه‌ندری، که‌واو: (وَلَوْ قَالَ وَقَفْتُ هَذَا سَنَةً) نه‌گهر گوتی: نه‌م شتم بۆ ماوی‌سالتیک وه‌قف کرد (فَبَاطِلٌ) نه‌وه به‌تال‌ه‌و دانامه‌زئی، به‌لام نه‌گهر وه‌قفه‌که به‌به‌رده‌وامی بی‌و کاتیک بۆ سود لێ‌وه‌رگرتنی دابنن، وه‌ک بلئی: نه‌م شتم وه‌قف کرد له‌سهر فلانکه‌س ماوه‌ی سالتیک، ئینجا له‌سهر هه‌ژلانی نه‌و شویتنه. یان بلئی: نه‌م شتم وه‌قف کرده‌سهر فلانکه‌س تا کوپێکم ده‌بی. نه‌و کاته-له‌هه‌روو مه‌سه‌له‌دا- وه‌قفه‌که دروست ده‌بی، هره‌وه‌ک له (تحفة) و (نهایه)‌دا فرموویانه، واته: هر کاتیک ساله‌که ته‌ولو بوو، وه‌قفه‌که له‌فلانکه‌سه‌که وه‌رده‌گیریته‌وه‌و ده‌ریته‌هه‌ژاره‌کان، یان نه‌گهر کوپێکی بوو، نه‌وه ده‌ریته‌کوپه‌که.

هره‌وها نه‌گهر وه‌قفکردنه‌که وه‌کو ئازا‌کردن بی، واته: ملکایه‌تیه‌کی ته‌نها بۆ خوا بی، وه‌ک بلئی: نه‌م شتم سالتیک کرده‌ مزگوت، یان گوپستان، یان خویندنگای ئایینی، نه‌و

وَلَوْ قَالَ: وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي أَوْ عَلَى زَيْدٍ ثُمَّ نَسَلُهُ، وَلَمْ يَزِدْ فَلَاظْهَرُ صِحَّةُ الْوَقْفِ فَإِذَا انْقَرَضَ الْمَذْكُورُ فَلَاظْهَرُ أَنَّهُ يَبْقَى وَقْفًا وَأَنْ مَصْرِفَهُ أَقْرَبُ النَّاسِ إِلَى الْوَاقِفِ يَوْمَ انْقِرَاضِ الْمَذْكُورِ، وَلَوْ كَانَ الْوَقْفُ مُنْقَطِعَ الْأَوَّلِ كَوَقْفَتِهِ عَلَى مَنْ سَيُولَدُ لِي، فَالْمَذْهَبُ بِطَلَاثَةٍ، أَوْ مُنْقَطِعِ الْوَسْطِ كَوَقْفَتِهِ عَلَى أَوْلَادِي ثُمَّ رَجُلٍ ثُمَّ الْفُقَرَاءِ، فَالْمَذْهَبُ صِحَّتُهُ، وَلَوْ

کاتهش وهقفه که به بهره‌وامی دروست ده‌بئو ماوه‌دانانه که په‌فتاری پی‌ناکری، هه‌روه له (تحفة) و (مغنی) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها وهقفی (مُنْقَطِعِ الْآخِرِ): نو‌اب‌پلویش دروسته، که‌وابو: (وَلَوْ قَالَ وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي) ئەم شتەم وهقف کرد له سەر مندالە‌کانی خۆم (أَوْ) یان بـئـی: (عَلَى زَيْدٍ ثُمَّ نَسَلُهُ) وه‌قفم کرد له سەر زەید، ئینجا له سەر مندالە‌کانی زەید (وَلَمْ يَزِدْ) له‌وه‌ش زیاتری نه‌گوت، ئەوه (فَلَاظْهَرُ صِحَّةُ الْوَقْفِ) به‌فه‌رمووده‌ی به‌هیزتر: وهقفه که دروست ده‌بئ (فَإِذَا انْقَرَضَ الْمَذْكُورُ) جا هەر کاتێک ئەو ناو‌برلوانه‌ برانه‌وه‌ نەمان، ئەو کاته‌ش (فَلَاظْهَرُ أَنَّهُ يَبْقَى وَقْفًا) به‌فه‌رمووده‌ی به‌هیزتر: شتەکه له‌ نوای نه‌وانیش هەر به‌ وه‌قف‌کراوی ده‌مینیت‌وه، ئینجا (وَأَنْ مَصْرِفَهُ أَقْرَبُ النَّاسِ إِلَى الْوَاقِفِ) هەر به‌فه‌رمووده‌ی به‌هیزتر: به‌ره‌می وهقفه که ده‌بریتە نزیک‌ترین خ‌زمه‌ هه‌ژاره‌کانی وه‌قف‌که‌ره‌که، ئینجا نزیک‌یه‌که‌ش له‌ پووی په‌حمه‌وه په‌چاو ده‌کری، نه‌که له‌ پووی میراته‌وه (يَوْمَ انْقِرَاضِ الْمَذْكُورِ) له‌و پۆژه‌ی ناو‌برلوه‌کان برلوانه‌وه، که‌وابو: کیژی کوپ، له‌ کوپی مام له‌ پیشت‌ره، مام و‌خالیش یه‌کسانن.

جا ئە‌گەر وه‌قف‌که‌ره‌که هیچ خ‌زمی نه‌بۆن، یان هه‌یبۆن به‌لام گشتیان ده‌وله‌مەند ب‌وون، ئەو کاته‌ پێشه‌وای موسولمانان به‌ره‌می وهقفه که له‌ به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان س‌ه‌رف ده‌کا، ئینجا—له‌فه‌رمووده‌یه‌کی‌تردا— بۆ هه‌ژاره‌کانی موسولمانان س‌ه‌رفی ده‌کا، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی س‌ه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَوْ كَانَ الْوَقْفُ مُنْقَطِعَ الْأَوَّلِ) ئە‌گەر وهقفه که پیش برل‌و‌بوو: (كَ) وه‌ک بـئـی: (وَقَفْتُ عَلَى مَنْ سَيُولَدُ لِي) وه‌قفم کردە سەر ئەو مندالانە‌ی که له‌مه‌وبوا بۆم ده‌بن، ئینجا بۆ سەر هه‌ژاران. یان وه‌قفم کردە سەر مزگه‌وتێک که له‌مه‌وبوا ده‌کری، ئینجا بۆ سەر هه‌ژاران. ئەوه (فَالْمَذْهَبُ بِطَلَاثَةٍ) به‌فه‌رمووده‌ی راستی مه‌زه‌ب وهقفه که به‌تالە، چونکه س‌ه‌رتایه‌که‌ی دانەمه‌زراوه.

به‌لام (أَوْ مُنْقَطِعِ الْوَسْطِ) ئە‌گەر وهقفه که ناوه‌ند برل‌و‌بوو: (كَ) وه‌ک بـئـی: (وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي ثُمَّ رَجُلٍ ثُمَّ الْفُقَرَاءِ) وه‌قفم کرد له‌ سەر مندالە‌کانی خۆم، ئینجا له‌ سەر پیاوێک، ئینجا له‌ سەر هه‌ژاره‌کانی ئەم شویتە. ئەوه (فَالْمَذْهَبُ صِحَّتُهُ) به‌فه‌رمووده‌ی راستی مه‌زه‌ب: وهقفه که دروست ده‌بئو له‌ نوای مندالە‌کانی ده‌بریتە هه‌ژاره‌کان، به‌لام (وَلَوْ

اِقْتَصَرَ عَلَى وَقْفَتْ فَلَاظْهَرُ بَطْلَانُهُ، وَلَا يَجُوزُ تَغْلِيْقُهُ كَقَوْلِهِ: إِذَا جَاءَ زَيْدٌ فَقَدْ وَقَفْتُ، وَلَوْ وَقَفَ بِشَرْطِ الْخِيَارِ بَطْلٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ إِذَا وَقَفَ بِشَرْطِ أَنْ لَا يُوجَرَ أَتْبَعَ شَرْطَهُ، وَأَنَّهُ إِذَا شَرَطَ فِي وَقْفِ الْمَسْجِدِ اخْتِصَاصَهُ بِطَائِفَةٍ كَالشَّافِعِيَّةِ اخْتَصَّ كَالْمَدْرَسَةِ وَالرِّبَاطِ، وَلَوْ وَقَفَ عَلَى شَخْصَيْنِ ثُمَّ الْفُقَرَاءَ فَمَاتَ أَحَدُهُمَا فَلَا أَصَحَّ الْمَنْصُوصُ أَنْ نَصِيْبُهُ يُصْرَفُ إِلَى الْآخَرِ.

اِقْتَصَرَ عَلَى وَقْفَتْ) نه گهر ته نها گوتی: وه قفم کرد. واته: دیاری نه کرد بدریته کی؟ نه وه (فَلَاظْهَرُ بَطْلَانُهُ) به فرموده ی به هیتر: وه قفه که به تاله، چونکه نازاندی بؤ کی به. (وَلَا يَجُوزُ تَغْلِيْقُهُ) دروست نیه وه قفکردنه که هه لبواسی (كَقَوْلِهِ) وه ک بئی: (إِذَا جَاءَ زَيْدٌ فَقَدْ وَقَفْتُ) هر کاتیک زید هات هم شتم وه قف کرد. نه وه دروست نیه.

هه روه ها نه گهر بئی: خانوه کهم سئ پؤژ پیش دهردی مردم وه قفی سهر مزگهوت بئی. نه وهش دروست نابئ، به لام نه گهر به مردنی خوی هه لبواسی، وه ک بئی: هر کاتیک مردم، خانوه کهم وه قفی سهر هه ژاره کان بئی. یان خانوه کهم له نوای مردم وه قفی سهر مزگهوت بئی. نه وه کاته دروست ده بیئ وه کو وه سیئ بریاری بؤ دهری.

هه روه ها وه قفی وینه ی نازادکردنیش دروسته هه لبواسی، وه ک بئی: هر کاتیک په مه زان هات هم زهویه م کرده مزگهوت. نه وهش دروست ده بیئ، وه که له زوریه ی سهر چاره کاندانه وه مه سه لانه پوون کرلونه وه.

(وَلَوْ وَقَفَ بِشَرْطِ الْخِيَارِ) نه گهر شتیکی وه قف کرد به مهرجی په شیمانبوونه ی بؤ هه بیئ، نه وه (بَطْلٌ عَلَى الصَّحِيحِ) وه قفه که به تال ده بیئ، له سهر فرموده ی راستتر (وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستتر (أَنَّهُ إِذَا وَقَفَ بِشَرْطِ أَنْ لَا يُوجَرَ) نه گهر شتیکی وه قف کرد به مهرجی وه قفکراوه که به کری نه دهری، نه وه وه قفه که دروسته وه هم (أَتْبَعَ شَرْطَهُ) مهرجه کهیشی به جئ ده هیندری به مهرجی حاله تیکی ناچاری پوونه دا، نه گینا: به جئ ناهیندری (وَأَنَّهُ إِذَا شَرَطَ فِي وَقْفِ الْمَسْجِدِ) هر به فرموده ی راستتر: نه گهر له وه قفکردنی مزگهوتدا به مهرجی دانا (اِخْتِصَاصَهُ بِطَائِفَةٍ كَالشَّافِعِيَّةِ) مزگهوتکه تاییهت بئی: به ته نها چینیک: وه ک شافعیه کان، یان مالیکیه کان... نه وهش دروسته وه هم (اِخْتَصَّ) تاییهت ده بیئ به چینکه که (كَالْمَدْرَسَةِ وَالرِّبَاطِ) وه که به مهرج دانانی تاییهت بونی خویندنگاو خانه ی خیراته کان، واته: نه وانیش تاییهت ده بین.

(وَلَوْ وَقَفَ عَلَى شَخْصَيْنِ) نه گهر شتیکی وه قف کرد له سهر دوو که سان (ثُمَّ الْفُقَرَاءُ) نینجا له سهر هه ژاره کان (فَمَاتَ أَحَدُهُمَا) نینجا له دوو که سانهش په کیکیان مرد، نه وه (فَلَا أَصَحَّ الْمَنْصُوصُ) به ده قفی فرموده ی راستتر: (أَنْ نَصِيْبُهُ يُصْرَفُ إِلَى الْآخَرِ) به شی مربوه کهش دهریته زیندووه که، نینجا که نه ویش مرد، گشتی دهریته هه ژاره کان.

(فَصَلَ) قَوْلُهُ: وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي وَأَوْلَادِ أَوْلَادِي، يَقْتَضِي التَّسْوِيَةَ بَيْنَ الْكُلِّ وَكَذَا لَوْ زَادَ: مَا تَنَاسَلُوا أَوْ بَطْنَا بَعْدَ بَطْنٍ، وَلَوْ قَالَ: عَلَى أَوْلَادِي ثُمَّ أَوْلَادِ أَوْلَادِي ثُمَّ أَوْلَادِهِمْ مَا تَنَاسَلُوا، أَوْ عَلَى أَوْلَادِي وَأَوْلَادِ أَوْلَادِي الْأَعْلَى فَالْأَعْلَى أَوِ الْأَوَّلَ فَالْأَوَّلُ، فَهُوَ لِلتَّرْتِيبِ، وَلَا يَدْخُلُ أَوْلَادُ الْأَوْلَادِ فِي الْوَقْفِ عَلَى الْأَوْلَادِ فِي الْأَصَحِّ، وَيَدْخُلُ أَوْلَادُ الْبَنَاتِ فِي الْوَقْفِ عَلَى الذَّرِيَّةِ وَالنَّسْلِ وَالْعَقَبِ وَأَوْلَادِ الْأَوْلَادِ إِلَّا أَنْ يَقُولَ عَلَى مَنْ يَنْتَسِبُ إِلَيَّ مِنْهُمْ،

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي بَرِيَارِي وَوَشَه كَانِي وَهَقَف﴾

(قَوْلُهُ) نَهَكَر بَلَى: (وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي وَأَوْلَادِ أَوْلَادِي) نَهَم شَتَم وَهَقَف كَرَدَه سَهَر مَنَدَالَه كَانَم وَ مَنَدَالَه كَانِي مَنَدَالَه كَانَم. نَهَو دَرُوسَتَه وَ پَتِي دَه كَوْتَرِي (وَقَفَّ التَّشْرِيكَ): وَهَقَفِي هَاوِيَه شَكْرَدَن، كِه وَابَو: نَهَو پَسْتَه يَه (يَقْتَضِي التَّسْوِيَةَ بَيْنَ الْكُلِّ) وَ دَه خَوَازِي: وَهَقَفَه كِه بَه يَه كَسَانِي لَه نِيَوَان گِشْت مَنَدَالَو مَنَدَالِي مَنَدَالَه كَانِي دَا بَه ش بَكْرِي: نِيَرَه كَانِيَان وَ مِيَرَه كَانِيَان (وَكَذَا) هَم رَوَهَا بَه يَه كَسَانِي لَه نِيَوَانِيَان دَا بَه ش دَه كَرِي (لَوْ زَادَ مَا تَنَاسَلُوا) نَهَكَر زِيَا تَرِي ش بَلَى: تَا زَاوَنِي دَه كَن (أَوْ) يَان بَلَى: (بَطْنَا بَعْدَ بَطْنٍ) زَك لَه نَوِي زَك.

بِه لَام (وَلَوْ قَالَ) نَهَكَر گوتِي: (عَلَى أَوْلَادِي ثُمَّ أَوْلَادِ أَوْلَادِي ثُمَّ أَوْلَادِهِمْ مَا تَنَاسَلُوا) وَهَقَفَم كَرَد لَه سَهَر مَنَدَالَه كَانَم، نِيِنَجَا مَنَدَالَه كَانِي مَنَدَالَه كَانَم، نِيِنَجَا مَنَدَالَه كَانِي نَهَوَانِي ش تَا زَاوَنِي دَه كَن (أَوْ) يَان گوتِي: (عَلَى أَوْلَادِي وَأَوْلَادِ أَوْلَادِي الْأَعْلَى فَالْأَعْلَى) وَهَقَفَم كَرَدَه سَهَر مَنَدَالَه كَانَم وَ مَنَدَالَه كَانِي مَنَدَالَه كَانَم هِي سَهَر وَهَتَر، نِيِنَجَا سَهَر وَهَتَر (أَوِ الْأَوَّلَ فَالْأَوَّلُ) يَان لَه پِي شَتَر، جَا لَه پِي شَتَر (فَهُوَ) نَهَو - لَه وَ مَه سَه لَانَه دَا - (لِلتَّرْتِيبِ) بَو پَر زَكْرَدَنه وَ پَتِي دَه كَوْتَرِي: (وَقَفَّ التَّزْيِيبِ)، وَاتَه: تَا زَكِيَكِي نَزِيَكْتَر هَمِي، نَا رِي تَه زَكَه كِي نَوِي نَهَوِي.

(وَلَا يَدْخُلُ أَوْلَادُ الْأَوْلَادِ) مَنَدَالَه كَانِي مَنَدَالَه كَان نَا چَه كَه لَ مَنَدَالَه كَان (فِي الْوَقْفِ عَلَى الْأَوْلَادِ) لَه وَهَقَفَه دَا: كِه كَرَاوَه تَه سَهَر تَه نَهَا مَنَدَالَه كَان (فِي الْأَصَحِّ) لَه لَه رَمُودَه ي پَاسْتَر دَا، چُونَكِه لَه پَاسْتِي دَا مَنَدَالَه كَانِي مَنَدَالَه كَان مَنَدَالِي مَرُوقَه كِه نِيِن، بَه لَام (وَيَدْخُلُ أَوْلَادُ الْبَنَاتِ) مَنَدَالَه كَانِي كِيژَه كَان دَه چَه كَه لَ مَنَدَالَه كَانِي مَنَدَالَه كَان (فِي الْوَقْفِ عَلَى الذَّرِيَّةِ) لَه وَهَقَفَه دَا: كِه كَرَاوَه تَه سَهَر وَهَجَه وَهَم (وَالنَّسْلِ) سَهَر نَه تَه وَهَم (وَالْعَقَبِ) سَهَر پَاشِمَاوَه وَهَم (وَأَوْلَادِ الْأَوْلَادِ) سَهَر مَنَدَالِي مَنَدَالَه كَان، چُونَكِه وَوَشَه كَان دَه يَان گَرَنَه وَهَم (إِلَّا أَنْ يَقُولَ) تَه نَهَا نَهَو كَاتَه مَنَدَالَه كَانِي كِيژَه كَان نَا چَه كَه لَ مَنَدَالَه كَانِي مَنَدَالَه كَان، وَهَك بَلَى: (عَلَى مَنْ يَنْتَسِبُ إِلَيَّ مِنْهُمْ) وَهَقَفَم كَرَد لَه سَهَر نَه وَانَه ي نَه زَادِيَان دِي تَه وَهَم سَهَر مَن لَه مَنَدَالَه كَانِي مَنَدَالَه كَانَم. چُونَكِه مَنَدَالَه كَانِي كِيژَه كَانِي نَه زَادِيَان دَه چِي تَه سَهَر بَاوَكِي خَوِيَان، نَهَك دَا يَكِيَان.

وَلَوْ وَقَفَ عَلَى مَوَالِيهِ وَلَهُ مُعْتَقٌ وَمُعْتَقٌ قُسِمَ بَيْنَهُمَا، وَقِيلَ يَبْطُلُ، وَالصَّفَّةُ الْمُتَقَدِّمَةُ عَلَى جُمْلٍ مَغْطُوفَةٍ تُعْتَبَرُ فِي الْكُلِّ: كَوَقَفْتُ عَلَى مُحْتَاجِي أَوْلَادِي وَأَخْفَادِي وَإِخْوَتِي، وَكَذَا الْمُتَأَخَّرَةُ عَلَيْهَا وَالْإِسْتِنَاءُ إِذَا عُطِفَ بِوَإٍ كَقَوْلِهِ: عَلَى أَوْلَادِي وَأَخْفَادِي وَإِخْوَتِي الْمُحْتَاجِينَ، أَوْ إِلَّا أَنْ يَفْسُقَ بَعْضُهُمْ.

(وَلَوْ وَقَفَ عَلَى مَوَالِيهِ) نه گهر وه قفی کرده سهر خزمه کانی کویلایه تی (وَلَهُ مُعْتَقٌ وَمُعْتَقٌ) له هه مان کاتیشدا نازادکه رو نازادکراویکی هه بو (قُسِمَ بَيْنَهُمَا) وه قفه که له نیوانیاندا بهش ده کری (وَقِيلَ يَبْطُلُ) له هه رموده به کی بی میزدا: به تال ده بیته وه.

(وَالصَّفَّةُ الْمُتَقَدِّمَةُ عَلَى جُمْلٍ مَغْطُوفَةٍ) نه و سیفه ته ی وه پیش چند رسته یه که وتووه: که به دوا یه کتردا هاتوین (تُعْتَبَرُ فِي الْكُلِّ) سیفه ته که له گشت رسته کاندا په چاو ده کری (ک) وه ک بلئی: (وَقَفْتُ عَلَى مُحْتَاجِي أَوْلَادِي وَأَخْفَادِي وَإِخْوَتِي) وه قفم کرد له سهر هه ژاره کانی منداله کانو نه یه کانو و برایه کانم. واته: سیفه تی هه ژاری له هه رسیکیاندا په چاو ده کری.

(وَكَذَا الْمُتَأَخَّرَةُ عَلَيْهَا) هه روه ما سیفه تی دواکه وتووش له گشتیاندا په چاو ده کری، هم (وَالْإِسْتِنَاءُ) جیا کدرنه وهش له گشتیاندا په چاو ده کری (إِذَا عُطِفَ بِوَإٍ) هه ر کاتیک - له هه ربووکیاندا - رسته کان به پی تی (ولو) به دوا یه کتری دا بین (كَقَوْلِهِ) وه ک بلئی: (عَلَى أَوْلَادِي وَأَخْفَادِي وَإِخْوَتِي الْمُحْتَاجِينَ) وه قفم کرد له سهر منداله کانو نه یه کانو و برایه کانم که هه ژار بن. واته: سیفه تی هه ژاری هه رسیکیان ده گریته وه (أَوْ) یان بلئی: (إِلَّا أَنْ يَفْسُقَ بَعْضُهُمْ) وه قفم کرده سهر منداله کانو نه یه کانو و برایه کانم، ته نها نه وه یان نه بی: که فاسق ده بی. واته: له هه رسیکیاندا فاسقه کان جیا ده کریته وه.

﴿ فُصِّلَ: لَهُ بَأْسَى مُلْكِيَّاهِ تَى وَهَفَفَكَرَاوَمَكَه ﴾

پیشه کی بزانه: کرین و فروشتن و به خشین و گوړینه وه و به میراتگری تنی شتی وه قفکراو، میچیکیان دروست نیو و دانامه زئی، له سهر چاوه کاندا به لگه یان به م حدیسه میتاوه ته وه: ﴿عَنْ ابْنِ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ عُمَرَ أَصَابَ أَرْضًا بِخَيْرٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ شَيْئًا حَسَنًا أَصْلَهَا. فَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ: إِنَّهُ لَا يُبَاغُ أَصْلُهَا وَلَا يُورَثُ وَلَا يُوهَبُ، لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلَّيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقًا غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ﴾ رواه الشيخان، تیمامی (عمر) پارچه ملک کی له (خیر) ده ست که وت، نینجا به هه رمانی پیغه مبه ر ﷺ ملکه که ی وه قف کرد له سهر هه ژاران و خزمه کان و پنگه ی خوا، تا کو نه فروش ری و به میرات نه گری و نه به خش ری، نه و که سه ی سهر په رشتی وه قفه که ش ده کا، گونا می ناگاتنی به گریزه ی عاده ت له وه قفکراوه که بخواو ده رخوا ردی نوستی خویشی بدا، به لام هیچی نه کاته ملکی خو ی.

(فَصَلِّ) الْأَظْهَرُ أَنَّ الْمَلِكَ فِي رَقَبَةِ الْمَوْقُوفِ يَنْتَقِلُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَيْ يَنْفَكُ عَنْ
 إِيخْتِصَاصِ الْآدَمِيِّ، فَلَا يَكُونُ لِلرَّاقِفِ وَلَا لِلْمَوْقُوفِ عَلَيْهِ، وَمَنَافِعُهُ مِلْكٌ لِلْمَوْقُوفِ
 عَلَيْهِ يَسْتَوْفِيهَا بِنَفْسِهِ وَيَغْيِرُهُ بِاعَارَةٍ وَإِجَارَةٍ، وَيَمْلِكُ الْأَجْرَةَ وَقَوَائِدَهُ كَثْمَرَةً وَصُوفَ
 وَلَبَنٍ، وَكَذَا الْوَلَدُ فِي الْأَصْحَ، وَالثَّانِي يَكُونُ وَقْفًا، وَلَوْ مَاتَتِ الْبَيْمَةُ إِيخْتِصَاصُ بِجِلْدِهَا،
 وَلَهُ مَهْرُ الْجَارِيَةِ إِذَا وَطِئَتْ بِشَبْهَةٍ أَوْ نِكَاحِ

﴿ نَاگاداری ﴾: وه قف به شاهیدی نوو پیاو، یان به پیاوئیکو نوو شافرهت،
 یان به پیاوئیکو سوئندخوردن ناشکرا ده بی، ههروهک له باسی شاهیدی دا پوون
 ده کریته وه، اِنْ شاءَ اللهُ تَعَالَى.

(الْأَظْهَرُ) به هه رموده ی به هیتر (أَنَّ الْمَلِكَ فِي رَقَبَةِ الْمَوْقُوفِ) ملکایه تی له گه رده نی
 وه قفکراوه که دا (يَنْتَقِلُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى) ده گواستریته وه بق لای خوای گه وره (أَيْ) واته:
 (يَنْفَكُ عَنْ إِيخْتِصَاصِ الْآدَمِيِّ) له تاییه تی ئاده میزاد ده پچری، که واته: (فَلَا يَكُونُ لِلرَّاقِفِ
 وَلَا لِلْمَوْقُوفِ عَلَيْهِ) ملکایه تی وه قفکراوه که: نه بق وه قفکه ره که ده بی، نه بق وه قف
 له سه رکراره که ده بی.

به لام (وَمَنَافِعُهُ) سو ده کانی وه قفکراوه که (مِلْكٌ لِلْمَوْقُوفِ عَلَيْهِ) ملک ی وه قف
 له سه رکراره که ته، که واته: (يَسْتَوْفِيهَا بِنَفْسِهِ وَيَغْيِرُهُ) وه قف له سه رکراره که نه و سو دانه
 له وه قفکراوه که وهرده گری: یان به خوی، یان به که سیکی تر (بِاعَارَةٍ) وه که به خواستی
 بیداته که سیکی تر (وَإِجَارَةٍ) یان به کری بیداتی و کری یه که ی بق خوی وه ریگری، که وابو:
 (وَيَمْلِكُ الْأَجْرَةَ) وه قف له سه رکراره که ده بیته خاوه نی کری یه وه قفکراوه که وه م (وَقَوَائِدُهُ)
 ده بیته خاوه نی به ره مه کانی وه قفکراوه که ش: (كَثْمَرَةً) وه کو میوه که یی وه م (وَصُوفَر)
 خوریه که ی وه م (وَلَبَنٍ) شیریه که یی (وَكَذَا الْوَلَدُ) هه م نه و بیچووه شی که له نوای
 وه قفکردن په یدا ده بی (فِي الْأَصْحَ) له هه رموده ی راستردا (وَالثَّانِي) به هه رموده ی
 دووه می بی هیتر (يَكُونُ وَقْفًا) بیچووه که ش وه کو دایکه که ده بیته وه قفکراو.

(وَلَوْ مَاتَتِ الْبَيْمَةُ) نه گه ر نازه له وه قفکراوه که مرد (إِيخْتِصَاصُ بِجِلْدِهَا) پیسته که ی تاییه ته
 به وه قف له سه رکراره که، ئینجا که ده باغ کرا: پاک ده بیته وه ده بیته وه وه قفکراو،
 ئینجا بزانه: نه گه ر نازه لئیکی گوشت حه لالی وه قفکراو هاته سه ر حاله تی مردن، نه و کاته
 دروسته: سه ر بپریری و به پاره ی گوشته که ی نازه لئیکی وه که خوی، یان به شه نازه لئیک
 بپریری له جی وه قف بکری، جا نه گه ر نه گونجا: نه و کاته گوشته که ی ده بریته وه قف
 له سه رکراره که، ههروهک له زوری هه سه رچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه.

(وَلَهُ مَهْرُ الْجَارِيَةِ إِذَا وَطِئَتْ) ماره یی جاری هه ی وه قفکراویش بق وه قف له سه رکراره که یه،
 هه ر کاتی که جیماعی له گه ل کرا: (بِشَبْهَةٍ) به هه له (أَوْ نِكَاحٍ) یان به ماره بپین

إِنْ صَحَّحْنَاهُ وَهُوَ الْأَصَحُّ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ قِيَمَةُ الْعَبْدِ الْمَوْقُوفِ إِذَا أُتْلِفَ بَلْ يُشْتَرَى بِهَا عَبْدٌ لِيَكُونَ وَقْفًا مَكَانَهُ، فَإِنْ تَعَذَّرَ قَبْضُ عَبْدٍ، وَلَوْ جَفَّتِ الشَّجَرَةُ لَمْ يَنْقَطِعِ الْوَقْفُ عَلَى الْمَذْهَبِ، بَلْ يُنْتَفَعُ بِهَا جِذْعًا، وَقِيلَ ثَبَاغٌ، وَالْثَمَنُ كَقِيَمَةِ الْعَبْدِ،

(إِنْ صَحَّحْنَاهُ) نه گهر ماره بپينه که ی دروست بکین (وَهُوَ الْأَصَحُّ) نه و دروستکردنه به فرموده ی راستره .

﴿فَهُوَ تَانِدَن وَبِنِ كِه لِكَبُونِي وَمَقْفَكَرَاوَهَكَان﴾

(وَالْمَذْهَبُ) به فرموده ی راستی مه زه ب (أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ قِيَمَةُ الْعَبْدِ الْمَوْقُوفِ) نه وه قف له سه رکراوه که و نه وه قفکه ره که: هیچیکان نابنه خاوه نی توله ی کویله، یان شته وه قفکراوه که (إِذَا أُتْلِفَ) هر کاتی که بیه وتیندری توله ی وه ریگری، جیاوازی نیه: بیگانه یه ک بیفه وتین، یان وه قفکه ره که بیفه وتین، یان وه قف له سه رکراوه که به دوزمنکاری بیفه وتین، واته: نه گهر وه قف له سه رکراوه که به دوزمنکاری نیفه وتین، نابیته زامین (بَلْ يُشْتَرَى بِهَا عَبْدٌ) به لکو- به و توله یه- کویله یه کی وه کو خوی، یان شتیکی وه کو خوی ده کپرری (لِيَكُونَ وَقْفًا مَكَانَهُ) تا کو بییته وه قف له جی ی شته فه وتاوه که .

(فَإِنْ تَعَذَّرَ) جا نه گهر نه گونجا کویله یه کی، یان شتیکی وه کو خوی بکپرری، نه و کاته (قَبْضُ عَبْدٍ) به شه کویله یه ک، یان به شه شتیکی وه کو شته فه وتاوه که ده کپرری و له جی ی ده کریتنه وه قف.

نینجا بزانه: نه و که سه ی کرپنه که ده کاو کپرراوه که ش ده کاته وه قف، ده بی دانور بی -واته: نه گهر دانور نه بو، نه و کاته سه پررشتکاری وه قفه که نه و کارانه نه نجام ده دا- جا له بهر نه وه ی به خودی کرپنه که ش شته که نابیته وه قف، بوی پیویسته: وشه ی وه قفکردن له لای دانوره که، یان له لای سه پررشتکاره که بگوتری، جا نه گهر نه گونجا به شیکشی پی بکپرری، نه و کاته گشت توله وه رگیراوه که ده بریتنه وه قف له سه رکراوه که، هره وه که توری ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه .

(وَلَوْ جَفَّتِ الشَّجَرَةُ) نه گهر دره خته وه قفکراوه که وشک بو، یان هه لکه نا، نه وه (لَمْ يَنْقَطِعِ الْوَقْفُ) وه قفه که نابیتنه وه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه فرموده ی راستی مه زه ب (بَلْ يُنْتَفَعُ بِهَا جِذْعًا) به لکو به پارچه کرای سودی ئوره ده گیری، جا نه گهر نه گونجا سودی ئوره گیری، نه و کاته وه قفه که ده بریتنه وه دره خته که ش ده بییته ملکی وه قف له سه رکراوه که (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی میزدا (ثَبَاغٌ) دره خته که ده فروشری و (وَالْثَمَنُ) کقیمه العبد) پاره که شی وه کو توله ی کویله که ی پابروو په فتاری له گه ل ده کری.

وَالْأَصْحُ جَوَازُ يَنْعُ حُضْرِ الْمَسْجِدِ إِذَا بَلَيْتَ وَجَدُّوْهُ إِذَا الْكَسَّرَتْ وَلَمْ تَصْلُحْ إِلَّا لِلْإِخْرَاقِ، وَلَوْ أَنَّهُمْ مَسْجِدٌ وَقَعْدَتْ إِعَادَتُهُ لَمْ يُنْعَ بِحَالٍ.

(وَالْأَصْحُ) فەرمووده‌ی راستر نه‌یه: (جَوَازُ یَنْعُ حُضْرِ الْمَسْجِدِ إِذَا بَلَيْتَ) دروسته‌سیره‌کان و پایه‌خه‌کانی مزگه‌وت بفرۆشرین هه‌ر کاتی‌ک تقد کۆن بۆن، جیاوازی وه‌قفکراوه‌کان و وه‌قف نه‌کراوه‌کان نیه، هه‌م (وَجَلُّوْهُ إِذَا انْكَسَرَتْ) لقه‌داره‌کانیشی دروسته بفرۆشرین هه‌ر کاتی‌ک شکان و (وَلَمْ تَصْلُحْ إِلَّا لِلْإِخْرَاقِ) جگه له سوتاندن بۆ هیچ‌تر به که‌ک نه‌هاتن، ئینجا پاره‌که‌ش بۆ به‌رژه‌وه‌ندی مزگه‌وته‌که سهرف ده‌رکری، هه‌روه‌ک له (مغنی) و (الشبراملسی) دا فەرموویانه.

﴿مزگه‌وت و گۆرستانی و یرانبوو﴾

(وَلَوْ أَنَّهُمْ مَسْجِدٌ) نه‌گه‌ر مزگه‌وتی‌ک پوخا، یان شویتیک و یران کرلو وازیان له مزگه‌وته‌که‌ی هینا (وَقَعْدَتْ إِعَادَتُهُ) نه‌شگونجا دروست بکریته‌وه، نه‌وه هه‌ر به وه‌قفکراوی ده‌می‌نیتیه‌وه، که‌واته: (لَمْ يُنْعَ بِحَالٍ) به هیچ جۆری‌ک زه‌مینه‌که‌ی نافرۆشری، ئینجا که‌لوپه‌له‌که‌شی بۆ هه‌لده‌گیری، جا نه‌گه‌ر ئومیدی چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌بو، نه‌و کاته به‌و که‌لوپه‌له‌ مزگه‌وتی‌کی‌تر دروست ده‌کری، جا نه‌گه‌ر نه‌گونجا، نه‌و کاته شتیکی گشتی بۆ موسولمانان پێ دروست ده‌کری: وه‌کو خانه‌ی خیرات و ئاو و نه‌و جۆره‌شتانه.

جا بزانه: نه‌وه‌ی پیردوو ده‌ریاره‌ی که‌لوپه‌لی مزگه‌وت بوو، به‌لام به‌رهمی وه‌قفی مزگه‌وتی پوخا، نه‌گه‌ر چاوه‌پوانی چاک‌کردنه‌وه‌ی بکری، نه‌وه بۆی هه‌لده‌گیری، نه‌گه‌ر چاوه‌پوان نه‌ده‌کرا، نه‌و کاته بۆ مزگه‌وتی‌کی‌تری نزی‌ک نه‌و مزگه‌وته سهرف ده‌کری، جا نه‌گه‌ر نه‌گونجا، نه‌و کاته بۆ به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان سهرف ده‌کری، به‌لام نه‌گه‌ر مزگه‌وته‌که نه‌پوخابی و به‌رهمی وه‌قفه‌که‌شی له خۆی زیاد بێ، نه‌وه نه‌گه‌ر چاوه‌پوانی تی‌کدان و نوێ‌کردنه‌وه‌ی بن، نه‌و کاته پاره‌که‌ی بۆ پاشه‌که‌وت ده‌کری، جا نه‌گه‌ر پیویستی به نوێ‌کردنه‌وه نه‌بو، نه‌و کاته دروست نیه پاره‌که‌ی بۆ پاشه‌که‌وت بکری، به‌لکو واجبه: به‌و پاره‌یه زه‌مین و باغ بۆ مزگه‌وته‌که بکری، هه‌روه‌ک له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه‌کانیاندا نه‌م باسه‌ پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿نَاكَاذَارِي﴾ یه‌که‌م: خویندگای نایینی و خانه‌ی خیرات و نه‌و جۆره‌شوینه‌گشتیان‌ه‌ش وه‌کو مزگه‌وت بپاریان بۆ ده‌دری له گشت نه‌و پوون‌کردنه‌وانه‌ی پیردوودا، هه‌روه‌ک له (الشبراملسی) دا فەرموویه‌تی، که‌وايو: نه‌و کتیبانه‌ی وه‌قف کراونه سهر خویندگایه‌کی نایینی و هه‌م به‌رهمی نه‌و ملکانه‌ی وه‌قف کراونه سهر خویندگایه‌که، گشتی ده‌گواسترینه‌وه بۆ خویندگایه‌کی نزی‌ک نه‌وئ و به‌رهمی وه‌قفه‌که‌شی له قوتابیان و له به‌رژه‌وه‌ندی خویندگا‌که سهرف ده‌کری.

دوهم: گورپنی شیوهی وه قفقراوه که دروست نیه، مه گهر وه قفقهره که به مهرجی دانا بئ: به گورپره ی به رژه وه ندی پهفتار بکړئ، نهو کاته دروسته، به لام نیمامی (السبکی) ده فرموئ: گورپنی شیوهی وه قفقراوه که به سئ مهرج دروسته، یه کهم: گورپنه که ی که م و بئو ناوی وه قفقه که نه گورپئ. دوهم: خودی وه قفقه که لانه بربرئ. سئ یه م: به رژه وه ندی وه قفقه که شی تئ دا بئ. هه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

سئ یه م: نه گهر گورپستانیکي وه قفقراو ویران بوو و ناسه واری نه ما، دروست نیه: کاریه ده ست به کړئ ی بدا، هر چهند کړئ یه که شی له به رژه وه ندی موسولمانان سهر ف بکا، هه روه که له (تحفة) دا فرمویوه تی، ئینجا بزانه: نهو دره ختانه ی له گورپستانه کاندا ده پوین، میوه که یان بؤ گشت که سیځ حه لاله، به لام ودها باشره: له به رژه وه ندی گورپستانه که سهر ف بکړئ، هه روه ها نهو دره خته ی له مزگه وتدا بؤ مزگه وت چئندرلوه، نهویش میوه که ی به پاره ده برئو بؤ به رژه وه ندی مزگه وته که سهر ف ده کړئ، به لام نه گهر بؤ خیرات بئ، نهو کاته بؤ گشت که سیځ حه لاله، جا نه گهر به رژه وه ندی مزگه وت له برپنی دره خته که دا بوو، نهو کاته دروسته برپرئ، هه روه که له (مغنی) دا پوون کراوه ته وه، واته: به لام دره خته ته پری گورپستان نابئ برپرئ تا ووشک ده بئ، ئینجا که ووشک بوو، ده برپرئو بؤ به رژه وه ندی گورپستانه که سهر ف ده کړئ، والله اعلم.

چوارهم: له مه زه بی نیمامی (حنفی) دا به ئیزنی پیشه وای موسولمانان بؤ (قازی) دروسته: شتیکی وه قفقراو به شتیکی تر بگورپته وه، بهو مهرجی به رژه وه ندی وه قفقه که ی تئ دا بئ: وه کشته وهر گیراوه که له وه قفقه که باشر بئ و هم وهر گیراوه که ش: زه وی، یان باغ، یان خانوو بئ.

هه روه ها نه گهر مزگه وتیک به رته نگ بوو و پڼگه یه کی به رینی له ته نیشته بوو، دروسته به شتیکی پڼگه که ی وه گ ل برئو به رین بکړئ، بهو مهرجی پڼگه که ته سک نه بئ، هه روه ها نه گهر ملکی که سیځ له ته نیشته مزگه وتیکي به رته نگ بوو، نهو کاته ش زه ویه که ی به پاره لئوه رده گیرئ بؤ مزگه وت به رین کردن، هر چهند پازیش نه بئ، هه روه ها نه گهر پڼگه ش ته سک بوو، دروسته به شتیکی مزگه وتی وه گ ل برئو فراوان بکړئ، بهو مهرجی مزگه وته که پویتی بهو به شه نه بئ، هه روه که له (مجمع الأنهر) و (الدر المنقی) دا ناوه پوکی نه م چواره مه پوون کراوه ته وه.

پینجهم: به مه زه بی نیمام (أحمد): نه گهر وه قفقراوه که خراب بوو و سودی لئوه رنه گیرا، دروسته به شتیکی بفرؤشرئ تاکو به شه که ی تری پئ چاک بکړته وه، به لام نه گهر به هیچ جوړیک نه گونجا هیچ جوړه سوډیکي لئوه ریگیرئ، نهو کاته گشتی ده فرؤشرئو به پاره ی

(فَصْلٌ) إِنْ شَرَطَ الْوَاقِفُ أَنْظَرَ لِنَفْسِهِ أَوْ غَيْرِهِ أَتْبَعَ، وَإِلَّا فَلَا تَنْظُرُ لِلْقَاضِي عَلَى الْمَذْهَبِ، وَشَرَطُ النَّازِلِ: الْعَدَالَةُ وَالْكَفَايَةُ وَالْإِهْتِدَاءُ إِلَى التَّصَرُّفِ، وَوُظِيفَتْهُ: الْعِمَارَةُ وَالْإِجَارَةُ وَتَحْصِيلُ الْغَلَّةِ وَقِسْمَتُهَا، فَإِنْ فُوضَ إِلَيْهِ بَعْضُ هَذِهِ الْأُمُورِ لَمْ يَتَعَدَّ،

فروغش را که شش یکی تر ده کردی و او له جینگه ی فروغش را و ده که وقف ده کردی و ده، هر و ده ها نه که مرزگه و تیش خراب بسو و به هیچ جوریک نه گونجا نویژی تی دا بکری، نه ویش هه مان بپاری پاری و ده فکرا و ده کی بۆ ده دینی، هر و ده که له (معنی ابن قدامة) دا پوون کر و ده و ده.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِيَ سَهْرِيَه رَشْتَكَارِيَه تِي وَهَقْفَكِرَاو﴾

(إِنْ شَرَطَ الْوَاقِفُ أَنْظَرَ لِنَفْسِهِ أَوْ غَيْرِهِ) نه که وقفه که به مرجی دانایی: سهریه رشتکاریه تی و وقفه که بۆ خوی بی، یان بۆ که سیکی تر بی (أَتْبَعَ) مرجه که کی جی به جی ده کری (وَالَا) به لام نه که مرز بۆ هیچ که سیکی دانه نایی (فَلَا تَنْظُرُ لِلْقَاضِي) نه و کاته سهریه رشتکاری و وقفه که بۆ (قازی) به (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهریه فرموده ی پاستی مرمه به.

(وَشَرَطُ النَّازِلِ) مرجی سهریه رشتکاری و وقف: (الْعَدَالَةُ) ده بی دادپه رور بی، هه (وَالْكَفَايَةُ) توانای ده سترکاری هه بی، واته: (وَالْإِهْتِدَاءُ إِلَى التَّصَرُّفِ) شاره زایی ده سترکاری کردنی نه و شته ی هه بی: که سهریه رشتی ده کا.

(وَوُظِيفَتْهُ) نه کی سهر شانی سهریه رشتکاره که (الْعِمَارَةُ) چا کردنه و ده و فکرا و ده که یه و (وَالْإِجَارَةُ) به کریدانیه تی و (وَتَحْصِيلُ الْغَلَّةِ) و ده سته ی تانی به رویومه که یه تی و هه (وَقِسْمَتُهَا) به شکردنیه تی به سهر خاوهن مافه کاند (فَإِنْ فُوضَ إِلَيْهِ بَعْضُ هَذِهِ الْأُمُورِ) جا نه که له کارانه هه ندیکی رابوه ده ست، نه و کاته (لَمْ يَتَعَدَّ) له و نه ده یان زیاتر ناکا، واته: چه ندی را و ده ده ست هه نه و نه ده ی ده کا.

جا بزانه: بۆ سهریه رشتکاره که - به ئیزنی قازی - له کاتی پیوستدا دروسته: شت قهرز بکا بۆ و فکرا و ده که، هر و ده که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمودیانه، هر و ده ها له حاله تی ناچاریشدا دروسته ماله و فکرا و ده که به قهرز بداته که سیکی تر، به لام نه که مرز ناچار نه بی، نه و کاته دروست نیه، به قهرزی بدا، هر و ده که له مالی یتیمیشدا نه و ها بپار را و ده، له (القليوبي) و (البجیرمی) دا فرمودیانه.

دیسان بزانه: سهریه رشتکاره که مالی نه و کریمی هه یه: که و وقفه که بۆ داناه، جا نه که و فکرا و ده که هیچی بۆ دانه نابو، نه و کاته ده چینه لای قازی تا کو کریمی هاوینیه - به رهمیه و وقفه که - بۆ دابن، جا (ابن الصباغ) فتوای داوه: که به بی قازی بۆ دروسته: کریمی هاوینیه - له به رهمیه و وقفه که - بۆ خوی دابن، هر و ده که له (تحفة) دا فرمودیه تی، واته: به به لگه ی حه دیسه که ی (ابن عمیر) پاری و ده.

وَلِلْوَاقِفِ عَزْلٌ مَنْ وَلَّاهُ وَكَضِبُ غَيْرِهِ إِلَّا أَنْ يَشْرِطَ نَظْرَهُ حَالَ الْوَقْفِ، وَإِذَا آجَرَ
التَّائِطِرُ فَرَّادَتِ الْأَجْرَةَ فِي الْمُدَّةِ أَوْ ظَهَرَ طَالِبٌ بِالزِّيَادَةِ لَمْ يَنْفَسِخِ الْعَقْدُ فِي الْأَصَحِّ.

(کتابُ الهبة)

الْتَّمْلِیکُ بِلَا عَوْضِ هِبَةٌ، فَإِنْ مَلَكَ مُحْتَاجًا لِثَوَابِ الْآخِرَةِ فَصَدَقَ، فَإِنْ نَقَّلَهُ إِلَى مَكَانِ
الْمَوْهُوبِ لَهُ إِكْرَامًا لَهُ فَهَدِيَّةٌ.

(وَلِلْوَاقِفِ عَزْلٌ مَنْ وَلَّاهُ) بقی و هفکده که دروسته: نهو سهرپه رشتکاره لابدا: که چاودیری
و هفکه که ی داوه تی و (وَتَضِبُ غَيْرِهِ) یه کیکی تر له جئی دابئی (إِلَّا أَنْ يَشْرِطَ نَظْرَهُ حَالَ
الْوَقْفِ) مه گهر له حاله تی و هفکدرندا به مهرجی دانابی: نهو سهرپه رشتکاره چاودیری
بکا، نهو کاته دروست نیه لایبدا.

(وَإِذَا آجَرَ التَّائِطِرُ) مهر کاتیک سهرپه رشتکاره که ماله و هفکراوه که ی به کرئی دا (فَرَّادَتِ
الْأَجْرَةَ فِي الْمُدَّةِ) جا له ماوه ی به کریدانه که دا کرئی که ی زیاد بوو (أَوْ ظَهَرَ طَالِبٌ بِالزِّيَادَةِ)
یان که سیکی تر به کرئی که ی زیاتری دهویا، نهو کاته (لَمْ يَنْفَسِخِ الْعَقْدُ) مامله ته که
هه لئاوه شپته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی راستردا، چونکه له کاتی خوی دا- به
قازانج- مامله ته که دامه زراوه.

﴿کتابُ الهبة: په رتوکی به خشین﴾

واته: له حاله تی ژیا نی دا شتیک به خورپایی بکاته ملکی که سیکی تر. ئینجا (الْتَّمْلِیکُ بِلَا
عَوْضٍ) شت کردنه ملکی که سیکی تر به خورپایی له حاله تی ژیا نی دا (هِبَةٌ) ته نه پئی
ده گوتری: به خشین. به لام (فَإِنْ مَلَكَ مُحْتَاجًا لِثَوَابِ الْآخِرَةِ) نه گهر له حاله تی ژیا نی دا بقی
خیری قیامت شتیک بکاته ملکی که سیکی پتویست، نهو کاته (فَصَدَقَ) پئی ده گوتری:
خیر. ئینجا (فَإِنْ نَقَّلَهُ) نه گهر له حاله تی ژیا نی دا به خشرلووه که، یان خیره که ی گواسته وه
(إِلَى مَكَانِ الْمَوْهُوبِ لَهُ) بقی شوینی پییه خشرلووه که (إِكْرَامًا لَهُ) بقی ریزلینانی، نهو کاته
(فَهَدِيَّةٌ) هم پئی ده گوتری: دیاری.

ئینجا بزانه: هه رسیک به شه کان سونته تن، به لام به شی دووه له هه موویان خیری
گه وره تره، پیغه مبر عليه السلام ده فه رموی: ﴿تَهَادَوْا تَحَابُّوا﴾ رواه البخاری فی الأدب المفرد،
وفی صحیحه بلفظ: ﴿تَهَادَوْا فَإِنَّ الْهَدِيَّةَ تَذْهَبُ وَحَرَّ الصَّدْرِ﴾ دیاری بقی یه کتری بیهن،
یه کتریتان خوښ ده وی. دیاری پقو قینه ی ناو دل لاده با.

دیسان بزانه: به خشین به هه رسیک جوړیه وه، هه پامه بدریته نهو که سه ی له بی شه رع ی
سه رقی ده کا، هه روه که له زوړیه ی سه رچاوه کاند ا فه رموویانه، خوا ی گه وره ده فه رموی:

وَسَرَطُ الْهَبَةِ إِجَابٌ وَقَبُولٌ لَفْظًا، وَلَا يُشْتَرَطَانِ فِي الْهَدْيَةِ عَلَى الصَّحِيحِ، بَلْ يَكْفِي
الْبُعْثُ مِنْ هَذَا وَالْقَبْضُ مِنْ ذَلِكَ،

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ یارمندی به کتری مدهن له سر گوناهاو بوژمنکاری.

(وَسَرَطُ الْهَبَةِ) مهرجی دروستبوونی به خشین (إِجَابٌ) گوئنی ووشه‌ی کردنه ملکه، وهک
بلی: به خشیمه تو. یان به خوږایی دامه تو (وَقَبُولٌ لَفْظًا) هم گوئنی ووشه‌ی
قبول کردنه، وهک بلی: قبولم کرد. یان پازیمه. ههروه‌ها به خشین به نووسینو به ووشه‌ی
ناشاکراش داده‌مه‌زئی نه‌گه‌ر نیه‌تی به خشینی له‌گه‌لدا بی، وهک بلی: نه‌و شتمه بو تو
بی. ههروه‌ها به خشین به ویدانیش-واته: به بی‌گوئنی هیچ ووشه‌یه‌ک- داده‌مه‌زئی له
سر فرموده‌یه‌کی هه‌لبراربراو، هه‌روه‌ک له (تحفة) و (مغنی) دا فرمودیانه.

(وَلَا يُشْتَرَطَانِ فِي الْهَدْيَةِ) گوئنی ووشه‌ی کردنه ملک قبول کردن به مهرج داناندرین: نه له
دیاری‌داو نه له خیرکردندا (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده‌ی راست (بَلْ يَكْفِي الْبُعْثُ مِنْ
هَذَا وَالْقَبْضُ مِنْ ذَلِكَ) به‌لکو نه‌وه‌نده به‌سه: نه‌مه‌یان خیره‌که‌ی بداتن، یان دیاریه‌که‌ی بو
بنیږی، نه‌ویش وه‌ری‌بگری، هه‌روه‌ها خه‌لاتی کاربه‌ده‌سته‌کانیش پیویست به گوئن ناکا.
نینجا بزانه: مهرجی مال‌به‌خشه‌که‌ش نه‌مه‌یه: مال‌که ملکی‌خوی بی، واته: دروست نیه
سه‌ره‌رشتکار: مالی شیت و منداڵ به خیرو به خشین بدا، هه‌روه‌ها دروست نیه: ژن مالی
میرده‌که‌ی به خیرو به خشین بدا، هه‌روه‌ها مهرجه له‌و که‌سانه‌ش بی: که دروسته مالی
خویان به خوږایی بدهن، واته: منداڵ و شیت و زۆر لیک‌کرو و قه‌ده‌غه‌کرو نه‌بی، که‌واته:
به خشینی نه‌و چۆره که‌سانه‌ش دروست نابن، هه‌روه‌ها مهرجی پیبه‌خشرلویش نه‌مه‌یه له‌وانه
بی: بتوانن شت بکاته ملکی‌خوی، که‌واته: ده‌بی سه‌ره‌رشتکار به خشینه‌که بو منداڵ و
شیت قبول بکا، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پھون کرلوه‌ته‌وه.

﴿نَاكَادَارِي﴾ نه‌گه‌ر میرد خشلی زینو زیوی کړی و دایه ژنه‌که‌ی‌خوی تا‌کو ده‌به‌ری ب‌کاو
خوی بی‌پرا‌زیننیه‌وه، میرده‌که‌ش هیچ ووشه‌ی به خشین و کردنه ملکیشی نه‌گوتبو، نه‌و
خشله نابینه ملکی‌ژنه‌که‌و هه‌ر له ملکایه‌تی‌میرده‌که‌دا ده‌میننیه‌وه له نوای‌مردنیشی
ده‌بینه میرات، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا نه‌و مه‌سه‌له‌یان هیناوه‌و له (بغية
المسترشدین) شدا به دریزی پھون کرلوه‌ته‌وه، که‌وابو: نه‌گه‌ر بووه کیشه‌یان، پیویسته
ژنه‌که، یان میرات‌گه‌رکانی ژنه‌که شاهیدیان هه‌بن: که نه‌و خشله‌ی به ملکایه‌تی دراوه‌تن،
جا نه‌گه‌ر شاهید نه‌بو، نه‌و کاته باوه‌ر به میرده‌که‌و به میرات‌گه‌رکانی‌میرده‌که ده‌کړی به‌و
مهرجی‌میرده‌که سویند بخوا: که به ملکایه‌تی نه‌یدلوه‌تن، یان میرات‌گه‌رکانی‌میرده‌که
سویند بخون: که (نه‌یان‌زانیه‌و نه‌م خشله‌ی به ملکایه‌تی درابیتن).

وَلَوْ قَالَ: أَغْمَرْتُكَ هَذِهِ الدَّارَ فَإِذَا مِتُّ فَهِيَ لَوَرَثَتُكَ، فَهِيَ هَبَةٌ، وَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى أَغْمَرْتُكَ، فَكَذَا فِي الْجَدِيدِ، وَلَوْ قَالَ فَإِذَا مِتُّ عَادَتْ إِلَيَّ، فَكَذَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: أَرَقَّبْتُكَ أَوْ جَعَلْتُهَا لَكَ رُقْبَى: أَيْ إِنَّ مِتُّ قَبْلِي عَادَتْ إِلَيَّ وَإِنْ مِتُّ قَبْلَكَ اسْتَقَرَّتْ لَكَ، فَالْمَذْهَبُ طَرْدُ الْقَوْلَيْنِ الْجَدِيدِ وَالْقَدِيمِ،

نیجا هر له (بغیة) دا ده فرمودی: نه گهر کیزه کانی مردوده که داویان کرد: نه م شته ی نیستا به ده سستیانه وهیه، باوکیان به ملکایه تی دلوپه تیه نه وان. میراتگره کانی تریش گوتیان: وانیو نه مهش هر میراته. نه و کاتهش پیویسته کیزه کان شاهیدیان هه بی، جا نه گهر شاهید نه بو، نه و کاته میراتگره کانی ترسویند ده خوئن: که (نازانن نه م شته دراوده کیزه کان به ملکایه تی).

نیجا بزانه: نه وه ی پابروو، لهو حاله ته دا بوو: که به دیاری نه ناربرایی، چونکه نه گهر باوکه که، یان میرده که: شته که، یان خسله که به دیاری بنیژی، نه و کاته به -تهنها- وهرگرتن ده بیته ملکی کیزه کان و ژنه که، چونکه گوتی ویدان و قبول کردن له دیاری دا مهرج نیه، هر وه ک تازه پابرو، له (تحفة) و (الشروانی) شدا له باسی به خټوکردنی ژن نه م مهسه لانه پوون کرلونه وه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (أَغْمَرْتُكَ هَذِهِ الدَّارَ) نه م خانووه م به دريژایی ته مهنت دامه تو (فَإِذَا مِتُّ فَهِيَ لَوَرَثَتُكَ) جا هر کاتیک تو مردی خانووه که بو میراتگره کانت بی (فَهِيَ هَبَةٌ) نه وه به خشینه و هر کاتیک قبولی کردو وه ری گرت، ده بیته ملکی خوئی، له نوای مردنیشی ده بیته ملکی میراتگره کانی (وَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى أَغْمَرْتُكَ) نه گهر تهنها گوتی: خانووه که م به دريژایی ته مهنت دامه تو (فَكَذَا) نه وهش هر به خشینه و بریاری وه ک پسته که ی پابرووه (فِي الْجَدِيدِ) له فرموده ی نویدا (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (فَإِذَا مِتُّ عَادَتْ إِلَيَّ) نه م خانووه م به دريژایی ته مهنت دامه تو، جا هر کاتیک تو مردی بو خووم بگه ریته وه (فَكَذَا) نه وهش هر به خشینه و بریاری وه ک پسته که ی پابرووه، مهرجه کش به تال ده بیته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، واته: بو خاوه نه که ی ناگه ریته وه.

(وَلَوْ قَالَ) هر وه ها نه گهر گوتی: (أَرَقَّبْتُكَ) نه م خانووه م به چاوه پوانی به خشیمه تو (أَوْ جَعَلْتُهَا لَكَ رُقْبَى) یان نه م خانووه م به چاوه پوانی کرده ی هی تو (أَيْ) واته ی چاوه پوانی نه مه یه: (إِنْ مِتُّ قَبْلِي عَادَتْ إِلَيَّ) نه گهر تو پیش من مردی شته که بو خووم بگه ریته وه (وَإِنْ مِتُّ قَبْلَكَ اسْتَقَرَّتْ لَكَ) نه گهر منیش پیش تو مردم هر بو خووت بمینیتته وه، نه وه (فَالْمَذْهَبُ طَرْدُ الْقَوْلَيْنِ الْجَدِيدِ وَالْقَدِيمِ) به فرموده ی پاستی مه زه ب: هر روه فرموده که ی نوو کوئن لیړه شدا دینه جی، واته: به فرموده ی نوئی به هیژ:

وَمَا جَازَ بَيْعُهُ جَازَ هَيْبَتُهُ، وَمَا لَا: كَمَجْهُولٍ وَمَقْصُوبٍ وَضَالٍّ فَلَا، إِلَّا حَبَّتِي حِنْطَةٍ
وَتَحْوِهِمَا، وَهَيْبَةُ الدِّينِ لِلْمَدِينِ إِبْرَاءً، وَلَغَيْرِهِ بَاطِلَةٌ فِي الْأَصَحِّ،

نه گهر قبولی بکاوه وری بگری، ده بیته به خشینیکی یه کجاری و له دوی مردنیشی بق
میراتگره کانیه تی، واته: هر چه که به تال ده بیته وهو بق خاوه نه که شتی ناگه پرته وه،
پیغه مبر ع ده فرموی: ﴿لَا تَعْمُرُوا وَلَا تَرْقُبُوا، فَمَنْ أَعْمَرَ شَيْئًا أَوْ رَقِبَهُ فَهُوَ لَوْزْنُهُ﴾ رواه
أبو داود والنسائي وأصله في الصحيحين، ثبوت به دريژای ته من هيچ شتيك مه به شخن و
به چاوه پروانیش مه بيه شخن، جا هر كه سيك شتيكي به دريژای ته من پی به خشرا، يان
شتيكي به چاوه پروانی پی به خشرا، نه وه له دوی مردنیشی بق میراتگره کانیه تی. واته: بق
خاوه نه که ی ناگه پرته وه.

(وَمَا جَازَ بَيْعُهُ) هر شتيك فروشتنی دروست بی (جَازَ هَيْبَتُهُ) به خشینیشی دروسته (وَمَا
لَا) هر شتيك فروشتنی دروست نه بی: (كَمَجْهُولٍ) وهك شتی نه زاندرلو، هم (وَمَقْصُوبٍ)
شتی زه وتکراو، هم (وَضَالٍّ) شتی ونبوو (فَلَا) نهو جوړه شتانه به خشینیشیان دروست
نابی (إِلَّا حَبَّتِي حِنْطَةٍ) ته نها دوو دهنکه گهنو (وَتَحْوِهِمَا) نه وه ی وه کو دوو دهنکه
گهنمیشه له شته بی نرخه کان، نه وان به خشینیان دروسته، هر چه ند فروشتنیشیان
دروست نیه.

ثینجا بزانه: دروسته شتی زه وتکراو بيه خشيته نهو که سه ی توانای وه رگرنه وه ی هیه،
هر وه ها نه گهر دوو که س شتيکیان لی تيکه لی یه کتری بوو، نه وه دروسته هریه که یان
به شی خوی بيه خشيته نه وی تریان.

﴿ نَاگَا دَارِي ﴾: نه گهر گوتیه یه کيکی تر: گهر دهن ت نازاد بی له هر شتيكي له باغه که ی
من، يان له خانووه که ی مندا ده یخوی. يان بق توّم حه لال کرد هر چی له باغه که مندا، يان
له خانووه که مندا هیه. لهو مه سه لانه دا ته نها خواردنی بق دروسته، واته: بقی دروست نیه
بيداته که سيکی تر، يان بيبياته وه ماله وه، هر وهك له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کړلوه ته وه.

هر وه ها دروسته مرقّ به بی نین سود له که لوپه لی نؤستی خوی وه ربگری و
خواردنه مه نیه که ی بخوای بق ماله وه شی بیا، بهو هر چه ی بزانی: نؤسته که ی بهو ده سترکاريانه
پازی ده بی، هر وهك له (شرح مسلم) دا پوونی کړنوته وه.

(وَهَيْبَةُ الدِّينِ لِلْمَدِينِ) به خشینی قهرزه که ی به قهرزداره که ی (إِبْرَاءً) گهر دهن نازاد کړنه و
پتيويست ناکا قبولی بکا، به لام (وَلَغَيْرِهِ) به خشینی قهرزه که ی به که سيکی تری جگه له
قهرزداره که (بَاطِلَةٌ فِي الْأَصَحِّ) به تاله و دانامه زری، له سهر فرموده ی راستر، به لام له
فرموده یه کی تر- که کومه ليک به راستریان داناه- دروسته: قهرزه که ی بيه خشيته
که سيکی تری جگه له قهرزداره که، هر وهك له نؤديه ی سه رچاوه کانداه فرمودیانه.

وَلَا يُمْلِكُ مَوْهُوبٌ إِلَّا بِقَبْضِ يَازْنَ الْوَاهِبِ، فَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا بَيْنَ الْهَبَةِ وَالْقَبْضِ قَامَ وَارِثُهُ مَقَامَهُ، وَقِيلَ يَنْفَسِخُ الْعَقْدُ، وَيُسْنُ لِلْوَالِدِ الْعَدْلُ فِي عَطِيَّةِ أَوْلَادِهِ بِأَنْ يُسَوِّيَ بَيْنَ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى،

(وَلَا يُمْلِكُ مَوْهُوبٌ) شتى به خשרاو و خيرو ديارى نايته ملكى پتيه خשרاوه كه (إِلَّا بِقَبْضِ) تنها به وه رگرتنى شته كه ده بيته ملكى پتيه خשרاوه كه (بِإِذْنِ الْوَاهِبِ) وه رگرتنه كه ش به نيزنى مالبه خشه كه بن، كه واته: نه گهر وه رى نه گرتبو، شو كاته مالبه خشه كه بوى دروسته: به شيمان بيته وه ماله كه بخوى وه رگرتنه وه ﴿عَنْ أُمِّ كَلْثُومَ بِنْتِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ بَعَثَ هَدِيَّةً إِلَى النَّجَاشِيِّ، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ تَصِلَ إِلَيْهِ، فَاسْتَرَدَّهَا النَّبِيُّ ﷺ﴾ حديث صحيح رواه الحاكم والبيهقي، پتغه مبهرو ﷺ دياريه كه بن (النجاشي) نارد، به لام پيش نه وه بگاته ده ستي، مرد، جا پتغه مبهرو ﷺ دياريه كه بن گهرانده وه.

(فَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا) جا نه گهر له مالبه خشه كه وه پتيه خשרاوه كه به كتيكان مرد (بَيْنَ الْهَبَةِ وَالْقَبْضِ) له ماوه نيتوان به خشين وه رگرتندا، شو كاته (قَامَ وَارِثُهُ مَقَامَهُ) ميراتگري مرد وه كه ده بيته جيگري وي: بن ويداني به خשרاوه كه، يان بن وه رگرتنى به خשרاوه كه (وَقِيلَ يَنْفَسِخُ الْعَقْدُ) له فهرموده به كه بن ميزدا: مامله تي به خشينه كه مه لده وه شيته وه.

﴿فَانْكَادَارِي﴾: نه گهر بووه كيشه يان: مالبه خشه كه گوتي: به نه مانه ت، يان به سپاردن له لاي ترم داناه، يان گوتي ليمت وه رنه گرتوه. پتيه خשרاوه كه ش گوتي: به به خشين داومتى وه رم گرتوه. نه وه- نه گهر شاهيد نه بو- به سويتند خواردن باوه به مالبه خشه كه ده كرى، هه روه كه له (تحفة) (و مغنى) دا فهرمو ويانه.

﴿بِهِ خَشِينَهُ كَانِي دَايِكُ وَبَاوِكُ﴾

(وَيُسْنُ لِلْوَالِدِ بَنُ دَايِكُ وَبَاوِكُ دَايِرَه وَبَايِرَه سوننه ته: (الْعَدْلُ فِي عَطِيَّةِ أَوْلَادِهِ) به دايه روه رى په فتار بكن: له وه به خشينه ده يده نه منداله كانيان، جياوازي نيه: به خشين بن، يان ديارى بن، يان خير بن، يان هر شتيكى تری به خوپايى بن.

نينجا دايه روه ريه كه ش: (بِأَنْ يُسَوِّيَ بَيْنَ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى) به به كسانى خودى شته كه بداته نيترو ميه كان، يان له به رامبه رسته كه شتيكى تريس بداته نه واني تر: بن جياوازي له نيتوان نيترو ميه كان ﴿عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَبَاهُ لَحَلَّ غُلَامًا فَأَطْلَقَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ لِيُشْهَدَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ﴾ رواه الشيخان، وفي رواية لمسلم: ﴿فَأَشْهَدُ عَلَى هَذَا غَيْرِي﴾ باوكم كويله به كه بن به خشيم وهاته لاي پتغه مبهرو ﷺ تاكو بيكاته شاهيد، جا پتغه مبهرو ﷺ

وَقِيلَ كَقِسْمَةِ الْإِرْثِ، وَلِلْأَبِ الرُّجُوعُ فِي هَبَةٍ وَلَدِهِ، وَكَذَا لِسَائِرِ الْأُصُولِ عَلَى الْمَشْهُورِ، وَشَرَطُ رُجُوعِهِ بَقَاءَ الْمُوْهُوبِ فِي سُلْطَنَةِ الْمُتَّهَبِ فَيَمْتَنِعُ بَيْنَهُ وَوَقْفِهِ،

فهرموی: ثایا گشت منداله کانت نهو به خشینت داونی؟ گوتی: نا. پیغمبر ﷺ
 فهموی: له خوا بترسو داپهروهه رین له نیوان منداله کانتان، جگه له من که سیکی تر
 بکه شاهیدی نه م به خشینه. (وَقِيلَ كَقِسْمَةِ الْإِرْثِ) له فهموده یه کی بی هیژدا: وه ک
 به شکردنی میرات شتیان پی بیه خشنی.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهر داپهروهه ی نه کرد، نهو کاته ناپه سنده، له لای چه ند
 زانایه کیش چه پامه، واته: به لام به خشینه که ی دروست ده بی، چونکه له حدیسه که دا
 پیغمبر ﷺ فهمانی به باوکه که کرد: که سیکی تر بکاته شاهید. جا نه گهر منداله کانی تر
 پازی بون هیچیان نه دریتی، یان پیته خشراوه کان هزار بون، یان ریژکی ثایینیان هه بو،
 یان بی به شکراره کان فاسقو پیاوخراپ بون، نهو کاته: چه پام نیو ناپه سندیش نیه،
 ههروه که له زوریه ی سهراوه کانداه فهمویانه.

(وَلِلْأَبِ) بَقِ بَاوَكِ دروسته: (الرُّجُوعُ فِي هَبَةٍ وَلَدِهِ) په شیمان بیته وه: له به خشینی منداله که ی
 خوی، واته: شته به خشرلووه که ی لوه ریگریته وه، به لکو نه گهر منداله که دایک، یان باوکی
 نازار دده دا، نهو کاته سوننه ته: به خشرلووه که ی لوه ریگریته وه، بهو مهرجه ی پی ی ته مین
 بی، ههروه ها نه گهر به خشرلووه که ی له گوناهاکاری به کار ده هینا، نهو کاته: واجبه لی ی
 وه ریگریته وه، بهو مهرجه ی پی ی واز له گوناها که بی، جا لهو په شیمان بونونه وه دا
 جیالازی به خشین و خیرو دیاری نیه، به لام دروست نیه: گوشتی قوریانی و زه کاتو نه زرو
 که ففاره تی لوه ریگریته وه، ههروه که له (تحفة) و (نهایه) دا پوون کرلووه ته وه.

(وَكَذَا لِسَائِرِ الْأُصُولِ) ههروه ها بق گشت تیره ی سهروه وه: وه ک باپیره و دایک و داپیره ش،
 دروسته له به خشینه که یاندا په شیمان بینه وه (عَلَى الْمَشْهُورِ) له سه فهموده ی
 ناسراوی مه زه ب، پیغمبر ﷺ ده فهموی: ﴿لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَنْ يُعْطِيَ الْقَطِيبَةَ ثُمَّ
 يَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا الْوَلَدَ فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحیح، چه لال نیه، واته:
 چه پامه مروفی موسولمان شتی که بیه خشنی، ینجا له به خشینه که ی په شیمان بیته وه و
 وه ریگریته وه، ته نها بق باوک دروسته: په شیمان بیته وه لهو به خشینه ی دلویه تیه
 منداله که ی خوی، واته: لی ی وه ریگریته وه.

(وَشَرَطُ رُجُوعِهِ) مهرجه ی دروستی په شیمان بونونه وه ی باوک و نه وانی تر له به خشینه که یاندا،
 نه مه یه (بَقَاءَ الْمُوْهُوبِ فِي سُلْطَنَةِ الْمُتَّهَبِ) به خشرلووه که له ژیر ده سستی پیته خشرلووه که دا
 ماین، که و ابو: (فَيَمْتَنِعُ) په شیمان بونونه وه که قه ده غه ده بی و دروست نیه (بَيْنَهُ وَوَقْفِهِ)

لَا بَرَهَنَهُ وَهَبَتْ قَبْلَ الْقَبْضِ وَتَغْلِقَ عَتَقَهُ وَتَزْوِجَهَا وَزَرَّاعَتَهَا وَكَذَا الْإِجَارَةُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ زَالَ مَلِكُهُ وَعَادَ لَمْ يَرْجَعْ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ زَادَ رَجَعَ فِيهِ بِزِيَادَتِهِ الْمُتَّصِلَةُ لَا الْمُنْفَصِلَةَ، وَيَحْصُلُ الرُّجُوعُ: بِرَجْعَتُ فِيمَا وَهَبَتْ أَوْ اسْتَرْجَعَتْهُ أَوْ رَدَّدَتْهُ إِلَى مَلِكِي أَوْ نَقَضَتْ أَلْهَبَةً، لَا بَيْنَهُ وَوَقْفِهِ وَهَبَتْهُ وَإِغْتَاقَهُ وَوُطْنَهَا فِي الْأَصَحِّ،

به هوی فروشتن، یا نه وهفکردنی ماله به خشراوه که، واته: نه گهر پټبه خشراوه که ماله به خشراوه که ی فروشت، یا نه وهفی کرد، یا نه به خشی به که سیکی ترو نه ویش وهری گرت، نه و کاته: نه باوک نه باپیرو نه نه وانی تر، هیچیان بویان دروست نه به شیمان بینو وه وئی یوه ریگر نه وه، چونکه له ملکایه تی پټبه خشراوه که دا نه ماله.

به لام (لَا بَرَهَنَهُ) نه که به په هنکردنی و (وَهَبَتْ قَبْلَ الْقَبْضِ) به به خشین پټش وه رگرتنی و (وَتَغْلِقَ عَتَقَهُ) به هه لواسینی نازا دکردنی و (وَتَزْوِجَهَا) به ماره برپنی و (وَزَرَّاعَتَهَا) به داچاندنی زهویه به خشرو له که و (وَكَمَا الْإِجَارَةُ) ههروه ها به کردنی به خشرو له که ش (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر هه رموده ی راستی مه زه ب، واته: به وانه ی پاپرو په شیمان بونو وه قه دهغه نابی وه هر دروسته، چونکه به خشرو له که هر له ژیر ملکایه تی پټبه خشرو له که دا ماله.

(وَلَوْ زَالَ مَلِكُهُ وَعَادَ) نه گهر پټبه خشراوه که ملکایه تیه که ی له به خشراوه که دا نه ما، ټینجا ملکایه تیه که ی دوو یاره بوی گه راوه: وه که بیفروشی ته که سیکی تر، یا نه بیبه خشی ته که سیکی ترو که سه که ش وهری بگری، ټینجا له پټگه ی میراته وه، یا نه به کپین ماله که بگه ریته وه ژیر ملکایه تی، نه و کاته (لَمْ يَرْجَعْ فِي الْأَصَحِّ) نه باوک نه نه وانی تریش نابی په شیمان بینو وه وئی یوه ریگر نه وه، له هه رموده ی راستردا، چونکه هم جاره له لای نه وانه وه نه بو ته ملک ی پټبه خشراوه که.

(وَلَوْ زَادَ) نه گهر ماله به خشراوه که له کاتی په شیمان بونو وه دا زیادی کردبو، نه و کاته ش (رَجَعَ فِيهِ بِزِيَادَتِهِ الْمُتَّصِلَةَ) که په شیمان بو وه، نه و زیده بیه ی به به خشراوه که وه یه: وه که له وی و گه وره یی، نه ویش له گه لی وه رده گری ته وه (لَا الْمُنْفَصِلَةَ) به لام نه و زیده بیه ی جیا بو ته وه: وه که بیچو، نه وه یا نه له گه لی وه رنا گری ته وه.

(وَيَحْصُلُ الرُّجُوعُ) په شیمان بونو وه له به خشیندا دیته جی (بِرَجْعَتُ فِيمَا وَهَبَتْ) که بلئی: په شیمان بومه وه له و شته ی دا که به خشیومه ته فلانکه س (أَوْ اسْتَرْجَعَتْهُ) یا نه بلئی: شته به خشراوه که م بو خوم گه پانده وه (أَوْ رَدَّدَتْهُ إِلَى مَلِكِي) یا نه بلئی گه پانده وه بو ملکایه تی خوم (أَوْ نَقَضَتْ أَلْهَبَةً) یا نه بلئی: به خشینه که م هه لوه شانده وه.

(لَا بَيْنَهُ) نه که به فروشتنی به خشراوه که و (وَوَقْفِهِ) به وهفکردنی و (وَهَبَتْ) به به خشین و (وَإِغْتَاقِهِ) به نازا دکردنی و (وَوُطْنَهَا) به جیما له گه ل کردنی: واته: به وانه په شیمان بونو وه نایه ته جی (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ی راستردا.

وَلَا رُجُوعَ لِغَيْرِ الْأُصُولِ فِي هَبَةٍ مُقَيَّدَةٍ بِنَفْيِ الثَّوَابِ، وَمَتَى وَهَبَ مُطْلَقًا فَلَا ثَوَابَ إِنَّ وَهَبَ لِدُونِهِ، وَكَذَا لِأَعْلَى مِنْهُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلِنَظِيرِهِ عَلَى الْمَذْهَبِ، فَإِنْ وَجِبَ فَهُوَ قِيَمَةُ الْمُوهُوبِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِنْ لَمْ يَنْبُتْ فَلَهُ الرُّجُوعُ،

(وَلَا رُجُوعَ لِغَيْرِ الْأُصُولِ) په شیمانبوونه وه له به خشیندا - جگه له تیره ی سهره وه - بؤ هیچ خزمیکي ترو بؤ هیچ که سیکي تر دروست نیه: (فِي هَبَةٍ مُقَيَّدَةٍ بِنَفْيِ الثَّوَابِ) له به خشینکي وه هادا: که بلئی: به بی پاداشت بی، واته: بلئی: دلوی هیچ پاداشتیک له به رامبر به خشینه که م ناکه م. به به لگه ی حدیسه که ی پابرنوو.

(وَمَتَى وَهَبَ مُطْلَقًا) هر کاتیک شتیکی به خشیه یه کیکی تر، به لام باسی پاداشت وه رگرتنو وه رنه گرتنی نه کرد، نه و کاته (فَلَا ثَوَابَ) هیچ پاداشتیک واجب نیه له به رامبر به خشینه که ی (إِنْ وَهَبَ لِدُونِهِ) نه گهر به خشیبیتی یه که سیکي له خوی به ره و خولتر له پله ی دنیادا (وَكَمَا لِأَعْلَى مِنْهُ) هه روه ها نه گهر به خشیبیتی یه که سیکي له خوی به به سهره وه تر، نه و کاته ش پاداشته که واجب نیه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به هیزتردا، به لگو پاداشته که سوننه ته (وَلِنَظِيرِهِ) هه روه ها نه گهر بیبه خشیه هارویته ی خوی به پاداشت واجب نیه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فهرمووده ی پاستی مزه به، به لگو سوننه ته.

جا بزانه: دیاریش وه کو به خشین وایه: له و مه سولانی پابرنوودا. دیسان بزانه: نیعمای (الأنرعی) - له پووی به لگه وه - نه وه ی هه لېژاردوه: نه گهر پاداشته دانه وه له به خشیندا عاده ت بوو، نه و کاته واجبه: یان به خشراره که ی بداته وه، یان پاداشتیکی بداتی، هه روه که له (تحفة) و (نهایه) دا فهرموویانه، به لگه که شتی نه م حدیسه یه: ﴿كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُتَبَّعُ عَلَيْهَا﴾ رواه البخاری، پیغه مبره ﷺ دیاری قبول ده کړو پاداشتی دیاریه که شتی ده داوه. واته: شتیکی ده دا خاوه نه که ی، که وایو: نه گهر پاداشته دانه وه واجبیش نه بی: نه وه بیگومان سوننه تیکي پیغه مبره ﷺ.

﴿ثَاغِيَّاتُ﴾: نه گهر شتیکی به دیاری دایي تا کو کاریکی بؤ پیک بیتي، نه ویش کاره که ی بؤ پیک نه هینا، نه و کاته ش واجبه: دیاریه که ی بداته وه، یان تولی بداتی، هه روه که له (تحفة) و (نهایه) دا فهرموویانه، جا نه گهر - بؤ وینه - هه ولی دا به ندکراوه که ی بؤ له به ندیخانه پژگار بکا، به لام بؤی نه گونجا، نه و کاته ش واجبه: دیاریه که ی بداته وه، هه روه که له (الشبراملسی) دا فهرموویه تی.

(فَإِنْ وَجِبَ) جا نه گهر به فهرمووده ی بی هیز - پاداشت واجب بی (فَهُوَ قِيَمَةُ الْمُوهُوبِ) نه و پاداشته نرخي به خشراره که یه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا (فَإِنْ لَمْ يَنْبُتْ) جا نه گهر پیبه خشراره که پاداشتی نه داوه، نه و کاته: (فَلَهُ الرُّجُوعُ) مالبه خشه که بؤی

وَلَوْ وَهَبَ بِشَرِّ ثَوَابٍ مَعْلُومٍ فَلَا ظَهَرَ صِحَّةُ الْعَقْدِ وَيَكُونُ بَيْنَهُمَا عَلَى الصَّحِيحِ، أَوْ
مَجْهُولٍ فَلَا مَذْهَبَ بَطْلَانُهُ، وَلَوْ بَعَثَ هَدِيَّةً فِي ظَرْفٍ فَإِنْ لَمْ تَجْرِ الْعَادَةُ بِرَدِّهِ كَقَوْصَرَةٍ
تَمُرٍ فَهُوَ هَدِيَّةٌ أَيْضاً، وَإِلَّا فَلَا، وَيَحْرُمُ اسْتِعْمَالُهُ إِلَّا فِي أَكْلِ الْهَدِيَّةِ مِنْهُ إِنْ اقْتَضَتْهُ الْعَادَةُ.

دروسته: به خشراوه که یی توهریگریته وه ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: مَنْ وَهَبَ هِبَةً فَهُوَ أَحَقُّ
بِهَا مَا لَمْ يُتَبَّ عَلَيْهَا﴾ رواه الحاكم وصححه مرفوعاً، هر که سیك شتیك بیه خشیی هر نهو
زیاتر مافی له به خشراوه که دا هیه، مادام پاداشتی نه دریته وه.

(وَلَوْ وَهَبَ بِشَرِّ ثَوَابٍ مَعْلُومٍ) نه گهر به مرجی پاداشتیکی زاندرلو شتیکی به خشیی، نه وه
(فَلَا ظَهَرَ صِحَّةُ الْعَقْدِ) به فرموده ی به میتر: مامله ته که دروست ده بیو (وَيَكُونُ بَيْنَهُمَا)
ده بیته فروشتن (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه فرموده ی پاست (أَوْ مَجْهُولٍ) یان به مرجی
پاداشتیکی نه زاندرلو شتیکی به خشیی، نه وه (فَلَا مَذْهَبَ بَطْلَانُهُ) به فرموده ی پاستی
مه زه ب: مامله ته که به تاله، چونکه به هوی نه زانینه که نابیته فروشتنیکی دروستبو.

(وَلَوْ بَعَثَ هَدِيَّةً فِي ظَرْفٍ) نه گهر یه کیك دیاریه کی له ناو کیسه یه کدا بۆ که سیکی تر نارد،
نه وه (فَإِنْ لَمْ تَجْرِ الْعَادَةُ بِرَدِّهِ) نه گهر عاده ت نه بو کیسه که بگریندریته وه: (كَقَوْصَرَةٍ
تَمُرٍ) وهك زه مبیلهی قه سب (فَهُوَ هَدِيَّةٌ أَيْضاً) نهو کاته کیسه که ش ده بیته دیاری وه کو
نهو شته ی له ناوی دایه (وَإِلَّا) به لام نه گهر عاده ت بوو بگریندریته وه: وه کو سندوقی تری،
نهو کاته (فَلَا) کیسه که نابیته دیاری، به لکو نه مانته له لای و واجبه: بیگرینیته وه،
که وابو: (وَيَحْرُمُ اسْتِعْمَالُهُ) چه پامه کیسه که به کار بیئی (إِلَّا فِي أَكْلِ الْهَدِيَّةِ مِنْهُ) ته نها له
خواردنی دیاریه که دا نه بی لهو کیسه یه (إِنْ اقْتَضَتْهُ الْعَادَةُ) نه گهر عاده ت وه ها بوو، ئینجا
سوننه ته: به زووترین کات کیسه که بۆ خاوه نه که ی بگرینیته وه، والله أَعْلَمُ.

﴿پاشکۆ﴾ زۆر سوننه تیکی گهریه سه ردانی خزمه کانی بکاو به خشین و دیاریان
بداتی و سه لامیان بۆ بنیتری، جا بزانه: ناپه سنده نهو شته ی به به خشین، یان به زه کات،
یان به خیر داویه تیه که سیکی تر، لی بگریته وه، ههروه ها نه گهر که سیك له ناو کومه لی کدا
شتیکی له که سیکی تر داوا کرد، نهویش له شهرمی خه لك، یان له ترسی خراپه و دوو زمانه ی
که سه که شته که ی به به خشین داین، نهویش چه پامه.

ههروه ها نه گهر که سیکیش یه کیکی تر له دهستی سته مکاریك پزگار بکاو نهویش
به خشینیکی بداتی له ترسی نه وه: نه وهك کاره پیکهاتوو که ی لی تیك بداته وه، نهویش
چه پامه و ده بیته به رتیل، به لام نه گهر له پاداشتی چاکه که ی بیداتی نه وه حه لاله.

ههروه ها نهو دیاری و به خشینه ی دهیداته کاریه دهست تا کو کاریکی ناههقی بۆ بکا، یان
کاریکی حق نه کا، نهویش به رتیل و چه پامه و ههردوو لا له عه تیان لی کراوه، به لام نه گهر

تهنھا له بهر نهوه بیداتې تاكو كارېكې هه قې بۆ بكا؟ چونكه به بې پاره نهیده كرد، نهو كاته: تهنھا وەرگره كه گونا بهار ده بې، هه روهك له په پرتو كې (القضاء) دا به به لگه وه پوونې ده كه ينه وه، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى**.

﴿ناگاداري﴾: نهو ديار يانه ی له کاتي سوننه تکرډنی کوږ خه ك ده بېتېنې - واته: يان به بۆنه ی خۆش حالیه کانی تر- نهوه گشتی ده بېته ملكی باوکی کوږه كه، کومه له زانايه کیش فهرموويانه بۆ کوږه كه يه، جا نهوه له کاتي کدا بوو: كه مالبه خسه كه هيچيانی مه به ست نه بې، واته: نه گهر يه کيکيانی مه به ست بوو، نهو کاته ده بېته ملكی نه ويان، هه روه ها نهو پاره ی به بۆنه ی خۆش حالې له ناو ته شتېك، يان له سر به رماليك داده ندرې، به ناوی هيچ كه سيکيش دايانين، نهوه ش ده بېته ملكی خاوه ن خۆشيه كه.

نينجا بزانه: نه گهر كه سيك هه نديك پاره ی دايه كه سيكي تر، تاكو شتېك به و پاره يه بکړې، يان کارېکې خوی به و پاره يه نه نجام بدا، مه به ستی مالبه خسه كه ش هيچي تر نه بو، نهو کاته واجبه: خودی شته كه بکړې و خودی کاره كه بكا، هه روهك له (تحفة) و (الشروانی) دا ناوه پوکی نه م پاشکويه پوون کراوه ته وه.

﴿کتابُ اللُّقْطَةِ: په پرتو كې هه لگرتنه وه ی شتی ونېوو﴾

واته: شته كه له خاوه نه كه ی به ربوبېته وه، يان لی به جي مابې: به هوی بې ناگايی، يان خه و تن، يان ترس.

جا بزانه: نه گهر كه وشه كه ی بگړې به كه وشې كه سيكي تر، نهوه ش وهك شتی ونېوو، واته: دروست نيه به كاری بېنې تا بانگه وازی داهاتووی بۆ ده كا، يان تا دنلیا ده بې خاوه نه كه ی وازی لی هیتاوه، به لام نه گهر بزانی خاوه نی كه وشه كه كه وشه كه یوی برېوه نه شده كرا كه وشه كه ی خوی وهرېگریته وه، نهو کاته دروسته - به نيه تی تو له - كه وشه كه بفروشی و نرخی كه وشه كه ی خوی له پاره ی كه وشه فروش راوه كه وهرېگری، هه روهك له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

كه واته: ناگاداريه: نهو شته ی په شهبأ فرېی ده داته ناو ملكی وی، يان نهو نه مانه ته ی له لای داندراون، يان له لای خزميكي داندراون و خزمه كه شی مړېوه، يان نهو ماله ی له دزيك، يان له زه و تکه ريك، يان له بړنده يه كه ده يستيتي ته وه، يان له ناو دهریاو لافاو هه لیده گريته وه، خاوه نی نهو شتانه ش نانا سيته وه، نهوانه هيچيان وهك مالی ونېووی هه لگراوه برپاری بۆ نادري، به لكو گشتيان به مالی له ده ستچوو داده ندرين و ده كه ونه ده ست كاريه ده ستی موسولمانان و واجبه: بيانپاريزي، يان بيانفروشي و پاره كه يان

يُسْتَحَبُّ الْإِلْتِقَاطُ لَوَاقِي بِأَمَانَةٍ نَفْسِهِ، وَقِيلَ يَجِبُ، وَلَا يُسْتَحَبُّ لَغَيْرِ وَاقٍ، وَيَجُوزُ فِي الْأَصَحِّ، وَيُكْرَهُ لِفَاسِقٍ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يَجِبُ الْإِشْهَادُ عَلَى الْإِلْتِقَاطِ،

بیاریزی تا خاوه نه که یان دهرده که وی، جا نه گهر بن نو مید بوو، نه و کاته: ده بیته ملکی (بیئت المال) و له به رزده و هندی موسولمانان سهری ده کا. به لام نه گهر کاربه ده دست و قازی له و شویته دا نه بون، یان ستمکار بون، نه و کاته نه و که سهی نه و شتانه ی له به رده ستمدایه به خوی له جیاتی قازی نه و کارانه ی پریروو نه نجام ددها، هروه که له (تحفة) و (نهاية) لیره و له چند باسیکی ترده نه وها پوون کراوه ته وه.

به لام نه و شته ی به گویره ی عاده ت خاوه نه که ی وازی لی دینتی، هر که سیک شته که بۆ خوی بیا، نه و شته که ده بیته مولکی خوی و بۆی حه لاله گشت ده ستمکاریه کی ترده بکا، هروه که له (تحفة) له (باسی نیچر) دا پوون کراوه ته وه.

(يُسْتَحَبُّ الْإِلْتِقَاطُ) هه لگرتنه وه ی شتی ونبوو، سوننه ته (لَوَاقِي بِأَمَانَةٍ نَفْسِهِ) بۆ نه و که سهی باوه پی به نه مینداریه تی خوی هیه (وَقِيلَ يَجِبُ) له فرموده ی بن هیژدا: هه لگرتنه وه ی شتی ونبوو، واجبه، ئینجا کومه له زانایه که فرمویانه: ناپه سنده شته که هه لئه گریتته وه؟ نه و هه که ویتته ده دست مرفیقی خائین، به لکو نه گهر له وانه بوو: نه گهر هه لئه گریتته وه شته که ده فوتا، نه و کاته واجبه هه لیگریته وه، هروه که له (تحفة) دا فرمویه تی.

(وَلَا يُسْتَحَبُّ لَغَيْرِ وَاقٍ) هه لگرتنه وه ی شتی ونبوو، سوننه ت نیه بۆ نه و که سهی باوه پی به نه مینداریه تی خوی نیه، به لام (وَيَجُوزُ فِي الْأَصَحِّ) له که ل باوه پرته بوونی شی دا هه ر دروسته هه لیگریته وه، له فرموده ی راستردا.

(وَيُكْرَهُ لِفَاسِقٍ) هه لگرتنه وه ی شتی ونبوو، ناپه سنده بۆ مرفی فاسق، هه رچه ند نه میشنیش بن، ئینجا هه ر که سیکیش بزانی دهریاره ی شته که خیانه ت ده کا، نه و کاته حه پامه هه لیگریته وه، هروه که له زۆریه ی سهرچاوه کاندای فرمویانه، پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: «مَنْ آوَى ضَالَّةً فَهُوَ ضَالٌّ مَالٌ يُعْرِفُهَا» رواه مسلم، هه ر که سیک ونبوو یک هه لیگریته وه، نه وه گو مپاوه سهرلیشیواوه، نه گهر بانگه وازی بۆ نه کا.

(وَالْمَذْهَبُ) به فرموده ی پاستی مازه ب: (أَنَّهُ لَا يَجِبُ الْإِشْهَادُ عَلَى الْإِلْتِقَاطِ) واجب نیه: شامید بگری له سهر هه لگرتنه وه ی شتی ونبوو، به لکو سوننه ته، هه رچه ند دادپه روه ریش بن، هم سوننه ته: له سهر شته که ش بنووسی: (ثُمَّ هه لگراوه ته وه).

به لکو نه گهر باوه پی به نه مینداریه تی خوی نه بن، نه و کاته: له وانه یه شامید گرتن واجب بن، هروه که له (تحفة) دا فرمویه تی، پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: «مَنْ وَجَدَ لَقْطَةً فَلْيُشْهِدْ

وَأَنَّهُ يَصِحُّ إِنْتِقَاطُ الْفَاسِقِ وَالصَّبِيِّ وَالذَّمِّيِّ فِي دَارِ الْإِسْلَامِ، ثُمَّ الْأَظْهَرُ أَنَّهُ يُنَزَّعُ مِنَ الْفَاسِقِ وَيُوضَعُ عِنْدَ عَدْلٍ وَأَنَّهُ لَا يُعْتَدُ بِتَعْرِيفِهِ بَلْ يُضَمُّ إِلَيْهِ رَقِيبٌ، وَيُنَزَّعُ الْوَلِيُّ لِقَطْعَةِ الصَّبِيِّ وَيُعَرَّفُ وَيَتَمَلَّكُهَا لِلصَّبِيِّ إِنْ رَأَى ذَلِكَ حَيْثُ يَجُوزُ الْإِقْتِرَاضُ لَهُ، وَيَضْمَنُ الْوَلِيُّ إِنْ قَصَرَ فِي اتِّزَاعِهِ حَتَّى تَلَفَ فِي يَدِ الصَّبِيِّ،

ذَوِي عَدْلٍ ﴿صصحہ ابن خزیمہ وابن الجارود وابن حبان، ہر کہ سیٹک شتیکی ونبوی ہلگرتہ وہ، با دوو کہ سی داپہر وہر بکاتہ شاہید۔

(وَأَنَّهُ يَصِحُّ إِنْتِقَاطُ الْفَاسِقِ) ہر بہ فرمودہی راستی مزہب دروست دہی: شت ہلگرتہ وہی مرقفی فاسق، ہم (وَالصَّبِيِّ) شت ہلگرتہ وہی مندالو شیت، ہم (وَالذَّمِّيِّ فِي دَارِ الْإِسْلَامِ) شت ہلگرتہ وہی کافری پیمان لہ نستو لہ خانہ یسلا مدا (ثُمَّ) نینجا لہ دوی ہلگرتہ وہی شتہ کہ (الْأَظْهَرُ أَنَّهُ يُنَزَّعُ مِنَ الْفَاسِقِ) بہ فرمودہی بہ میتر: شتہ کہ لہ مرقفی فاسقو لہ کافر ودرہ گیرو (وَيُوضَعُ عِنْدَ عَدْلٍ) لہ لای داپہر وہر ریک دادہ ندرو (وَأَنَّهُ) ہر بہ فرمودہی بہ میتر (لَا يُعْتَدُ بِتَعْرِيفِهِ) پشت بہ بانگہ وازی فاسقہ کہ نابہ سترئ (بَلْ يُضَمُّ إِلَيْهِ رَقِيبٌ) بہ لکو چاودیریکی وہ گال دیکری، بہ لام لہ فرمودہی بی میتر: شتہ کی لہ ورنہ ناگیرو پشت بہ بانگہ وازیہ کی دہہ سترئ، ہر وہ کہ لہ (نہایہ کو) (مغنی) دا فرمودیانہ۔

(وَيُنَزَّعُ الْوَلِيُّ لِقَطْعَةِ الصَّبِيِّ) واجبہ سہرہرشتکار: شتہ ہلگرتہ وہی لہ مندالو لہ شیت وریگری (وَيُعَرَّفُ) ہر بہ خویشی بانگہ وازی بؤ بکا، واتہ: پشت بہ بانگہ وازی مندالو شیت نابہ سترئ (وَ) ہر وہا (يَتَمَلَّكُهَا لِلصَّبِيِّ إِنْ رَأَى ذَلِكَ) شتہ کہ ش دہ کاتہ ملکی مندالہ کہ، یان شیتہ کہ، نہ گہر بہرژہ وندی نہوانی دہیت (حَيْثُ يَجُوزُ الْإِقْتِرَاضُ لَهُ) بہو شیوہی مالّ قہر زکردن بؤ مندالہ کہ، یان بؤ شیتہ کہ دروست بوو، جا نہ گہر کردنہ ملکہ کہ بہرژہ وندی مندال، یان شیتہ کہی تن دا نہ بو، نہ و کاتہ: بؤ خاودنہ کہی دہ پیاریزی، یان دہیداتہ دہست قازی نہمین، واتہ: دروست نہہ بیکاتہ ملکی خوی۔

(وَيَضْمَنُ الْوَلِيُّ) سہرہرشتکارہ کہ دہ بیٹہ زامینی شتہ کہ (إِنْ قَصَرَ فِي اتِّزَاعِهِ) نہ گہر کہ متہرغہ می کردی لہ وەرگرتی لہ مندالہ کہ، یان لہ شیتہ کہ (حَتَّى تَلَفَ فِي يَدِ الصَّبِيِّ) تا لہ دہستی مندالہ کہ دا، یان لہ دہستی شیتہ کہ دا شتہ کہ فہوتا، یان فہوتیندرا، بہ لام نہ گہر کہ متہرغہ می نہ کردی: وہ کہ نہیزانیی شتہ کہی ہلگرتہ وہ، یان فریا نہ کہوت لی وریگری، نہ وہ نہ گہر مندالہ کہ، یان شیتہ کہ بیفہوتینی، نہ و کاتہ: تہنا فہوتینہرہ کہ دہ بیٹہ زامین، بہ لام نہ گہر بہ خوی بفہوتی، نہ و کاتہ: ہیچ کہ سیٹک نابیتہ زامین، ہر وہ کہ لہ زوریہی سہرچاودہ کاندہ فرمودیانہ۔

وَالْأَظْهَرُ بَطْلَانُ التَّقَاطُ الْعَبْدُ وَلَا يُعْتَدُ بِتَغْرِيفِهِ فَلَوْ أَخَذَهُ سَيِّدُهُ مِنْهُ
كَانَ التَّقَاطُ، قُلْتُ: الْمَذْهَبُ صِحَّةُ التَّقَاطِ الْمُكَاتِبِ كِتَابَةً صَحِيحَةً وَمَنْ بَعْضُهُ
حُرٌّ، وَهِيَ لَهُ وَلِسَيِّدِهِ، فَإِنْ كَانَتْ مُهَيَّأَةً فَلصَّاحِبِ الثَّوْبَةِ فِي الْأَظْهَرِ،
وَكَذَا حُكْمُ سَائِرِ النَّادِرِ مِنَ الْأَكْسَابِ وَالْمُؤَنِّ إِلَّا أَرْضَ الْجَنَابَةِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
(فَصْلُ) الْحَيَوَانِ الْمَمْلُوكِ الْمُتَمَتِّعِ مِنْ صِفَاتِ السَّبَاعِ بِقُوَّةٍ: كَبَعِيرٍ وَفَرَسٍ، أَوْ بَعْدُو:
كَأَرْبٍ وَظَبْيٍ، أَوْ طَيْرَانٍ: كَحَمَامٍ، إِنْ وَجِدَ بِمَقَازَةٍ فَلِلْقَاضِيِ التَّقَاطُ لِلْحِفْظِ وَكَذَا
لِغَيْرِهِ فِي الْأَصَحِّ،

(وَالْأَظْهَرُ) به فرموده‌ی به‌میزتر (بَطْلَانُ التَّقَاطِ الْعَبْدِ) شت‌ها لگرنه‌وه‌ی کویله به‌تاله،
هم (وَلَا يُعْتَدُ بِتَغْرِيفِهِ) پشت به بانگه‌وازیه‌که‌شی ناب‌ستری، به‌لام (فَلَوْ أَخَذَهُ سَيِّدُهُ مِنْهُ)
جا نه‌گه‌ر گه‌وره‌که‌ی شته‌که‌ی لئوهریگری، نه‌و کاته (كَانَ التَّقَاطُ) ده‌بیته شت
مه‌لگرنه‌وه‌یه‌کی شهرعی (قُلْتُ) نیشامی (النَّوَلُوی) ده‌فرموی: (الْمَذْهَبُ صِحَّةُ التَّقَاطِ
الْمُكَاتِبِ كِتَابَةً صَحِيحَةً) شت مه‌لگرنه‌وه‌ی کویله‌ی نووسرلوپی‌دراو دروست ده‌بی، نه‌گه‌ر
نووسرلوپی‌دانه‌که‌ی دروست بوبی (وَمَنْ بَعْضُهُ حُرٌّ) مه‌روه‌ها دروسته شت مه‌لگرنه‌وه‌ی
نه‌و کویله‌ش که به‌شیکی نازاده (وَهِيَ لَهُ وَلِسَيِّدِهِ) شته مه‌لگراوه‌که‌ش بق‌خوی
گه‌وره‌که‌یه‌تی، به‌لام (فَإِنْ كَانَتْ مُهَيَّأَةً) نه‌گه‌ر توبته له نیوان خوی و گه‌وره‌که‌ی‌دا مه‌بو،
نه‌و کاته: (فَلصَّاحِبِ الثَّوْبَةِ فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده‌ی به‌میزترا: شته‌که بق‌خاوه‌ن
توبته‌که‌یه (وَكَذَا حُكْمُ سَائِرِ النَّادِرِ مِنَ الْأَكْسَابِ وَالْمُؤَنِّ) وه‌ک شتی مه‌لگراوه‌یه: بریاری
گشت که‌سابه‌ته که‌مه‌کانی‌ترو کرئی‌یه‌کانی‌تر، نه‌وانه‌ش گشتی به توبته‌تن (إِلَّا أَرْضَ
الْجَنَابَةِ) ته‌نها توله‌ی ده‌ستدریژکردنه‌کانی کویله‌که‌و، بق‌سه‌ر کویله‌که‌ نه‌بی، واته: نه‌و
تولانه‌ی ده‌درین، یان وهرده‌گیری‌ن نابنه توبته، به‌لکو هاویه‌شن له نیوانی‌اندا (وَاللهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصْلُ: لَه‌ بَاسِیِ بَرِیَارِیِ شتی مه‌لگرایه‌وه﴾

۱- (الْحَيَوَانُ الْمَمْلُوكُ) نه‌و نازه‌له‌ی ملکی‌که‌سی‌که‌و ده‌نورزیته‌وه، نوو جورده:
جوری‌یه‌که‌م: (الْمُتَمَتِّعُ مِنْ صِفَاتِ السَّبَاعِ بِقُوَّةٍ) نه‌ویه: که به میزتوانای‌خوی، خوی
ده‌پاریزی له درنده بجوکه‌کانی وه‌ک گورگ (كَبَعِيرٍ وَفَرَسٍ) وه‌کو ووشتره نه‌سپو میستر
(أَوْ بَعْدُو) یان به هوی غاردان خوی ده‌پاریزی (كَأَرْبٍ وَظَبْيٍ) وه‌کو که‌روی‌ش‌کو
ناسک-مامز (أَوْ طَيْرَانٍ) یان به هوی فپین خوی ده‌پاریزی (كَحَمَامٍ) وه‌کو کوتر، جا هر
به‌کک له جورانه (إِنْ وَجِدَ بِمَقَازَةٍ) نه‌گه‌ر له بیابانی‌ک نورزوه، نه‌وه (فَلِلْقَاضِيِ التَّقَاطُ
لِلْحِفْظِ) بق‌قازی دروسته: مه‌لی‌گریته‌وه، تا‌کو بق‌خاوه‌نه‌که‌ی بیپاریزی (وَكَذَا لِبَغِيرِهِ)
مه‌روه‌ها-جگه له قازی- بق‌خه‌لکی‌تریش دروسته: مه‌لی‌گریته‌وه: بق‌پاراستن (فِي
الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی راستترا.

وَيَحْرُمُ التَّقَاطُحُ لِلتَّمْلُكِ، وَإِنْ وَجَدَ بَقَرِيَّةً فَلَا صَحَّ جَوَازُ التَّقَاطُحِ لِلتَّمْلُكِ، وَمَا لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا: كَشَاةٍ يَجُوزُ التَّقَاطُحُ لِلتَّمْلُكِ فِي الْقَرِيَّةِ وَالْمَفَازَةِ، وَيَتَخَيَّرُ أَخْذُهُ مِنْ مَفَازَةٍ: فَإِنْ شَاءَ عَرَفَهُ وَتَمَلَّكَهُ،

به لام (وَيَحْرُمُ التَّقَاطُحُ لِلتَّمْلُكِ) بقر گشت که سبک حرابه نه و جوره نازده له هه لیگریته وه تا کو بیگانه ملکی خوی ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ ضَالِّهِ الْإِبِلِ؟ فَقَالَ: مَالِكٌ وَلَهَا؟ مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِدَاؤُهَا تَرْدُ الْمَاءِ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا﴾ رواه الشيخان، له باره ی ووشتری ونبوو پرسیار له پیغهمبر ﷺ کرا؟ نه ویش فهرمووی: چیت به سهری دایه؟ به خوی ناو ده خواته وه و خواردن ده خوا، تا خاوه نه که ی ده یگانی.

﴿ناگاداری﴾: نه گهر کاته که: کاتی پاورووت و تالانگری بوو، نه و کاته: دروسته نه و جوره نازده له- له بیابان- هه لیگریته وه، تا کو بیگانه ملکی خوی، هه روه که له زقریه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه.

(و) هه روه ها (إِنْ وَجَدَ بَقَرِيَّةً) نه گهر نه و جوره نازده ی خوی ده پاریزی له دئییه کدا، یان له نزیک دئییه کدا، یان ناوه دانیه کدا دوزراوه، نه و کاته (فَلَا صَحَّ جَوَازُ التَّقَاطُحِ لِلتَّمْلُكِ) به فهرمووده ی پر استر دروسته: هه لیگریته وه، تا کو بیگانه ملکی خوی، نه و که ده سستی خائینه کانی بگانی و له ده ست خاوه نه که ی بچن.

هه روه ها نه گهر خاوه نه ی نازده له که ی ده ناسی، نه و کاته: دروسته له گشت شوینیک بقر خاوه نه که ی بیهینیتته وه و نازده له که ش ده بیتته نه مانه تیکی شهرعی له بن ده سستی دا، هه روه که له زقریه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه.

جوری دوهم: (وَمَا لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا) نه و جوره نازده له ی خوی پینا پاریزی له پرنده بچووکه کان (كشاق) وه کو مهر و بز و گویک و مریشک و مروی (يَجُوزُ التَّقَاطُحُ لِلتَّمْلُكِ) بقر گشت که سبک دروسته هه لیگریته وه، تا کو بیگانه ملکی خوی (فِي الْقَرِيَّةِ وَالْمَفَازَةِ) هم له دئیو هم له بیاباندا دروسته هه لیگریته وه: له کاتی نه مینی و له کاتی پاورووت و تالاندا ﴿عَنْ زَيْدِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ ضَالَّةِ الْغَنَمِ؟ فَقَالَ: هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّبِّ﴾ رواه الشيخان، له باره ی بز و مهری ونبوو پرسیار له پیغهمبر ﷺ کرا؟ نه ویش فهرمووی: یان بقر تویه، یان بقر برای تویه، یان بقر گورگه. واته: نه گهر وازی لیبتنی گورگ ده یخوا، نه گهر هیناته وه و خاوه نه که ی دیار نه بو، نه و کاته بقر تو ده میتیتته وه.

نینجا (وَيَتَخَيَّرُ أَخْذُهُ مِنْ مَفَازَةٍ) نه و که سه ی نازده لیک گزشتخوارو له بیابان ده گریته وه بقر نه وه ی بیگانه ملکی خوی، سهریشکه له نیوان سن پیکادا: یه کهم: (فَإِنْ شَاءَ عَرَفَهُ) نه گهر حز ده کا: بانگه وازی بقر نازده له که ده کا تا ماوه ی سالتیک، نینجا نه گهر له دوا ی سالتیک خاوه نه که ی ده ست نه که ووت (وَتَمَلَّكَهُ) ده یگانه ملکی خوی.

أَوْ بَاعَهُ وَحَفِظَ ثَمَنَهُ وَعَرَفَهَا ثُمَّ تَمَلَّكَهُ، أَوْ أَكَلَهُ وَغَرِمَ قِيمَتَهُ إِنْ ظَهَرَ مَالِكُهُ، فَإِنْ أَخَذَ مِنَ الْعُمَرَانِ فَلَهُ الْخَصْلَتَانِ الْأُولَيَانِ لِأَلِثَالَةِ فِي الْأَصَحِّ،

جا بزانه: له ماوهی بانگه وازی شدا به ختوی دهکا، جا نه گهر ویستی نه رکی به ختو کردنه که له خاوه نه که ی وهر یگریته وه، نه و کاته نیزن له قازی وهر ده گری، جا نه گهر نه گونجا، نه و کاته شاهید ده گری: که به مه بهستی وهر گرتنه وه ی مه سره ده که ی به ختوی دهکا، ههروه که له زوری ی سرچاوه کانداهرموویانه.

دووه: (أَوْ بَاعَهُ) یان به نیزنی قازی ناژه له که ده فروشی، جا نه گهر نیزنی قازی نه گونجا، نه و کاته سه ریبه خق ده ی فروشی و (وَحَفِظَ ثَمَنَهُ) پاره که شی بۆ خاوه نه که ی داده نه و ده بیاریزی و (وَعَرَفَهَا) نینجا له دوا ی فروشتن بانگه وازی بۆ ناژه له که دهکا (ثُمَّ) نینجا له دوا ی سالتیک نه گهر خاوه نه که ی ده ست نه که وت (تَمَلَّكَ) پاره ی ناژه له که ده کاته ملکی خوی و ده یخوا.

سئی یه: (أَوْ أَكَلَهُ) یان هر نه و دم ناژه له که ده کاته ملکی خوی و ده یخوا و (وَغَرِمَ قِيمَتَهُ) نرخه که ی پوژی کردنه ملکیش له توله - ده داته خاوه نه که ی (إِنْ ظَهَرَ مَالِكُهُ) نه گهر خاوه نه که ی ده ست که وت، نینجا بزانه: تا نه ی کاته ملکی خوی دروست نیه بیخوا، ههروه که له (تحفة) دا ههرموویه تی.

﴿ناگاداری﴾: نیمامی (الموردی) پنگایه کی چواره میشی زیاد کردوه، که دروسته: هر نه و دم ناژه له که بکاته ملکی خوی و نه یخوا، به لکو به زیندویی بۆ شیرو خوری و بیچووه که ی به یلیته وه، چونکه نه وه له خواردن باشتره، ههروه که له زوری ی سرچاوه کانداهرموویانه، جا نه گهر خاوه نه که ی ده ست که وت، نه و کاته - ته نه - ناژه له که ی ده داته وه، شیرو بیچووه که شی بۆ خوی ده مینیتته وه، ههروه که له (الشبراملسی) دا ههرموویه تی، نینجا هر نیمامی (الموردی) ده هه رموی: له و پنگایانه کامه یان بۆ خاوه نه که ی به سوپتره، واجبه: نه ویان بکا.

نینجا بزانه: نه وه ی پابردو ده رباره ی بیابان بوو، به لام (فَإِنْ أَخَذَ مِنَ الْعُمَرَانِ) نه گهر ناژه له که ی له ناوه دانی دا نوزیه وه، یان ناژه له که گوشتی نه ده خورا، نه و کاته: (فَلَهُ الْخَصْلَتَانِ الْأُولَيَانِ) ته نه ا پنگای یه که م دووه می بۆ دروستن، واته: یان سالتیک بانگه وازی بکا و بیکاته ملکی خوی، یان بیفروشی و سالتیک بانگه وازی بکا و پاره که ی بکاته ملکی خوی (لِأَلِثَالَةِ) به لام پنگای سئی یه می بۆ دروست نیه، واته: دروست نیه: بیکاته ملکی خوی و بیخوا و توله بداته خاوه نه ی (فِي الْأَصَحِّ) له ههرمووده ی پاستردا، به لام له ههرمووده ی بن میژدا: نه گهر گوشتی بخوری، پنگای سئی یه میشی بۆ دروسته وه که ناژه لی بیابان،

وَيَجُوزُ أَنْ يَلْتَقِطَ عَبْدًا لَا يَمَيِّزُ، وَيَلْتَقِطُ غَيْرَ الْحَيَّانِ، فَإِنْ كَانَ يَسْرُعُ فَسَادُهُ كَهَرِيسَةٍ:
 فَإِنْ شَاءَ بَاعَهُ وَعَرَقَهُ لِيَتَمَلَّكَ ثَمَنُهُ، وَإِنْ شَاءَ تَمَلَّكَهُ فِي الْحَالِ وَأَكَلَهُ، وَقِيلَ إِنَّ وَجَدَهُ
 فِي عُمُرَانٍ وَجَبَ الْبَيْعُ، وَإِنْ أَمَكْنَ بَقَاؤُهُ بِعَلَّاجٍ كَرَطَبٍ يَتَجَفَّفُ: فَإِنْ كَانَتِ الْغَبْطَةُ فِي
 بَيْعِهِ بَيْعٌ، أَوْ فِي تَجْفِيفِهِ وَتَبَرُّعٍ بِهِ الْوَاجِدُ جَفَفَهُ، وَإِلَّا بَيْعَ بَعْضُهُ لَتَجْفِيفِ الْبَاقِي،

هـ روهك له (نهایه) (معنی) دا فرموویانه. (وَيَجُوزُ أَنْ يَلْتَقِطَ عَبْدًا لَا يَمَيِّزُ) دروسته:
 کز یله یه کی ودها مه لېگریته وه: که فامیده نه بویت.

۲- (وَيَلْتَقِطُ غَيْرَ الْحَيَّانِ) هـ روهه دروسته: شتی تری جگه له نازده لیش مه لېگریته وه، وه کو
 پاره و جل و به رگو خورده مه منی، ټینجا (فَإِنْ كَانَ يَسْرُعُ فَسَادُهُ) نه گهر شته مه لگیراپه وه که
 له و شتانه بوو: که زوو ټیک ده چون و خراپ ده بون (كَهَرِيسَةٍ) وه که هریسه و خورده مه نیه
 ته په کانی تر، نه وهی مه لېگریته وه سه رېشکه له نیوان دوو پنگادا:

یه که م: (فَإِنْ شَاءَ بَاعَهُ) نه گهر چه زده کا: ده فروشی و (وَعَرَقَهُ) له دواي فروشتنیش
 ماوهی سالتیک بانگه وازی بق فروشراوه که ده کا (لِيَتَمَلَّكَ ثَمَنُهُ) تا کو پاره که ی بکاته ملکی
 خوی نه گهر- له دواي سالتیک- خاوه نه که ی ده ست نه که وت.

دووه م: (وَإِنْ شَاءَ تَمَلَّكَهُ فِي الْحَالِ) نه گهر چه زیش ده کا: هر نه و دم ده یکاته ملکی
 خوی و (وَأَكَلَهُ) ده یخوا، ټینجا- له دواي خورلنی- ماوهی سالتیک بانگه وازی بق ده کا،
 نرخه که شی- له ټوله- ده داته خاوه نه که ی، جیا وازی نیه: له بیابان، یان له ټاوه دانسی دا
 دوزیبیټیه وه، هـ روهک له (معنی) دا فرموویته ی، به لآم (وَقِيلَ) له فرمووده یه کی بی هیژدا:
 (إِنْ وَجَدَهُ فِي عُمُرَانٍ وَجَبَ الْبَيْعُ) نه گهر له ټاوه دانسی دا دوزیبیټیه وه، واجبه بیفروشی.

(وَإِنْ أَمَكْنَ بَقَاؤُهُ بِعَلَّاجٍ) نه گهر گونجا خورده مه نیه که به چاره کردن بمیټیته وه (كَرَطَبٍ
 يَتَجَفَّفُ) وه کو خورما و تری یه کی ودها: که ووشک بیټیه وه، نه و کاته خورلنی دروست
 نیه، به لکو (فَإِنْ كَانَتِ الْغَبْطَةُ فِي بَيْعِهِ) نه گهر قازانجی خاوه نه که ی له فروشتنی دا بوو
 (بَيْعٍ) نه وه مه مووی ده فروشری و پاره که ی بق خاوه نی مه لده گبری (أَوْ فِي تَجْفِيفِهِ) یان
 نه گهر قازانج له ووشک کردن وهی دا بوو (وَتَبَرُّعٍ بِهِ الْوَاجِدُ) نه و که سه ش که
 دوزیویه تیه وه، یان که سیکی تر به خوپای ووشکی ده کرده وه، نه و کاته (جَفَفَهُ) ووشکی
 ده کاته وه (وَإِلَّا) به لآم نه گهر هیچ که سیکی به خوپای ووشکی نه کرده وه، نه و کاته (بَيْعٍ
 بَعْضُهُ لَتَجْفِيفِ الْبَاقِي) به شیکی لی ده فروشری، تا کو به و پاره یه نه و ی تر ووشک بگریته وه و
 به ووشک کراوه یی بق خاوه نه که ی مه لېگری.

ټینجا له هـ روه و حاله تدا واجبه: بانگه وازی بق بکا، جا نه گهر ماوهی سالتیک بانگه وازی
 کړو خاوه نه که ی ده ست نه که وت، نه و کاته دروسته پاره که، یان خورده مه نیه

وَمَنْ أَخَذَ لُقْطَةً لِلْحِفْظِ أَبَدًا فَهِيَ أَمَانَةٌ، فَإِنْ دَفَعَهَا إِلَى الْقَاضِي لَزِمَهُ الْقَبُولُ وَلَمْ يُوجِبِ الْأَكْثَرُونَ التَّعْرِيفَ وَالْحَالَةَ هَذِهِ، فَلَوْ قَصَدَ بَعْدَ ذَلِكَ خِيَانَةً لَمْ يَصِرْ ضَامِنًا فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ أَخَذَهُ بِقَصْدِ الْخِيَانَةِ فَضَامِنٌ، وَلَيْسَ لَهُ بَعْدُهُ أَنْ يُعْرِفَ وَيَتَمَلَّكَ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَإِنْ أَخَذَ لِيُعْرِفَ وَيَتَمَلَّكَ فَأَمَانَةٌ مُدَّةُ التَّعْرِيفِ وَكَذَا بَعْدَهَا مَا لَمْ يَخْتَرْ التَّمَلُّكَ فِي الْأَصَحِّ،

ووشكراوه كه بکاته ملکی خوی، یان به رده وام بق خاوه نه کی هه لیگری، هه روه كه له (حاشیه العوض) دا فرموده تی.

(وَمَنْ أَخَذَ لُقْطَةً لِلْحِفْظِ أَبَدًا) هر كه سیك شتیکی ونبوی هه لگرتوه، تاكو به رده وام بق خاوه نه کی بیباریزی، واته: مه بهستی نه بو: بیكاته ملکی خوی (فهی أمانة بیده) نه و كاته شته كه نه مانه تیکه له دهست نه كه سه دا، كه واته: نه گه كه مته رغمی له پاراستنی دا بكا، نه و كاته ده بیته زامین (فإن دفعها إلى القاضي لزمه القبول) جا نه گه ر شته کی دایه دهست قازی، واجبه: قبولی بكاو لی و هه لیگری (ولم یوجب اکثرهم التعریف والحالة هذه) له و حالته ی بق پاراستن هه لیگرتوته، زورتیری زانا یان بانه گه وازیان به واجبه دانه تاوه، به لام فرموده ی به هیژو پشت پیبه سترو نه مه یه: له و حالته شدا واجبه: بانگه وازی بق بکری، هه روه كه له زوری سهرچاوه كاندا فرمودیانه.

(فَلَوْ قَصَدَ بَعْدَ ذَلِكَ خِيَانَةً) جا نه گه له دوی هه لگرتنه وه ی بق پاراستن، ویستی خیانه ته له شته كه دا بكا، نه و كاته ش (لم یصر ضامناً فی الأصح) به ته نها مه بهستی كه نابیته زامین، له فرموده ی راستردا، به لكو هر كاتیک به كرده وه خیانه تی كرد، ده بیته زامین.

(وَإِنْ أَخَذَهُ بِقَصْدِ الْخِيَانَةِ) نه گه - هر له سهره تاوه - به مه بهستی خیانه تگردن شته کی هه لگرتوه، نه و كاته (فضامن) ده بیته زامین، كه و ابو: (ولیس له بعده) له دوی هه لگرتنه وه ی به مه بهستی خیانه ته، بقی دروست نیه: (أن یعرف یتملك) بانگه وازی بق بكاو بیكاته ملکی خوی (على المذهب) له سهر فرموده ی راستی مه زه ب، چونكه به و مه بهستی بووه ته زه و تكه ر، به لام له فرموده یه کی بی هیژدا: بقی دروسته: بانگه وازی بق بكاو له دوی بانگه وازی بیكاته ملکی خوی.

(وَإِنْ أَخَذَ لِيُعْرِفَ) نه گه - له سهره تاوه - به و مه بهستی هه لیگرتوه: بانگه وازی بق بكاو (و یتملك) له دوی بانگه وازی بیكاته ملکی خوی، نه و كاته (فأمانة مدّة التعریف) له ماوه ی بانگه وازی دا شته كه نه مانه ته له لای (وكذا بعدها) هه روه ها له دوی ماوه ی بانگه وازی هه نه مانه ته له لای (ما لم یختار التملك) مادام كرده ملكایه تی هه لته بژاردین، واته: هر كاتیک كریه ملکی خوی، نه و كاته ده بیته زامین و تولی ده كه ویته سهر (فی الأصح) له فرموده ی راستردا.

وَيَعْرِفُ جَنَسَهَا وَصَفَتَهَا وَقَدَّرَهَا وَعَفَاصَهَا وَوَكَايَتَهَا ثُمَّ يُعْرِفُهَا فِي الْأَسْوَاقِ وَأَبْوَابِ
الْمَسَاجِدِ وَتَحْوِهَا سَنَةً عَلَى الْعَادَةِ: يُعْرِفُ أَوَّلًا كُلَّ يَوْمٍ طَرَفِي النَّهَارِ، ثُمَّ كُلَّ يَوْمٍ مَرَّةً،
ثُمَّ كُلَّ أَسْبُوعٍ، ثُمَّ كُلَّ شَهْرٍ، وَلَا تَكْفِي سَنَةٌ مُتَّفَرِّقَةً فِي الْأَصْحِ، قُلْتُ: الْأَصْحُ تَكْفِي
وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَذْكُرُ بَعْضُ أَوْصَافِهَا،

﴿چُونیه تی بانگه وازی شتی ونبوو﴾

(وَيَعْرِفُ) نهو که سهی شته که ی هه لگرتوته وه، سوننه ته بزانی (جَنَسَهَا) په گه زی شته که
چی یه، هم (وَصَفَتَهَا) جوړه که و (وَقَدَّرَهَا) نه ندازه که ی و (وَعَفَاصَهَا) کیسه که ی، وات: له
ناو چی دایه و (وَوَكَايَتَهَا) زاریینه که ی چی یه، له کام شوین دوزیویه تیه وه.
(ثُمَّ يُعْرِفُهَا) ئینجا واجبه: بانگه وازی یو بکا به خوی، یان به جیگرکی خوی
(فِي الْأَسْوَاقِ) له بازاره کاندو (وَأَبْوَابِ الْمَسَاجِدِ) له دهرگی مزگوته کاندو له و کاته ی
خه ک له مزگوت دینه دهر وه، به لام حه پامه: دهنکی زو به رز بکاته وه، یان له ناو
مزگوتدا بانگه وازی که بکا، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه.

(وَتَحْوِيهَا) هم له م شوینانه ی وه ک بازارو مزگوت خه ک لیان کو د بیته وه، بانگه وازی که
ده کا (سَنَةً عَلَى الْعَادَةِ) ماوه ی سالیك به گویره ی عاده ت ﴿عَنْ زَيْدِ الْجَهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: أَلَمْ سَلِ
النَّبِيُّ ﷺ عَنِ اللَّقْطَةِ؟ فَقَالَ: إِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا، وَإِلَّا
فَشَأْنُكَ بِهَا﴾ رواه الشيخان، له باره ی شتی هه لگرایه وه پیغمبر ﷺ پرسیاری لی کرا؟
نهویش فرمووی: کیسه که و زاریینه که ی بزانه، ئینجا ماوه ی سالیك بانگه وازی یو بکه، جا
نه گه ر خاوه نه که ی هات بیده وه، نه گه نه هات چی لی ده که ی بیکه.

ئینجا بزانه: سهره تای ساله که: له سهره تای بانگه وازی که وه ده ست پی ده کا، به لام مهرج
نیه: له هه موو کاته کانی سالدو بانگه وازی بکا، به لکو (يُعْرِفُ أَوَّلًا كُلَّ يَوْمٍ طَرَفِي النَّهَارِ)
یه که مجار- تا حه فته یه ک- هه موو پوژنیک سبهینه و ئیواران بانگه وازی ده کا (ثُمَّ كُلَّ يَوْمٍ
مَرَّةً) ئینجا- تا حه فته یه کی تر- هه ر پوژنیک جارنیک (ثُمَّ كُلَّ أَسْبُوعٍ) ئینجا هه ر حه فته یه ک
جارنیک، تا حه فته یه ته واد دهبین (ثُمَّ كُلَّ شَهْرٍ) ئینجا هه ر ماننیک جارنیک.
به لام (وَلَا تَكْفِي سَنَةٌ مُتَّفَرِّقَةً فِي الْأَصْحِ) سالیکی لیك جیاکراوه به س نیه: وه ک به دوانزه
سالان سالیك ته واد بکا (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فرمووی: (الْأَصْحُ تَكْفِي وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به
فرمووده ی راستر: سالیکی لیك جیاکراوه ش به سه.

(وَيَذْكُرُ بَعْضُ أَوْصَافِهَا) سوننه ته: له بانگه وازی که دا هه ندیک سیفه ته کانی شته که بلن، به لام
حه پامه: ته ولوی سیفه ته کانی بلن، نه وه ک روژنیک بیکاته ملکی خوی، ئینجا بزانه: نه گه ر- له
ماوه ی بانگه وازی دا- ماله لگروه که مرد، نهو کاته میراتگه که ی- له سهر بانگه وازی که ی
وی- بانگه وازی که ته ولو ده کا، هه روه که له زوړیه ی سهرچاوه کاندو فرموویانه.

وَلَا يَلْزَمُهُ مُؤَنَّةُ التَّعْرِيفِ إِنْ أَخَذَ لِحِفْظٍ، بَلْ يُرْتَبُّهَا الْقَاضِي مِنْ بَيْتِ الْمَالِ أَوْ يَقْتَرِضُ عَلَى الْمَالِكِ، وَإِنْ أَخَذَ لَتَمْلُكَ لَزِمَتْهُ، وَقِيلَ إِنْ لَمْ يَتَمَلَّكْ فَعَلَى الْمَالِكِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْحَقِيرَ لَا يَعْرِفُ سَنَةَ بَلْ زَمَنًا يُظَنُّ أَنَّ فَاقِدَهُ يُعْرِضُ عَنْهُ غَالِبًا.

﴿ناگاداری﴾: نه گهر مالیه لکروه که له و باوه رده دا بوو: نه گهر بانگه وازی بڼ بکا، سته مکاریک شته هه لکیرایه وه که ی لډه ستنی، نه و کاته حه رانه: بانگه وازی بکا، شته که ش به نه مانته له لای ده میتیتته وه، واته: دروست نیه له دوی سالتیک بیکاته ملکی خوی، به لام (ابن الصباغ) فتوی دلو: نه گهر ده ترسا- به هوی بانگه وازی که- مالی خوی له بڼه پر له ده ست پړوا، نه و کاته عوزی به ده سته که بانگه وازی نه کاو هم بوی دروسته له دوی سالتیک بیکاته ملکی خوی، هه روه که له زوری هه سرچاوه کانداهه رمویانه.

جا نه گهر بڼ نومید بوو: له ده سته که وتنی خاوه نه که ی و- به فتوی (ابن الصباغ) په فتاری نه کرد- نه و کاته وه مالی له ده سته جو پریاری بڼ ده بری، هه روه که له سه رده تای نه م باسه دا راپرلو له (الشروانی) دا هه رمویته ی.

(وَلَا يَلْزَمُهُ مُؤَنَّةُ التَّعْرِيفِ) نه رکی بانگه وازی که له سه مالیه لکروه که نیه (إِنْ أَخَذَ لِحِفْظٍ) نه گهر شته که ی بڼ پاراستن هه لگرتیتته وه (بَلْ) به لکو له سه خاوه نه که ی ته ی، که و ابو: (يُرْتَبُّهَا الْقَاضِي مِنْ بَيْتِ الْمَالِ) قازی له (بَيْتِ الْمَالِ) مه سه رده ی بانگه وازی که ده دا (أَوْ يَقْتَرِضُ عَلَى الْمَالِكِ) یان له سه حیسابی خاوه نه که ی مه سه رده ی بانگه وازی که له که سیکه قهرز ده کا، یان به شیکی لډه فروشی، یان هه رمان ده داته مالیه لکروه که: تا کو مه سه رده که بد او له خاوه نه که ی وه ریکرتته وه- واته: نه گهر قازی نه بو، نه و کاته مالیه لکروه که شاهید ده گری: که به مه به سته وه رگرتنه وه، مه سه رده که ده کا- هه روه که چنه د جار راپرا.

به لام (وَإِنْ أَخَذَ لَتَمْلُكَ) نه گهر شته که ی بڼ نه وه هه لگرتیتته وه: بیکاته ملکی خوی، نه و کاته (لَزِمَتْهُ) نه رکی بانگه وازی که له سه مالیه لکروه که ی، واته: هه رچنه نه شیکاته ملکی خوی و بشیداته وه خاوه نه که ی، نابڼ نه رکی بانگه وازی که ی لډه ریکرتته وه، به لام (وَقِيلَ إِنْ لَمْ يَتَمَلَّكْ) له هه رموده یه کی بڼ میزدا: نه گهر نه یکاته ملکی خوی، نه و کاته (فَعَلَى الْمَالِكِ) نه رکه که له سه خاوه نه که یه.

(وَالْأَصَحُّ) به هه رموده ی راستر (أَنَّ الْحَقِيرَ لَا يَعْرِفُ سَنَةَ) شتی که م نرخ پڼویست نیه سالتیک بانگه وازی بڼ بکری (بَلْ زَمَنًا يُظَنُّ أَنَّ فَاقِدَهُ يُعْرِضُ عَنْهُ غَالِبًا) به لکو ماوه یه کی وه ما بانگه وازی بڼ ده کری: که و تیبکا خاوه نه که ی وازی لډ دینی به نه غله یی، وه که پوژتیک، دو پوژ، سی پوژ.

(فَصَلَ) إِذَا عَرَفَ سَنَةً لَمْ يَمْلِكْهَا حَتَّى يَخْتَارَهُ بِلَفْظٍ: كَتَمَلَكْتُ، وَقِيلَ تَكْفَى النَّيَّةُ، وَقِيلَ يَمْلِكُ بِمُضِيِّ السَّنَةِ، فَإِنْ تَمَلَّكَ فَظَهَرَ الْمَالِكُ وَاتَّفَقَا عَلَى رَدِّ عَيْنِهَا فَذَلِكَ، وَإِنْ أَرَادَهَا الْمَالِكُ وَأَرَادَ الْمُتَلَقِّطُ الْعُدُولَ إِلَى بَدْلِهَا

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گوله که نه می له په ریږ وازی لږده میښدری، د روسته: مه لیگر یته وه، هه روه ما نه د نه و دانه ویله ی به هوی لافاو د یته ناو زهویه که ی نه ویش ده بیته ملکی خاوه ن زهویه که، چونکه به گوږه ی عاده ت نه جوړه شتانه وازیان لږده میښدری، هه روه که له (مغنی) دا فرمووی ته ی.

﴿ فَصَلَ: له باسی به ملک ورنی شته هه لگیر ایه وده که ﴾

(إِذَا عَرَفَ سَنَةً) هر کاتیک سالتیک بانگه وازی بږ شته هه لگیر ایه وده که کرد، یان که متر له سالتیک نه گهر که م نرخ بوو، نه وه (لَمْ يَمْلِكْهَا حَتَّى يَخْتَارَهُ بِلَفْظٍ) به خودی بانگه وازی که نابیته ملکی و تا به گوږن ملک ایه ته هه لږده بږیږی (ک) وه ک بلن: (تَمَلَّكْتُ) نه م شته م کرده ملکی خږم (وَقِيلَ تَكْفَى النَّيَّةُ) له فرمووده یه کی بږ میږدا: نیه ته کردنه ملک ایه ته به سه (وَقِيلَ يَمْلِكُ بِمُضِيِّ السَّنَةِ) له فرمووده یه کی تری بږ میږدا به ته ولوبوونی ساله که ده بیته ملکی و ی.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهر شته که ی کرده ملکی خوی و خاوه نه که شی ده ست نه که وت، نه وه له پږی قیامت داوای نه و شته ی لږناکری، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه، به لام هر کاتیک خاوه نه که ی ناشکرا بوو، واجبه: بیداته وه، جا نه گهر پښ نه وه ی بیکاته ملکی خوی، خاوه نه که ی ناشکرا بوو، نه و کاته نه رکی که پاندنه وه ی له سر خاوه نه که یه، به لام نه گهر له دواي کردنه ملک خاوه نه که ی ناشکرا بوو، نه و کاته نه رکی که پاندنه وه ی له سر ماله لگړه وه که یه، هه روه که له (نهاية) و (مغنی) دا فرموویانه.

(فَإِنْ تَمَلَّكَ فَظَهَرَ الْمَالِكُ) جا نه گهر کردی ملکی خوی، ښینجا خاوه نه که ی ناشکرا بوو (وَاتَّفَقَا عَلَى رَدِّ عَيْنِهَا) هه روه ویکش ږیک که وتن خودی ماله که بږ خاوه نه که ی بگه پښدر یته وه (فَذَلِكَ) نه وه دیاره: خودی ماله که ی- به گشت زږده ییه که وه- ده داته وه، به لام هر زږده ییه کی له دواي کردنه ملک لږی جیا بویته وه: وه ک شیرو خوری و بږچوو، نه وه گشتی بږ ماله لگړه وه که ده میښدری وه، هه روه که له زږده ی سرچاوه کاندو فرموویانه و، له چواره م ږیکای نازه لږی بږز لوه شدا راپرا، به لام نه گهر له پښ کردنه ملک نه و زږده ییانه ی لږ جیا بوبنه وه، نه و کاته نه و انیش له گه ل شته که دا بږ خاوه نه که ی ده گه پښدر یته وه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه.

به لام (وَإِنْ أَرَادَهَا الْمَالِكُ) نه گهر خاوه نه که خودی ماله که ی خوی ده ویست و (وَأَرَادَ الْمُتَلَقِّطُ الْعُدُولَ إِلَى بَدْلِهَا) ماله لگړه وه که ش ده ویست له جیات ی ماله که شتیکی تری بداتن، نه و

أَجِيبَ الْمَالِكُ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ تَلَفْتَ غَرَمَ مِثْلَهَا أَوْ قِيمَتَهَا يَوْمَ التَّمْلُكِ، وَإِنْ نَقَصَتْ بَعِيْبُ فَلَهُ أَخْذُهَا مَعَ الْأَرْضِ فِي الْأَصَحِّ، وَإِذَا ادَّعَاهَا رَجُلٌ وَلَمْ يَصِفْهَا وَلَا بَيَّنَّهَ لَمْ تُدْفَعْ إِلَيْهِ، وَإِنْ وَصَفَهَا وَظَنَّ صِدْقَهُ جَازَ الدَّفْعُ إِلَيْهِ وَلَا يَجِبُ عَلَى الْمَذْهَبِ، فَإِنْ دَفَعَ فَأَقَامَ آخَرَ بَيِّنَةً بِهَا حُوِّلَتْ إِلَيْهِ، فَإِنْ تَلَفْتَ عِنْدَهُ فَلِلصَّاحِبِ الْبَيِّنَةِ تَضْمِينُ الْمُتَلَقِّطِ

کاته (أَجِيبَ الْمَالِكُ فِي الْأَصَحِّ) له فہرمودہی راستردا: وہ لامی خواہنہ کہہ بدریتہ وہو قسہ کہی جن بہ جی دہ کری.

﴿ناگسادی﴾: نہ گہر خواہنہ کہی ناشکرا بو، بہ لام شتہ کہہ فروشرابو، نہ وہ نہ گہر فروشیارہ کہ مافی پہ شیمانی ہہ بو، نہ و کاتہ خواہنہ کہہ دہ توانی ماملہ تہ کہ ہہ لبوہ شیئیتہ وہو خودی مالہ کہی خزی بیاتہ وہ، بہ لام نہ گہر فروشیارہ کہ مافی پہ شیمانی نہ بو، نہ و کاتہ ناتوانی ماملہ تہ کہہ ہہ لبوہ شیئیتہ وہ، ہہ روہ کہہ لہ زوریہی سہرچاوہ کاندہ فہرموویانہ، بہ لکو پارہی شتہ فروشرلوہ کہی و ہر دہہ گریتہ وہ.

(وَإِنْ تَلَفْتَ) نہ گہر لہ دواۓ کردنہ ملک شتہ کہہ فہ وتاو خواہنہ کہہ شی دہر کہوت، نہ و کاتہ (غَرَمَ مِثْلَهَا) وینہی شتہ کہہ - لہ تولہ - دہ داتہ خواہنہ کہی (أَوْ قِيمَتَهَا يَوْمَ التَّمْلُكِ) یان نرخہ کہی پوڑی کردنہ ملک - لہ تولہ - دہ داتہ خواہنہ کہی.

(وَإِنْ نَقَصَتْ بَعِيْبُ) نہ گہر لہ دواۓ کردنہ ملک بہ ہوۓ عہ بیئک شتہ کہہ کہمی کردبو، نہ و کاتہ (فَلَهُ أَخْذُهَا مَعَ الْأَرْضِ) بو خواہنہ کہی دروستہ: شتہ کہہ و ہر یگریتہ وہ، لہ گہل تولہی عہ بیہ کہش (فِي الْأَصَحِّ) لہ فہرمودہی راستردا، بہ لام لہ فہرمودہی بی ہیژدا: مافی تولہی نیہ.

(وَإِذَا ادَّعَاهَا رَجُلٌ) ہہر کاتیک مروفیک داواۓ شتہ کہی کردبو کوتی ہی منہ. بہ لام (وَلَمْ يَصِفْهَا) ناوینشاننی نہ کوتو (وَلَا بَيَّنَّهَ) ہیچ شاہیدیشی نہ بو - واتہ: دوو پیاو، یان پیاو ویکو دوو نافرہت، یان پیاو ویکو ہہم سویندیش بخوا - لہ و حالہ تہ دا (لَمْ تُدْفَعْ إِلَيْهِ) دروست نیہ: شتہ کہی بدریتہ وہ، بہ لام (وَإِنْ وَصَفَهَا) نہ گہر ناوینشاننی کوتنہو (وَظَنَّ صِدْقَهُ) مالہہ لگروہ کہش وا تیگہ بیشت پاست دہ کا، نہ و کاتہ (جَازَ الدَّفْعُ إِلَيْهِ) دروستہ شتہ کہی بداتہ وہ، بہ لام (وَلَا يَجِبُ) واجب نابی بیداتہ وہ تا شاہید دینن (عَلَى الْمَذْهَبِ) لہ سہر فہرمودہی راستی مہ زہب.

(فَإِنْ دَفَعَ) جا نہ گہر بہ ہوۓ ناوینشان کوتن شتہ کہی دایہ کہ سیک (فَأَقَامَ آخَرَ بَيِّنَةً بِهَا) یہ کیکی تریش شاہیدی مینا: کہ شتہ کہہ ملکی خویہ تی و ہی نہوی تر نیہ، نہ و کاتہ (حُوِّلَتْ إِلَيْهِ) لہوی تر و ہر دہہ گریتہ وہو دہ دریتہ خواہن شاہیدہ کہہ (فَإِنْ تَلَفْتَ عِنْدَهُ) جا نہ گہر شتہ کہہ لہ لای نہوی تر فہوتابو، نہ و کاتہ (فِلِصَّاحِبِ الْبَيِّنَةِ تَضْمِينُ الْمُتَلَقِّطِ) خواہن

وَالْمَذْفُوعُ إِلَيْهِ وَالْقَرَارُ عَلَيْهِ، قُلْتُ: لَا تَحِلُّ لِقَطْعَةِ الْحَرَمِ
لِلتَّمْلُكِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَيَجِبُ تَعْرِيفُهَا قَطْعاً وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
(كِتَابُ اللَّقِيطِ)

إِنْتِقَاطُ الْمُنْبُذِ فَرَضُ كِفَايَةٍ، وَيَجِبُ الْإِشْهَادُ عَلَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنَّمَا تَثْبُتُ وَلَايَةٌ
الْإِنْتِقَاطِ

شاهیده که مافی هیه: ماله لگروه که بکاته زامین و تولهی لبستین، چونکه ناشکرا بوو
نهو ته سلیمکردنهی دروست نه بو، هم (والمذفوع إليه) بوی دروسته نهوی تریش بکاته
زامین: که ماله کهی درلوه تی، چونکه نهویش به ناهق مالی که سیکی تری برلوه (والقرار
عليه) له کوتای کیشه که دا زامینی که هر له سر نهوی تر جیگیر ده بی، چونکه له
ده ست نهوی دا فوتاوه.

(قُلْتُ) نِيَمَامِي (النَّوَلِيُّ) دَه فَرَمَوِي: (لَا تَحِلُّ لِقَطْعَةِ الْحَرَمِ لِلتَّمْلُكِ) حَه لَال نِه مه لگرتنه وهی
شتی ونیو له حه په می (مکه) دا، بۆ نه وهی بی کاته ملکی خوی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر
فرموده ی پاست، که ابو: (وَيَجِبُ تَعْرِيفُهَا قَطْعاً) واجبه: به رده وام بانگه وازی بۆ بکا، به
فرموده ی کی برلوه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، پیغه مبه رزق الله دَه فَرَمَوِي: ﴿إِنَّ هَذَا الْبَلَدَ حَرَمُ اللَّهِ تَعَالَى
لَا يَلْتَقُطُ لِقْطَةً إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا﴾ رواه الشيخان، نه م شاره خوا پزی لی تاوه و حه پامی کردوه،
نابی که س شتی له لگرتنه وه بۆ نه وهی بی کاته ملکی خوی، ته نها نهو که سه نه بی: که
به رده وام بانگه وازی بۆ ده کا.

ثِنِجَا بَزَانِه: نِيَمَامِي (الْبَلْقِينِيُّ) نهو فرموده ی مه لبرارلوه: که حه په می (مدينة) ی
پیرویش وه کو (مکه) به ویه کسانن، والله أعلم.

﴿كِتَابُ اللَّقِيطِ: پَه رتوکی مندالی فریدراو﴾

واته: له بهر نه بوونی نه رکی به ختوکردنی فری درابی، یان بیژی بیو له ترسان، یان له
شهرمی خه ک فری درابی، جا هر جوړکیان بی، نه وه (إِنْتِقَاطُ الْمُنْبُذِ فَرَضُ كِفَايَةٍ)
مه لگرتنه وهی مندالی فریدراو، واجبه: به (فَرَضُ الْكِفَايَةِ)، واته: نه گه ریه کی که
مه لیبرگرتنه وه، خیره که بۆ خویه تی و گونا مهیش له سر خه لکی تر لاده چی، خوی گه وره
ده فرموی: ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ هر که سی که ئاده میزادیک له مردن پژار
بکا، وه که هه موو خه لکی پژار کرد بی: وه هایه. واته: چونکه به و کاره باشه گشت
خه لکی له تاوان پژار کردوه.

(وَيَجِبُ الْإِشْهَادُ عَلَيْهِ) واجبه: مه لگروه که شاهید بگری له سر مه لگرتنه وهی منداله که (فی
الأصح) له فرموده ی پاستردا (وَأِنَّمَا تَثْبُتُ وَلَايَةُ الْإِنْتِقَاطِ) سه په رشتکاریه تی مه لگرتنه وه،

لَمُكَلِّفٍ حُرٌّ مُسْلِمٌ عَدْلٌ رَشِيدٌ، وَلَوْ اِنْتَقَطَ عَبْدٌ بِغَيْرِ اِذْنِ سَيِّدِهِ اُتْرِعَ مِنْهُ، فَاِنْ عَلِمَهُ قَاقَرُهُ عِنْدَهُ اَوْ اِنْتَقَطَ يَاذَنُهُ فَالسَّيِّدُ الْمُتَّقِطُ، وَلَوْ اِنْتَقَطَ صَبِيٌّ اَوْ فَاسِقٌ اَوْ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ اَوْ كَافِرٌ مُسْلِمًا اُتْرِعَ مِنْهُ، وَلَوْ اِزْدَحَمَ اِثْنَانِ عَلَى اخْذِهِ جَعَلَهُ الْحَاكِمُ عِنْدَ مَنْ يَرَاهُ مِنْهُمَا اَوْ مِنْ غَيْرِهِمَا، وَإِنْ سَبَقَ وَاحِدٌ فَالْتَقَطَهُ مَنِ الْآخَرُ مِنْ مُزَاحِمَتِهِ، وَإِنْ اِنْتَقَطَاهُ مَعًا وَهُمَا أَهْلٌ: فَلَا صَحَّ اَلَّهُ يُقَدِّمُ غَنِيٌّ

واته: به خيوتكردنې منډاله هه لگيرايه وه كه جيگير ده بښ: ته نها (لمكلفو) يو كه سينيكي وه ها داواييكروى شهرع بښ، واته: بالغو عاقل بښ، هم (حُر) نازاد بښو (مُسْلِم) موسولمان بښو (عَدْل) داديپروهر بښو (رَشِيد) قه ده غه ي ده ستكارى ملكو مالى له سر نه بښ.

(وَلَوْ اِنْتَقَطَ عَبْدٌ بِغَيْرِ اِذْنِ سَيِّدِهِ) نه گهر كويله يه ك بښ نيزنى گهر وه كه ي منډالتيكي هه لگرتنه وه (اُتْرِعَ مِنْهُ) ده بښى منډاله كه ي ليوهر بگيرتته وه (فَاِنْ عَلِمَهُ) جا نه گهر گهر وه كه ي زانى كويله كه ي منډالتيكي هه لگرتنه وه (قَاقَرُهُ عِنْدَهُ) منډاله كه شى له ده ستي كويله كه دا هيسته وه (اَوْ اِنْتَقَطَ يَاذَنُهُ) يان كويله كه به نيزنى گهر وه كه ي هه ليگرتنه وه، له هريوو حاله تدا (فَالسَّيِّدُ الْمُتَّقِطُ) هر گهر وه كه به هه لگروه داده ندرى و كويله كه ش جيگيره تى يو خزمه تكردنې منډاله كه.

(و) هه روه ها (لَوْ اِنْتَقَطَ صَبِيٌّ) نه گهر منډالتيك، يان شيتتيك منډالتيكي فريډراوى هه لگرتنه وه (اَوْ فَاسِقٌ) يان فاسقيك (اَوْ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ) يان قه ده غه له سره داندرويك منډالتيكي هه لگرتنه وه (اَوْ كَافِرٌ مُسْلِمًا) يان كافريك منډالتيكي موسولمانى هه لگرتنه وه، نه وه (اُتْرِعَ مِنْهُ) واجبه له لايه ن داوهر وه منډاله كه - له هر يه كيك له وانه - وهريگيرتته وه، چونكه هيچيان - له شهرعدا - له وانه نين منډال به خيو بكن.

(وَلَوْ اِزْدَحَمَ اِثْنَانِ عَلَى اخْذِهِ) نه گهر دوو كه س - پيش هه لگرتنه وه - بووه پاله په سته يان: له سر وهركرتنى منډالتيك، واته: هه ريووكيان ده يانگوت: من وهري ده گرمو به خيوى ده كه م، نه و كاته (جَعَلَهُ الْحَاكِمُ عِنْدَ مَنْ يَرَاهُ مِنْهُمَا) داوهر به يوچوونى خوى له لاي يه كيك - له و دووانه - دايدنه ي (اَوْ مِنْ غَيْرِهِمَا) يان له لاي يه كيكى ترى - جگه له و دووانه - دايدنه ي، به لام (وَإِنْ سَبَقَ وَاحِدٌ فَالْتَقَطَهُ) نه گهر يه كيك پيش كه وتو منډاله كه ي هه لگرتنه وه، نه و كاته (مَنِ الْآخَرُ مِنْ مُزَاحِمَتِهِ) نه وي تر قه ده غه ده كرى: له پاله په سته ي پيشكه وتو وه كه، چونكه مافه كه يو وي جيگير بووه، كه واته: نه گهر پيش هه موويان له لاي پاره ستابو به لام هه لينه لگرتنه وه، نه و كاته ماني نه.

(وَإِنْ اِنْتَقَطَاهُ مَعًا) نه گهر هه ريووك به يه كه وه هه لايانگرتنه وه (وَمَعًا أَهْلٌ) هه ريووكيشيان له وانه بون: هه لگرتنه وه يان دروست بښ (فَالْأَصَحُّ) به فرموده ي پاستر (أَنَّهُ يُقَدِّمُ غَنِيٌّ

عَلَى فَقِيرٍ وَعَدَلَ عَلَى مَسْتَوْرٍ، فَإِنْ اسْتَوِيَ أَقْرَعٌ، وَإِذَا وَجَدَ بَلَدِي لَقِيطًا بِلَدٍ فَلَيْسَ لَهُ
نَقْلُهُ إِلَى بَادِيَةٍ، وَالْأَصَحُّ أَنْ لَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ، وَأَنْ لِلْغَرِيبِ إِذَا التَّقَطَّ بِلَدٍ أَنْ يَنْقُلَهُ
إِلَى بَلَدِهِ، وَإِنْ وَجَدَهُ بِبَادِيَةٍ فَلَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَلَدٍ، وَإِنْ وَجَدَهُ بَدْوِيًّا بِلَدٍ فَكَالْحَضَرِيِّ، أَوْ
بِبَادِيَةٍ أَقْرَبَ بَيْدِهِ، وَقِيلَ إِنْ كَانُوا يَنْتَقِلُونَ لِلنُّجْعَةِ لَمْ يُقَرَّ، وَنَفَقَتُهُ فِي مَالِهِ الْعَامِ: كَوَفِّ
عَلَى اللَّقْطَاءِ، أَوْ الْخَاصِّ: وَهُوَ

عَلَى فَقِيرٍ) دهوله منده که یان وه پیتش هه ژلره که دیخری، هم (وَعَدَلَ عَلَى مَسْتَوِرٍ)
دادپه روره که یان وه پیتش نه وه یان دیخری که حالی نایینی داپوشراوه (فَإِنْ اسْتَوِيَ)
جا نه گهر له گشت سیفه ته کان به کسان بون، نه و کاته (أَقْرَعُ) پشکه له نیوانیاندا
ده کری: بۆ کامه یان ده رجوو، له لای نه ویان داده ندری.

(وَإِذَا وَجَدَ بَلَدِي لَقِيطًا يَبْلُرُ) هر کاتیک شارستانی که مندالکی هه لگرتوه: له شاریک، یان
له گوندیک (فَلَيْسَ لَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَادِيَةٍ) بۆی دروست نیه: منداله که بگوازیته وه بۆ نه و
دهشت ولادیانه ی زانستی نایینیان تیدا نیه و زیانیان خوش نیه، به لام (وَالْأَصَحُّ) به
فه رموده ی راستر: (أَنْ لَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ) بۆی دروسته: له و شاره بیگوازیته وه بۆ
شاریکی تر.

(وَأَنْ لِلْغَرِيبِ إِذَا التَّقَطَّ يَبْلُرُ) هر به فه رموده ی راستر: مرؤفی نامۆ هر کاتیک له
شاریکی تر جگه له شاری خوی هه لیگریته وه، بۆی دروسته (أَنْ يَنْقُلَهُ إِلَى بَلَدِهِ) منداله که
بگوازیته وه بۆ شاره که ی خوی (و) هه روه ها (إِنْ وَجَدَهُ بِبَادِيَةٍ) نه گهر له دهشت ولادی
هه لیگریته وه، نه و کاته ش (فَلَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَلَدٍ) بۆی دروسته: بیگوازیته وه بۆ ناو شاریک.

(وَإِنْ وَجَدَهُ بَدْوِيًّا يَبْلُرُ) نه گهر لادی بی، واته: دانیشتوی دهشت ولادی له ناو شاردا
مندالکی هه لگرتوه، نه وه ش (فَكَالْحَضَرِيِّ) وه ک شارستانی به، واته: نه گهر له شاردا
نیشته جی بی، نه وه منداله که ی له دهستندا ده میلدیته وه، نه گهر نا: دروست نیه
بیگوازیته وه بۆ شوینیکی وه ها: که زیانی خوش نه بی و زانستی نایینی تیدا نه بی،
به لام (أَوْ بِبَادِيَةٍ) نه گهر له دهشت ولادی منداله که ی هه لگرتوه، نه و کاته (أَقْرَبَ بَيْدِهِ) هر
له وی له دهستی دا ده میلدیته وه (وَقِيلَ) له فه رموده یه کی بی میزدا: (إِنْ كَانُوا يَنْتَقِلُونَ
لِلنُّجْعَةِ لَمْ يُقَرَّ) نه گهر بۆ له وه پاندنی نازده له کانیان به م لاو به و لادا ده گهران، نه و کاته له
دهستی دا نه میلدیته وه.

(وَنَفَقَتُهُ) نه رکی به خپوکردنی منداله هه لگرایه وه که (فِي مَالِهِ الْعَامِ) له ماله گشتیه که ی
ده نری: (كَوَفِّهِ عَلَى اللَّقْطَاءِ) وه ک نه و ماله ی وه قف کرلوه ته سهر منداله هه لگرایه وه کان و
وه سیته بۆ نه وان (أَوْ الْخَاصِّ) یان له ماله تاییه تیه که یه تی (وَهُوَ) مالی تاییه تی

ما اختصَّ به: كُتِبَ مَلْفُوفَةٌ عَلَيْهِ وَمَفْرُوشَةٌ تَحْتَهُ وَمَا فِي جَنِّهِ مِنْ دَرَاهِمَ وَغَيْرِهَا وَمَهْدِهِ وَدَنَانِيرَ مَنُشُورَةٍ فَوْقَهُ وَتَحْتَهُ، وَإِنْ وَجِدَ فِي دَارِ فَهِيَ لَهُ، وَلَيْسَ لَهُ مَالٌ مَدْفُونٌ تَحْتَهُ وَكَذَا ثِيَابٌ وَأَمْتَعَةٌ مَوْضُوعَةٌ بِقُرْبِهِ فِي الْأَصْحَ، فَإِنْ لَمْ يُعْرِفْ لَهُ مَالٌ فَلَا ظَهْرَ أَنَّهُ يُنْفَقُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَامَ الْمُسْلِمُونَ بِكَفَايَتِهِ قَرْضًا، وَفِي قَوْلِ نَفَقَةٍ، وَلِلْمَلْتَقِطِ الْإِسْتِقْلَالَ بِحِفْظِ مَالِهِ فِي الْأَصْحَ، وَلَا يُنْفَقُ عَلَيْهِ مِنْهُ إِلَّا بِإِذْنِ الْقَاضِي قَطْعًا.

(ما اختصَّ به) نه‌ویه تاییهت به خوی بی: (کُتِبَ مَلْفُوفَةٌ عَلَيْهِ) وهك نهو جلانی لی پیچرلنو (وَمَفْرُوشَةٌ تَحْتَهُ) نه‌وانی له ژیری پاخسترون، هم (وَمَا فِي جَنِّهِ مِنْ دَرَاهِمَ وَغَيْرِهَا) نهو ماله‌ی له به‌رلو باخه‌لی داندرلو: وهك پاره‌و زپرو زیو، هم (وَمَهْدِهِ) نهو ماله‌ی له بیشکه‌ی داندرلو-نه‌گه‌ر به بیشکه‌وه فری‌درا بی-و هم (وَدَنَانِيرَ مَنُشُورَةٍ فَوْقَهُ وَتَحْتَهُ) نهو پاره‌و زپره‌ی له سه‌ری بلاو کرلو، یان له ژیری بلاو کرلو.

(وَإِنْ وَجِدَ فِي دَارٍ) نه‌گه‌ر منداله‌که-به تهنه‌ا- له خانوویکی وه‌هادا دوزلوه: که هیچ خاوه‌نیکی نه‌ده‌ناسرا، نهو کاته (فَهِيَ لَهُ) خانووه‌که ملکی منداله‌که‌یه، چونکه له ده‌ستی نه‌ودایه، که‌واته: دوکانی بی‌خاوه‌نو خیمه‌و باغی بی‌خاوه‌نیش هه‌مان برپاری خانووی بو ده‌بری (وَلَيْسَ لَهُ مَالٌ مَدْفُونٌ تَحْتَهُ) به‌لام نهو ماله‌ی له ژیر منداله‌که‌دا شاردرلووه‌ته‌وه، ملکی منداله‌که‌نیه، نه‌گه‌ر شوینته‌که ملکی وی نه‌بی، به‌لام نه‌گه‌ر شوینته‌که ملکی وی بی، نهو کاته ماله‌ شاردرلووه‌که‌ش هه‌ر ملکی نه‌وه، هه‌روه‌که له (نَهَايَةُ) (مَغْنَى) دا فه‌رموویانه.

(وَكَذَا ثِيَابٌ وَأَمْتَعَةٌ مَوْضُوعَةٌ بِقُرْبِهِ) هه‌روه‌ها نهو جل وکه‌لوپه‌له‌ی له نزیک منداله‌که‌ داندرلو نه‌وانه‌ش ملکی نهو نین (فِي الْأَصْحَ) له فه‌رمووده‌ی راستردا. (فَإِنْ لَمْ يُعْرِفْ لَهُ مَالٌ) جا نه‌گه‌ر منداله‌ فریدرلووه‌که هیچ مالکی گشتی و تاییه‌تی نه‌بو، نهو کاته (فَلَا ظَهْرَ) به فه‌رمووده‌ی به‌هیزتر: (أَنَّهُ يُنْفَقُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ) له (بَيْتُ الْمَالِ) به‌خپو ده‌کړی.

(فَإِنْ لَمْ يَكُنْ) جا نه‌گه‌ر (بَيْتُ الْمَالِ) نه‌بو، نهو کاته (قَامَ الْمُسْلِمُونَ بِكَفَايَتِهِ قَرْضًا) واجبه: موسولمانه ده‌وله‌مه‌نده‌کان به‌قه‌رز نه‌دازهی به‌خپو‌کردنی بده‌ن، واته: هه‌ر کاتیک منداله‌که مالی په‌یدا بوو، لی وه‌ریگر نه‌وه، هه‌روه‌که له (تَحْفَةٍ) (مَغْنَى) دا فه‌رموویانه (وَفِي قَوْلِ نَفَقَةٍ) له فه‌رمووده‌یه‌که‌دا: واجبه به‌خوپایی به‌خپوی بکه‌ن و نابی لی وه‌ریگر نه‌وه.

(وَلِلْمَلْتَقِطِ الْإِسْتِقْلَالَ بِحِفْظِ مَالِهِ) بو‌ه‌لگروه‌که دروسته: سه‌ربه‌خو مالی منداله‌که بی‌پاریزی (فِي الْأَصْحَ) له فه‌رمووده‌ی راستردا، به‌لام (وَلَا يُنْفَقُ عَلَيْهِ مِنْهُ) نابی له مالی منداله‌ فریدرلووه‌که: منداله‌که به‌خپو بکا (إِلَّا بِإِذْنِ الْقَاضِي قَطْعًا) تهنه‌ا به‌نیزنی قازی

(فَصَلِّ) إِذَا وُجِدَ لَقِيطٌ بِدَارِ الْإِسْلَامِ وَفِيهَا أَهْلُ ذِمَّةٍ أَوْ بِدَارٍ فَتَحَوْهَا وَأَقْرَوْهَا بِبِدِّ كُفَّارٍ صُلْحًا أَوْ بَعْدَ مُلْكِهَا بِجَزْيَةٍ وَفِيهَا مُسْلِمٌ حُكْمُ يَأْسَلَامِ اللَّقِيطِ، وَإِنْ وُجِدَ بِدَارِ كُفَّارٍ فَكَافَرٌ إِنْ لَمْ يَسْكُنْهَا مُسْلِمٌ، وَإِنْ سَكَنَهَا مُسْلِمٌ كَأَسِيرٍ وَتَاجِرٍ فَمُسْلِمٌ فِي الْأَصَحِّ، وَمَنْ حُكِمَ بِإِسْلَامِهِ بِالْأَدَارِ فَأَقَامَ ذِمِّيٌّ بَيْنَهُ بَنَسِبِهِ لِحَقِّهِ وَتَبِعَهُ فِي الْكُفْرِ،

دروسته، به فەرموده یه کی بپایه وه، جا نه گهر نه گونجا نیزنی قازی وه ریگری، یان قازی نه بو، نه و کاته شاهید ده گری و به ماله که ی وی به خیتی ده کا، هه روه که له زوری هه سه رچا وه کانداه فەرمودیانه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِیْ مُوسُولْمَانِی وَكَافِرِیْ مَنْدَالْ﴾

بزانه: به یه کیک له م سئ پنگایانه بپیری موسولمانبون بۆ مندال ده درئ: یه که م: (إِذَا وُجِدَ لَقِيطٌ بِدَارِ الْإِسْلَامِ) هه ر کاتی که مندالی کی فیردرلو دوزایه وه له خان ی نیسلادلو (وَفِيهَا أَهْلُ ذِمَّةٍ) کافره کانی په یمان له نه ستوش له و خانیه دا نیشته جئ بون (أَوْ بِدَارٍ فَتَحَوْهَا) یان له شوینیکی وه هادا دوزایه وه: که موسولمانان پزگاریان کردبئو (وَأَقْرَوْهَا بِبِدِّ كُفَّارٍ) هه ر له ده ست کافره کانیشدا هیشتبیتیان وه (صُلْحًا) جا له پوی پیکه اتنه وه شوینه که هیشترا بیت وه (أَوْ بَعْدَ مُلْكِهَا بِجَزْيَةٍ) یان له نوای کردنه ملکی نیسلام، کافره کان به سه رانه هیشترا بنه وه (وَفِيهَا مُسْلِمٌ) نه و شوینه ش له گشت حاله ته کانداه موسولمانیکی تی دا بو و ده گونجا منداله که له نه زادی نه و موسولمانه بئ، نه وه له گشت مه سه له کانداه (حُكْمُ يَأْسَلَامِ اللَّقِيطِ) بپیر به نیسلامیه تی منداله فیردرلو وه که ده درئ. به لام (وَإِنْ سَكَنَهَا مُسْلِمٌ) نه گهر منداله که له خان ی کافره کانداه دوزایه وه، نه و کاته (فَكَافَرٌ) منداله که به کافر داده درئ (إِنْ لَمْ يَسْكُنْهَا مُسْلِمٌ) نه گهر هیچ موسولمانیک له و خانیه دا نیشته جئ نه بئ.

به لام (وَإِنْ سَكَنَهَا مُسْلِمٌ) نه گهر له خان ی کافره کانداه موسولمانیک نیشته جئ بو و ده شگونجا منداله که له نه زادی وی بئ: (كَأَسِيرٍ) وه کو دیل، هه م (وَتَاجِرٍ) بازرگان، نه و کاته (فَمُسْلِمٌ) منداله که به موسولمان داده درئ (فِي الْأَصَحِّ) له فەرموده ی پاستردا. (وَمَنْ حُكِمَ بِإِسْلَامِهِ بِالْأَدَارِ) هه ر که سیک به هوی خان ی پیربو و - بپیری نیسلامیه تی بۆ درابئ، ئینجا (فَأَقَامَ ذِمِّيٌّ بَيْنَهُ بَنَسِبِهِ) کافرکی په یمان له نه ستو شاهیدی هینان: که نه م منداله له نه زادی خوییه تی. نه و کاته (لِحَقِّهِ) منداله که ده بیته مندالی کافره که، هه م (وَتَبِعَهُ فِي الْكُفْرِ) له کوفریشدا شوین کافره که ده که وئ، واته: بپیری کافر ی بۆ ده درئو بپیری نیسلامیه تی لاده جئ، چونکه شاهیده کان له بپیره که به هیژتن، که وابو: جیاو زنی نه

وَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى الدَّعْوَى فَلَا مَذْهَبَ أَنَّهُ لَا يَتَّبَعُهُ فِي الْكُفْرِ، وَيُحْكَمُ بِإِسْلَامِ الصَّبِيِّ بِجَهَّتَيْنِ أُخْرَيْنِ لَا تُفَرِّضَانِ فِي لَقِيْطٍ: إِحْدَاهُمَا: أَلَوْلَادَةُ فَإِذَا كَانَ أَحَدُ أَبَوَيْهِ مُسْلِمًا وَقَتَ الْعُلُوقِ فَهُوَ مُسْلِمٌ، فَإِنْ بَلَغَ وَوَصَفَ كُفْرًا فَمُرْتَدٌّ.

شاهیده کان: نوو پیاوی داپه روه ر بن، یان چوار شافره ت بنو شاهیدی بدهن: ثم منداله له ژنی کافره که بوه. هه روه که له (الشهراملسی) دا هه رموویه تی.

به لام (وَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى الدَّعْوَى) نه گه ر کافره که ته نها دلاوی منداله فریتر لوه که ی کربو گوتی: کوپی منه. هیچ به لگه شی نه بو، نه وه ده بیته کوپی خوی، به لام (قَالَ مَذْهَبُ) به هه رمووده ی راستی مه زه ب: (أَنَّهُ لَا يَتَّبَعُهُ فِي الْكُفْرِ) منداله که له کافری دا شوین کافره که ناکه وی، واته: منداله که به کافر داناندی، چونکه - به هوی نه و داوایه - برپاری نیسلامیه تی هه لئاوه شیته وه، ئینجا هه رچه ند - به و داوایه - منداله که ده بیته کوپی کافره که، به لام نابین منداله که له لای کافره که دابندری، به لکو - تا بلوغی ده بی - له لای موسولمانیکی نه مین داده ندی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه پوون کرلوه ته وه.

دوه وه و، سنیهم: (وَيُحْكَمُ بِإِسْلَامِ الصَّبِيِّ) برپار به نیسلامیه تی مندال ده ندی (بِجَهَّتَيْنِ أُخْرَيْنِ) به نوو ریگای تر: که (لَا تُفَرِّضَانِ فِي لَقِيْطٍ) له مندالی فریتر لودا په چاو ناکرین، به لکو به بۆنه ی باسی نیسلامه تی لیژده دا گوتراون:

(إِحْدَاهُمَا: أَلَوْلَادَةُ) ریگه ی په که میان: به هوی له دایکبونه، که وابو: (فَإِذَا كَانَ أَحَدُ أَبَوَيْهِ مُسْلِمًا) هه ر کاتیک له دایکو باوکه کانی منداله که یه کیکیان موسولمان بئ (وَقَتَ الْعُلُوقِ) له و کاته ی که تقوی منداله که له مندال دانه ی دایکی دا جینگیر بووه (فَهُوَ مُسْلِمٌ) نه و منداله ش - به پابه ندی موسولمانه که - به موسولمان داده ندی، به (إجماع) ی زانایانی نیسلام وه هم نایه ته که ی داهاتوو، له و موسولمان بوونه شدا: جیاولزی دایکو باوکی خوی و داپیره و باپیره و به سه ره وه تریش نیه، به و هه رچه ی به شیوه یه کی وه ها: نه ژادی بدریته پال یه کیکیان که نه ژاده که ی به ویه وه بناسری و نه ژاده که میراتی پئ وه ریگری.

که وابو: هه ر که سیک نه ژادی بگاته باوکی موسولمان، یان دایکی موسولمان، یان داپیره یه کی موسولمان، یان باپیره یه کی موسولمان، یان هه ر موسولمانیکی به سه ره وه تر: که به ویه وه بناسری، نه و که سه به موسولمان داده ندی، هه رچه ند له دوا ی بلوغ بوونیش شاده ی نه میتابن، یان له باوکو دایکه نزیکه کانشی یه کیک وه رگه راپن و بویته کافر، هه روه که له (تحفة المرید) و له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه هه رموویاته (فَإِنْ بَلَغَ) جا نه گه ر نه و منداله بلوغی بوو (وَوَصَفَ كُفْرًا) له دوا ی بلوغی وونی کوفریکی کرد، نه و کاته (فَمُرْتَدٌّ) وه رگه رپاوه و به کافریوو داده ندی.

وَلَوْ عَلِقَ بَيْنَ كَافِرَيْنِ ثُمَّ أُسْلِمَ أَحَدُهُمَا حُكْمَ يَسْلَامِهِ، فَإِنْ بَلَغَ وَوَصَفَ كُفْرًا فَمُرْتَدٌّ،
وَفِي قَوْلِ كَافِرٍ أَصْلِيٍّ، الثَّانِيَةُ: إِذَا سَبَى مُسْلِمٌ طِفْلًا

(وَلَوْ عَلِقَ بَيْنَ كَافِرَيْنِ) نه گهر تقوی مندا له که له نیوان دایکو باوکیکی کافر-له مندا له دایکی دا- جیگیر بوو (ثُمَّ أُسْلِمَ أَحَدُهُمَا) نینجا له دایکو باوکی خوی، یان له تیره ی به سه ره وهری، یه کیکیان موسولمان بوو پیش بلوغ بوونی مندا له که، نه و کاتهش (حُكْمَ يَسْلَامِهِ) بریار به نیسلامیه تی مندا له که ده دری به پابه ندیه تی نه و موسولمانبووه، جیاوازی نیه-له کاتی موسولمانبوونی یه کی که له باوکو باپیره کانی، یان له دایکو داپیره کانی- مندا له که: هر له زگی دایکی دای، یان له دایک بویی و بلوغی نه بویی، خوی گوره ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ نه وانه ی نیمانیان هیتاوه و هچه کانشیان به هوی نیمان شوینیان که وتون، له به هه شتدا و هچه کانیان به هوی نیمانی نه وان ده که یینه وه نه وان.

(فَإِنْ بَلَغَ) جا نه گهر نه و جوره مندا لهش بلوغی بوو و (وَوَصَفَ كُفْرًا) له دوی بلوغ بوونی کوفریکی کرد (فَمُرْتَدٌّ) نه و ههش به کافریو دانه ندري (وَفِي قَوْلِ كَافِرٍ أَصْلِيٍّ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: به کافری بنچینه یی دانه ندري.

نینجا بزانه: شیتی کافریش وه کو مندا له-به موسولمانبوونی یه کی که له باوکو باپیرانی- بریاری نیسلامیه تی بۆ ده دری، به لام مروفی بالغ و عاقل له کافریوون و له موسولمانبووندا سه ره خویه، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

﴿فَاَسْأَلُكُمْ﴾ نه گهر پیاویکی موسولمان زینا له که ل نافرته تیکی کافر بکاو له و زینایه مندا لیک بی، نه وه مندا له که-به پابه ندی دایکه کافره که ی- به کافر دانه ندري، چونکه به هوی زینا نه ژاد پهیدا نابی و مندا له که نه ژادی ناچیتته سه ر موسولمانه زیناکه ره که هه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فهرموویانه، به لام نه گهر-به پیچه وانه وه- کافریک زینا له که ل نافرته تیکی موسولمان بکاو له و زینایه مندا لیک بی، نه و کاته-به پابه ندی دایکه موسولمانه که- مندا له که به موسولمان دانه ندري، چونکه نه ژادی ده چیتته وه سه ر دایکی و ناچیتته وه سه ر کافره زیناکه ره که، هه روه که له (میرات) دا پوون کراوه ته وه.

نینجا بزانه: جیماع کردنی به هه له وه کو جیماع کردنی به ماره برینه، واته: نه ژادی پی دروست ده بی، چونکه حه رام نیه، هه روه که له باسی ماره یی و (عِدَّة) دا پوونی ده که یینه وه،
إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(الثَّانِيَةُ) رپگه ی دووهم-که سبی مینی باسه که یه- بۆ بریاری نیسلامه تی مندا له: (إِذَا سَبَى مُسْلِمٌ طِفْلًا) هر کاتیک موسولمانیک له جهنگی کافراندای مندا لیک کافران بگری، نه و

تَبِعَ السَّابِي فِي الْإِسْلَامِ إِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ أَحَدُ أَبَوَيْهِ، وَلَوْ سَبَاهُ ذِمِّيٌّ لَمْ يُحْكَمْ بِإِسْلَامِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ إِسْلَامُ صَبِيٍّ مُمَيَّزٍ إِنْتِقَالًا عَلَى الصَّحِيحِ، (فَصْلٌ) إِذَا لَمْ يُقَرَّ اللَّقِيطُ بِرَقٍّ فَهُوَ حُرٌّ إِلَّا أَنْ يُقِيمَ أَحَدُ بَيْنَتِهِ بَرَقَهُ، وَإِنْ أَقْرَبَ بِهِ لِشَخْصٍ فَصَدَقَهُ قَبْلَ أَنْ لَمْ يَسْبِقْ إِقْرَارَ بَحْرِيَّةٍ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يَشْتَرُطُ أَنْ لَا يَسْبِقَ تَصَرُّفٌ يَقْتَضِي

مَنْدَالَهُ (تَبِعَ السَّابِي فِي الْإِسْلَامِ) شَوْيْنِ مَنْدَالْكَرَهْ كه ده كه وئ له ئيسلامه تي دا، واته: بپريارى ئيسلامه تي بؤ ده درئ (إِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ أَحَدُ أَبَوَيْهِ) به و مرجه ي به كيك له دايكو باوكي منداله كه له گه لي به ديل نه گيرابن، به لام (وَلَوْ سَبَاهُ ذِمِّيٌّ) نه گهر كافريكي په يمان له نه ستو منداليكي كافران به ديل بگريئ (لَمْ يُحْكَمْ بِإِسْلَامِهِ) بپريارى ئيسلامه تي بؤ منداله كه نادرئ (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ي راستردا.

(وَلَا يَصِحُّ إِسْلَامُ صَبِيٍّ مُمَيَّزٍ إِنْتِقَالًا) موسولمانبووني مندالي فاميده سه ربه خو دروست نابئ كه پابه ندى دايكيكي، يان باوكيكي موسولماني نه بئ (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فهرموده ي راست، هه روه كه نه گهر كافريش ببئ، بپريارى كافريووني له سه ر نادرئ. ﴿لَا كَادَارِي﴾: له فهرموده يه كي تردا: موسولمانبووني مندالي فاميده دروست ده بئ، كومه له زانايه كيش يارمه تي نه م فهرموده يان داوه، هه روه كه له زوريه ي سه رچاوه كاندا فهرموويانه، هم له مه زه بي ئيمامي (حنفي) شدا موسولمانبووني مندالي فاميده دروست ده بئ، هه روه كه (مجمع الأنهر) دا فهرموويه تي، كه وايو: هه ر كاتيك منداليكي فاميده موسولمان بوو- به و فهرموده يه- له دايكو باوكه كافره كاني جيا ده كرته وه، نه وه كه تووشى كافريووني بكه نه وه، به لام منداله نه بالفه كاني كافره كان- كه موسولمان نه بوين- وه كه كافره كاني بالغ له نونيداا په فتاريان له گه ل ده كرئ و له كوپستاني موسولماناندا نانئيزين، به لام له قيامه تدا وه كو منداله كاني موسولمانان ده چنه به هشت- والله أعلم- هه روه كه (مغني) دا پوون كروه ته وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَأْسِي دَاوَاكَرْدَنِي نَهْزَادِي مَنْدَالِيكَ بُوْ خُوِي﴾

(إِذَا لَمْ يُقَرَّ اللَّقِيطُ بِرَقٍّ) نه گهر مندالي فپندراو- له دواي بلوغبون- دان به كويله يي خو ي دا نه نئ (فَهُوَ حُرٌّ) نه وه به مرفيكي نازاد داده ندرئ (إِلَّا أَنْ يُقِيمَ أَحَدُ بَيْنَتِهِ بَرَقَهُ) مه گهر كه سيك شاهيد بينئ: كه نه م منداله كويله يه، نه و كانه ده بيته كويله (وَإِنْ أَقْرَبَ بِهِ لِشَخْصٍ) نه گهر داني هيتا به كويلايه تي خو ي بؤ كه سيكي تر (فَصَدَقَهُ) كه سه كه ش گوتي راست ده كا (قَبِيلٌ) دانهيتانه كه ي لي قبول ده كرئ (إِنْ لَمْ يَسْبِقْ إِقْرَارَ بَحْرِيَّةٍ) نه گهر كويله كه، يان كه سه كه پيش ئيستا نه يگوتبئ: من نازادم، يان نه مه نازاده.

(وَالْمَذْهَبُ) به فهرموده ي راستي مه زه ب (أَنَّهُ لَا يَشْتَرُطُ) به مه رج داناندرئ (أَنْ لَا يَسْبِقَ تَصَرُّفٌ) ده ستكاريه كي وه ها پيش ئيستا له كويله كه پووي نه دابئ: كه (يَقْتَضِي

تُقَوِّدُهُ حَرِيَّةً: كَتَبَ وَنَكَحَ، بَلْ يُقْبَلُ إِقْرَارُهُ فِي أَصْلِ الرَّقِّ وَأَحْكَامِهِ الْمُسْتَقْبَلَةِ لِأَلْمَاضِيَةِ الْمَضْرَّةِ بِغَيْرِهِ فِي الْأَطْهَرِ، فَلَوْ لَزِمَهُ دَيْنٌ فَأَقْرَبُ بَرَقٌ وَفِي يَدِهِ مَالٌ قُضِيَ مِنْهُ، وَلَوْ ادَّعَى رَقَّهُ مَنْ لَيْسَ فِي يَدِهِ بِلَا بَيِّنَةٍ لَمْ يُقْبَلْ، وَكَذَا إِنْ ادَّعَاهُ الْمُتَلَقِّطُ فِي الْأَطْهَرِ، وَلَوْ رَأَيْنَا صَغِيرًا مُمَيَّزًا أَوْ غَيْرَهُ فِي يَدٍ مَنْ يَسْتَرْقُهُ وَلَمْ يَعْرِفْ اسْتِنَادَهَا إِلَى الْإِلْتِقَاطِ حُكْمٌ لَهُ بِالرَّقِّ، فَإِنْ بَلَغَ وَقَالَ أَنَا حُرٌّ لَمْ يُقْبَلْ قَوْلُهُ فِي الْأَصَحِّ إِلَّا بَيِّنَةٌ، وَمَنْ أَقَامَ بَيِّنَةً بِرَقِّهِ عَمِلَ بِهَا وَيُشْتَرَطُ أَنْ تَتَعَرَّضَ الْبَيِّنَةُ لِسَبَبِ الْمَلِكِ، وَفِي قَوْلٍ يَكْفِي مُطْلَقِ الْمَلِكِ، وَلَوْ اسْتَلْحَقَّ اللَّقِيطُ حُرًّا مُسْلِمًا

تُقَوِّدُهُ حَرِيَّةً) نه گهر نه و دهستکاریه بریوندی نیشانه‌ی نازادی کویله که بی: (کَبِيعَ وَنَكَحَ) وهك فروشتنو ماره برینو نه و جوړه دهستکاریانه (بَلْ يُقْبَلُ إِقْرَارُهُ فِي أَصْلِ الرَّقِّ) به لکو له دواى نه و دهستکاریانه داننه‌یانی له باره‌ی بنجینه‌ی کویلیه‌ی تی وهرده گهری، هم (وَأَحْكَامِهِ الْمُسْتَقْبَلَةِ) له باره‌ی بریاره‌کانی داهاتووش وهرده گهری (لِأَلْمَاضِيَةِ الْمَضْرَّةِ بِغَيْرِهِ فِي الْأَطْهَرِ) به لام له بریاره‌کانی دابردوی که زیان له که سیکی تر بدنه، وهرنا گهری.

(فَلَوْ لَزِمَهُ دَيْنٌ) نه گهر فریدنراوه که قهرزکی که وته سهر (فَأَقْرَبُ بَرَقٌ) ښنجا دانى هیڼا: که کویله به (وَفِي يَدِهِ مَالٌ) له و حاله ته شدا هه ندیک مالى له دهستدایو (قُضِيَ مِنْهُ) قهرزه که له و ماله دهریتنه وه (وَلَوْ ادَّعَى رَقَّهُ مَنْ لَيْسَ فِي يَدِهِ) نه گهر که سیکی وها دواى کویلیه‌ی تی منداله فریدنراوه که ی کرد: که منداله که ی له دهستدا نه بو (بِلَا بَيِّنَةٍ) شاهیدیشی نه بو (لَمْ يُقْبَلْ) دوايه که ی لی قبول ناکړی (وَكَذَا إِنْ ادَّعَاهُ الْمُتَلَقِّطُ فِي الْأَطْهَرِ) هه روه‌ها نه گهر نه و که سه‌ی منداله که شى هه لگرتنه وه دواى کویلیه‌ی تی بکا، هه لی قبول ناکړی له قهرموده‌ی به هیژتردا.

به لام (وَلَوْ رَأَيْنَا صَغِيرًا مُمَيَّزًا) نه گهر مندالیکى فامیده‌مان دیت (أَوْ غَيْرَهُ) یان مندالیکى نه فامان دیت (فِي يَدٍ مَنْ يَسْتَرْقُهُ) له دهستی که سینکا: که کردبویه کویله‌ی خوی (وَلَمْ يَعْرِفْ اسْتِنَادَهَا إِلَى الْإِلْتِقَاطِ) نه شزاندره به پالېشتی هه لگرتنه وه له دهستی دایه، نه وه (حُكْمٌ لَهُ بِالرَّقِّ) بریاری کویلیه‌ی تی منداله که ی بو دهری (فَإِنْ بَلَغَ وَقَالَ أَنَا حُرٌّ جَا نَهْ گهر منداله که بلوغی بو و کوتی من نازادم (لَمْ يُقْبَلْ قَوْلُهُ فِي الْأَصَحِّ) قسه که ی لی قبول ناکړی (إِلَّا بَيِّنَةً) ته‌ها نه گهر شاهیدی هه‌ی، نه و کاته لی قبول ده کړی (وَمَنْ أَقَامَ بَيِّنَةً بِرَقِّهِ) هه که سیکی شاهید بیڼی: که نه‌م منداله فریدنراوه کویله به (عَمِلَ بِهَا) به شاهیدی شاهیده‌کان ره‌فتار ده کړی، به لام (وَيُشْتَرَطُ أَنْ تَتَعَرَّضَ الْبَيِّنَةُ لِسَبَبِ الْمَلِكِ) به مه‌رج داندراره: شاهیده‌کان هوی ملکایه‌ی تی کویله که - یو که سه که - بلین (وَفِي قَوْلٍ يَكْفِي مُطْلَقُ الْمَلِكِ) له قهرموده‌ی به کدا: نه و نه‌ده به سه بلین: کویله که ملکى فلانکه سه.

(وَلَوْ اسْتَلْحَقَّ اللَّقِيطُ حُرًّا مُسْلِمًا) نه گهر پیاوړکی نازادو موسولمان: منداله فریدنراوه که ی به نه‌ژادی خویوه به ست، یان هه مندالیکى تری به نه‌ژادی خویوه به ست، وهک بلای: نه‌ه

لِحَقِّهِ وَصَارَ أَوَّلَىٰ بِتَرْبِيَّتِهِ، وَإِنْ اسْتَلْحَقَّهُ عَبْدٌ لِحَقِّهِ وَفِي قَوْلٍ يُشْتَرَطُ تَصَدِّيقُ سَيِّدِهِ، وَإِنْ اسْتَلْحَقَّتْهُ امْرَأَةٌ لَمْ يَلْحَقْهَا فِي الْأَصَحِّ، أَوْ ائْتَانُ لَمْ يُقَدِّمُ مُسْلِمٌ وَخَرَّ عَلَىٰ ذِمِّيٍّ وَعَبْدٍ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَهُ عُرْضٌ عَلَى الْقَائِفِ فَيَلْحَقُ مَنْ أَلْحَقَهُ بِهِ،

کوری منه. نه وه (لِحَقِّهِ) منداله که ده بیته کوری موسولمانه که، به و مه رجاهی له دانه یانی نه ژاددا پابران، که وایو: (وَصَارَ أَوَّلَىٰ بِتَرْبِيَّتِهِ) نه و پیاوه موسولمانه له هه موو که سیک له پیشتره یو په روه رده و به خپوکردنی منداله که، چونکه باوکیه تی، به لام سوننه ته: قازی لی بکولیتته وه بلئی: له چ پووځکه وه نه م منداله کوری تویه، یان کچی تویه؟ نایا له ژنی خو ته، یان له ژنیکی بیگانه یه: که به هه له جیماعت له گه ل کړیوه.

هه روه ها نه گه ر کافر ټیکش بلئی: نه م منداله فریدراوه هی منه. لی قبول ده کړی و منداله که ده بیته کوری کافره که، به لام له کافریوندا شوینی ناکه وئی، هه روه ک پابراو له زوړبه ی سهرچاوه کانداهرموویانه (وَإِنْ اسْتَلْحَقَّهُ عَبْدٌ) نه گه ر کویله یه ک گوتی کوری منه (لِحَقِّهِ) ده بیته کوری کویله که (وَفِي قَوْلٍ يُشْتَرَطُ تَصَدِّيقُ سَيِّدِهِ) له هه رمووده یه کدا به مه رج دانندراوه: که وره ی کویله که ش باوه پی پی بکا.

به لام (وَإِنْ اسْتَلْحَقَّتْهُ امْرَأَةٌ) نه گه ر نافرته ټیک بلئی: نه م منداله هی منه. نه وه (لَمْ يَلْحَقْهَا) نابیته مندالی نافرته که (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستردا، به لکو پیویسته شاهیدی هه بئ: که نه م مندالی لی بوه. ټینجا منداله که ده بیته مندالی خوی.

(أَوْ ائْتَانِ) یان نه گه ر دوو که س منداله که یان به نه ژادی خو یانه وه به ستو هه ر یه که یان گوتی: نه م منداله هی منه. نه و کاته (لَمْ يُقَدِّمُ مُسْلِمٌ وَخَرَّ) پیاوی موسولمان و نازاد وه پیش نایه خری (عَلَىٰ ذِمِّيٍّ وَعَبْدٍ) له سهر کافری په یمان له نه ستو له سهر کویله، به لکو گشتیان له و داوایه دا یه کسان:

که وایو: (فَإِنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَهُ) نه گه ر میچیکیان شاهیدی نه بو، نه و کاته (عُرْضٌ عَلَى الْقَائِفِ) منداله که و گشت داواکاره کانی ده بربرینه لای دروشمناس، تاکو ته ماشای لاشه یان بکا، نه و کاته (فَيَلْحَقُ مَنْ أَلْحَقَهُ بِهِ) منداله که ده بیته هی نه و که سه یان: که دروشمناسه که ده دیتا و ده لی: له نه ژادی نه وه یه، به به لگه ی: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُسْرُورًا فَقَالَ: أَلَمْ تَرَي إِلَىٰ مُجْرَزِ الْمُدَلِّجِي نَظَرَ إِلَىٰ زَيْدٍ وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فَقَالَ: هَذِهِ الْأَقْدَامُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ؟﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه ر ﷺ پور ټیک به دلخوشی هاته وه هه رمووی: (عائشة) نه تدیت (مُجْرَزِي) دروشمناس چون تازه ته ماشای (زهید و) (نوسامه) ی کوری (زهید) ی کړیو گوتی: نه م پی یانه له نه ژادی یه کترن؟ واته: به دروشمی پی یه کانیان زانی (زید و) (أسامة) کړیو باوکن، پیغه مبه ریش ﷺ به م دروشمناسینه دلخوش بوو.

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَائِفًا أَوْ تَحِيرَ أَوْ نَفَاهُ عَنْهُمَا أَوْ أَخَفَّهُ بِهِمَا أَمْرًا بِالْإِتْسَابِ بَعْدَ بُلُوغِهِ إِلَى مَنْ يَمِيلُ طَبْعُهُ إِلَيْهِ مِنْهُمَا، وَلَوْ أَقَامَا بَيْنَتَيْنِ مُتَعَارِضَتَيْنِ سَقَطَتَا فِي الْأَطْهَرِ.

(فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَائِفًا) جا نه گەر دروشمناس نه بو (أَوْ تَحِيرَ) یان هه بو، به لام لای شیوا (أَوْ نَفَاهُ عَنْهُمَا) یان گوتی: منداله که له نه ژادی هیچیکیان نیه (أَوْ أَخَفَّهُ بِهِمَا) یان گوتی: منداله که له نه ژادی هه دیوکیانه، نه و کاته چاوه پوانی بلوغیبوونی منداله که ده که یه، که و ابو: (أَمْرًا بِالْإِتْسَابِ بَعْدَ بُلُوغِهِ) له دواى بلوغیبوونی، فرمانی پی ده کړئ: نه ژادی خوئ بلکینئ (إِلَى مَنْ يَمِيلُ طَبْعُهُ إِلَيْهِ مِنْهُمَا) به و که سهی که ته بیعت و دل و دهر و و نی به لای دا ده چی: له یه کی که له و دیوانه.

جا بزانه: نه گەر ته نها یه کیکیان شاهیدی هه بو، نه وه منداله که ی ده بریتئ، به لام (وَلَوْ أَقَامَا بَيْنَتَيْنِ) نه گەر هه دیوکیان شاهیدیان مینا (مُتَعَارِضَتَيْنِ) شاهیده کانیش دئی یه کتری بون، نه و کاته (سَقَطَتَا فِي الْأَطْهَرِ) له فرموده ی به میتردا: شاهیده کانی هه دیوکیان له کار ده که ون و دیسان ده بر دیتنه لای دروشمناس به و شیوه ی پابرا.

﴿ نَاگاداریه کی گرنگ ﴾: نه گەر بیگومان بزانی منداله که هی خو یه تی، نه وه واجبه: دان بهینئ و بلئ: مندالی منه. به لام نه گەر به درو مندالیک بکاته مندالی خوئ، یان به درو بلئ: مندالی من نیه. نه و کاته هه پامه، نه گەر به هه لایشی بزانی، نه و کاته کافر ده بیئ، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) له باسی (إقرار) دا فرموویانه.

که و ابو: نه و په فتاره خراپه ی نیستا هه یه: که مندالیک فریږدلو ده دوزنه وه، یان له که سیکي وهرده گرن، ئینجا له دادگا و له به پړوه به رایه تی په که زنامه و ناسنامه دا منداله که به ناوی خو یان تومار ده که ن، نه و هه ش هه پامه، نه گەر به هه لایشی بزانی کافر ده بن.

که و ابو: هه ر کاتیک منداله که بلوغی بو له سه ری واجبه: نکولی له و نه ژاده درو زنه بکا و ناشکرا بکا: که نه و ژن و میزده دایک و باوکی خوئ نین، چونکه نه گەر وانه کا، نه ویش به بهر هه په شه ی نه م هه دیسه ده که وئ: که پیغه مبه ر ﷺ ده فرموئ: ﴿أَنْتَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى بِغَيْرِ أَبِيهِ - وَهُوَ يَعْلَمُ - إِلَّا كَفَرَ﴾ وَفِي حَدِيثٍ آخَرَ: ﴿فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواهما الشیخان، هه ر که سیک-جگه له باوکی خوئ- خوئ به کوپی که سیکي تر دابنئ و بشزانی کوپی نه و نیه، نه وه کافر ده بیئ- واته: نه گەر به هه لالی بزانی- له عنه تی خوا و مه لانیکه و هه موو خه لکی له سه ر بیئ. ئیتر له (باسی دانپیدا مینانی نه ژاد) دا ناوه پوکی نه م ناکاداریه به دریژی پابرا، به لام له بهر گرنگی لیړه شدا دووباره مان کرده وه.

(کتابُ الجَعَالَةِ)

هِيَ كَقَوْلِهِ: مَنْ رَدَّ أَبْقَى فَلَهُ كَذَا، وَيُشْتَرَطُ صِفَةُ تَذُلُّ عَلَى الْعَمَلِ بِعَوَضٍ مُلْتَزِمٍ، فَلَوْ عَمِلَ بِلَا إِذْنٍ أَوْ أَذِنَ لِشَخْصٍ فَعَمِلَ غَيْرُهُ فَلَا شَيْءَ لَهُ، وَلَوْ قَالَ أَجْنَبِي: مَنْ رَدَّ عَبْدَ زَيْدٍ فَلَهُ كَذَا، اسْتَحَقَّهُ الرَّادُّ عَلَى الْأَجْنَبِيِّ،

﴿ كِتَابُ الْجَعَالَةِ: پەرتوکی جەعالە ﴾

واته: شتێك بخاته ئەستۆی خۆی لە بەرامبەر کاریکی زاندرو، یان نەزاندرو: کە بۆی بکری (مە) ماملەتی جەعالە (کَقَوْلِهِ) وەك بِلَى: (مَنْ رَدَّ أَبْقَى فَلَهُ كَذَا) هەر کە سێك کۆیلە مەلا تۆوە کەم بۆ بگە پێنیتەو، ئەو شتە ی دەدەم. یان بِلَى: ئەگەر لە بەندیخانە پزگەر بکە، ئەو شتە دەدەم. یان بِلَى: ئەگەر ئەم کارەم بۆ پێك بێتی، ئەو شتە دەدەم... هەند ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ أَنْ سَيِّدَ حَيٍّ مِنَ الْعَرَبِ لَدَغَتْهُ عَقْرَبٌ، فَأَتَوْا إِلَى رَهْطٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالُوا: هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟ لَقَالَ بَعْضُهُمْ: نَعَمْ إِنَّمَا إِلَهُي وَاللَّهِ لَرَأَقٍ، وَلَكِنْ مَا أَنَا بِرَأَقٍ لَكُمْ حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعْلًا. فَصَالَحُوهُمْ عَلَى قَطْعِ مِنَ الْعَقَمِ، فَجَعَلَ يُثْقَلُ عَلَيْهِ وَيَقْرَأُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ). فَكَأَلَمَا لُثِطَ مِنْ عَقَالٍ، فَأَوْفَوْهُمْ جُعْلَهُمْ، ثُمَّ أَتَوُا النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ ﷺ: أَصَبْتُمْ إِفْسِمُوا وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ بِسَهُمْ ﴿ رواه الشيخان، گە وەرە یەکی عەرەب نوویشک پێیووە داوای دوعایان لە سەحابەکانی پێغەمبەر ﷺ کرد، جا یەکیکیان گوتی: من دوعا دەزانم، بەلام دوعاتان بۆ ناکەم تا کرێیە کمان بۆ دانەنێن. جا لە سەر سی سەرە مە پێك هاتن و بە سوپەتی (فاتِحَة) دوعای لە سەر گە وەرە کە یان خوێند و چاک بۆوه، جا سی مە پە کە یان دانێ و هێنانیانەو خزمەت پێغەمبەر ﷺ، ئەویش فەرمووی: کاریکی باشتان کردو، مە پە کان بەش بکە و لە گەل خۆتان بە شتیکیش لەو مە پانە بۆ من دابنێن.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی ماملەتی جەعالە بە مەرج دادەندری (صِفَةُ) گۆتە یە کە مە بێ: کە (تَذُلُّ عَلَى الْعَمَلِ بِعَوَضٍ مُلْتَزِمٍ) بێتە نیشانە ی ئیزندانی کارکردنێک بە کرێیەکی چەسپێندرو لە ئەستۆی ئیزندەرە کە: وەك وێنەکانی پاریسو، کە وابو: (فَلَوْ عَمِلَ بِلَا إِذْنٍ) ئەگەر یە کێک بێ ئیزندان کاریکی بۆ کە سێکی تر کرد، یان بە ئیزنی کە سە کە کارە کە ی کرد، بەلام باسی کرێیە کە ی نە کرد (أَوْ أَذِنَ لِشَخْصٍ فَعَمِلَ غَيْرُهُ) یان کە سە کە پیاویکی ئیزندا کارە کە ی بۆ بکا و یە کێکی تر کارە کە ی کرد، لەو سێ مە سە لانە دا (فَلَا شَيْءَ لَهُ) کرێکارە کە مانی هیچ کرێیە کە نیە.

(وَلَوْ قَالَ أَجْنَبِي) ئەگەر بێگانە یە کە گوتی: (مَنْ رَدَّ عَبْدَ زَيْدٍ فَلَهُ كَذَا) هەر کە سێك کۆیلە کە ی (زەید) بگە پێنیتەو ئەو شتە ی دەدەم، ئەو (اسْتَحَقَّهُ الرَّادُّ عَلَى الْأَجْنَبِيِّ) ئەو کە سە ی کۆیلە کە ی گە پاندۆتەو، مانی شتە کە ی لە سەر بێگانە کە مە یە و واجبە:

وَأِنْ قَالَ: قَالَ زَيْدٌ: مَنْ رَدَّ عَبْدِي فَلَهُ كَذَا، وَكَانَ كَاذِبًا لَمْ يَسْتَحِقْ عَلَيْهِ وَلَا عَلَى زَيْدٍ، وَلَا يُشْتَرَطُ قَبُولُ الْعَامِلِ وَإِنْ عَيْنُهُ، وَتَصَحُّحُ عَلَى عَمَلٍ مَجْهُولٍ وَكَذَا مَعْلُومٍ فِي الْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْجُعْلِ مَعْلُومًا، فَلَوْ قَالَ:

بِیگانه که بیداتی. به لام (وَأِنْ قَالَ) نه گهر بیگانه که گوتی: (قَالَ زَيْدٌ) زهید گوتویهتی: (مَنْ رَدَّ عَبْدِي فَلَهُ كَذَا) هر که سیك كویله هه لاتوه کهم بۆ بگه پینیتوهه و هه شتهی دده مئی (وَكَانَ كَاذِبًا) بیگانه کهش به درو و هه قسه یی کردبو، و هه کاته (لَمْ يَسْتَحِقْ عَلَيْهِ وَلَا عَلَى زَيْدٍ) کریکاره که مافی هیچ کرییه کی نیه: نه له سهر بیگانه که و نه له سهر زهید، به لام نه گهر زهید بلئی: بیگانه که و هه قسه یی به راست کردبو، و هه کاته: له سهری واجبه: کرییه که بداته کریکاره که.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی جهعاله به مهرج داناندیری (قَبُولُ الْعَامِلِ) کریکاره که به زوبان قبول بکا، به لکو نه و هه نده به سه: کاره که بکا (وَإِنْ عَيْنُهُ) هه چهند کریده ره کهش کریکاره که ی دیاری کردبی.

ئینجا بزانه: مهرجه: کریده ره که ده ستکاری ملکو مالی خوی دروست بی، که و ابو: کریی جهعاله له لایه ن مندا ل و شیت و قه ده غه کراو دروست نابئی، به لام نه وانه هیچیان له کریکاره که دا به مهرج دانه ندرلون، به لکو ته نها نه و هه نده مهرجه: ناگاداری بانگه وازی ئیزندانه که بی، که و ابو: نه گهر یه کیک گوتی: هر که سیك نه و کاره م بۆ بکا دیناریکی دده مئی. و هه کاته هر که سیك ناگاداری بانگه وازی که بیو کاره که بکا، مافی دیناره که ی هه یه، جیا وازی نیه کریکاره که: پیاو بی، یان شافره ت بی، بالغ و عاقل بی، یان مندا ل، یان شیت بی، هه روه که له (نهایة) و (معنی) دا پوون کرلوه ته وه.

﴿ناگاداری﴾ دروسته فرمانبهریک به پاره واز له کاره که ی خوی بینئی بۆ که سیکی تر، چونکه نه و هه ش به شیکی جهعاله یه و پاره کهشی لی حه لاله، هه چهند کاریه ده ستیش نه م که سه له جئی فرمانبهره که جیگیر نه کا، هه روه ها نه گهر بلیته که سیك: سه د دینارم بۆ قهرز بکه ده دینار ت دده مئی. نه و هه ش دروسته و مافی ده دیناره که ی هه یه، هه روه که له (تحفة) و (الشروانی) دا نه م مه سه لانه پوون کرلوه ته وه.

(وَتَصَحُّحُ) جهعاله دروست ده بیی (عَلَى عَمَلٍ مَجْهُولٍ) له سهر کاریکی نه زاندرلو: که چۆنیه تی و کات و شوینی به ریکی نه زاندری (وَكَذَا مَعْلُومٍ) هه روه ها له سهر کاریکی زاندرلویش دروست ده بی، و هه بلئی: هر که سیك نه و شته م له و شوینه وه بۆ به پینیتوهه ماله و هم دیناریکی دده مئی (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی راستردا.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی جهعاله به مهرج داده ندری (كَوْنُ الْجُعْلِ مَعْلُومًا) ده بی کرییه که زاندرلو بی، به به لگه ی هه دیسه که ی پراپردو، که و ابو: (فَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی:

مَنْ رَدَّهٗ فَلَهُ ثَوْبٌ أَوْ أَرْضِيهِ، فَسَدَ الْعَقْدُ وَلِلرَّادِّ أَجْرُ مِثْلِهِ، وَلَوْ قَالَ مَنْ بَلَدَ كَذَا فَرَدَّهٗ مَنْ أَقْرَبَ مِنْهُ فَلَهُ قِسْطُهُ مِنَ الْجُعْلِ، وَلَوْ اشْتَرَكَ اِثْنَانِ فِي رَدِّهِ اشْتَرَكَا فِي الْجُعْلِ، وَلَوْ اتَّزَمَ جُعْلًا لِمُعَيَّنٍ فَشَارَكَهُ غَيْرُهُ فِي الْعَمَلِ: إِنْ قَصَدَ إِعَانَتَهُ فَلَهُ كُلُّ الْجُعْلِ، وَإِنْ قَصَدَ الْعَمَلَ لِلْمَالِكِ فَلِلْأَوَّلِ قِسْطُهُ وَلَا شَيْءَ لِلْمُشَارِكِ بِحَالٍ،

(مَنْ رَدَّهٗ فَلَهُ ثَوْبٌ) هر که سبک شتیه که بوق بهیئتیه و مالیه و هم جلیکی دده می (أَوْ أَرْضِيهِ) یا ن پازی دده که (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله ته که به تال دده بی، چونکه نه زاندرلوه جله که، یا ن پازی کردنه که چی به؟ به لام (وَلِلرَّادِّ أَجْرُ مِثْلِهِ) نه و که سه ی شتیه که ی میتاوه ته و مانی کرئی وینه ی کاره که ی هیه له سر کریده ره که، چونکه به خورایی کاره که ی نه کردوه.

(و) هه روه ها (لَوْ قَالَ) نه گهر کریده ره که گوتی: (مِنْ بَلَدٍ كَذَا) هر که سبک نه و شتیه له فلانه شاره و به بی بهیئتیه نه هم شاره، په نجا دیناری دده می (فَرَدَّهٗ مِنْ أَقْرَبٍ مِنْهُ) کرئکاره که ش له شوینیکی نزیکتره و شتیه که ی میتاوه، نه و کاته ش (فَلَهُ قِسْطُهُ مِنَ الْجُعْلِ) مانی به شه کرئی به که ی هیه، که واته: نه گهر له نیوه ی پیگه و بهیئتیه و، نه و کاته مانی نیوه ی کرئی به که ی هیه.

(وَلَوْ اشْتَرَكَ اِثْنَانِ فِي رَدِّهِ) نه گهر دوو که س- یا ن زیاتر- ناگاداری بانگه وازی جه عالیه بوونو به هاویه شی شتیه که یا ن میتاوه، نه و کاته (اشْتَرَكَا فِي الْجُعْلِ) له کرئی به که شدا دهبه هاویه ش به گویره ی ژماره ی که سه کان، نه که به گویره ی کار کردنه که.

به لام (وَلَوْ اتَّزَمَ جُعْلًا لِمُعَيَّنٍ) نه گهر کریده ره که کرئی به که ی خسته نه ستوی خوی بوق کرئکاریکی دیارکراو، وه بلئی: نه وزاد نه گهر تو نه و کاره م بوق بکه ی دیناریکت دده می (فَشَارَكَهُ غَيْرُهُ فِي الْعَمَلِ) جا به کیکی تر هاویه شی له که گال کرئکاره که کرد له و کاره دا، نه و ته ماشا ده کرئی: (إِنْ قَصَدَ إِعَانَتَهُ) نه گهر نه م بووه مه مه به سستی یارمه تیدانی کرئکاره که بوبی، نه و (فَلَهُ كُلُّ الْجُعْلِ) گشت کرئی به که بوق کرئکاره که یه، یارمه تیده ره که ش مانی هیچی نیه.

(و) هه روه ها (إِنْ قَصَدَ الْعَمَلَ لِلْمَالِكِ) نه گهر بووه مه که مه به سستی کارکردن بی بوق کریده ره که، نه و کاته (فِلِلْأَوَّلِ قِسْطُهُ) کرئکاره که ی به که م به شه کرئی به که ی خوی دده بریتی: که نیوه یه، چونکه نیوه ی کاره که ی کردوه، به لام (وَلَا شَيْءَ لِلْمُشَارِكِ بِحَالٍ) بووه مه که- که هاویه شی کردوه- هیچی ناسریتی به هیچ جورئک، چونکه کریده ره که هیچ کرئی به که ی بوق نه خستوته نه ستوی خوی و نه و به خورایی کاره که ی کردوه، که واته: نه گهر کرئکاره که ی به که م بووه مه که ی به کرئی گرتبی تا کو یارمه تی بداد، نه و کاته بووه مه که مانی کرئی به که ی له سر کرئکاره یه که مه که هیه.

وَلِكُلِّ مِنْهُمَا الْفَسْخُ قَبْلَ تَمَامِ الْعَمَلِ، فَإِنْ فُسِّخَ قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْ فُسِّخَ الْعَامِلُ بَعْدَ الشُّرُوعِ فَلَا شَيْءَ لَهُ، وَإِنْ فُسِّخَ الْمَالِكُ بَعْدَ الشُّرُوعِ فَعَلَيْهِ أَجْرُهُ الْمِثْلُ فِي الْأَصَحِّ، وَلِلْمَالِكِ أَنْ يَزِيدَ وَيَنْقُصَ فِي الْجُعْلِ قَبْلَ الْفَرَاغِ، وَفَائِدَتُهُ بَعْدَ الشُّرُوعِ وَجُوبُ أَجْرَةِ الْمِثْلِ، وَلَوْ مَاتَ الْآبِقُ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ أَوْ هَرَبَ فَلَا شَيْءَ لِلْعَامِلِ،

(وَلِكُلِّ مِنْهُمَا) بَقِ هَر يه كيكيان - له كَرِيْدَه رَه كه وه كَرِيْكَاره كه - دَروسْتِه (الْفَسْخُ قَبْلَ تَمَامِ الْعَمَلِ) مامله تى جه عاله هه ليوه شينيتته وه پيش نه وهى كاره كه ته واو ببيئ: نينجا (فَإِنْ فُسِّخَ قَبْلَ الشُّرُوعِ) نه گهر پيش ده ستيپيكردى كاره كه مامله ته كه هه ليوه شيندراره: له لايه ن كَرِيْدَه رَه كه، يان له لايه ن كَرِيْكَاره دياركروه كه (أَوْ فُسِّخَ الْعَامِلُ بَعْدَ الشُّرُوعِ) يان له لايه ن ده ستيپيكردى كاره كه كَرِيْكَاره كه هه ليوه شانده وه، نه وه له هه ريوو مه سه له دا (فَلَا شَيْءَ لَهُ) كَرِيْكَاره كه ماني هيچ كَرِيْيه كي نيه، چونكه له مه سه له ي كه مدا هيچ كاريكي نه كرده وه له يوو ميشدا به خوشى خوى مه به ستي كَرِيْدَه رَه كه ي به جيئ نه ميتاوه.

كه واو: (وَإِنْ فُسِّخَ الْمَالِكُ بَعْدَ الشُّرُوعِ) نه گهر له لايه ن ده ستيپيكردى كاره كه كَرِيْدَه رَه كه هه ليوه شانده وه، نه وه كاته (فَعَلَيْهِ أَجْرُهُ الْمِثْلُ) له سه ري واجبه: كَرِيْيه هاوويتنه ي نه وه نده كاره ي كروه، بداته كَرِيْكَاره كه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ي پاستردا، چونكه به خوپايى كاره كه ي نه كرده وه واجبه پَزْ له كاره كه ي بندريئ.

(وَلِلْمَالِكِ) بَقِ كَرِيْدَه رَه كه دَروسْتِه: (أَنْ يَزِيدَ وَيَنْقُصَ فِي الْجُعْلِ قَبْلَ الْفَرَاغِ) كَرِيْيه كه زياد بكاو كه م بكا پيش ته واو بووني كاره كه (وَفَائِدَتُهُ بَعْدَ الشُّرُوعِ) سودي نه وه گورپانكاريه له لايه ن ده ستيپيكردى كاره كه نه مه يه: (وَجُوبُ أَجْرَةِ الْمِثْلِ) كَرِيْيه هاوويتنه له سه ر كَرِيْدَه رَه كه واجب ده ببيئ بَقِ كَرِيْكَاره كه له به رامبه ر هه موو كاره كه ي.

(وَلَوْ مَاتَ الْآبِقُ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ) نه گهر كَوِيْلَه هه لاتووه كه ي گه پانده وه وه له پِنْگه دا مرد (أَوْ هَرَبَ) يان ديسان هه لاتووه، يان شته كه ي دَوِزيه وه به لام پيش نه وه ي بيداته وه ده ست خاوه نه كه ي، شته كه فه وتا، يان ون بَوِوه، يان زه وت كرا، يان به شيكي ديواره كه ي دَروسْت كَرِيْيه نينجا به وخا، يان نيوه ي جله كه ي دوروي نينجا سوتا، له وه مه سه لانه دا (فَلَا شَيْءَ لِلْعَامِلِ) كَرِيْكَاره كه ماني هيچ كَرِيْيه كي نيه، چونكه كرداره كه ي ته تسليمي كَرِيْدَه رَه كه نه كرده وه سودي نه گه يوه تن.

كه واته: نه گهر به شيكي كاره كه ي ته تسليمي كَرِيْدَه رَه كه كرد: وه كه نيوه ي جله كه ي بدوروي ته تسليمي خاوه نه كه ي بكا، نينجا له ده ست خاوه نه كه ي دا بفه وتي، يان نيوه ي ديواره كه دَروسْت بكاو ته تسليمي خاوه نه كه ي بكاو له ده ستي دا به وخي، نه وه كاته: ماني به شه كَرِيْيه كه ي هه يه، هه روه كه له (تحفة) وه (نهاية) دا فهرمووياته.

شارهزاکردن:

ئەي خويئەري به پيژن، هەر کاتێک دانەر دەلێ:

- * رواه الشيخان، مەبەستی ئیمامی (البخاري و مسلم)ن.
- * رواه اصحاب السنن، مەبەستی ئیمامی (أبوداود و النسائي و الترمذي)ن.
- * هەر وهك له سهراوه كاندا هەرموویانه، یان پوون كراوه ته وه، مەبەستی ئەم چوار كەتیبە نه:

- ١ - (المجموع: شرح المذهب) دانراوی (الإمام النووي).
 - ٢ - (تحفة المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام ابن حجرالهيتمي).
 - ٣ - (نهاية المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الرملي).
 - ٤ - (مغنی المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الخطيب الشربيني).
- جا ئه گەر به كێك له و چوارانه له كه ئه دانهی، ئه و كاته ده لێ:
- هەر وهك له زۆریه ی سهراوه كاندا...

ئەي قوتابی خوشهویست و پێژدار، تکیه:

- ١- پێشهکیه که له بهرگی یه که مەدا به بیرلێکردنه وه یه کی ورد بخوێنه وه.
- ٢- بۆ تیگه یشتنی ئەم کتیبه پشت مەبەسته به تهنه زانستی خۆت، به لکۆ له لای مامۆستای ئایینی ببخوێنه، چونکه چەند پێناسه و زارواه یه کی شه رعی هه نه، له لای مامۆستای ئایینی باشتەر لێ تێ ده گی.

* دانراوه کانی تری دانەر:

- ١ - مۆنراوه ی ﴿ ئیمان و ئیسلام ﴾
- ٢ - پوونکردنه وه ی ﴿ الأربعین النوویه ﴾
- ٣ - عه قیده ی ئیسلامی ﴿
- ٤ - پوونکردنه وه ی ﴿ العقیده الطحاویه ﴾
- ٥ - چەند گوێک له ﴿ گۆلزاری ئیسلام ﴾
- ٦ - پوونکردنه وه ی ﴿ متن فتح القریب ﴾
- ٧ - پوونکردنه وه ی ﴿ قطر العارض فی علم الفرائض ﴾
- ٨ - چۆنیه تی ﴿ حه ج و عومره ﴾

ناوه پۆکی بهرگی سێیه می ﴿رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

لابهره	بابهت	لابهره	بابهت
٨٠	فرۆشتنی قهرسیل و پهڕێز.....	٣	﴿کتاب البیع﴾: په پۆکی کهێز و فرۆشتن.....
٨٦	کێشه ی کرێارو فرۆشیار.....	٤	فرۆشتنی به تهلهفون.....
٨٩	مامه له تی کێله.....	٥	مه رجه کانی کرێارو فرۆشیار.....
٩١	باسی سه له م.....	٦	کهێز و فرۆشتن به زۆر لێکرن.....
١٠٣	باسی قهرز دان.....	٧	مه رجه کانی پارو و فرۆشرلو.....
١٠٦	په یای قهرز.....	١٣	پاره ی فرۆشرلو هه.....
١٠٧	پێناسی (ضرورة و حاجه).....	١٤	کهێز و فرۆشتن له گۆت ره.....
١١٠	باسی ره م؛ پارمه دان.....	١٦	پاشکو: چه ند فرۆشتنیکی نادره ست.....
١١٨	سوده کان و فرۆشتنی ره منکرلو.....	١٦	فرۆشتنی ناژه له به کێشان.....
١٣٠	به یوه ندی قهرز به میرانه.....	١٧	باسی ره یا.....
١٣٢	قه ده فیه دانان له سه ر قهرز دار.....	٢٢	په یای پارو و زێه زو.....
١٣٦	فرۆشتنی مالی قهرز دار.....	٢٨	په یای لوه قو له.....
	حه ر: قه ده فیه دانان له سه ر چه ند	٢٩	مامه له ته کانی قه ده فیه کراو.....
١٤٦	که سه یك.....	٣١	فرۆشتنی به مه رج.....
١٤٧	باسی بلوغبوونی مندال.....	٣٥	مامه له له سه ر مامه له.....
١٥٢	باسی سه ره رشتکاری مندال و شه یت.....	٣٥	مه زاد کړن.....
١٥٣	مال چاک کړنه وه ی شه یت و په تیم.....	٣٧	﴿احتکار﴾ و نه رخ دانان.....
١٥٥	باسی سولج: پیکه اتن.....	٣٨	ئیک جیا کړنه وه یك مامه له.....
١٦٠	ما فه کانی هاو به ش له نیوان خه لکه.....	٤١	په شه مان بوونه وه ی دانیه شکه.....
١٦٣	لوه یاری نیوان دوو خانو.....	٤٣	به مه رج دانانی په شه مان.....
١٦٧	کێشه ی لوه یاری نیوان خانو هه کان.....	٤٥	په شه مان بوونه وه ی عه ییداری.....
١٦٩	باسی حه وال کړن.....	٥٢	کێشه ی عه ییداری فرۆشرلو هه.....
١٧٢	باسی زامینه.....	٥٤	په شه مان بوونه وه ی فیه لبا ز.....
١٧٥	که رده ن نا زان کړن.....	٥٥	چا و پوه شی له مرقی په شه مان.....
١٧٦	باسی که فیه لایه تی.....	٥٦	په یاری فرۆشرلو پێش وه رگرتنی.....
١٨٤	باسی شه ریکایه تی-هاو به شی.....	٥٨	فرۆشتنی فرۆشرلو پێش وه رگرتنی.....
١٨٩	کێشه ی هاو به شه کان.....	٦٠	فرۆشتنی (صك) - شه یك.....
١٩٠	هاو به شه تی خه زانه کان.....	٦٠	گۆرینه وه ی قهرزك به شه یتکی تر.....
١٩١	باسی وه کیلایه تی: په ریکاری.....	٦٣	چو ته ی ته وه رگرتنی فرۆشرلو هه.....
١٩٧	ده ستکار به کانی وه کیل.....	٦٥	کێشه ی ته سه لیم کړنی پارو و فرۆشرلو هه.....
٢٠٥	کێشه ی له کارکه وتنی وه کیل.....		فرۆشتنه وه ی شه و مه ک: به نه رخ ی خوی، به زو ره،
٢١١	اقرار: دانیه دا هینان.....	٦٧	به قازانج.....
	دانیه تان به نه زادی که سه یك و	٧١	فرۆشتنی دره خت و نه پینه کانی تر.....
٢٢٤	به ناوی خۆ کړنی مندالی خه لکی.....	٧٩	فرۆشتنی میوه و کشتو کال.....

ناوهرۆکی بهرگی سێیه می ﴿رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

بابهت	لا پهڕه	بابهت	لا پهڕه
یاسی (عاریة)؛ خواستن.....	۲۲۸	کانگه کانی هاویهش له نێوان خه لکدا.....	۳۲۳
به خێوکردن و تۆله ی خواستروه که.....	۲۳۱	اسی (وقف) کردن.....	۳۲۷
یاسی (فصب)؛ زموڵکردن.....	۲۳۸	وه قف له سه رکرو.....	۳۲۸
تۆله ی زه وتکرو و نه وتاوه کانی تر.....	۲۴۴	کوته ی وه قفکردن.....	۳۳۰
تێکدانی شته ناخه رعیه کان.....	۲۴۷	مه رج وه جزده کانی وه قف.....	۳۳۱
کێشه ی خاوه نه که و زه وتکر.....	۲۴۹	ملکایه ی وه قف بۆ خوابه.....	۳۳۵
توبه کردن له چه رام.....	۲۵۸	بێ که لکبوونی وه قفکردنه کان.....	۳۳۷
یاسی شوفه.....	۲۵۹	بێ که لکبوونی مزگوت.....	۳۳۸
مامله تی قازا نجی هاویهش.....	۲۷۱	گه رستان و لره ختی گه رستان.....	۳۳۹
هه لوه شاننه وه ی مامله تی قازانجی.....		یاسی به عشیق و دیاری.....	۳۴۱
هاویهش.....	۲۸۱	کێشه ی ئن و میژد له باره ی خشیلی.....	
یاسی باغه وانی (المساقاة).....	۲۸۴	زێر.....	۳۴۲
سپه پانی ی دانمۆژنه.....		به خشینه کانی دایک و باوک.....	۳۴۵
به بنه ترو، به نیوه ترو.....	۲۸۵	پاشکۆ: له باره ی به رتیل و چه تده.....	
مامله تی نیوه باغی.....	۲۸۸	به خشینک.....	۳۴۹
(اجارة)؛ به کردیان و به کریگرتن.....	۲۹۱	هه لگرتنه وه ی شتی و نیوو.....	۳۵۰
مامله تی شوانکاری.....	۲۹۴	به یاری نازه ل و شتی تری دوزایه وه.....	۳۵۳
به کریگرتن بۆ خوا به رستی.....	۳۰۰	چه وتیه ی به ملککردنی شتی.....	
مامله تی سه ر قوفلانه.....	۳۰۵	هه لگه رایه وه.....	۳۶۰
زامینی به کریگرو به کریگرو.....	۳۰۵	یاسی (لقیط)؛ مندالی فریلاو.....	۳۶۲
هه لوه شانه وه ی به کریدان.....	۳۰۹	تیه سلامبوون و کافریوونی مندال.....	۳۶۶
کێشه ی به کریگرو به کرده ر.....	۳۱۴	تۆمارکردنی مندالی خه لک بۆ خقی.....	۳۷۲
زینلووکردنه وه ی زه مینی مردوو.....	۳۱۴	(جهالة)؛ به مه رج دانانی گرێبه که له به رام به ر.....	
پاوان کردنی له وه په گی گشتی و فرۆشتنی.....		کارێک.....	۳۷۳
له وه په گی گشتی - پووشانه.....	۳۲۰	شاره زا کردن.....	۳۷۸
سوده کانی هاویهش له نێوان خه لکدا.....	۳۲۱		

دەربارەى شەرىعەتى ئىسلام

۱- خۇاى گەرە دەفەرموئى: ﴿ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ ﴾ (التوبة: ۱۲۲)، واتە: دەبىوا لە ھەر ھۆزىكى موسولمانان كۆمەلىك پاپەربان بۆ (جىھاد) كردن و كۆمەلىكىش بۆ خويىندن، تاكو لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن.

۲- پىئەمبەرى خۇشەويست ﷺ دەفەرموئى: ﴿ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ ﴾ رىوا البخارى و مسلم، واتە: ھەر كەسىك خۇاى گەرە بىھوئى چاكەى بداتى، لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن.

۳- ئىمام (عمر بن الخطاب رضى الله عنه) دەفەرموئى: ﴿ تَفَقَّهُوا قَبْلَ أَنْ تُسَوِّدُوا، فَمَنْ سَوَّدَ قَوْمَهُ عَلَى فِقْهِ، كَانَ حَيَاةً لَهُ وَلَهُمْ ﴾ رىوا الدارمى، واتە: لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن پىش ئەوئى بىكىنە گەرە، چونكە ھەر كەسىك (شەرىع) بزانئى وگە لە كەئى خۇئى بىكاتە گەرە، ئەبىتە ھوئى ژيانىكى خۇش بۆ خۇئى و بۆ ئەوان.

۴- ئىمام (الأعمش) دەفەرموئى: ﴿ يَامُعْشَرَ الْفُقَهَاءِ أَأَنْتُمْ الْأَطِبَّاءُ وَكُنْ الصَّيَادِلَةُ ﴾ رىوا الصيمرى، واتە: ئەئى چىنى (شەرىعزانان) ئىئوھ پزىشكن، ئىئەئى (ھەبىس گىپرەوھەش) دەرمانناسى دەرمانخانەين.

۵- ئىمام (الشافعى) دەفەرموئى: ﴿ مَنْ حَفِظَ الْفِقْهَ عَظُمَتْ قِيمَتُهُ وَمَنْ نَعَلِمَ الْحَدِيثَ قَوِيَتْ حُجَّتُهُ ﴾ رىوا ابن حجر الھىتمى، واتە: ھەر كەسىك لە (شەرىعەتى ئىسلام) شارەزا بىئى نرخبى بەرز ئەبىتەوھ، ھەر كەسىك (ھەبىس) فىز بىئى بەلگەئى بەھىز دەبىئ.

۶- ئىمامى (البخارى) دەفەرموئى: ﴿ هُوَ - أَيْ الْفَقْهُ - ثَمَرَةُ الْحَدِيثِ، وَلَيْسَ ثَوَابُ الْفَقِيهِ دُونَ ثَوَابِ الْمُحَدِّثِ ﴾ رىوا القسطلانى، واتە: (شەرىعەتى ئىسلام) بەرھەمى ھەبىسە، پاداشتى (شەرىعزان) كەمتر نىھ لە پاداشتى (ھەبىس گىپرەوھە).